UYKUSUZ

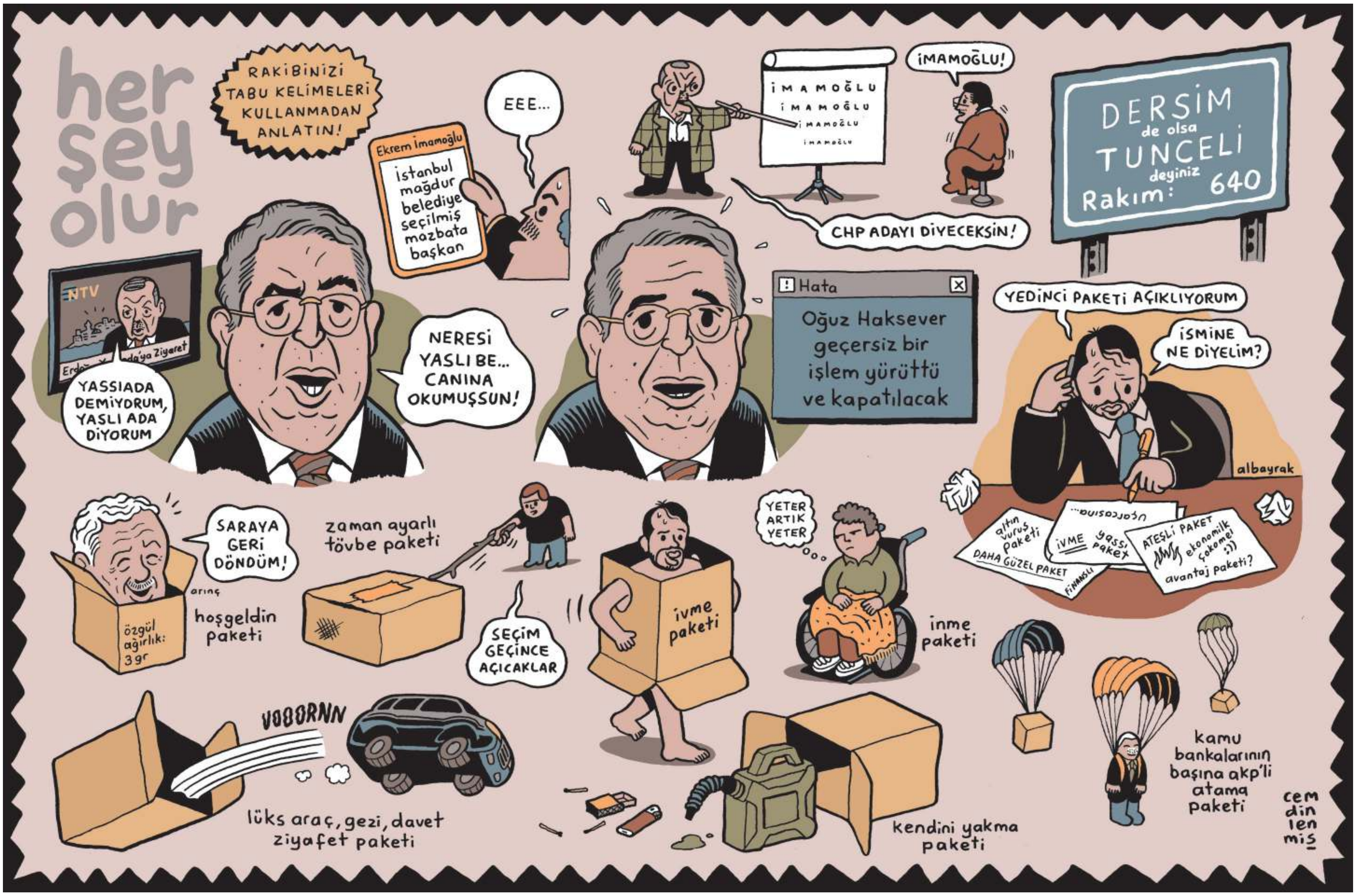
29 MAYIS ÇARŞAMBA
SAYI: 2019/22 No: 613
5 TL.
K.K.T.C. FİYATI: 6 TL.
ISSN 1307-7619

Kanun Hükmünde Kararname ile ihraç edilen on binlerce kişinin pasaportları iptal edilirken, silahlı terör örgütü üyeliğinden yargılanan bir sanığın yurt dışı çıkış yasağı 'hacca gideceği' gerekçesiyle kaldırıldı.

ÖZER AYDOĞAN

Gelecek Program: Game of Thrones

Çıkan kısmın özeti: 6

Of sonunda bitti de kurtulduk valla. Pislik dizi ne pis ortamı varmış ya! Yaz yaz bitmiyor. İşin saçması onca mevzu sonunda dönüp dolaşıp adam bıçaklamaya bağlıyor. Kim kimi yakıyor, kim kime saplıyor, ful spoyler yedirten yazı dizimizin son halkası işte bu halka...

@kaansezyum

Son sezon yılan gibi başlayacak diye oturduk ekran başına. Niyet ettik GOT'un dibini görmeye diyerek oradan buradan link bulup diziyi izlemeye başladık...

Sezon sonu olduğu için tüm tayfa, hapçısı, atçısı, ejder meyvecisi, sagocusu, gogocusu, sincaplısı, aney, bobey, sakat, kel kim varsa Vinterfel'de toplanır. Konsey ortamında toplanırlar. Manyak Serseyi işbirliği yapar gibi görünse de aslında çakallık peşinde koşmaktan ne yapacağını bilmez haldedir. Bizim bütün tayfa Serseyi'ye 'Yav bacım bunlar bizi bayıltacak, ölüleri diriltip diriltip geliyorlar, gel sen de bizimle birlik ol, ölüleri öldürelim olayımıza bakalım çekerler... Serseyi de tam bir kayyum misali ortamını yapmış, şeklini çizmiş bir şekilde mekanında takılmaktadır. Yanında taş kafalı koruması Dağ Adam filan vardır. Serseyi bizim tayfaya kaliteli bi madik atar. Serseyi'nin hastası olan pislik bi eleman filosuyla Kara Solucan'ın manitayı paketler. Solucan'ın manita Serseyi'nin tutsağıdır. Serseyi 'De hade lan' çeker bizim tayfaya. Bizim tayfa da g*tün g*tün geri döner. Çünkü biliyorsunuz dizinin adı GOT...

Bir bölüm böyle geçer... İkinci bölüm aslında üçüncü bölümün hazırlığı olarak geçer. Artık ölüler iyice çıldırmış, kapılara dayanmıştır. Bütün tayfa 'Ertesi güne kim öle kim kala bilinmez' diyerek kendini alkole ve fuhuşa verir. Sonuçta belki de bu gece onların son cinsel seks yaşayacakları gecedir. Gece herkes alkolünü, ikramını güzelce alır. Bu esnada dizinin sevenlerinin sevdiği Arya karakteri de artık etlenmiş, 'Benim ne eksiğim var cinsel içerikli seks yapmaktan?' diye kendi kendine düşünmektedir. Demirci çırağı bir çocuğu gözüne kestirir, yanına gider 'Gel bu gece cinsellik içeren halvet ortamı yaşayalım, sonuçta benim hiç böylesi bir deneyimim olmadı, yarına da ölürsem öyle öbür tarafa gitmek istemiyorum' diye yalaklanır. GOT'ta kadın bireyler teklif ediyor diye bizim seyirci haliyle şaşırır. Dizinin en çok şakşaklanan karakteri aslında genç bir katildir. Hadi katilliğini alkışladınız, bari bunu da alkışlayın diyerekten yine bir takım çıplaklıklı cinsi temas gerçekleşir. Game of Thrones aleminde herkes güzel bir şekilde terini atar, olaya girer. Bu bölüm böyle biter. Bi şey anlamayız...

Asıl kimsenin gram bi şey anlamadığı savaş bölümüne... Bu bölümü nedense masraf olmasın diye mi, yoksa bilgisayar efektleri sıvansın diye mi bilinmez kapkara çekerler. Kapkara bir savaş başlar. Savaş dediğim de ölüler gelir tinerci misali tebelleş olur ona buna. Bu savaşta kimsenin fazla takmadığı bir iki karakter daha hakkın rahmetine kavuşur. Savaşın bir noktasında Con Snov yine mal mal ortalıkta dolaşırken Gecelerin Yargıcı lakaplı Night King tüm ölüleri diriltir, herkes triplere girer. Cümle alemin g*tü atar, çünkü malum dizinin adı GOT...

Sezonlarca Gecelerin Yargıcı'nı nasıl bayıltacağız diye düşünen tayfa, tekerlekli tahta sandalyede takılan kargacı çocuğu yem gibi kullanır, Yargıç ve yüksek yargı ekibi tekerlekli sakata doğru yönelirken aniden önceki gece cinsel seks ilişkisini yaşayıp, psikolojik moralini yerine getirmiş ve zevkin tadını almış Arya, o gazla arkalardan bir yerlerden çıkar ve emaneti Gecelerin Yargıcı'nın böbrek üstüne saplar. Yargıç anam anam diyemeden bayılır toz buz olur. Yargıç bayılınca tüm ölüler de toz olur. Ya bu arada savaşta da Akuamen'in adamları olan at üstündeki kekomatları en önden salarlar, koskoca bir orduyu telef ederler. Bunlar var ya tam mal tam...

Allahım yine bitiremedim diziyi. Neyse, önümüzdeki hafta kesin bitiyor. Zaten çok da bi şey olacağı yok. Arada bir ejder daha sizlere ömür olur, Kalesi de inceden balataları sıyırır. Haftaya kadar siz siz olun, Kalesi gibi kafayı kırmayın. Sevgi ve muhabbetle kalın.

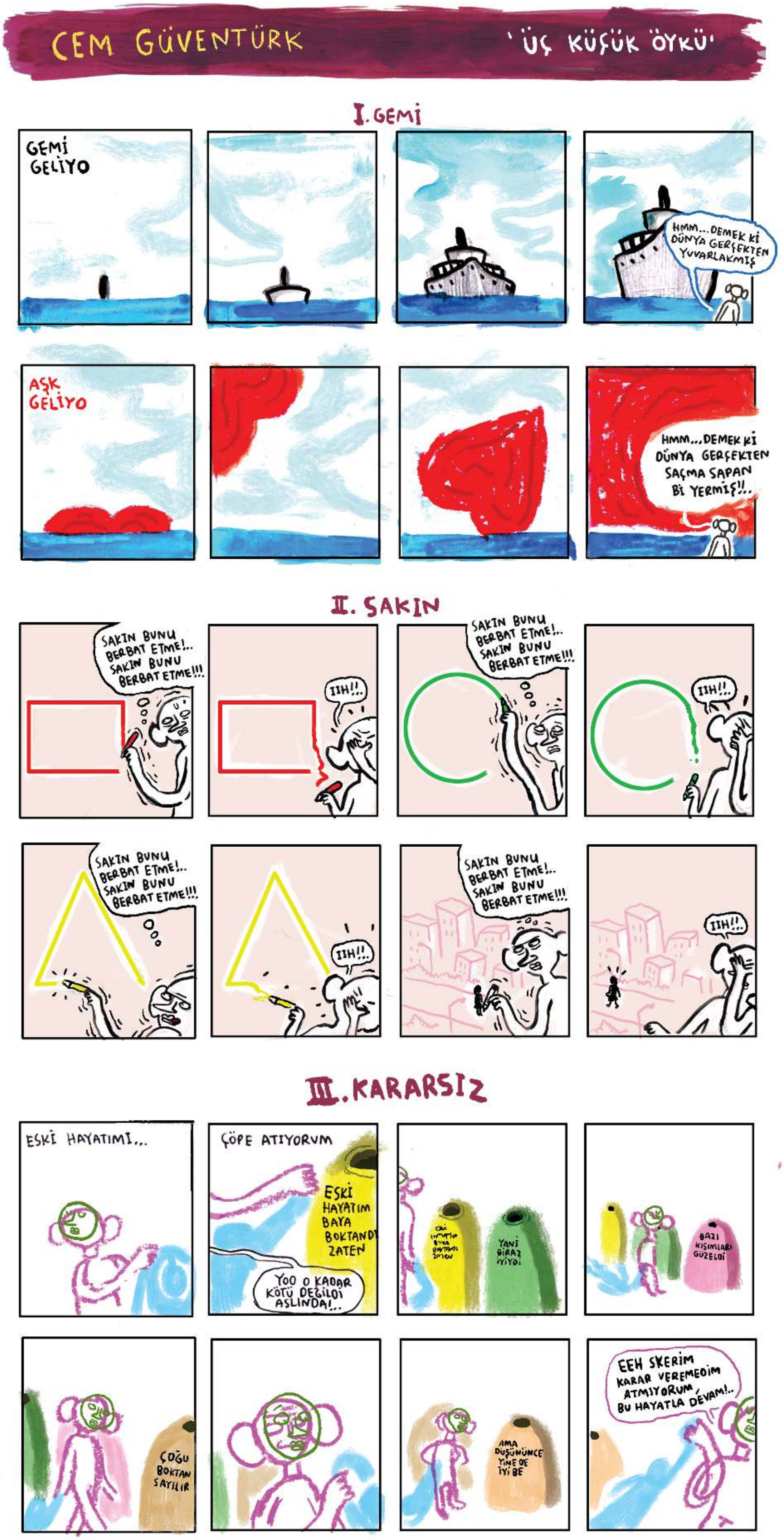
nisan hakan

ANNEMLER ŞU İŞİN İSMİNİ ARTIK KOYUN DİYO...
FAKBADİ!
HIPS!
ŞIK!
ŞIK!
KOCAMA BÜYÜ YAPTIRMAK İSTİYORUM ONU KAZIKLARA OTURTSUNLAR!..
HO HO HOOOV! YAVAŞ!
DAHA HIZLI!.
VUHHUUUU!
ÇOK KRAL TERK EDİLDİM HELAL OSSUN İNŞALLAH BİR GÜN BEN DE BÖYLE TERK EDERİM...
BAS BAS!
BROOOOOM!..
KEDİMİZ YÜZÜMÜZE OTURMADAN ÖNCE GÖRDÜĞÜMÜZ SON ŞEY...
ARKADAŞIN İÇİNE ŞEYTAN GİRMİŞ HOCAM ÇIKARIR MISINIZ?..
NASIL OLDU, NESİ VAR?..
HİÇBİ FOTOĞRAFINDA DÜZGÜN ÇIKMIYOR HOCAM BAŞKA Bİ AÇIKLAMASI OLAMAZ...
YOO NORMAL VAR BÖYLE İNSANLAR...
UZUN EVLİLİKLERİ BEKLEYEN TEHLİKE
SENCE DE EVDEKİ EŞYALARI YENİLEMENİN VAKTİ GELMEDİ Mİ?..
KÜÇÜKKEN BABAMIN HER ŞEYİ BİLDİĞİNİ SANIRDIM...
BÜYÜYÜNCE ÖĞRENDİM Kİ TAM BİR PARTİCİYMİŞ!. SANKİ BAŞKASINA OY VERSE ELİ ÇÜRÜR P..VENGİN!
BUGÜNE KADAR NE YAPMIŞLAR Kİ!..
ŞAAK!
KENDİMİ EVLENECEĞİM KADINA SAKLADIM...
AAA NEREYE?
TAKSİİİ!
TAKSİ SENİN İÇİN...
BUYRUN HANIMEFENDİ SİZ OTURUN...
YOK YOK GEREK YOK ZATEN ÇOCUĞUN BABASI KİM ONU BİLE BİLMİYORUM..
AMA! ŞEY!. O ZAMAN! FAKAT.. ALLAH ALLAAH ABLACIM GEÇ OTUR!
AYNA AYNA SÖYLE BANA, KAHKÜL KESTİRSEM YAKIŞIR MI?..
PAMUK PRENSES KESTİRMİŞ ÇOK DA YAKIŞMIŞ KRALİÇEM..
NE?! AVCIYI ÇAĞIRIN BANA!..
GENE NAPTIK AMK YA?!

Merhaba. Aslında her şey geçen sene çocukluktan mahalleden arkadaşım Sinan'ın beni aramasıyla başladı. "Alpay" dedi, "ben şu an Kızılırmak Deltası Kuş Cenneti'ndeyim". Dedim "napıyosun ya orda". "Napıyim ya" dedi, "iyiyim sen napıyosun" dedi. "İyiyim ya" dedim, "işler güçler işte" dedim. Sonra anlatmaya başladı. İnternetten kendi araştırmış, burayı bulmuş. Üniversite kaynaklı bir kuş yakalayıp halkalama olayı var burada. Hani belgesellerde görüyoruz ya, gerçi herkes görmüyor da, kuş meraklıları görüyor ama, o işte yani, belgesellerde gördüğümüz olay işte bu olay. Resmen bu olay. Hey yavrum hey. Heleler helesi derler böylesi güzelliklere bizim köylerde. Böylesi olaylara. Kendisini resmen zorla kabul ettirmiş. Aramış, yazmış, darlamış,.. her şey yapmış. En sonunda demişler ki, "tamam, gel madem" demişler, bu da hemen gitmiş. Uçarcasına gitmiş. "Bu benim hayalim" demiş, süzülürcesine sızmış. Kuş sevgisi böyle bir şeydir, başka da hiçbir şeye benzemez. Laf arasında bahsim de geçince, hoca da beni tanıyınca, öyle arayıvermiş işte beni. "Önümüzdeki sene bir daha olacak, gelir misin sen de" dedi, dedim "gelirim tabi". Ben YES MAN'im, ben her şeye EVET derim. Hele ki söz konusu kuş'sa, dünyanın bütün dillerinde EVET derim, o olur. O olur da o olur, o olur da o olur. EVET diyeceksin zaten ağabey, EVET deyince güzel hayat. EVET deyince her şey oluyor. HAYIR deyince evinde oturuyorsun. EVET dedim, bir sene çabucak geçti. O değil de böyle bir sene bir sene ne de çabucak geçiyor. Bir sene bir gelecek, yaşayacak bir senemiz daha kalmamış. Gel de hüzünlenme. Neyse, ne diyordum, atladık arabaya, koyulduk İstanbul'dan Samsun'a doğru yola. Sinan'la birlikte. Sinan yol boyunca inanılmaz heyecanlıydı. Resmen şafak saymış bana, o olmuş. Geçen cuma çıktık işte yola. Biraz da geç çıktığımız için, Kızılcahamam'da konaklamak durumunda kaldık o gece. Kızılcahamam'da dünyanın en güzel otelinde bayağı bir ucuza kaldık. Ertesi sabah beş buçuk'ta tekrar yola koyulduk, ve öğleye doğru Kızılırmak Deltası Jandarma Noktası'na kadar gelebildik. Bu noktadan sonra yol araç trafiğine kapalı. Saat başı tur otobüsleri var, onlarla gidebiliyorsun ancak istasyona. Arabayı park edip otobüse atladık, istasyona vardık. İstasyon dediğimiz, ev aslında. İşte odaları, banyosu, mutfağı var. Bizi Ömral Hoca karşıladı kapıda. Gencecik, pırıl pırıl bir biliminsanımız. Ne sorsan anlatıyor. Süper biri. Üniversiteden gönüllü öğrenciler de gelince, toplamda altı kişi olarak, o haftanın kuş halkalama ekibi biz olmuş olduk. Çünkü bu aylarca süren bir iş, hafta hafta ekip değişiyor. İş kısaca şu. İstasyonun çevresinde otuz kadar ağ var. Bu ağlar yerden iki üç metre kadar yüksekliği olan ağlar. Bilhassa göçmen kuşlar beslenmek için davrandıklarında ağlara yakalanıyorlar. Ağlar genelde ağaç, çalı önlerinde. Kuşlar bu ağları görmüyorlar ve kesinlikle kuşlara en ufak bir zararı da yok bu ağların. En fazla moralleri bozuluyordur diye düşünüyorum ben. Kim olsa bozulmaz. Sabahın altısında kalkılıyor ve ağlar dolaşılıyor. Otuz ağ, kontrol et, kuş varsa küçük bez torbalara koy, böcek yaprak takıldıysa ağları temizle geri dön, rahat bir kilometre yürünüyor öyle. Bu böyle her saat başı gerçekleşen bir eylem. Toplamda on beş kilometre yürünüyor. Her gün. Bazen iş bölümü oluyor, bazı turlara birileri giderken birileri de istasyonda yemek yapıyor, bulaşık yıkıyor. İşin en zevkli kısmı, kuş tabii ki. Ağları dolaşıp da ellerimizde kuşlarla döndüğümüz vakit, başlıyor bir temaşa. Ömral hoca önce şöyle bir kuşa bakıyor. Türünü söylüyor. Halkalıyor. Sonra ölçümlerini yapıyor. Kanat, gaga, kuyruk, ayak uzunluğu, ağırlığı, gövde durumu, genel sağlık durumu, bunlar hep kayıt altına alınıyor. Daha sonra da fotoğraf çekimi gerçekleşiyor ve kuş doğaya salınıyor. Kuşun o anki sevincini görmeniz lazım. Fakat bazısı da yeniden yakalanıyor. Eğer gün içinde yakalandıysa yine, hiç ölçüm yapılmadan hemen salınıyor. Ama diyelim bir gün sonra yeniden yakalandı, yeniden ölçümleri yapılıyor. Çünkü o bir günde bazı şeyler değişmiş olabilir. Olabilir mi, olabilir. Bilim böyle bir şey işte. Savsaklamaya hiç gelmez. Hiç ama. Ne kuşlar yakaladık be. Resmen aklınız çıkar. Akgerdanlı Ötleğen mi istersin, Kamışbülbülü mü istersin, ne bileyim, Söğütbülbülü zaten ayrı, Ala Sığırcık aklımızı aldı, Karabaşlı Ötleğen delirtici güzel, Kızılsırtlı Örümcekkuşu fantastik, Çizgili Ötleğen, Ev Serçesi, Benekli Sinekkapan, Ak Mukallit, hepsi çok ama çok güzeldi. Ama benim favorim, kimse kusura bakmasın, kesinlikle Uzunkuyruklu Baştankara oldu. İnsanın rüyalarına girer, öyle bir güzellik. Ben beş gün kaldım kampta. Bu beş günde hiç yıkanmadım. Arada tişört değiştiriyordum, o bana biraz iyi geliyordu. Bu arada kaldığımız ev, aynı zamanda Peçeli Baykuş ailesinin, serçe'lerin ve yarasa'ların da eviydi. Araba sesi duymadığınız bir ortam hayal edin. Hayal gibiydi zaten her şey. Tek sıkıntımız manda'lardı. Normalde uysal hayvanlar olmalarına rağmen, yavruları olduğu zaman, babalarını tanımıyorlarmış. Hep uzak durduk manda'lardan. Kaplumbağa'yı yumurtlarken gördük, Toprak Kurbağası sevdik. Tek sıkıntım, şimdi bu sene nasıl geçecek, ben onu düşünüyorum. Şafak saymaya başladım bile. Hoşça kal.

"HEY"
7 Haziran Cuma / **Kadıköy Bahane** / Saat: 21.00 / bilgi: 0216 345 54 49

akıl fikir ofisi

Barış UYGUR
baris.uygur@gmail.com

● Haklı olmak ve yetmiyormuş gibi haklı olduğunu bal gibi bilmek çok pis bir şey. Hani bir konuda haklı olsanız ama haklı olduğunuzu bilmeseniz çok sorun değil de, hem haklı olmak hem de bunu çok iyi bilmek insana çok ağır geliyor. Zira biliyorsunuz, haklı olmak haklı çıkmak için yeter şart değil, sürekli olarak haklı olup sürekli olarak haksız gösterilebiliyorsunuz. Zaten herhâlde bir noktadan sonra haklı olanın, haklı gösterilmek değil de sadece en azından haksız gösterilmemek gibi bir derdi olmaya başlıyor. Tabii bunun daha da kötüsü bal gibi haksız olup haksız olduğunu bilmemek. Ha bu haksız olan için değil de başka herkes için kötü. Gözlerinin önünde iki ayak üzerinde iki bin yalan söyleyen adamların zeytinyağı gibi sürekli üste çıkan demagogların varlığı kitlesel bir hakaretin maddeleşmiş hâli gibi bir şey. Tabii bütün bunların üzerine bir de bal gibi haksız olup, haksız olduğunu da bal gibi bilen ama bir türlü haksız olduğunu kabullenmeye yanaşmayan bir insan türü var ki biz ona kısaca Türkiye aydını diyoruz. Hayata, siyasete, sanata, spora dair; neredeyse her konuda bal gibi yanılıyor, yanılgılardan yanılgılara koşuyor ama yanılgıları birer birer yüzüne çarpıldığı, bir noktadan sonra kafasına kakıldığı hâlde (kim bilir belki de kafasına kakıldığı için) haksızlığını kabullenmiyor. Bilmemesi imkansız, çoğu zehir gibi adamlar, sadece bir kısmı o zehir gibi adamlara yancılık yaparak aptallıkları görmezden gelinmiş davarlar ama işte bir türlü kabullenmiyorlar haksızlıklarını ve yanılgılarını. Yıllarca Hrant Dink'in gerçek katillerine payandalık ettiklerini, çokluk ödipal kompleksleri yüzünden onlarca yıl düzeltilemeyecek hasarları meşrulaştırdıklarını, en yakınlarındaki, en sevdikleri insanların hapse tıkılmasında hiç de öyle dolaylı falan değil doğrudan rol oynadıklarını, milyonlarca gencin çatır çatır hakkının yenilmesine bırakın ses çıkarmayı alkış tuttuklarını, bir sürü arkadaşlarının kendileri yüzünden vatanından uzak kaldığını bal gibi biliyorlar ve her ne kadar çaktırmamaya çalışsalar da ölene kadar bununla yaşamak zorundalar.

● Eski Türk filmlerindeki kavga dövüş sahneleriyle o kadar çok dalga geçildi ki, şu ya da bu şekilde zamanında o sahnelerin koreografisini yapan adamları sektörden soğutmuş olacaklar; bugün o kadar vurdulu kırdılı dizimiz filmimiz var maşaallah hepsini toplasan Çetin İnanç'ın tek bir filmindeki tek bir sahne kadar kıymeti yok.

● İzmir Balçova Başöğretmen İlkokulundan Mehtin Bozkurt mail atmış "Barış Abi ben Red Kit'i çok seviyorum, neden ülkemizde de Red Kit gibi bir çizgi roman yapmıyorsunuz?" diye. Sevgili Mehtinciğim biz de denedik aslında ama daha ilk macerada Red Kit Daltonlardan rüşvet alıp serbest bıraktı, savcıyla anlaşıp Kalamiti Ceyn'i hapse attırdı, Colorado-Kansas demiryolu hattının ihalesine fesat karıştırdı, Vegas'ta kumarhane işine girip rakip kumarhaneciyi kurşunladı. Baktık bu işin sonu kötü, yarıda bıraktık yerli Red Kit pezevengini.

● Taksiciler gerçekten çok romantik insanlar. Ne zaman az biraz yağmur yağsa, katiyen yolcu almıyor, arabanın içinde bir başlarına şehirde geziyorlar. Yolun kenarında çevirmeye çalıştığım beşinci taksi de durup nereye gittiğimi sormaya bile yeltenmeden mağrur bir şekilde yoluna devam ettiğine göre kesin bir dille söyleyebilirim ki, taksiciler yağmur yağınca hüzünleniyor, teybe Erkin Koray'dan Yağmur şarkısını koyup, "Yağmurun sesine bak, aşka davet ediyor, cama vuran her damla, beni harap ediyor," diye mırıldanarak şehir turları atıyorlar. Ha yağmur yağarken hiçbir şekilde müşteri almaya yanaşmadan ortalıkta taksilerini sürmelerinin başka açıklamasını yapabilen varsa buyursun yapsın, dinliyorum.

● Geçen pazar günü Avrupa Parlamentosu seçimleri yapıldı. Seçimlerin sonucu şöyleymiş böyleymiş çok ilgilenmiyorum ama dikkat çekici bir şey, yaşı 30'un altındaki seçmenlerin neredeyse yarısı her ülkede Yeşiller'e oy vermiş. Seçmen yaşı büyüdükçe geleceği umursamayan, küresel iklim değişikliğini iplemeyen partilerin oyu artıyor. Yani geri çekilip bakacak olursak, "no future!" diyen, "günü yaşayalım, geleceği boşver" diyen, bohem ruhlu, dünya beline minare dibine tipinde gerçek anlamda "punkların" basbayağı 60 yaş üzeri muhafazakar seçmenler olduğu ortaya çıktı.

ama arkadaşlar iyidir

cihan kılıç

Bebek Karası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

Bilinmeyen Detaylarıyla YSK'NIN GEREKÇELİ KARARI! Niye ki ne?!

Yurdumuz genelinde ve Betondan Yassılaşmışada özelinde, Milattan Çok Sonra, 31 Mart 2019 tarihinde yapılan Belediye, Muhtarlık ve Kurnazlık seçimlerinin, bir kısmının, tekrarına ilişkin gerekçeli karardır.

Evvela, tarihin kendisi şaibeye haizdir. 31 Mart diye bir gün, töre takvimimizde yoktur. Mart'ın son günü 30 Mart'tır. Sonraki gün 0 Nisan'dır (Yazıyla sıfır). Bu sebeple de öyle bir gerekçe olamaz mıdır, bu da ayrıca üzerinde düşünülmesi, altına süpürülmesi gereken bir parametredir. (Parametre: 8 Hektometre – Ayrıca '0 Nisan'lı Takvim için bkz. Okçuluk Federasyonu, Altyapı Dart Salonu, çay salonundaki duvar)

Kesinlikle meydanda olan bir diğer hakikatte, seçimlerdeki İngiliz Parmağı'dır. Çünkü niye? Ortadoğu ve diğer tüm doğulardaki, bütün geniş hacimli, büyük çaplı, Fransız balkonlu hadiselerde, sittinsenedir (403 yıl) İngiliz Parmağı olduğu göz önüne alınırsa, mevzubahis parmağın, bu son seçimlerde efendi duracağının, itlik - serkeşlik, apaşlık yapmayacağının garantisi nerdedir, var mıdır, varsa nerdedir, arsa buradadır, borsa ordadır?! Kaldı ki Diplomasi Fakültelerinde, körpe ve çilli öğrencilerine, "Sinsilik ve Politik Getirileri" adlı seçmeli ders koyan bir anlayışla karşı karşıyayız. Tam karşı değil, biraz çapraz. Gene de kurul olarak, bu oyunların kuşkusundan kendimizi alamıyıh! Ay dilimiz kaydı. Alamıyoruz. Bu konularda sizin – bizim bilmediğimiz çok şeyler dönoor!

Özetle, İstanbul seçimlerinde bazı sandık başkanlarının aslında başkan olmadıkları, kuvvetli deliller ve gürbüz kuşkularla sabittir. Daha da özetle, onlar sandık başkanı değildi, biz onları başkan sandık. Valla da bak! Aralarında kuru gıdacı, sahte subay, tütün kaçakçısı bile varmış. Kendisini gözetmen olarak yazdıran var. "Turphan Ekşilok" sahte adı kullanılmış. Mevzubahis kedinin gerçek ismine ulaşılamamış. Kedinin adı yok…

Boğaz şeridinde bir sandık başkanı, görevlilerle birlikte, ikisi dövmeli üç seçmene "Çav Bella" şarkısını iki kez söyletmiş olup, ayrıca üzerine "Biçok Ekrem versem" yazılı oy pusulasını CHP lehine saymıştır…

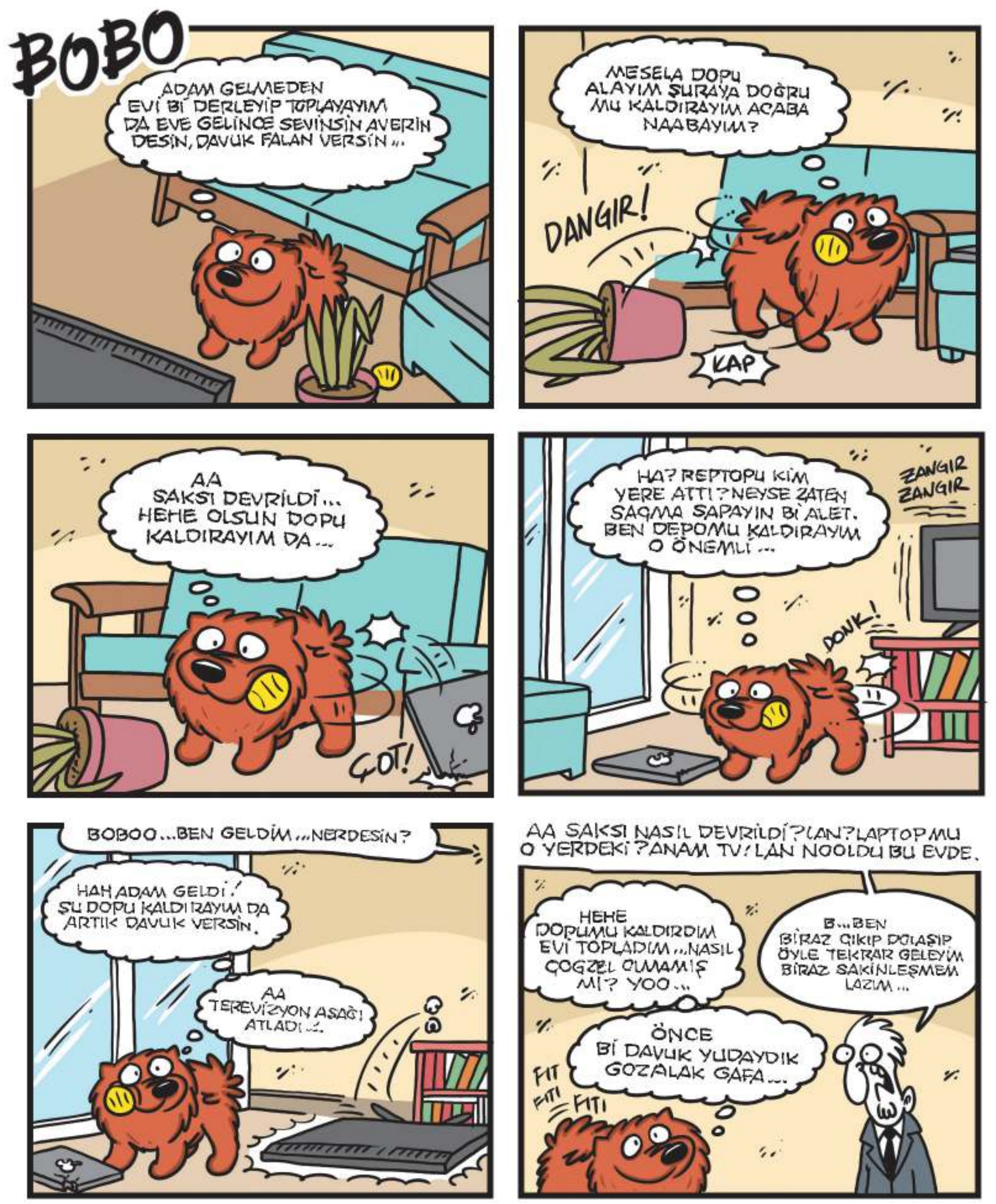
Hayır, Saadet Partisi'ne ne oluyor? Karamollaoğlu - İmamoğlu ittifakının ülkeyi nasıl bir aydınlıpa götüreceği şüphelidir. Laiklik elden gidiyor.

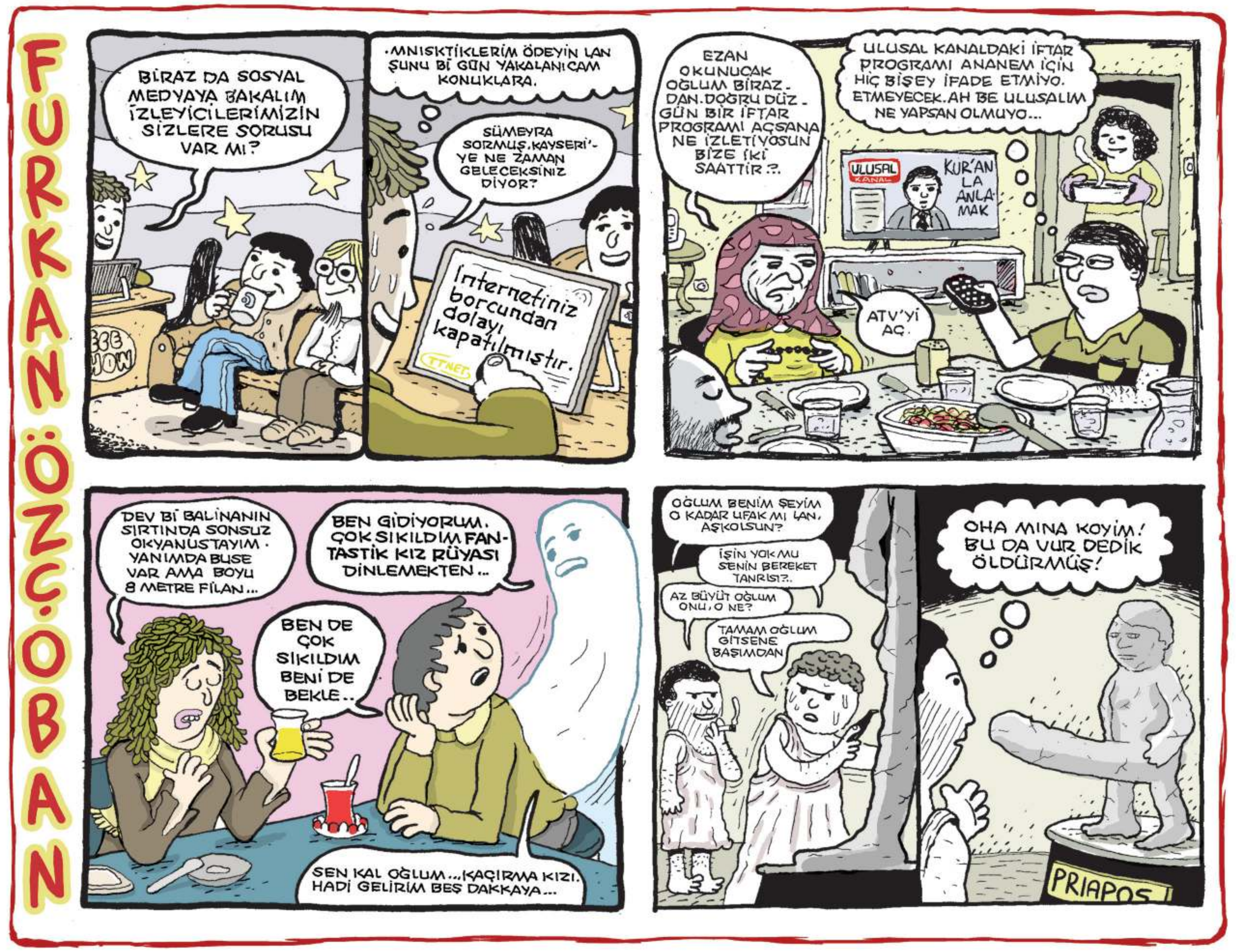
Sütlüce bölgesinde ve genelinde İstanbul sokaklarında bazı sandık başkanlarının seçmenin tipine göre eksik oy pusulası verdiği; hatta bir tanesine Haribo'nun dört farklı renkte ayıcığı verilip "Oyunu yutarak kullan güzel teyzem!" denilip, tezgâha getirildiği ileri sürülmüştür. Bunlar, kesin olmak suretiyle şahsi tahminimizdir. Asrımızın en kalbi liderini sevmek suçsa, bu kurulun çoğunluğunu sürün Malta'ya! Türkiye'yi böyle dalgalandıran, Malta'da nice coşar! Bu ayrıntılar hariç, objektiflik bizim işimiz… Kamu Oy'una sıfır saygılarımızla!

Ben Sana TTSK, Sen Bana YSK

İlave karar: Seçim günü Sayın Muharrem İnce, Sayın Akif Hamzaçebi, Sayın Faik Öztrak ve yedi arkadaşlarının, Adalar açıklarında köpekbalığı maketiyle belirli seçmen tipini ürkütmek suretiyle şad olduğu da çok net şekilde, şüphesiz olabilir.

vedatozdemiro@gmail.com

Geçen haftanın özeti:

Elimdeki ihtiyaç fazlası gitar efek cihazını satmak için internete ilan vermiş ve gelen ısrarlı "tablet bilgisayarla takas eder misin?" mesajları sonucu cihazın bağlama ve klarnetçilerin de ilgisini çektiğini öğrenmiştim. Elinde tabletiyle gelen onlarca insanı kalp kırmadan geri çevirmeyi başarmıştım, ancak aralarından bir tanesi "hayır"dan anlamaması ve hiç yol yordam bilmemesi sayesinde kalbimi ve efekt cihazımı kazanmayı başardı. İşte bu onun hikayesidir.

Okuyacağınız satırlardır, benim ve bir alışveriş sitesinde satışa çıkarttığım gitar efekt cihazıma talip olan hayırsızın (metinde Antichrist olarak anılacaktır) arasındaki mesajlaşmaların tam metnidir. İtalik metinler bana ait sonradan eklediğim notlar ve yorumlarımdır.

Antichrist: S.a. kardeş, bir şey soracağım. Cihaz arızalı mı, bir sıkıntısı mı var, neden ucuza veriyorsun?

Ben: Cihaz temiz durumda, yeni cihaz alacağım, elimden bir an önce çıkarmak için fiyatı uygun tuttum.

Bu noktada Antichrist yaklaşık on dakika boyunca bir şeyler yazıp sildi. Belki de heyecanlanmıştı, belki de takas teklif etmek için evin içinde bir yerlerde premier marka tablet arıyordu...

A: 250 lira olur mu? Olur dersen yarın mecidiyeköyde işim var, mecidiyeköy metro istasyonunun orada simit sarayı var, yarın oradan alırım.

Üzülmüştüm, hem de iki kez üzülmüştüm. İlk olarak, az önce ucuza satıyorsun dediği cihaz için pazarlık yapmasına, yapmaya çalışmasına üzüldüm; sonra da aynı cümle içinde hem mecidiyeköy, hem de simit sarayı demesine çok üzüldüm.

B: Abi (tanımadığım 14 yaş üstü herkese abi çekerim, umrum olmaz) ilanda fiyat 400 yazıyor, açıklamada da pazarlık payı yoktur yazıyor; cihazı zaten uygun veriyorum, az önce kendin söyledin.

A: Ben pazarlıksız hiçbir mal almam.

Kendisiyle ilgili en güvendiği özellik buydu, ve benim de etkileneceğimi farz ediyordu. Lanet olsun ki haklıydı da. Etkilenmiştim. Cihazı 250 liraya satacak kadar değil ama, bir nebze etkilenmiştim. Niye bu kadar kabaydı? Neden dünyadaki her insan ona bir efekt cihazı borçluymuş gibi davranıyordu? O işi her Mecidiyeköy'e düştüğünde simit sarayına oturacak ve bu dünyaya yönetmek için geldiği zavallı insanlara kendini gösterecekti. Bizler ise simit sarayının önünde ellerimizde gitar efekt cihazlarıyla sıra olacaktık. "Efendimiz! Lütfen cihazımı alın! Temiz kullanılmış ve garantisi halen devam eden bir cihaz. Yanında adaptörünü de vereceğim. Lütfen takasa teklif etmeyiniz. Efendimiz!" diye efekt cihazlarımızı ona uzatacak, yalvaracaktık.

Yarım saat kadar sakinleşmeyi bekledim, bir şey yazmadım. Yarım saatlik zaafiyetimi fırsat bilen Antichrist ard arda şu mesajları attı.

A: 300 + kitap olur mu?

Ne kitabı olduğunu yazmamış. En çok onu merak ettim ama büyüsü kaçmasın diye sormadım. Gerçek büyüye bu dünyada ender rastlanır, rastlandığı zaman ise elini uzatsan bir anda serap gibi yok olur gider. En güzeli uzaktan izlemek ve takdir etmektir.

A: Kardeş...

A: Yarın gelecek misin Mecidiyeköy'e?

A: Ona göre geleceğim.

A: Büyükçekmece'den geliyorum.

A: Klarnete bağlayacağım.

A: Olur mu?

A: Klarnete?

A: Whatsapp yaz oradan konuşalım.

A: Yarın alamazsam bi daha anca haftaya alırım, ya da sen Büyükçekmece'ye getirirsin.

A: Kardeş?

Sıcaktan bayılıp yere yığılan teyzeleri tokatlayarak ayıltmaya çalışan insanlara benzer bir mesajlaşma tarzı vardı. Ritmik, ısrarcı ve şiddeti gittikçe artan bir şekilde gönder tuşuna basıyordu. Her geçkin teyze arada bir birinin kolları arasında hafif hafif tokatlanmayı düşler. İlgi alaka hoşuma gidiyordu ancak telefona dakikada bir düşen "kardeş" bildirimi dengemi de bozmaya başlamıştı. Her güzel şey gibi bu ayıoğlu ayı pazarlık da son bulmalıydı. Bu işe bir son vermeliydim.

B: Gerçekten alıcıysanız sizin için en son 380 lira olur.

A: Tamam.

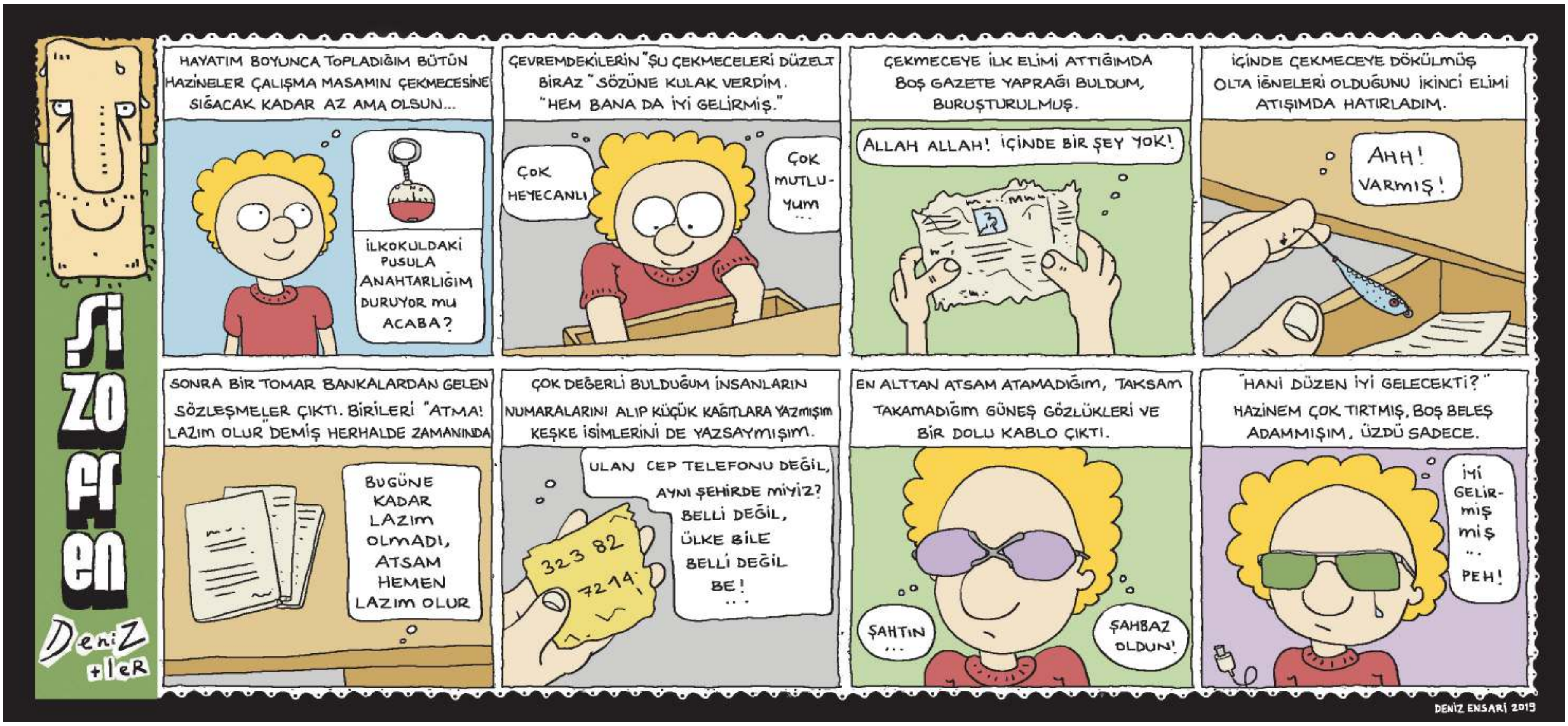
Gerçekten pazarlıktan hiç anlamıyordu. Sadece çok fazla "kardeş" ve "mecidiyeköy" yazarak her şeyi yirmi lira ucuza alabileceğini keşfetmiş günahsız bir candı.

A: Ben yarın metrobüsle Mecidiyeköy'e geçerim. Sen de gelince beni ara.

Hay s.keyim senin Mecidiyeköy'ünü ya.

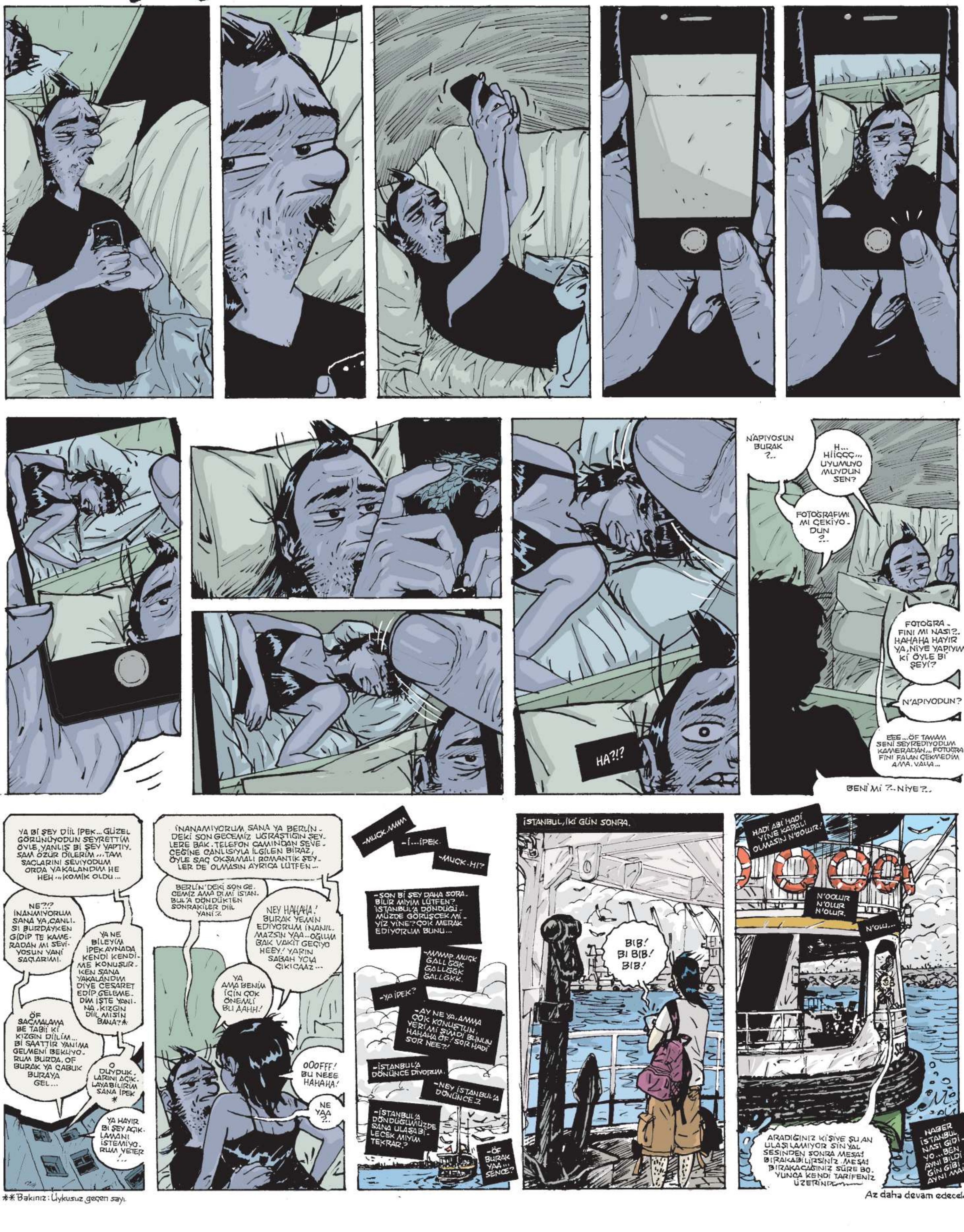
Mecidiyeköy'de simit sarayına gittiğimde "Allah De Gerisine Karışma" tarzı bir kitap okuyordu. Acaba 300 liranın üzerine teklif ettiği kitap o muydu? 380 değil 370 lira verdi, yola tam parayla çıktığını, yolda akbilinin bittiğini, 10 liraya akbil doldurmak zorunda kaldığını çok uzun anlattı ve benden hakkımı helal etmemi istedi. "Sorun değil" demekle yetindim, çünkü helal etmiyordum ve cehennemde çok az yanmasını istiyordum bu. Mecidiyeköy banka ATM'si doluydu. Mecidiyeköy'de ATM'den başka hiçbir şey yoktu. İstese o on lirayı çekebilir, parayı tamamlayabilirdi. Ama pazarlıksız on lira daha ucuza efekt cihazı almanın şehvetine kapılmıştı. Halen oyun peşindeydi. Hakkımı helal etmemi sağlarsa günahtan da yırtacaktı, o gece sevinçten ayaklarını birbirine sürte sürte çoraplarını çıkartarak yatacaktı salondaki kanepede televizyon izlerken. Benden o sihirli kelimeleri alamadığı için çıldırmıştı. Bir daha atak yaptı "hakkını helal ediyorsun değil mi?" diye. "Gerçekten sorun değil, insanlık hali" diyerek hem insanlık şovumu yaptım, hem de on lira için cehennemi riske ettiğini idrak etmesini sağladım.

İşler planladığı gibi gitmiyordu. Pazarlık yaparken de gitmemişti, şimdi de gitmiyordu. Birinin aynı anda çay içerken kontrolü yitirmesini, psikolojik üstünlüğü karşı tarafa kaptırmasını izlemek neşeli bir olaydır. Çayı da bırakamıyorlar, içmeye devam ediyorlar. "İstersen şurada ATM var, gel çekelim?" dedi, çay bardağını elinde sıkarak. Ancak atladığı bir ayrıntı vardı, parayı vermiş, cihazı almıştı. "Hiç gerek yok, benim çok acelem var kusura bakmayın acil kalkmam lazım, iyi günlerde kullanın, iyi akşamlar" dedim ve masadan herhangi bir itiraza yer bırakmayacak şekilde fırladım. "Çay içseydin" diye bir ses geldi ama izimi kaybettirmiştim bile. Yan Antichrist yan. Eminim ben gittikten sonra elinde terden sırsıklam olmuş bir on lirayla uzun süre simit sarayında oturdu, Allah'lı kitabıyla göz göze gelmemeye çalıştı. Oysa bilmediği şey benim cihazı bit pazarından pazarlıkla 10 liraya aldığımdı. Bilseydi kanı damarlarında aniden çimento gibi katılaşır, akmaz olurdu.

Çarpışma İpek & burak

Yazan çizen OKY

** Bakınız: Uykusuz geçen sayı.

Az daha devam edecek...

ÖMER GÖKSEL

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"Bir kuş ötecek şimdi… Havada bir durgunluk"
Ziya Osman Saba

"MAHALLEMİZDEKİ FİGÜRAN"
Daha doğrusu; geçip giden figüran. Mahallemizin içinden. Geçip giden. Hep başı önde. Dalgın.(Draman'dan Balat'a inen yokuş) Yukarı mahallelerin birindendi. Herhalde.
Biz o geçerken oyunumuzu durdurur ona bakardık. Dönüp dönüp birbirimizin yüzüne de baka baka. ("Sen de gördün di mi") Hayran hayran. Sırıta sırıta. Onun yüzünde sıkıntılı, hatta "acı" denilebilecek bir ifade olurdu. Bizim bakışlarımızla daha da artan bir sıkıntı.(sabit bir asık surat zaten mevcut) Biz anlamazdık. O zamanlar. Her insanevladının içinde, "ilgi çekme", "odak noktası olma"; "baş rolde olma" isteği falan bulunduğunu bilmiyorduk.
Ne bilelim biz. Bize göre o bir çeşit mucizenin ortasında yaşıyordu. Şanslı. Bir masalın içinden, perdeden(beyaz perde) düşüp canlanmış, ete kemiğe bürünmüş geçip gidiyordu işte. Daha ne olsun. Bizim aşırı ilgimiz, sahip olduğu"ün"ün; ününün uydurukluğunu/ eğretiliğini "olamamış" lığını… Şöhretinin "kifayetsiz"liği; Onu. Onları hatırlatıyordu kendisine. Hatırlatıyormuş. Daha sonra, büyükken, üzerinde düşününce edince… Meğer. "Kısıtlı ün" Biz baktıkça o epeyce kalın, ortası bitişik kaşları daha da çatılırdı. Pavyon sahibinin arkasında duran siyah gömlekli beyaz kravatlı o üç fedaiden biri olurdu. Daha çok. (siyah/beyaz filmler) Nadiren bir iki kısa lafı da: "Dur!" "Canına mı susadın" "Tamam patron!" Tarihi filmde düşman atlısı… bazen. Biz yanımızdakine dönüp "Bu var ya Balat'lı" derdik, elimizde gazozlar. Bildiği halde o.

Yurdun dörtbir yanından yola çıkmış bir sürü genç insan. "Artist" olacaklar. O zamanlar… Çoğu Beyoğlu civarında ucuz otellerde, zaten kılıkılına güç bela ayarlanmış o üçkuruş paralarını bitirir helak olup giderlerdi. Bir kısmı inat eder dönmez. O civarda yatıp kalkmaya başlar; Bakmışsın bir adem babaya dönüşmüş. Öylesi de vardı.
O "jön"lere benziyor, benziyor gibi ama… sadece yüzünün bir bölümü. Tek bir yönden. Bakılınca evet. Çenesi mi fazla köşeli. Yakışıklı gibi ama… Hep bir ama… Yetersiz "yakışlılık"lar. Vücut çalışmış olmamış; tuhaf, orantısız yamuk gelişmiş, yanlış yerleri şişmiş adeleler. Çok bilinen bir Yeşilçam ünlüsünün benzerleri… Gülüşü onun gibi, aynısı… tamam, da saçının ön tarafları dökük biraz. Bekleye bekleye geçen ömürler. Belki şansı döner. Belki bir şey olur. Figüran olabilen gene iyi. "Kavgacı, meyhaneci, tarihi, pavyon fedaisi, asi gençlik, hippi… Kabadayının adamları…"
Romalı tarihçi/düşünür Tacitus: "En bilge kişinin bile en son terk edeceği şey ün arzusudur" demişti. Schopenhauer da idama mahkûm bir gencin infazına beş dakika kala, kendi idamını seyretmek için toplanmış ahalinin ilgisini çekmek için yaptığı şirinlikleri, "reverans"ları anlatır. (ahali güldükçe coşuyormuş delikanlı)
Bizim geleneğimizde "Şöhret afettir" denilmiştir; Afet. Afet'liği hem aşırı ilgi sebebiyle kişiliği bozma ihtimalinden; Şımarmak. Kibir, gurur falan filan; "Ben neymişim, vay…" meseleleri… Hem de orta yere çıkıp her çeşitten insanın hedefi haline gelme hali; İyilerin ve kötülerin. Dikkati, ilgisi... Arzusu da tabii… Riskli işler. Mahremiyetin kaybı. Masumiyetin de hem. Bir yerlerde okumuştum. Çok eski zamanların efsanevi çocuk yıldızı Shirley Temple; o çok çok ünlü olduğu, ortalığı duman ettiği yıllarda; henüz bir minicik kız. Bir noel akşamı annesiyle alış verişe çıkıyorlar; "Bir noel baba imza istemişti… bütün inancım birden mahvolmuştu" diye anlatıyordu. O anı parçasında.

Ziya Osman Saba 1910-1957

En korkunç olan yanı da; (şöhret'i diyorum)kendisinden daha ziyade; "sürekliliği" "Süreklilik gerektirmesi" yani. O mecburiyet. En şiddetli, en zalim uyuşturucu. Dozaj az bir şey düşerse yandın. Harab oluyorsun. Can mı dayanır. Ününü kaybetmiş eski bir çocuk yıldızın hikâyesini anlatan o olağanüstü film; eğer görmediyseniz mutlaka görün bence. "What Ever Happened to Baby Jane/1962" (bir psikolojik gerilim) Efsanevi Bette Davis ve Joan Crawford'un şaşırtıcı, misline pek ender rastlanır oyunculukları. (biri bir çocuk yıldız eskisi, diğeri şöhretini ona(kardeşine) kaptırmış, iki eski Hollywood oyuncusu kız kardeş. İyice yaşlanmışlardır bunlar. Aynı evde yaşamak zorundadırlar,--biri sakat, diğeri ona bakar--birbirlerinden ölesiye nefret ederler--gerçek hayatta da birbirlerinden şiddetle nefret ederlerdi o ünlü iki oyuncu--şöhret/rekabet meseleleri--)
Tacitus'un o dediği; "en bilge kişinin bile, en son terk edeceği" "En son" O "en son"luğu bence şu yüzden; Yaşlılıktan. Anca terk edebiliyorsun. Edebilirsen.(bilge olsan, olmasan ne yazar) Şöhretin en önemli yanı çünkü (esas gizli motivasyonu) talebi aşırı arttırması, aşırı ilgi; yani "karşı cinsle temas ihtimali", çeşitliliğinin; seçme imkânlarının da artması. Yani yine o içgüdü. Koşturuyor; türün devamı; daha uygun genlere ulaşabilme. Hayatta kalma. Bilmeden hepimiz için koşturuyorlar. Tür için.

Tacitus MS56-MS120

(--Abiler İçin (abiler için)/ Değil şöhret, para için/ HipHop kardeşlerim için--Ben Fero'nun rap 'inden--)

O çarpıcı, olağanüstü kitap: "Gecenin Sonuna Yolculuk" Onun müthiş yazarı Celine(Louis Ferdinand) kendisiyle yaşlılığında yapılan o son röportajda şöyle söylüyor: "...Burada yürüyüşe çıkabiliyor musunuz?" "Hayır, asla! Çıkmasam daha iyi." " Niçin?" "Tanırlar beni; istemem. Görülmek istemiyorum."

Genç şöhretlerin böyle laflar ettiklerini ne gördüm ne işittim...
Herneyse… "Tik Tok" bakarken geldi aklıma bütün bunlar işte…(o rap'de orda sık sık..)

Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler diliyorum…

Yeşilçam figüranlar kahvesi

engin.ergonultas@gmail.com

cihan ceylan

• Wilyım Walles ve evde yapan leydi.

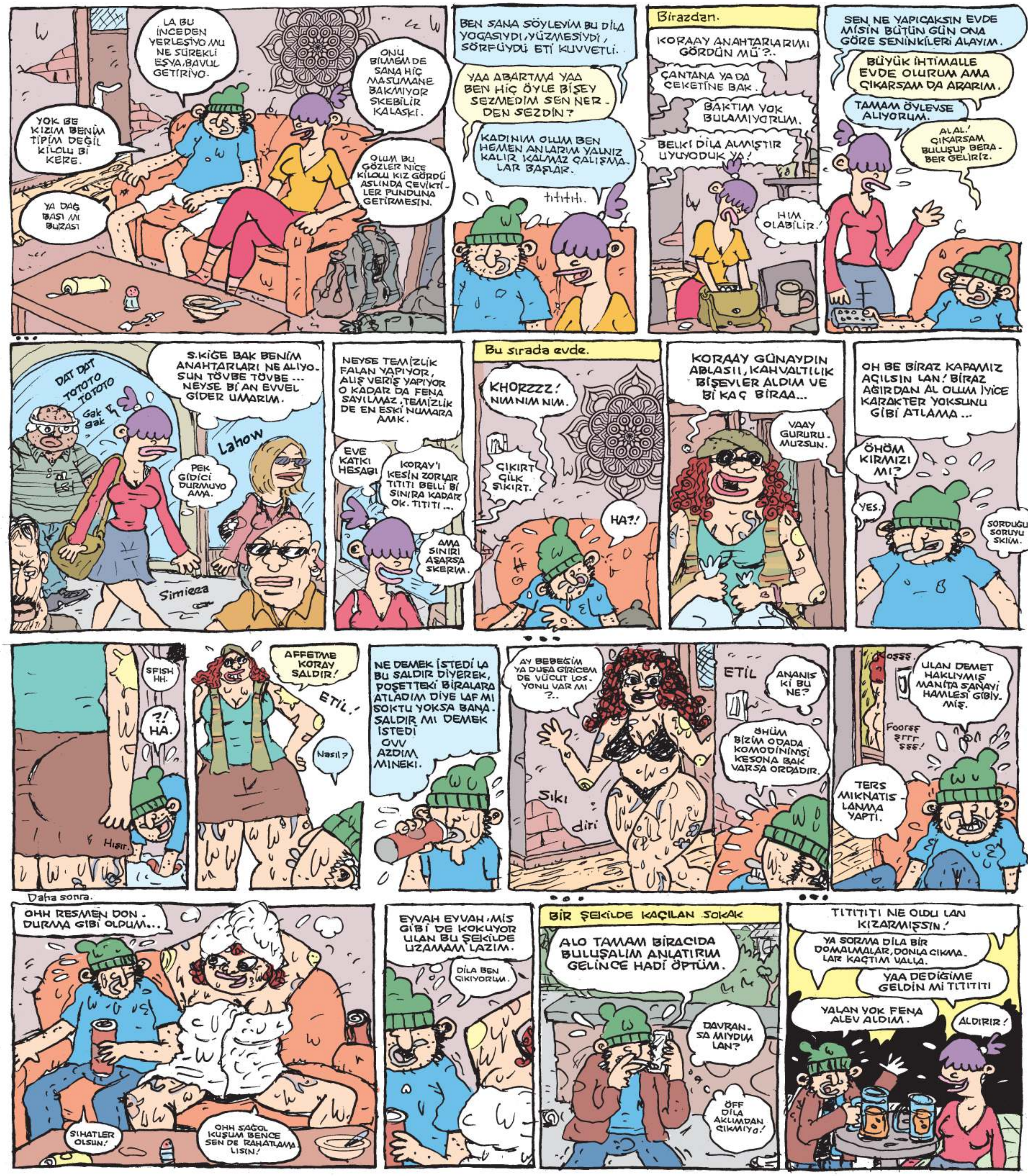
Sessiz taksici

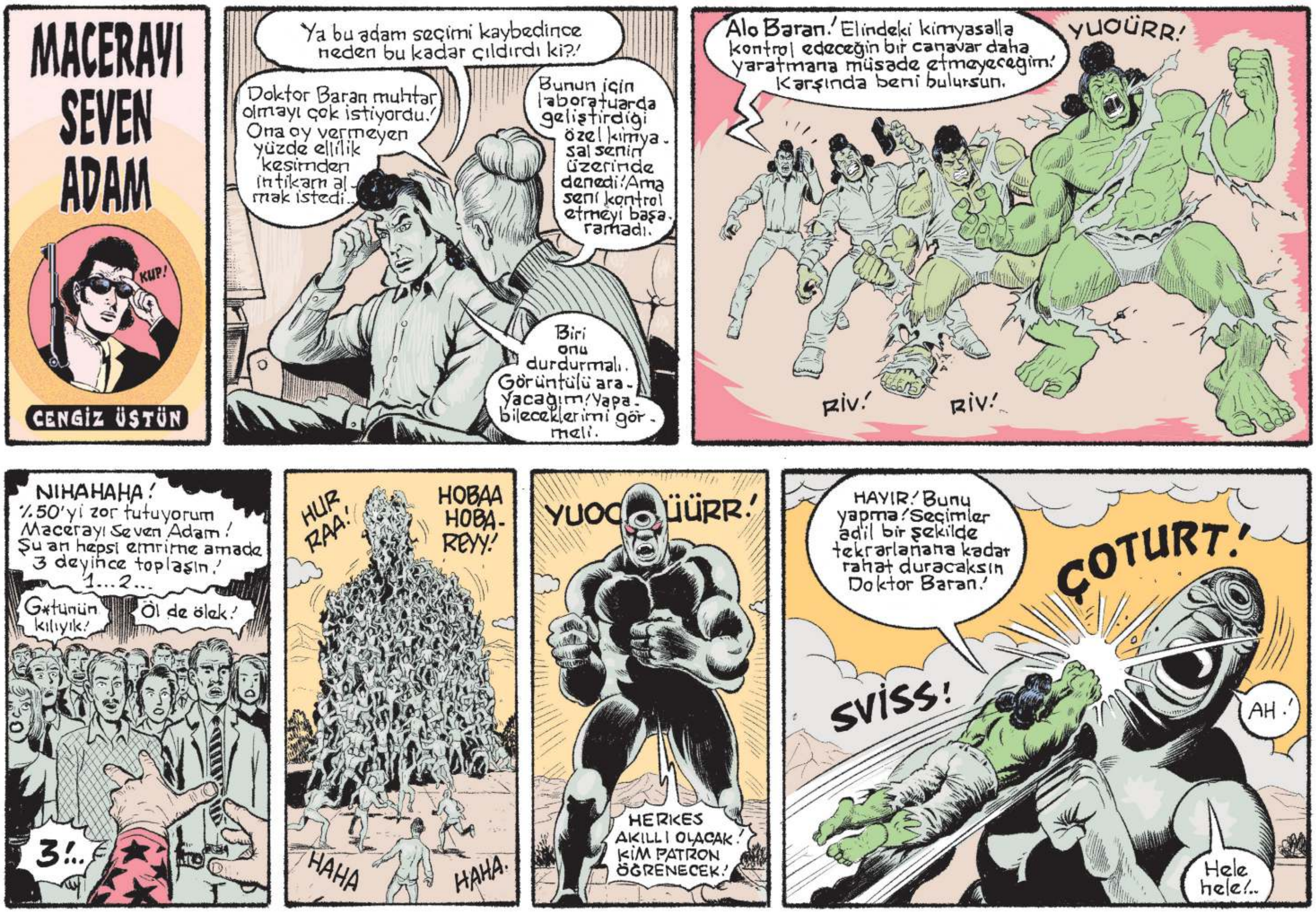

* Peyami Safa-Mahşer.

ESNEK ile GENİŞ

Yetkin Gülmen

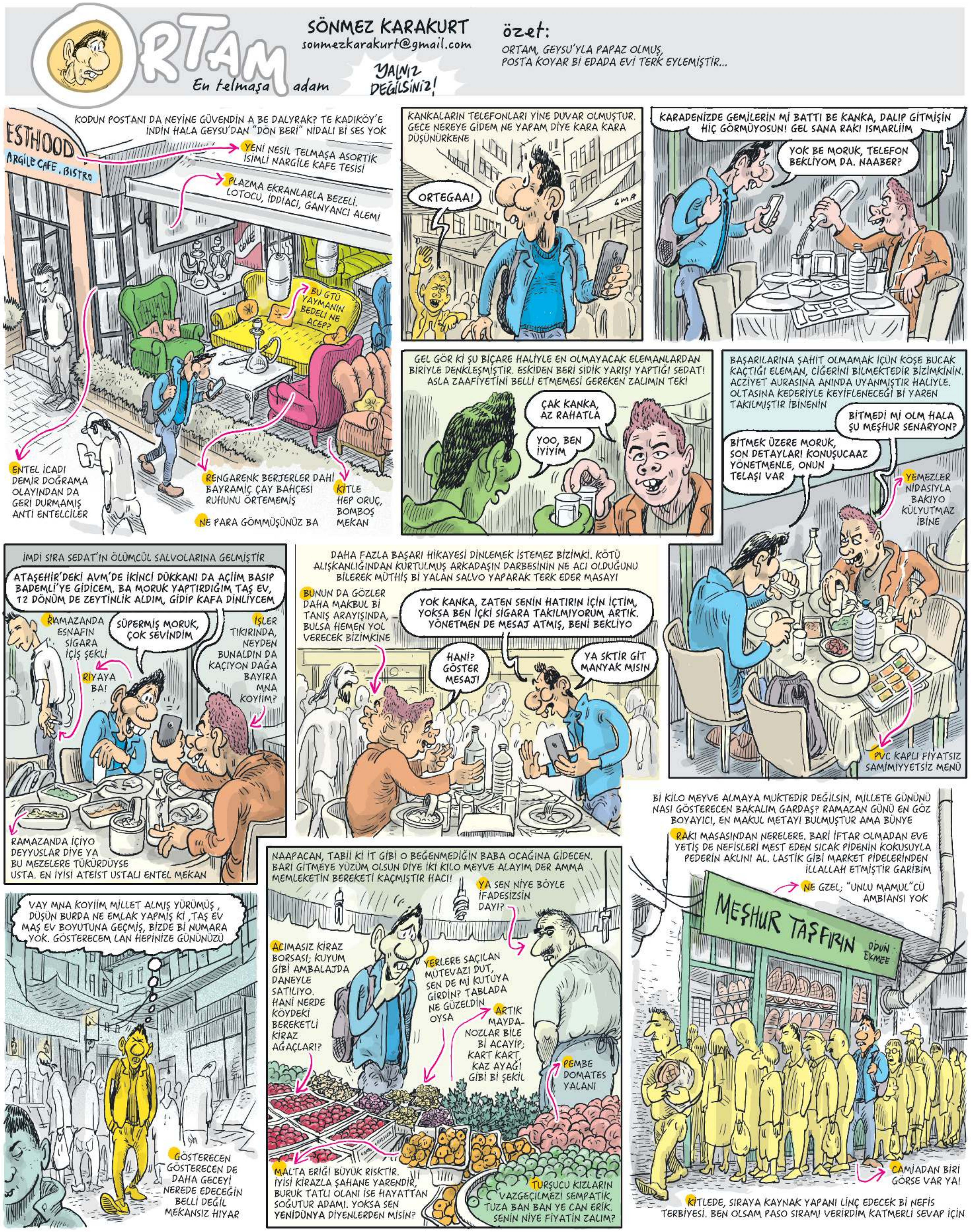
UYKUSUZ

Haftalık Mizah Dergisi | 29 Mayıs 2019 | Sayı: 613

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin
Kaligrafi: Şevki Sayışman **Satış Sorumlusu:** Selami Yamak
Adres: Asmalımescit Mah. Asmalımescit Sok. No: 29/4 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: İleri Basım Mat. Amb. Reklam Tanıtım Yayın ve Teknik Hiz. Tic. A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 32 58
Genel Dağıtım: TURKUVAZ DAĞITIM TEL-0216 585 90 00
Abonelik: Yurtiçi: PTT kargo ile 250 TL. Özel kargo teslimatlı 340 TL **Yurtdışı: Avrupa** 100 Euro. **Uzakdoğu** 150 USD.
IBAN Numaralarımız:
(Alıcı: Mürekkep basın) **TL:** TR59 0006 2000 0680 0006 2974 32 **USD:** TR78 0006 2000 0680 0009 0849 67 **EUR:** TR08 0006 2000 0680 0009 0849 66

Dergimize ulaşamadığınız bayiler için iletişim adresi ve telefon numaralarımız **selamiyamak@gmail.com 0212 245 53 38/39**

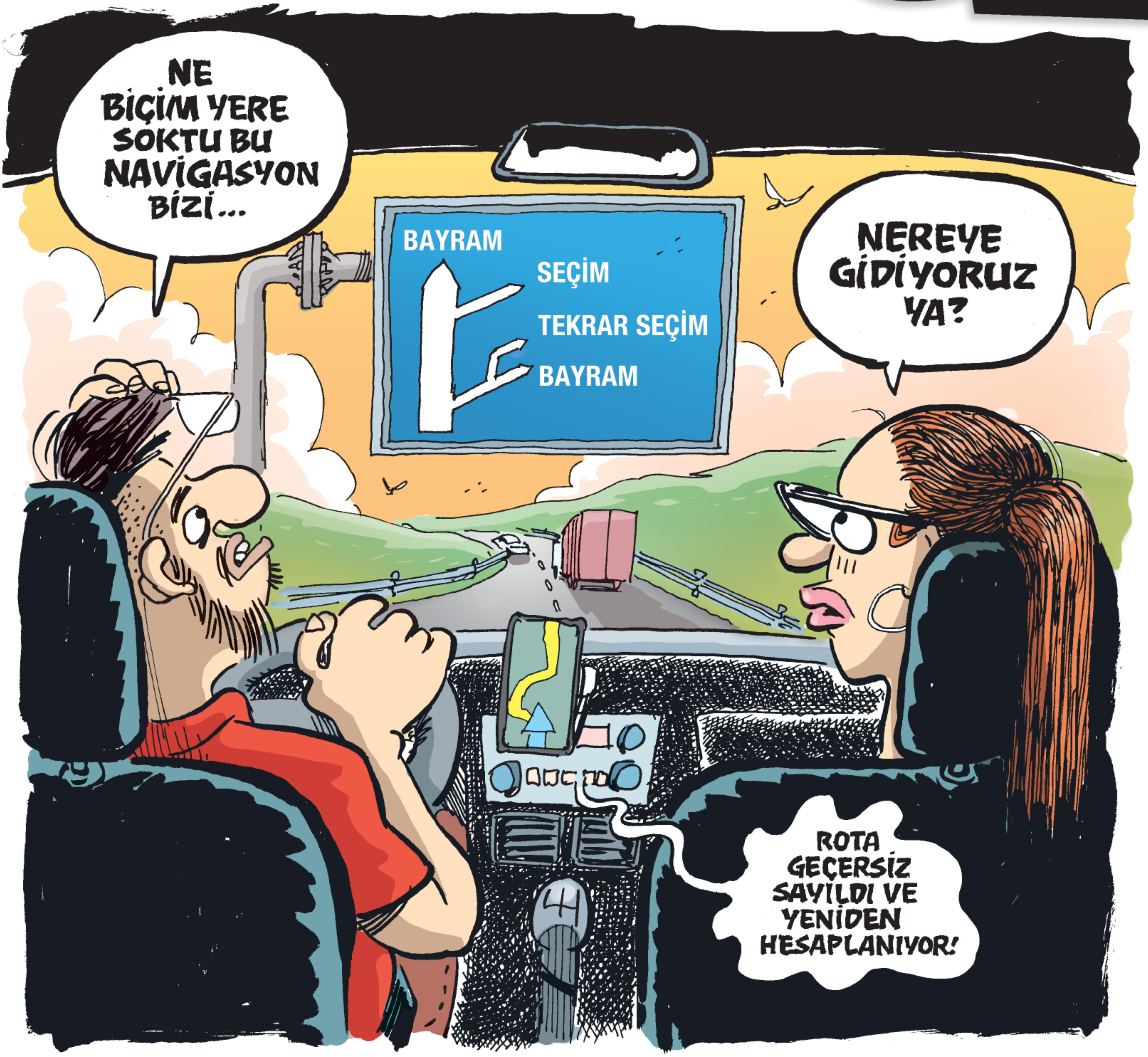

ORTAM
En telmaşa adam
SÖNMEZ KARAKURT
sonmezkarakurt@gmail.com
YALNIZ DEĞİLSİNİZ!
özet:
ORTAM, GEYSU'YLA PAPAZ OLMUŞ, POSTA KOYAR Bİ EDADA EVİ TERK EYLEMİŞTİR...
KODUN POSTANI DA NEYİNE GÜVENDİN A BE DALYRAK? TE KADIKÖY'E İNDİN HALA GEYSU'DAN "DÖN BERİ" NİDALI Bİ SES YOK
ESTHOOD
ARGİLE CAFE. BISTRO
YENİ NESİL TELMAŞA ASORTİK İSİMLİ NARGİLE KAFE TESİSİ
PLAZMA EKRANLARLA BEZELİ. LOTOCU, İDDİACI, GANYANCI ALEMİ
BU GTÜ YAYMANIN BEDELİ NE ACEP?
ENTEL İCADI DEMİR DOĞRAMA OLAYINDAN DA GERİ DURMAMIŞ ANTİ ENTELCİLER
RENGARENK BERJERLER DAHİ BAYRAMİÇ ÇAY BAHÇESİ RUHUNU ÖRTEMEMİŞ
KİTLE HEP ORUÇ, BOMBOŞ MEKAN
NE PARA GÖMMÜŞÜNÜZ BA
KANKALARIN TELEFONLARI YİNE DUVAR OLMUŞTUR. GECE NEREYE GİDEM NE YAPAM DİYE KARA KARA DÜŞÜNÜRKENE
ORTEGAA!
KARADENİZDE GEMİLERİN Mİ BATTI BE KANKA, DALIP GİTMİŞİN HİÇ GÖRMÜYOSUN! GEL SANA RAKI ISMARLIİM
YOK BE MORUK, TELEFON BEKLİYOM DA. NAABER?
GEL GÖR Kİ ŞU BİÇARE HALİYLE EN OLMAYACAK ELEMANLARDAN BİRİYLE DENKLEŞMİŞTİR. ESKİDEN BERİ SİDİK YARIŞI YAPTIĞI SEDAT! ASLA ZAAFİYETİNİ BELLİ ETMEMESİ GEREKEN ZALIMIN TEKİ
ÇAK KANKA, AZ RAHATLA
YOO, BEN İYİYİM
BAŞARILARINA ŞAHİT OLMAMAK İÇÜN KÖŞE BUCAK KAÇTIĞI ELEMAN, CİĞERİNİ BİLMEKTEDİR BİZİMKİNİN. ACZİYET AURASINA ANINDA UYANMIŞTIR HALİYLE. OLTASINA KEDERİYLE KEYİFLENECEĞİ Bİ YAREN TAKILMIŞTIR İBİNENİN
BİTMEDİ Mİ OLM HALA ŞU MEŞHUR SENARYON?
BİTMEK ÜZERE MORUK, SON DETAYLARI KONUŞUCAAZ YÖNETMENLE, ONUN TELAŞI VAR
YEMEZLER NİDASIYLA BAKIYO KÜLYUTMAZ İBİNE
PVC KAPLI FİYATSIZ SAMİMİYYETSİZ MENÜ
İMDİ SIRA SEDAT'IN ÖLÜMCÜL SALVOLARINA GELMİŞTİR
ATAŞEHİR'DEKİ AVM'DE İKİNCİ DÜKKANI DA AÇİİM BASIP BADEMLİ'YE GİDİCEM. BA MORUK YAPTIRDIĞIM TAŞ EV, 12 DÖNÜM DE ZEYTİNLİK ALDIM, GİDİP KAFA DİNLİYCEM
RAMAZANDA ESNAFIN SİGARA İÇİŞ ŞEKLİ
RİYAYA BA!
SÜPERMİŞ MORUK, ÇOK SEVİNDİM
İŞLER TIKIRINDA, NEYDEN BUNALDIN DA KAÇIYON DAĞA BAYIRA MNA KOYİİM?
RAMAZANDA İÇİYO DEYYUSLAR DİYE YA BU MEZELERE TÜKÜRDÜYSE USTA. EN İYİSİ ATEİST USTALI ENTEL MEKAN
DAHA FAZLA BAŞARI HİKAYESİ DİNLEMEK İSTEMEZ BİZİMKİ. KÖTÜ ALIŞKANLIĞINDAN KURTULMUŞ ARKADAŞIN DARBESİNİN NE ACI OLDUĞUNU BİLEREK MÜTHİŞ Bİ YALAN SALVO YAPARAK TERK EDER MASAYI
BUNUN DA GÖZLER DAHA MAKBUL Bİ TANIŞ ARAYIŞINDA, BULSA HEMEN YOL VERECEK BİZİMKİNE
YOK KANKA, ZATEN SENİN HATIRIN İÇİN İÇTİM, YOKSA BEN İÇKİ SİGARA TAKILMIYORUM ARTIK. YÖNETMEN DE MESAJ ATMIŞ, BENİ BEKLİYO
HANİ? GÖSTER MESAJI
YA SKTİR GİT MANYAK MISIN
VAY MNA KOYİİM MİLLET ALMIŞ YÜRÜMÜŞ, DÜŞÜN BURDA NE EMLAK YAPMIŞ Kİ, TAŞ EV MAŞ EV BOYUTUNA GEÇMİŞ, BİZDE Bİ NUMARA YOK. GÖSTERECEM LAN HEPİNİZE GÜNÜNÜZÜ
GÖSTERECEN GÖSTERECEN DE DAHA GECEYİ NEREDE EDECEĞİN BELLİ DEĞİL MEKANSIZ HIYAR
NAAPACAN, TABİİ Kİ İT GİBİ O BEĞENMEDİĞİN BABA OCAĞINA GİDECEN. BARİ GİTMEYE YÜZÜM OLSUN DİYE İKİ KİLO MEYVE ALAYIM DER AMMA MEMLEKETİN BEREKETİ KAÇMIŞTIR HACI!
YA SEN NİYE BÖYLE İFADESİZSİN DAYI?
ACIMASIZ KİRAZ BORSASI; KUYUM GİBİ AMBALAJDA DANEYLE SATILIYO. HANİ NERDE KÖYDEKİ BEREKETLİ KİRAZ AĞAÇLARI?
YERLERE SAÇILAN MÜTEVAZI DUT, SEN DE Mİ KUTUYA GİRDİN? TABLADA NE GÜZELDİN OYSA
ARTIK MAYDANOZLAR BİLE Bİ ACAYİP; KART KART, KAZ AYAĞI GİBİ Bİ ŞEKİL
PEMBE DOMATES YALANI
MALTA ERİĞİ BÜYÜK RİSKTİR. İYİSİ KİRAZLA ŞAHANE YARENDİR, BURUK TATLI OLANI İSE HAYATTAN SOĞUTUR ADAMI. YOKSA SEN YENİDÜNYA DİYENLERDEN MİSİN?
TURŞUCU KIZLARIN VAZGEÇİLMEZİ SEMPATİK, TUZA BAN BAN YE CAN ERİK. SENİN NİYE FİYATIN ZALIM?
Bİ KİLO MEYVE ALMAYA MUKTEDİR DEĞİLSİN, MİLLETE GÜNÜNÜ NASI GÖSTERECEN BAKALIM GARDAŞ? RAMAZAN GÜNÜ EN GÖZ BOYAYICI, EN MAKUL METAYI BULMUŞTUR AMA BÜNYE
RAKI MASASINDAN NERELERE. BARİ İFTAR OLMADAN EVE YETİŞ DE NEFİSLERİ MEST EDEN SICAK PİDENİN KOKUSUYLA PEDERİN AKLINI AL. LASTİK GİBİ MARKET PİDELERİNDEN İLLALLAH ETMİŞTİR GARİBİM
NE GZEL; "UNLU MAMUL"CÜ AMBİANSI YOK
MEŞHUR TAŞFIRIN
ODUN EKMEE
CAMİADAN BİRİ GÖRSE VAR YA!
KİTLEDE, SIRAYA KAYNAK YAPANI LİNÇ EDECEK Bİ NEFİS TERBİYESİ. BEN OLSAM PASO SIRAMI VERİRDİM KATMERLİ SEVAP İÇİN

3 HAZİRAN PAZARTESİ
SAYI: 2019/23 No: 614
5 TL.
K.K.T.C. FİYATI: 6 TL.
ISSN 1307-7619

UYKUSUZ

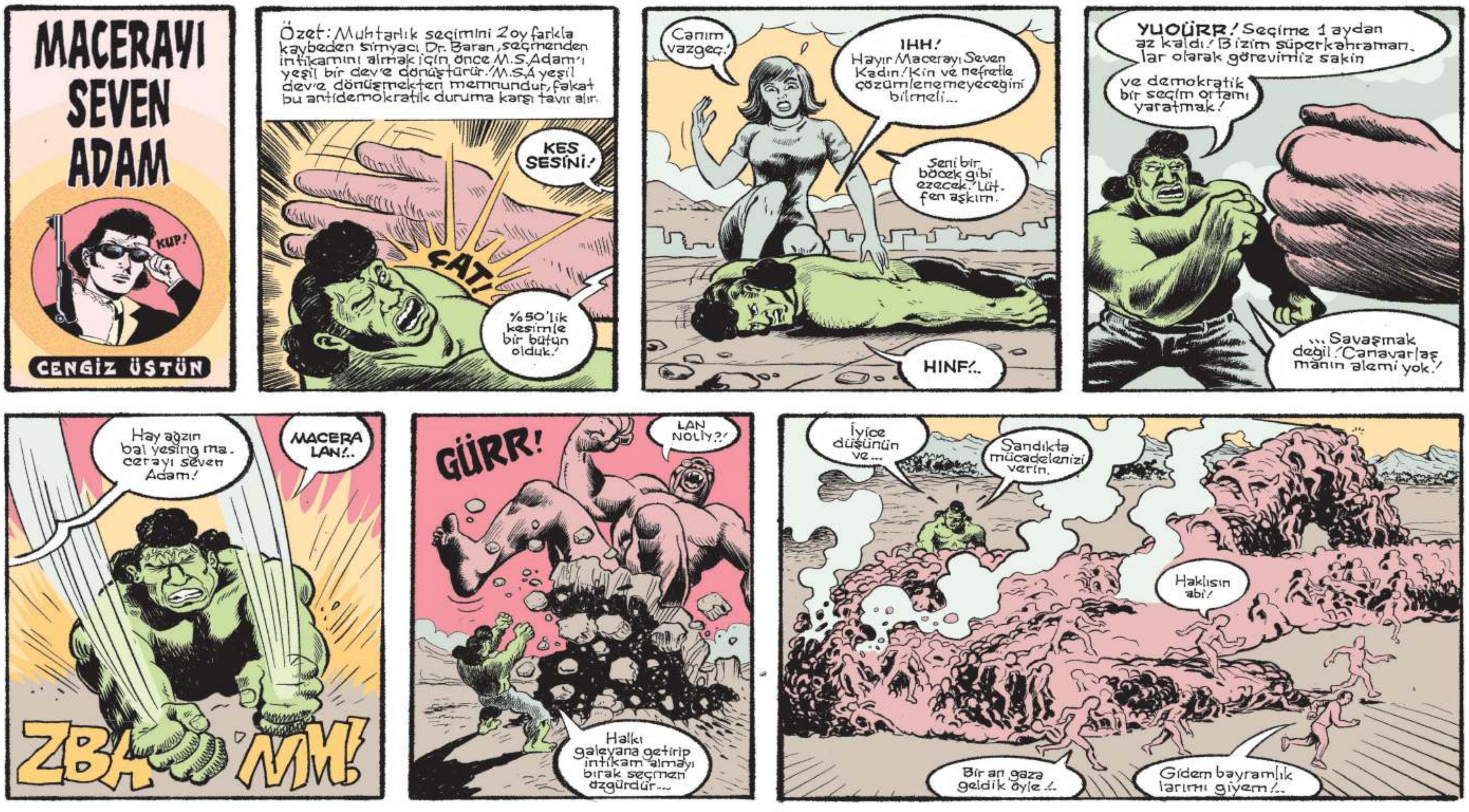
İYİ BAYRAMLAR!

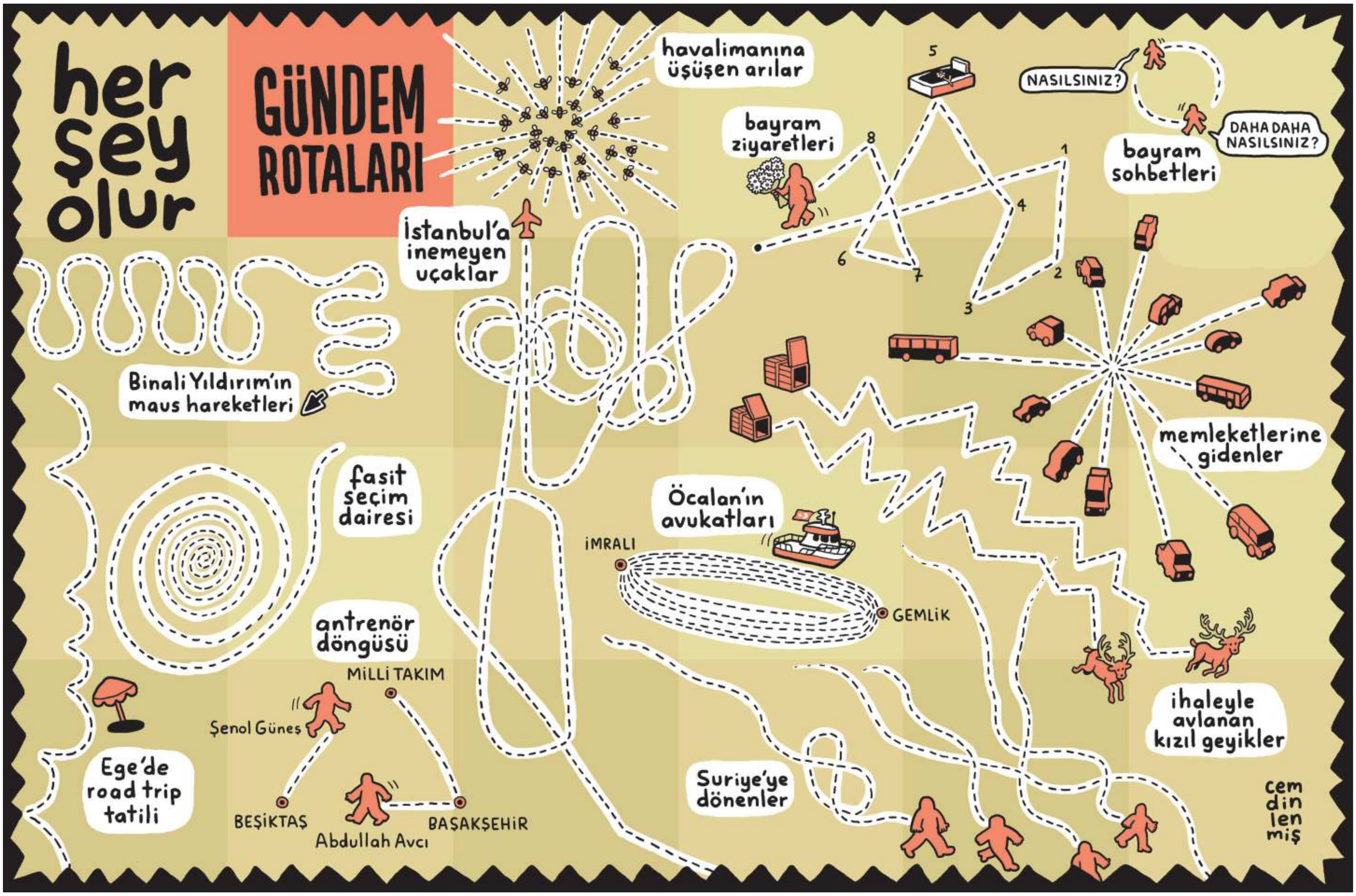
Tatil trafiği...

ORTADOĞU UZMANI 1
ÇAY BARDAKLARI DOĞALGAZ YATAKLARI, ANTEP FISTIKLARI TÜRKİYE'NİN SONDAJ GEMİLERİ. DOĞU AKDENİZ'DEKİ MESELEYİ KABACA ANLATAYIM BAK. DİNLİYOR MUSUN SEN BENİ.?
HE? TAMAM BABA YA ANLAT BEN TAAM DİNLİYOM İŞTE.
OLASI DOĞALGAZ BORU HATTINI YİYOSUN LAN! KALK S•KTİR GİT MASADAN!
ORTADOĞU UZMANI 2
ŞŞ MUSTAFA S-400?...
ABİ BUGÜN İŞTE ÇOK YORULDUM, EVE GİDİP DİNLENECEĞİM.
YAV İKİ DAKKADA ALIRIZ KABASINI S-400'ÜN. ESAD'LA TÜRK İSTİHBARATI MASAYA MI OTURDU?.
ABİ GERÇEKTEN YORGUNUM KUSURA BAKMA.
DOĞU AKDENİZ'DE SULAR İYİCE ISINDI KARTLAR YENİDEN KARILIYOR ... ÜÇÜNCÜ DÜNYA SAVAŞI KAPIYA DAYANDI...
GELİYORUM.
ÇAYI KOYUYORUM.

fırat
uğur gürsoy
HOOP! PATIRDAMAYIN LEN, BEYİN BIRAKMADINIZ ADAMDA.
BAKMA BAKMA BATTİN BOŞVER.
İNDİRDİDİMEYİN BENİ AŞŞA BAK KOPARIRIM KULAANIZI!
İN LAN İN SENDEN Mİ KORKCAZ!
KAFA GİDİK ONUN BOŞVER GİDELİM.
ÇOK DELİRDİ OLUM O BAKMAYIN YÜRÜYÜN...
İNŞE NOLCAK ALLAHIM YA YÜZ YAŞINA GELMİŞ ZATEN.
GÜMP!
ECEL GELDİ Mİ VESİLE OLUYOR İŞTE HAFİZE TEYZE... İYİ Kİ ÇOCUKLARIN ÜSTÜNE DÜŞMEMİŞ RAHMETLİ.
EE RABBİM BÖYLE YAZMIŞ DEMEK Kİ... Bİ TABAK DAHA GETİRSİNLER Mİ HELVA YER MİSİN FIRAT.
YERİM... KOLA KALDI MI?.

MACERAYI SEVEN ADAM
KUP!
CENGİZ ÜSTÜN
Özet: Muhtarlık seçimini 2 oy farkla kaybeden simyacı Dr. Baran, seçmenden intikamını almak için önce M.S. Adam'ı yeşil bir dev'e dönüştürür.! M.S.A yeşil dev'e dönüşmekten memnundur, fakat bu antidemokratik duruma karşı tavır alır.
KES SESİNİ!
ÇAT!
%50'lik kesimle bir bütün olduk!
Canım vazgeç!
IHH! Hayır Macerayı Seven Kadın! Kin ve nefretle çözümlenemeyeceğini bilmeli...
Seni bir böcek gibi ezecek! Lütfen aşkım.
HINF!..
YUOÜRR! Seçime 1 aydan az kaldı! Bizim süperkahramanlar olarak görevimiz sakin
ve demokratik bir seçim ortamı yaratmak!
... Savaşmak değil! Canavarlaşmanın alemi yok!
Hay ağzın bal yesin ma-cerayı seven Adam!
MACERA LAN!..
ZBAMM!
GÜRR!
LAN NOLİY?!
Halkı galeyana getirip intikam almayı bırak seçmen özgürdür...
İyice düşünün ve...
Sandıkta mücadelenizi verin.
Haklısın abi!
Bir an gaza geldik öyle!..
Gidem bayramlık larımı giyem!..

@kaansezyum

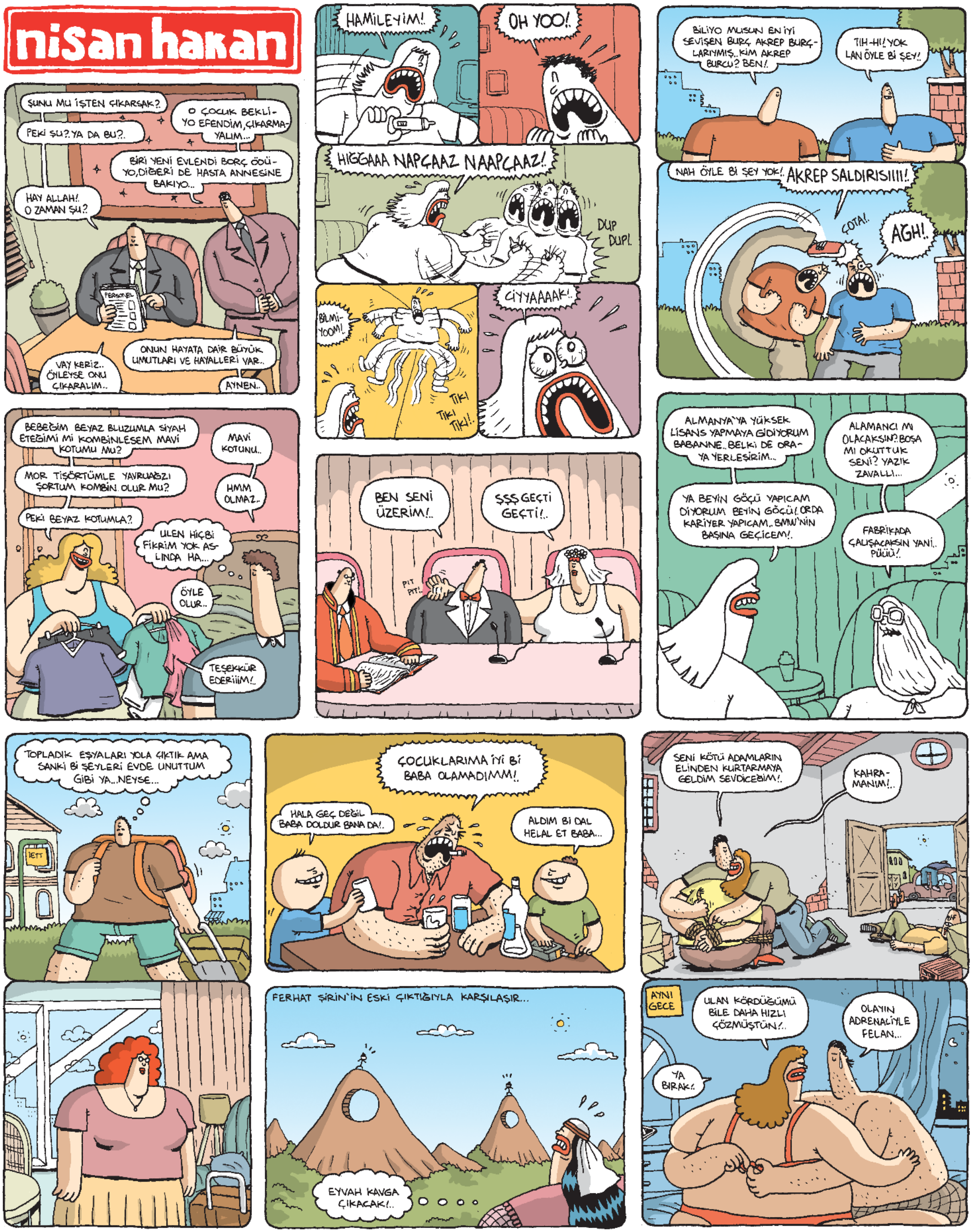
Gelecek Program: Game of Thrones Büyük final

Of sonunda bitti de kurtulduk valla. Pislik dizi ne pis ortamı varmış ya! Yaz yaz bitmiyor. İşin saçması onca mevzu sonunda dönüp dolaşıp adam bıçaklamaya bağlıyor. Kim kimi *yakıyor, kim kime saplıyor, ful spoyler yedirten yazı dizimizin gerçekten son halkası işte bu halka...*

O kadar sezon boyunca dizi izledik, bütün mevzu iki üç bölümde koptu gitti. Vallahi de yazık, billahi de yazık. Ama bir yandan da kızamıyorum çünkü GOT o kadar popüler oldu ki, dizideki her çalışan neredeyse Türkiye'de belediyeden ihale alan bireyler kadar cebini doldurdu... Aslında bizim belediyelerle tabii ki emeğiyle çalışan insanların kazandıkları paraları karşılaştırmak doğru değil ama neyse ne...

Şimdi dizide en son neler oldu? Kalesi'nin bi tane yaveri vardı. Acayip yılan bir kız. Kıvır kıvır saçlı, yılannnn gibi vücud hatlarına sahip. Ben buna baktım, Instagram hesabı filan da var. Yogacı zaten. Yogacı manita eşittir roket manita. Neyse bu manyak Serseyi, bu kızı alıyor, mekanının çatısına çıkarıyor. Sırf var ya Kalesi'ye g*tlük olsun diye kızın kafayı kestiriyor. Bence Con Sınov'un eski manitasının dışında dizideki en yılan manitaydı. Tüm manitacıların başı sağ olsun. Tabii bu kızın bir de yavuklusu vardı. Lekesizler adı verilen habeş ordusunun generali Solucan Çocuk bu kıza hastaydı. Şimdi çocuğun da cinsel orası kesikti galiba. Bunların arasındaki cinsel seks ortamı da bambaşka oluyordu. Çünkü çocuğun orası... Neyse. Bu çocuğun gözü önünde kızın kafayı kesti yavşak Serseyi... Kalesi de acayip ayar oldu sonuçta o da ayrı psikopat. Tabii dizide şöyle bir durum vardı. Kalesi sezonlar içinde giderek balataları sıyırıyor. Ama nedense dizide bunu bize yansıtmadılar. Biz izlerken birden baktık ki kalesi contaları sıyırmış. Kalesi'nin tepesi bi atıyor, bütün memleketi ejderiyle yakıp yıkıyor tamam mı? Şimdi dizide birden böyle bir şey olunca izleyici de rahatsız oluyor. Çünkü kimsesizlerin kimsesi, garibanların annesi Kalesi aniden psikopata, adeta Adana Cono'dan bir bayan bireye dönüşüyor. Kalesi'nin kafası atınca tüm ortamı yakıp, herkesi bayıltıyor. Yani öldürüyor.
Bu arada Arya, bir önceki bölümlerde artık cinsi seksini yaptığı için şehre gidip Serseyi'yi öldürme peşinde ama olmuyor. Çünkü Kalesi her yeri ne yapıyor? Yakıyor... Yannnn-sıııın! Efendim Kalesi manyağa bağlayınca bunun manita Con Sınov, Kalesi'yle cinsel temas yaşamıyor. Belki Kalesi ona da ayar olmuştur. Neyse ne artık. Con, bakıyor ki Kalesi artık manyaa bağlamış, zart diye bıçaklıyor Kalesi'yi. Kalesi aynen sizlere ömür. Bunun ejderi de geliyor, 'Anam anam cici anam' diye ağlıyor. Kalesi'nin naaşını alıp bi yerlere götürüyor. Con Sınov dizinin sonunda mal gibi tekrar o duvarın oraya gidiyor. Biliyorsunuz duvar aslında bir hapis mekanı. Duvarı korumak gibi bi olay da yok artık çünkü Akgezerler de komple bitmiş durumda. Con Sınov nedense mal gibi kendi kendini hapise yolluyor. Sakat çocuk kral oluyor. Tahta oturuyor. Oturuyor dediğim de belden aşağısı zaten tutmadığından işte imkanı dahilinde oturuyor. Arya bilmem nereye neden olduğu bilinmez gidiyor. Tazı, robot sayborg ve zombi karışımı akıl hastası aibisiyle cenk ederken kendisini ve aibisini öldürüyor. Serseyi manyağı aşk ortağı ve kardeşi Ceymi'yle molozlar altında kalıyor ve koskoca Game of Thrones dizisi burada bitiyor.

Hepinize bol Çernobil'li günler dilerim. O da çok iyi dizi. Bir de bizde yaşanmışı var zaten. Dizi olunca insan nedense daha da anlam vermeye başlıyor. Olsun, akıllanmanın yaşı yok.

nisan hakan
ŞUNU MU İŞTEN ÇIKARSAK?
PEKİ ŞU? YA DA BU?..
O ÇOCUK BEKLİYO EFENDİM, ÇIKARMAYALIM...
BİRİ YENİ EVLENDİ BORÇ ÖDÜYO, DİĞERİ DE HASTA ANNESİNE BAKIYO...
HAY ALLAH! O ZAMAN ŞU?
PERSONEL
ONUN HAYATA DAİR BÜYÜK UMUTLARI VE HAYALLERİ VAR..
VAY KERİZ.. ÖYLEYSE ONU ÇIKARALIM..
AYNEN..
HAMİLEYİM!
OH YOO!
HIĞGAAA NAPÇAAZ NAAPÇAAZ!
DUP DUP!
BİLMİYOOM!
TIK! TIK! TIK!
CİYYAAAAK!
BİLİYO MUSUN EN İYİ SEVİŞEN BURÇ AKREP BURÇLARIYMIŞ.. KİM AKREP BURCU? BEN!
TIH-HI! YOK LAN ÖYLE Bİ ŞEY!
NAH ÖYLE Bİ ŞEY YOK!
AKREP SALDIRISIIII!
ÇOTA!
AGH!
BEBEĞİM BEYAZ BLUZUMLA SİYAH ETEĞİMİ Mİ KOMBİNLESEM MAVİ KOTUMU MU?
MAVİ KOTUNU..
MOR TİŞÖRTÜMLE YAVRUAĞZI ŞORTUM KOMBİN OLUR MU?
HMM OLMAZ..
PEKİ BEYAZ KOTUMLA?
ULEN HİÇBİ FİKRİM YOK ASLINDA HA...
ÖYLE OLUR..
TEŞEKKÜR EDERİİİM!
BEN SENİ ÜZERİM!..
$$$ GEÇTİ GEÇTİ!..
PIT PIT!
ALMANYA'YA YÜKSEK LİSANS YAPMAYA GİDİYORUM BABANNE.. BELKİ DE ORAYA YERLEŞİRİM..
ALAMANCI MI OLACAKSIN? BOŞA MI OKUTTUK SENİ? YAZIK ZAVALLI...
YA BEYİN GÖÇÜ YAPICAM DİYORUM BEYİN GÖÇÜ! ORDA KARİYER YAPICAM.. BMW'NİN BAŞINA GEÇİCEM!
FABRİKADA ÇALIŞACAKSIN YANİ.. PÜÜÜ!
TOPLADIK EŞYALARI YOLA ÇIKTIK AMA SANKİ Bİ ŞEYLERİ EVDE UNUTTUM GİBİ YA...NEYSE...
İETT
ÇOCUKLARIMA İYİ Bİ BABA OLAMADIMM!
HALA GEÇ DEĞİL BABA DOLDUR BANA DA!
ALDIM Bİ DAL HELAL ET BABA...
SENİ KÖTÜ ADAMLARIN ELİNDEN KURTARMAYA GELDİM SEVDİCEĞİM!
KAHRAMANIM!..
FERHAT ŞİRİN'İN ESKİ ÇIKTIĞIYLA KARŞILAŞIR...
EYVAH KAVGA ÇIKACAK!..
AYNI GECE
ULAN KÖRDÜĞÜMÜ BİLE DAHA HIZLI ÇÖZMÜŞTÜN!..
OLAYIN ADRENALİYLE FELAN...
YA BIRAK!

æ Merhaba.
æ Bir keresinde de noldu bak. Özlem'imle bir otelde kalıyoruz. Sanırım İzmir'di. Aradan da bayağı bir zaman geçince insan bir yerde de şey oluyor. Ne acayip değil mi ya. Ben ki her şeyi hatırlayan, hiçbir şeyi unutmayan, fakat en unutulmayacak şeyi de,.. ne bileyim, öyle işte yani. Özlem'im uyurken ben gece otele döndüm. Gece yarısı. Dışarıda takılmışım öyle. Odanın bende de anahtarı var tabii ki. Çıktım kata, anahtarı kapıya tutuyorum, kesinlikle açmıyor. Kapı benim anahtarıma karşılık, oralı bile olmuyor. Huhatam almıyor. Sonra kapıyı çalmaya başladım. Önce hafifçe tıklattım. Baktım Özlem'im uyanmıyor, şiddeti biraz artırdım. İstiyorum ki yan odalar şey olmasın. Bir süre sonra, yan odalara da sokarım diyerek başladım kapıyı tekmelemeye. Bir yandan da diyorum ki, bu nasıl bir uykuymuş ya diyorum. Böyle uyku mu olur diyorum. Daha da neler diyorum. Artık son bir çaresizlikle, "AÇSANA LAOVV" diye bağırmaya başladım. Derken içeriden bir adam sesi geldi. "Hiçbi yere kaçma, geliyorum" diye. O an aydınlandım. Ben yanlış katta, yanlış kapının önündeydim. Işık hızıyla kaçtım oradan. Merdivenleri inerken, kapının açıldığını duydum. Adam, "senin ben sülaleni s.keyim .rospu evladı" dedi peşimden. Hiç tanımadığım, yüzünü bile görmediğim birinden çok sağlam küfür yedim, o oldu. Doğru kapıyı buldum. Anahtarı kapıya ellerim titreyerek tuttum. Bir yandan da elimden kayıp düşecek, adam da aşağı inip bana neler edecek diye nasıl tırsıyorum ama. Çünkü bir de yani uykudan uyandırılmış adam siniri diye de bir şey var. Öldürür beni. Derken kapı açıldı. İçeriye kendimi nasıl attım bilemezsiniz. Özlem'im uyuyor, uyuyordu. Benim ise bütün gece gözüme uyku girmedi. Ertesi sabah otel içinde hiç görünmedim. Oradan ayrılana kadar ruhum huzur bulmadı. Bulmadı, bulamadı. Korkunçtu.
æ O değil de yıllar önce "Fatma Girik'in bastığı adam" napıyor acaba şu anda. Ölmüştür muhtemelen de, çünkü yani öyle bir acı yaşayan insan da ölür. Fazla yaşamaz. Ha şimdi diyeceksiniz ki, "Fatma Girik'in bastığı adam ne demek, böyle bir genel tanım olabilir mi, Fatma Girik'in basmadığı adam mı var" diyeceksiniz. Ben de size diyeceğim ki, "Fatma Girik evet belki birçok adam bastı, basmadı mı bastı, bastı da, birini de çok acayip bastı, tüm bastığı adamlar arasında kimse kusura bakmasın, o adam çok öne çıktı, o yüzden yine söylüyorum, kimse kusura bakmasın, Fatma Girik'in bastığı adam dendiği zaman, akla gelecek kişi bellidir, odur yani, o kişidir yani, Fatma Girik'in bastığı adam o kişidir, gerisi de yalandır, gerisi de tırı vırıdır" derim. Yoksa Fatma Girik gerçekten çok adam basıyordu. Manyak gibi ruh hastası gibi sürekli adam basıyordu Fatma Girik. Hiç de böylesine psikopat bir televizyon programına da denk gelmediydim. Şu yaşıma geldim, hala da gelmedim. Pek genç okurlarımız bilmezler, zaten bizim de burada görevimiz nedir, toplumu aydınlatmak, bilgiyle ışıklandırmak. Sen şimdi çünkü Fatma Girik'in bastığı adam'ı bilmezsen, şu hayatta da neyin eksik olduğunu bilemezsin. Ben sen eksik kalma diye uğraşıyorum. Herkes kalsın eksik, sen kalma. Sen hep bir adım önde ol ki, zaten öylesin. Mizah dergisi okuyan her kişi, hep bir adım öndedir, bu da budur. Okumayan kendi kaybeder, o da onun kendi bilebileceği bir iş. Bilebilecik. En sinir olduğum da, "e abi işte biz okuyoduk da, bikaç senedir okumuyorum". E iyi b.k yiyorsun. Mizah dergisi nasıl okunmaz, düşündükçe aklımı çıldıracak gibi oluyorum. En sevdiğimiz arkadaşlarımız bile bu şekil. Hiç okumamış olsa anlayacağım. Derim ki "zaten bilmediği bir şeyin eksikliğini nereden bilsin" derim. "Bazısı da böyle şanssız oluyor" der, geçerim. Ama sen hem bunu biliyorsun, hem de terk ediyorsun. E hani çok seviyordun bizi. İnsan sevdiğini terk eder mi. Neymiş, "eski lezzeti yokmuş". Ya senin eski lezzetin var mı acaba. Kusura bakma ama senin eski lezzetin yok. Biz hala bu sayfaları hazırlarken çok eğleniyoruz. Ben mesela şu anda bu satırları yazarken kukumav gibi hop oturup hop kalkıyorum neşeden. Çünkü kukumav öyledir, insana oyun eder, dünyanın da en güzel kuşudur, net. Ne diyordum. Fatma Girik'in bastığı adam. Yıllar önce bir televizyon programı yaptı Fatma Girik. Reality show. Sıcağı Sıcağına vardı bildin mi, o akım işte. Ahmet Vardar vardı, Sadettin Teksoy vardı. Allah'ım herkeşler oradaydı sanki. Fatma Girik bu dev rakiplerinin arasından adam basmasıyla sıyrılmıştı. Her programda sürekli adam basıyordu. Bir gün de artık iyice olmuş olacak ki, ucuz otellerde sevişen adamları basmaya karar vermişler. Olamaz böyle bir şey. Fuhuş yani. Fuhuş yapılırken. **Derken Fatma Girik onu bastı**. Tam sevişmeye hazırken, paçalı donu üzerinde ama, içeriye Fatma Girik girdi. Kadın kişi hemen toparlandı, banyoya kaçtı. Kadın belli ki deneyimli, işi biliyor. Fakat bizimki öyle kalakaldı. Düşünsenize, tam seks yapacaanız, içeriye hayranı olduğunuz Fatma Girik giriyor. İnsan ne düşüneceğini bilemez. Fatma Girik, "NAAPIYOSUN SEN BURDA" diye bir de bağırdı adama. Yetmedi suratına tükürdü. Adamın dili tutuldu. Cevap verecek, veremiyor. Titreyerek kekelemeye başladı. Yatakta öyle uzun beyaz donuyla oturuyor. Ayağa da kalkamıyor, penisi izin vermiyor. Aradan yıllar geçti, ben hala o adamı düşünürüm. Napıyor acaba şu an yaşıyorsa hala.
æ Hoşça kal.

"HEY"
7 Haziran Cuma / **Kadıköy Bahane** / Saat: 21.00 / bilgi: 0216 345 54 49

İLKER ALTUNGÖK

Akıl Fikir Ofisi

Barış UYGUR

baris.uygur@gmail.com

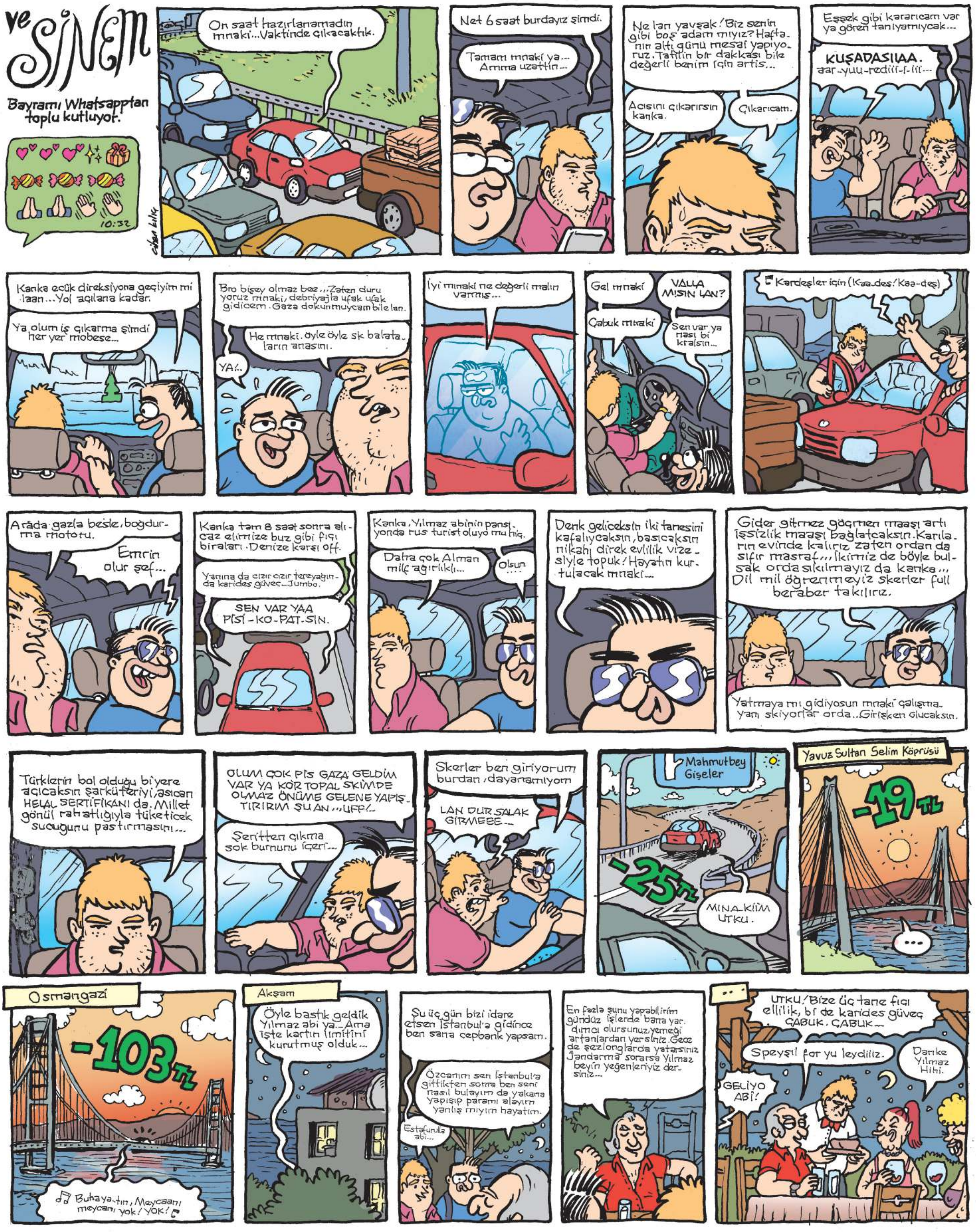
● Bayramınız kutlu olsun arkadaşlar. Bayram kutlamaya, insanların bayramını tebrik etmeye sakın çekinmeyin. Bu dini olduğu gibi milli bayramlar da olabilir, aman bu alanları kimsenin tekeline bırakmayın, bunlar kültürel meseleler; yarısından çoğunun kendisini devlete ateist olarak deklare ettiği ülkelerin gençleri bile dini mini demiyor bütün bayramları kutluyorlar bakın. O alanı boşaltırsan biri gelir gasp eder, domine eder, herkesin elinden alır. Her bayram hepimizin bayramı.

● Altı yaşından beri rakınrol dinlerim, bu zamana kadar üyelerinin tamamı gülümseyerek poz veren, sahnede her üyesi dinleyicilere sırıtan bir tane müzik grubu görmedim. Belki vardır da ben bilmiyorum. (ki varsa bunu öğreneceğiz, zira bazı Akıl Fikir Ofisi okuyucusu, ofisin her yakaladığı hatasını *"Efendim böyle yazmıştınız ama bakın 1982-1987 yılları arasında Danimarka'da faaliyet gösteren ve bir albüm çıkartan Evig Diarré grubunun üyeleri bütün fotoğraflarında, her ne kadar bu fotoğrafların sayısı iki olsa da, pişmiş kelle gibi sırıtmış,"* diye yazarak düzeltecek tıynettedir. Gerçi ben bu durumda "Şimdi Evig Diarré'nin müziğine de rakınrol diyemeyiz, daha çok pop rak grubu onlar bence," gibi kimsenin itiraz edemeyeceği cevaplar veriyorum ama olsun)

● Yani kısaca, rakınrol dünyası her ne kadar özel hayatlarında son derece neşeli de olsalar, grup fotoğrafı verirken, sahneye çıkarken falan babasının öcünü almaya Bizans Tekfurunun şatosuna gitmiş Cüneyt Arkın gibi bakıyorlar. Tamam aralarından afacanlık yapan oluyor, bir tanesi illa ki "Oğlum nasıl girdim lan ben bu gruba? İnşallah iyi çalamadığımı anlamazlar," dercesine sürekli bir şebeleklik peşinde koşuyor ama kalanlar maşallah fotoğrafçı analarına küfretmiş gibi bakıyorlar. Hep böyle bir sertlik. Abi müzik sert anladık da bu kadar da kasmaya gerek yok bence. Metrobüste boşalacak koltuk mu kolluyorsunuz yoksa sözleri çok anlamlı gibi ama sizin de tam kestiremediğiniz şarkılarla dolu yeni albümünüz için kapak fotoğrafı mı çektiriyorsunuz?

● Yalnız Cüneyt Arkın da gerçekten tartışmasız çok iyi oyuncu. Bizans tekfurunu öldürürken, komprodor fabrikatörün adamlarıyla çatışmaya girerken, küçük kızları öldüren şebekenin liderini ele geçirmişken adamlara öyle bir bakışı var ki ben filmin yönetmeni olsam "Ulan herif ciddiye aldı, öldürecek hakikaten adamı galiba," diye endişelenirim, ortasında ortasında keserim sahneleri.

● Şimdi efendim ben buradan naçizane haddim olmayaraktan, müdürüm afedersiniz, ama çam sakızı, çoban armağanı bir hediye vermek isterim ekonomi yönetimimize. Mâlumunuz iktisadi olarak pek de parlak günler geçirmiyoruz. Gerçekten zorlu zamanlar. İşte bence böyle zorlu zamanlarda daha önce denenmiş modellere bakmak yerinde olur diyorum ve ekonomi yönetimimizin dikkatini naylonculuk müessesesine çekmek istiyorum. Biliyorsunuz hâlâ eskisi kadar çok olmasa da, sokaklarımızda "nayloncuu, eksiler aliyeh, naylooncuu," diye bağırarak dolaşan nayloncular var. Dikkat ettim bunların mekanizması şu şekilde işliyor: Nayloncunun sesini duyup cama çıkan bir abla "Nayloncu ne verirsin bu cekete?" diye kocasının eski ceketini teklif ediyor, nayloncu da "On mandal bir leğen veririm abla," diye başladığı pazarlıkta leğen ve mandallara ek olarak bir de kova vererek eski ceketi kapızlıyor. Dolar artmış, Euro düşmüş, Japon Yeni yan bakmış, Fin Markkası çamura batmış hiç ilgilenmiyor. Alışveriş var mı? Var. Alıyor, veriyor, denilenler doğruysa ekonomiye can veriyor. E peki ne oluyor? Nayloncu işini tamamladığında, yani oturup kendi işinin CEO'su bir insan gibi birinci çeyrek bilançosunu çıkardığında bir yığın naylon verip bir yığın da eski kıyafet almış oluyor. Ortada parasal bir durum yok. Aktifi pasifi leğen mandal ve eski ceket pantol olan bir bilançodan söz ediyoruz. İşte bu barter ekonomisidir, herkes elindekini başkasının elindekiyle değiştirecek. Maaş vermeye falan da gerek yok. Hem özel sektör hem kamu çalışanları maaşlarını mandal ve leğen olarak alsa netice itibariyle leğen mandal karşılığında gül gibi üstünü başınızı düzüyorsunuz. Sistem bu kadar büyüyünce tavuk dönerci de kabul eder mandalı, emlakçıda. Dayarsınız dört tır mandalı emlakçının kapısına, evin peşinatına sayar girer oturursunuz. Bu sırada da paramız giderek değerlenir. Çünkü netice itibariyle piyasada para mara kalmadı dört bir yanımız mandala leğene boğuldu. Böylece Dolar da düşer Yen de, Sterlin de düşer Liret de. Liret yok gerçi ama keşke olsa. Ha bu iş böyle olmaz diyorsanız nayloncu kardeşlerimiz nasıl yapıyor bu işi onu bir anlatın hele?

ve Sinem
Bayramı Whatsapptan toplu kutluyor.
10:32
On saat hazırlanamadın mnaki...Vaktinde çıkacaktık.
Net 6 saat burdayız şimdi.
Tamam mnaki ya... Amma uzattın...
Ne lan yavşak! Biz senin gibi boş adam mıyız? Haftanın altı günü mesai yapıyoruz. Tatilin bir dakkası bile değerli benim için artis...
Acısını çıkarırsın kanka.
Çıkarıcam.
Eşşek gibi kararıcam var ya gören tanıyamıycak...
KUŞADASIIAA.
aar-yuu-rediii-i-iii---
Kanka ecük direksiyona geçiyim mi laan...Yol açılana kadar.
Ya olum iş çıkarma şimdi her yer mobese...
Bro bişey olmaz bee...Zaten duru yoruz mnaki, debriyajla ufak ufak gidicem. Gaza dokunmuycam bile lan.
He mnaki. öyle öyle sk balataların anasını.
YA!..
İyi mnaki ne değerli malın varmış...
Gel mnaki
VALLA MISIN LAN?
Çabuk mnaki
Sen var ya nası bi kralsın...
Kardeşler için (Kaa-deş! Kaa-deş)
Arada gazla besle, boğdurma motoru.
Emrin olur şef...
Kanka tam 8 saat sonra alıcaz elimize buz gibi fıçı biraları. Denize karşı off.
Yanına da cızır cızır tereyağında karides güveç...Jumbo.
SEN VAR YAA PİSİ-KO-PAT-SIN.
Kanka, Yılmaz abinin pansiyonda rus turist oluyo mu hiç.
Daha çok Alman milf ağırlıklı...
Olsun....
Denk geliceksin iki tanesini kafalıycaksın, basıcaksın nikahı direk evlilik vizesiyle topuk! Hayatın kurtulacak mnaki...
Gider gitmez göçmen maaşı artı işsizlik maaşı bağlatcaksın. Karıların evinde kalırız zaten ordan da sıfır masraf... İkimiz de böyle bulsak orda sıkılmayız da kanka... Dil mil öğrenmeyiz skerler full beraber takılırız.
Yatmaya mı gidiyosun mnaki çalışmayanı skiyorlar orda...Girişken olucaksın.
Türklerin bol olduğu biyere açıcaksın şarküteriyi, asıcan HELAL SERTİFİKANI da. Millet gönül rahatlığıyla tüketicek sucuğunu pastırmasını...
OLUM ÇOK PİS GAZA GELDİM VAR YA KÖR TOPAL SKİMDE OLMAZ ÖNÜME GELENE YAPIŞTIRIRIM ŞU AN...UFF!..
Şeritten çıkma sok burnunu içeri...
Skerler ben giriyorum burdan, dayanamıyom
LAN DUR SALAK GİRMEEE...
Mahmutbey Gişeler
-25 TL
MINAKİİM UTKU.
Yavuz Sultan Selim Köprüsü
-19 TL
...
Osmangazi
-103 TL
Buhaya-tın, Meycaanı meycanı yok! YOK!
Akşam
Öyle bastık geldik Yılmaz abi ya...Ama işte kartın limitini kurutmuş olduk...
Şu üç gün bizi idare etsen İstanbul'a gidince ben sana cepbank yapsam.
Özcanım sen İstanbul'a gittikten sonra ben seni nasıl bulayım da yakana yapışıp paramı alayım yanlış mıyım hayatım.
Estafurulla abi...
En fazla şunu yapabilirim gündüz işlerde bana yardımcı olursunuz, yemeği artanlardan yersiniz. Gece de şezlonglarda yatarsınız Jandarma sorarsa Yılmaz beyin yeğenleriyiz dersiniz...
UTKU! Bize üç tane fıçı ellilik, bi de karides güveç ÇABUK, ÇABUK...
GELİYO ABİ!
Speyşıl for yu leydiiiz.
Danke Yılmaz Hihi.

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

Sait Faik hikayesinde senden bahsetti!

● Hikayeci, yazar ve şair Sait Faik'in eşsiz güzellikteki "Bursa' da bir Kandil Gecesi" şiiri parça parça aklımda. "Solgun bir kadın yüzü göründü pencerede." Böyle miydi? Siz tamamını okuyun. Siz, Abasıyanık her ne yazdıysa, tamamını okuyun. Hemen güzel kardeşim, bu mayıs... Burgazada'da Abasıyanık, on nobel gücündedir ve de Türkçe, Sait'tir, Faik kalacak! Koca Yaşar Kemal "Roman yazmağa başlamadan once illa ki Sait Faik okurum" demişti. Usta'ya saygının en yalın ifadesi... En insancıl hülyaların ve en samimi merhametin mahir muharriri, en muhteşem hikayelerin kalbi yazıcısı Sait Faik. İnsana hayranlığın, tuzlu tenin sıcağına coşumcu, aşkın sevginin, tüm zamanların en enteresan yazar hayalinin aziz ruhu Sait Faik. "Vapuru yakalamaya, daha ziyade de vapuru kaçırmaya çalışan" güzel adam. "Madem sevmeyecektiniz, sevişmeyecektiniz; bu şehirleri niye kurdunuz" cümlesiyle adını tarihe ışıkla yazan can ustamız: Sait Faik Abasıyanık...

● Otorite olmadan, otoriter olmaya çalışan da var. Var. Haybeye gayretkeş vizzo diyoruz veya demiyoruz biz bunlara...

● İlk Şarkısını Sevmeyen Popçular Kulübü'ne hoş geldiniz. Artık sonsuza kadar beraberiz...

VİNYET: Hatice Kübra Erişir

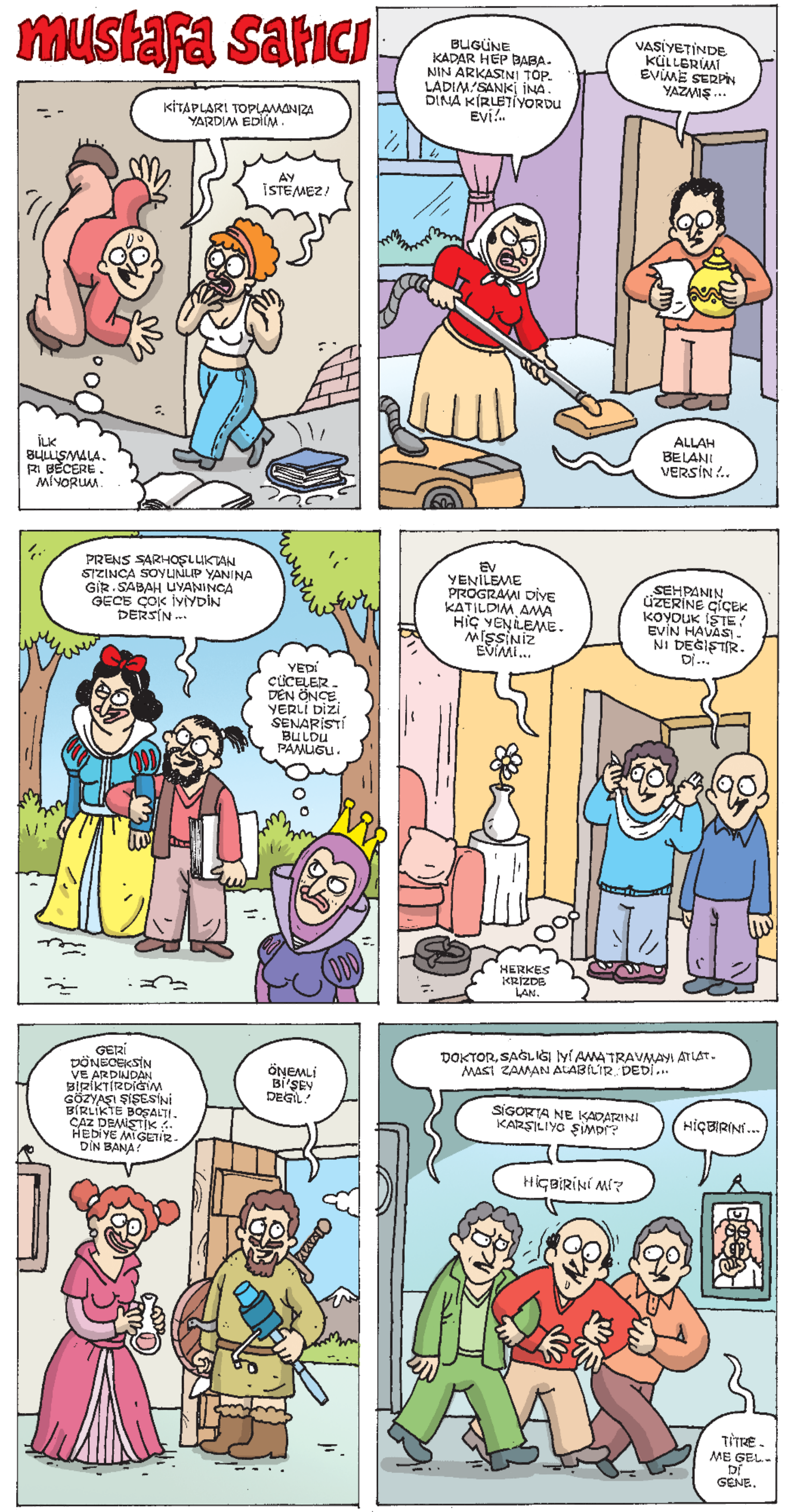
● Şahane bi arkadaşım var, hep bir yerlere çağırırlar onu, kah gider kah gitmez. Gittiği zamanları da hep şöyle başlayarak anlatır: Bi gittim! Artık no'olduysa, sarhoş bohemler mi coştu, deneysel sanatçılar mı taştı, bipolarlarından sahte dolarına bir yığın hikaye. Hep aynı: Bi gittim! Ve sonrası hakikaten ilginçlik, enteresanlık. Arada bir, hadise dinlemek için "bi gidiyorum" ona...

● Nihayet okudum Aylak Adam'ı. Paragrafın sonunda tek bir alıntı vereceğim. Çok beğendim ve pek merak ettim: kahramanımızın adı niçin C.? niye C ? herhangi bir harf mi, öylesine bir seçim mi? yazara ait bir sır? B. isimli bir kadın yan karakter var. onlar mı hikayenin çıkış noktaları? O zaman A. kim? Yazarın ta kendisi mi? yoksa ben şu an abesle iştigal mi ediyorum? Sessiz de düşündüydüm halbuki. Gelelim karayazar Yusuf Atılgan'ın Aylak Adam adlı muhteşem kitabındaki cümlesine: "Londralı kasapla İstanbullu kasap dünyaya aynı gözlerle bakarlar."

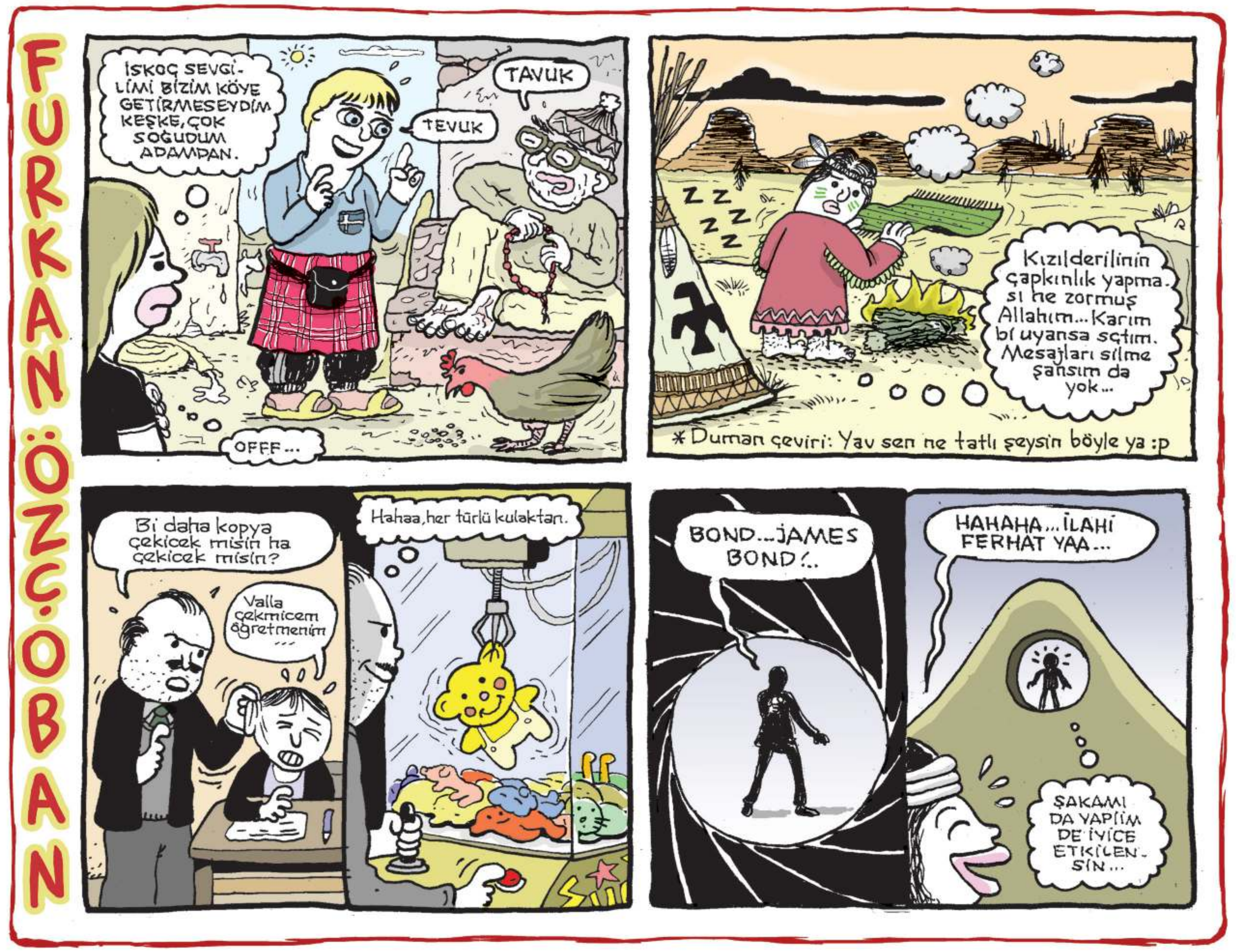
● Rahmetli ustamız Galip Tekin için "Bu ülkenin gördüğü en güzel halüsinasyon " dedi doktor arkadaşım Aykut Arın. Ne güzel cümle. Galip Abi, ortası olmayan ustaydı, ya sürmenaj olmacasına çalışır veya evde kalıp demlenirdi. Yaklaşık on gün kadar aralıksız içer, akabinde detoks için şifahaneye yatardı. Dergiden kimin işi yoksa o yardımcı olurdu. Bir akşam rahmetli Tekin Aral ağbim, Süleyman Yıldız ve de ben, kış günü Galip Tekin'in Arnavutköy'deki evine gittik. Amacımız onu araçla şifaya götürmek. Galip Abi kanyak içiyordu, şişe bitsin gidelim dedi. Biz de içelim çabuk bitsin dedi Süleyman Abi. Içtik. Şişe bitti. Yeni şişe var dedi Galip Abi. Açtık. İçtik. Yeter dedi. Tekin Abi. Zor bela kalktık. Karda bata çıka, düşe kalka, Doktor Jivago gibi arabaya ulaştık. Hastaneden önce bi Apikoğlu İşkembe yapalım mı abi dedim. Tekin Abi döndü, baktı, "Yapalım ulan!" dedi...

● İnsan yanlışlıkla kıta değiştirir mi, değiştirdim. Marmaray'da daldım, Üsküdar yerine Sirkeci'de indim. Ve geri döndüm. Kusura bakma Avrupa. Montajda atarız!

vedatozdemiro@gmail.com

“kendimi durduracak değilim”

Fırat Budacı

BIRAKMAYA NİYETİM VAR ASLINDA

Tertemiz evlerde hâlâ sigara mücadelesi veren yoldaşlarıma...

Duvarda LCD var, hemen altındaki konsolda bir bilgisayar var, ikisinin arasında beleş film transferi için HDMI kablosu var, raflarda biraz kitap var, köşede kıştan kalmış bir noel ağacı var, tepemizde soft ışıltılar saçan sarkıtlar var, ev sahibi kadının ayağında pofuduk tavşanlar var, ev sahibi adamın ayağında dri-fit çoraplar var, hemen önümde minik bir sehpa var, sehpanın üzerinde bardak altlığı kaidesinde Oscar heykelciği gibi yükselen modası geçmiş Miller var, yanında en güzelinden çerez var, orta sehpada sırasını bekleyen kivi var, yeşil elma var, tüysüz şeftali var, ayağımda ev sahibinin rahat edeyim diye verdiği nefis bir şort var, ama sigara yok. Neden yok sigara? Çünkü bu evde çocuk var. İçinde çocuk olan evlerde sigara içilmez. Anne ve babanın ciğerleri de çocuk kalitesindeyse ve üstelik böyle bir evde tek seçenek olan balkon, camlarla kapatılıp şirin bir odaya çevrilmişse ısrar etmenin anlamı yoktur. Çok düşündüm, “Lan çok haklılar, bugün de içmeyiver şu sigarayı,” dedim kendi kendime. Kararlıydım da. İnsana güven ve huzur veren bu steril atmosferi bozmak istemiyordum. Ama vakit ilerledikçe şeftaliyi tüylerinden, birayı sigaradan arındıran bu bereket dünyası yetmez oldu. Taksim gecelerinde, bir iki biranın ardından ruhumu ele geçiren “Bir bira daha? Al bu da sigara!” isimli hayvan içimde büyümeye başladı. Önümdeki Miller dile gelip, *“Efes’le Tuborg’la karıştırma beni. / Ben, steril evlere canlılık veren bir keyif pınarıyım. / Hafta içi meşgul hayatların hafta sonu molasıyım. / Kahverengi değil, sarıyım. / Bira dünyasının filtresiz Oscar’ıyım, belki en kaliteli değil ama en rahatıyım. / Sigarasız içilebilen en şık sarıyım,”* gibi güzel sözler söylese de sigaraya olan isteğim gittikçe artıyordu. Kıpırdanmaya başladım. Altımdaki yumuşak İkea sertleşerek kuzeyli yüzünü göstermeye, sehpada duran Miller şişesi genleşerek Efes’e dönüşmeye başladı. Hayvan büyüyordu. Aniden, “Sizin balkonda sigara içiliyor mu?” diye sordum. Ben değil, mini duygularla dizayn edilmiş bu şirin evin tam ortasına izmarit basmak isteyen hayvanım konuşuyordu. Arkadaşım yan gözle eşine baktı. İçerde uyuyan çocuk huzursuzca kıpırdandı. Cevaptan önce oluşan boşlukta Tavşan ve Dri-fit arasında dışarıdan duyulmayan bir hesaplaşma yaşandı:

- Kesinlikle olmaz!

- Ya saçmalama, kırk yılda bir arkadaşımız gelmiş, nolcak yani...

Balkonda patchwork örtüsü olan bir masanın etrafına, yine patchwork minderleri olan sandalyeler dizilmişti. Dri-fit’in bir pazar günü duvara çaktığını tahmin ettiğim raflarda mini kaktüsler vardı. Kaktüslerin saksılarına akrilik boyayla rengarenk çiçekler işlenmişti. Duvara çengelle asılmış ve Tavşan’ın sevdiği renklere boyadığı üç adet fener mumluk, balkonda şarap içilen bazı özel akşamlarda yakılmak üzere hazır bekliyordu. Balkon olduğu tamamen unutturulmuş, çepeçevre camla dış dünyadan izole edilmiş bir yerdeydik. Burası balkon değil, “Tavşan’ın hobi dünyası”ydı. Görünüşe göre, Tavşan sigara içilmemesi konusunda tamamen haklıydı. Bu evde, keyif denilen şey bir Miller şişesinin açılmasıyla başlıyor, yudum yudum içilmesiyle devam ediyor ve şişenin geri dönüşüme yollanmasıyla sonlanıyordu. Dri-fit, camın iki kanadını açarak dumana yol göstermesine rağmen sigarayı yakmakta zorlandım. Sanki sorun yokmuş gibi muhabbet etmeye çalışıyordu, ama aklı belki bu gece, belki yarın tartışma yaşayacağı Tavşan’daydı. Durumu bu kadar zorlamış olmanın verdiği utançla, “Abi içmiyim ben,” dedim. Dri-fit, “Ya saçmalama iç, cam açık nolcak,” diyerek rahatlatmaya çalıştı. Hemen rahatlayıp yaktım. Bu tip durumlarda duman nedense coşkuya kapılır. Normalde uçup giderken zor zamanlarda insanın peşini bırakmaz. Her seferinde kafamı açık cama çevirip normalden daha büyük bir basınçla üflememe rağmen, duman balkon sınırından geri dönüp “Tavşan’ın hobi dünyası”na dağılıyordu. Duman kapalı balkon kapısından geçemiyordu, ama koku evin en ücra köşelerine yayılıyordu. Tavşan’ın içerde burnunu kırıştırdığına ve iyi bir insan olduğumu düşünmesine rağmen bu akşamlık benden hazzetmediğine emindim. Koku, hastanede bile sigara içilebilen seksenli yılların rahatlığında minik yavrunun odasında dolanıyor olabilirdi. Külün uzama sınırı yaklaşık üç santimdir. Üç santimden sonra sigaranın ucu hafif kaldırılarak bir süre daha idare edilebilir, ama bu pozisyonda kül tablasına doğru çıkılan yolculuğun yarı yolda başarısızlıkla sonuçlanma ihtimali de vardır. Üzerine kül düşürülen bazı masa örtülerinin gözenekli yapısı fiskeleme işini geri dönülmez bir bulaşmaya ve sonuçta onulmaz lekelere çevirebilir. Ama bu senaryodan daha kötüsü, uzayan bir külün başarıyla ulaştırıldığı kül tablasının aslında bir kül tablası değil, Tavşan tarafından özenle boyanmış olan sevimli bir kase olmasıdır. Sevimli kaseler loş ışıkta kül tablalarını andırabilir. “Oğlum dur,” dedi Dri-fit

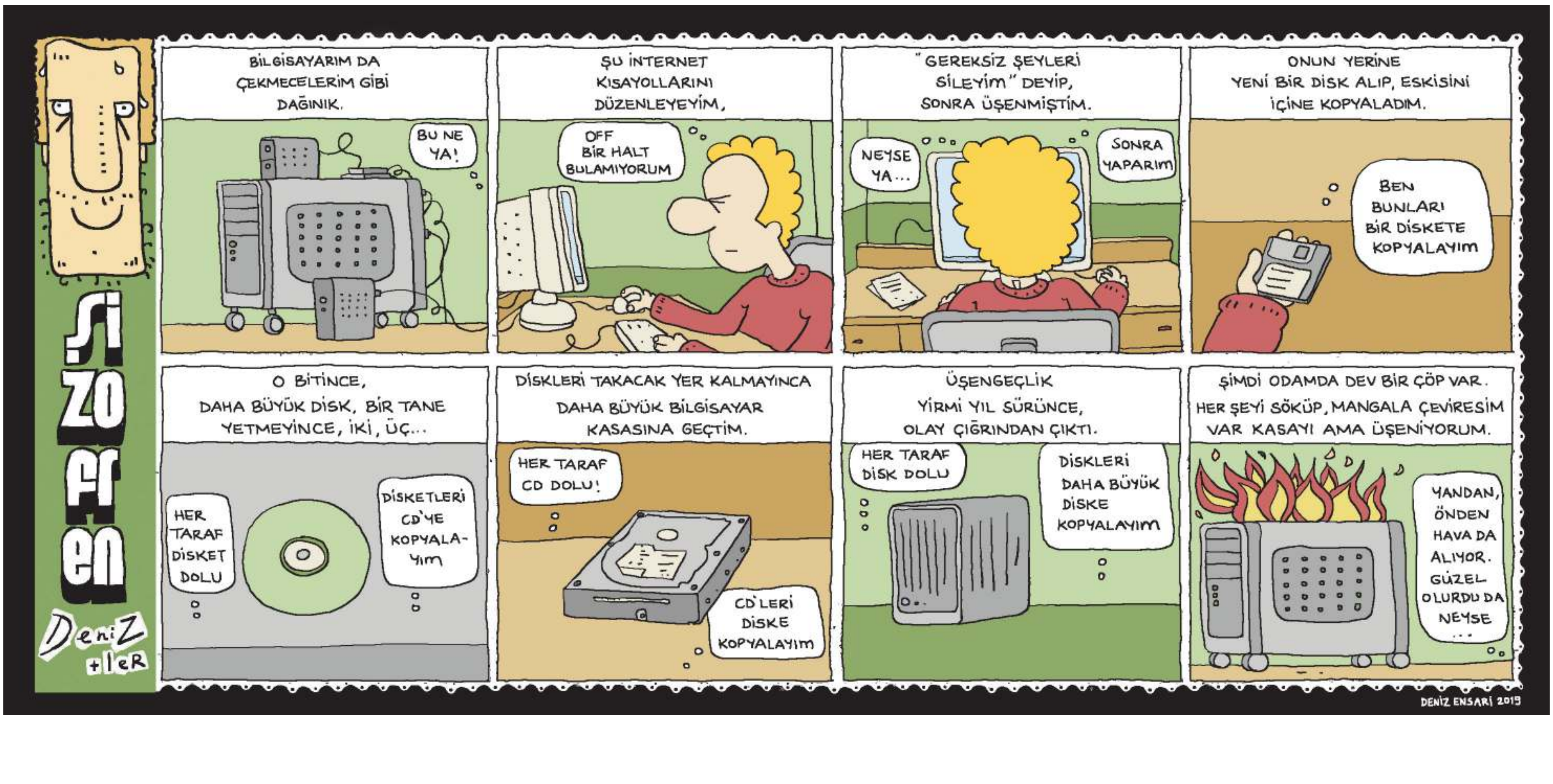

telaşla kaseye uzanırken, “kül tablası değil abi o!”

İki dakikadır geri dönmedi. Sanırım içerde kül tablası arıyor. Sanırım bulamıyor ve sanırım ne yazık ki Tavşan’a soruyor. Neden aklına çay bardağı tabağı getirmek gelmiyor Dri-fit? Bunca sıkıntıya rağmen kendini de beni de neden yakıyorsun? Nihayet balkon kapısında göründü, sol elinde yeni bir Miller, sağ elinde kül tablası ve yüzünde az önce Tavşan’dan yediği tavrın sıkıntısı vardı. Tavşan’ın kül tablası verirken takındığı tavır, tepkisel olarak bir bira daha açmasına sebep olmuştu. Kül tablasını masaya koydu. Bu, “biz içmiyoruz” tipi, üzerinde balık desenleri olan küçücük bir kül tablasıydı. Bodrum tatilinde eve bir süs eşyası olarak alındığı günden beri üzerine sigara söndürülmemiş olmalıydı. “Sağol ya,” diyerek geçen vakitte ikinci defa tehlike sınırına ulaşmış külü derhal boşalttım. Son bir nefes alıp sigarayı balıkların üzerine söndürdüm. “Bira içer misin?” diye sordu.

Bu kadar sıkıntıdan sonra, sanki alkole karşı tok gözlü davranırsam günahlarım affedilecekmiş gibi, “Yok içmiyim yeter,” dedim. Oysa normalde (üstelik söz konusu olan Miller ise) bu kadar alkol benim için yok hükmündedir. Yalandan esnedim. “Yatak hazır, istiyorsan sen yat,” dedi. “Yok abi iç biranı,” diyerek denge kurmaya çalıştım. Biraz evlilikten konuştuk. İçinde bulunduğum sıkıntıya rağmen aralarda yaşadığım minik canlanmalar yüzünden birasından bir iki yudum aldım. Evliliğin zorluklarından konuşmak minik canlanmalarımı ufak coşku ataklarına çevirince, Dri-fit’in birasına uzanmaktan, “dur ben alırım” diyerek buzdolabının rafına uzanmaya kadar ilerledim. Çekingenliğimi atmış sigarayı da tamamen serbest bırakmıştım. Tavşan, balkon kapısında göründüğünde kül tablasındaki balıklar izmarit yanıklarıyla acı çekiyordu. Yüzünde, kokunun evi kapladığını gösteren memnuniyetsiz ifadeyi görünce ilk sigaranın gerginliğine geri döndüm. “Siz daha oturuyor musunuz?” diye sordu. Miller’dan etkilenen bünyesiyle muhtemelen rahat bir cevap vermeye hazırlanan Dri-fit’ten önce davranıp, “Hakikaten geç oldu, yatalım artık,” diyerek öne atıldım. Tavşan cevap vermeden gitti. Dri-fit’in “istiyorsan oturalım” anlamındaki kafa hareketine ayağa kalkarak karşılık verdim. Masadan aldığım kül tablasını, “Ver ben hallederim,” diyerek elimden aldı. Mutfağa girdik. Kül tablasını direkt çöpe boşaltmaya kalkışmasına, “İstersen bi torbaya döküp öyle atalım,” diyerek engel oldum. Bu son dakika duyarlılığım torbanın kenarından tutacak kadar acizdi.

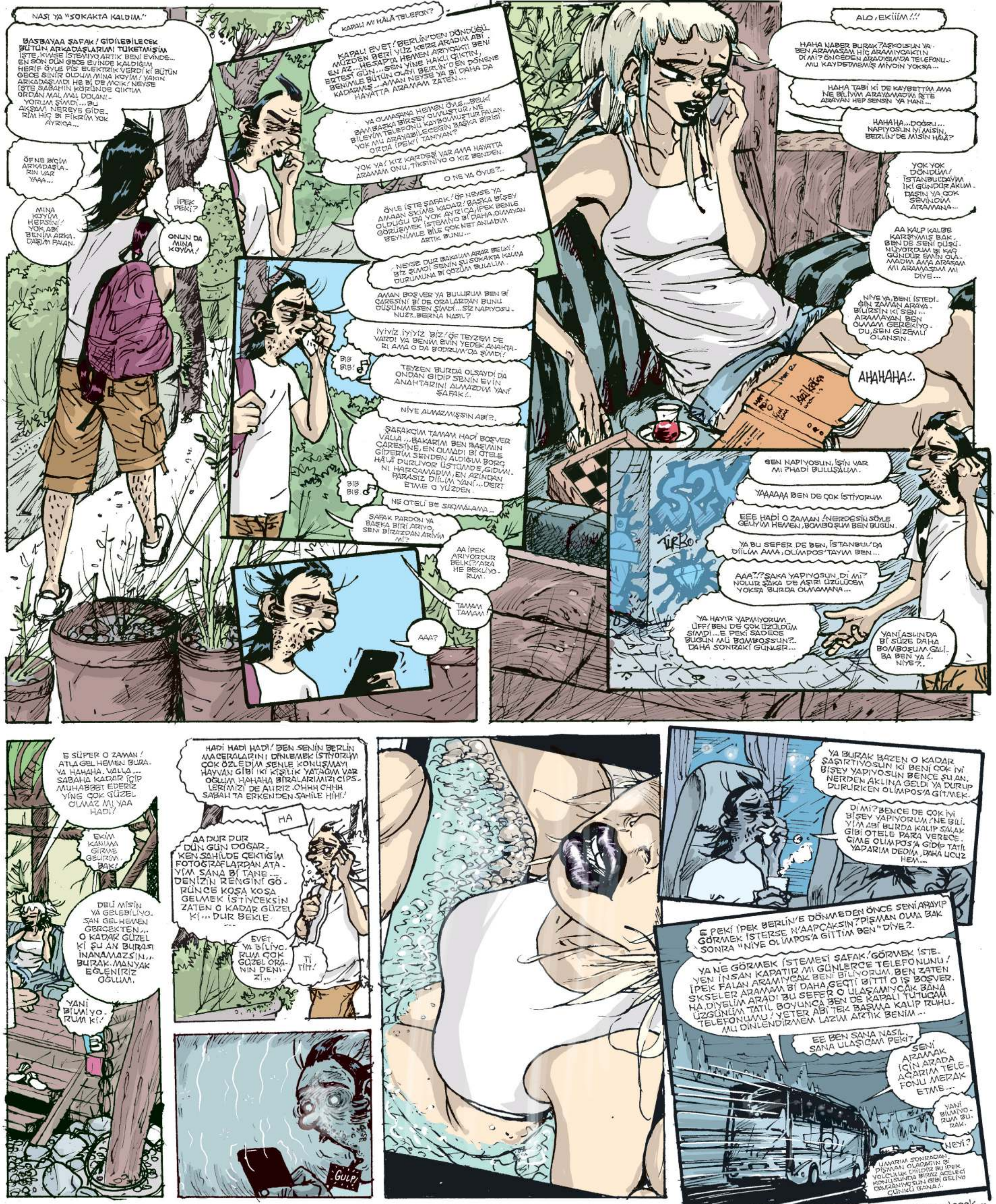
Mis gibi kokan çarşafların üzerinde yatarken aslında Tavşan’ın ne kadar haklı olduğunu düşündüm. Evi sigara kokutmanın dışında, sesin kontrol edilmeye çalışıldığı bir tartışmaya da sebep oluyordum şu anda. Bırakmak lazım aslında sigarayı, diye düşünürken mutfaktan sesler geldi. Tezgahtan alınıp çöpe atılan şişelerin ve sonrasında açılan suyun sesini duydum. İzmaritler için gösterdiğimiz özeni yıkamadan öylece bıraktığımız kül tablası için göstermediğimizi hatırladım. Musluk uzun süre açık kaldı. Tavşan balıkları kurtarmaya çalışıyordu. Balıklar, suya kavuşmanın sevinciyle musluk hiç kapanmasın istiyordu.

Çarpışma

İpek & burak

Yazan çizen OKY

Devam edecek...

ÖMER GÖKSEL

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"Gemiler gelip gidiyor/ Dağlar kararıp aydınlanacaklar"
Turgut Uyar

"KUBBE"
Öğleüstü Kaleiçi. Abartılı yapış yapış bir sıcak. Nemli, kıpırtısız. bunaltıcı. Donuk boğuk gökyüzü. Neredeyse loş denebilir, gri gölgesiz sokaklar. Tuhaf bir sessizlik. Boşluk hissi. Koyu renkli bulutların yırtıkları arasından (hamam tepelerindeki o küçük yuvarlak pencerelerden sızan ışıklar misali) bir güneş ışını huzmesi eski evlerin, damların, cumbaların üzerinde şöyle bir oynaşıp kayboluyor. Henüz mayıs.(son günleri de olsa…mayıs) Bu devasa hamam etkisi için çok çok erken değil mi? Ne oluyor? Ne dönüyor? Bunun hazirani, temmuzu, ağustosu. Korkutucu. Korkutucu olmayan şeyler? (çok çok azaldılar sanki…)

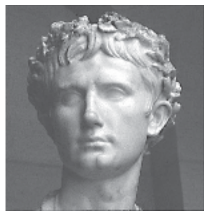

Marco Polo 1254-1324

"AHBARÜ'S-SİN VE'L–HİND"
Koca bir Hintli gurubunun içinde sıkışıp kımıltısız kaldım. (turist grubu yani--başlarında rehberleri falan--) Kaleiçi'nin daracık yolları. Kimi sokaklar o kadar, o kadar dar ki kıpırdayamıyorsunuz. (--o kalabalık grup geçerken yani--cumbalar birbirine değdi değecek) Belki otuz kırk saniyeliğine falan etrafınız sadece onlarla sarılınca; bir seyyah gibi hissettim. (onlarla gelmişim gibi değil, oralara gitmişim--Marko Polo'vari işler--) Otuz kırk saniyeliğine bulunmuşum gibi oralarda; Hindistan'da. Bir pazar yerinde falan… Sanki. O renkler, o sari'ler, safran sarıları, pembeler, yakut kırmızıları. Firuzeler… Işıltılı kumaşlar, ipekler, simler… Mest oldum. (Niye bu kadar soluk sönük giyiniyoruz ki biz?) Kimi beline kadar aksakallı amcaların başında o portakal sarısı koca sarıklar. Keşke öylece, o şekil dursaydık biraz. *(içlerinden biri bir şarkıya falan başlasaydı–Mohammed Raffi'den falan mesela, istek yapabilirdim ,–gerçi çok çok; aşırı ciddi görünüyorlardı; herbiri sanki bakışlarıyla: "Bizim oralarda Bollywood diye bir şey yok.... Gerçekten yok…yok öyle şeyler, valla bak" der gibisinden bir haller–ömürlerinde "dans" diye bir şey de hiç görmemişler–)*

Derken geçip gittiler de memleket'e döndüm. Geçen gün de aynı şeyi bir Çinli gurubun içinde kalarak da yaşayınca. ("Seyyah" duygusu) Oturduğum yerden çok çok kısa; dakikalık uzak seyahatler. (başlıktaki o; bir kitap ismi: Ünlü seyyah " Marko Polo" dan çok önce Çin'e ve Hind'e gitmiş ilk seyyahlar. --Dokuzuncu yüzyıl ortaları--onların kitabı: "Sin": "Çin" demek. "Ahbar": "Haberler")
Hintli de görmemiştik, ama Çinli; Avrupa'da dahi yoktu. Tek bir Çinli olsun görmüşlüğüm yoktu yani. Yeni yeni geziyorlar. Son yıllarda… Karşılaşmak hoş…
İşte böyle: "Hind ve Çin'den haberler…"

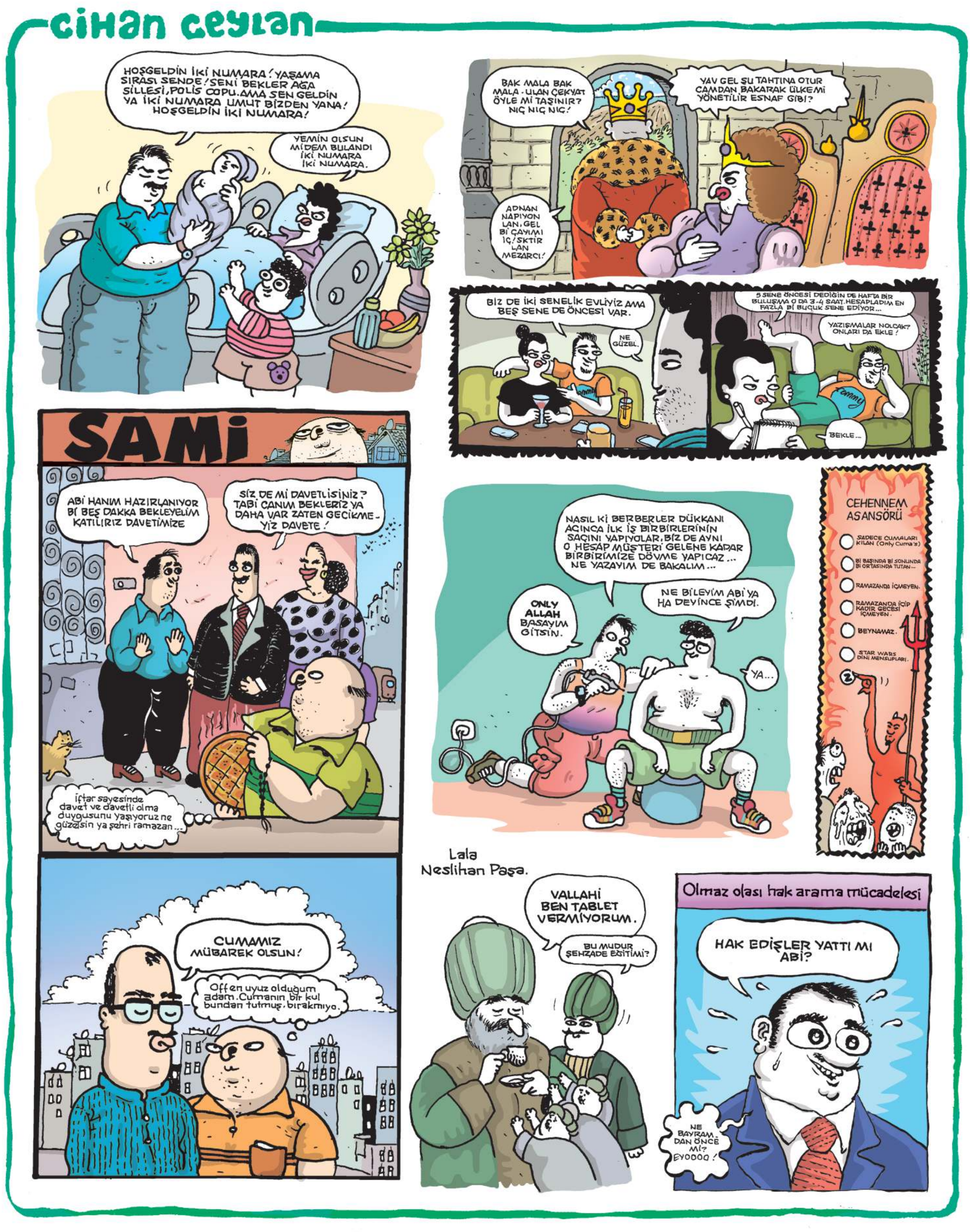

Horatius MÖ 65 - MÖ 27

"HAMAMBÖCEĞİ"
Eh hamam etkisi başlar da… Böceği de döndü tabii. Yoktular epeydir. Tek bir tane dahi. İlaç için. (ilaç yapılıyor mu ki onlardan?) Özledim sanıyordum. Ne de olsa alışıyor insan. Onlar da bir tür ev hayvanı. Hatta bu ev'le benden daha sahici, derinlikli ilişkileri bağları var. Sanki. Gece yarıları falan bakınıyordum uyanınca. Neredeler? "Özledim lan sizi" Falan filan işleri.
Hepsi yalanmış. Özleme mözleme. Çok rahatsız oldum karşılaşınca. Tekrar. Her şeyimiz yalan oldu. Sahte duygular. Nereden öğrendiysem böylesini… (Belki de; bilmeden özlüyormuş gibi, hile yaparak evden uzakta tutmak mı istiyordu zavallı bilinçaltım.--kaderini kandırmaya teşebbüs--Nasıl olsa "özlediğim uzaklaşır, başka ne olacaktı ki" meseleleri… Sürekli başa gelen, olmuş bitmiş, tekrar eden şeylerin derin bilgisi. Tecrübesi. Bilemiyorum). Bu bulanık zamanlarda. Herşey karışık bir miktar. Oynak. Hani özlediğim gelmezdi? Ne bunlar böyle? Öff. Şimdi hadi buyur; herşeyi streç filmlere, döndüre döndüre sarıp sarmala, sakla, defaten yıka yıka dur… Ömür törpüsü. Hele o yavrular. O yavrular… Hiç görülmemiş duyulmamış şey; Kendisinden yüz kat mı, iki yüz kat mı desem daha küçük yavrusu, yavruları var; (bizlerde olsa, onbeş katlı apartman boyu baban var)Karıncadan çok çok minik; ama, doğar doğmaz o en büyük olanıyla(babası mı nesi?) aynı kabiliyetlere ; zekaya, muhakeme etme, durum değerlendirme, ani karar verme, kendini koruma becerilerine falan sahip. Yiyecek arama . Tam teşekküllü… Çok çok hareketli. Hızlı çevik. O ani manevralar.(Ant Man'deki o çok çok minik kötü adamların aynısı) Onlardan kendini nasıl koruyacaksın? Gel de becer. Ambalajların en minik, görünmez deliklerinden girebiliyorlar. İçeride hızla büyüyorlar bazen… falan filan. Kâbus gibi. Bu derece yetenekli başka canlı yavrusu var mı? Bizimkiler yıllarca altına dolduruyor.

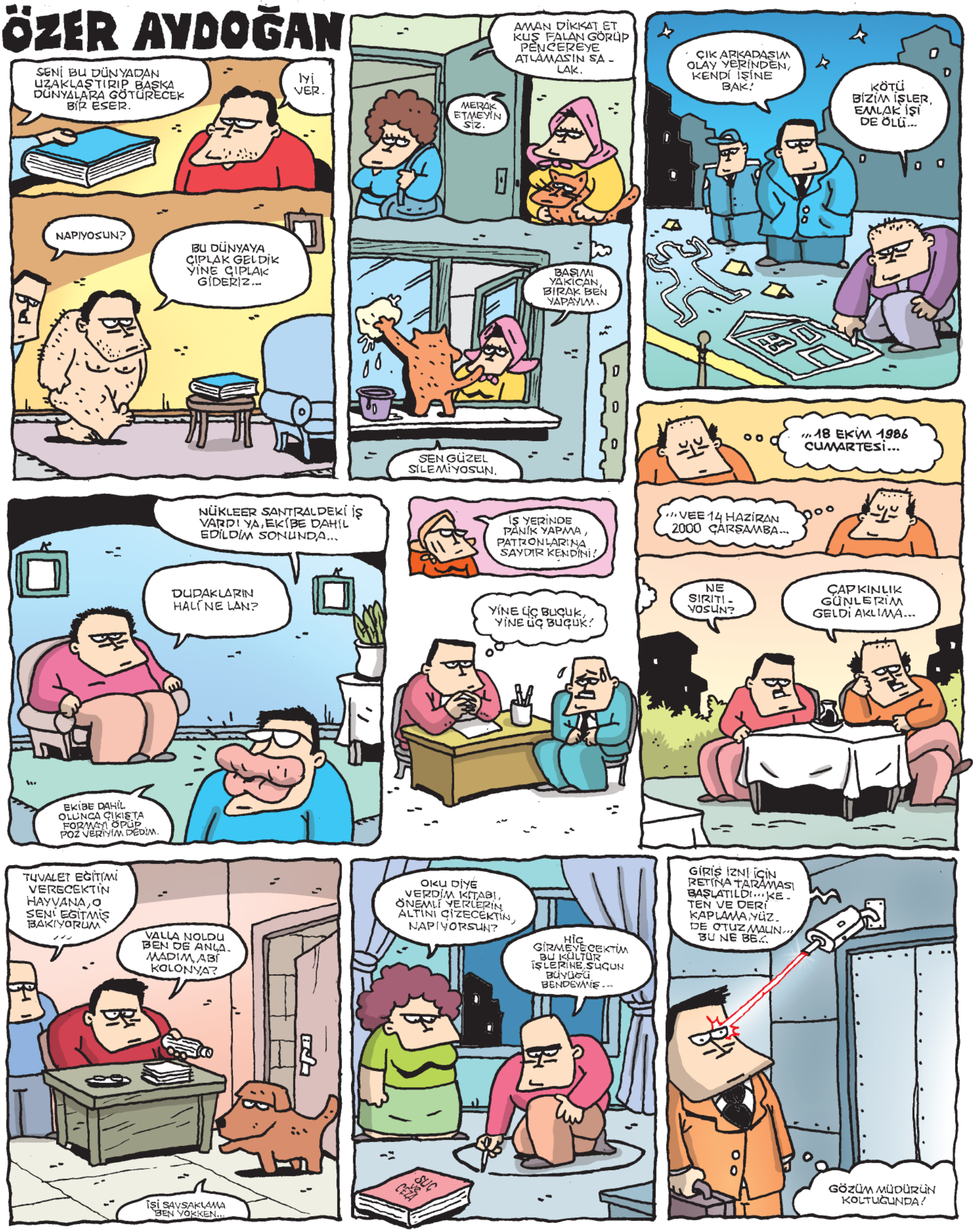
Herneyse,
Çok çok sevdiğim Horace'ın bir lafıyla bitireyim yazıyı; şöyle diyor:
" Ciddi planlarınıza biraz aptallık karıştırın" (Öyle bir sıkıntım yok, çok şükür. Olsa olsa, "sen biraz azalt" falan derdi üstad görse…)

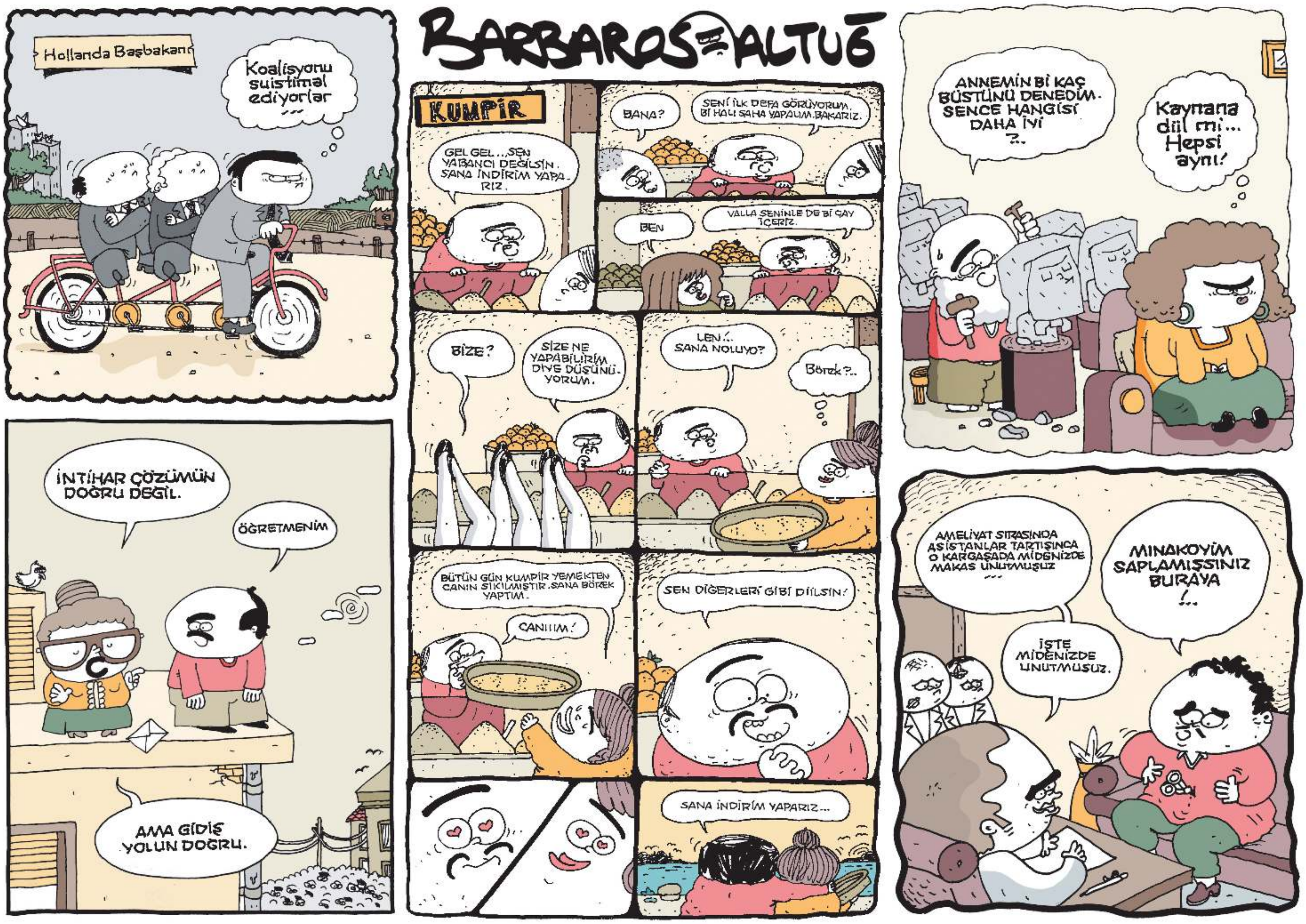
Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler dilerken bayramınızı da kutluyorum…

engin.ergonultas@gmail.com

cihan ceylan
HOŞGELDİN İKİ NUMARA! YAŞAMA SIRASI SENDE! SENİ BEKLER AĞA SİLLESİ, POLİS COPU. AMA SEN GELDİN YA İKİ NUMARA UMUT BİZDEN YANA! HOŞGELDİN İKİ NUMARA!
YEMİN OLSUN MİDEM BULANDI İKİ NUMARA İKİ NUMARA.
BAK MALA BAK MALA - ULAN ÇEKYAT ÖYLE Mİ TAŞINIR? NIÇ NIÇ NIÇ!
YAV GEL ŞU TAHTINA OTUR CAMDAN BAKARAK ÜLKEMİ YÖNETİLİR ESNAF GİBİ?
ADNAN NAPIYON LAN, GEL Bİ ÇAYIMI İÇ! SKTİR LAN MEZARCI!
BİZ DE İKİ SENELİK EVLİYİZ AMA BEŞ SENE DE ÖNCESİ VAR.
NE GÜZEL.
5 SENE ÖNCESİ DEDİĞİN DE HAFTA BİR BULUŞMA O DA 3-4 SAAT. HESAPLADIM EN FAZLA Bİ BUÇUK SENE EDİYOR...
YAZIŞMALAR NOLCAK? ONLARI DA EKLE!
BEKLE...
SAMİ
ABİ HANIM HAZIRLANIYOR Bİ BEŞ DAKKA BEKLEYELİM KATILIRIZ DAVETİMİZE
SİZ DE Mİ DAVETLİSİNİZ? TABİ CANIM BEKLERİZ YA DAHA VAR ZATEN GECİKMEYİZ DAVETE!
iftar sayesinde davet ve davetli olma duygusunu yaşıyoruz ne güzelsin ya şehri ramazan...
NASIL Kİ BERBERLER DÜKKANI AÇINCA İLK İŞ BİRBİRLERİNİN SAÇINI YAPIYOLAR, BİZ DE AYNI O HESAP MÜŞTERİ GELENE KADAR BİRBİRİMİZE DÖVME YAPICAZ... NE YAZAYIM DE BAKALIM...
ONLY ALLAH BASAYIM GİTSİN.
NE BİLEYİM ABİ YA HA DEYİNCE ŞİMDİ.
YA...
CEHENNEM ASANSÖRÜ
SADECE CUMALARI KILAN (Only Cuma's)
Bİ BAŞINDA Bİ SONUNDA Bİ ORTASINDA TUTAN...
RAMAZANDA İÇMEYEN.
RAMAZANDA İÇİP KADIR GECESİ İÇMEYEN.
BEYNAMAZ.
STAR WARS DİNİ MENSUPLARI.
2
CUMAMIZ MÜBAREK OLSUN!
Offf en uyuz olduğum adam. Cumanın bir kul bundan tutmuş, bırakmıyo.
Lala Neslihan Paşa.
VALLAHİ BEN TABLET VERMİYORUM.
BU MUDUR ŞEHZADE EĞİTİMİ?
Olmaz olası hak arama mücadelesi
HAK EDİŞLER YATTI MI ABİ?
NE BAYRAMDAN ÖNCE Mİ? EYOOOO!

ÖZER AYDOĞAN

...dünyaya geldi. Erman ve Ebru'ya tebrikler!

UYKUSUZ

Haftalık Mizah Dergisi | 3 Haziran 2019 | Sayı: 614

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin
Kaligrafi: Şevki Sayışman **Satış Sorumlusu:** Selami Yamak
Adres: Asmalımescit Mah. Asmalımescit Sok. No: 29/4 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: İleri Basım Mat. Amb. Reklam Tanıtım Yayın ve Teknik Hiz. Tic. A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 32 58
Genel Dağıtım: TURKUVAZ DAĞITIM TEL-0216 585 90 00
Abonelik: Yurtiçi: PTT kargo ile 250 TL. Özel kargo teslimatlı 340 TL **Yurtdışı: Avrupa** 100 Euro. **Uzakdoğu** 150 USD.
IBAN Numaralarımız:
(Alıcı: Mürekkep basın) **TL:** TR59 0006 2000 0680 0006 2974 32 **USD:** TR78 0006 2000 0680 0009 0849 67 **EUR:** TR08 0006 2000 0680 0009 0849 66

Dergimize ulaşamadığınız bayiler için iletişim adresi ve telefon numaralarımız **selamiyamak@gmail.com 0212 245 53 38/39**

ORTAM

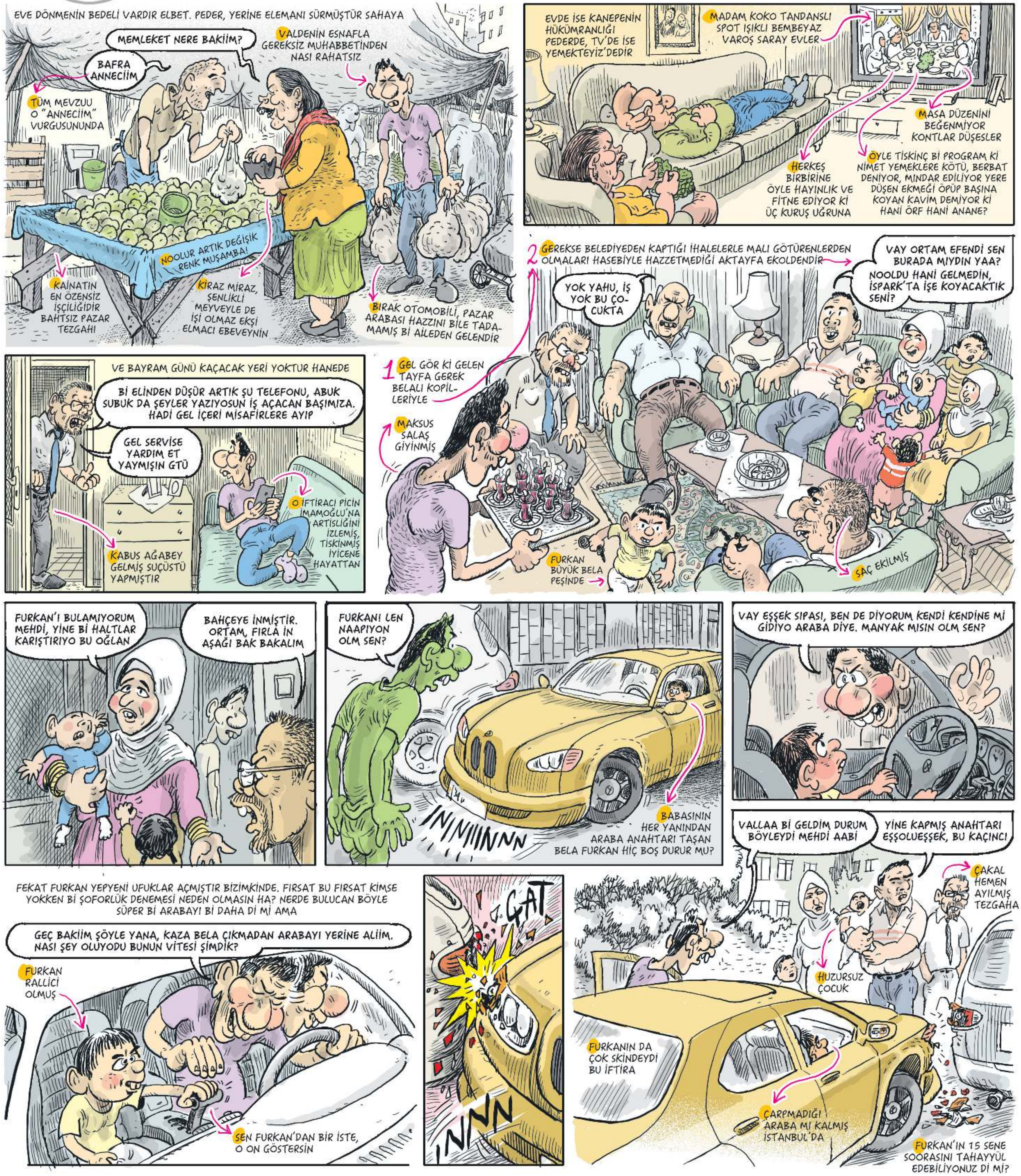
En telmaşa adam

YALNIZ DEĞİLSİNİZ!

SÖNMEZ KARAKURT
sonmezkarakurt@gmail.com

özet:

ORTAM, GEYSU'YLA PAPAZ OLMUŞ, POSTA KOYAR Bİ EDADA EVİ TERK ETMİŞ, SONUNDA DÖNE DOLAŞA BABA OCAĞINA DÖNÜŞ YAPMIŞTIR

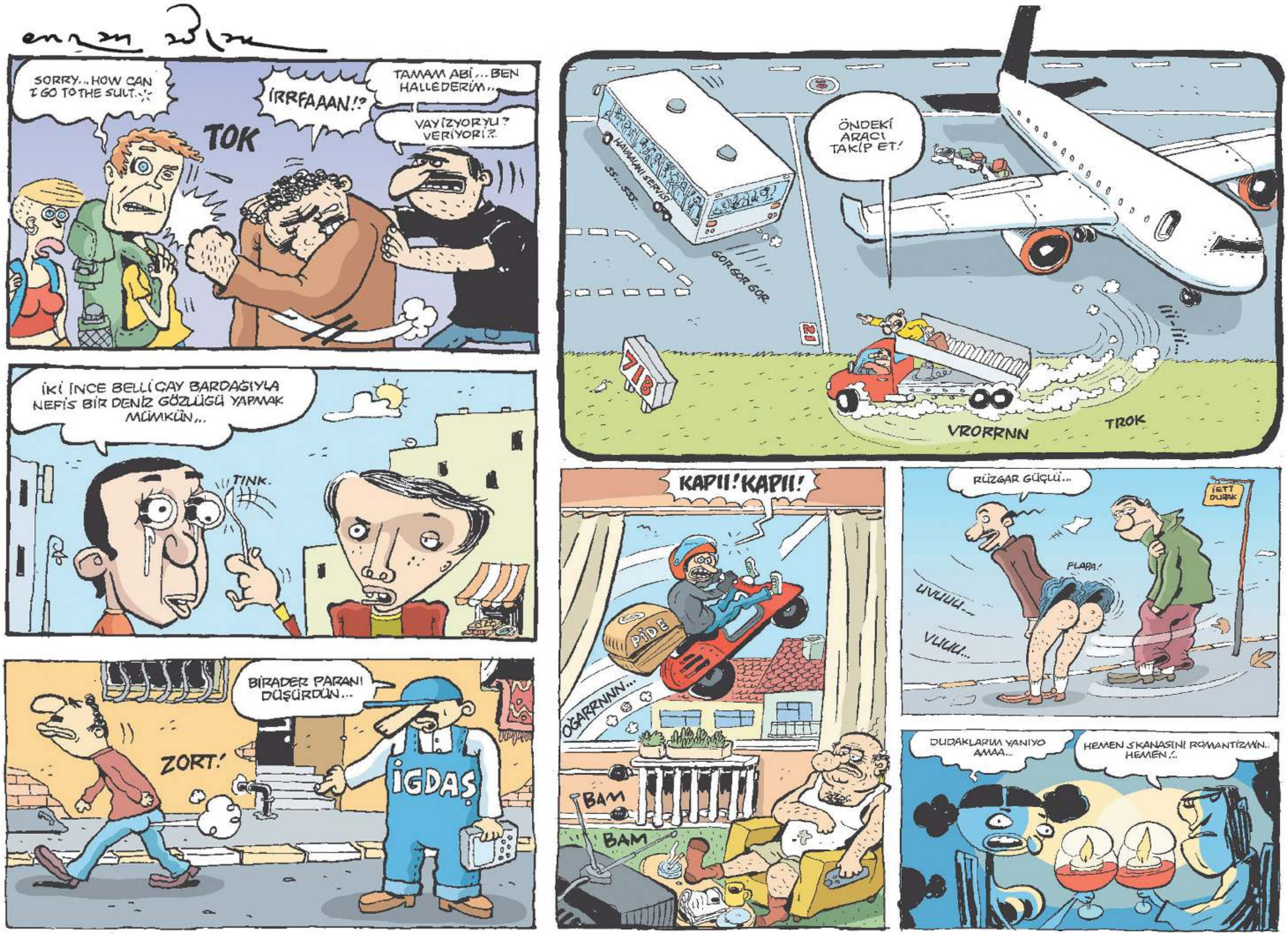

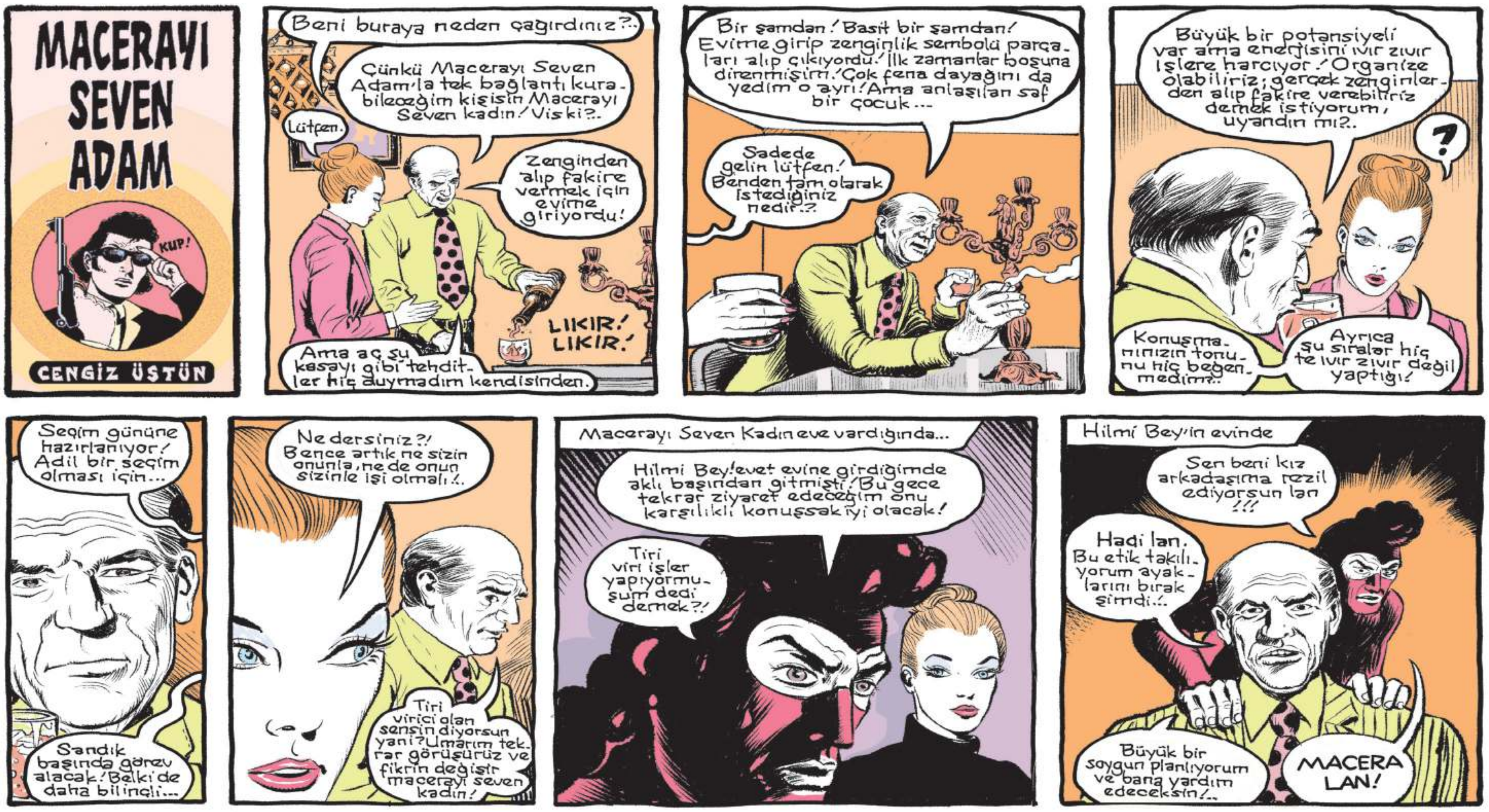
12 HAZİRAN ÇARŞAMBA
SAYI: 2019/**24** No: **615**
5 TL.
K.K.T.C. FİYATI: 6 TL.
ISSN 1307-7619

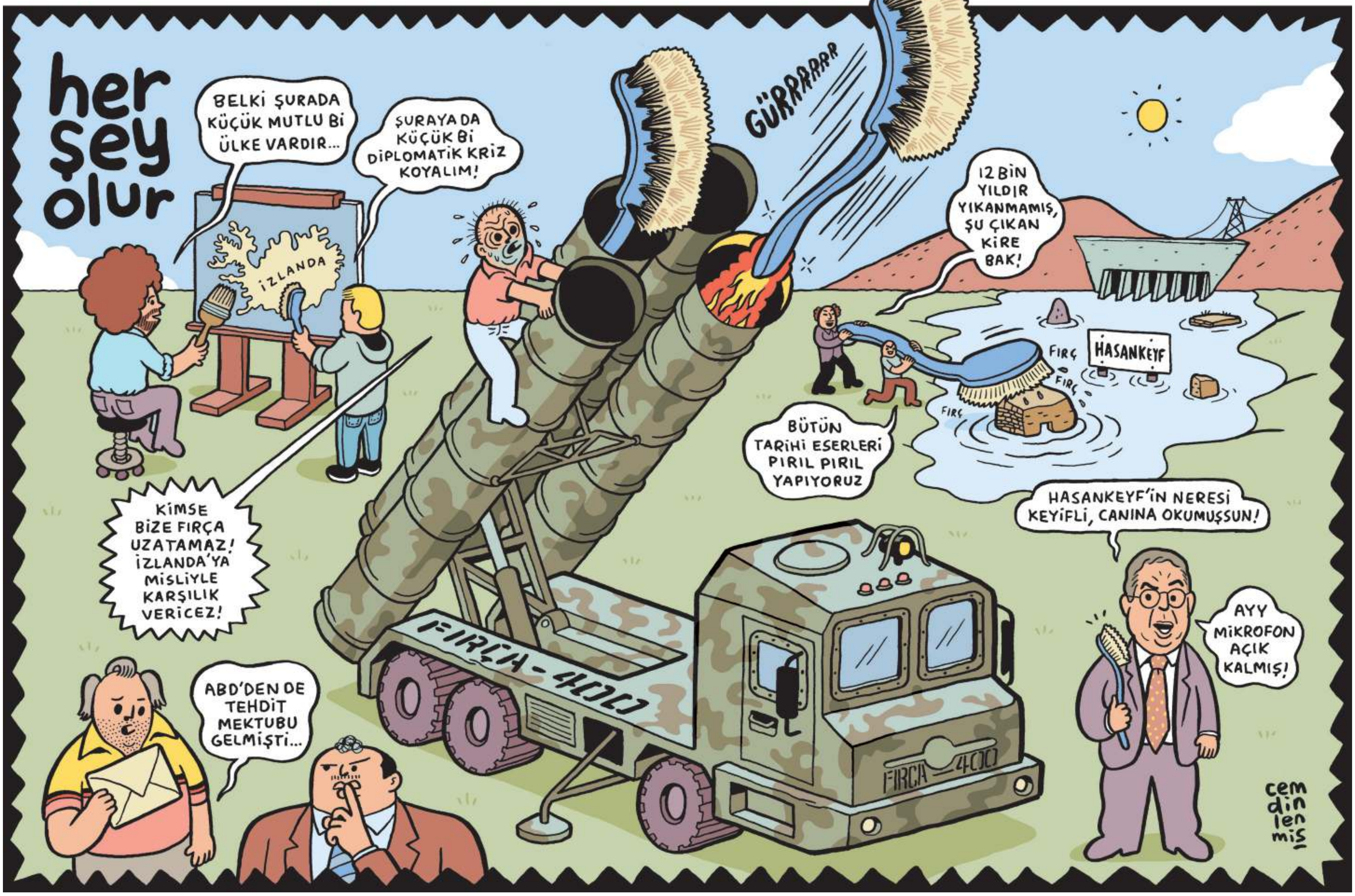
UYKUSUZ

MEB bünyesinde geçici işçi statüsünde çalışan 31 bin 800 işçi karne günü olan 14 Haziran'da işsiz kalacak

SORRY... HOW CAN I GO TO THE SULT..
İRRFAAAN!?
TAMAM ABİ... BEN HALLEDERİM...
VAYİZYORYU? VERİYORİ?..
TOK
ÖNDEKİ ARACI TAKİP ET!
HAVAALANI SERVİSİ
SS... SS...
GOR GOR GOR
VRORRNN
TROK
İKİ İNCE BELLİ ÇAY BARDAĞIYLA NEFİS BİR DENİZ GÖZLÜĞÜ YAPMAK MÜMKÜN...
TINK.
KAPII! KAPII!
PİDE
OĞARRNNN...
BAM
BAM
RÜZGAR GÜÇLÜ...
İETT DURAK
FLAPA!
UVUUU...
VUUU...
BİRADER PARANI DÜŞÜRDÜN...
ZORT!
İGDAŞ
DUDAKLARIM YANIYO AMAA...
HEMEN SKANASINI ROMANTİZMİN.. HEMEN!..

MACERAYI SEVEN ADAM
KUP!
CENGİZ ÜSTÜN
Beni buraya neden çagırdınız?..
Çünkü Macerayı Seven Adam'la tek bağlantı kurabileceğim kişisin Macerayı Seven kadın! Viski?..
Lütfen.
Zenginden alıp fakire vermek için evime giriyordu!
LIKIR! LIKIR!
Ama aç şu kasayı gibi tehditler hiç duymadım kendisinden.
Bir şamdan! Basit bir şamdan! Evime girip zenginlik sembolü parçaları alıp çıkıyordu! İlk zamanlar boşuna direnmişim! Çok fena dayağını da yedim o ayrı! Ama anlaşılan saf bir çocuk...
Sadede gelin lütfen! Benden tam olarak istediğiniz nedir..?
Büyük bir potansiyeli var ama enerjisini ıvır zıvır işlere harcıyor! Organize olabiliriz; gerçek zenginlerden alıp fakire verebiliriz demek istiyorum, uyandın mı?..
?
Konuşmanızın tonunu hiç beğenmedim?..
Ayrıca şu sıralar hiç te ıvır zıvır değil yaptığı!
Seçim gününe hazırlanıyor! Adil bir seçim olması için...
Sandık başında görev alacak! Belki de daha bilinçli...
Ne dersiniz?! Bence artık ne sizin onunla, ne de onun sizinle işi olmalı!..
Tiri virici olan sensin diyorsun yani? Umarım tekrar görüşürüz ve fikrin değişir macerayı seven kadın!
Macerayı Seven Kadın eve vardığında...
Hilmi Bey! evet evine girdiğimde aklı başından gitmişti! Bu gece tekrar ziyaret edeceğim onu karşılıklı konuşsak iyi olacak!
Tiri viri işler yapıyormuşum dedi demek?!
Hilmi Bey'in evinde
Sen beni kız arkadaşıma rezil ediyorsun lan !!!
Hadi lan. Bu etik takılıyorum ayaklarını bırak şimdi!..
Büyük bir soygun planlıyorum ve bana yardım edeceksin!..
MACERA LAN!

@kaansezyum

Bizi birleştirecek tek şey

Bizi bir fırça birleştirecek, bir anda tüm sorunlarımızı unutup fırçaya kilitleneceğiz. Çünkü adamlık bunu gerektirir. Çünkü değerlerimiz, çünkü yen yırtılır, kemik dışarı fırlar ama görmeyiz. Mesela geçtiğimiz mayıs ayında iş kazalarında 163 işçi yaşamını yitirir, umurumuzda olmaz ama bir fırçaya bakar. Zaten otoriterlik dediğin nedir ki? Her şey yasak, geri kalanı da zorunludur. Her yer yasak, her site kusurlu, her farklı fikir düşman ama bir fırçaya bakar...

Fırçalanmayı da seviyoruz gizliden gizliye. Dayak atan otorite bizi tokatladığında 'Bu sefer sert vurmadı demek ki seviyor' diye düşünüyoruz. Hayallerimiz bile az tokatlanmak, az fırçalanmak. Hayallerimizden fırçayı bile çıkaramıyoruz.

Milli marşları yuhalarız, saygı duruşunda slogan atarız ama bir fırçada birleşir, bir lavaboda kendimizi buluruz. Kendimize göstermediğimiz saygıyı başkasından bekleriz hep. Bu işler hep böyle.

Bakan oluruz gün gelir, ne dediğimizi bilmeden coşmaya başlarız. Saçımız yokken berbere gideriz, berberler üzerinden fırçalı mesaj atarız. Herkes akıllı olacak, herkes tek bir fikre inanacak diye bekleriz.

Özgürlük, özgünlük, farklılık bize tersken, bir fırçada birleşir gönüllerimiz, bir fırçayla açılır kalplerimizin kapıları.

Mutsuzluğumuzun kaynağını hep başka yerlerde ararız. İçimize bakmayız, kendimize sürekli yalan söyleriz ama bir fırçada birleşebiliriz.

Bizden farklı her şeye alaycı ifadeler takınırız. Çünkü en doğru bizizdir. Zaten bizim memleketimizde tek bir doğru vardır. İdeallerimiz, inandığımız değerler yoktur, sadece doğrular vardır. Gidiş yolundan puan bekleriz, gittiğimiz yolun çıktığı yer ise Hababam Sınıfı'ndaki yere benziyor. Para pul işlerini işten en çok anlayan çocuğun eline veririz, çocuk zaten heyecanlı, paso terliyor ne dediği önemli değil, çokomelli çokomelli dolaşıyor. Eli yüzü çokomel olmuş, biz de kiramızı ödeyebilir miyiz diye düşünürüz ama bir fırçada birleşiriz.

Adalet, hukuk ve diğer tüm kavramlar yokuş aşağı giderken, keyfe keder tüm seçimler ikinci bir seçime kadar tekrarlanırken, cebimizdeki delik büyüdükçe büyürken, bir gün bir fırça gelir, hepimizi bir noktada toplar.

Başarısız insanların en sevdiği şey, kendi hatalarını görmek değildir. Çok da şaşırtıcı değil haliyle. Kendini bilmeden yaşar gider başarısız birey. Hep başkasından kaynaklandığını, hep işlerin kendi dışındaki sebeplerden dolayı bir türlü olmadığını söyler. Başarısız bireyin hep bir mazereti vardır. O olmadı çünkü... Bu olmadı çünkü... der... Kendisini görmez, aynalarda görünmez, kendi sesini duymaz, kendi hislerini bilmez. Sadece yapacağına inanır ama çalışmaz. E öyle olunca da olmaz. Olmayınca da olmaz, böyle devam ettikçe de eder.

Yeni bir hayat başlayacak belki bugün hepimiz için. Kendimize iyi bakalım, aklımızı, sevgimizi koruyalım. Sevdiklerimizi daha çok sevelim, kendimiz için değil onlar için yaşayalım. Belki bu sefer değişik bir şey olur da mazeret yerine kendi yanlışlarımızla göz göze geliriz. Belki bu sefer çiçekleri saksının içinde kurutmayız, belki bu sefer bir sonraki yaza, bir sonraki bahara daha güzel gireriz.

Çok da şey etmemek lazım, bir kere yaşıyoruz, hepimiz daha iyisini hak ediyoruz. Bir sonraki yaşamda buluşmak üzere. Belki de hiç buluşamayacağız ama en azından gidiş yolundan kazanırız belki. Bir gün ya da her gün.

nisan hakan
KİM BİLİR BENDEN ÖNCE KAÇ KIZI DAHA GETİRDİN BU EVE?!
SKORLAR
ÖZLEM
SANIA
SİBEL
MELİS
PELİN
AYNUR
muç muç!
AYLAYNIR ÇEKEN Bİ KADINA FAZLA YAKLAŞIYORSUN! AYLAYNIR ÇEKEN Bİ KADINA FAZLA YAKLAŞIYORSUN!..
AL İŞTE BOZDUN!
ALLAH ALLAAH!
ANNE BABAMA İHTİYACIM YOK, KENDİ AYAKLARIM ÜZERİNDE AĞH!
ŞOTA!
HAYAT
LAN CÜMLEMİ BİTİRMEME İZİN VEREYDİN...
HAYIR..
ROBOTLAR İYİCE GELİŞMİŞTİR VE İNSANLARIN İŞLERİNİ ELLERİNDEN ALMAK ÜZEREDİR... FAKAT!..
FABRİKA
BEN GÜZEL SANATLAR OKUYACAĞIM!..
OYUNCU OLACAĞIM!
POPSTAR!
LAN!.
PATRON
SANAT DALINDA BAŞARISIZ OLAN ROBOTLAR YİNE DÖNER VE İNSANLARIN İŞLERİNİ ELLERİNDEN ALIR...
HEH HE!
ÇOK BELLİ EDİYOSUN!
?
ÇOCUK SEVİYORUM DA Bİ YERE KADAR KATLANILIYO YAV.. KENDİ ÇOCUĞUM OLUNCA BÖYLE OLMAZ HERALDE...
BİTMEYEN ENERJİ
HEHE HE!
HSS.KTİR OLUYOMUŞ!
HADİ ŞU PARAYI AL DA ANNENLE BİRLİKTE ŞEYE GİDİN...
HAAYIIIR HAAYIIIR!
NE HAYIR LAN NE HAYIR ANLAMADAN DİNLEMEDEN!..
NERDE LAN BU KÜREK? NASIL TEMİZLİCEM 3 KEDİNİN KUMUNU?..
ÖF AMAAAN ALIŞTIM ARTIK KOYMAZ BU BANA...
KIZ OLSAN BENİ BEĞENİR MİYDİN LAN?
KIZ OLSAM VARRYA NET OSPU OLURDUM, ÖNÜME GELENE VERİRDİM! SEN HARİÇ...
ORSPU!
FUTBOL MU BEN Mİ?..
HİLE YAPIYOSUN!..
SANA DUYGULARIMI AÇTIM, Bİ ŞEY DEMİYCEK MİSİN?
IIH OLMAZ BUNLA...
BEN ÖYLE FLÖRT OYUNLARINA FALAN GELEMEM KIZIM, SEVİYORUM ULAN!..
HIMM OLUYO GİBİ..
ZBAM!
AY PARDON ÇOK MU SESİMİ YÜKSELTTİM YA ÖZÜR DİLERİM!..
YOK YOK OLMAZ..

æ Merhaba.

æ İnsanın komşusu olacaksa Gürcistan gibi komşusu olsun diye düşünüyorum ben. Yemin ediyorum bak, komşu gibi komşu. Doksanlardaki büyük dağılmadan sonra ne sesleri çıktı ne solukları. Kendi içlerinde ufak tefek meseleleri olmadı mı oldu, fakat bunu asla bize yansıtmadı. Kendi içlerinde çözdüler hep sorunlarını. Varlığıyla yokluğu belli olmayan bir ülke. Ülkeyi kapatsalar haberimiz olmayacak. Sessiz sedasızlıkta bir numara bir ülke. Komşu dediğin de böyle olur. Akarı kokarı yok, tertemiz ülke. Bir de şöyle çok acayip bir durum var, Batum'la Hopa'nın arası otuz beş kilometre. Yani Hopa'dan sabah çıksan yürüye yürüye akşama Batum'a varabiliyorsun. Hatta biraz güneşi batırana kadar vaktin bile kalıyor. Bu kadar yakın yani Batum. Bu kadar yakın yani bize Gürcistan. O kadar yakın ki, başka bir ülke gibi bile değil bence Gürcistan. Yani insan Gürcistan'a giderse yurt dışı kafasını yaşayamaz bence. "Geçen ay yurt dışındaydım." "Nerdeydin?" "Gürcistan." "Teallahım ya, ben de bi şey sandım, Gürcistan diyo bana." Böyle bir ülke yani bence Gürcistan. Yalnız son zamanlarda da çok sağlam atağa kalktılar. Sting var ya, şarkıcı Sting, Batum'da konser veriyor, düşün. Otuz beş kilometre ötesi Hopa. Gerçekten çok acayip. Seni seviyorum Gürcistan. İnsanın komşusu senin gibi olursa o kişinin sırtı yere gelmez, ben de bunu bilir bunu söylerim.

æ Yakın zamanda da estetik ameliyat oldum ya ben. Resmen o oldum ya ben. Resss-men ama. Sanırım nazara geldim ve bir anda oldu her şey. Kem gözlü bir arkadaşım, "yaşını da hiç göstermiyon haa" dedi, yaşımda da ne varsa bu arada, o günün akşamı aynaya bir baktım, göz üstü kapaklarım düşmüş. "Senin" dedim "ben ta .mına koyiim" dedim "arkadaş kere", o oldu. Gencecik adamı bir anda ne hallere düşürdü, olacak iş değil. Dedim "günlük bir şeydir herhalde, çok yoruldum bugün, ondandır" dedim, yattım uyudum. Ertesi sabah bir baktım ki kendime, daha da fena olmuşum. Böyle böyle seneyi bitirdim. Her geçen gün daha da kötü oluyordu. Bir yerde de meslek şeysi gibi yani. Dile kolay, yirmi senedir ince iş yapıyoruz. İnce ince yazıp ince ince çiziyoruz, buna göz mü dayanır. Göz nurunu akıtmak denilen olay işte tam da bu yani. Ni. İ. Bu arada göz altlarımı benden kimse alamaz. O kadar seviyorum. Fakat bu üst göz kapağı, ı-ıh, hiç benlik değil, hiç ama. Sanki bir başkasına bakıyor gibiydim her sabah. Ve her akşam. Ne bileyim, aynaya her baktığımda işte. Bir süre kremle idare ettim. İnsanlar hep üst göz kapaklarıma bakıyor gibi hissediyordum. Kimsenin de umrunda değildi aslında. Benden başka kimse de fark etmiyordu bunu. Fakat işte yılmıştım birçok şeyden. Krem kullanmaktan, aynada o halimi görmekten, psikolaajik olarak çöktüm çökmek üzereydim artık. Nilay'ı aradım. Nilay benim botoksçu arkadaşım. Dünya tatlısı bir hanımefendi kendileri. Dedim "Nilay, böyleyken böyle". Kliniğe çağırdı beni. Klinikte Doktor Murat Bey'le tanıştım. "Botoks" dedim. "Oraya botoks olmuyor yalnız" dedi. "Noluyor ki buraya" dedim. "Estetik bir operasyon oluyor oraya" dedi. "Nasıl ki" dedim. Anlatmaya başladı. Anlattı. "Haa, tamam o zaman" dedim, "ben bir düşüneyim o zaman" dedim, fiyat aldım, çıktım ortamdan. Sonra bir süre düşündüm. Kararsız kaldım. Çünkü yani insanın üst göz kapaklarını kesmek, oradan kısım atmak, yağları kasları temizleyip tekrar dikmek ne demek. Psikopat mısınız lan siz. Çok kararsız kaldım. Nilay'ı aradım. Nilay beni ikna etti, gün aldım. Gün yaklaşırken Nilay'ı tekrar aradım. "Bilemiyorum" dedim. "Alpay Bey" dedi, "şimdi yaptırmazsanız önümüzdeki sene yaptıracaksınız" dedi, hemen ikna oldum. Bu arada da ben şeffaf adamım. Herkese de söyledim. Dedim "estetik ameliyatım var". Yalnız ben bu son derece kişisel durumumu paylaştıkça paylaştıkça şunu gördüm ki, bunu o kadar çok insan yaptırmış ve yaptırıyormuş ki, resmen akıl alır gibi değil. "Aa, ben de yaptırdım onu, bak, ne güzel oldular". "Annem de yaptırdı, rahatladı". "Bir arkadaşım yaptırdı, şimdi cin". Hep böyle şeyler duydum. Hatta arada başka bir doktor tavsiyesi de aldım, ona da uğradım, onunla hiç anlaşamadım. Ameliyat günü geldi, kliniğe gittim. Koltuğa uzandım. Önce üst göz kapaklarıma iğne vurdu doktor hep. İşte beşer onar. İyice uyuşana kadar. Lokal anestezi. Sonra kesmeye başladı. O an nasıl bir "oh" çektim anlatamam. Nihayet kurtuluyordum işte. Son bir senedir neler yaşadığımı ben bilirim. İnsan içine çıkmak istemiyordum. Ameliyatım bir saat içinde sonlandı. Buna iğneler de dahil. Sohbet ede ede güle oynaya bitiverdi ameliyat. Gözlerimi bantladı, gönderdi. Ertesi gün etrafı kanlandı gözlerimin. Normal seyir. Bir ertesi gün Boğaziçi Üniversitesi'nde oyunum vardı, güneş gözlüğü ve şapkayla çıktım sahneye. İki gün sonra ise, yani ameliyatımın üzerinden beş gün geçtikten sonra dikişlerim alındı. O gün de sahnem vardı, gözlüksüz ama şapkayla çıktım sahneye. Çünkü şapka biraz olsun kendimi güvende hissetmemi sağlıyordu. İlerleyen süreçte ise bir hafta krem kullandım. Şimdilerde ise güneşten korumaya çalışıyorum. Koruyamazsam güneş kremi sürüyorum. Ve bir şey söyleyeyim mi, cillop gibiyim cillop. Gözlerim çok güzel. Ruhum huzura erdi. Son zamanlarda kendime yaptığım en iyi şey bu oldu. Şimdi şimdi anlıyorum Kerimcan Durmaz'ları, şimdi şimdi anlıyorum herkeşleri.

æ Hoşça kal.

"HEY"
21 Haziran Cuma / **Kadıköy Bahane** / Saat: 21.00 / bilgi: 0216 345 54 49
22 Haziran Cumartesi / **BKM Mutfak Çarşı** / Saat: 21.45 / bilgi: 0212 327 72 00

akıl fikir ofisi

Barış UYGUR

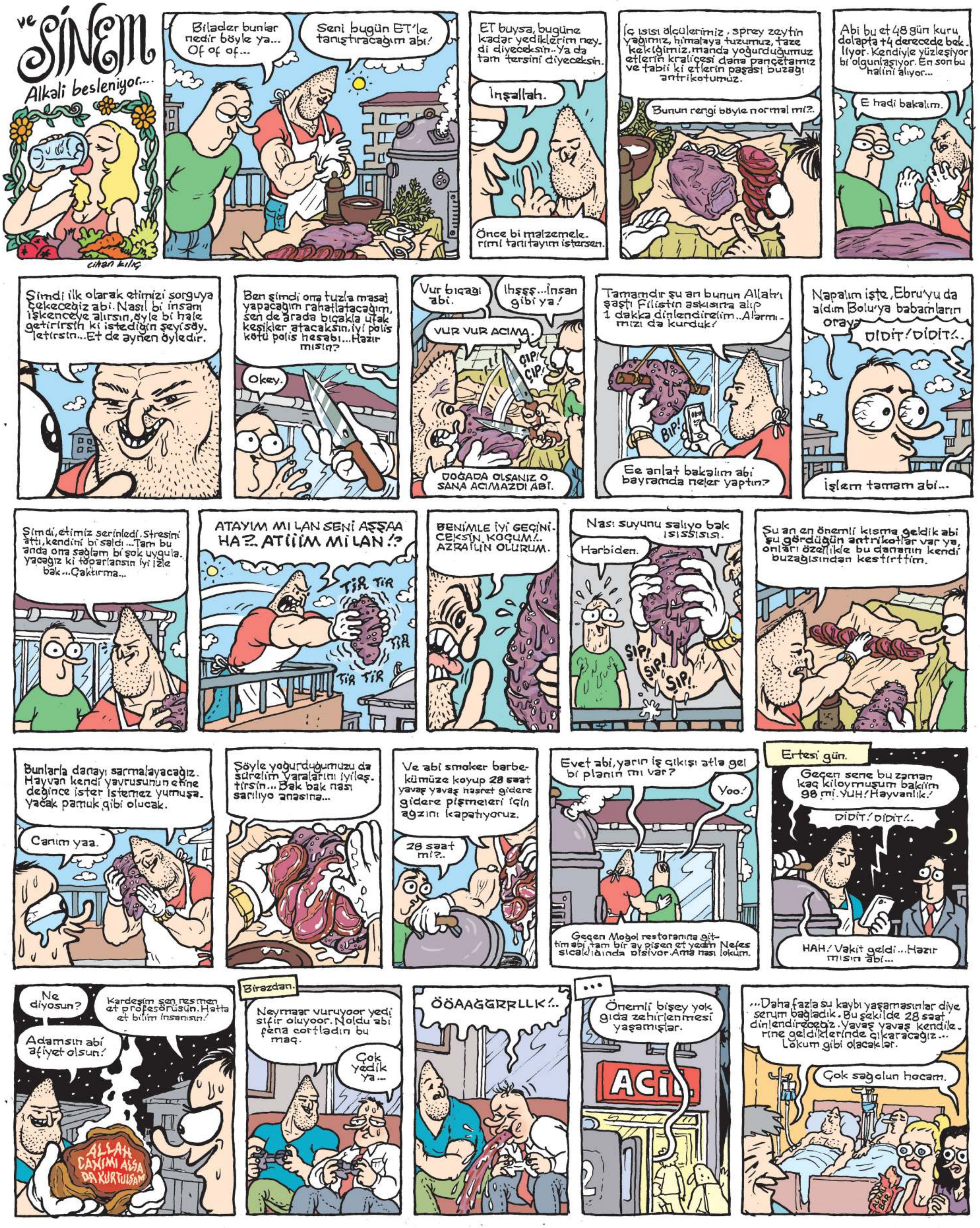
baris.uygur@gmail.com

● Külkedisi malûmunuz, ülkenin prensiyle dansa kalkıyor, prensin aklını alıyor ama prens tam olaya girecekken saat 12'yi vuruyor ve Külkedisi de koşa koşa kaçıyor. E işte kaçarken de ayakkabısının tekini düşürüyor, bizim abaza prens de elindeki o ayakkabının tekini ülkedeki bütün kızların ayağında deniyor. Kerizim, ayakkabı kimin ayağına uysa onunla evlenecek. Tabii teorik olarak küçümen de olsa bir krallıkta bir ayakkabı tekinin hiçbir genç kızın ayağına uymaması için ayakkabının Le Bron James'e falan ait olması lâzım ama niyeyse hikâyemizde ayakkabı herkesin ayağına küçük geliyor. Melis Alphan'ı uyandırmayın, Külkedisini de yasaklatıp toplatır (Gerçi Melis Alphan; Kemal Tahir'den Orhan Kemal'e, Karacaoğlan'dan Muazzez Tahsin Berkand'a Türk edebiyatında toplatılmadık eser bırakmaz ama allahtan abla elli altmış yılda bir kitap okuyan cinsten ve onda da okuya okuya gidip lise fanzini kafasından kırk yıldır kurtulamamış, biçare insanların kitaplarını okuyor galiba.)

● Her neyse. Krallığın biliyorsunuz başka derdi olmadığı için bütün bir kraliyet ordusu prensin pezevenkliğine soyunarak ülkedeki tüm kızların ayağını bir ayakkabıya sokmaya çalışıyor. Herkes de bir umut ayağını ayakkabıya sığdırıp saraya gelin gitme niyetinde ve öyle bir hâl oluyor ki durum vaziyetleri, araç amaç haline dönüşüyor ve koca krallık bir kızı değil de ayakkabıya uyan ayağı aramaya başlıyor. Tabii takdir edersiniz ki krallığın bir sıhhiye nezareti yok. Zira her genç kızın ayağını soktuğu, sokmaya çabaladığı ayakkabı yüzünden kısa sürede tarihin en büyük mantar salgınlarından birinin ülkeyi kasıp kavuracağını tahmin etmek güç olmasa gerek. Hayır bir de hikâyeyi filme çekerken binlerce kızın ayağını sokup sokup çıkardığı ayakkabıyı kutsal emanet gibi taşıyorlar, insanın burnunun direği kırılır.

● Ha nedir? Hikâyenin ilk hâllerinde bu bir çift ayakkabı camdan ve külkedisine de annesi tarafından armağan edilmiş. Zaten araba tekrar balkabağına dönüşürken falan ayakkabının eskisi gibi cam kalmasının sebebi de bu. Hikâyenin bazı finallerinde cam ayakkabıya ayağını sokmak isteyen üvey kardeşler numune cam ayakkabıyı kırıyor da külkedisi "öbür teki bende," diye ortaya çıkıyor ki o da çok rasyonel değil zira asker arkadaşlar ne bilsin Külkedisi'nin getirdiği camdan ayakkabının kırılanın öbür teki olduğunu? İstismara, dolandırıcılığa açık bir durum: Ülkede elinde camdan bir ayakkabıyla gezen askerleri görünce gider kendi ayağına cuk oturacak bir camdan ayakkabı yaptırırsın, sonra kardeşlerinden rica edersin o numuneyi kırarlar, sen de yaptırdığın ayakkabıyla ortaya çıkıp prensi kapızlarsın. Ciddi bir istihbarat sorunu. Komşu ülkenin istihbarat servisi kolaylıkla böyle bir tezgâhı kurabilir. Ben olsam kurarım. Neticede ne kadar barışçıl bir hükümdar da olsam, komşu krallık böyle antin kuntin işlerle uğraşıp prense kız bulmak için balolar düzenleyip sonra da deli dürtmüş gibi kraliyet ordusu elinde ayakkabı köy köy gezip kız ararsa valla dayanamam o krallığı işgal ederim. Yayılmacılık için de değil, insanın asabı bozulur, bu ne zulümdür yahu halka? Neticede komşu halkımız, denyo bir kral ve abaza bir prensin zulmü altında inim inim inlerken bu duruma seyirci mi kalacağız? Var zaten bu masal krallıklarında bir sürdürülemezlik. Birisi bütün gün aynanın karşısında "En güzel kim," kavgası yapar, instagram fenomeni mi kraliçe mi belli değil, diğeri kızının eline iğne batacak diye ülkede iğneleri toplatır, çıkrıkları hapseder, tekstil sektörünü bitirir. Arkadaş ülke yönetiyorsunuz, çiftçinin derdi, esnafın sorunu bitti de siz kraliyet yönetmeyi oyun mu sanmaktasınız? Sen ülkede iğneyi çıkrığı yasaklarsan, nasıl girecek ülke sanayi devrimine ayı oğlu ayı? Sen bütün gün ayna karşısında goygoy peşinde koşarsan senin krallığın nasıl yakalayacak muasır medeniyet seviyesini?

● Bir de fazla olmasa da, kralın gözüne girip, kızını tavlayan oğlan temalı masallar da var. Nedir, işte krallığın bir sorunu var, bu kimi zaman üç başlı ejderha oluyor, delikanlı ejderhanın kafaları kesiyor. Kimi zaman da işte bütün krallık çeçe sineği tarafından ısırılmış gibi yüz yıl boyunca uyuyor da sonra cinsel tacizci ayı oğlu ayının teki gelip uyuyan kızı öpüyor da hepsi uyanıyor. Yahu kimi masalda kralın kızı pek huysuz oluyor da, ülkeye tellal salıp kızı güldürmeyi başaranı kızla everiyorlar da prens yapıyorlar. Abi bu adam prens ya, milli damat tamam anladık da, yarın öbür gün ülkenin başına geçecek ve hatta kimi kötü masallarda kral damadını hemen işin başına da geçiriveriyor. E prensin hayattaki tek başarısı kralın kızını tavlamak, bu adamın kalkınma iktisadının temel kavramlarından anlayacağının garantisi mi var arkadaş? Çok çok sunuma son gece çalışıp internetten indirdiği slaytların orasını burasını düzeltmiş denyo üniversiteli gibi goy goy yapar, o goy goylarla da, bakın samimi söylüyorum, ülke batar.

ve Sinem
Alkali besleniyor....
cihan kılıç
Bilader bunlar nedir böyle ya... Of of of...
Seni bugün ET'le tanıştıracağım abi!
ET buysa, bugüne kadar yediklerim neydi diyeceksin.. Ya da tam tersini diyeceksin.
İnşallah.
Önce bi malzemelerimi tanıtayım istersen.
İç ısısı ölçülerimiz, sprey zeytin yağımız, himalaya tuzumuz, taze kekiğimiz, manda yoğurduğumuz etlerin kraliçesi dana pançetamız ve tabii ki etlerin paşası buzağı antrikotumuz.
Bunun rengi böyle normal mi?..
Abi bu et 48 gün kuru dolapta +4 derecede bekliyor. Kendiyle yüzleşiyor bi olgunlaşıyor. En son bu halini alıyor...
E hadi bakalım.
Şimdi ilk olarak etimizi sorguya çekeceğiz abi. Nasıl bi insanı işkenceye alırsın, öyle bi hale getirirsin ki istediğin şeyi söyletirsin... Et de aynen öyledir.
Ben şimdi ona tuzla masaj yapacağım rahatlatacağım, sen de arada bıçakla ufak kesikler atacaksın. İyi polis kötü polis hesabı... Hazır mısın?
Okey.
Vur bıçağı abi.
Ihşşş... İnsan gibi ya!
VUR VUR ACIMA.
ÇIP! ÇIP!
DOĞADA OLSANIZ O SANA ACIMAZDI ABİ.
Tamamdır şu an bunun Allahı şaştı Filistin askısına alıp 1 dakka dinlendirelim.. Alarmımızı da kurduk!
BİP!
Ee anlat bakalım abi bayramda neler yaptın?
Napalım işte, Ebru'yu da aldım Bolu'ya babamların oraya
DIDIT! DIDIT!..
İşlem tamam abi...
Şimdi, etimiz serinledi. Stresini attı, kendini bi saldı... Tam bu anda ona sağlam bi şok uygulayacağız ki toparlansın iyi izle bak... Çaktırma...
ATAYIM MI LAN SENİ AŞŞAA HA?.. ATIIIM MI LAN!?
TIR TIR TIR TIR TIR
BENİMLE İYİ GEÇİNİCEKSİN KOÇUM!.. AZRAİLİN OLURUM.
Nası suyunu salıyo bak ısıssısısı.
Harbiden.
ŞIP! ŞIP! ŞIP!..
Şu an en önemli kısma geldik abi şu gördüğün antrikotlar var ya, onları özellikle bu dananın kendi buzağısından kestirttim.
Bunlarla danayı sarmalayacağız. Hayvan kendi yavrusunun etine değince ister istemez yumuşayacak pamuk gibi olucak.
Canım yaa.
Şöyle yoğurduğumuzu da sürelim yaralarını iyileştirsin... Bak bak nası sarılıyo anasına...
Ve abi smoker barbekümüze koyup 28 saat yavaş yavaş hasret gidere gidere pişmeleri için ağzını kapatıyoruz.
28 saat mi?..
Evet abi, yarın iş çıkışı atla gel bi planın mı var?
Yoo!
Geçen Moğol restoranına gittim abi, tam bir ay pişen et yedim. Nefes sıcaklığında pişiyor. Ama nası lokum.
Ertesi gün.
Geçen sene bu zaman kaç kiloymuşum bakiim 98 mi. YUH! Hayvanlık!
DIDIT! DIDIT!..
HAH! Vakit geldi... Hazır mısın abi...
Ne diyosun?
Kardeşim sen resmen et profesörüsün. Hatta et bilim insanısın!
Adamsın abi afiyet olsun!
ALLAH CANIMI ALSA DA KURTULSAM
Birazdan.
Neymaar vuruyoor yedi sıfır oluyoor. Noldu abi fena cortladın bu maç.
Çok yedik ya...
ÖÖAAĞĞRRLLK!..
...
Önemli bişey yok gıda zehirlenmesi yaşamışlar.
ACİL
...Daha fazla su kaybı yaşamasınlar diye serum bağladık. Bu şekilde 28 saat dinlendireceğiz. Yavaş yavaş kendilerine geldiklerinde çıkaracağız... Lokum gibi olacaklar.
Çok sağolun hocam.
ALKALİ BAR

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

Bir Millet Seyrediyor:

Adaylar Canlı Yayında

Moderatör: İyi akşamlar Türkiye...

Yıldırım: İyi akşamlar...

Moderatör: Ben bütün ülkeyi kastettiydim Binali Bey...

İmamoğlu: Görüyorsunuz değil mi ülkeyi nasıl sahiplenmişler! Sanki 2002'de Finike Devleti vardı burada...

Yıldırım: Yalan mı? Yeni Türkiye'yi biz kurmadık mı?

İmamoğlu: Yeni Türkiye diye devlet mi var? Rakı mı kardeşim bu, ne yenisi? Bayrağında ne var Yeni Türkiye'nin, ok atan Bilal mi?!

Yıldırım: İşte bunlar hep Eski Türkiye'nin vesayet anlayışı. General postalına da cila atmak için hazır kıta bekliyosunuz, CeHaPe budur...

İmamoğlu: AKePe ne peki? NATO'dan kral askeri vesayet mi var? Ordumuzda donanma bırakmadınız, Kuzey Deniz Saha Komutanlığı'nı aramız iyi olan bi fok, geçici olarak üstlenmiş durumda. Eleman bırakmadınız...

Yıldırım: Nasıl Eski Yunan tarihse, Eski Türkiye de öyledir. Biz zamanlar arasında çalışan metro yapana kadar konu kapanmıştır...

Moderatör: Yalnız konuşmayı benim yönlendirmem gerekiyodu...

Yıldırım: İsmail Bey, hiç karışmayın, sizden ancak Fatih Portakal'a yancı olur. Bir nevi mandalinasınız!

İmamoğlu: Diyene bak, siyasal hayatını Erdoğan'a yanlayarak geçiren benim sanki. Tayyip Bey top oynarken, yedek kulübesinde içiniz geçmiş fotoğrafınızı ele geçirdik...

Moderatör: Yanınızda mı fotoğraf?

İmamoğlu: Canan Kaftancıoğlu'nun aile albümünde duruyo...

Yıldırım: Gargaraya gelmesin, Ordu Valisi'ne it dedin mi, demedin mi?

İmamoğlu: Niye it deyim canım valiye? Valilik, itlik-serkeşlik makamı mıdır? Ordu'ya hayvan adıyla seslenen ben değilim, Akit gazetesi...

Moderatör: Aman cevap hakkı doğmasın, o gazete beni hiç sevmez...

Yıldırım: Bahçeli de itiraz etti size...

İmamoğlu: Yancılık konusunda en ciddi rakibiniz çünkü Bahçeli...

Yıldırım: Siz hiç konuşmayın Bahçeli hakkında, siz ki Fenerbahçeli'nin uçağıyla tatil yapansınız...

İmamoğlu: Madem Ali Koç'a gönderme yapıyosunuz, açık konuşiim... İslam Slimani futboldan ne anlıyosa, siz de İslam'dan o kadar anlıyosunuz...

Moderatör: Özel isim yok, cevap hakkı doğmasın...

Yıldırım: Şu an bile, dünyanın bi çok yerinde, cevap hakkı doğmuştur, di mi?

İmamoğlu: Bakınız geyik yapıp polemikten kaçıyo... Çünkü benden korkuyo...

Yıldırım: Ne korkacam be senden? Bi seçim kazandın o da şaibeli...

İmamoğlu: Şaibe yok, Külliye var...

Yıldırım: Ekrem Bey, taşraya benzemez İstanbul, çarpar adamı. Beylikdüzü tecrübe sayılmaz, orda 22 kişi yaşıyo!

İmamoğlu: Ama dolu dolu yaşıyolar!

Moderatör: Bi saniye, kaynamasın, son seçim niye şaibeli Sayın Yıldırım?

Yıldırım: Çünkü bazı sandıklara, Meral Akşener eliyle partili cüceler yerleştirmiş. Duyum geldi bize...

İmamoğlu: Büyük yalan. Meral hanımın asla bu tip bir cüce teması olmamıştır...

Moderatör: Cüce demişken, Geymoftrons ne biçim bitti di mi?

Yıldırım: He ya, ejderha yaktı yandırdı ortamı Allahıma!

İmamoğlu: Ne demek şimdi bu? İstanbul'u kaybederseniz, ateşe mi vereceksiniz? Bu mudur racon?

Yıldırım: Net söylüyorum, Yedi Krallık bize ters. Biz ne diyoruz; tek kral, tek saray, tek parti, tek tek tek tek...

İmamoğlu: İşte kendi söylüyo, Tek Adam Rejimi'nin müptezeli olmuş...

Yıldırım: Ne var? Herkes tek dünyada...

Moderatör: Bin Ali'yken bile yalnızlık çekiliyo demek ki...

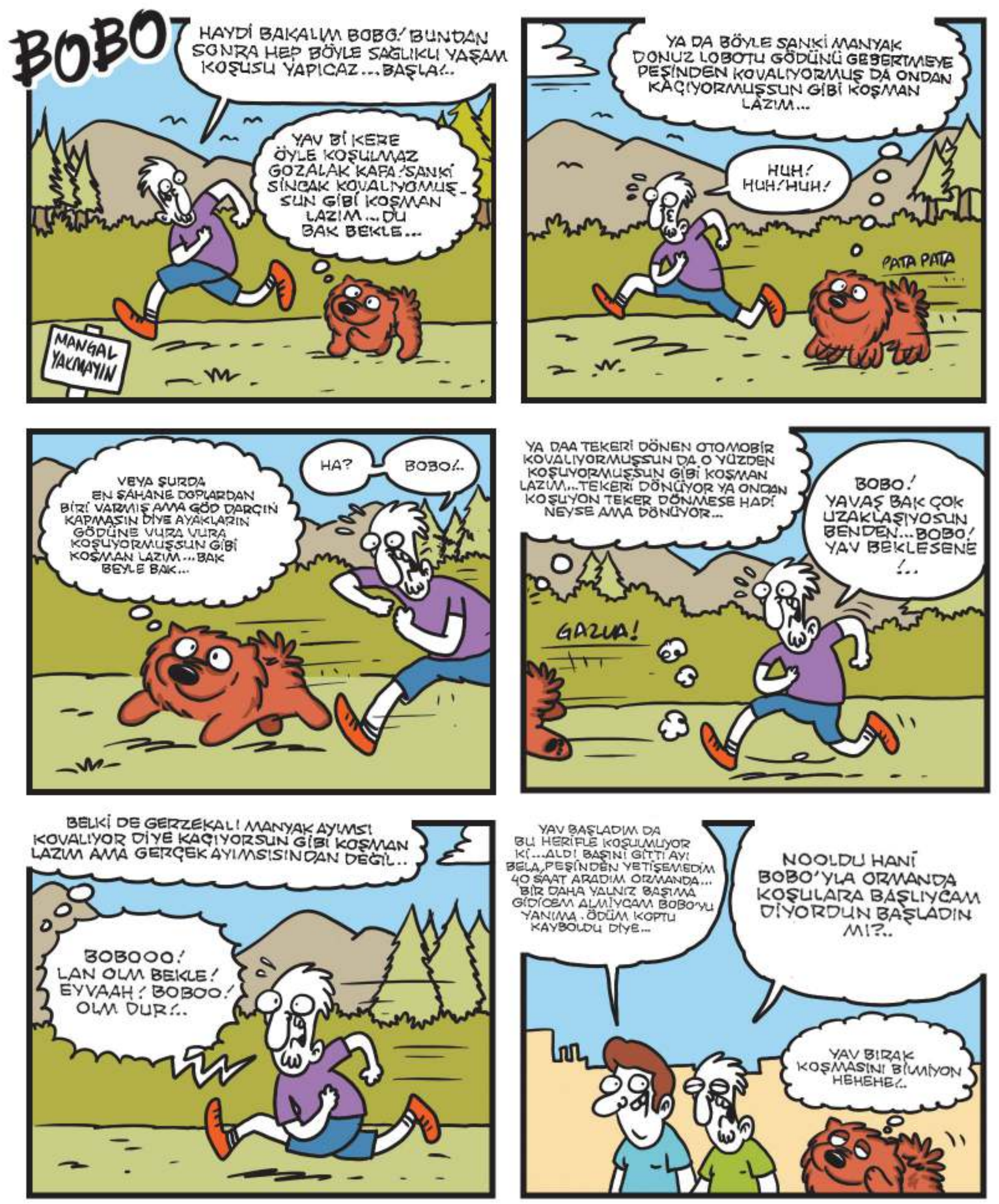
İmamoğlu: Bir Ali'yi anladılar da, bini kaldı...

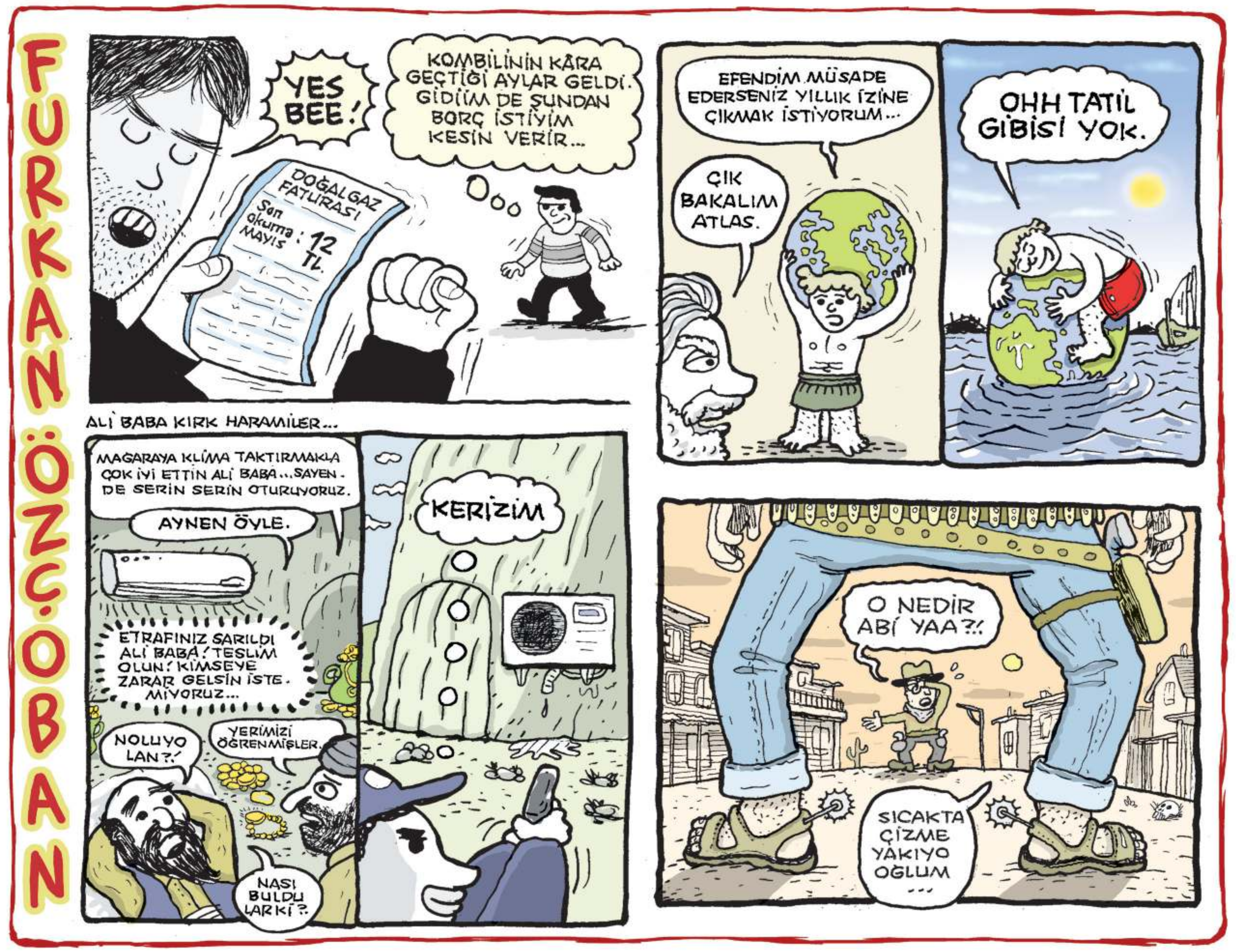
Yıldırım: Bakınız, sinirlendirmeyin beni... Soyadım Yıldırım, çarparım adamı...

İmamoğlu: Paratoner gecikir mi, belki hiç gelmez!

Moderatör: Bir reklam arası verelim, mayış da işliyo tabi bi yandan...

vedatozdemiro@gmail.com

Kurbağalar, çekirgeler ve kandan nehirler.

"CANIM ACIYOR, ANLIYOR MUSUN? CANIM ACIYOR!" Alt dairedeki hanımefendiyi bıçakla yaraladılar, ya da bacağına falan kramp girdi.

Noluyor lan diye apartman boşluğuna koştum. Apartmanımızda yaş ortalaması biraz yüksek, seksen doksan yaşında insanlar birbirlerini ve kendilerini maşallahlarla, torun sevgisiyle, çocuklarına karşı hissettikleri kuvvetli içerleme hissiyatlarıyla, akraba nefretiyle, yüksek sesli halk tv yayınıyla ve miras kavgalarıyla hayatta tutuyorlar. Her daim tetikteyim, her daim kıyamet alametlerini gözlüyorum. Ne zaman bir komşumuz yere ağır bir nesne düşürse ardından gelecek "kalçamı kırdım ve bu yaşta kalça kırığı çok tehlikeli ve hatta ölümcül olabilir" çığlığını bekliyorum.

Doksan yaşındaki karşı komşumuzu geçirdiği kalp krizi sonrası sedyeyle ambulansa ben taşıdım, tüm akrabalarını ve apartman sakinlerini şaşkınlığa uğratarak hastaneden taburcu olduğunda aynı sedyeyle evine, televizyonunun karşısındaki yatak haline getirilmiş ve sonsuza kadar yatak halinde kalacak olan çekyata ben geri yerleştirdim, televizyonundaki halk tv'yi ona ben ayarladım. Bir ay sonra bambaşka bir sebepten dolayı vücut ölümü gerçekleşip hakka yürüdüğünde, sonsuza karışıp ışıklar içinde uyumaya çekildiğinde evimdeki sandalyeleri tek tek merhumun oturma odasına taşıdım. Apartmanda sevilen bir hanımefendiydi, bütün apartman duasına katılmak için adeta birbiriyle yarışıyordu, rahmetlinin evindeki oymalı kakmalı sandalyeler talebi karşılayamadı. Benim minimalist, ultra modern ikea sandalyelerim de boyunları bükük bir şekilde duaya dahil oldular. İsveçlilerdi ama bizlerin arasında yaşaya yaşaya bizlerin örf ve adetlerini benimsemiş, adeta bizden biri gibi olmuşlardı. Onlar da kendi bildikleri duaları okudular ve rahmetlinin yakınlarını "onun için üzülmeyin, o şimdi çok daha güzel bir yerde, Tek Gözlü Tanrı Odin'in salonlarında diğer savaşçılarla ölümüne savaşıyor, ölünce tekrar diriliyor, sonra hep birlikte tanrılara yakışır bir ziyafet çekiyorlar, bu sonsuza kadar tekrarlanıyor, bizim inancımızda böyledir" diyerek teskin ettiler, avuttular. Çekyat koltuk haline döndürülememişti, eski sahibinin ardından koltuk haline geri dönecek gücü kendinde bulamamıştı, koltuk halinde durabilmesi için gerekli olan kilit mekanizmaları geri dönüşsüz bir şekilde bozulmuştu. Senin güçlü durman gerek çekyat, bu dünya bir bekleme salonu vakti gelen trene atlıyor gidiyor. Biz geride kalanların görevi bize emanet vücut ve mekanizmalara elimizden gelen en güzel şekilde bakmak ve güçlü olmak. Koltuk haline gelemeyen çekyat evi miras alan çocuklar tarafından sokağa bırakılmak istendi, onun da bir ucundan tuttum. Büyük torun ve apartman görevlisiyle birlikte çekyatı sokağa taşıdım.

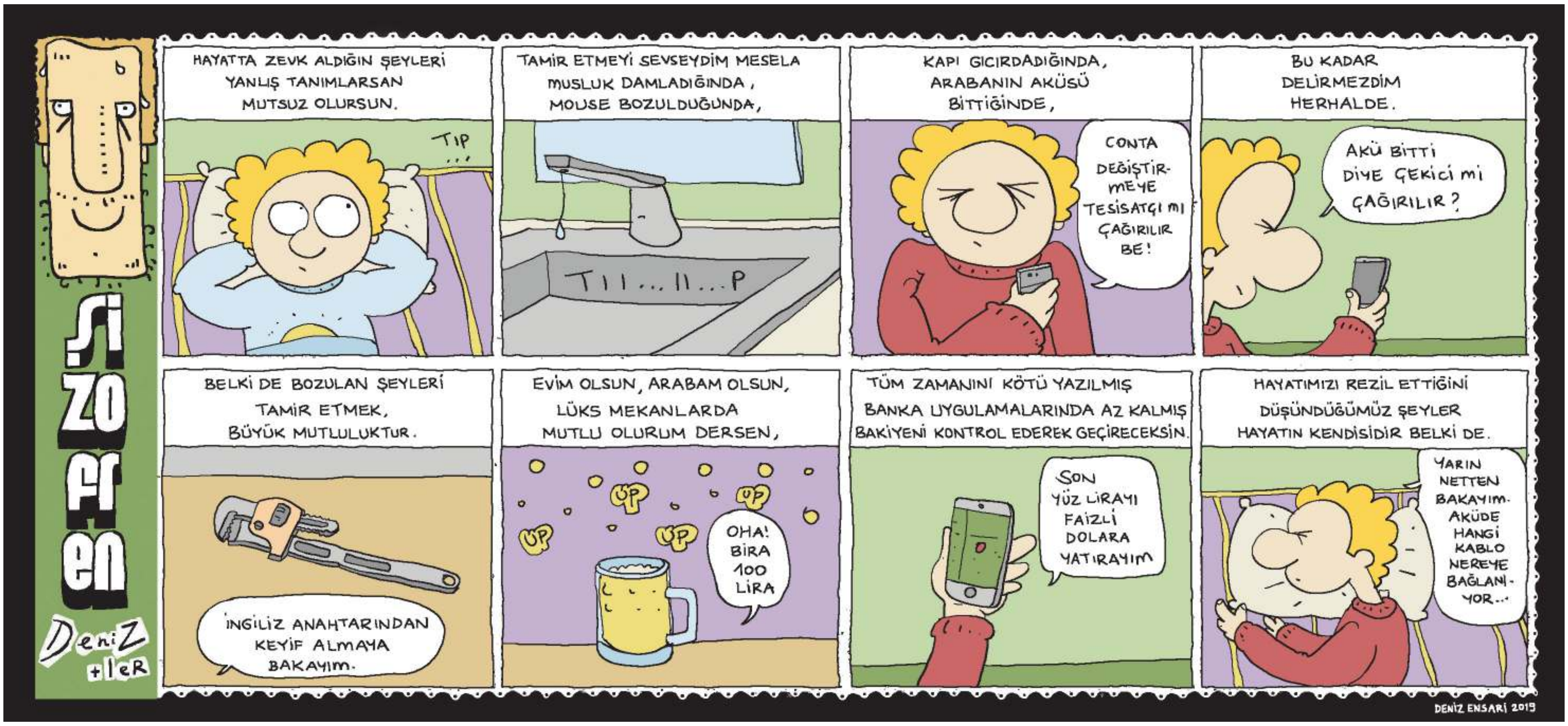
O şimdi daha güzel bir yerde.

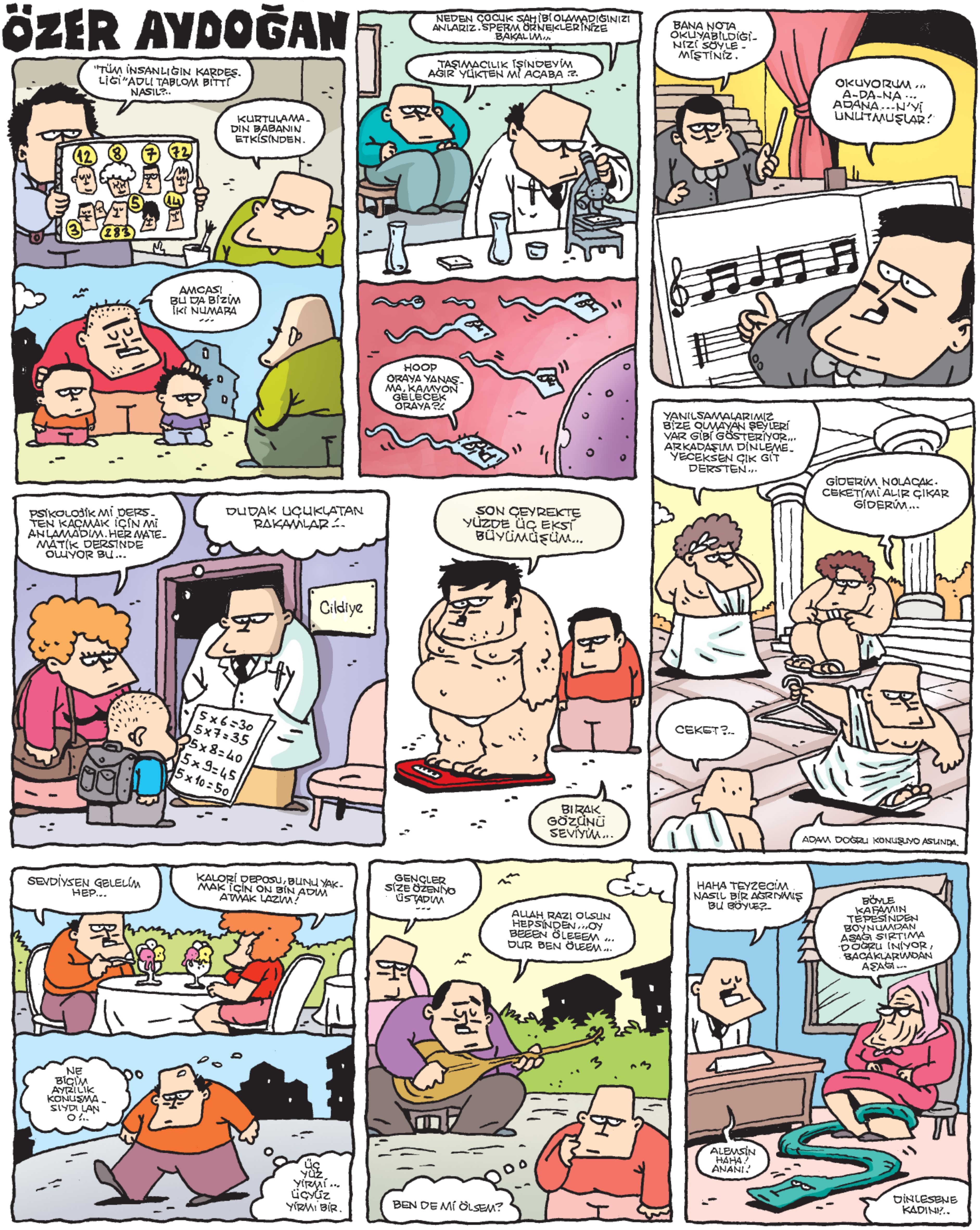
Allah rahmet eylesin, yaşlıydı zaten, çekmedi...

Sadece birkaç ay içinde karşı komşumuzun evinden dışarıya ve dışarıdan evin içine mantığa sığmayacak ölçüde fazla şey taşıdım, karşı komşumuzun kendisi dahil. Çünkü komşuluk böyle bir şeydir. Rahmetlinin çekyatını birlikte sokağa çıkarmaya çalışırken büyük torunuyla aramızda bir ahbaplık gelişti. "Güzel bir fotoğrafını çıktı alıp altına "değerli komşumuz sonsuza yürümüştür, ışıklar içinde uyusun" yazdırıp apartman girişine asmak lazım, kırtasiye yapar mı acaba" diye sorduğunda bilgisayardan iyi anladığımı, fotoşop isimli programda çok yetkin olmasam da fotoğraf altına "mal da yalan mülk de yalan, bu dünyada biraz da sen oyalan" yazabilecek bilgiye sahip olduğumu, kırtasiyeye yaptırırsa hem baştan savma yapacaklarını, hem de dünya para isteyeceklerini söyledim ve bu son fotoşop görevini birlikte yerine getirebileceğimizi söyledim. "Ha tamam, o zaman ben size whatsapptan fotoğrafını atayım, siz onu öyle yaparsınız" diyerek ortadan yok oldu hayırsız piç. Daha önce yatağından ambulansa, ambulanstan yatağına taşıdığım karşı komşumuzu bu sefer fotoşop programında boş bir dosyanın üzerine taşıdım fareyle sürükleyerek. İnsanın sonu bu olmamalı.

Apartman boşluğu bana ölümün kaçınılmaz olduğunu, ancak ev yaralanmalarında erken müdahalenin hayat kurtardığını öğretti. O yüzden bir kulağım hep apartman boşluğunda, o yüzden "CANIM ACIYOR" çığlığını işittiğim gibi apartman boşluğuna koştum. Bağırtılardan sonra gitarlı kemanlı dramatik müzik girince olayın kalça kırılması değil türk dizisi olduğunu fark ettim. Türk dizilerinde kadın karakterleri ağlatacakları zaman kadını mutlaka "canım acıyor anlıyor musun?" diye bağırtıyorlar. İlk birisi bir dizide yazdı, sonra diğer senaristler çok beğendi, hepsi kendi dizilerinde yazmaya başladı herhalde. İlk yazan da "ilk ben yazdım ama sahiplenilecek kadar büyük bir olay değil galiba ama bir yandan da çok tutuldu, keşke bunu ilk benim yazdığımı söylemenin bir yolu olsaydı" diye düşünerek kendini harap etmiştir. Apartmanda kimsenin kulağı duymuyor ya, bir de hepsi aynı anda aynı diziyi izliyorlar, inanılmaz bir olay.

ÖZER AYDOĞAN

ÖMER GÖKSEL

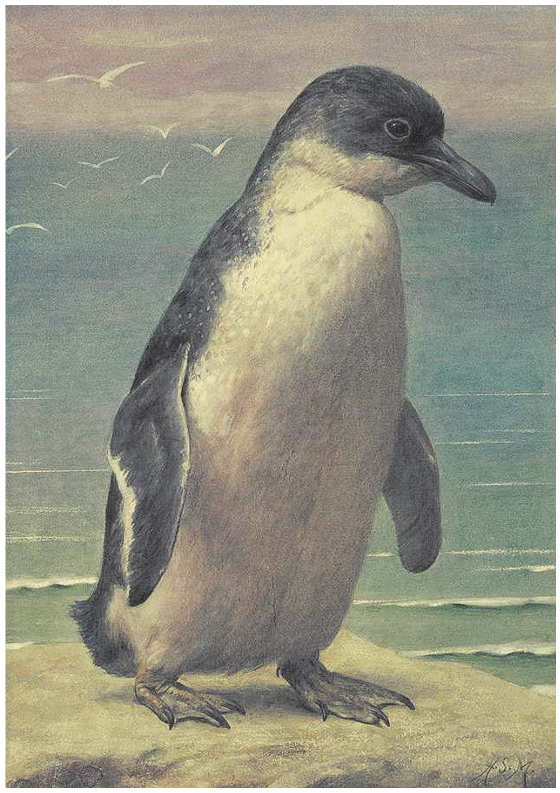

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"Daha açık konuşalım:/ Bizim evin merdiveni,/Bilemedin üç basamak."

Metin Eloğlu

Aşağıdaki caddeden akıp duran uğultulu, çağıltılı(elleri dondurmalı) kalabalık. Antalya.(ara ara yerimden kalkıp, aşağı doğru uzun uzun bakıyordum) Geceler, geceler boyu sürdü gitti. Neredeyse sabaha karşı dağılıyorlardı. Taşkın bir nehir gibi.(cağıl cuğul) Son gün; Geldi çattı işte ; Dönüyorlar. ("kahramanın evine dönüşü"--"atlattığı badireler, edindiği tecrübeler" artık, yola çıkarken bulunmuş olduğu "o hali'nin aynısı mı bakalım?"--)Dokuz gün de bitti hayret. (doksandokuz da olsa, biter--şaşırma--) Teyzemin (benden bir iki yaş büyük) oğlu hafta sonları askeri okuldan izinli gelir; Pazar akşamına doğru da, tam hava kararmaya başlar gibi olurken dönerdi. Okula. (özenle ütülenmiş elbiselerini giyer--o sırmalar--, en son da şapkasını başına takıp,--siperinden tutup sağa sola bir iki çok kısa hareketle düzelterek …--) ("Ankara'dan abim gelmiş") Ona benzer bir duygu işte. İçimde. (tekerlekli bavulları çekerek geçiyorlar--bol cepli, yeni alınmış kısa pantolonlar, şapkalar, askılı çantalar--) Hüzünlü. Yazık. Alışmışım meğer. Kalabalık severim. Hayatımda tek bir kere olsun şikâyet etmişliğim, "öff pöff" demişliğim vaki değil. ("Tenha" kelimesi bile tek başına hafif içimi ürpertmeye yeter) Daha kalabalık olsun. "Mahşeri" (Kahire'nin karınca düğünü gibi çarşıları. Her gün yenilenen taptaze bir hevesle, aynı şaşkınlıkla, hayretle tekrar tekrar dolaşırdım –"Zahma" diyor onlar "kalabalık"a,--ellerinin parmaklarını ucuca bitiştirip kıpırdatarak--Arapçası :"Zahma"yani)

ÇAKILTAŞI

O denize girdi, ben çakıl taşı aradım. Bayram için gelen arkadaşım isteyince. Sahile gittik. O günü diyorum. Çakıl taşı hayranıyım. Delisi. Büyük hayran. Kendimi unuturum ararken ederken… Her gittiğim yerden, toplar getiririm. Taş'ı zaten ayrı severim. Her türlüsünü. Ama çakıl taşı…

Suyun yaptığı minik heykeller. O muhteşem "form" O sadelik. Uyum. Dalgaların sahile gidip gelirken, onları birbirlerine sürte sürte oluşturdukları duru, saf yumuşaklık. Denizin, dalga hareketlerinin güzelliği. Onların izleri. Suyu , deniz'i de görürsünüz çakıl taşında; Zaman'ı da… (Sanki Michelangelo yapmış--o nasıl bir biçim; denge--) Renklerine hiç girmiyorum. O da bambaşka bir mükemmellik. Herbiri hem minik bir heykel; (aynı zamanda) hem de bir soyut resim olan sihirli minik taş parçaları. Mucize işte. "Kutsal"ın sınırlarında yuvarlanmak.("Tanrı taşta uyur"--kızılderili sözü--) Onları arama sürecinin kendisi de gizemli bir sanatsal serüven. Sanki. Bana öyle geliyor yani. (bazılarını Picasso ile Mondrian birlikte boyamış--öyle gibi--) Dünyayı unuturum. Bembeyaz. Simsiyah olanlar. Çakıl gri'si denilen o şahane renktekiler. Soluk, uçuk sarılar. Kayısı renkliler. Pembeliler. Mavimsiler. Yarı saydam olanlar… Bu saydıklarımın kimilerini parça parça birlikte ihtiva eden karışık renkliler. ("Kombin"mi desem, demesem mi yoksa) Karanlıkta bir ateş böceği misali parıldayanları dahi varmış.(görmedim) Çok çok nadir bulunurlarmış. (imal edilip o şekil satılanları var onları demiyorum) Doğada.

Metin Eloğlu 1927-1985

Birbirlerine, benzerlerine çarpa çarpa, sürtüne sürtüne zamanla o yumuşak hatlara, o uyumlu biçime ulaşmaları. Yıllar yıllar süren o yontulma hali. Hem değerli gibi hem de alelade bir taş parçası olmaları falan… Aynı anda. Haliyle her türden "metafor"a gel gel eden bir durum. Şairlerimizin şiirlerinde mebzul miktarda "çakıl taşı" geçer ki; Hakkıdır. Yakışır. Kendisi bir şiir parçası zaten. Yazılmasa bile olur.

Bir yerlerde okumuştum: meğer "Penguenler" de (aynı benim gibi) uzun uzun sahili dolanır, arar tarar, en güzel (en güzel? Nasıl yani?) çakıl taşını bulup dişisine ("tek taş" misali)ikram ederlermiş. Öyle yazıyordu. O kadarı." Tuhaf bilgiler" mi ne öyle bir başlıkta. Heyecanlanmıştım. Nasıl yani. Benim seçtiğim gibi mi? Seçiyorlar. Benim beğendiğim, favori taşımı göstersem "evet işte bu en güzeli" der mi o da? (hal diliyle yani) Bir penguen? Bir penguenle ortak bir zevk'e sahip olmak. Hayvanlarda estetik duygusu mu var? (en güzelini?) (Fillerin yaptıkları o resimler? Bir fil; önünde bir tual, "yukarı uzattığı hortumuyla dev bir çiçek tutan bir fil" resmi çiziyor o tuale. Hileliymiş meğer onlar; her fırça darbesinden önce bakıcı çaktırmadan filin kulağını hafifçe sağa sola, aşağı yukarı çekiştirerek, ne yöne doğru çizmesi gerektiğini bildiriyormuş.--büyük bir makinaya kumanda ederek resim yaptırır gibi--yine de büyük beceri o da başka, filler için diyorum--)

Herneyse,

o "en güzel" çakıl taşını seçen penguen'e dönersek? O da değilmiş meğer öyle. Pek Tabii. ("Öyle" kalan ne kaldı?) Ayrıntılı öğrenince. Bu yazıyı yazarken. Meğer "sex" karşılığı veriyormuş erkekler çakıl taşını. Dişi olan taşı almadan asla yapmıyormuş o işi. Adamı "sex" yapacakmışvari hareketlerle oyalayıp oyalayıp da "o iş" olmadan taşı alıp tüyen dişiler de oluyormuş… Bir sürü hile hurda. Durun hemen o "meslek" gelmesin aklınıza. O "eski meslek" (O çeşit yorumlayanlar olmuş tabi, olmaz mı) Ama daha da kurcalayınca.

Meğer yuva yapmakta kullanırlarmış dişiler o "sex" vaadiyle (ya da yaparak) bir bir topladıkları o taşları. Doğada her şeyin bir şeysi var. Bölge genellikle buzlarla kaplı. İmiş yani. Oralarda çakıl taşı çok çok zor bulunur bir nesne.

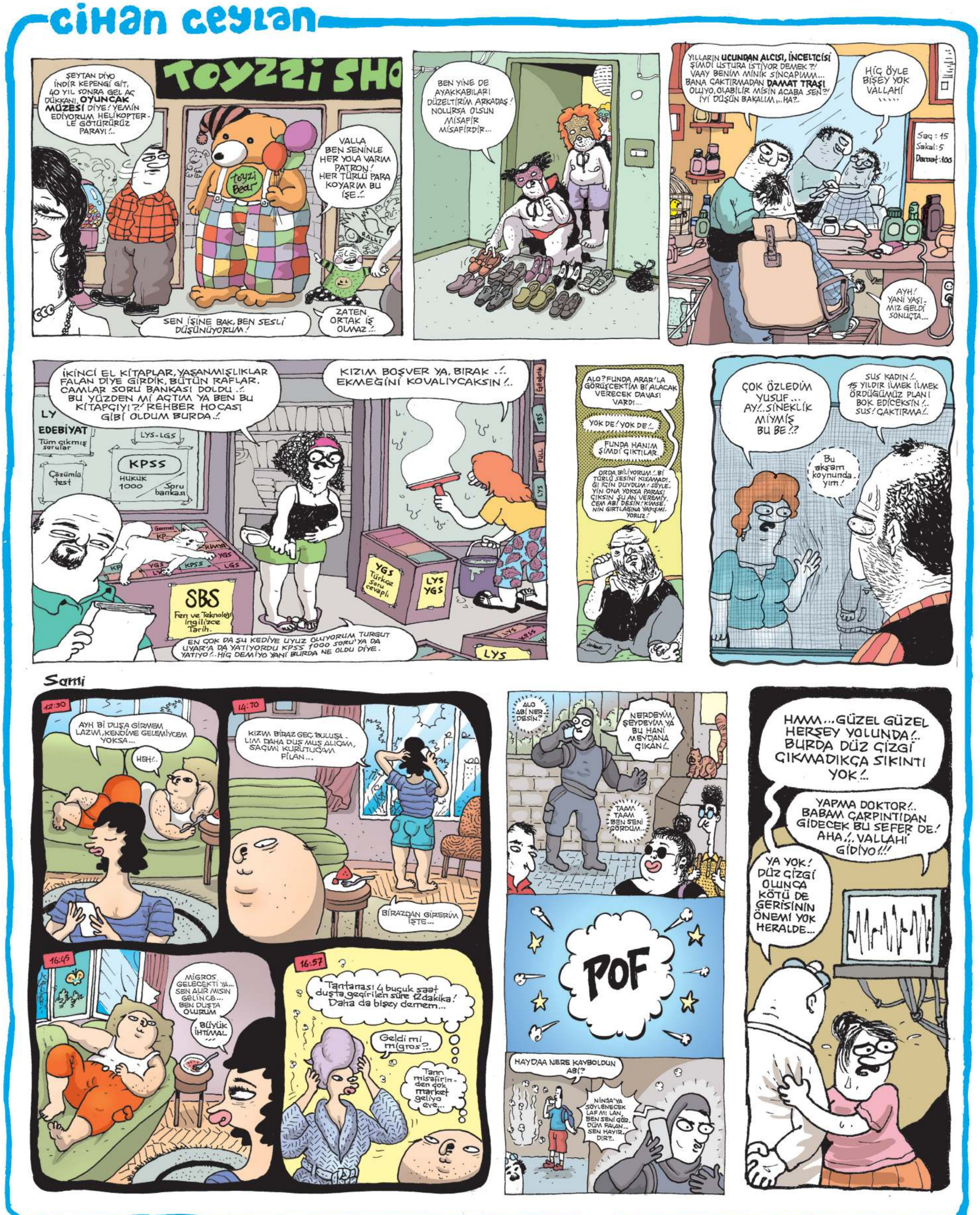
Bak bak. Akıllara fikirlere. En zahmetli işi (buzlarla kaplı koca sahilden taş toplamak) en büyük hazzın mecburi hizmeti haline getiriyor. Yuva olmazsa yavrular hayatta kalamaz.(dişi Penguen'in namusuna, haysiyetine iftira atan; ey sen) Estetikle alakası yokmuş. Olsun. Büyük hayranlık duydum. Daha da fazla…(yakın olsak bütün taşlarımı verirdim)

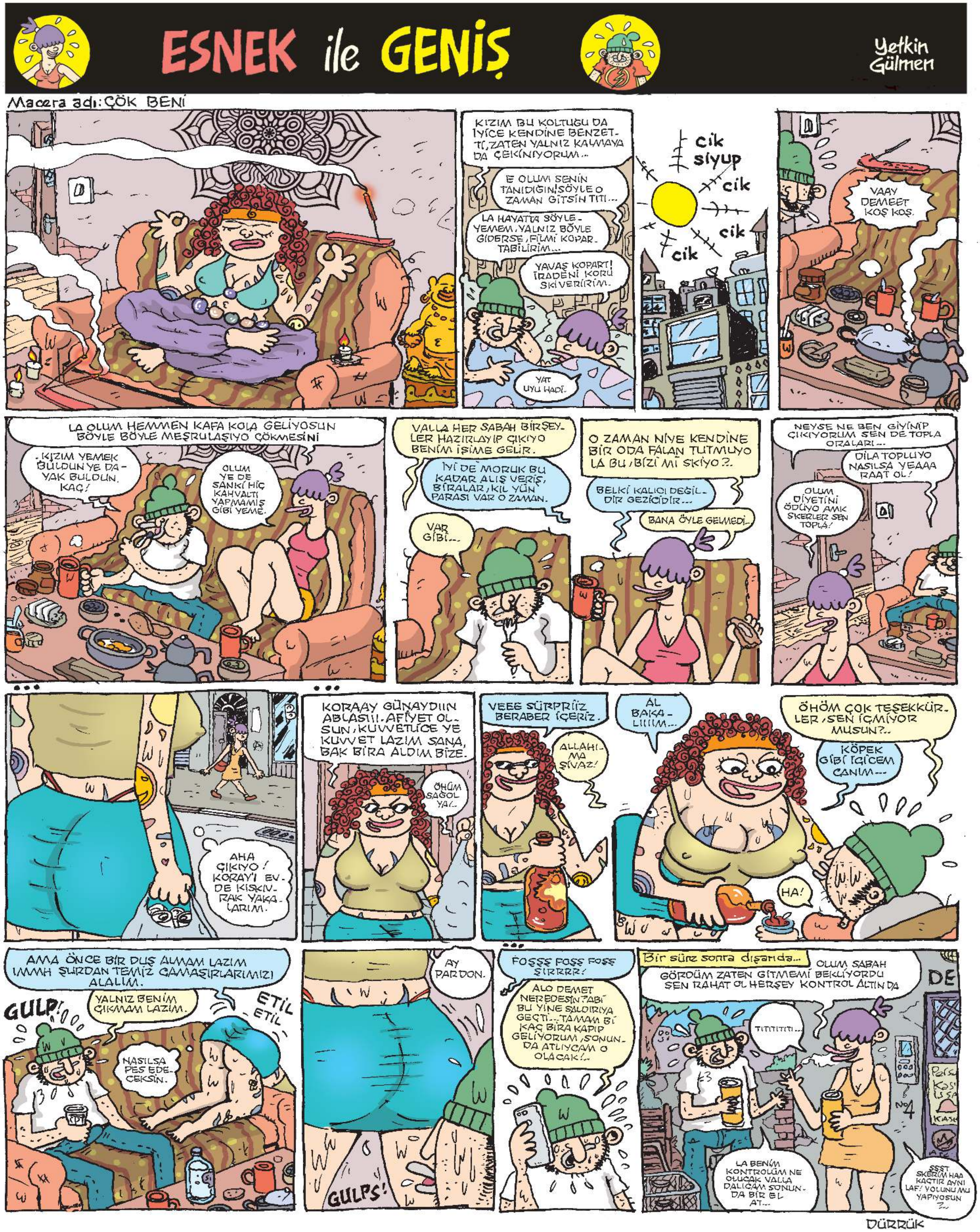
(yeni hayalim: bir sahilde bir penguenle beraber çakıl taşı arıyoruz… ben estetik bir amaçla, onun amacı başka… farketmez,

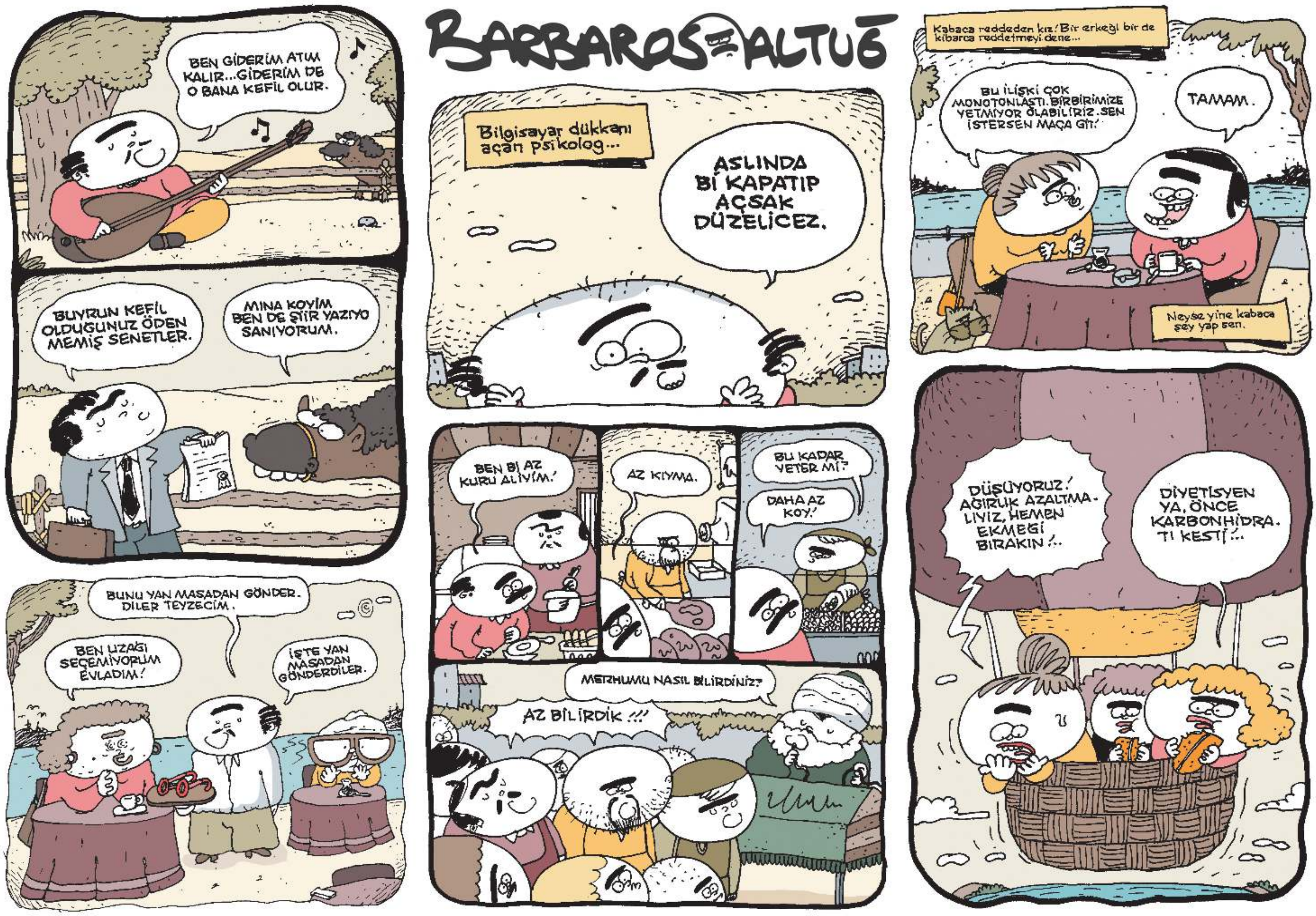
çok isterim)

Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler diliyorum…

engin.ergonultas@gmail.com

cihan ceylan
TOYZZI SHO
ŞEYTAN DİYO İNDİR KEPENGİ GİT, 40 YIL SONRA GEL AÇ DÜKKANI, OYUNCAK MÜZESİ DİYE! YEMİN EDİYORUM HELİKOPTERLE GÖTÜRÜRÜZ PARAYI!..
VALLA BEN SENİNLE HER YOLA VARIM PATRON! HER TÜRLÜ PARA KOYARIM BU İŞE!..
toyzi Bear
SEN İŞİNE BAK, BEN SESLİ DÜŞÜNÜYORUM!
ZATEN ORTAK İŞ OLMAZ!..
BEN YİNE DE AYAKKABILARI DÜZELTİRİM ARKADAŞ! NOLURSA OLSUN MİSAFİR MİSAFİRDİR...
YILLARIN UCUNDAN ALCISI, İNCELTCİSİ ŞİMDİ USTURA İSTİYOR DEMEK?! VAAY BENİM MİNİK SİNCAPIMM... BANA ÇAKTIRMADAN DAMAT TRAŞI OLUYO, OLABİLİR MİSİN ACABA SEN?! İYİ DÜŞÜN BAKALIM,...HA?..
HİÇ ÖYLE BİŞEY YOK VALLAHİ .....
Saç: 15
Sakal: 5
Damat: 100
AYH! YANİ YAŞIMIZ GELDİ SONUÇTA...
İKİNCİ EL KİTAPLAR, YAŞANMIŞLIKLAR FALAN DİYE GİRDİK, BÜTÜN RAFLAR, CAMLAR SORU BANKASI DOLDU!.. BU YÜZDEN Mİ AÇTIM YA BEN BU KİTAPÇIYI?! REHBER HOCASI GİBİ OLDUM BURDA!..
KIZIM BOŞVER YA, BIRAK!.. EKMEĞİNİ KOVALIYCAKSIN!..
LY
EDEBİYAT
Tüm çıkmış sorular
LYS-LGS
KPSS
HUKUK 1000
Soru bankası
Çözümlü test
KPSS
YGS
LGS
SBS
Fen ve Teknoloji
İngilizce
Tarih.
YGS
Türkçe soru cevaplı
LYS
YGS
EN ÇOK DA ŞU KEDİYE UYUZ OLUYORUM TURGUT UYAR'A DA YATIYORDU KPSS 1000 SORU'YA DA YATIYO!..HİÇ DEMİYO YANİ BURDA NE OLDU DİYE.
ALO? FUNDA ARAR'LA GÖRÜŞCEKTİM Bİ ALACAK VERECEK DAVASI VARDI...
YOK DE! YOK DE!..
FUNDA HANIM ŞİMDİ ÇIKTILAR.
ORDA BİLİYORUM!..Bİ TÜRLÜ SESİNİ KISAMADI. Gİ İÇİN DUYDUM! SÖYLEYİN ONA YOKSA PARASI ÇIKSIN ŞU AN VEREMİY. CEM ABİ DESİN! KİMSENİN GIRTLAĞINA YAPIŞMIYORUZ!
ÇOK ÖZLEDİM YUSUF... AY!..SİNEKLİK MİYMİŞ BU BE!?
SUS KADIN!.. 15 YILDIR İLMEK İLMEK ÖRDÜĞÜMÜZ PLANI BOK EDİCEKSİN!.. SUS! ÇAKTIRMA!..
Bu akşam koynundayım!
Sami
12:30
AYH Bİ DUŞA GİRMEM LAZIM, KENDİME GELEMİYCEM YOKSA...
HEH!..
14:10
KIZIM BİRAZ GEÇ BULUŞALIM DAHA DUŞ MUŞ ALICAM, SAÇIMI KURUTUCAM FİLAN...
BİRAZDAN GİRERİM İŞTE...
16:45
MİGROS GELECEKTİ YA... SEN ALIR MISIN GELİNCE... BEN DUŞTA OLURUM
BÜYÜK İHTİMAL ...
16:57
Tantanası 4 buçuk saat duşta geçirilen süre 12 dakika! Daha da bişey demem...
Geldi mi migros?..
Tanrı misafirinden çok market geliyo eve...
ALO ABİ NERDESİN?
NERDEYİM, ŞEYDEYİM YA BU HANİ MEYDANA ÇIKAN!..
TAAM TAAM BEN SENİ GÖRDÜM...
POF
HAYDAA NERE KAYBOLDUN ABİ?
NİNJA'YA SÖYLENECEK LAF MI LAN, BEN SENİ GÖRDÜM FALAN... SEN HAYIRDIR?..
HMM...GÜZEL GÜZEL HERŞEY YOLUNDA!.. BURDA DÜZ ÇİZGİ ÇIKMADIKÇA SIKINTI YOK!..
YAPMA DOKTOR!.. BABAM ÇARPINTIDAN GİDECEK BU SEFER DE! AHA!.. VALLAHİ GİDİYO!!!
YA YOK! DÜZ ÇİZGİ OLUNCA KÖTÜ DE GERİSİNİN ÖNEMİ YOK HERALDE...

ESNEK ile GENİŞ
Yetkin Gülmen
Macera adı: ÇOK BENİ
KIZIM BU KOLTUĞU DA İYİCE KENDİNE BENZETTİ, ZATEN YALNIZ KALMAYA DA ÇEKİNİYORUM...
E OLUM SENİN TANIDIĞIN! SÖYLE O ZAMAN GİTSİN TITI...
LA HAYATTA SÖYLEYEMEM, YALNIZ BÖYLE GİDERSE, FİLMİ KOPARTABİLİRİM...
YAVAŞ KOPART! İRADENİ KORU SKİ VERİRİM.
YAT UYU HADİ.
cik
siyup
cik
cik
cik
VAAY DEMEET KOŞ KOŞ.
LA OLUM HEMMEN KAFA KOLA GELİYOSUN BÖYLE BÖYLE MEŞRULAŞIYO ÇÖKMESİNİ
KIZIM YEMEK BULDUN YE DAYAK BULDUN KAÇ!
OLUM YE DE SANKİ HİÇ KAHVALTI YAPMAMIŞ GİBİ YEME.
VALLA HER SABAH BİRŞEYLER HAZIRLAYIP ÇIKIYO BENİM İŞİME GELİR.
İYİ DE MORUK BU KADAR ALIŞ VERİŞ, BİRALAR, KIL YÜN PARASI VAR O ZAMAN.
VAR GİBİ...
O ZAMAN NİYE KENDİNE BİR ODA FALAN TUTMUYO LA BU, BİZİ Mİ SKİYO?..
BELKİ KALICI DEĞİLDİR GEZİCİDİR...
BANA ÖYLE GELMEDİ.
NEYSE NE BEN GİYİNİP ÇIKIYORUM SEN DE TOPLA ORALARI...
DİLA TOPLUYO NASILSA YEAAA RAAT OL!
OLUM DİYETİNİ ÖDÜYO AMK SKERLER SEN TOPLA!
AHA ÇIKIYO! KORAY'I EVDE KISKIVRAK YAKALARIM.
KORAAY GÜNAYDIIN ABLASI!!. AFİYET OLSUN, KUVVETLİCE YE KUVVET LAZIM SANA, BAK BİRA ALDIM BİZE.
ÖHÜM SAĞOL YA!..
VEEE SÜRPRİİZ BERABER İÇERİZ.
ALLAHIMA ŞIVAZ!
AL BAKALIIIIM...
ÖHÖM ÇOK TEŞEKKÜRLER, SEN İÇMİYOR MUSUN?..
KÖPEK GİBİ İÇİCEM CANIM...
HA!
AMA ÖNCE BİR DUŞ ALMAM LAZIM IMMH ŞURDAN TEMİZ ÇAMAŞIRLARIMIZI ALALIM.
GULP!
YALNIZ BENİM ÇIKMAM LAZIM.
ETİL ETİL
NASILSA PES EDECEKSİN.
AY PARDON.
GULPS!
FOSSS FOSS FOSS ŞIRRRR!
ALO DEMET NEREDESİN? ABİ BU YİNE SALDIRIYA GEÇTİ... TAMAM Bİ KAÇ BİRA KAPIP GELİYORUM, SONUNDA ATLIYCAM O OLACAK!..
Bir süre sonra dışarıda...
OLUM SABAH GÖRDÜM ZATEN GİTMEMİ BEKLİYORDU SEN RAHAT OL HERŞEY KONTROL ALTINDA
TITITITITI...
LA BENİM KONTROLÜM NE OLUCAK VALLA DALICAM SONUNDA BİR EL AT...
SSST SKERİM HAA KAÇTIR AYNI LAF! YOLUNU MU YAPIYOSUN ?..
DÜRRÜK

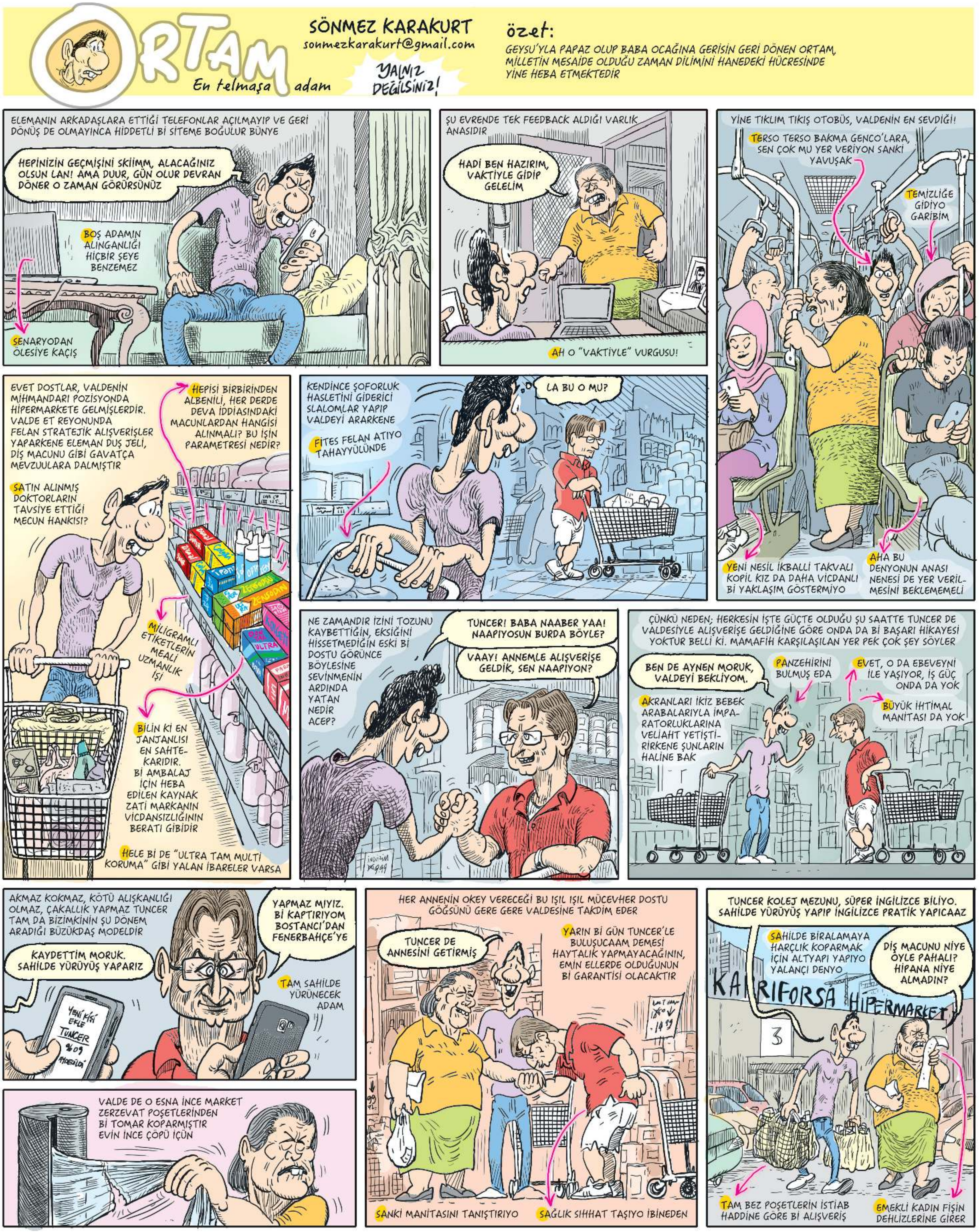
UYKUSUZ

Haftalık Mizah Dergisi | 12 Haziran 2019 | Sayı: 615

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin
Kaligrafi: Şevki Sayışman **Satış Sorumlusu:** Selami Yamak
Adres: Asmalımescit Mah. Asmalımescit Sok. No: 29/4 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: İleri Basım Mat. Amb. Reklam Tanıtım Yayın ve Teknik Hiz. Tic. A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 32 58
Genel Dağıtım: TURKUVAZ DAĞITIM TEL-0216 585 90 00
Abonelik: Yurtiçi: PTT kargo ile 250 TL. Özel kargo teslimatlı 340 TL **Yurtdışı: Avrupa** 100 Euro. **Uzakdoğu** 150 USD.
IBAN Numaralarımız:
(Alıcı: Mürekkep basın) **TL:** TR59 0006 2000 0680 0006 2974 32 **USD:** TR78 0006 2000 0680 0009 0849 67 **EUR:** TR08 0006 2000 0680 0009 0849 66

Dergimize ulaşamadığınız bayiler için iletişim adresi ve telefon numaralarımız **selamiyamak@gmail.com 0212 245 53 38/39**

ORTAM
En telmaşa adam
SÖNMEZ KARAKURT
sonmezkarakurt@gmail.com
YALNIZ DEĞİLSİNİZ!
özet:
GEYSU'YLA PAPAZ OLUP BABA OCAĞINA GERİSİN GERİ DÖNEN ORTAM, MİLLETİN MESAİDE OLDUĞU ZAMAN DİLİMİNİ HANEDEKİ HÜCRESİNDE YİNE HEBA ETMEKTEDİR
ELEMANIN ARKADAŞLARA ETTİĞİ TELEFONLAR AÇILMAYIP VE GERİ DÖNÜŞ DE OLMAYINCA HİDDETLİ Bİ SİTEME BOĞULUR BÜNYE
HEPİNİZİN GEÇMİŞİNİ SKİİMM, ALACAĞINIZ OLSUN LAN! AMA DUUR, GÜN OLUR DEVRAN DÖNER O ZAMAN GÖRÜRSÜNÜZ
BOŞ ADAMIN ALINGANLIĞI HİÇBİR ŞEYE BENZEMEZ
SENARYODAN ÖLESİYE KAÇIŞ
ŞU EVRENDE TEK FEEDBACK ALDIĞI VARLIK ANASIDIR
HADİ BEN HAZIRIM, VAKTİYLE GİDİP GELELİM
AH O "VAKTİYLE" VURGUSU!
YİNE TIKLIM TIKIŞ OTOBÜS, VALDENİN EN SEVDİĞİ!
TERSO TERSO BAKMA GENCO'LARA, SEN ÇOK MU YER VERİYON SANKİ YAVUŞAK
TEMİZLİĞE GİDİYO GARİBİM
YENİ NESİL İKBALLİ TAKVALI KOPİL KIZ DA DAHA VİCDANLI Bİ YAKLAŞIM GÖSTERMİYO
AHA BU DENYONUN ANASI NENESİ DE YER VERİLMESİNİ BEKLEMEMELİ
EVET DOSTLAR, VALDENİN MİHMANDARI POZİSYONDA HİPERMARKETE GELMİŞLERDİR. VALDE ET REYONUNDA FELAN STRATEJİK ALIŞVERİŞLER YAPARKENE ELEMAN DUŞ JELİ, DİŞ MACUNU GİBİ GAVATÇA MEVZUULARA DALMIŞTIR
HEPİSİ BİRBİRİNDEN ALBENİLİ, HER DERDE DEVA İDDİASINDAKİ MACUNLARDAN HANGİSİ ALINMALI? BU İŞİN PARAMETRESİ NEDİR?
SATIN ALINMIŞ DOKTORLARIN TAVSİYE ETTİĞİ MECUN HANKISI?
MİLİGRAMLI ETİKETLERİN MEALİ UZMANLIK İŞİ
BİLİN Kİ EN JANJANLISI EN SAHTEKARIDIR. Bİ AMBALAJ İÇİN HEBA EDİLEN KAYNAK ZATİ MARKANIN VİCDANSIZLIĞININ BERATI GİBİDİR
HELE Bİ DE "ULTRA TAM MULTİ KORUMA" GİBİ YALAN İBARELER VARSA
KENDİNCE ŞOFÖRLÜK HASLETİNİ GİDERİCİ SLALOMLAR YAPIP VALDEYİ ARARKENE
FİTES FELAN ATIYO TAHAYYÜLÜNDE
LA BU O MU?
NE ZAMANDIR İZİNİ TOZUNU KAYBETTİĞİN, EKSİĞİNİ HİSSETMEDİĞİN ESKİ Bİ DOSTU GÖRÜNCE BÖYLESİNE SEVİNMENİN ARDINDA YATAN NEDİR ACEP?
TUNCER! BABA NAABER YAA! NAAPIYOSUN BURDA BÖYLE?
VAAY! ANNEMLE ALIŞVERİŞE GELDİK, SEN NAAPIYON?
ÇÜNKÜ NEDEN; HERKESİN İŞTE GÜÇTE OLDUĞU ŞU SAATTE TUNCER DE VALDESİYLE ALIŞVERİŞE GELDİĞİNE GÖRE ONDA DA Bİ BAŞARI HİKAYESİ YOKTUR BELLİ Kİ. MAMAFİH KARŞILAŞILAN YER PEK ÇOK ŞEY SÖYLER
BEN DE AYNEN MORUK, VALDEYİ BEKLİYOM.
PANZEHİRİNİ BULMUŞ EDA
EVET, O DA EBEVEYNİ İLE YAŞIYOR, İŞ GÜÇ ONDA DA YOK
AKRANLARI İKİZ BEBEK ARABALARIYLA İMPARATORLUKLARINA VELİAHT YETİŞTİRİRKENE ŞUNLARIN HALİNE BAK
BÜYÜK İHTİMAL MANİTASI DA YOK
AKMAZ KOKMAZ, KÖTÜ ALIŞKANLIĞI OLMAZ, ÇAKALLIK YAPMAZ TUNCER TAM DA BİZİMKİNİN ŞU DÖNEM ARADIĞI BÜZÜKDAŞ MODELDİR
KAYDETTİM MORUK. SAHİLDE YÜRÜYÜŞ YAPARIZ
YAPMAZ MIYIZ. Bİ KAPTIRIYOM BOSTANCI'DAN FENERBAHÇE'YE
TAM SAHİLDE YÜRÜNECEK ADAM
HER ANNENİN OKEY VERECEĞİ BU IŞIL IŞIL MÜCEVHER DOSTU GÖĞSÜNÜ GERE GERE VALDESİNE TAKDİM EDER
TUNCER DE ANNESİNİ GETİRMİŞ
YARIN Bİ GÜN TUNCER'LE BULUŞUCAAM DEMESİ HAYTALIK YAPMAYACAĞININ, EMİN ELLERDE OLDUĞUNUN Bİ GARANTİSİ OLACAKTIR
SANKİ MANİTASINI TANIŞTIRIYO
SAĞLIK SIHHAT TAŞIYO İBİNEDEN
TUNCER KOLEJ MEZUNU, SÜPER İNGİLİZCE BİLİYO. SAHİLDE YÜRÜYÜŞ YAPIP İNGİLİZCE PRATİK YAPICAAZ
SAHİLDE BİRALAMAYA HARÇLIK KOPARMAK İÇİN ALTYAPI YAPIYO YALANCI DENYO
DİŞ MACUNU NİYE ÖYLE PAHALI? HİPANA NİYE ALMADIN?
KARIFORSA HİPERMARKET
TAM BEZ POŞETLERİN İSTİAB HADDİNE GÖRE Bİ ALIŞVERİŞ
EMEKLİ KADIN FİŞİN DEHLİZLERİNE GİRER
VALDE DE O ESNA İNCE MARKET ZERZEVAT POŞETLERİNDEN Bİ TOMAR KOPARMIŞTIR EVİN İNCE ÇÖPÜ İÇÜN

UYKUSUZ

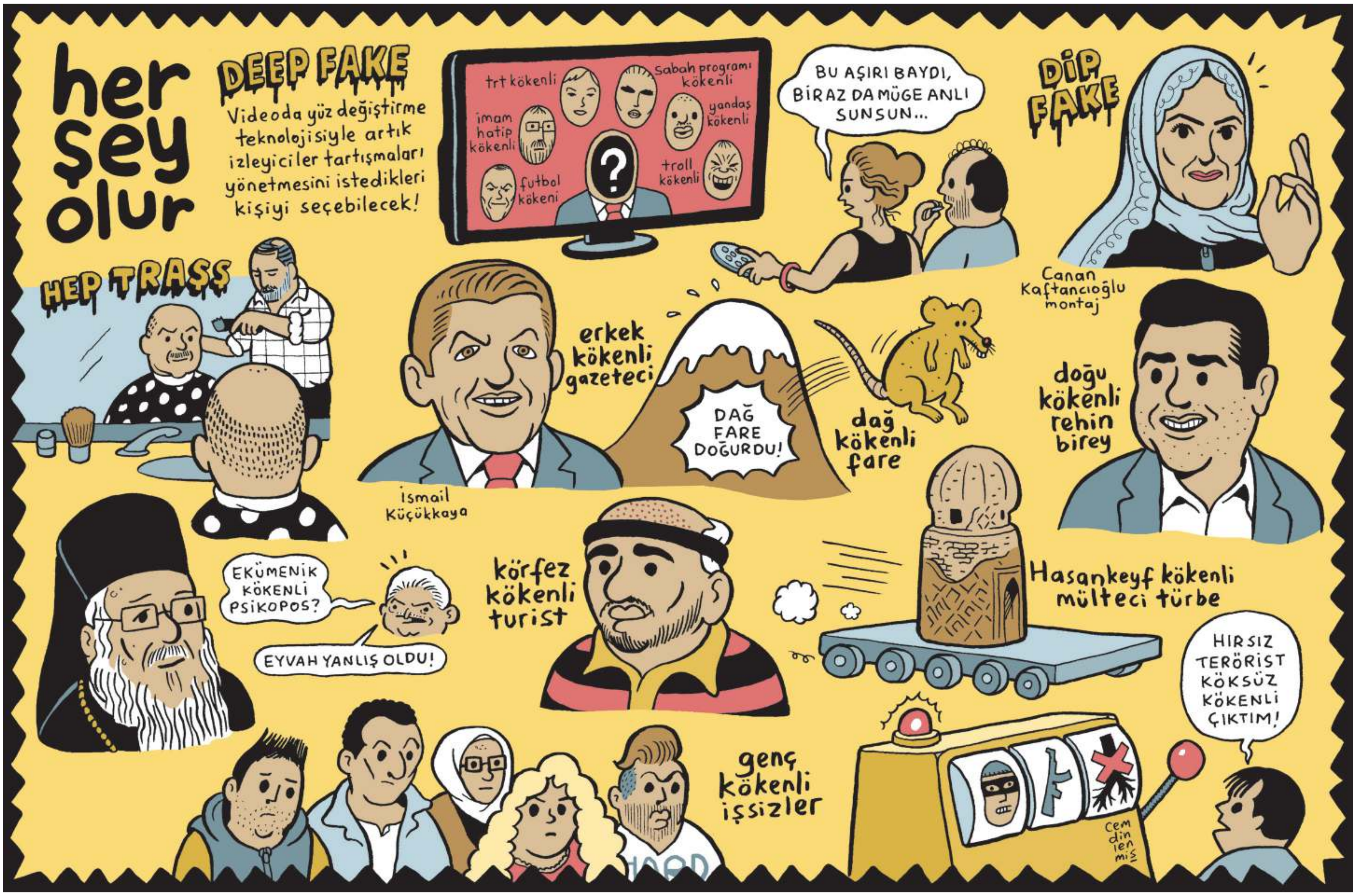
19 HAZİRAN ÇARŞAMBA
SAYI: 2019/25 No: 616
5 TL.
K.K.T.C. FİYATI: 6 TL.
ISSN 1307-7619

YKS'ye giren öğrencilere "Binali Yıldırım Seti" dağıtıldı. Dağıtılan sette Yıldırım'ın fotoğrafı bulunan su ve sandviç yer alıyor

ÖZER AYDOĞAN

@kaansezyum

Medenileşelim mi?

Yaz geldi valla. Hem de bahar gelmeden direkt şerefsizce yaz geldi. Paso evde oturduğum için yazın geldiğini balkona çıktığımda suratıma vuran yaz havasından anlıyorum haliyle. Sokaklar kalabalıklaştı, gençler apartman girişlerinde aysti ve sigara içip oturmaya başladı, Moda sokaklarında yine çiftler kavga etmeye başladı. Demek ki yaz geldi…

Sabahtan beri evin yanındaki ceviz ağacını mesken edinmiş sığırcıklar ve serçeler ötmekten bitap düştü. Arkadaş nasıl bir eğlenceyse, cicirik de cicirik ötüryorlar paso. İlk 3 gün bu ötmeleri ben de destekledim ama ful + ful evde bayan bir insan olarak bir noktada kuşların bu muhabbeti bile beni germeye başladı…

Karşıda bi komşumuz var, evde sigara içilmiyor kesin, sigara içmek ve telefonla konuşmak için balkona çıkıyor. Bir de konuştuğunu anlasam… Rusça konuşuyor, kız azlında Türkçe de biliyor ama herhalde akranlarıyla eşiyle dostuyla konuşuyor, hasrtet gideriyor, gıybet yapıyor, ya da benim hakkımda ileri geri konuşuyor. Hiçbir şeyi de anlamıyorum. Ona da ayar oluyorum. Cahilliğime yani.

Her yaz olduğu gibi memleketimize yine yeniden seçimler geliyor zaten, sokaktan 20 dakikada bir "Geçmişinizi yabtık, şimdi de geleceğinizi yabcaz" gibi sloganlar atan acayip araçlar geçiyor. Herkes kafayı yemiş. Evde bayıyorum, dışarı çıkıyorum. Altıyol'da partilerin seçim standları var, onlara bakıyorum. Lan olum hiçbir parti çalışanını düşünüp de bi koltuk koymaz mı? Acayip acayip şarkılar türküler çalıyor paso. Hele bazı çok fena hiphop parçalar var ki, yabmışlar gerçekten ama arkadan yabmışlar… İşte o noktada kuşlara kızmanın anlamsızlığını anlıyorum. Düşünsene partide çalışıyorsun, işin günde 9 saat ayakta durup seçim türküsü, seçim hiphopu dinlemek. Valla öyle bir şey yapsam, eve gittiğimde bileklerimi dikeylemesine keserim, insanın kafasından 9 saat boyunca çalan tek bir melodinin çıkması imkansıza yakın.

Yıllar önce bir arkadaşımın ev taşımasına yardım ediyorum. Neden olduğu belli değil, eşya versen kaldıramam, elim ayağım tutmaz ama arkadaşım Cem, "Ya gel yolda muhabbet olur" diye beni de çağırmış. Nakliye şirketi de yok o yıllarda. Bulduğumuz kamyonun ön koltuğunda ben şoför, Cem 3 kişi oturuyoruz. Trafik o zamanlarda da bok gibi. 2. köprüden karşıya geçeceğiz. Şoför abinin tek bir kaseti var, onu dinliyoruz. Kasette tek bir parça var. Baştan sona Candan Erçetin "Yalan" çalıyor. İlk 25-30 dakika hep aynı parçanın çaldığını fark edip kıkırdıyoruz ama trafik bir türlü açılmıyor. Kulaklarımızdan Candan Erçetin "Yaaaalağğğn" diyerek sızıp beynimize ilerliyor. 1.5 saatlik yolculuğun sonunda hayata daha farklı bakıyorduk. Neyse ki şoför abi aynı zamanda hamallık da yapıyordu. Buzdolabını tek eliyle kavrayıp sırtına atıyor ve 5. kata çıkarıyor… Yıllar öncesinin teknolojisi sonuçta.

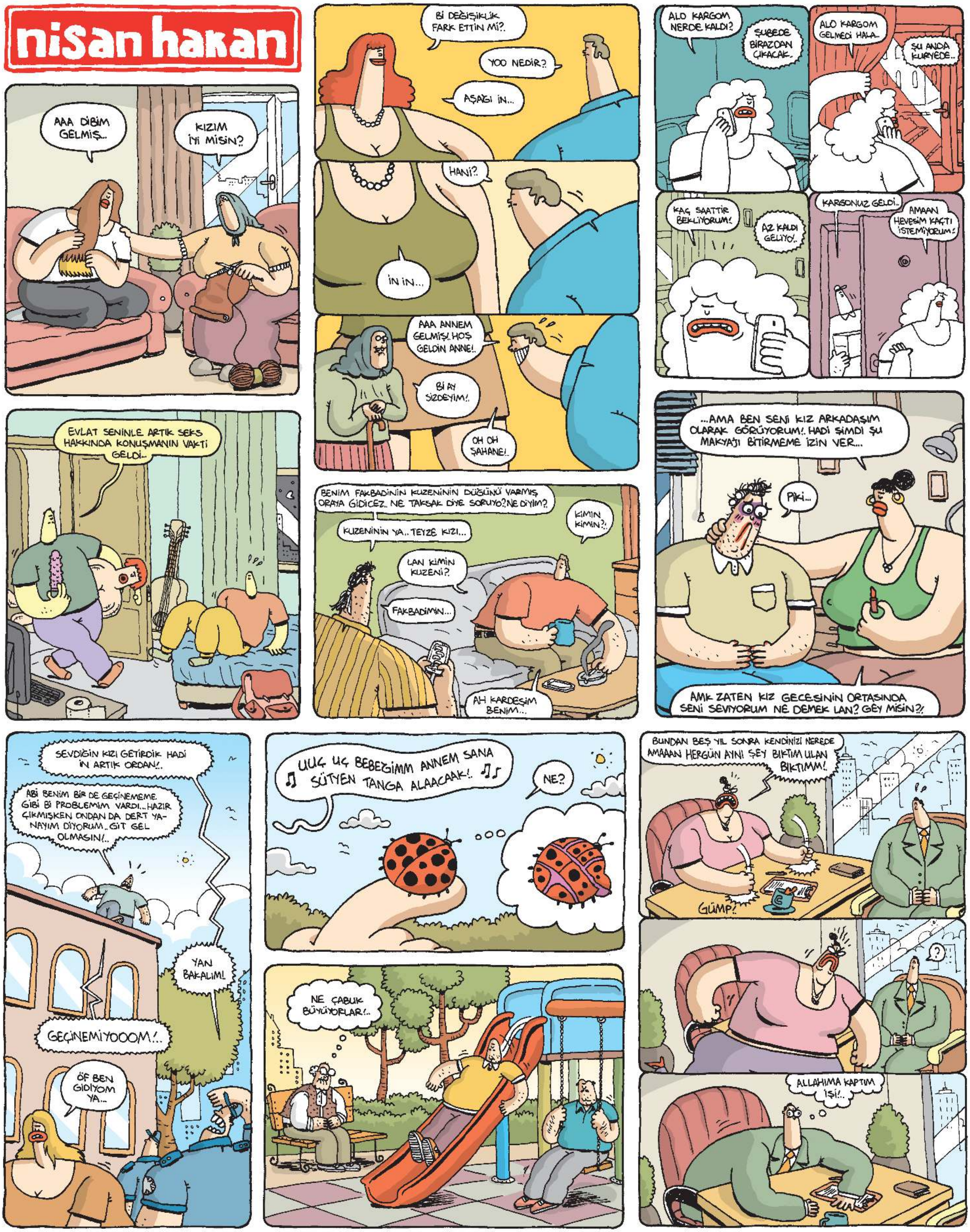
Yaz geldi, milletçe parklara, bahçelere kaçmaya çalışıyoruz. Çoğumuzun oturduğu yerde düzgün bir park bile yok, herkes aynı yerlere akın akın geliyor. Çocuk parkında bira içenler sağ olsun, kutuları kaydırakta bırakıp bırakıp gidiyorlar. Neden böyle oluyor, anlamıyoruz. Aslında bir sürü şeyi sadece çevresine tepki olarak yaptıklarını düşünüyoruz. "Ben mutlu değilim, sizin de ABV" diye düşünmüş olabileceklerini konuşup çevredeki boş kutuları topluyoruz. 5 metre yanında çöp kutusu var, bari çöpleri ona doğru fırlat be abi. O da yok. İçtiği yere bırakmak zorunda o bira şişesini…

Kimsenin içki içmesine de lafım yok, zaten bira kutusu bir sembol. Ama en büyük sembol çekirdek kabuğu. Türkiye'de sokakta yerlerde çekirdek kabuğu olan noktalara bakın, anlayacaksınız. En sevilen noktalar paso çekirdek çöpü istilası altında. Belki de "Ya soxam böyle çevreye" diye düşünüyor.

O yüzden diyorum ki bir çekirdek çöpünü yere atmamakla başlayacak her şey, sonra kutu biralar, sonra aystiler…

Ha o da olmazsa seneye o birlikte oturduğumuz çimlerde boş bira şişeleri üzerine oturur, yine elimizde çekirdekle, çöplerimizi sokağa tükürerek mal mal manzaraya bakarız, önümüzden gelene geçene laf ederiz.
Biraz kibarlık lan!

nisan hakan

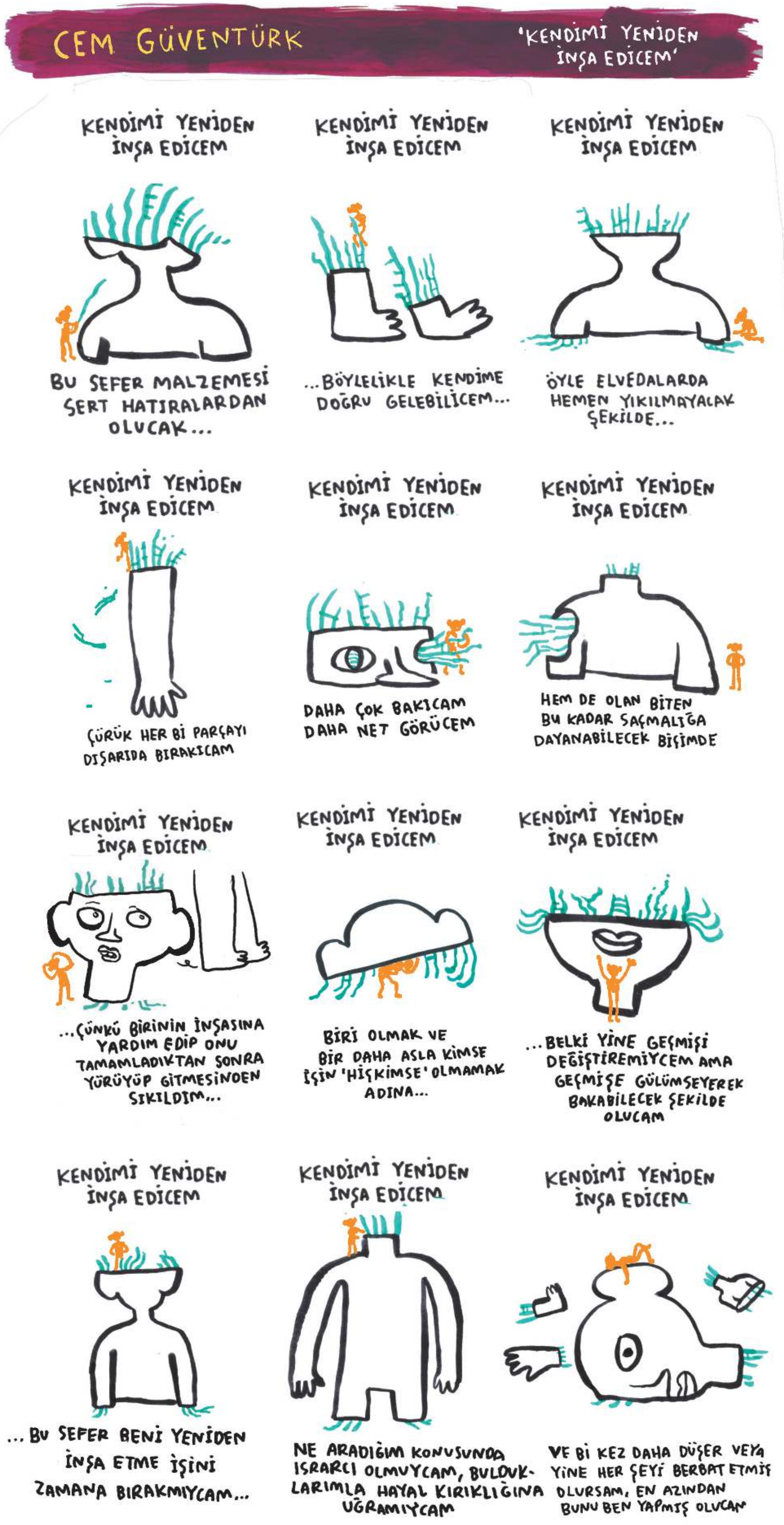

AAA DİBİM GELMİŞ..
KIZIM İYİ MİSİN?
Bİ DEĞİŞİKLİK FARK ETTİN Mİ?.
YOO NEDİR?
AŞAĞI İN...
HANİ?.
İN İN...
AAA ANNEM GELMİŞ!. HOŞ GELDİN ANNE!.
Bİ AY SİZDEYİM!.
OH OH ŞAHANE!.
ALO KARGOM NERDE KALDI?
ŞUBEDE BİRAZDAN ÇIKACAK..
ALO KARGOM GELMEDİ HALA..
ŞU ANDA KURYEDE..
KAÇ SAATTİR BEKLİYORUM!
AZ KALDI GELİYO!.
KARGONUZ GELDİ..
AMAAN HEVESİM KAÇTI İSTEMİYORUM!
EVLAT SENİNLE ARTIK SEKS HAKKINDA KONUŞMANIN VAKTİ GELDİ..
BENİM FAKBADİNİN KUZENİNİN DÜĞÜNÜ VARMIŞ ORAYA GİDİCEZ.. NE TAKSAK DİYE SORUYO? NE DİYİM?
KUZENİNİN YA.. TEYZE KIZI...
KİMİN KİMİN?!
LAN KİMİN KUZENİ?!
FAKBADİMİN...
AH KARDEŞİM BENİM...
...AMA BEN SENİ KIZ ARKADAŞIM OLARAK GÖRÜYORUM!. HADİ ŞİMDİ ŞU MAKYAJ'I BİTİRMEME İZİN VER...
Piki...
AMK ZATEN KIZ GECESİNİN ORTASINDA SENİ SEVİYORUM NE DEMEK LAN? GEY MİSİN?!
SEVDİĞİN KIZI GETİRDİK HADİ İN ARTIK ORDAN!..
ABİ BENİM BİR DE GEÇİNEMEME GİBİ Bİ PROBLEMİM VARDI... HAZIR ÇIKMIŞKEN ONDAN DA DERT YANAYIM DİYORUM.. GİT GEL OLMASIN!..
YAN BAKALIM!
GEÇİNEMİYOOOM!..
ÖF BEN GİDİYOM YA...
UUÇ UÇ BEBEĞİMM ANNEM SANA SÜTYEN TANGA ALAACAAK!.
NE?.
NE ÇABUK BÜYÜYORLAR!..
BUNDAN BEŞ YIL SONRA KENDİNİZİ NEREDE
AMAAAN HERGÜN AYNI ŞEY BIKTIM ULAN BIKTIMM!
GÜMP!
ALLAHIMA KAPTIM İŞİ!..

Merhaba. Rusya'dan da yeni döndüm o oldu. Konuya da ne güzel girdim, o oldu. Resmen o oldu. O oldu da o oldu, o oldu da oldu. Öyle oldu yani. Geçen hafta yine Moskova'daydık takımcanak. Art-İst Sanatçılar Türkiye Milli Futbol Takımı olarak. Her sene gidiyoruz. Bu sene de gittik. Her sene gitmeseydik zaten bu sene de gitmezdik belki. Her sene gittiğimiz için bu sene de gittik. Ben iki gün geriden gitmek durumunda kaldım. Malum, işler güçler. İstanbul Havalimanı'ndan ilk kez uçacaktım. Çok gergindim. Uçuşum gündüz on bir'deydi. Dört saat önceden orada olmalıydım. Çünkü bilmediğim bir yer, bolca vaktim olmalıydı ki herhangi bir sorun yaşarsam onu öyle telafi edebileyim diye düşünerek öyle yaptım yani. Bir yerde de temkin benden sorulur. Arabayla gittim. Öbür türlü hiç gidemezdim. Öbür türlü bir gün önceden gitmem gerekirdi. Temkin diyorum temkin. Sen temkin'i bildin mi. Orada bir otopark bulup önceden arayıp konum da istemiştim. Arabayı park ettim, havalimanına girdim. Valla büyük galiba ama ben anlamadım. Öyle çok devasa bir büyüklüğü yok sanki. Varsa da ben bilemedim. Zaten büyük olunca noluyor, ben de onu anlamıyorum. Güzel olsun işte, iş görsün. Bu arada ben yeni havalimanına karşı değilim. Oldu artık zaten. Bir de zaman gösteriyor ya bazı şeyleri. Sabiha Gökçen açıldığında öyle kaç sene atıl kalmış. Çok eleştirilmiş. Ama şimdi neredeyse elimiz ayağımız Sabiha Gökçen. Marmaray açıldığında çok dalga geçmiştim mesela. Şimdi ayı gibi kullanıyorum. O yüzden bazı şeyleri zamana bırakmak lazım. Ne bileyim, bilemedim de bir yandan yani. Öyle yani. Sadece şunu söylemeden de geçemeyeceğim, güler yüzlü buldum ben İstanbul Havalimanı'nı. Ask Me, Bana Sor'cu genç çalışanlar var. Süper bir uygulama bence. Neyse, ilk uçuşumuzu gerçekleştirdik işte öyle İstanbul Havalimanı'ndan Moskova'ya. Bu da böyle bir anı gibi biline. Ne. E. Me. Aslında ben yeni havalimanı çok büyükmüş diye işler zor hallolur diye düşünmüştüm ama öyle olmadı. İçeride bayağı bir öyle oturup uçağı bekledim, o oldu resmen. Neyse, vara vara vardım Moskova'ya. Ben special guest olduğum için beni otele götürecek şoför tarafından kapıda karşılandım. Special Guest'tim çünkü Moskova Gorki Park'ta İstanbul'un Kuşları çizimlerimin sergisi de olacaktı bir yandan. Otele vardım. Odaya çantalarımı attım, takımla buluştum. Otelin toplantı salonlarından birinde maç önü toplantımız vardı. Kaptanımız Hasan Kabze. Bilenler bilir, kendisi muazzam bir futbolcuydu ve hala öyle. Papen Mustafa da orada tabii ki. Bazen düşünüyorum da, "bir insanın takım arkadaşları Hasan Kabze'yle Papen Mustafa olabilir mi ya" diyorum. Resmen nasıl oldu bilmiyorum ama oldu işte bir şekilde. Hayat işte. Maç toplantısı yapıldı ve sahaya gittik. Bu arada takıma yeni arkadaşlar da gelmiş. Ve bayağı ünlülermiş. Televizyon izlemediğim için ben kim ünlü kim değil bilmiyorum ki. İlk maçımız Arjantin'leydi, 4-1 yenildik. Biz zaten genelde yeniliyoruz. Fakat varlık da gösteremedik. Biraz olsun varlık gösterebilip de yenilsek üzülmüyoruz da, öyle hiç oynayamayıp da yenilince insan gerçekten bunu pek kabullenemiyor. Bu arada bizim ünlülerin hayranları, otel önü olsun, saha kenarı olsun, asla yalnız bırakmıyorlardı kendilerini. Bu hayran kitlesinin içinde ilginç insanlar da vardı. Biri mesela. Bir çeşit Türk ama İngilizce de biliyor. Harmanlamış kendince dilleri, "bir minüt" diyor mesela bazen. Bizim takımdan da pek acayip kişiler var tabii bu arada. Karşısındaki kişiyle yarım saat harlı harlı İngilizce konuşuyor, kullandığı tek İngilizce kelime "is". Sadece "is"i biliyor, aralara yapıştırıyor, senden benden iyi anlaşıyor. İletişim dediğin de aura bir yerde. Haksız mıyım. Haklıyım bence. İngilizce konuşmakla ilgili de birkaç bir şey söyleyeyeyim madem. İngilizce'm bayağı gelişmiş, bunu gördüm. E seviyorum çünkü. Yalnız bazı insanlarla, nedenini tam olarak bilemiyorum, hiç anlaşamıyorum. Öyle ilginç bir durum ki bu, Türkçe konuşsak da anlaşamayız sanki. Kapalıyım bazı insanlara karşı. Bazı insanlara karşı İngilizce konuşamıyorum, konuşmak istemiyorum. Pisler ya. Ertesi gün Belarus'la maçımız vardı, 3-2 yenildik, fakat bu defa en azından sağlam mücadele ettik. O yüzden çok üzülmedik yani. Bir sonraki maçta da Paraguay'a 4-1 yenildik o oldu yine. Takımca yine çok kötüydük. Buna Hasan Kabze ne yapsın, Papen ne yapsın. Sın. In. Nın. Grubu sonuncu bitirdik. Kalan son iki maçımız, on ikincilik için olacaktı artık. On altı takımlı bir turnuvada. Önce Kore'yi sonra Kırgızistan'ı yendik, ve gerçekten de on ikinci olabildik. Sonradan iyi toparladık ama işte yanii, yaani. Bu arada Moskova'da çok "cool" bir kahveci var. Küçücük dükkanı var, havalar havalar. Geçen sene, "beni hatırladın mı" diye sormuştum, "maybe" demişti. Bu sene yine sordum. "S.kerim senin belanı" der gibi baktı suratıma. Her sene bir önceki senesinden daha kötü oluyor. Maybe'ler who knows'lar fuck you'lar. Noluyoruz ya. İyi ki bir kahven güzel ve biz sana muhtacız diye. Hayret bir şey yani. Dün de döndüm işte. Takımdan yine birkaç gün önce. E yarın İzmir'de panel var. Bu arada sergim olmadı, ben yokken olursa olur artık. Moskova'da bir komedi kulübünde, arkadaşlarım ayarlamış, headliner olarak on dakika İngilizce stand-up da yaptım bu arada. Oldukça iyiydim, sağlam etki bıraktım. Olaylar böyle işte. Hoşça kal.

"HEY"
21 Haziran Cuma / **Kadıköy Bahane** / Saat: 21.00 / bilgi: 0216 345 54 49
22 Haziran Cumartesi / **BKM Mutfak Çarşı** / Saat: 21.45 / bilgi: 0212 327 72 00
28 Haziran Cuma / **Ankara Route** / Saat: 21.00 / bilgi: 0532 355 23 92

akıl fikir ofisi

Barış UYGUR
baris.uygur@gmail.com

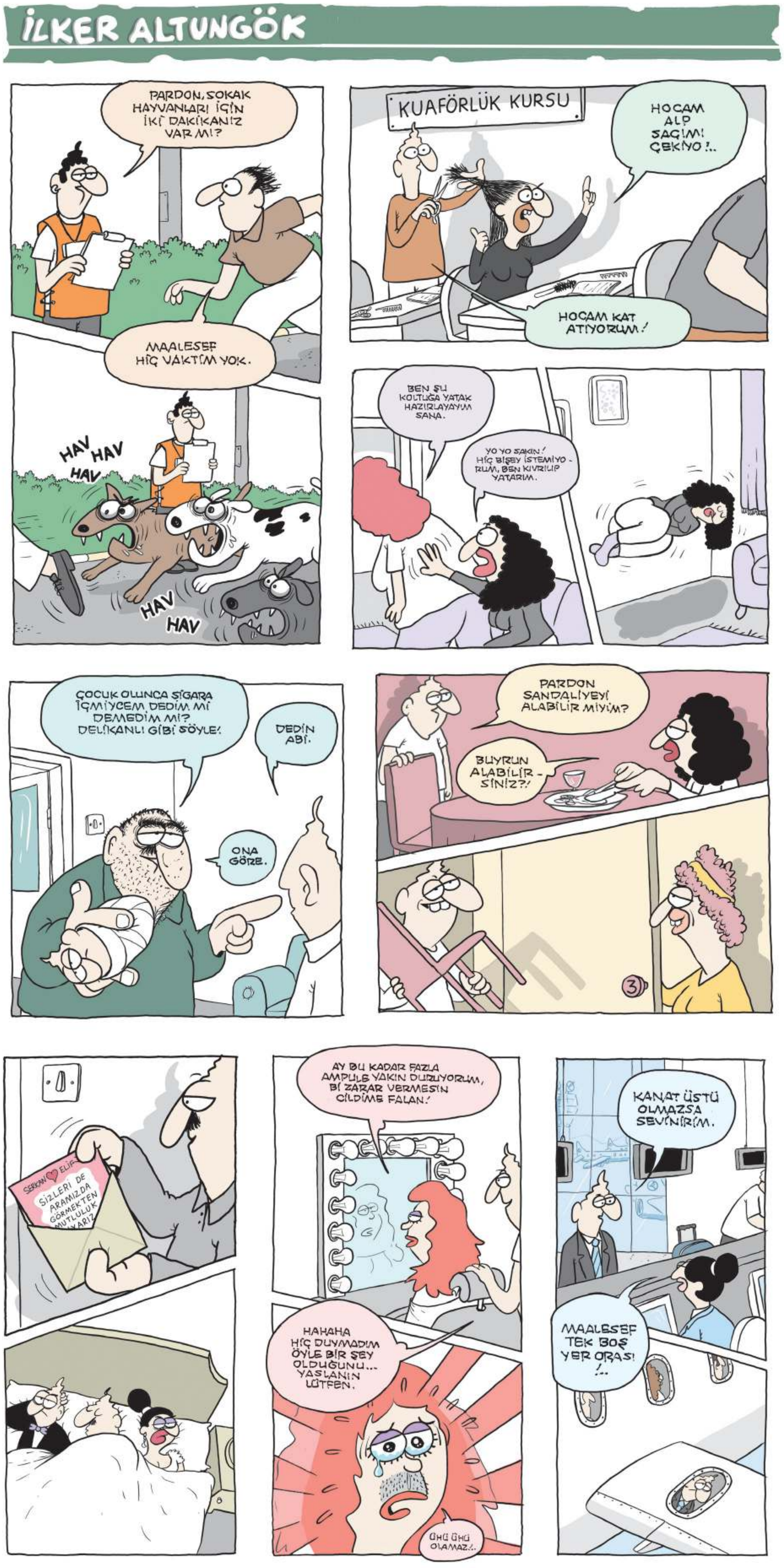
● Umur Bugay'ı tanımıyorum. Ama hayatı boyunca yazdığı o kadar çok filmi, diziyi seyrettim ki şahsen tanıdığım birçok insandan çok daha iyi bildiğimi düşünüyorum kendisini. Her şeyden önce, özellikle 70'lerde yaptığı yüzeyde popüler, gündelik ama arka planda son derece sağlam bir sosyal gerçekçi analiz içeren filmlerinden hareketle söyleyebilirim ki televizyonların en uzun soluklu dizilerinden Bizimkiler'i yazarken de arka planda hem bir analiz sunar hem de daha önceki çalışmalarına kıyasla biraz fazlaca bir eğitici tavır sergiler.

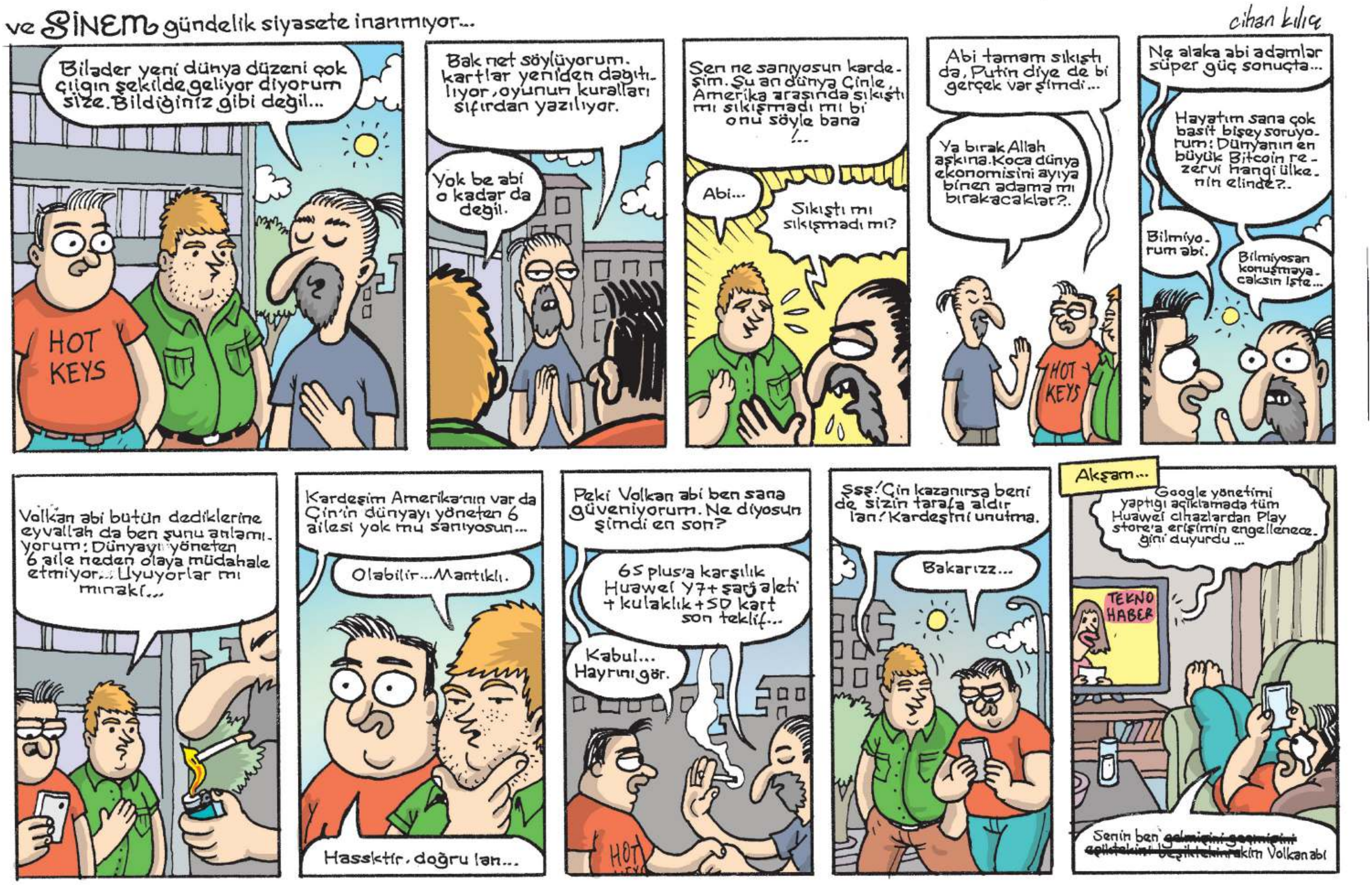
● Örneğin yıllarca televizyonların son sahnelerini keserek oynattığı Köşeyi Dönen Adam filmi, elbette içi boş eşekle patronlarını ve müstakbel kayınpederini kandıran Kemal Sunal'ın değil; bir lümpen proleterin, süreç içerisinde hem talih oyunlarından gazete kuponlarına kadar zengin olma hayâliyle nasıl kandırıldığını hem de köşe dönmek istediği sistemin çürük olduğunu fark ederek sınıf bilincine kavuşmasının ve işçi sınıfı partisi saflarında yerini almasının hikâyesidir. Yıllarca "Bir Kemal Sunal filmi" diye televizyonlarda oynatılan ve son derece anlamsız olan eşeğin hacetini giderdiği sahnenin üzerine "SON" yazılarak bitirilen yani televizyon kanallarının kelimenin tam anlamıyla içine ettiği film hâlbuki o sahneden sonra Kemal Sunal'ın, eşeğin bokunda debelenen ve kapitalist burjuvaziyi, din bezirganlarını, lümpen proleteryayı ve yozlaşmış orta sınıfı temsil eden oyuncuları görerek tiksinmesi ve sokağa çıkmasıyla devam eder. Kemal Sunal'ın canlandırdığı Adem karakteri sokakta kendisini Türkiye İşçi Partililerin eyleminde bulur. Sulusepken bir komedi gibi başlayan film, 1 Mayıs marşıyla son bulur.

● Dolayısıyla aynı ismin, toplumun tüm renklerini içine almaya çalıştığı (daha önce Kapıcılar Kralı'nda da büyük başarıyla gerçekleştirdiği) Bizimkiler dizisinin de öyle kendi hâlinde bir dizi olduğunu düşünmek yanlış olur. Peki ne kadar etkili olmuştur? İşte bizim sorunumuz da bu. Tek kanallı TRT döneminde yayına başlayan dizinin ilk sezonlarında ana karakterler tam bir "Beyaz Türk" ailesi olan Şükrü Bey'lerdi. Evde klasik müzik dinliyorlar, her ne kadar çocuklarını azarlasalar da serbestçe yetiştiriyor, evde birbirleriyle dönemin Hürriyet gazetesinin sürmanşeti gibi sohbet ediyorlardı. Karı koca; ezberci eğitimden özelleştirmelere, ekonomik krizden, ödenekli tiyatroların sorunlarına satır aralarında mesaj vere vere konuşurlardı. Ama dizinin yan karakterlerinin neredeyse hepsi riyakâr, çıkarcı, kaba, patavatsız, eğitimsiz, kibirli birer karikatür gibiydi. Dizinin dünya televizyonlarında en fazla cinsel taciz yaşanan dizi olmasının müsebbibi ultra milliyetçi Davut Usta'nın çocuğu Halis, ufak tefek rüşvetlere tenezzül eden hazımsız ve karaktersiz yönetici Sabri Bey, köşeyi dönmek için sürekli yalakalık ve yaranmak için herkesin arkasından dedikodu yapan Cafer, Cafer'in tüm bir hayatı dolandırıcılıkla, hileli mal satmayla geçen kayınpederi, kayınpederinin kendisiyle parası için evlenmiş genç karısı ve onun dolandırıcı kardeşi, otlakçı ve işe yaramaz alkolik Cemil, kalabalık ağzıyla bir dolandırıcı karikatürü olan Sedat, her özelliğiyle gerçek bir ayı olan Katil…

● Öyle sanıyorum ki, hemen hiç defosu olmayan Şükrü Bey'in ailesi Türkiye'ye bir rol model olarak gösterildi. Abisi gibi çok zengin ve fevri değildi, besbelli ki vergi beyannamesini eksiksiz dolduruyordu. Karısı Nazan apartmanın dedikodularına asla karışmıyor, tüm Türkiye'ye tatlı-sert çocuk yetiştirme metodunu benimsetmeye çalışıyordu adeta. Diziyi gözünden izlediğimiz küçük Ali son derece sıkıcı ama her anne babanın gıpta edeceği aklı başında, neticede üniversiteyi kazanan, okula ceket ve gömlekle giden, pırıl pırıl bir çocuktu. Kızları Bilge dizinin ilk yıllarında, abim kadar sevdiğim Yaman Okay ve Yavuzer Çetinkaya tarafından yüklenilen marjinal geleneği sürdürüyor, ailesi de onaylamıyor gibi gözükse de destekleyerek bu tip sanat sepet işlerine merak salan çocukların desteklenmesi gerektiği mesajını veriyordu. Erkek arkadaşıyla gezebiliyor, evleniyor, boşanıyor ve sürekli kadının özgürlüğünden bahsediyordu.

● Diziye 90'ların ikinci yarısından itibaren eklenen yeni karakterleri falan çok bilmiyorum, benim televizyondan daha eğlenceli şeyler keşfettiğim döneme denk geliyor ama bugün Türkiye'ye rol model olarak gösterilen aile bu işi başaramadı. Hatta o kadar yenildi ki, onlarla aynı işlevi görecek bir doktor bile eklendi apartmana. Zira gündüz Şükrü Bey'in yokluğunda apartmandaki hayvanlara medeniyet öğretecek, doğum kontrolünden kadın ve çocuk sağlığına ders verecek bir figür gerekiyordu. Ama o da hiçbir sempati toplayamadı. Öğretmen İmam'a yenildi gibi çok derin sosyolojik saptamalar yapacak ve bu saptamalardan bir şey anlayacak kadar kafam çalışsa zaten herhâlde başka bir yerde olurdum. Ama diyebilirim ki Halil Pazarlama'lar, Tak tak Sedat'lar, Katil'ler, Tahta Kafa'lar Şükrü Bey'leşemedi, ortada üç beş tane Şükrü Bey varsa onlar da Sabrileşti, Sedatlaştı, Caferleşti. Herkes belki kendini değil ama eşini dostunu Bizimkiler dizisinin hemen her biri ahlaki açıdan zayıf karakterleriyle özdeşleştirerek seyretti. Kimse dizinin asıl kahramanlarını izlemek istemedi, Şükrü Bey ve ailesi kimsenin umurunda olmadı, hemen herkes merakla Tak Tak Sedat'ı, Yengeç Hüseyin'i, Halil Pazarlama'yı, Müdürüm Afedersin'i bekledi. Öğretmeni bilmem ama hem Şükrü bey hem apartmana sonradan gelen doktor kadın Halil Pazarlama'ya yenildi gitti.

"kendimi durduracak değilim"

Fırat Budacı

ATLAYA ATLAYA TATLI HAYAT

(Parfümden Tavuğa Bilinç Akışı)

Normalden erken kalkıp duş alınca işler tıkırında sanıyorum. "İyi başladın," diyorum kendi kendime. Toplum içinde pek de beğeni kazanmayan parfümüme son bir şans daha veriyorum. Banyodaki dolapta öz bakım adına bir tek o var çünkü. Üç yıllık, rezerv mertebesine ulaşmış bir şişe. Kişisel bakımımın tek iksiri. Çevremden aldığım olumsuz tepkiler yüzünden ömrü uzadıkça uzuyor. Her gün üç sıkımdan haftada iki sıkıma kadar düştüm. Beklentisi yüksek bir insan gibi tişörtlerim arasından en makul olanı seçiyorum. Herkesin makul bir tişörtü vardır. Bazı insanlar makul tişört sayısını aynı sezonda üçe hatta dörde kadar çıkarabilir. Makul tişört, makul bir kotla birleşirse kendinden hoşlanabilir insan. Yazık! Buzdolabını açıp pratik bazı hareketler sergilemek istiyorum. Bana kalırsa, dolabı açıp kafaya bir şey dikmek çağdaş bir beslenme biçimi. Bunu ilk Rocky Balboa'dan görmüştüm. Buzdolabını açıp büyük, plastik bir bidondan uzun uzun portakal suyu içmiş, bardak kullanmadan işi bitirmişti. Şeftali nektarını Anadolu'nun çeşitli kasabalarında küçük kahverengi şişelerden içtiğimiz o yıllarda, bu hareket batının ulaştığı muasırlığa hayran olmam için yeterliydi. Uzun uzun bakıyorum dolaba, "Acaba ne dikilebilir kafaya?" Dolap, güne iyi başlamam konusunda kayıtsız. Portakal suyu yok, başka bir meyvenin suyu yok, günlük kutu süt yok, domates suyu sadece THY'de var, naneli limonata kolay değil, zencefilli sodaya bazı Amerikan romanlarında rastlanıyor, dağ kızılcığı şurubu kulağa yerel geliyor ama aslında İkea'da satılıyor. Peki ne var? Yarım şişe su var, iki aydır seviyesi hiç değişmeyen ice tea var ve son olarak Pepsi şişesinde nar ekşisi var. Bir tür medeniyet çatışması yaşanıyor dolaptakilerle aramda. Bakmaya devam ediyorum. Belki elma dişleyebilirim. Duşun ardından tertemiz bedenime yakışabilir elma. Hatta bembeyaz, minimalist bir mutfağım olsa elmayı yeşilinden dişlerdim. Çünkü reklamcılara göre en hijyenik en elit elma, yeşil elma. Böyle bir mutfağım olsa, sevgilimle birlikte ankastre fırında bütün (ve özgür) bir tavuk pişirebilirdik. Böylesine güzel bir mutfakta tavuk hafif kalır, diye düşünmeyin. Çünkü biz, özgür tavuğun ayaklarını fırın ipiyle bağlar, derisinin altına dere otlu tereyağı sokuşturur, götüne portakal koyar, iç ısıyı kontrol için portakalın bir yanından derece, öbür yanından tat versin diye biberiye sokar, öyle verirdik fırına. Tavuk kızarırken kapı çalar, neşeli kahkahalar doldururdu salonumuzu. Salondaki masamız, mutfaktaki steril masamızın aksine yaşayan bir varlık gibi karşılardı bizleri. Ferzan Özpetek Ölçü Sistemi'ne uygun boyutlardaki, aşırı çatlak (adeta yaşayan) ahşap masamızın tam ortasına koyardık tavuğumuzu. Portakalı görünce kahkahayı basardı bizden daha gurme bir arkadaşımız. "Portakal zorlama olmuş, biraz eski ya da fazla Jamie Oliver seyretmişsiniz," derdi. Tavuğun götündeki portakal eski bir komedi unsuru olarak bizi neşelendirirdi. Beraberce gülerken ben içimden, "S.ktir lan! Öğrenciyken Migros'tan tavuk ciğer alan adama bak, başımıza gurme kesildi şerefsiz," diye düşünürdüm. Şaraplarımızı yudumlardık. Bir ara, "Bu ara chianti'ye taktım," derdi sevdiğim kadın. Takacak derecede arzuladığı şeyin ismini hayatımda ilk defa duyduğumdan sevgilimden şüphelenmeye başlardım. "Yalnız 'kianti' okunur," diyerek 'çianti' diyen sevgilime müdahale ederdi gurme arkadaşım. İyice işkillenirdim durumdan. Tavuktan İtalyanca telaffuza nasıl geldiğimize hayret ederdim. Dışım neşeli, içim ikircikliyken genelde terlerim; böylelikle terim sabah sıktığım parfüme karışır, içinden çıkılmaz bir koku salardım etrafa. "Yine mi o parfümü sıktın, atıcam o şişeyi artık!" derdi sevgilim. Gurme arkadaşım, "Evet ya, nerden buldun sen bunu, ıslak odun kokusu gibi," diyerek sevgilime destek verirdi. Gülerlerdi, "ıslak odun kokusu"na çok gülerlerdi. Ben de gülerdim. Gurme arkadaşımın gömleğine bakardım. Ne kadar net ve ferah bir gömlek, diye düşünürdüm. Çaktırmadan biraz yaklaşır koklardım. Eminim mis gibi kokuyor olurdu. Şarap içmek insanı zamanla öz bakıma götürüyor olabilir mi gerçekten? diye düşünürdüm. *"Bira, öz bakım eksikliğine en elverişli içki gibi duruyor. Rakı, 'duş alma' eyleminden çok 'yıkanma' eylemini anımsatıyor. Öyleyse şarap sabah duşlarına en uygun içki olmalı..."* sonucuna varırken bir yandan şarabımı yudumlamaya devam ederdim. Gurme arkadaşım ve sevgilim karşılıklı kahkahalara devam ederlerdi. Lan yoksa flört ediyor olmasın bunlar, diye düşünürdüm. Sevgilim, bir şişe daha şarap açmak için mutfağa giderken, Gurme de "sana yardım edeyim" repliğiyle peşinden giderdi. Islak ve suskun bir odun gibi kalırdım masada. Mutfaktan gelen kahkahalar bir anda kesilirdi. Bir kadınla bir erkeğin kahkahalarını aniden kesen tek eylem öpüşmeden başka ne olabilir, diye düşünürdüm. Bir süre öylece durur, sonra aniden şarabı kafama dikerdim. Götüne derece sokulmuş bir tavuk gibi kızarırdım. Şarap koyar içmeye devam ederdim. Derimin altındaki tereyağı alnımdan akardı. İç ısımı kontrol için dereceyi tavuğun götünden alır ağzıma sokardım. Derece ağzımda şarabımı yudumlamaya devam ederdim. Sabah duş alacakmışım gibi bir tat yayılırdı damağıma. Sabah bir de bakmışım duştayım gerçekten. Şarabın haklılığını görünce ıslak odun suyundan elde edilmiş parfümümü çöpe atardım. Son notaları portakal çiçeğine varan başka bir parfüme yelken açardım. Her sıktığımda portakallı tavuk gelirdi aklıma, şen kahkahalar ve arzulu öpüşmeler. Tavuğa karşı yaptığımız o korkunç hatayı hatırlarken, bir yandan da sevgilimin bu yeni kokuyu beğenmesine sevinirdim. Kafam çok karışırdı. Eminim bu koku toplum tarafından da sevilirdi. Günün birinde metroda yanımda duran bir kadının kokumu içine çektiğini fark ederdim. Bu kadın çok güzel olurdu; yüzü biraz Jessica Alba'ya benzerdi, ama bir yandan da Kelly Brook'u andırırdı. İlerleyen günlerde de karşılaşırdık bu kadınla. Tesadüf işte, aynı durakta iniyor olurduk. Metro çıkışına yürürken birbirimizi kollardık. Allahım, en sonunda tanışırdık. Beraber yürümeye başlardık. Ve bir gün kahve içmek için bir yerlere otururduk. Keşke sabah değil akşam olsaydı da bira içseydik, diye düşünürdüm. Hemen ardından, biranın öz bakımı azalttığını hatırlar, eski halime kızardım. Sevgilim olsa da bu kadının çekimine kapılmaktan kendimi alamazdım. Portakallı parfümü sıkmayı abartırdım. Duş almadan parfüm sıkılmayacağının iyice farkına varırdım. Her sabah duş almakta istikrar sağlardım. Portakallıyı kısa sürede bitirir ikinci şişeyi alırdım. Duş ve portakallı sabahlarımın vazgeçilmez ikilisi olurdu. Bir sabah yine duştan neşeyle çıktığımda, "Sende bir haller var," derdi sevgilim. Şaşkın şaşkın, "Ne hali?" diye soracağıma, işlediği günahın farkında olanların aceleciliğiyle, "Ne alakası var, duş alsak bir türlü almasak bir türlü," diye cevap verirdim. İşler karışmaya başlardı. İçinde bulunduğum durumun karmaşık bir hal alacağını hisseder, vicdan azabı çekmeye başlardım. Sevgilim gelip "Napıyosun sen burda?" derdi. O vakit buzdolabının uzun süre açık kalan kapak yüzünden öttüğünü duyardım. Sevgilime, "Dalmışım," der, sevimliye yatardım. "Buzdolabına mı daldın?" derse, "portakal suyu alalım," der konuyu kapardım.

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

ADAYLARI YAKINDAN TANIYALIM

Ekrem İmamoğlu: son çeyrek yüzyılda 18 gün de olsa, İstanbul'u yöneten tek CHP'li siyaset insanı.

Kökeni, Helvatika Türküleri'ne dayanır. İlk sülale adı Şamanoğulları idi. Kavmimiz İslam'a geçince İmamoğlu adını aldılar.

Küçük Ekrem, Trabzon'da dünyaya geldi. Küçük bir bebek olarak doğdu. Doğar doğmaz hemşireye iki elle altı ok işareti yaptığı rivayet edilmiştir.

Küçük Ekrem, sekiz aylıkken de ortadan kayboldu. Doğduktan sonra sekiz aylıkken. Daha sonra emekliyerek Ordu'ya gittiği ve valiliğin merdivenine kaka yaptığı tespit edildi.

Küçük Ekrem, 12 yaşında şiir yarışmasına katıldı ve mansiyon ödülü olarak Vakfıkebir Ekmeği kazandı. Şiiri şöyle bitiriyordu:

"Tam öpüyorum prensesi,
Uyandırdı tren sesi..."

Genç Ekrem, İngilizce İşletme Bölümü'nün İngiliz İngilizcesiyle Küçük Ortağı Ezmek birimini ikincilikle bitirdi. Birinci ise müzisyen Manuş Baba idi.

İmamoğlu'nun siyasi hayatı, Moğollar'dan "Bir Şey Yapmalı" şarkısını 22 kez üstüste dinlediği gün değişti ve aynı gün CHP'nin halkçılık ilkesine kaydını yaptırdı.

Halı saha maçı için gittiği Beylikdüzü'nü çok sevdi ve belediyeciliğe aynı akşam gönül verdi ve kendini başkan ilan etti. Sosyal gösteren gözlük camları kullanıyor...

Binali Yıldırım: N'aparsa yapsın, tarihe "Türkiye Cumhuriyeti'nin Son Başbakanı" olarak geçecek olan Türk siyaset ve inşaat adamı.

Sayı Boyu'na bağlı çorapteki Obası'nın Mühendisoğulları Beyliği'ndedir.

Küçük Binali, Erzincan'da doğduğunda adı Ali'ydi. Dönemin "Her mahallede bir milyoner" sloganından aşırı etkilenen babası, Küçük Ali'nin adını Binali olarak değiştirdi.

İTÜ'de okurken önce Müslüman Kardeşler'e, sonra oradan ayrılan Deist Biraderler'e, daha sonra ise Milli Görüş-Yerli AVM çizgisine sempati besledi.

Ankara'ya ilk olarak, kendi açtığı şahsi tüpgeçitle ayak basan Yıldırım, ANAP İl Teşkilatı'nda gökdelen maketi olarak siyasete atıldı...

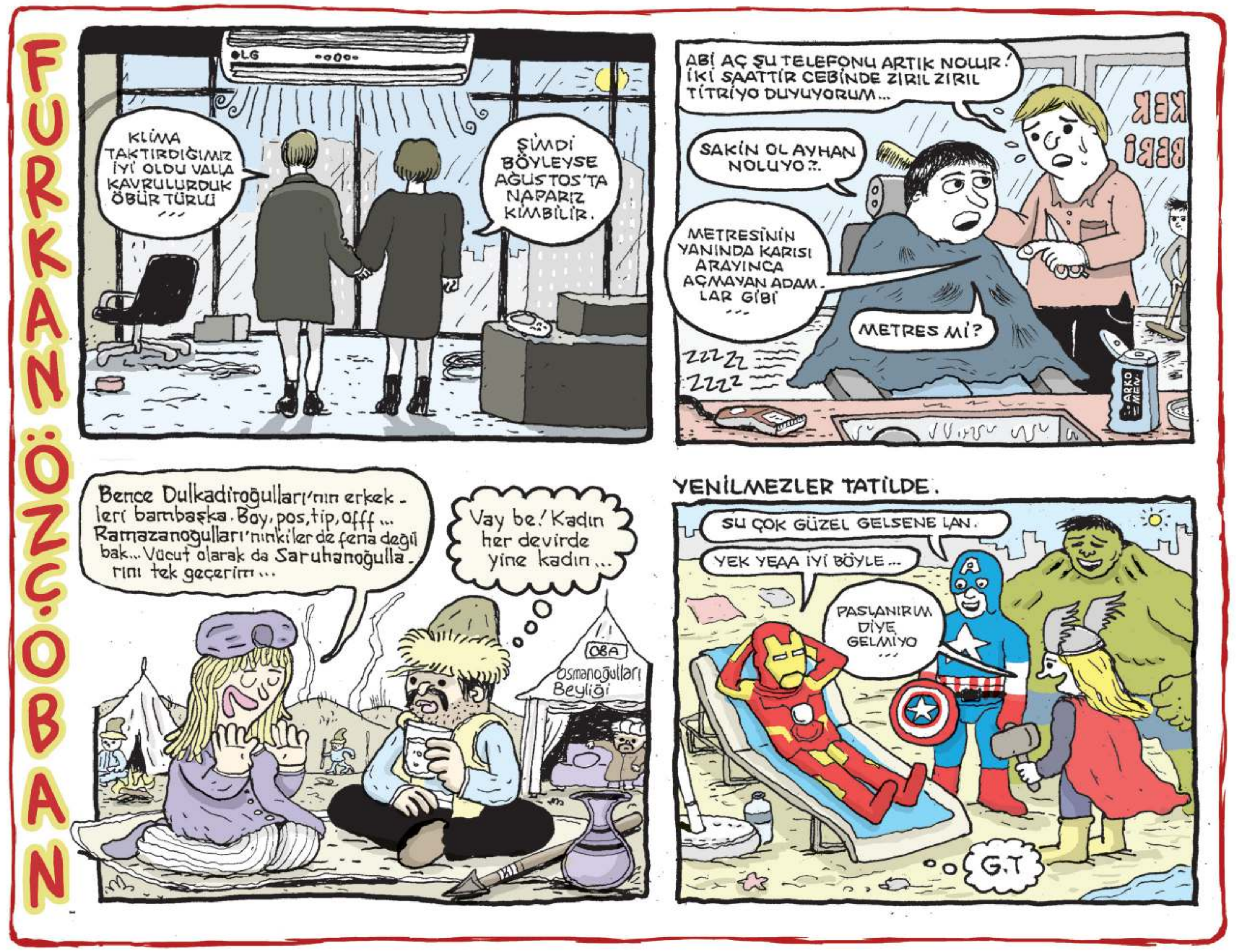
Doktor Haydar Baş'a hastası geldiği için kırk dakika vekalet etmesinin ardından Ak Parti'ye geçti ve ilk kabinede iri hurma desenli şort mayosunu değiştirdi.

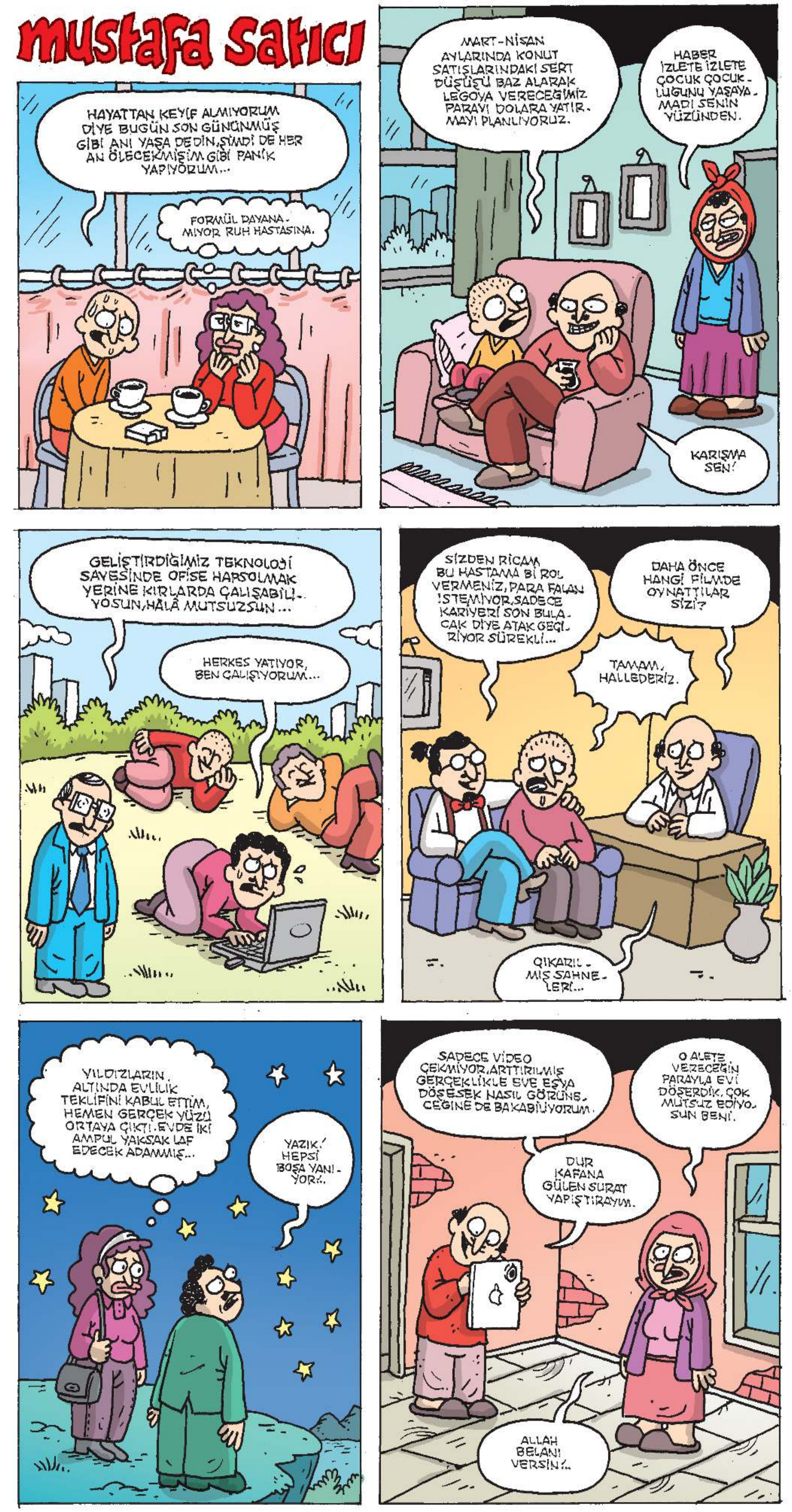
Daha sonra Ulaştırma Bakanı oldu ve ilk kez onun zamanında tren hızlandırıldı velakin ray yapmak unutuldu.

Daha da sonra Meclis Başkanı olan Binali Bıldırcın, asla ikinci adam olarak anılmadı çünkü ilk on kişi hep aynı adam idi.

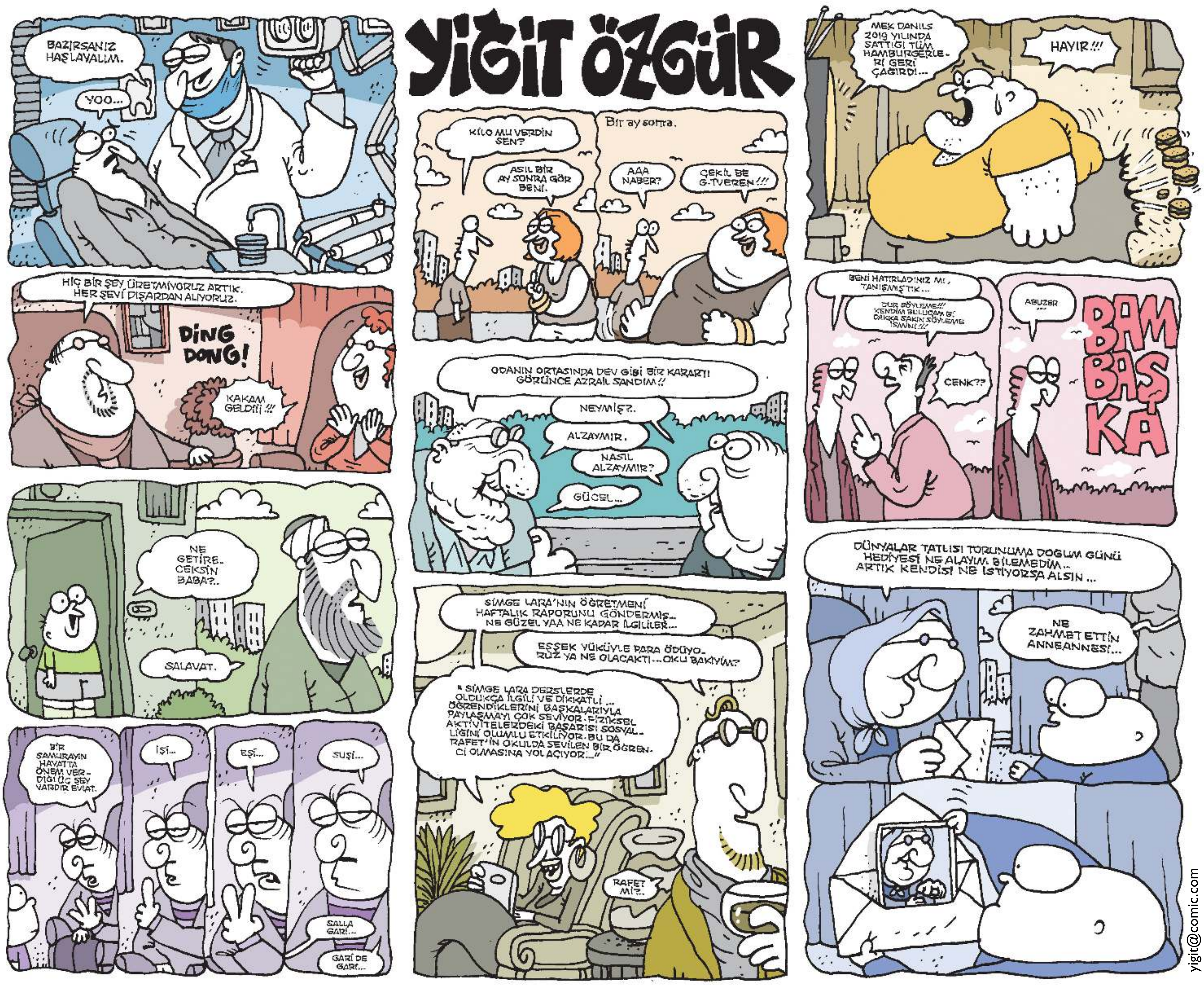
Evli ve torunlu olan Yıldırım, göründüğü klip itibariyle, bu alanda Soner Arıca'nın en ciddi rakibi.

vedatozdemiro@gmail.com

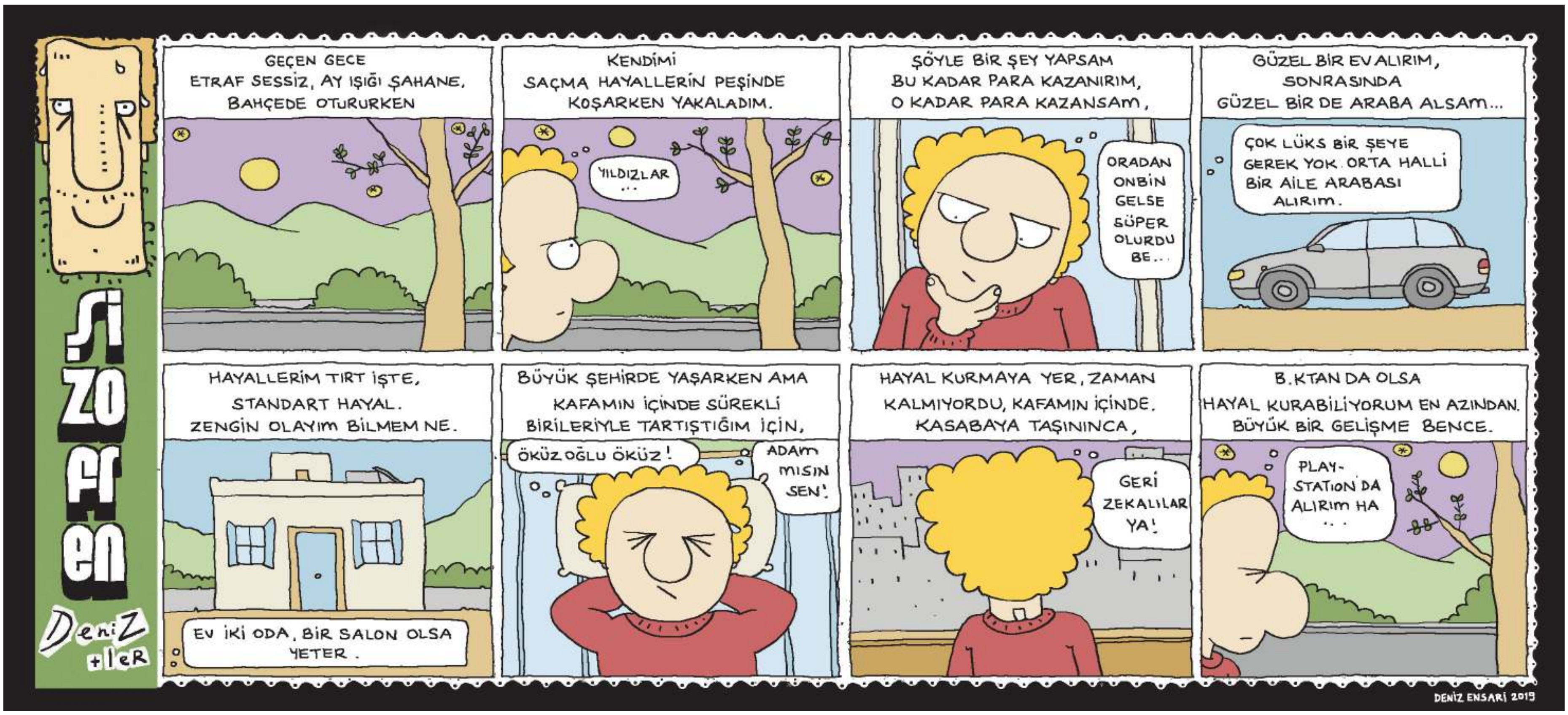

YİĞİT ÖZGÜR

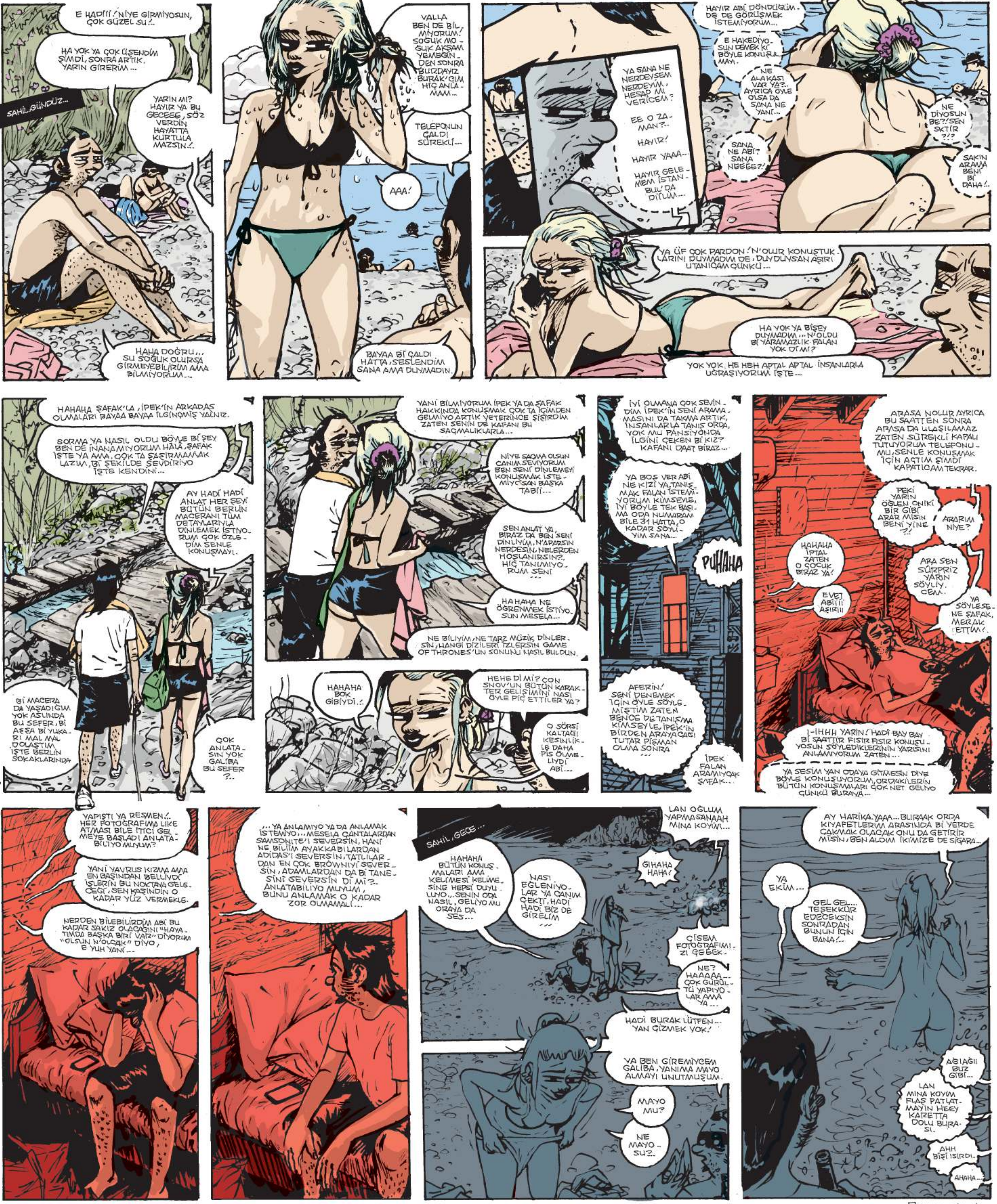
yigit@comic.com

Çarpışma

İpek & burak

Yazan çizen OKY

Devam edecek...

ÖMER GÖKSEL

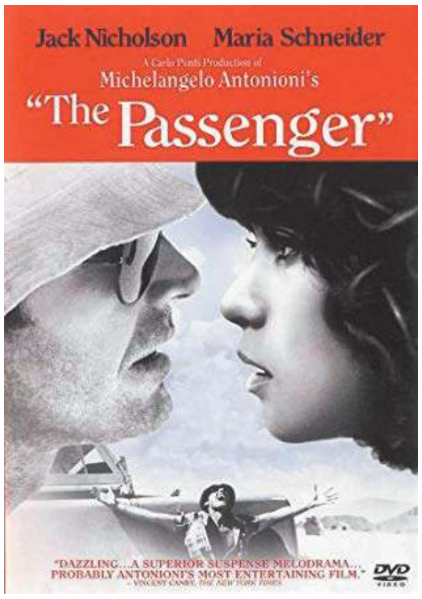

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

> "Bir dost buldum ama tez akşam oldu"
> *Kul Himmet*

Gömleğini ardında bırakıp gitmesine benzer bir biçimde bir yılanın, eski halinin içinden silkinip/sıyrılıp çıkıveren arkadaşım. Kendisine zerre benzemeyen yeni bir adam; Ardında bıraktığı "Gömlek"in içinden; Çok zayıf bir adam; Çıkan o. Bir deri bir kemik. Bambaşka biri. Sıska desen olur. Yeni hali. Kimse tanımıyormuş artık, yolda falan karşılaşınca. Tanıyamıyormuş. Eski arkadaşları. Çok ama çok şişman biriyken. Ani karar. Birini öldürüp onun nüfus kâğıdıyla yaşamaya başlayan biri gibi. Eski halinin bütün resimlerini de ordan burdan teker teker toplayıp yakmış. (o niye?yırtıp atarsa biri bulup mu yapıştırır çöpten?) Arkadaşım.(katil delilleri tam bir soğukkanlılıkla, titizlikle yok ediyor) Hepsini. İrili ufaklı. Vesikalıklar bilmemneler… (Eski yıllarda geçiyor bu olay--dijital öncesi dönemler; resimler henüz kartlara basılı--) Akrabalarını, arkadaşlarını dolaşmış. Bir bir. Ağızlarından girmiş burunlarından çıkmış; Ricalar, minnetler, dil dökmeler… Toplu resimlerden de kesip çıkartmış o zavallı(maktul) "şişman genç"i. *(Troçki'yi toplu çekilmiş eski resimlerden kazımışlardı Stalin döneminde–aynı, bildik o ünlü resim, herkes var sıra sıra dizilmişler, ama eskiden Troçki'nin bulunduğu o yer; o boş bir tek, arkadaki duvar görünüyor tam orada–)* Elbiselerini de anlaşılmaz bir hınçla yok etmiş o talihsizin bizim arkadaş. (devasa, çok çok bol elbiseler--ver bir fakir şişmana yazık--)Parça pinçik. Başka ülkelere dahi gitmesi gerekmiş bu sebeple. (resim toplama işi)Tam bir katliam. Üniversiteyi okuduğu Kanada'ya… Almanya'ya falan filan. Mısır'da geçiyor olay; Kahire'de; bir Mısırlı bu arkadaşım. *(Antonioni'nin "The Passenger"/Yolcu/1975/adlı o müthiş filminde Jack Nicholson, kimliğini, Kuzey Afrika'da, bir otel odasında ölü olarak bulduğu birinin kimliğiyle değiştirip bir başkası olarak yeni bir hayata başlar–görmediyseniz olağanüstüdür–)* Karakteri de tamamen değişmiş arkadaşımın. (hem kendisi hem arkadaşları diyor öyle) İçine kapanık, dalgın, ağır biriyken çok dışa dönük şakacı/alaycı neredeyse hiperaktif biri olup çıkmış. Yazık. Ben hep o bütün resimleri, türlü türlü battal beden elbiseleriyle birlikte imha edilen o içine kapanık, utangaç, sessiz, çekingen, duygusal şişman genç'e üzülmüşümdür. Nasıl kıydınız? Kimdi o? (Leydi Makbet gibi gece gün ellerini yıkasa yıkasa dursa yeridir)Reenkarnasyon 'la ilgili şeyler düşünürken aklıma geldi bu olay dün. O düşünce de şuradan: Bir kafede, Romanya'da bir şatoda nalbantmış bu; eski hayatında… onu anlatıyordu bir adam, yan

Lev Troçki 1879-1940

Yahya Kemal Beyatlı 1884-1958

Kul Himmet 16.yy

masada.(--şato? şatolar mı var orada? Tek bildiğim Drakula'nın şatosu benim, inşallah orası değildir--) Hipnoz yaptırmış da, orada ortaya çıkmış bu işler, öyle dedi karşısında oturan arkadaşına. Benimse dünya gözüyle görüp görebildiğim, yani(o da sadece ikinci kısmına) şahit olduğum tek vak'a bu. En yakın vaka yani. Reenkarnasyon'a . İki ayrı hayat yaşadı, yaşıyor. Arkadaşım. Bir başka bedende yeniden başladı basbaya. (Gerçi aynı ruhla mı ? orası meçhul) Ben zayıfken tanıdım. (alttan alttan sızan--"pentimento"--bir zamanlar olmuş bitmiş bir şişmanlığın kayıp izlerini mi sezdim, naaptım? Bilemiyorum.--Genellikle şişmanlardandır hep arkadaşlarım, yazmıştım--) Reenkarnasyon'u hafife alıyormuş gibi bir izlenim bırakmak da istemem burada. Çünkü doğru değil. Hafife almıyorum. Bir milyarı aşkın insan inanıyor--hem en sevdiklerimden, saydıklarımdan; Hintliler çoğu--Bütün dinlerin çeşitli yorumlayıcıları arasında inananları var. Hep olmuş. Eski Yunanda da inanılıyordu. Halen de inanılıyor. Sadece din alanında; mistikler arasında falan da değil; Seküler, bilimsel çevrelerde de araştırmacıların ilgisini çekiyor, çekmiş bir mevzu. En ünlüleri: Virginia Üniversitesinden Psikoloji Profesörü İan Stevenson kırk yıl boyunca dünyanın her yanında 3000 kadar vakayı inceledi.(Ölmüş birinin anılarını taşıdığını iddia eden küçük çocuklarla görüştü--Türkiye' ye de geldi--)

Bilgim sınırlı... Çapım… (iç açılarımın toplamı…) Şöyledir böyledir diye kestirip atabilecek bir halde değilim. Etim ne budum ne.

Büyük şairimiz Yahya Kemal; "Cihana bir daha gelmek hayal edilse bile,/Avunmak istemeyiz öyle bir teselliyle." Demişti. (Bülent Ersoy'un sesinden çınlıyor kafamda mısralar)

"Teselli"mi?. "Avunmak" mı? Ne? En sevdiğim şeyler. Her eve lazım. Amman medet! Hemen berhava etmeyelim mirasyedi gibi. Ben yazıyı çok sevdiğim, büyük psikolog Jung'dan bir alıntıyla bitireyim de; camlar buğulansın; mesele ortada kalır gibi olsun; muallakta… Şöyle demişti üstad: "Bir insanın bazı açılardan açıklanamayan bir dünyada yaşadığını, olan her şeyin açıklanamayacağını bilmesi gerekir" Ahh, ah… Sanki en iyi bildiğimiz şey…

Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler diliyorum…

engin.ergonultas@gmail.com

cihan ceylan
BEN ÇOCUKKEN DONATELLOYDUM HA!..
MEZAR TAŞINDAN LAF SOKANLARIN HEPSİNİ BURAYA TAŞIDIK, ÖYLE BİR KARAR ALINDI. GİYDİREN MEZARLIĞI BURASI!..
Hüvel Baki
GELMİYORLARSA BABA MEZARINA ÜZÜLMEM BOŞA BİR GÜN ONLAR DA GİRER KARATOPRAK ALTINA
GÖTLER
ÜÇ OĞLUM VAR ÜÇÜ DE YARAMAZ ...
ARKADAŞ KURBANIYIM EY YOLCU OKUMADAN GEÇME İKİ KERE DÜŞÜN BORÇ VERİRKEN DE SELAM VERİRKEN DE...
Dr. Güneş Bey ve Mr Hyde.
Sıvıyı içince yağları falan azarlıyorum, içmeyince hastanenin gülüyüm, hiç azarlamıyorum!..
• BEYKOZ'DA ZOMBİ İSTİLASI
VAY ARKADAŞ BU NE YOKUŞMUŞ LAN İFLAHIM SKILDI!.. DÜZ AYAK Bİ YER İSTİLA EDEYDİK YİNE!..
DİNLENE DİNLENE ABİ ACELE YOK HOFHH ...
Bİ BU KADAR DAHA VAR!
Çemberimde gül oya Gülmedim doya doya...
Dümbeleği çala çala kısmında ekstradan bi coşuyorum ya, onu artık yapmıcam patron!.. Bayatladı artık, bi numarası yok!
İyi yapma sen bilirsin!..
Hassktir hemen kabul etti! Tek olayımdı lan, bin pişman oldum!
• Pide ve cenaze
ANNEM NERE GİTSİN BENİ BIRAKIP ANNEEEM!!!
PİDE SÖYLEMEK LAZIM GELENLERE VERCEZ!..
BEN SÖYLİYİM KAÇ TANE SÖYLİYİM?!!
200 TANE FALAN SÖYLEMEK LAZIM.
BEN ŞİMDİ ÖKSÜZ MÜ KALDIM ANNEEM..
ALO ABİ CENAZEMİZ VAR DA PİDE SÖYLİYCEKTİM YÜZ TANE PATATESLİ YÜZ TANE PEYNİRLİ...
BELEDİYE PİLAV YOLLUYOMUŞ ÇOK MU OLUR NE BİLİM..
Off!
LAN SENİNLE UĞRAŞMAKTAN ACIMIZI YAŞAYAMADIK! NAAŞI DÜŞÜNMEDİK SENİN KADAR BE!
ABİ ŞÖYLE BAKMAK LAZIM KURTULMUŞ OLDU RAHMETLİ...
TAKIMLARIN YENİ SEZON FORMALARI! REAL'İNKİ YARAMAZ... BAYERN... I...IH... NAPOLİ, EH... GENE EN İYİSİ LIVERPOOL ...
Bu da bunun defilesi!..
Liverpool FC

O SIRADA

ERMAN ÇAĞLAR

Balkon tarafından "tavşan var" diye bir ses gelince yerimden kalktım, hemen balkon tarafına gittim. Eğer size de son zamanlarda evin içinde nereden bir ses gelse oraya giden bir insana dönüşüyormuşum gibi geliyorsa, doğru. Öyle bir insan oldum. Karanlıklar içinde apartman boşluğuna birisinin girmesini bekleyen fotoselli ışıklar gibi oldum. Birisi girse de yansam, birisi çıksa da sönsem. Birileri apartman boşluğunda sohbete tutulsa, sohbetin heyecanıyla hareket etmeyi unutsalar da ışıkları üzerilerine kapasam. Belki birbirlerine komşu, belki de aynı ev partisine gelmiş iki insan yarı flört, yarı tanışma, pastanın kreması gibi hoş bir anı yaşıyordurlar da apartman boşluğundaki fotoselli ışığın "göklerden gelen bir karar vardır" dercesine üzerilerine örttüğü karanlık, ışık düğmesi aranırken iki elin birbirine değmesine vesile olur? Oysa keriz misin, hayatında hiç mi fotoselli ışık görmedin? İnsan hayatında böyle dönemler oluyor. Fotoselli ışık gibi yaşadığı, böyle bir yaşamdan yüksünmediği dönemler oluyor. Biri içeri girerse "a sen mi geldin" derim, biri bir şey söylerse ben de bir şey söylerim, biri bir şey söylemezse ben de dururum diye düşünüyor insanın beyninde üzerindeki takım eşofmanı sabah akşam çıkartmayan bir ses. Dışarıdan güzel kotunu gömleğini giymiş gibi gözüken birinin iç sesi takım eşofman giyiyor olabilir. Bilemezsiniz, asla bilemeyecek olmanın getirdiği kabullenişle, bilinemeyecekler listesine yeni bir madde ekleyerek yaşamaya devam edersiniz. Bilinemeyecekler sıralı tam liste:

Onu düşünüyoruz.

* Doğal ürünler dükkanından aldığım parafensiz, kokusuz koltukaltı deodorantı gerçekten işe yarıyor mu, yoksa ter kokuma kekik kokusu mu karıştırıyor?
* Ben tül perde arkasından komşumun evini göremiyorum ama komşum benim tül perdemin arkasından benim evimi görebiliyor mu?
* Şu an kimler nerede ve kimlere "Sex and the cityi dizisinin türk uyarlamasını yapacağız, başrol olarak Burak Özçivit düşünüyoruz" diye proje anlatıyor?

İçeriden ses geliyor, içeriye gidiyorum; balkondan ses geliyor, balkona gidiyorum. Bir süre böyle olacak demek ki. Daha önce de olmuştu, iki yıl kadar öyle yaşadım, hiçbir zararını da görmedim. On kilo aldım, saçlarım seyreldi ama rahmetli babamın ve rahmetli dedemin profillerini incelediğimde zaten öyle olması gerekiyordu, dışarıdan sağlıklı görünerek doğaya karşı geliyordum. Doğa beni usta bir heykeltraş gibi yonttu, mahir elleriyle beni şekillendirdi, sevgi ve özenle olmam gereken Çağlar haline getirdi. Unutmayın, doğada olması gerektiği gibi gözükmeyen hayvanlar ya avcılara yem olur; ya da eve alınır, beslenir, gururu kırılır.

Kitabım çıktı, alırsanız süper olur.

Balkon tarafından "tavşan var" diye ses duyunca balkon tarafına gittim. Evde tavşan olduğunu bir anlığına unutarak, tavşan nasıl bir şeymiş gibi merak ederek balkona gittim. Bir yandan da evcil tavşan keriz olur, sokakta en fazla bir gün yaşayabilir, eğer sokakta tavşan varsa onun üzerine havlu ya da çarşaf atarak onu yakalarım, sahibini bulana kadar evde bakarım diye kafamda inanılmaz şeyler yaşayarak gittim. Balkona çıktığımda karşı komşunun çocuğuyla benim tavşanımı çok dikkatli bir şekilde birbirlerine bakarken yakaladım. Çocuk "abi tavşan senin mi?" diye sordu, "o kendinin tavşanı, unutma her canlı bir adadır ve adalar da ülkelere ait gibi gözükürler ama tarih içinde adalar üzerinde çok sıkıntı olmuştur, yani biraz araştırsan çok ilginç olaylar olmuş" gibi havalı bir cevap vereyim mi diye diye düşündüm ama hemen ardından gerek olmadığı sonucuna vardım.

Osman

Gökhan Çay

Yusuf MURAT

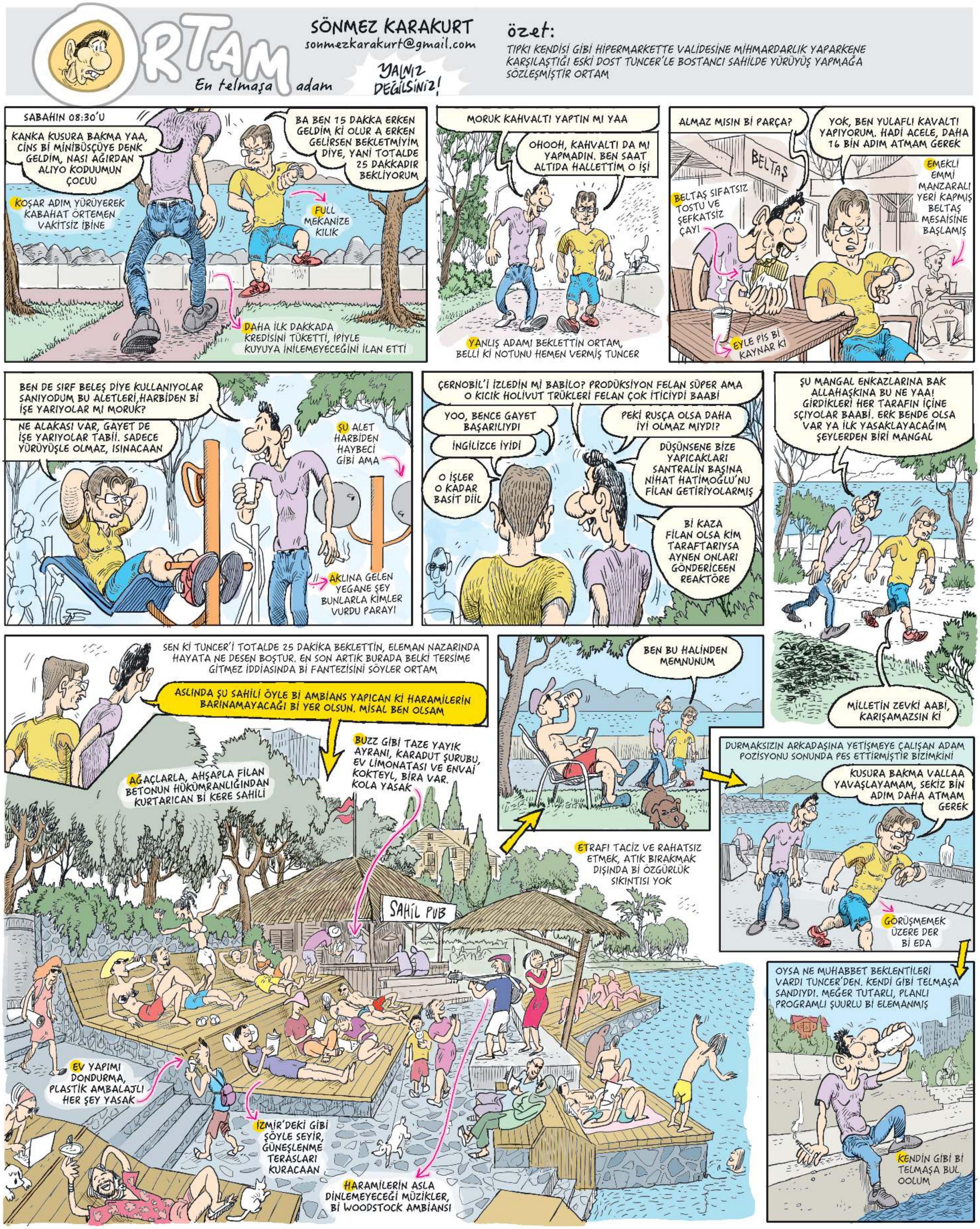
UYKUSUZ

Haftalık Mizah Dergisi | 19 Haziran 2019 | Sayı: 616

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin
Kaligrafi: Şevki Sayışman **Satış Sorumlusu:** Selami Yamak
Adres: Asmalımescit Mah. Asmalımescit Sok. No: 29/4 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: İleri Basım Mat. Amb. Reklam Tanıtım Yayın ve Teknik Hiz. Tic. A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 32 58
Genel Dağıtım: TURKUVAZ DAĞITIM TEL-0216 585 90 00
Abonelik: **Yurtiçi:** PTT kargo ile 250 TL. Özel kargo teslimatlı 340 TL **Yurtdışı:** **Avrupa** 100 Euro. **Uzakdoğu** 150 USD.
IBAN **Numaralarımız:**
(Alıcı: Mürekkep basın) **TL:** TR59 0006 2000 0680 0006 2974 32 **USD:** TR78 0006 2000 0680 0009 0849 67 **EUR:** TR08 0006 2000 0680 0009 0849 66

Dergimize ulaşamadığınız bayiler için iletişim adresi ve telefon numaralarımız **selamiyamak@gmail.com 0212 245 53 38/39**

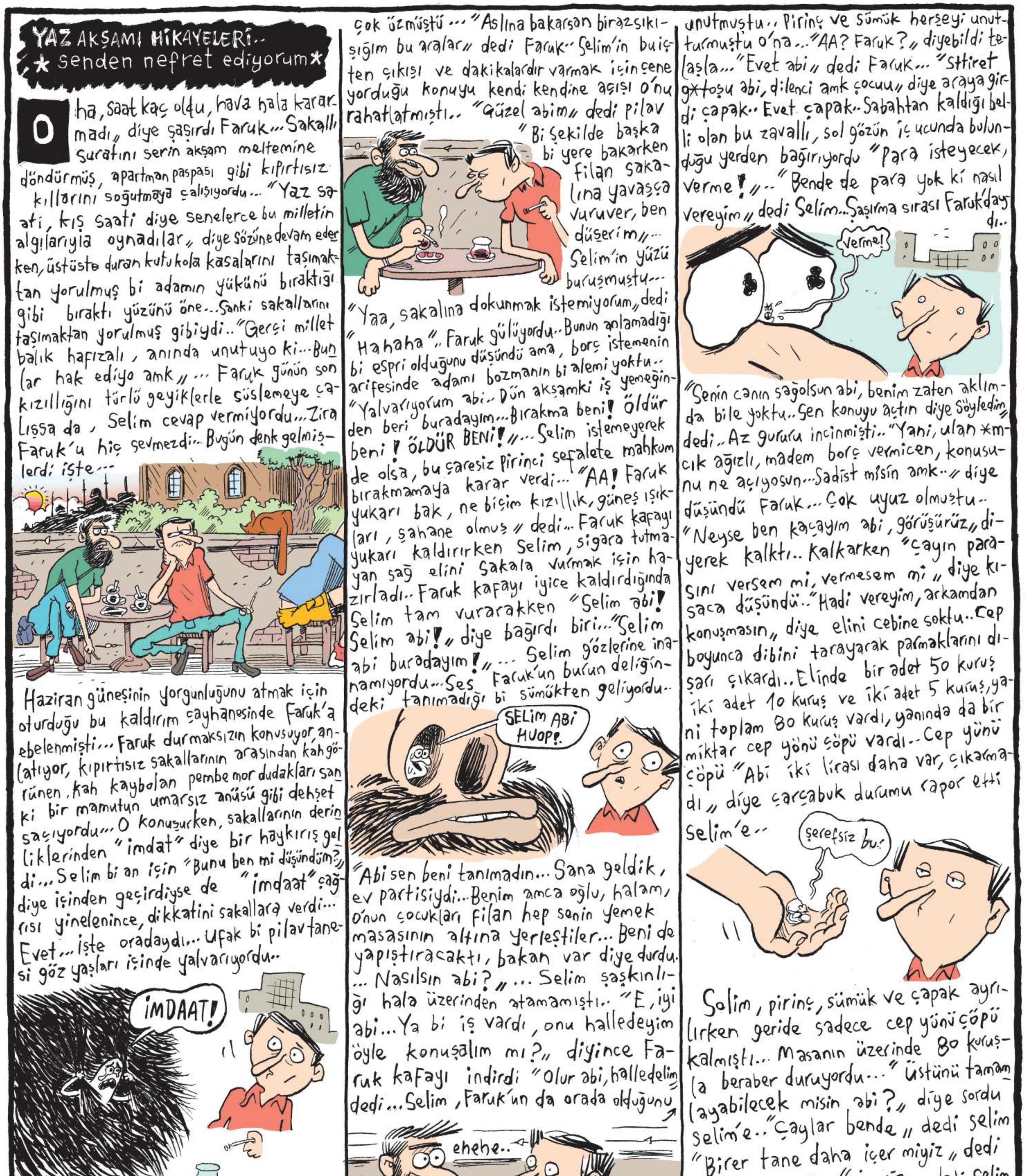

ORTAM
En telmaşa adam
SÖNMEZ KARAKURT
sonmezkarakurt@gmail.com
YALNIZ DEĞİLSİNİZ!
özet:
TIPKI KENDİSİ GİBİ HİPERMARKETTE VALİDESİNE MİHMARDARLIK YAPARKENE KARŞILAŞTIĞI ESKİ DOST TUNCER'LE BOSTANCI SAHİLDE YÜRÜYÜŞ YAPMAĞA SÖZLEŞMİŞTİR ORTAM
SABAHIN 08:30'U
KANKA KUSURA BAKMA YAA, CİNS Bİ MİNİBÜSÇÜYE DENK GELDİM, NASI AĞIRDAN ALIYO KODUUMUN ÇOCUU
BA BEN 15 DAKKA ERKEN GELDİM Kİ OLUR A ERKEN GELİRSEN BEKLETMİYİM DİYE, YANİ TOTALDE 25 DAKKADIR BEKLİYORUM
KOŞAR ADIM YÜRÜYEREK KABAHAT ÖRTEMEN VAKİTSİZ İBNE
FULL MEKANİZE KILIK
DAHA İLK DAKKADA KREDİSİNİ TÜKETTİ, İPİYLE KUYUYA İNİLEMEYECEĞİNİ İLAN ETTİ
MORUK KAHVALTI YAPTIN MI YAA
OHOOH, KAHVALTI DA MI YAPMADIN. BEN SAAT ALTIDA HALLETTİM O İŞİ
YANLIŞ ADAMI BEKLETTİN ORTAM, BELLİ Kİ NOTUNU HEMEN VERMİŞ TUNCER
ALMAZ MISIN Bİ PARÇA?
YOK, BEN YULAFLI KAVALTI YAPIYORUM. HADİ ACELE, DAHA 16 BİN ADIM ATMAM GEREK
BELTAŞ
BELTAŞ SIFATSIZ TOSTU VE ŞEFKATSİZ ÇAYI
EMEKLİ EMMİ MANZARALI YERİ KAPMIŞ BELTAŞ MESAİSİNE BAŞLAMIŞ
EYLE PİS Bİ KAYNAR Kİ
BEN DE SIRF BELEŞ DİYE KULLANIYOLAR SANIYODUM BU ALETLERİ,HARBİDEN Bİ İŞE YARIYOLAR MI MORUK?
NE ALAKASI VAR, GAYET DE İŞE YARIYOLAR TABİİ. SADECE YÜRÜYÜŞLE OLMAZ, ISINACAAN
ŞU ALET HARBİDEN HAYBECİ GİBİ AMA
AKLINA GELEN YEGANE ŞEY BUNLARLA KİMLER VURDU PARAYI
ÇERNOBİL'İ İZLEDİN Mİ BABİLO? PRODÜKSİYON FELAN SÜPER AMA O KICIK HOLİVUT TRÜKLERİ FELAN ÇOK İTİCİYDİ BAABİ
YOO, BENCE GAYET BAŞARILIYDI
İNGİLİZCE İYİDİ
O İŞLER O KADAR BASİT DİİL
PEKİ RUSÇA OLSA DAHA İYİ OLMAZ MIYDI?
DÜŞÜNSENE BİZE YAPICAKLARI SANTRALİN BAŞINA NİHAT HATİMOĞLU'NU FİLAN GETİRİYOLARMIŞ
Bİ KAZA FİLAN OLSA KİM TARAFTARIYSA AYNEN ONLARI GÖNDERİCEEN REAKTÖRE
ŞU MANGAL ENKAZLARINA BAK ALLAHAŞKINA BU NE YAA! GİRDİKLERİ HER TARAFIN İÇİNE SÇIYOLAR BAABİ. ERK BENDE OLSA VAR YA İLK YASAKLAYACAĞIM ŞEYLERDEN BİRİ MANGAL
MİLLETİN ZEVKİ AABİ, KARIŞAMAZSIN Kİ
SEN Kİ TUNCER'İ TOTALDE 25 DAKİKA BEKLETTİN, ELEMAN NAZARINDA HAYATA NE DESEN BOŞTUR. EN SON ARTIK BURADA BELKİ TERSİME GİTMEZ İDDİASINDA Bİ FANTEZİSİNİ SÖYLER ORTAM
ASLINDA ŞU SAHİLİ ÖYLE Bİ AMBİANS YAPICAN Kİ HARAMİLERİN BARINAMAYACAĞI Bİ YER OLSUN. MİSAL BEN OLSAM
AĞAÇLARLA, AHŞAPLA FİLAN BETONUN HÜKÜMRANLIĞINDAN KURTARICAN Bİ KERE SAHİLİ
BUZZ GİBİ TAZE YAYIK AYRANI, KARADUT ŞURUBU, EV LİMONATASI VE ENVAİ KOKTEYL, BİRA VAR. KOLA YASAK
SAHİL PUB
ETRAFI TACİZ VE RAHATSIZ ETMEK, ATIK BIRAKMAK DIŞINDA Bİ ÖZGÜRLÜK SIKINTISI YOK
EV YAPIMI DONDURMA, PLASTİK AMBALAJLI HER ŞEY YASAK
İZMİR'DEKİ GİBİ ŞÖYLE SEYİR, GÜNEŞLENME TERASLARI KURACAAN
HARAMİLERİN ASLA DİNLEMEYECEĞİ MÜZİKLER, Bİ WOODSTOCK AMBİANSI
BEN BU HALİNDEN MEMNUNUM
DURMAKSIZIN ARKADAŞINA YETİŞMEYE ÇALIŞAN ADAM POZİSYONU SONUNDA PES ETTİRMİŞTİR BİZİMKİNİ
KUSURA BAKMA VALLAA YAVAŞLAYAMAM, SEKİZ BİN ADIM DAHA ATMAM GEREK
GÖRÜŞMEMEK ÜZERE DER Bİ EDA
OYSA NE MUHABBET BEKLENTİLERİ VARDI TUNCER'DEN. KENDİ GİBİ TELMAŞA SANDIYDI. MEĞER TUTARLI, PLANLI PROGRAMLI ŞUURLU Bİ ELEMANMIŞ
KENDİN GİBİ Bİ TELMAŞA BUL OOLUM

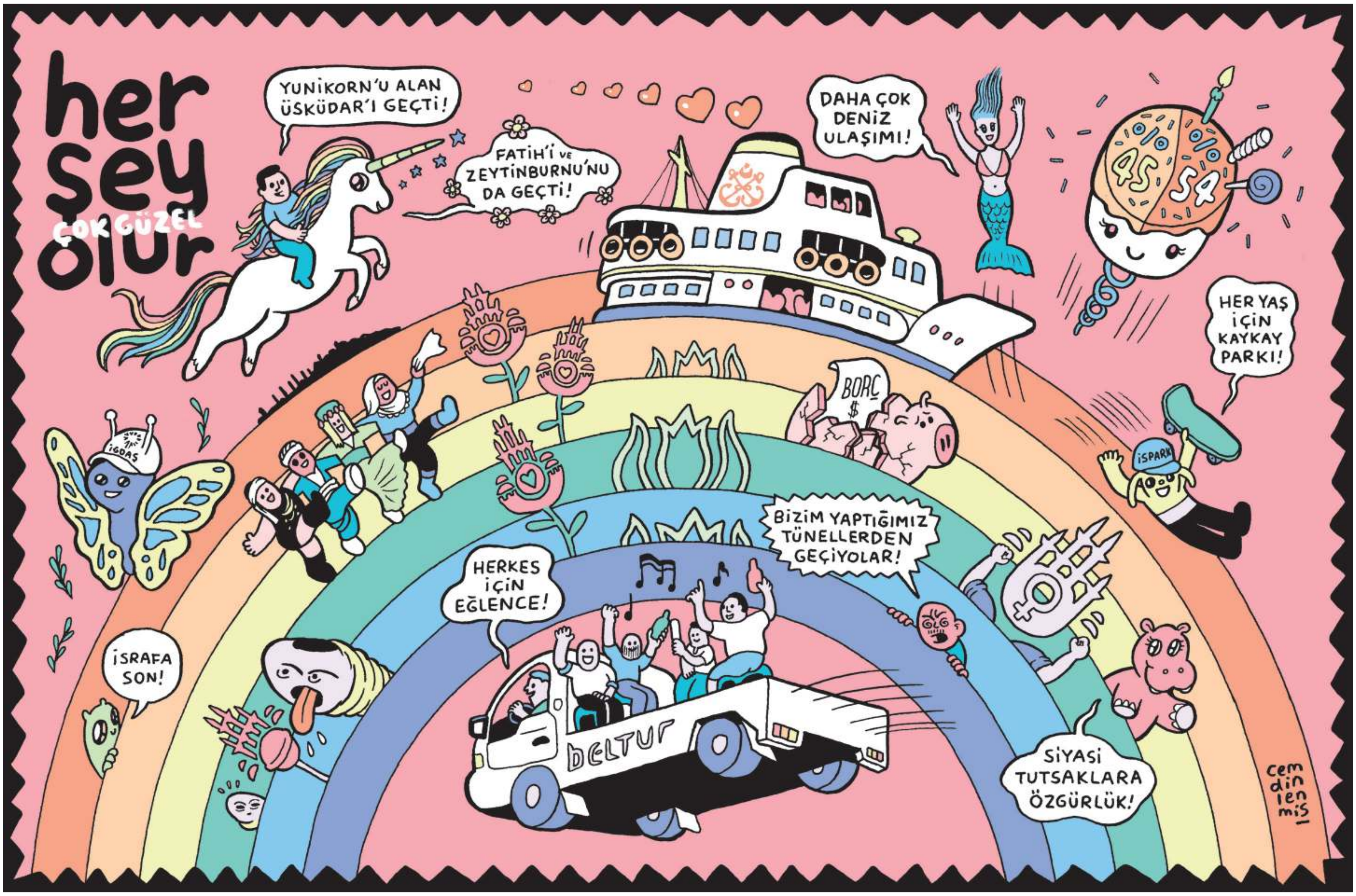
UYKUSUZ

26 HAZİRAN ÇARŞAMBA
SAYI: 2019/26 No: 617
5 TL.
K.K.T.C. FİYATI: 6 TL.
ISSN 1307-7619

Ekrem İmamoğlu, yüzde 54.21 oy alarak seçimi yeniden kazandı. 31 Mart'taki fark 59 katına çıktı

YAZ AKŞAMI HİKAYELERİ..
* senden nefret ediyorum *
O ha, saat kaç oldu, hava hala kararmadı" diye şaşırdı Faruk... Sakallı suratını serin akşam meltemine döndürmüş, apartman paspası gibi kıpırtısız kıllarını soğutmaya çalışıyordu... "Yaz saati, kış saati diye senelerce bu milletin algılarıyla oynadılar" diye sözüne devam ederken, üstüste duran kutu kola kasalarını taşımaktan yorulmuş bi adamın yükünü bıraktığı gibi bıraktı yüzünü öne... Sanki sakallarını taşımaktan yorulmuş gibiydi.. "Gerçi millet balık hafızalı, anında unutuyo ki... Bunlar hak ediyo amk"... Faruk günün son kızıllığını türlü geyiklerle süslemeye çalışsa da, Selim cevap vermiyordu... Zira Faruk'u hiç sevmezdi.. Bugün denk gelmişlerdi işte...
Haziran güneşinin yorgunluğunu atmak için oturduğu bu kaldırım çayhanesinde Faruk'a ebelenmişti... Faruk durmaksızın konuşuyor, anlatıyor, kıpırtısız sakallarının arasından kah görünen, kah kaybolan pembe mor dudakları sanki bir mamutun umarsız anüsü gibi dehşet saçıyordu... O konuşurken, sakallarının derinliklerinden "imdat" diye bir haykırış geldi... Selim bi an için "Bunu ben mi düşündüm?" diye içinden geçirdiyse de "imdaat" çağrısı yinelenince, dikkatini sakallara verdi... Evet... işte oradaydı... Ufak bi pilav tanesi göz yaşları içinde yalvarıyordu..
İMDAAT!
"Kurtarın beni yalvarıyorum!"... "Nasıl yardımcı olabilirim?" diye nazikçe eğildi Selim.. Bu pilavın ağlayışları O'nu
çok üzmüştü... "Aslına bakarsan birazsıkışığım bu aralar" dedi Faruk.. Selim'in bu içten çıkışı ve dakikalardır varmak için çene yorduğu konuyu kendi kendine açışı O'nu rahatlatmıştı.. "Güzel abim" dedi pilav "Bi şekilde başka bi yere bakarken filan sakalına yavaşça vuruver, ben düşerim"... Selim'in yüzü buruşmuştu...
"Yaa, sakalına dokunmak istemiyorum" dedi "Hahaha". Faruk gülüyordu.. Bunun anlamadığı bi espri olduğunu düşündü ama, borç istemenin arifesinde adamı bozmanın bi alemi yoktu.. "Yalvarıyorum abi.. Dün akşamki iş yemeğinden beri buradayım... Bırakma beni! Öldür beni! ÖLDÜR BENİ!"... Selim istemeyerek de olsa, bu çaresiz pirinci sefalete mahkum bırakmamaya karar verdi... "AA! Faruk yukarı bak, ne biçim kızıllık, güneş ışıkları, şahane olmuş" dedi.. Faruk kafayı yukarı kaldırırken Selim, sigara tutmayan sağ elini sakala vurmak için hazırladı.. Faruk kafayı iyice kaldırdığında Selim tam vurarakken "Selim abi! Selim abi!" diye bağırdı biri... "Selim abi buradayım!"... Selim gözlerine inanamıyordu... Ses Faruk'un burun deliğindeki tanımadığı bi sümükten geliyordu..
SELİM ABİ HUOP!.
"Abi sen beni tanımadın... Sana geldik, ev partisiydi... Benim amca oğlu, halam, O'nun çocukları filan hep senin yemek masasının altına yerleştiler... Beni de yapıştıracaktı, bakan var diye durdu. ... Nasılsın abi?"... Selim şaşkınlığı hala üzerinden atamamıştı.. "E, iyi abi... Ya bi iş vardı, onu halledeyim öyle konuşalım mı?" diyince Faruk kafayı indirdi "Olur abi, halledelim" dedi... Selim, Faruk'un da orada olduğunu
ehehe..
unutmuştu.. Pirinç ve sümük herşeyi unutturmuştu O'na... "AA? Faruk?" diyebildi telaşla... "Evet abi" dedi Faruk... "Sttiret g*toşu abi, dilenci amk çocuu" diye araya girdi çapak.. Evet çapak.. Sabahtan kaldığı belli olan bu zavallı, sol gözün iç ucunda bulunduğu yerden bağırıyordu "Para isteyecek, verme!"... "Bende de para yok ki nasıl vereyim" dedi Selim... Şaşırma sırası Faruk'daydı..
Verme!
"Senin canın sağolsun abi, benim zaten aklımda bile yoktu.. Sen konuyu açtın diye söyledim" dedi.. Az gururu incinmişti.. "Yani, ulan *mcık ağızlı, madem borç vermicen, konusunu ne açıyosun... Sadist misin amk.." diye düşündü Faruk... Çok uyuz olmuştu.. "Neyse ben kaçayım abi, görüşürüz" diyerek kalktı.. Kalkarken "çayın parasını versem mi, vermesem mi" diye kısaca düşündü.. "Hadi vereyim, arkamdan konuşmasın" diye elini cebine soktu.. Cep boyunca dibini tarayarak parmaklarını dışarı çıkardı.. Elinde bir adet 50 kuruş, iki adet 10 kuruş ve iki adet 5 kuruş, yani toplam 80 kuruş vardı, yanında da bir miktar cep yünü çöpü vardı.. Cep yünü çöpü "Abi iki lirası daha var, çıkarmadı" diye çarçabuk durumu rapor etti Selim'e..
Şerefsiz bu!
Selim, pirinç, sümük ve çapak ayrılırken geride sadece cep yünü çöpü kalmıştı... Masanın üzerinde 80 kuruşla beraber duruyordu..." Üstünü tamamlayabilecek misin abi?" diye sordu Selim'e.. "Çaylar bende" dedi Selim "Birer tane daha içer miyiz" dedi cep yünü çöpü.. "İçeriz" dedi Selim. Hava hala kararmamıştı... Belki de hiç kararmayacaktı..
-SON-

Gelecek geliyor mu?

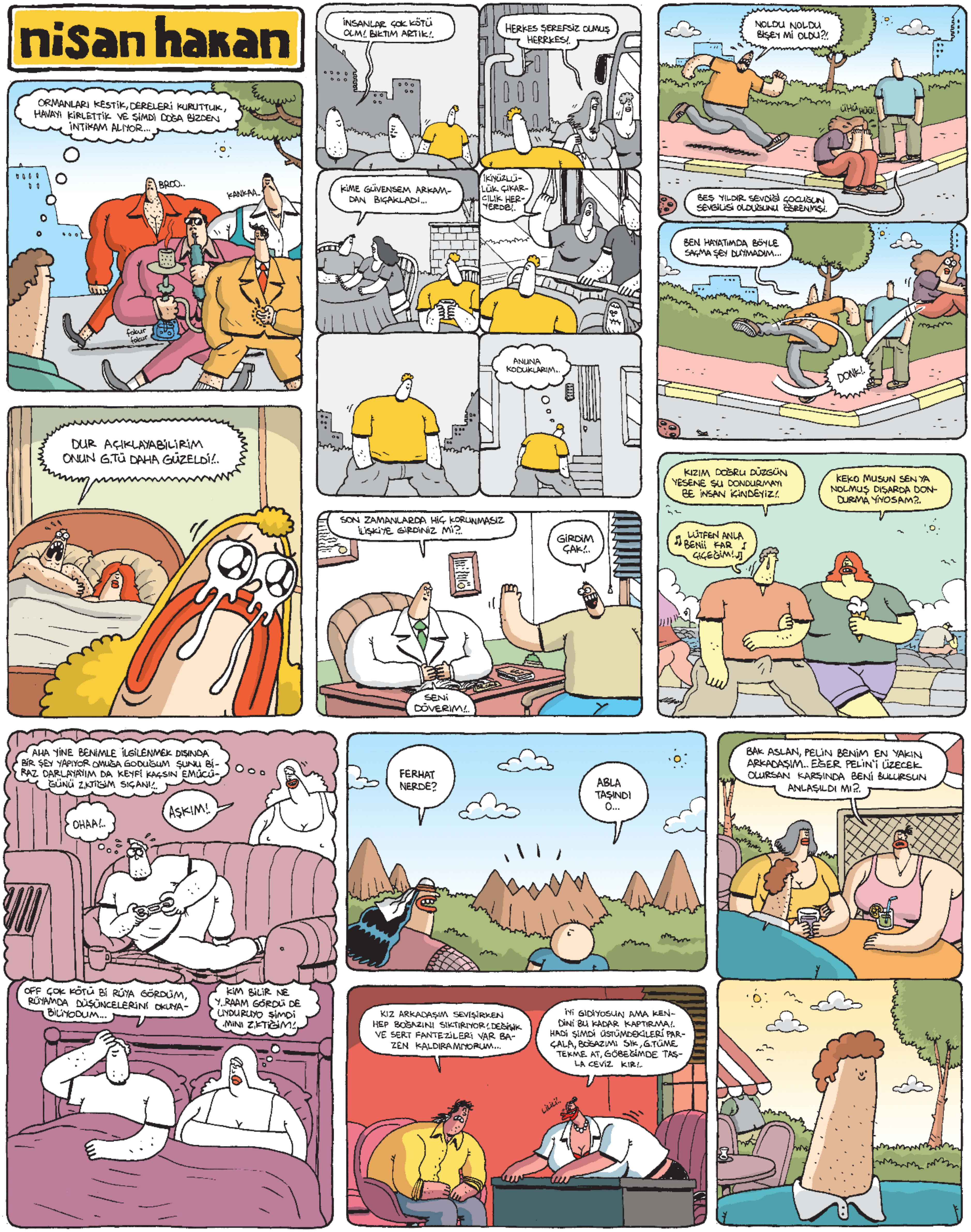

@kaansezyum

İstanbul'da göz göre göre çalınan seçimden sonra biraz daha seçim yapıldı. Bir öncekinde 13 bin olan oy farkı, halkın 'Üstü kalsın' dercesine gömdüğü 800 bin oya çıktı. Laf, insan, akıl, mantık, sağlık, insan, hayvan, çevre, juzur dinlemeyen iktidar partisi feci şekilde cacıkladı... Hatta seçimin bitmesinin kafası gelmedi, iktidar zart diye kaybetti. İnsanlar da sevinmeye aç haliyle. Bir yandan da İstanbul bu boru değil. Demokrasi ve hukukun kurallarını emizlersen, sonra halk da gelir seni emizler. Zaten Sancaktepe, Eyüp, Üsküdar gibi ilçelerde bile iktidar feci şekilde mantarladı. Ha bir de Kürtlere, Karadenizlilere yönelik ayrıştırıcı dil kullanan iktidar, bir seçimde yapılmaması gereken ne varsa yaptı. En baştakinden en stepnesine tüm organlarıyla tamamen çuvalladı. Halk 'Ya kardeş, sen yeterince emdin kanımızı yeter artık' diyerek bu ekibi bir kenara ayağının tersiyle iteleyiverdi. Kimse beklemiyordu, iktidar hiç beklemiyordu, hoş son günlere gelirken iyice sapıtıp ne dediklerini bilmez hale geldiler. Adeta bilgisayar oynarken tüm tuşlara aynı anda basan şımarık çocuk gibi takıldılar. Düşündüler ki bu insanlar tahmin ettikleri kadar saf, tahmin ettikleri kadar uysal, tahmin ettikleri kadar ezik, tahmin ettikleri kadar cahil, tahmin ettikleri kadar güce ve paraya tapıyor, tahmin ettikleri kadar köle... Değil işte. Böyle tersten gösterirler seçim sonuçlarını insana. Ha bir de zaten dolandırıcılık yapılamayacak bir nokta. Anadolu'da olsan, sandıklarda her türlü pisliği yap, İstanbul olunca işler değişti. Aniden kaybettiler. Kaybetmeye de alışmaları gerekiyor. Ama bu iş kolay olmayacak, ülkenin kulağına yapışmış bir kene gibi, suyunu, toprağını, ağaçlarını, çiçeklerini, hayvanlarını, insanlarını kuruttular. Ne varsa bitirdiler, aynı bir kene misali. Keneden kurtulmak kolay değil. Giderken o güzleim Mersedeslerini, o gizli makam odaları içindeki duşlu muşlu mermer ve varak kaplı şaibe odalarını kolay kolay bırakmayacaklar. Neyse, iyi bir başlangıç, iyi bir değişim. Değişim zaten iyidir. Ülkece en kötüsünün en kötüsünü o kadar gördük ki, ister istemez ne olsa iyi bir şey olacak. Her şeyi satmış, israfı görgüsüzlükten altın zincir bir kolye gibi her taraflarına dolamış bu bireyleri dehlemek gerekiyor.

Seçim gecesi sokağa çıktım, zaten Kadıköy'deyim bakayım dedim. Gençler yerlerde, gençler her yerde, genci yaşlısı sokakta, çılgınlarcasına eğleniyor. Bir noktada sabaha karşı artık herkes aklını yitirmişçesine eğlendikten sonra sokakta birbirine selam verir sohbet eder oldu. Ama iyi oldu sanki. Gençler artık gençliklerini, insanlar artık insanlıklarını yaşamak istiyor. Hayat yasaklarla, zorlamalarla, ittir kaktırmalarla, onu öyle yapamazsın, o siteye giremezsin, burada yürüyemezsin, bu ağacın gölgesinde duramazsınla olmuyor.

Şimdi yeni seçilen adayı da yüceltmemek lazım bence. Arkadaşlarımın Instagram storileri övgü dolu, hayranlık dolu. Tabii ki öv, tabii ki yeni ve doğru olanı onayla ama unutma o isimlerin hepsi bir araç aslında. Halkın adaletli terazisi hepsini tartmak zorunda. Kim olursa olsun yanlışa karşı tahammülsüz olmamız gerekiyor. Hoş şimdi karşımızda en azından laftan anlayan, en azından insanları dinleyen bir isim, biraz daha 'normal' bir insan var. Yani o kadar kötü şeylere maruz kaldık ki, aslında şehri tek başına bıraksak eskisinden daha iyi olabilirdi. Neyse şimdi yeni günler, güzel günler göreceğiz. Her günümüz bir sonrakinden daha güzel olsun, slogan değil, bir ahlak rotası olsun bu laf. Sözde kalmasın, sevgi, saygı ve insanlıkla tüm sorunları aşalım. Yoksa yaşaması giderek zorlaşacak. Sonrasına daha var, daha bu ilk adım, şimdi yürümeye başladık, bakalım kaç yıla koşacağız. Kimlerin apar topar kaçtığını, kimlerin fırıldak gibi döndüğünü, kimlerin birbirlerini sattığını göreceğiz çok merak ediyorum. Amaan çok da şey.
Kendinize iyi bakın, geleceği görmek için en azından.

nisan hakan
ORMANLARI KESTİK, DERELERİ KURUTTUK, HAVAYI KİRLETTİK VE ŞİMDİ DOĞA BİZDEN İNTİKAM ALIYOR...
BROO..
KANKAA..
fokur fokur
İNSANLAR ÇOK KÖTÜ OLM!. BIKTIM ARTIK!.
HERKES ŞEREFSİZ OLMUŞ HERRKES!.
KİME GÜVENSEM ARKAMDAN BIÇAKLADI...
İKİYÜZLÜLÜK ÇIKARCILIK HER YERDE!.
ANUNA KODUKLARIM..
NOLDU NOLDU BİŞEY Mİ OLDU?!
ÜHÜ HÜÜ!
BEŞ YILDIR SEVDİĞİ ÇOCUĞUN SEVGİLİSİ OLDUĞUNU ÖĞRENMİŞ!.
BEN HAYATIMDA BÖYLE SAÇMA ŞEY DUYMADIM...
DONK!.
DUR AÇIKLAYABİLİRİM ONUN G.TÜ DAHA GÜZELDİ!.
SON ZAMANLARDA HİÇ KORUNMASIZ İLİŞKİYE GİRDİNİZ Mİ?.
GİRDİM ÇAK!.
SENİ DÖVERİM!.
KIZIM DOĞRU DÜZGÜN YESENE ŞU DONDURMAYI BE İNSAN İÇİNDEYİZ!.
KEKO MUSUN SEN YA NOLMUŞ DIŞARDA DONDURMA YİYOSAM?.
♫ LÜTFEN ANLA BENİİ KAR GİÇEĞİM!.♫
AHA YİNE BENİMLE İLGİLENMEK DIŞINDA BİR ŞEY YAPIYOR OMUĞA GODUĞUM ŞUNU BİRAZ DARLAYAYIM DA KEYFİ KAÇSIN EMÜCÜĞÜNÜ Z.KTİĞİM SIÇANI!.
OHAA!.
AŞKIM!
OFF ÇOK KÖTÜ Bİ RÜYA GÖRDÜM, RÜYAMDA DÜŞÜNCELERİNİ OKUYABİLİYODUM...
KİM BİLİR NE Y..RAAM GÖRDÜ DE UYDURUYO ŞİMDİ .MINI Z.KTİĞİM!.
FERHAT NERDE?
ABLA TAŞINDI O...
KIZ ARKADAŞIM SEVİŞİRKEN HEP BOĞAZINI SIKTIRIYOR!. DEĞİŞİK VE SERT FANTEZİLERİ VAR BAZEN KALDIRAMIYORUM...
İYİ GİDİYOSUN AMA KENDİNİ BU KADAR KAPTIRMA!. HADİ ŞİMDİ ÜSTÜMDEKİLERİ PARÇALA, BOĞAZIMI SIK, G.TÜME TEKME AT, GÖBEĞİMDE TAŞLA CEVİZ KIR!.
LİLİLİ.
BAK ASLAN, PELİN BENİM EN YAKIN ARKADAŞIM.. EĞER PELİN'İ ÜZECEK OLURSAN KARŞINDA BENİ BULURSUN ANLAŞILDI MI?.

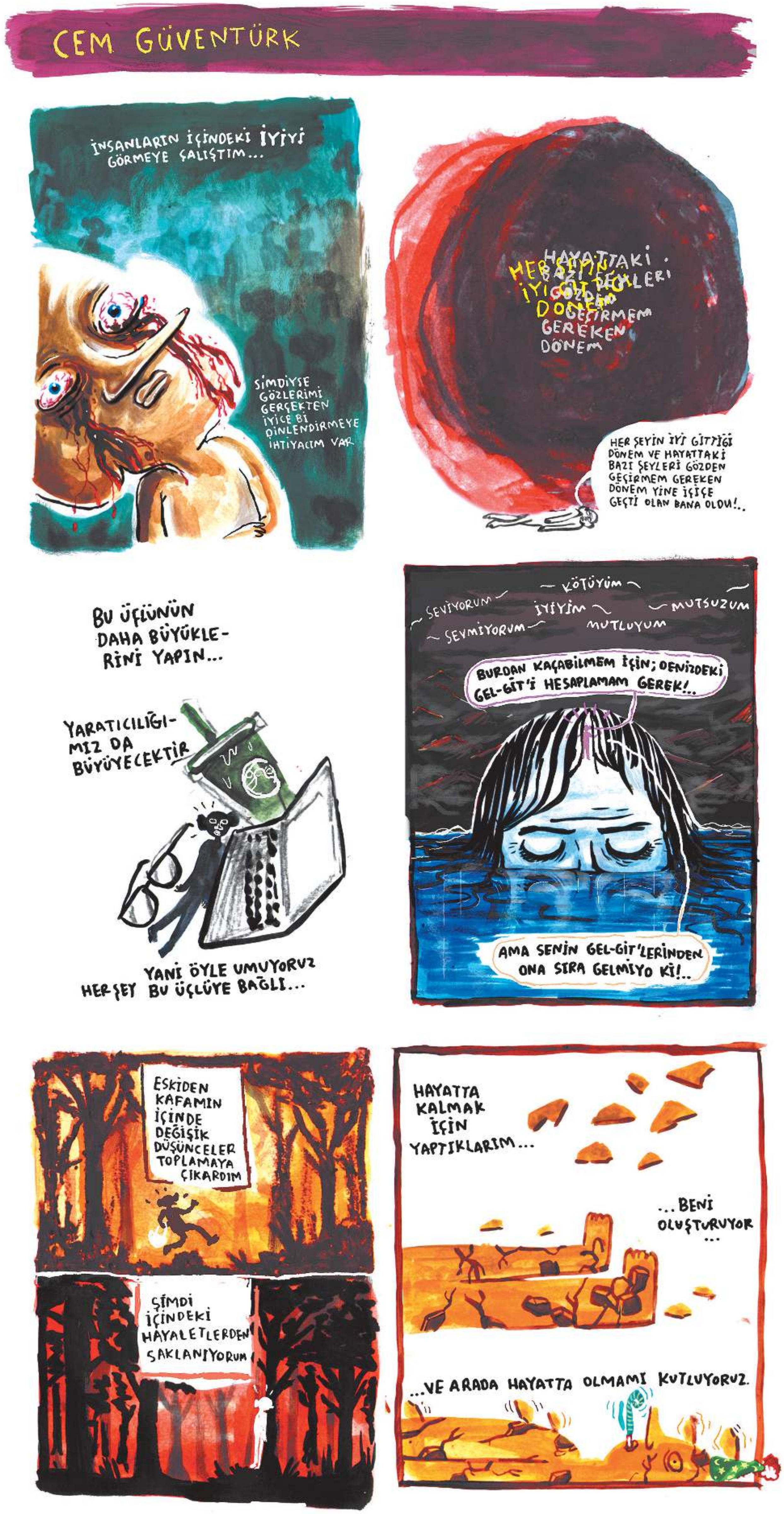
æ Merhaba.

æ Biraz önce hayali kuzenim geldi yine eve. Gelemeyesice. Gelen kanalları kuruyasıca. Uzun zamandır gelmiyordu, ne de güzeldi. Madem bu kadar uzun zamandır gelemeyebiliyorsun, şimdi niye geliyorsun a sıpa. İstesen gelemeyebiliyorsun çünkü, şimdi niye geliyorsun. Yaz geldi diye mi. Karpuz mevsimi geldi diye mi. Zaten ben galiba hayali kuzenimi karpuzla özdeşleştiriyorum biraz da. İkisi de yazcı, ikisi de çirkin. Ha ben de yazcıyım ama sırf bu hayali kuzenim ve karpuz yüzünden sanırım yazdan soğuyacağım, o olacak. Karpuz ne ya, karpuz ne. Nasıl alabiliyorsunuz o çirkin şeyi, nasıl sokabiliyorsunuz evlerinize, nasıl yiyebiliyorsunuz. Hiç mi üzülmüyorsunuz. Bazı şeyleri hiç mi sorgulamıyorsunuz. "Bir meyve bu kadar büyük, bu kadar hantal olabilir mi, bu işte bir yanlışlık var" diye hiç mi düşünmüyorsunuz. Neyse, ne diyordum, hayali kuzenim geldi eve. "Anlat bakem" dedim. "Ne anlatam" dedi. Dedim "sen hiç boşa gelmezsin, neyi anlatacaksan onu anlat bakem" dedim. "Bakem ne ya" dedi, "ikidir" dedi. "Ne o, beğenemedin mi darrağım" dedim. "Beğenemedim tabi" dedi, "nesini beğeneyim bakem'in" dedi. "Ee" dedim. "Hayvanlar dünyası çok ilginç" dedi. "Oha" dedim. "Niye ki" dedim. "Mesela" dedi "insan, çocuk yapıyor, ona gözü gibi bakıyor, sonra da ileride belki, o çocuk da yeri geliyor, annesine babasına gözü gibi bakıyor". "Ee" dedim, "biraz da yanlış bir düşünce bu biliyorsun" dedim. "Öyle de, bin yılların bir bilinci bu, sen öyle düşünmeyebilirsin ama bu genelde böyle olmuş, Sapiens'i bildin mi" dedi. Dedim "devam et". "Yani insan davranış geliştirmiş, belki de çocuğunu çok sevmesinin, ona iyi bakmasının sebebi, ileride ondan yararlanma içgüdüsünün şeysi olabilir" dedi. Dedim "bilimsel gibi gidiyordun, cümleyi ne güzel de s.ktin sonlara doğru". "Dur ama yaa, bir şey anlatıyorum" dedi. "Anlat bakem" dedim. "Bak ya, hala" dedi. "Ee" dedim. "Yani insan doğru da olsa yanlış da olsa, plan yapan, onu ona göre şey yapan bir insan" dedi. "Sen belki sadece çocuğun mutlu olsun istiyorsun, ondan da hiçbir şey beklemiyorsundur" dedi. "Tabii ki" dedim, "bir tek hayatı var, onu güzel yaşasın isterim" dedim. "Şanslı bir çocuk Hazar" dedi. "Bence de" dedim. "Keşke benim babam da sen gibi olaydı, s.kiverdi hayatımı" dedi. "Ee" dedim. "Bir yerde de kimse kimsenin hayatını s.kemez, bu kişi baban da olsa" dedim. "Ee" dedim. "Nası s.kemez" dedi. "S.kemez işte" dedim. "S.kerler oğlum s.kerler" dedi. "Neyse" dedim, "go on" dedim. "Go on mu" dedi. "Evet" dedim, "go on". "İlginçsin gerçekten" dedi, "Gon'u bildin mi, psikopat dinazoru" dedi. "Bilmem mi" dedim. "Ne manyak çizgidir ya o" dedim. "Ee" dedim. "Ee'si şu" dedi, "doğada mesela kuşlar var, sen kuşları seversin" dedi. "Dinliyorum" dedim. "Mesela yumurtalarını korumak için traktörün altına yatıyor, tavşan mesela, yavrularını korumak için yılanla güreşiyor, bu ne karşılıksız bir sevgidir, çünkü düşününce kuş büyüyor, uçuyor gidiyor, anasını babasını tanımıyor, tavşan büyüyüp de anası yaşlandığında ona mı bakıyor, bakmıyor, peki nedir bu hayvanlardaki ölümcül evlat sevgisi, sence nedeni nedir, bu nasıl olabilir" dedi. "Ne bileyim, türün devamını sağlamak diyeceğim ama, cidden şu anda ben de pek bilemedim" dedim. "Türün devamı bilinci hayvanlarda olsa belki böyle bir dünyaya onlar da çocuk getirmek istemeyecekler, ben de bilemedim, ince düşünmüşsün" dedim. "Düşünürüm ben zaman zaman böyle ince" dedi. "Hadi giderim" ben dedi, gitti. Sustum. Kuşlarıma baktım, sonra yine sustum. Uzun sustum, uzun uzun sustum. Çok sustum.

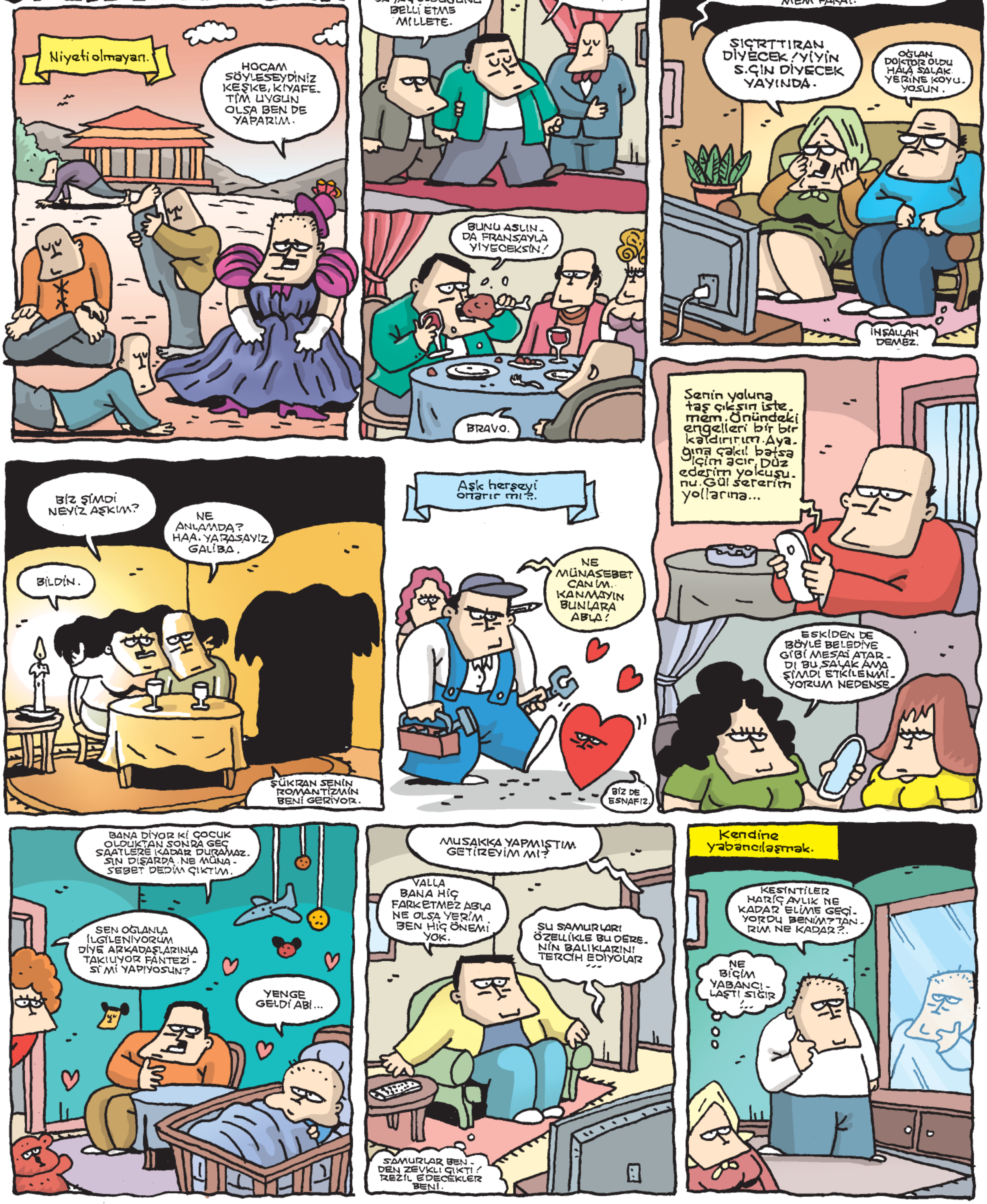
æ Ve bu arada Hazar da benim gibi kuş manyağı oldu, bu yüzden çok mutluyum. Üç yaşına girmek üzere. Doğduğu günden beri kuşlarla kedilerle büyüdü hep. Hatta hastaneden eve geldiği gün kedi Venüs'le Çiko karşıladı kendisini, koklaya koklaya bir hal oldular Hazar'ı. "Eve resmen yeni biri geldi" dediler, "olaya bak" dediler. Hatta zaman zaman göbeğime çıkıp kediler gibi göbeğimi yoğurduğu oluyor Hazar'ın. Hatta bazen beraber yoğuruyorlar. O anlarda değmeyin keyfime. "Kuşlara bakalım mı oğlum" diyorum mesela. Aklı çıkıyor. Kuşların bir kısmı balkonda. Çıldırıyor kuş için. Geçenlerde de Çengelköy'e arabamı yıkatmaya götürmüştüm. Hem biraz Hazar'ı da gezdireyim istedim. Oto yıkamanın da bir papağanı var. Süper renkli bir papağan. Hazar papağanı bir gördü, çıldırdı. Çocuğu papağandan ayıramıyoruz. Bir saat papağanla oynadı öyle. Gözü başka hiçbir şeyi görmedi. Ne güzel gezecektik, gezemedik. Araba yıkandı bu arada, geri döndük. Yol boyunca da ağladı papağandan ayırmak durumunda kaldığım için kendisini. Bu halleri çok hoşuma gidiyor. Ve son olarak size biraz Karbeyaz'dan bahsetmek istiyorum. Karbeyaz benim bembeyaz güvercinim. Onu çok seviyorum. Ben çocukken babam çalıştığı gemiden bembeyaz bir güvercin getirmişti. Dünyanın en güzel güvercini gibiydi. Bir arkadaşım seveyim derken kaçırmıştı güvercini sonra. Çok ama çok üzülmüştüm o gün. Bundan iki ay önce de veteriner hekimimiz aradı beni. "Güvercin var, ister misiniz" dedi. Dedim "istemem mi, tabii ki isterim". Gelen güvercin oydu işte. Yıllar önce elimizden uçup giden o güvercin, babamın güvercini. O değil tabii ama sanki o. Karbeyaz benim babamın güvercini. Ben Karbeyaz için yanmayayım da ne yapayım şimdi.

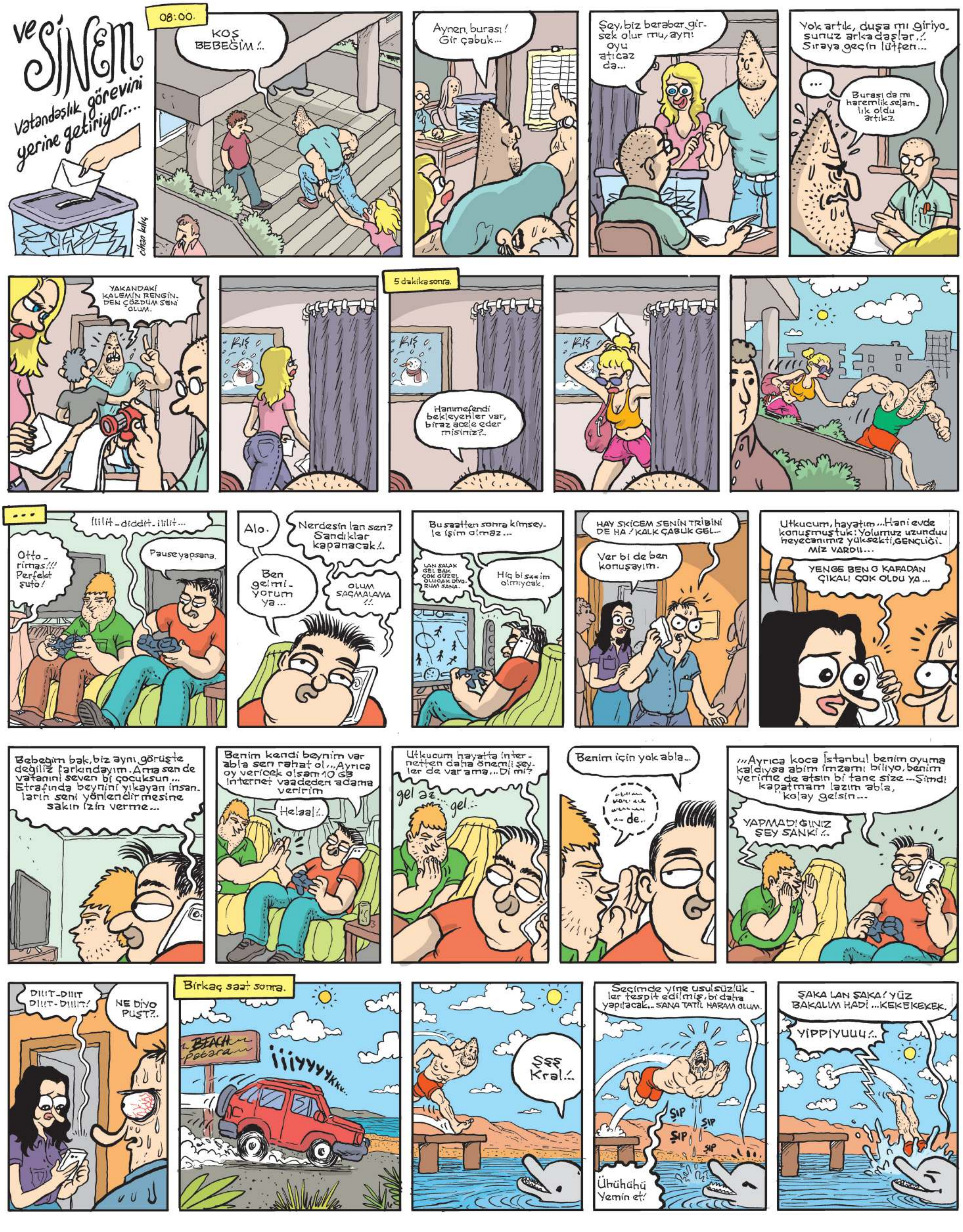
æ Hoşça kal.

"HEY"
28 Haziran Cuma / **Ankara Route** / Saat: 21.00 / bilgi: 0532 355 23 92

ÖZER AYDOĞAN

ve SİNEM
Vatandaşlık görevini yerine getiriyor....
cihan kılıç
08:00.
KOŞ BEBEĞİM !..
Aynen, burası! Gir çabuk...
Şey, biz beraber girsek olur mu, aynı oyu atıcaz da...
Yok artık, duşa mı giriyosunuz arkadaşlar.!. Sıraya geçin lütfen...
...
Burası da mı haremlik selamlık oldu artık?.
YAKANDAKİ KALEMİN RENGİNDEN ÇÖZDÜM SENİ OLUM.
KIŞ
5 dakika sonra.
Hanımefendi bekleyenler var, biraz acele eder misiniz?..
...
Ililit-diddit-ililit...
Otto-rimas!!! Perfekt şuto!
Pause yapsana.
Alo.
Nerdesin lan sen? Sandıklar kapanacak!..
Ben gelmiyorum ya...
OLUM SAÇMALAMA !!.
Bu saatten sonra kimseyle işim olmaz...
Hiç bi s**im olmıycak.
HAY SKİCEM SENİN TRİBİNİ DE HA! KALK ÇABUK GEL...
Ver bi de ben konuşayım.
Utkucum, hayatım...Hani evde konuşmuştuk: Yolumuz uzunduu heyecanımız yüksekti, GENÇLİĞİMİZ VARDII...
YENGE BEN O KAFADAN ÇIKALI ÇOK OLDU YA...
Bebeğim bak, biz aynı görüşte değiliz farkındayım. Ama sen de vatanını seven bi çocuksun... Etrafında beynini yıkayan insanların seni yönlendirmesine sakın izin verme...
Benim kendi beynim var abla sen rahat ol...Ayrıca oy vericek olsam 10 GB internet vaadeden adama veririm
Helaal!..
Utkucum hayatta internetten daha önemli şeyler de var ama...Di mi?
gel az... gel...
Benim için yok abla..
de..
...Ayrıca koca İstanbul benim oyuma kaldıysa abim imzamı biliyo, benim yerime de atsın bi tane size...Şimdi kapatmam lazım abla, kolay gelsin...
YAPMADIĞINIZ ŞEY SANKİ!..
DIIIT-DIIIT DIIIT-DIIIT!
NE DİYO PUŞT?..
Birkaç saat sonra.
BEACH patara
İİİYYYYKkk..
Şşş Kral!..
Seçimde yine usulsüzlükler tespit edilmiş, bi daha yapılacak.. SANA TATİL HARAM OLUM.
ŞIP ŞIP ŞIP ŞIP
Ühühühü Yemin et!
ŞAKA LAN ŞAKA! YÜZ BAKALIM HADİ ...KEKEKEKEK.
YİPPİYUUU!..

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"Mütemadiyen tamirat nedeniyle kapalıyız. Mütemadiyen yıkım var çünkü!" – Sadık Battal

Çeyrek asır önce. Pazartesi. Bir gün önce belediye seçimleri olmuş, oy sayımı henüz devam ediyor. Küçükyalı'daki baba evimden çıkarken CHP öndeydi, Gümüşsuyu'ndaki bekâr evime geldiğimde Refah Partisi'nin kazandığını öğrendim. Şaşırdım. Bu şaşkınlık 25 yıl sürdü! Ömrümün yarısı böyle geçti. Hülyalı Taksim Meydanı, gri zevksizliğe dönüştü. Harbiye'de yürürken gördüğümüz deniz, dahi mühendisleri kot farkıyla oynadıkları için, görünmez oldu. Kültür santrali Beyoğlu, rengini ruhsarını kaybetti.

"Sadece alkıştan yıkılsın!" dediğimiz Muhsin Ertuğrul Sahnesi, yok oldu. Şehir, betona kesti.

Gezi Parkı'nın kadim ağaçları kesilmesin diyen halka, onları korumak için varolan memurlar gaz sıktılar, su sıktılar, mermi sıktılar. Şehrimizde, maaşını ödediğimiz görevlilerin zulmüne maruz kaldık. Nur içinde yatsınlar, demokrasi şehitleri verdik...

Hoşgörüyü reddetti, diyaloğu yok saydı firavun zihniyeti. "Mesaj alınmıştır" diyen munis cumhurbaşkanına, başkomutanına bile çattı.

Telefondaki emoji çeşitlemesine benziyor. Ama değil. Hayat dergisinde denk geldim. Yüz kızardıkça gülüşün kesilmesi dikkatimi çekti. Kızaran suratla gülünemezmiş gibi!

Çok mu zordu "Biz de ağaçlar kesilmesin isteriz" demek? İmkânsız mıydı olgun bir pişmanlık cümlesi? Gezi'ye Orhan Baba'yla gelseniz de, hep beraber 'Hatasız Kul Olmaz'ı söylesek, hiç ölen olmazdı.

Gezi Direnişi, bu çeyrek yüzyılın özeti, fotoğrafı. Nasıl ki meydan, gönlümüzün bir köşesinde, her daim '1 Mayıs Meydanı' olarak kalacaksa, park da biz silahsız, sade yurttaşlar için hep Gezi Direniş Parkı olacak.

Plastik mermi yediğimde çok korktum ama Gezi'de sahne almış olmak da ömrümün sayılı kıvançları arasında. O dayanışmacı, temiz ruhu saygıyla koruyorum.

Bu ruh, sandığa gömdü İstanbul'da o ceberut anlayışı. Yarısıyla tehdit edildiğimiz halkın yarıdan epey fazlası, despotluğa geçit vermedi. Bugünü de gördüm, şen olasın İstanbul şehri. Darısı 'dalgın ve güzel' ülkemizin başına!

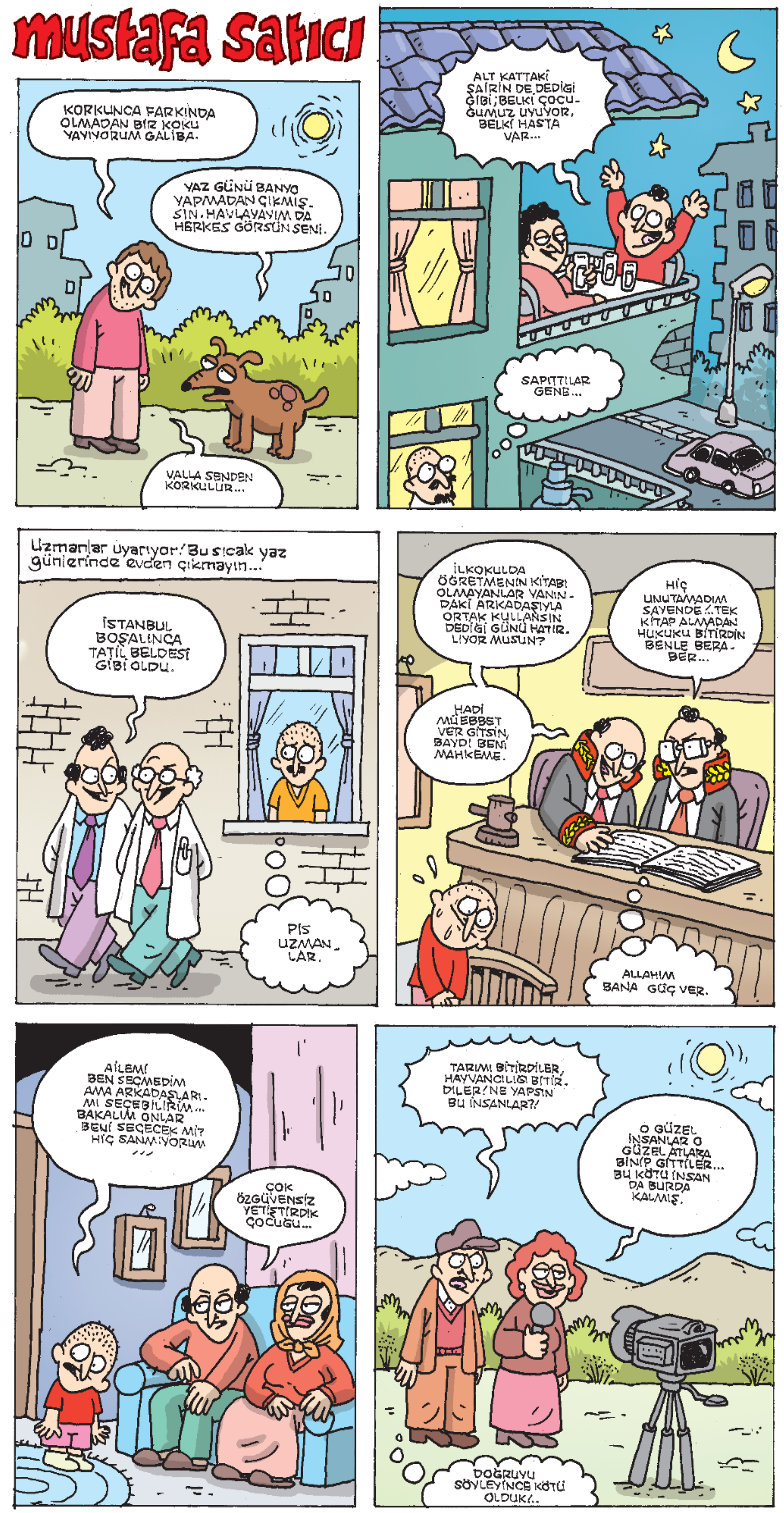

Tekin Aral - Oğuz Aral

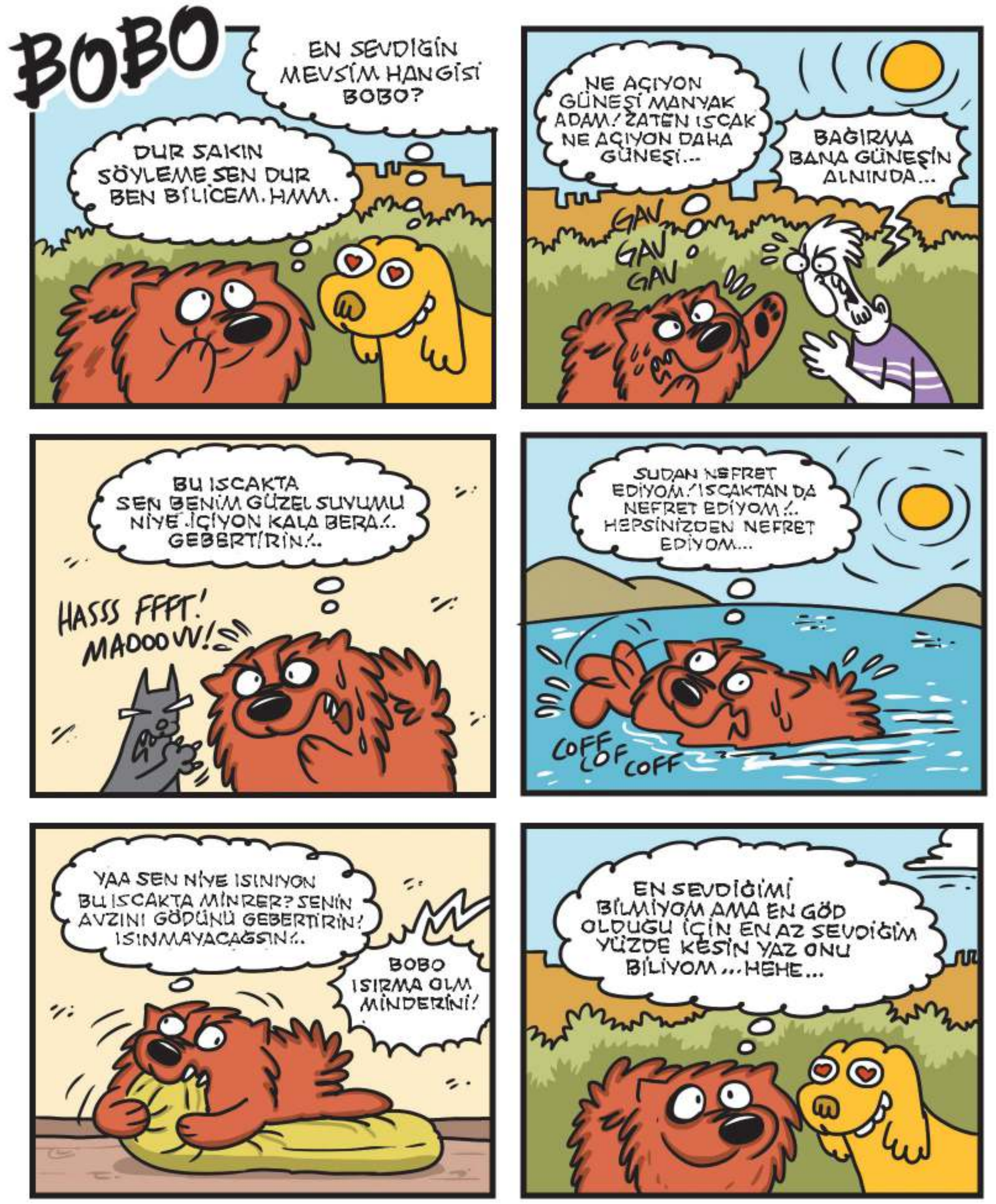
Mesleki olarak, İmamoğlu yönetimine önerim var: Cağaloğlu'nda bir 'Oğuz Aral Sokağı' ve Salacak'ta bir 'Tekin Aral Sokağı' ne de güzel olur. Bu sokaklar, mizah dünyasının kazanılmış hakları. O ustalar, sadece bizim değil, memleketin ustaları...

vedatozdemiro@gmail.com

mustafa satıcı

BOBO

FURKAN ÖZÇOBAN

"kendimi durduracak değilim"

Fırat Budacı

GENÇ BUDACI'NIN ACILARI

2017 yılının başlarında kendi sağlığı için endişelenmeye başlayan Budacı, "ot", "kaynatmak", "yarım su bardağı", "ılık ılık", "sabah-akşam" gibi çeşitli zorluklar; Doktor Oz-Müftüoğlu-Karatay üçgeninde yaşadığı kafa karışıklığı ve otların simyacısı İbrahim Saraçoğlu'nun ses tonuna dayanamadığından sağlık işini sadece vitamin alarak çözmeye karar verir. Fakat istikrar gerektiren bu kararını yaradılışındaki bazı noksanlıklar yüzünden gerçekleştiremez. 2018 yılının başında uygulamaya karar verdiği alkali su kürü (su+limon+karbonat) ise, ilk haftanın sonunda iş ortağı B.'nin dolaptaki son limonu -sorgusuz sualsiz- kendi salatasında kullanmasıyla sona erer. Öfkesi, limonunun yokluğuna değil, zaten işleri yolunda giden B. gibi insanların, iradesi en ufak bir müdahalede kolayca parçalanan insanların çabalarına saygı göstermemelerinedir. O gün bir daha alkali su içmemek üzere dolabın kapağını kapatırken, "Limon hırsızı!" diye bağırır, salatasını büyük bir iştahla tüketen ortağı B.'ye. "Efendim abi?" diye karşılık verir zavallı B., ortağının her sene başında aldığı ama bir türlü uygulayamadığı kararların acısını kendisinden çıkarmasından oldukça rahatsızdır.

Aşağıda, Budacı'nın kim olduğu bilinmeyen bir dostuna (bir iddiaya göre sevgilisine) yazdığı mektupları okuyacaksınız. Bu mektupların ilkinde, sağlık işlerini tamamen terk ettiği yetmezmiş gibi kendi sağlığı için uğraşanlara da öfke duymaktadır. Yazdıkları tıpkı bedeni gibi sağlıksız ve tutarsızdır. İkinci mektupta ise Budacı'nın ne kadar zavallı bir insan olduğuna bir kez daha şahit olacaksınız. Mektupları okuduktan sonra onunla aynı duyguları paylaşanlara gelince; onun çektiği zorluklar size güç versin ve akıp giden ömrünüzde bedeninize karşı günah işliyorsanız bu öykü size yol göstersin.

1 Ocak 2019

Bu götler benim ölümüme sebep olacak sevgili dostum. Bir görsen, nasıl da gizlice yürütüyorlar hayatlarını. Oysa beraber içiyoruz, alkol sonrası beraber yürüyoruz diğer alkollere ve artık içilmemesi gereken son alkollere... Sonra aynı saatlerde uyuyoruz. Ben, bir sonraki sağlıksız günü beklerken, onlar uyandıktan kısa bir süre sonra spora gidiyorlar. Özellikle ortağım B.'nin, fazla alkol alınan geceleri kastederek, "Ne olacak bizim bu halimiz?" diye yakınırken, bir yandan havuzlarda kanat kaslarını geliştire geliştire uçacak kıvama gelmesi sinirlerimi bozuyor. Ne olacak bizim bu halimiz, öyle mi? Sinsiler sizi!

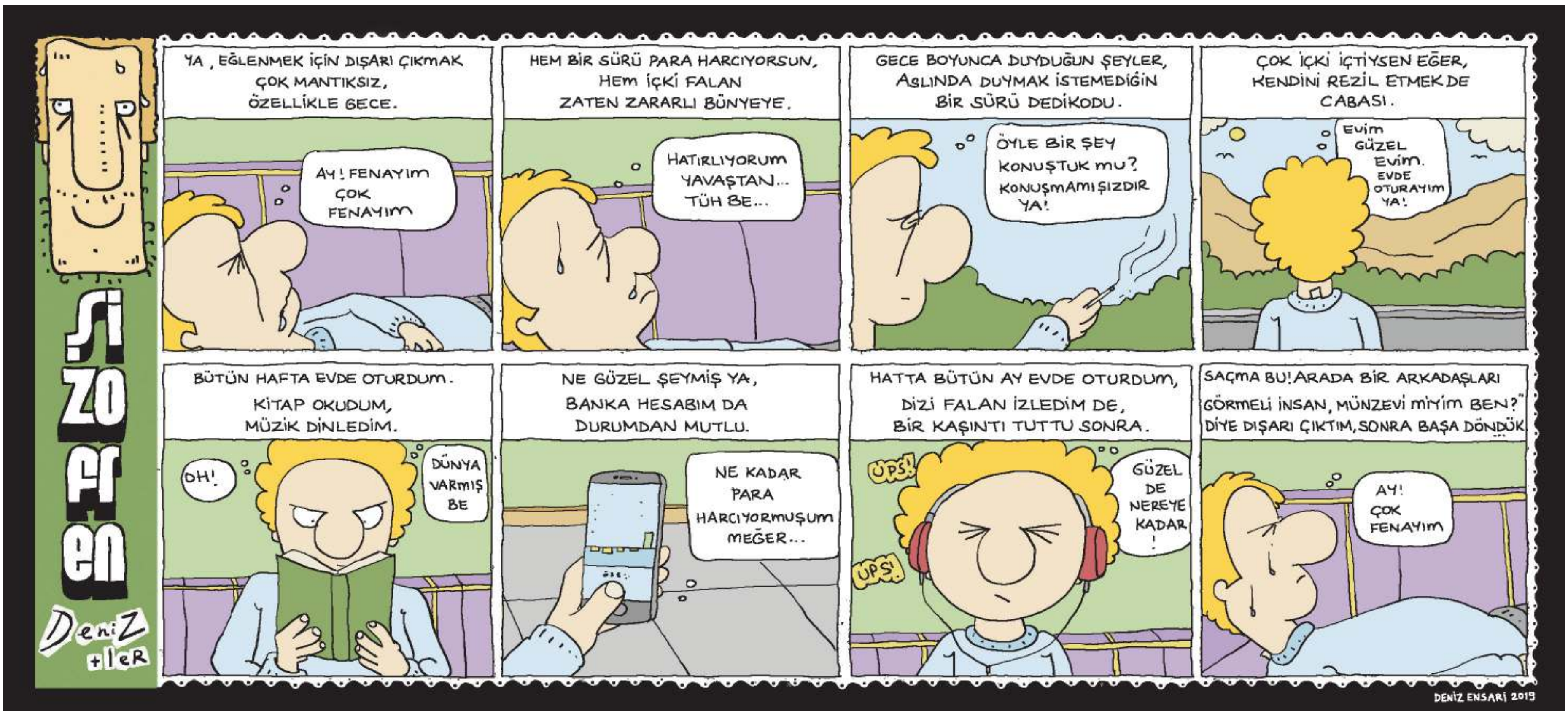
Sevgili dostum, bu sene, geçen senelerin aksine sağlığımla ilgili yeni bir başlangıç yapmayı reddediyorum. Sağlıklı hayatı reddedişin manifestosu olarak da okuyabilirsin bu mektubu. Her gün tekrarlanması gereken şeyler benim becerimin dışında sevgili dostum. Bütün irademi seferber etsem bile, beynim önce erteleyecek, sonra da tamamen unutma yolunu seçecektir. Karar almamla uygulama başarım arasında bir temassızlık olduğuna düşünüyorum. Kendimle ilgili bir eyleme kalkışacağım zaman belirsiz bir geleceği de göze almak zorunda kalıyorum. Bu inan ki acı verici bir yazgı. Bana kalırsa, belirsizlik denilen zehir insan sağlığına doymuş yağlardan çok daha zararlı. Bundan böyle sağlıklı bir hayat konusunda hiçbir girişimde bulunmayacağım. Bitkilermiş, köklermiş, vitaminlermiş, koşu bandının iyisiymiş, sırtta üçgen terlemelermiş, havuzun olimpik coşkusuymuş, işte her ne varsa sağlık adına tümden bırakıyorum. Sağlıksız ama rahat bir hayata "Merhaba!" diyorum. Bu konuda o kadar netim ki, bundan böyle sabahlara kadar içip ertesi gün sağlık coşkusuna kapılan sinsi arkadaşlarımla –başta sevgili ortağım B. olmak üzere- dışarı çıkmama kararını vermiş bulunuyorum. Özellikle B. diyorum, çünkü kendisi, sağlıklı bir hayat için çabalamayı bırakmamın en büyük sebeplerinden biridir. Fazla uzatmak istemiyorum, ama B'nin beni çileden çıkaran son numarasını anlatayım da ne demek istediğimi anla. Ortağım B., son üç aydır kahvaltısını evde yapmak yerine işyerinde yapmayı tercih ediyor. Ben işe geldikten yaklaşık yarım saat sonra teşrif ederek, mutfak masasında tam karşıma oturuyor. Çantasından içinde 3 adet haşlanmış yumurta olan bir torba çıkarıyor. (Bu arada, her sabah yaşanan bu yumurta ritüelinin öncesinde her gün aynı saatte kalktığını, dişlerini aynı sürede fırçaladığını, olimpik yüzme havuzuna gidip aynı kulvarda aynı mesafeyi yüzdüğünü, çıkışta aynı kahveciden aynı kahveyi aldığını ve bu sinir bozucu monotonluğun ve dakikliğin hayatının her anına yayıldığını belirtmeliyim.) Öfke dolu bakışlarıma aldırmadan torbadan çıkardığı yumurtaları masanın kenarına vurarak çatlatmaya başlıyor. Niçin öfkelendiğimi anlayamadıysan sevgili dostum, yumurtaların masada çıkardığı seslerin aynı ritimde ve aynı vuruş sayısında (yumurta başına 5 vuruştan toplam 15 vuruş) olduğunu söyleyeyim. Her sabah tam 15 vuruş! Çıt, çıt, çıt, çıt, çıt, çıt, çıt, çıt, çıt, çıt, çıt, çıt, çıt, çıt, çıt… Hâlâ, "Ne var bunda, olabilir..." diyorsan, ortağım B.'nin bu yumurtaların sadece sarılarını yediğini (ağza tek başına atıldığında talaş gibi boğaza yapışan o sarıları düşün!) ve beyazları çöpe attığını ekleyeyim. Bu, beni delirtiyor sevgili dostum! Bu istikrar ve lezzetsizlik beni delirtiyor! Yumurtanın sarısına olan inancı ve beyazı böylesine rahat gözden çıkarması beni delirtiyor! O, üç yumurtanın sarısıyla günlük protein ihtiyacının tamamını karşılarken, ben, her sabah maruz kaldığım 15 darbeyle öfkeden deliriyorum… *(Budacı'nın, ortağı B. için –hazır fırsat bulmuşken hissi veren ve yumurtadan yola çıkarak tamamen konu dışına taşan- ağza alınmayacak laflar sarf ettiği bu bölüm mektuptan çıkarılmıştır.)* Günün birinde, ya her vuruşta ikiye katlanan ve 15'incide artık patlayan bir öfkeyle tıpkı yumurtasının sarısı gibi boğazına yapışacağım, ya da yumurtaların beyazı gibi kendimi yok sayacağım!

Ah sevgili dostum, olayın boyutuyla öfkemin boyutu arasında bir orantısızlık olduğunu düşünüyorsun muhtemelen. Ortağım B. yüzünden küçük hesaplar yapan, basit olayları büyüten bir insan olarak algılanmak beni nasıl öfkelendiriyor tahmin bile edemezsin. İnsan, konu limon ve yumurta olunca büyük resmi anlatmakta zorlanıyor.

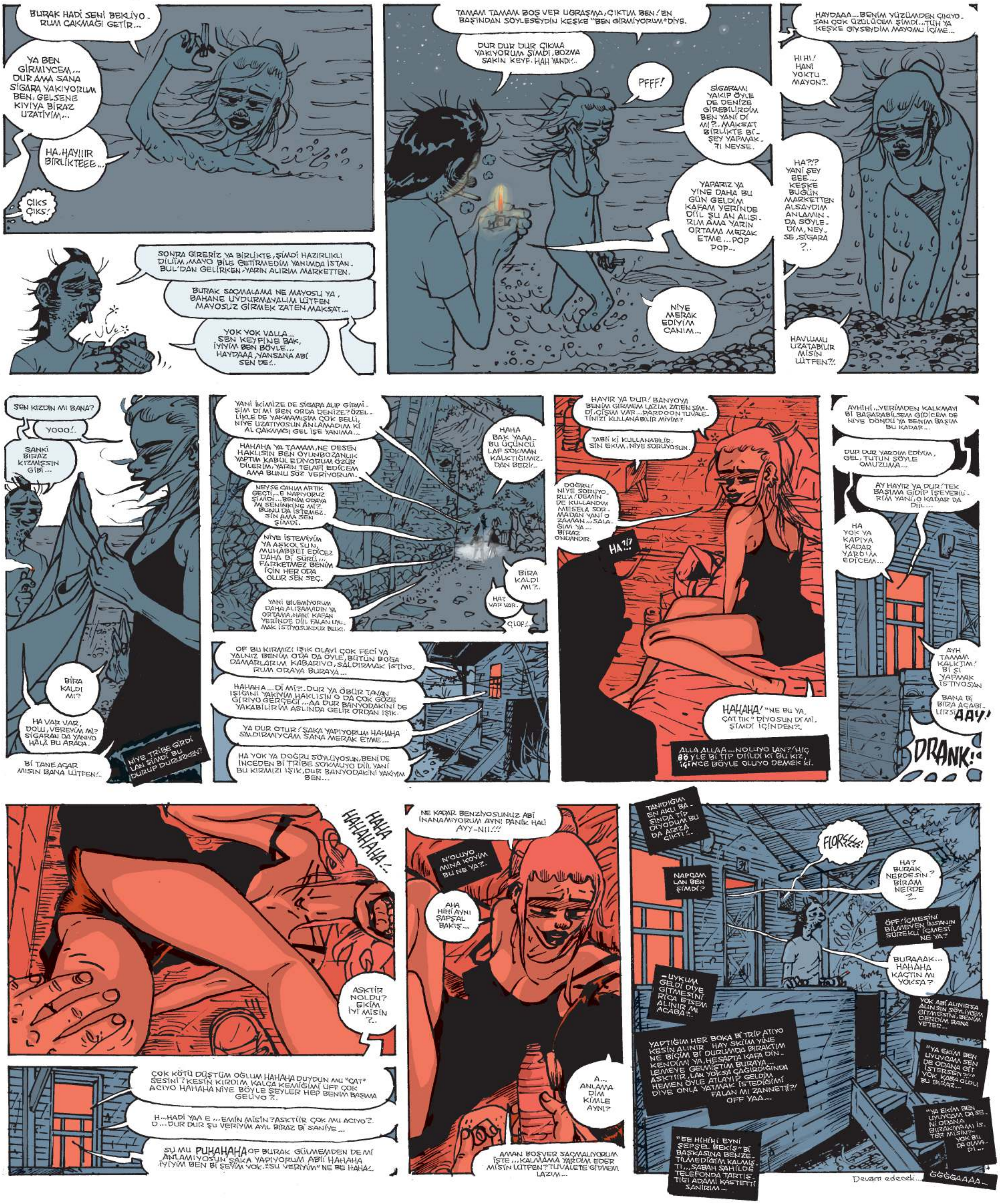
4 Mart 2019

Sevgili dostum, sana sadece her sene ocak ayında yazmayı adet edinmişken bu mektubun seni şaşırttığını tahmin ediyorum. Bu sefer karar almak için yeni yılı bekleyemedim. Olaylar ilk defa benim yönlendirmem olmadan kendiliğinden gelişti. Son iki ay içinde başıma neler geldi bilemezsin. Ufak bir çarpıntı yüzünden gittiğim bir doktor, holter denilen bir cihazla yapılan takibin sonucunda tansiyon hastası olduğumu ve -daha yaşım kırka bile varmamışken- her sabah tansiyon ilacı almam gerektiğini söyledi. Üstüne üstlük kolesterolüm fil ayaklı yaşlı teyzelerle yarışacak düzeydeymiş. Bu haberi alınca nasıl telaşlandım sana anlatamam. İki ay önce, yarım kalmış sağlık ataklarımdan öç alırcasına sana yazdığım o talihsiz mektubu düşündükçe kendimden utanıyorum. Ne kadar çiğ düşüncelerim varmış, ne kadar yersiz öfkelere kapılmışım ve özelikle sevgili ortağım B.'ye karşı ne kadar haksız yargılarda bulunmuşum. Basit bir yumurta soyma mevzusundan yola çıkarak, altı boş olmasına rağmen kelimelerin gücünden faydalanarak coştukça coşmuşum. Elbette her sabah yüzen bir insan olarak yumurtanın sarısını yiyecek adam. Elbette sporun ardından işe gelirken hep aynı yerden hep aynı kahveyi alacak. Ne var bunda? "Aynı yer" diyerek sıkıcı göstermeye çalıştığım şeyin adı "yolumun üstü"; "aynı kahve" diyerek takıntı süsü vermeye çalıştığım şeyin adı da "sevdiğim kahve" olmasın sakın!!! Ah sevgili dostum, insanları ne kadar çabuk yargılıyor ve mahkum ediyorum. Belki de insanları küçümseyerek kendi eksiklerimi gizlemeye çalışıyorum. Normal hayatları anormal göstermeye çalışarak zeki bir insan havası yaratmaya çalıyorum. Ama artık anladım ki ben tam bir geri zekalıymışım. Kolesterolü tavan yapmış, yüksek tansiyonlu bir gerizekalı! Yaklaşık iki haftadır doktorun verdiği tansiyon ilacı dışında Omega-3, B vitamini, alkali su içmeye başladım. Kendimi şimdiden daha sağlıklı hissediyorum. Bunların dışında öyle bir takviye daha alıyorum ki, ne olduğunu hayatta tahmin edemezsin. İçeriğindeki peptitler sayesinde kolestrol ve kan basıncını düşüren, üstelik B vitamini yönünden bulunmaz bir nimet desem? Tahmin edemedin değil mi? Peki, her sabah zahmetsizce, hiç uğraşmadan önüme geliyor desem? Evet dostum, yumurta beyazı! Sevgili ortağım B'nin sarılarını kendine ayırdıktan sonra bana sunduğu, böylelikle ortaklığımızı sağlık yönünden de pekiştirdiğimiz yumurta beyazı! Görsen, daha iki ay önce beni öfkeden delirten ortağım B. ile nasıl uyum içindeyiz. Yumurtaların masada çıkardığı sesler benim için artık öfkenin değil neşenin sesi, adeta sağlıklı bir hayatın ritmi... Sevgili ortağım B., her gün yumurta beyazı verdiği yetmiyormuş gibi dün bir de müjdeli bir haber verdi bana. Her sabah gittiği havuza onun referansıyla yazılırsam yüzde 30 indirim alabiliyormuşum. Çok iyi! Resmen "fırsat bu fırsat" denilebilecek bir şans! Yüzme, kardio açısından da en iyi spor, diyorlar. Yediklerine dikkat edip her gün yüzersen, ne tansiyon kalır ne kolestrol, hızla toparlanırsın, diyorlar. Hadi bakalım, inşallah!

Çarpışma ipek & burak

Yazan çizen OKY

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"Elmanın içinde çekirdek/ Çekirdeğin içinde elma/
Bir anlaşılmaz dünya"

Nahit Ulvi Akgün

"Cehennemi" diye sıfatlandırılsa olur şiddette bir sıcak. Ve rüzgâr. Hem. İkisi birarada. İçiçe.(Fırın içlerinde ısıyı her yana eşit dağıtsın diye çalışan o fan) Çöl rüzgârları mı böyle olur. Acep? Apartmanın tam üstünde güneş. Isıyı hariç tutarsak, "palmiyeler tatlı tatlı, ağır ağır, nazlı nazlı salınıyorlar" denilebilir. Olmaz değil. Düz bakınca. Manzaraya. Sanki. (gerçi zihnim onları da alevlerin oynaşan yalımları misali…)
Balkonda kendileri için koyduğum taze su dolu o cam kâseyle hiç ilgilenmeyip klimanın hortumunun ucundan damla bekleyen o kumru. (gagası hortumun ucuna dayalı) Üstelik o beklediği yer güneş, kâse gölgede.(bir diğeri de aynısını yaptı demin--töbe töbe--) Alınıyorum hafif ama. Ne yani seni zehirleyecek miyim? Zehirli su mu koydum? Niye güvenmiyorsun? Neyime? (tertemiz pırıl pırıl, yeni yıkadım)Bilmiyorum. Belki haklıdır. (Daha garantili olanı mı seçiyor?--zor olsun, içim rahat olsun--) Vardır başka bir sebebi. Tuhaf zamanlar. Güven en zor bulunan şey. O da ayrı mesele. Bense, alelacele, haldır huldur giyinmekle… (ne giysem fazla kalın) Terler içinde. Sinemaya gideceğim.(erimeye yüz tutmuş asfaltlardan...--"Pink Floyd"un "Wish You are Here"adlı o ünlü LP'sinin kapağındaki alev alev yanan o adam *–ilk aldığım LP'lerden pek severim–*) Akşam serinliğinde? Olamıyor o. Son haftalara kaldım. Tek seans oynuyor sadece. Kalktı kalkacak. Gitmem lazım. Alevlerin içinden geçmek dahi "iktiza" etse... Yıllardır beklediğim. "Niye yapmıyorlar, etmiyorlar… ayıp şey" falan filan diye diye mızmızlanıp durduğum… Ağlamaklı. Buralarda. (hatırlar müdavimi) "Binbir Gece Masalları"dan film. O mevzu. Nihayet; yapmışlar: "Aladdin" Hem üç boyutlu hem de Guy Ritchie(severim) yönetmiş. Daha ne olsun? Haydi koş! *("Aradığın yakındadır/ Seni karşılıyor bile"Hölderlin)*

The Thief Of Bagdat 1924

The Thief Of Bagdat 1940

AVM'den çıkış. Sûkût u hayal. Hüsran. Yazıklanma eziklenme. Diz dövme. Eğlenmesine eğlendim. Orası tamam. Eğlenceli. Ama işte sanki "sevgilinin düğünü" misali.(başkasıyla)--onu da yazmıştım--)O düğüne gitmiş gibi. İçin ezile ezile.(kendi sünnet düğünün; o da olur) Bir kültürel yağma. Talan. Arap edebiyatının(Dünya edebiyatının da)en en büyük, sayılı üç beş klasiklerden biri olan; ayılıp bayıldığım o şaheser harabedilmiş. Bir kültürel çorba. Arap'lığı alınmış; arındırılmış;(türlü türlü "araplık"larından bir "Arap Geceleri/Arabian Nights" "Aladdin" adından başka "arap" olan bir şey kalmış mı? "Seyreltilmiş" dense az; Yok edilmiş Arap olan ruh. Hint, Melezya, Endonezya, Tayland hatta yer yer Rio karnavallarıvari dekorlar, kostümler, danslar. (Hip Hop dahil) Hengâme. Curcuna. İç bulandırıcı. Bollywood, Brodway müzikali, "Operet"

Tacitus MS:56 MS:120

estetiği. Kültürel tutarlılık: ara ki bulasın. Eklektik. Altı kaval üstü şişhane. Bir "Kimera": Her uzvu başka başka hayvandan alınma o karmakarışık mitolojik yaratık. Ona benziyor. Bir devasa "Kitsch" çıkmış ortaya. Şenlikli olsun, "arap" da olmasın. Gerisi serbest. Ne bulduysan doldur.
Uydurma bir ülkede geçiyor film. (Bizdeki kimi ünlü, ciddi edebiyat sitelerinde dahi "binbir gece masallarında yer ve zaman belirtilmez" falan filan deniyor. Doğru değil. Hikâyelerin birçoğu Abbasi Halifesi Harun Reşit döneminde. Öyle söylüyor Şehrazad.(Harun Reşid'in, Abbasilerin baş şehri Bağdat'ın, Basra'nın adları da anılıyor sık sık…) Bu sonuncusu gibi "Sihirli lambalı, Cinli minli" o ünlü hikaye'yi temel almış filmlerin, daha eski zamanlarda yapılmış çeşit çeşit versiyonları "Bağdat Hırsızı" diye isimlendirilmişti. 1940 İngiliz yapımı "The Thief of Bagdad" görmediyseniz görün bence. (Hikayelerin ruhuna daha yakın bir Bağdat imgesi oluşturulmuş--göreceli olarak yani--1924 yapımı siyah beyaz, bir sessiz film olanı var ki –onun da adı yine: "The Thief of Bagdad/Bağdat Hırsızı"--meraklısı onu da izlemeli mutlaka. *O aralar yeni yeni başlayan "kübizm" akımı esintili, stilize Bağdat dekorları çok şaşırtıcı, ilginç—hırsız'ı sessiz sinemanın efsanevi aktörü Douglas Fairbanks oynuyor–var Youtube' da–)*
Yeni filmde şehrin ismi: "Agrabah" Yani "Bağdat" hırsızı değil artık o hırsız, Bir "Agrabah" hırsızı. Aladdin. (ya da Ahmed--eski filmlerde Ahmed adı hırsızın--) Şaşırma. Gerçek hayatta olan bitenin bir yansıması işte. Ne olacaktı ki. Sonradan kendilerinin de yalan olduklarını itiraf ettikleri uyduruk gerekçelerle, uzun bombardımanlarla un ufak ettikleri Bağdat şehri. Tuzlan buz.(bir milyonu aşkın insan öldürdüler) Önce şehrin kendisini yok ettiler. Şimdi adı: O da gitmiş.
("Agrabah" gibi diyar olmaz.--Ana gibi yar…--)

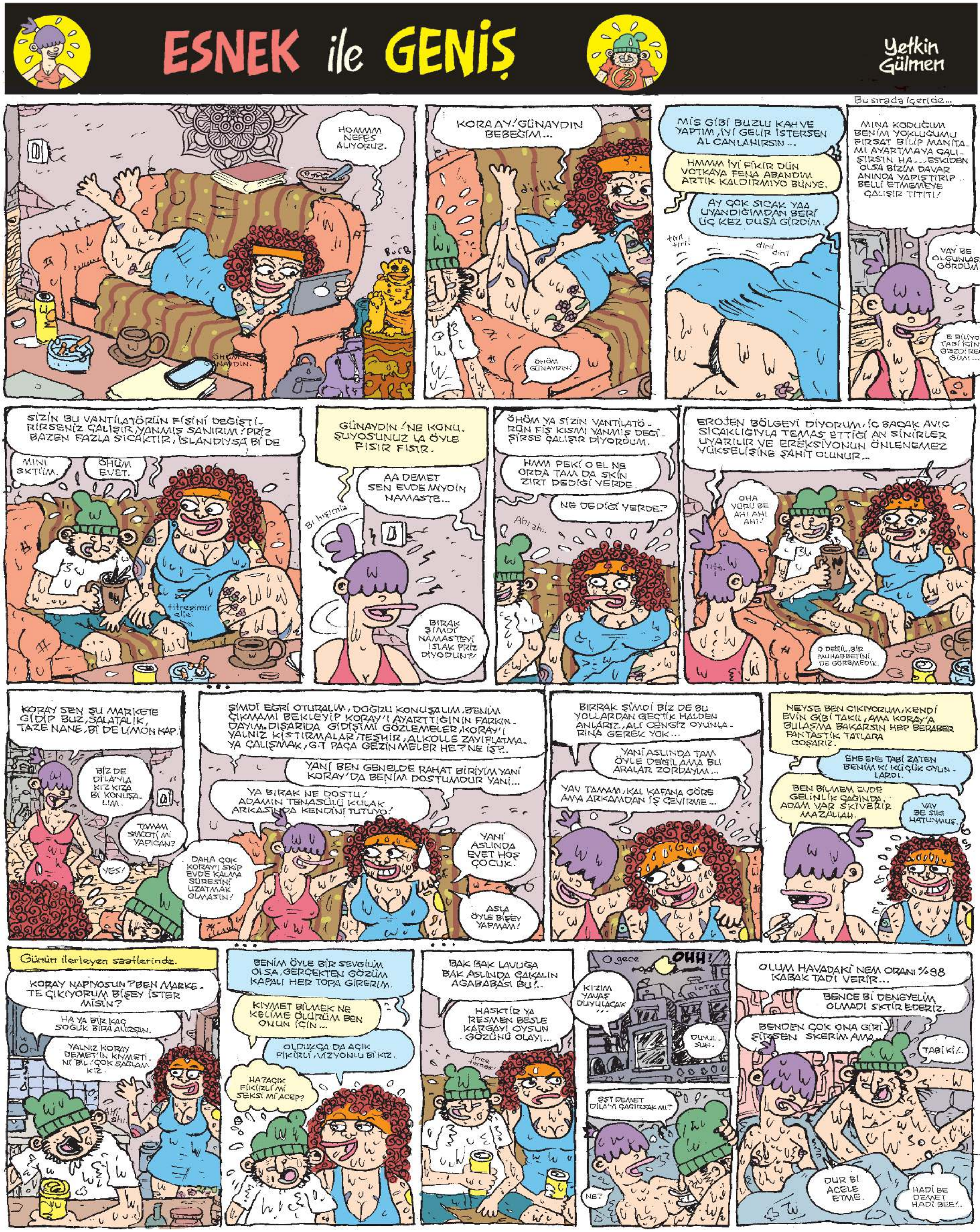

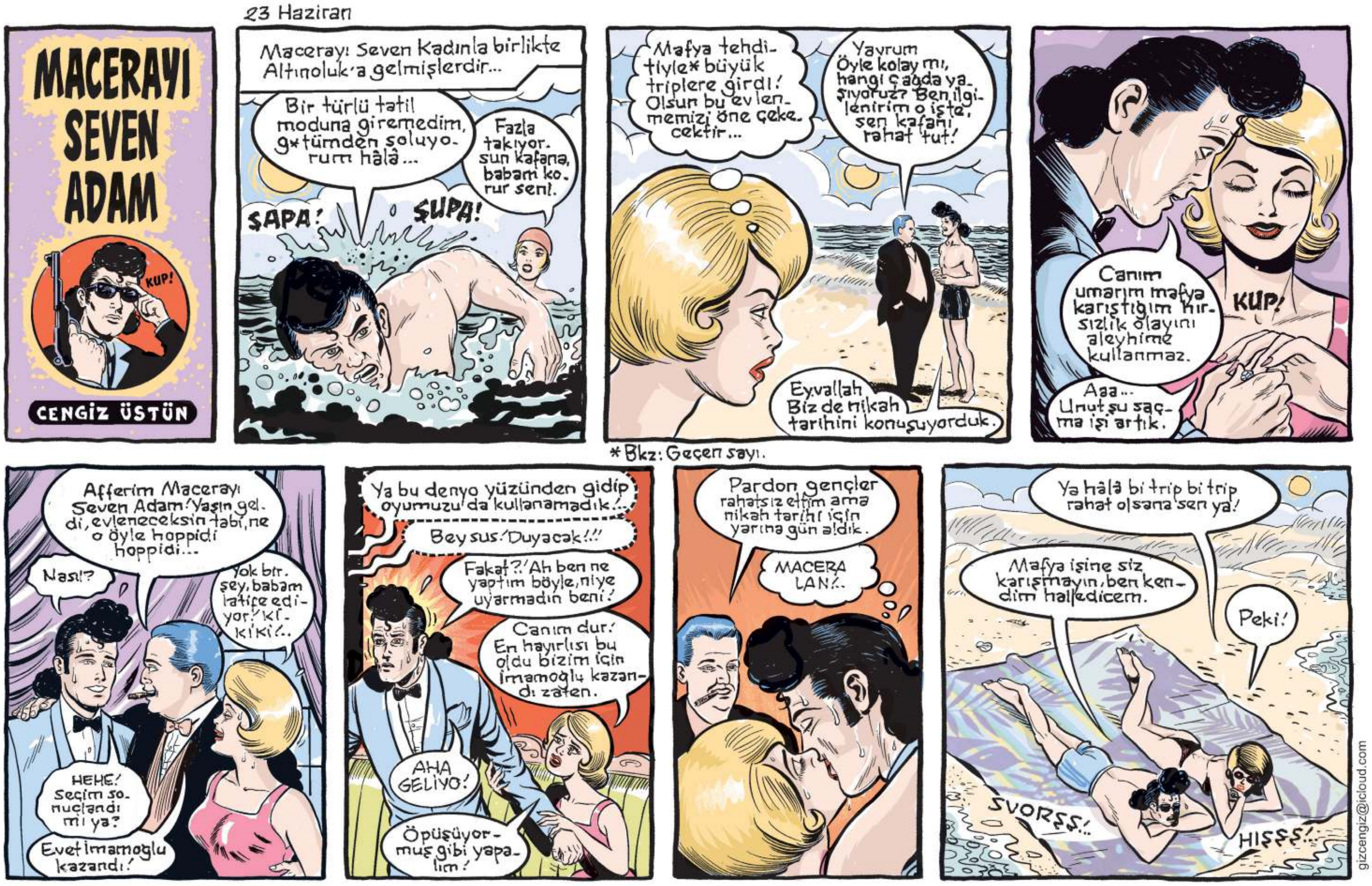
Hollywood'filmlerinin (planlı programlı) ince ince nakış işler gibi işledikleri o korkunç Arap imgesi.(Irksal/etnik klişeler konusunda doktoralı öğretim görevlisi Jack Saheen'in --900 tane filmi inceleyerek-- "Reel Bad Arabs: How Hollywood Vilifies a People/ Gerçek Kötü Araplar: Hollywood Bir Halkı Nasıl Karalar" adlı belgeselinde film sektörünün bu karanlık iş için kullandığı teknikler bir bir faş ediliyor. --Yazarın aynı adda dilimize henüz çevrilmemiş bir kitabı da mevcut--)
Tacitus şöyle demişti: "İnsan en çok kime zarar vermişse, en çok ondan nefret eder"

Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler diliyorum…

engin.ergonultas@gmail.com

cihan ceylan
UYUŞTURUCU SEVKİYATINI BU ÇANTALARLA YAPALIM PATRON, ÇÜNKÜ BU ÇANTAYI TAŞIYINCA İNSANLAR SANA GÜLÜMSÜYOR!.. YILLARIN ZEHİR TACİRİYİM BÖYLE ŞEY GÖRMEDİM.
SAATLER OLSUN, SAÇI YIKAYIM MI?
YOK ABİ EVDE DUŞ ALIRIM...
E HADİ.
YA!
GEL.
PEHLİVAAAN PEHLİVAAN ALTA DÜŞTÜM DİYE ÜZÜLMEEE ÜSTE ÇIKTIM DİYE SEVİNMEE HAYDA BREE...
ABİ GEL Bİ AÇMA-GERME YAPALIM DOĞRU DÜZGÜN, NAPIYORUZ BİZ, BÖYLE Bİ ISINMAMI VAR.
Çat
Çap.
MÜDAVİMİ AKŞAMCILARDAN
ÇİFT USKUR HULUSİ REİS
İİEHH! BU NE AMK! AZ İÇENİN GİYECEĞİ ŞEYLER.
Brave Heart'ın torunu.
RAHMETLİ DEDEM DE ÇOK SIKI ADAMMIŞ HAPİS YATMIŞ, İŞKENCELER GÖRMÜŞ... VE BUNLARI BANA KENDİSİ ASLA ANLATMADI, BAŞKASINDAN ÖĞRENDİM. BEN DE DEDEME ÇEKMİŞİM BENCE...
KRALIM DÜŞMAN YAKLAŞIYOR.
KAPIYI KAPATIN, NÖBETÇİLERİ İKİ KATINA ÇIKARIN, ÇABUK!
Bu ne boktan savunma taktiğidir yarabbi! Nöbetçileri iki katına çıkararak kazandığımız tek savaş yok hâlâ daha... Koca kaleden geriye çük kadar bi burç kaldı o da bugün gider...
HAYIR İÇ CEBİMDE GİZLİCE BİR HAYVAN BESLEMİYORUM, SADECE KÖFTELERİ İÇ CEBİME DOLDURUYORUM, AKŞAM KOĞUŞTA YİYCEM TİHİHİHİ...
Sk gibi hapishaneye düştük...
ÖYKÜ
YENİLGİ
DÜN BARA GİTMİŞSİNİZ, NİYE ARAMIYOSUN LAN G.T!
ARADIM OLUM SEN AÇMADIN!
NERDE ARADIN LAN. AL TELEFON BURDA. CEVAPSIZLARDA YOKSUN, HANİ NERDE ARADIN?
VALLA ARADIM YA HATTA İKİ KERE ARADIM, BİRİNDE KAPALIYDI...
TELEFON KAPALIYKEN ARAYANLAR ŞU NUMARA ARAMIŞ DİYE MESAJ OLARAK GELİYO TELEFONU AÇINCA... HANİ YOKSUN MESAJLARDA DA, NERDE ARADIN?
VERSENE SEN ŞU TELEFONU Bİ.
HAY MINA KOYIM SENİN TELEFON KERE... TAMAM LAN ARAMADIM KABUL! NOKYA'YA YENİLDİM LAN MUTLU MUSUN ŞİMDİ HA? MUTLU MUSUN?
ESKİDEN HERŞEY DAHA GÜZELDİ ABİ, TEKNOLOJİ BU KADAR GİRMEMİŞTİ HAYATIMIZA, İNSANLAR DAHA SICAKTI DAHA SAMİMİYDİ HERŞEY DAHA GERÇEKTİ...
VERCEKSİN O TELEFONUN PARASINI...
Bitti

ESNEK ile GENİŞ
Yetkin Gülmen
HOMMM NEFES ALIYORUZ.
ÖHÖM GÜNAYDIN.
KORAAY! GÜNAYDIN BEBEĞİM...
ÖHÖM GÜNAYDIN!
MİS GİBİ BUZLU KAHVE YAPTIM, İYİ GELİR İSTERSEN AL CANLANIRSIN...
HMMM İYİ FİKİR DÜN VOTKAYA FENA ABANDIM ARTIK KALDIRMIYO BÜNYE.
AY ÇOK SICAK YAA UYANDIĞIMDAN BERİ ÜÇ KEZ DUŞA GİRDİM.
Bu sırada içeride...
MINA KODUĞUM BENİM YOKLUĞUMU FIRSAT BİLİP MANİTAMI AYARTMAYA ÇALIŞIRSIN HA... ESKİDEN OLSA BİZİM DAVAR ANINDA YAPIŞTIRIP.. BELLİ ETMEMEYE ÇALIŞIR TITITI!
VAY BE OLGUNLAŞMA GÖRDÜM...
E BİLİYOR TABİ İÇİNDE GEZDİRECEĞİM...
SİZİN BU VANTİLATÖRÜN FİŞİNİ DEĞİŞTİRİRSENİZ ÇALIŞIR, YANMIŞ SANIRIM! PRİZ BAZEN FAZLA SICAKTIR, ISLANDIYSA Bİ DE
MINI SKTİM.
ÖHÜM EVET.
titreşimir elle.
GÜNAYDIN! NE KONUŞUYOSUNUZ LA ÖYLE FISIR FISIR.
AA DEMET SEN EVDE MİYDİN NAMASTE...
BIRAK ŞİMDİ NAMASTEYİ! ISLAK PRİZ DİYODUN?!
ÖHÖM YA SİZİN VANTİLATÖRÜN FİŞ KISMI YANMIŞ DEĞİŞİRSE ÇALIŞIR DİYORDUM.
HMM PEKİ O EL NE ORDA TAM DA SKİN ZIRT DEDİĞİ YERDE.
NE DEDİĞİ YERDE?
EROJEN BÖLGEYİ DİYORUM, İÇ BACAK AVUÇ SICAKLIĞIYLA TEMAS ETTİĞİ AN SİNİRLER UYARILIR VE EREKSİYONUN ÖNLENEMEZ YÜKSELİŞİNE ŞAHİT OLUNUR...
OHA YÜRÜ BE AH! AH! AH!
O DEĞİL, BİR MUHABBETİNİ DE GÖREMEDİK.
KORAY SEN ŞU MARKETE GİDİP BUZ, SALATALIK, TAZE NANE, Bİ DE LİMON KAP.
BİZ DE DİLA'YLA KIZ KIZA Bİ KONUŞALIM.
TAMAM SMOOTİ Mİ YAPICAN?
YES!
ŞİMDİ EĞRİ OTURALIM, DOĞRU KONUŞALIM. BENİM ÇIKMAMI BEKLEYİP KORAY'I AYARTTIĞININ FARKINDAYIM. DIŞARIDA GİDİŞİMİ GÖZLEMELER, KORAY'I YALNIZ KISTIRMALAR, TEŞHİR, ALKOLLE ZAYIFLATMAYA ÇALIŞMAK, G.T PAÇA GEZİNMELER HE? NE İŞ?..
YANİ BEN GENELDE RAHAT BİRİYİM YANİ KORAY'DA BENİM DOSTUMDUR YANİ...
YA BIRAK NE DOSTU! ADAMIN TENASÜLÜ KULAK ARKASINDA KENDİNİ TUTUYO!
YANİ ASLINDA EVET HOŞ ÇOCUK.
DAHA ÇOK KORAY'I SKİP EVDE KALMA SÜRESİNİ UZATMAK OLMASIN!
ASLA ÖYLE BİŞEY YAPMAM!
BIRRAK ŞİMDİ BİZ DE BU YOLLARDAN GEÇTİK HALDEN ANLARIZ, ALİ CENGİZ OYUNLARINA GEREK YOK...
YANİ ASLINDA TAM ÖYLE DEĞİL AMA BU ARALAR ZORDAYIM...
YAV TAMAM, KAL KAFANA GÖRE AMA ARKAMDAN İŞ ÇEVİRME...
NEYSE BEN ÇIKIYORUM, KENDİ EVİN GİBİ TAKIL, AMA KORAY'A BULAŞMA BAKARSIN HEP BERABER FANTASTİK TATLARA COŞARIZ.
EHE EHE TABİ ZATEN BENİM Kİ KÜÇÜK OYUNLARDI.
BEN BİLMEM EVDE GELİNLİK ÇAĞINDA, ADAM VAR SKİVERİR MAZALLAH.
VAY BE SIKI HATUNMUŞ.
Günün ilerleyen saatlerinde.
KORAY NAPIYOSUN? BEN MARKETE ÇIKIYORUM BİŞEY İSTER MİSİN?
HA YA BİR KAÇ SOĞUK BİRA ALIRSAN.
YALNIZ KORAY DEMET'İN KIYMETİNİ BİL! ÇOK SAĞLAM KIZ.
AH! ahi.
BENİM ÖYLE BİR SEVGİLİM OLSA, GERÇEKTEN GÖZÜM KAPALI HER TOPA GİRERİM.
KIYMET BİLMEK NE KELİME ÖLÜRÜM BEN ONUN İÇİN...
OLDUKÇA DA AÇIK FİKİRLİ, VİZYONLU Bİ KIZ.
HA? AÇIK FİKİRLİ Mİ SEKSİ Mİ ACEP?
BAK BAK LAVUĞA BAK ASLINDA ÇAKALIN AĞABABASI BU!..
HASKTİR YA RESMEN BESLE KARGAYI OYSUN GÖZÜNÜ OLAYI...
O gece
OHH!
KIZIM YAVAŞ DUYULACAK
DUYULSUN.
ŞŞT DEMET DİLA'YI ÇAĞIRSAK MI?
NE?
OLUM HAVADAKİ NEM ORANI %98 KABAK TADI VERİR...
BENCE Bİ DENEYELİM OLMADI SKTİR EDERİZ.
BENDEN ÇOK ONA GİRİŞİRSEN SKERİM AMA...
TABİ Kİ!..
DUR Bİ ACELE ETME.
HADİ BE DEMET HADİ BEE!..

akıl fikir ofisi

Barış UYGUR
baris.uygur@gmail.com

● Artık ehemmiyeti kalmadığına göre söyleyebilirim, arkadaş hepimiz Türkiye'de yaşıyoruz, insanlar birbirlerine sinirlendiğinde açık artırma uzun zamandır sinkaflı küfretmekten başlıyor, dünyanın, bakın Türkiye'nin de demiyorum, dünyanın en fazla kamu ihalesi alan işadamı telefonda millette hayvan gibi küfrediyor, uzuncadır nargile kafelerden rock barlara gençler küfrü cümlelerinin sonuna nokta, yan cümlelerine virgül gibi kullanıyor. Gün içerisinde ülkede kullanılan kelimelerin mod'u yani en sık kullanılanı basbayağı küfürden oluşuyor, yetmiyor ülkede basbayağı adı küfür kısaltması olan spor gazetesi çıkıyor, RTÜK sosyal hayata müdahale etse etrafımızda kesintisiz bir bip sesiyle yaşayacağız. Tamam bunların hiçbiri hoş şeyler değil ama kimse kusura bakmasın, "durum vaziyetleri" aynen bu şekilde. E şimdi ilkokul bebesinden dünyanın en büyük ihale canavarına, gazete patronundan siyasetçiye herkes yedi gün yirmi dört saat sinkaflı küfrederken adamın birini "Valiye it dedi, yok it demedi basit dedi, basit demedi basbayağı it dedi," diye suçlamak da savunmak da o kadar anlamsız ki. Hayır adamı valiye it demekle suçlayanların bile suçlarken ettikleri en hafif hakaret "it" zaten, yedi gün yirmi dört saat muarızlarına "Mal, it, satılmış, şerefsiz," diyen ve buraya yazamayacağım fazlasını da çekinmeden dile getiren adamlar biri bir başkasına "it" dedi diye resmen çıldırıyor maşaallah. Hayır, gerçeklikle bağınızı bu kadar mı koparttınız, kendi yazdıklarınızı da mı okumuyorsunuz? Valla ben olsam desem de, demesem de böyle bir suçlama gelse görüyor ve artırır, hakaretin seviyesini hiç olmazsa spor gazetesi adına kadar çıkartırdım ki küfürbaz bir insan değilim. Zaten biraz da o yüzden, yani uzun yıllardır pek küfretmediğim için etrafımızda herkesin ne kadar küfürlü konuştuğunu daha net farkediyorum. Hani sigarayı bırakanlar kimsenin farketmediği sigara kokularını bile farkeder ya, o şekilde.

● Tabii bizde de ayrı bir heyecan var, onlarca yıl sonra CHP'li belediye başkanlarını eleştirme fırsatı bulmuş olduk, şimdi bu heyecanla bir süre yerel yönetimleri pür dikkat izleyeceğiz. Ben mesela önceden Eskişehir'deki köprülerin biçiminden ve en çok da balmumu heykel müzesinden feci rahatsızdım ama adamcağız orada tek başına duruyor ve hemen yanıbaşında Ankara var anasını satayım, dinozor ve transformers heykeli dikilen fantastik ortam dururken Porsuk üzerindeki köprüler çok eklektik diye eleştirsem biraz saçma olur, diye fazla ses etmiyordum, şimdi köprüleri eleştirip balmumu heykel müzesiyle rahatça dalga geçebilirim. Yılmaz Hocam gerçekten şart mıydı dünyanın en kötü fikri olan balmumu heykel müzesi yapmak? Bir de allahaşkına şu köprüleri diyorum biraz hizaya sokalım, en azından biri diğerine benzesin, şehir açık hava nehir köprüsü müzesine dönmüş.

● Ayrıca İstanbul Belediyesi için ilk aşamada işimiz de çok kolay. Ekrem İmamoğlu belediyenin önünde parti propagandası yaparak açıklama yayınlayan belediye personelini kovarsa niye kovdun diye eleştiririz, kovmazsa niye kovmadın diye. İlk başta işimiz bayağı kolay anlayacağınız. Ama bundan da anlayabileceğiniz gibi İmamoğlu ne yapsa yanarca. Adam kazandı tamam ama işi zor. Hayır mesela küçük çapta bir prenslik bütçesi harcayan kültür kurumu var belediyenin ama İstanbul'da belediyenin kültür sanat etkinliği demek çoğunlukla toplamda on sekiz kişinin dönüşümlü olarak gittiği abuk subuk paneller düzenlemek ve panellere katılanlara gelen insan başına devasa paralar vermek. Bildiğim bir iki tanesi var bu hepi topu on sekiz kişinin izlediği panellerin, o paraya Led Zeppelin'i getirirsin o derece. Ve evet, Led Zeppelin'in 39 yıldır konser vermediğini ben de biliyorum ama işte üçüncü sınıf çakma akademisyen ve dördüncü sınıf çakma şairlerin katıldığı programlar için tam da öyle bütçelerden bahsediyoruz.

● Her şey çok güzel olur mu olmaz mı çok da ilgilenmiyorum yani. Az biraz normal olsa bana yeter de artar bile.

UYKUSUZ
Haftalık Mizah Dergisi | 26 Haziran 2019 | Sayı: 617
Haftalık Yaygın Süreli Yayındır
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar
Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin
Kaligrafi: Şevki Sayışman Satış Sorumlusu: Selami Yamak
Adres: Asmalımescit Mah. Asmalımescit Sok. No: 29/4 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 Fax: 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1307 - 7619
Baskı: İleri Basım Mat. Amb. Reklam Tanıtım Yayın ve Teknik Hiz. Tic. A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 32 58
Genel Dağıtım: TURKUVAZ DAĞITIM TEL-0216 585 90 00
Abonelik: Yurtiçi: PTT kargo ile 250 TL. Özel kargo teslimatlı 340 TL Yurtdışı: Avrupa 100 Euro. Uzakdoğu 150 USD.
IBAN Numaralarımız:
(Alıcı: Mürekkep basın) TL: TR59 0006 2000 0680 0006 2974 32 USD: TR78 0006 2000 0680 0009 0849 67 EUR: TR08 0006 2000 0680 0009 0849 66

Dergimize ulaşamadığınız bayiler için iletişim adresi ve telefon numaralarımız selamiyamak@gmail.com 0212 245 53 38/39

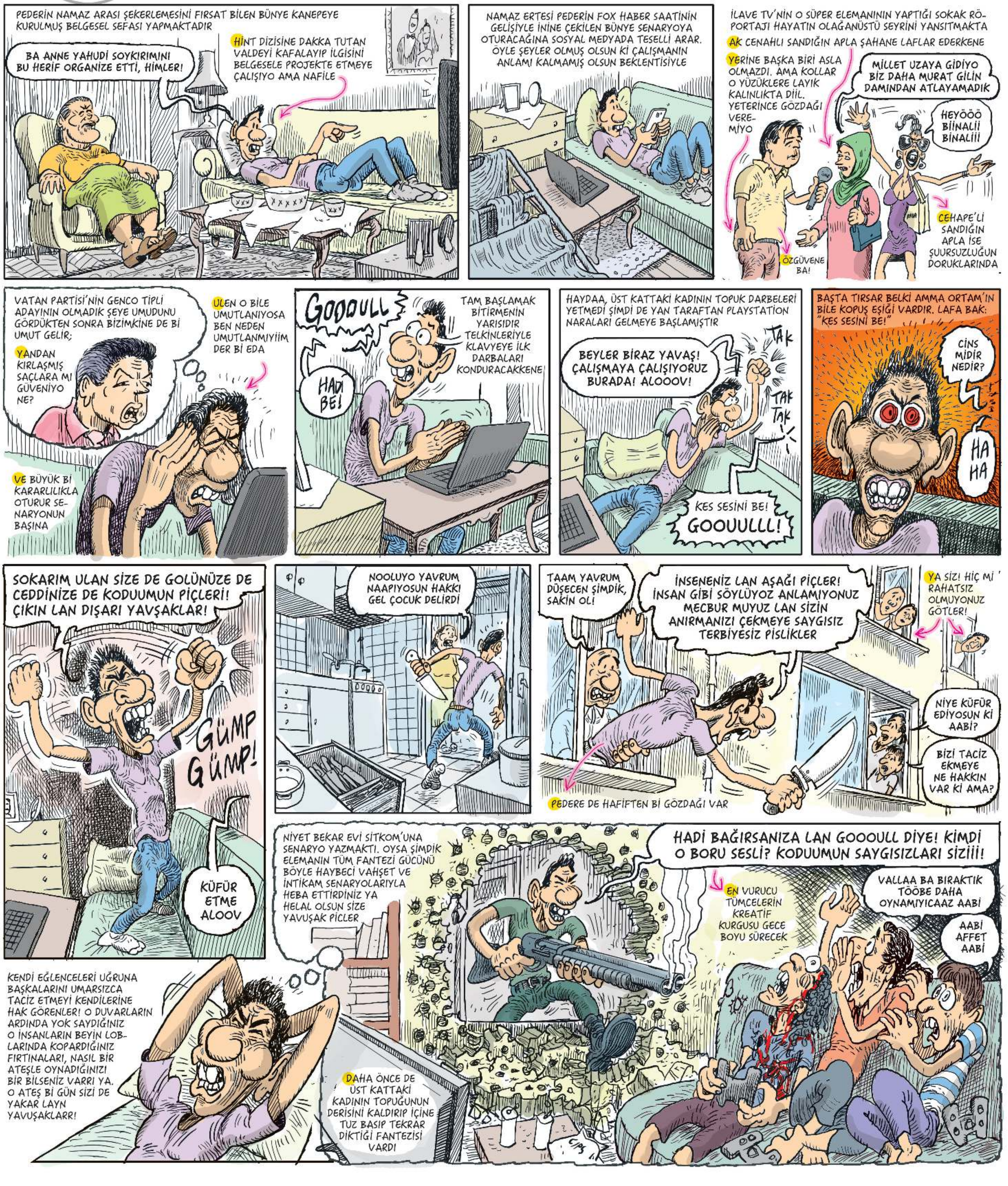
ORTAM

En telmaşa adam

SÖNMEZ KARAKURT
sonmezkarakurt@gmail.com

YALNIZ DEĞİLSİNİZ!

özet:
ORTAM BABA OCAĞINDA BİR TÜRLÜ MESAFE KATEDEMEDİĞİ SENARYOYLA KABUSLAR İÇİNDE GÜNLERİNİ GEÇİRMEKTEDİR

UYKUSUZ

3 TEMMUZ ÇARŞAMBA
SAYI: 2019/27 No: 618
5 TL.
K.K.T.C. FİYATI: 6 TL.
ISSN 1307-7619

Ergenekon davasında
“örgüt üyeliği” ile suçlanan
tüm sanıklar beraat etti.

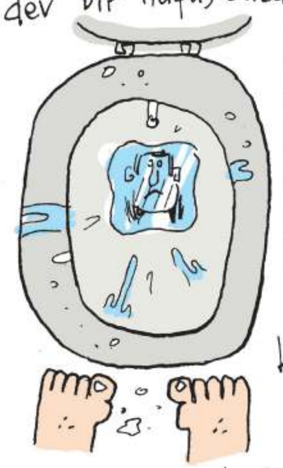
YAZ AKŞAMI HİKAYELERİ

“hepsi senin yüzünden”

Bir matadorun pelerini gibi sallanıyordu gökyüzü, gözlerini açtığında... Salyalı yanağını koltuğun kadifesinden ayırırken "Akşam olmuş amk" diye telaşlı bir ağıt yaktı huzursuz kalbi kaçan gün için... Ama günün depresyonundan bile isteye uykulara gizlenenin kendisi olduğunun da farkındaydı.. Öfkeli bi bulut gibi "Korkak, korkak" diye çakarak şimşekleri tuvalete gitti.. Olanca gücüyle işedi.. Gargara yapan bir su aygırı gibi bağıran klozetin gürültüsünde boğmaya çalıştı düşüncelerinin sesini...

Kısa bir süre için başarılı olsa da, ansızın bitti basıncı çişinin... Son damlalar hayatın gerçeklerine atılan ufacık yumruklar gibi "Plimp, pip.." diye vurdu suya.. Klozetin suyunda kendi yansımasını görene kadar bekledi.. Dalgalar duruldu.. Vesikası net bi şekilde belirdiğinde, bütün bu kompozisyon, üzerinde güncel fotoğrafı bulunan dev bir nüfus cüzdanına dönüşmüştü...

Sifon iki haftadır bozuktu... Arada kovayla su döküyordu.. Ama şimdi üşenmişti.. Okumaya 3-4 sayfa önce başladığı bir kitap gibi, yavaşça kapadı klozetin kapağını..

☆ ☆ ☆

Bir matadorun pelerini gibi sallanıyordu gökyüzü.. Ama matadorun bilmediği, bu boğa kızgın değil, üzgündü... O arenaya bi yatak koysanız, o boğa yatar uyurdu amk çocukları!.. Yapacaanız işi sgiim!.. Belki de ispanyollara sinirlenmenin zamanı değildi... Kadife koltuk o'nu sıkıca kucakladı... "Düşünme bunları ...Hadi dinlen.. Seni seviyorum.."

☆ ☆ ☆

Sönmeye yüz tutmuş bi köz gibi beyazların arasından kızarıyordu gökyüzü... Alaca karanlık sokaklara, evlere girmiş, çoğunun ışığını yakmıştı... Vücut buhusuyla nemlendirdiği kadife koltuktan kalkarken, koltukta oluşan basit kültür yaşamı "Gitme!" diye bağırır gibiydi.. "Nereye gidebilirim ki?" der gibi döndü koltuğa.. Bi süre göz göze hareketsiz bakıştılar.. İkisi de birbirlerini çok yakından tanımışlardı geçen yıllarda...

Gitti balkon kapısını açtı.. Koltuğun yanına döndü ve balkon kapısına doğru ittirmeye başladı koltuğu.. Kapıya geldiğinde koltuğu çapraz pozisyona getirdi.. Çünkü başka türlü geçmezdi..

Koltuğu 5. kattan aşağı bıraktı... Üzerine düştüğü arabayla beraber kuvvetli bir çığlık attı kadife koltuk... Komşular birer ikişer camlara çıktılar... Maksimum üçer olabildiler.. Komşuların gücü bu kadardı.. Ama polisler ekip arabasıyla dörderli geldiler. Olay yerini bantla çevirip delilleri incelediler.. Ve kısa sürede koltuk sahibine ulaştılar..

☆ ☆ ☆

"Neden attın?" diye soruyorlardı merkezdeki sorgusunda.. "Kadife yakıyordu, rahat değildik ikimiz de," dedi... "Kadife koltuk yakar" dedi polislerin babacan olanı... "Bırakın gitsin.. Haklı,"

☆ ☆ ☆

Eve döndüğünde artık başka bir adamdı.. Mesela, o hiç bitirmediği kitaplar var ya, işte ilk iş onları okuyacaktı. Klozetten başlamaya karar verdi ve kapağını kaldırdı.. "Unuttun mu? Ben su aygırıyım" dedi klozet.. "A-a?" diye şaşırdı.. Şaşırarak uyandı.. Evet sayın okuyucu.. Adamımız daha yeni uyandı.. Buraya kadar rüya idi. Uyandığında gökyüzü bir matadorun pelerini gibi kıpkırmızı sallanıyordu.. Salyalı yanağını zorlanarak ayırdı kadife koltuğun kolluğundan.. "Akşam olmuş amk" diye düşündü.. Balkona çıktı.. Serin akşam yeli, terli vücudunu ürpertti.. Bunu bi adama ancak sevdiği kadın yapabilirdi.. Bilirdi o kadın, adamının sihirli noktasını ve busesiyle ürpertip ayağa kaldırırdı tüyleri.. "Kadınımsın" dedi akşama uzanan dudakları..

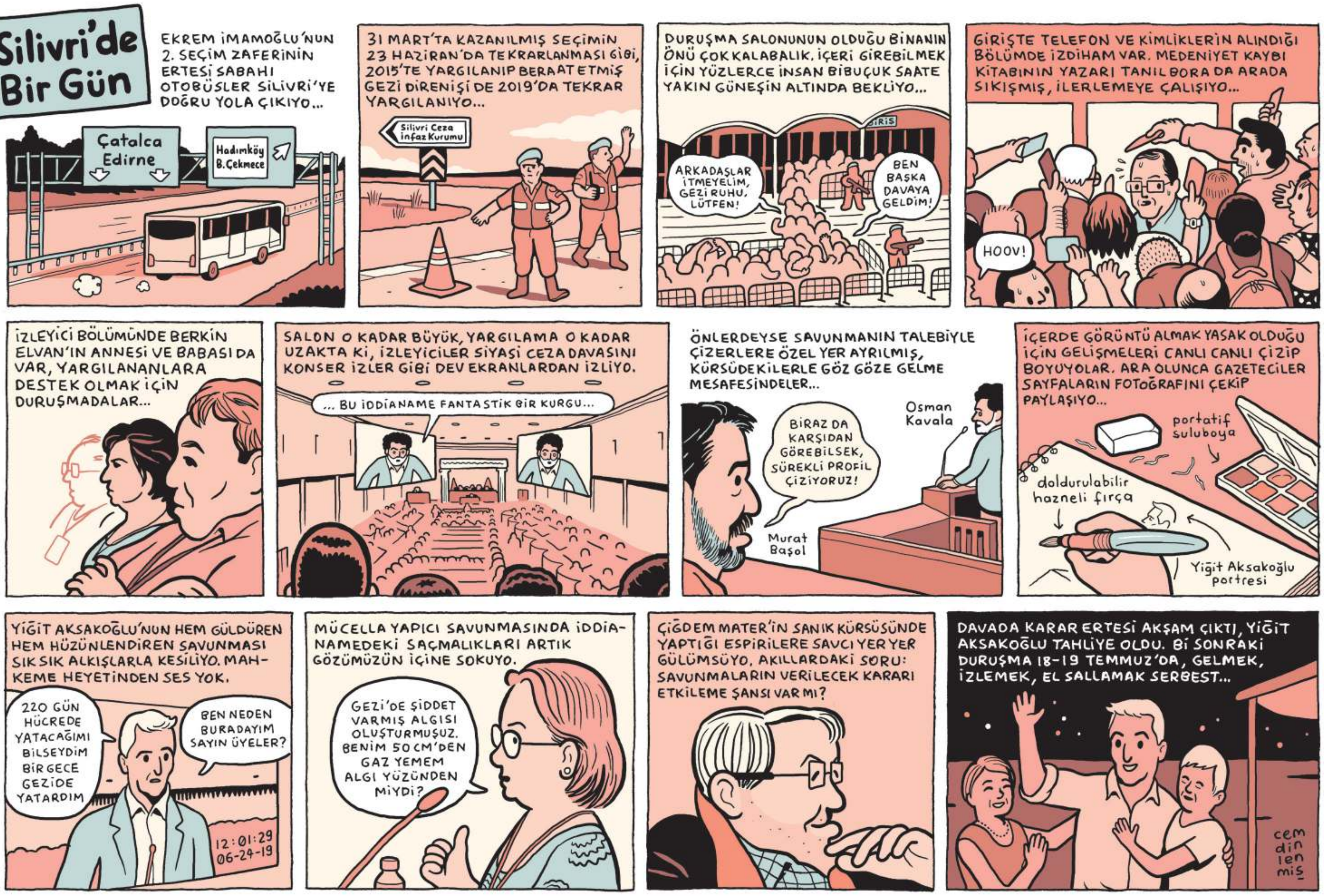

☆ ☆ ☆

Uzun lafın kısası sevgili okuyucu, hayat bütün tecrübelerini yaşatacak bize.. Mutlu olacaz, üzülecez, zevk alacaz, depresyona girecez, öfkelenicez.. Burada bütün numara, bu tecrübelerin hiçbirinin bağımlısı olmamak.. Yaşa-çık..

Bilemiyorum.. Bi tatile ihtiyacım var.. İnsan denizinin içinde kendi duygularını tecrübe etmek zor.. Tatlı bi yalnızlık lazım.. Duygusuz..

— BİTTİ —

@kaansezyum

HKO

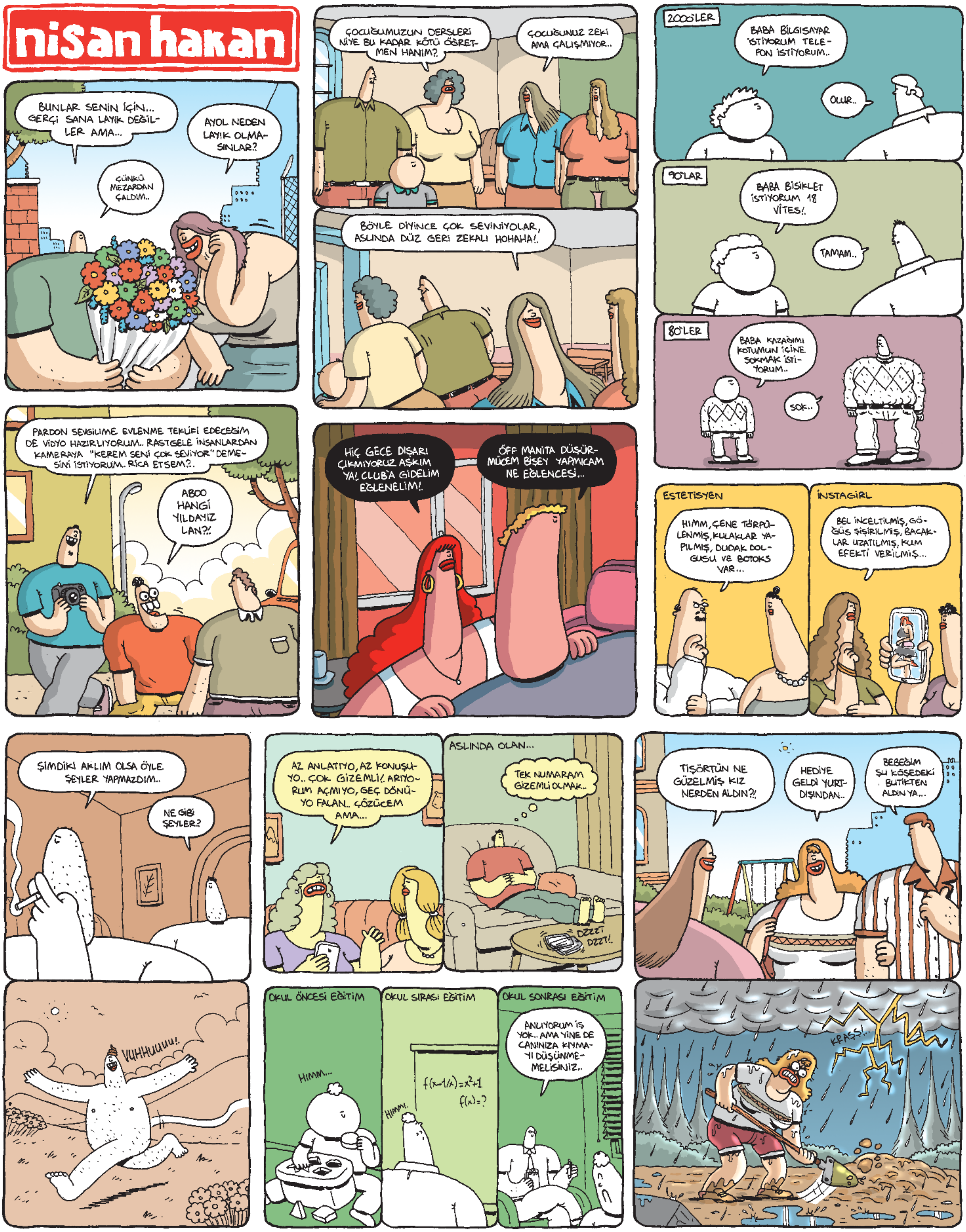
Ay valla kendimden bıktım. Bıktım, yıldım, usandım. Bu kendimi başka bir kendimle değiştirmem gerekiyor. Şaka maka bunca yıl da gebermeden gelebilmişim. Çoğu insan bu kadar da yaşayamıyor bu kadar gerizekalılığa rağmen. Yani iyi idare etmişim. İyi mi idare ettim yoksa iyi mi hasıraltı ettim peki problemlerimi? Mevzu orada. Sorunlardan hep kaçmışım, hiçbiriyle de yüzleşmemişim. Mal gibi gelip, mal gibi gitmişim, kendime iyi bakmamışım, sadece keyfime iyi bakmışım. Böyle olunca da gün geliyor dımdızlak ortada kalıyorsun o daha önce bakmadığın kendinle. Kendimi de pek sevmemişim onu anlıyorum. Kendimi sever gibi yapıp hep keyfimi sevmişim. Kendime çok az iyi bakmışım. Ne iyi beslenmiş, ne iyi dolaşmış, ne iyi okumuş, ne iyi izlemiş, ne iyi dinlemiş, ne iyi gezmiş, ne de iyi yaşamışım. Yani şimdi insan vücuduna ve aklına iyi bakmazsa bir noktada ne oluyor? Evet, bildiniz balatalar sıyırıyor. Kamyonun bakımı yaptırma, dağ taş ayı gibi yükle kullan, sonra bu alet neden arıza ışığı yaktı. E bundan dolayı yanar o ışık...

Neyse zararın neresinden dönsen daha az zarar. Kar filan değil. Zarar saplaytıd bi kere. Orası kesin, maksat bundan sonra g*tü kurtarmak, bundan sonra kendine iyi bakabilmek, bundan sonra yaşamaya yaşamak gibi bakabilmek. Yoksa her gün öyle ya da böyle yine aynı şekilde devam edersem çok da uzun süre online kalamayacağım. Her güne bir intihar sığdırmak çok fazla. Her gün kendini kaybedip, ertesi sabah 'Ya neredeydim ben' diye güne başlamak olmuyor. Gün başlamıyor artık bir noktadan sonra. Hep bir spiralin içinde çıkışa doğru bakar şekilde buluyorum kendimi. Şimdi ya o döngüyü durduracağım ya da o beni durduracak. Bir noktada hareket edemez hale geleceğim.

Kendime daha iyi bakacağım, çevremdekilere daha iyi davranacağım, güzel besleyeceğim kendimi ve çevremi. İlham alıp ilham vereceğim gücüm yettiğince. Daha sevgi dolu olmaya çalışacağım, aldığımı yansıtmayı deneyeceğim. Her şeye sahip olmaya çalışmayacağım, her yeri göreceğim. Gereksiz maceralardan kaçınıp, gerekli maceralara hazırlanacağım. Kendime saygı duyacağım, unuttuğum, kaçırdığım günler olmayacak. Düzenli yüzeceğim her gün olmasa da gün gün... Güzel müzik dinleyip, güzel şeyler okuyacak, izleyeceğim. Tekrarların sonsuz döngüsünde değil, zamanın gidiciliği ve anın tekliği üzerine düşüneceğim. Bugün varım, yarın belki de daha az varım, bunu unutmayacağım. İmkanım varken yapacak, bir sonraki fırsatı beklemeyeceğim. Bakalım ne kadar olacak, ne kadarı olamayacak, ne kadar da heder olacak.

Bunları uygulamaya çalışırken yine aynı birey olmaya devam mı edeceğim yoksa. Yoksa böyle giderse filmin sonunu film bitmeden izlemek mümkün olacak. Hiç de öyle bir şey istemiyorum. Daha yapmak istediğim çok şey var. Daha bunun müziği var, kitabı var, davulu var, konseri var. Aslında bir sürü şey de yapabiliyorum ama bizim çocuk ne yapalım böyle denyo oldu. Sezyum'du Denyum oldu... Zamanla her şey her şeye olabiliyormuş, onu da böyle görmeseydik iyiydi. Kendim kendim diye diye aslında kendime hiç de özen göstermemişim. Bencillik bireyin kendisine yapacağı en kötü şeylerden biri. Önce kendine sonra çevreye. Bakalım gelecekte başıma daha neler gelecek.

Benim başım dedim ama sizin başınız aslında. Hepimizin hepimizden ders alması lazım. Herkes akıllı olacak.

nisan hakan
BUNLAR SENİN İÇİN... GERÇİ SANA LAYIK DEĞİLLER AMA...
AYOL NEDEN LAYIK OLMASINLAR?
ÇÜNKÜ MEZARDAN ÇALDIM..
PARDON SEVGİLİME EVLENME TEKLİFİ EDECEĞİM DE VİDYO HAZIRLIYORUM.. RASTGELE İNSANLARDAN KAMERAYA "KEREM SENİ ÇOK SEVİYOR" DEMESİNİ İSTİYORUM.. RİCA ETSEM?..
ABOO HANGİ YILDAYIZ LAN?!
ÇOCUĞUMUZUN DERSLERİ NİYE BU KADAR KÖTÜ ÖĞRETMEN HANIM?
ÇOCUĞUNUZ ZEKİ AMA ÇALIŞMIYOR..
BÖYLE DİYİNCE ÇOK SEVİNİYOLAR, ASLINDA DÜZ GERİ ZEKALI HOHAHA!.
HİÇ GECE DIŞARI ÇIKMIYORUZ AŞKIM YA! CLUB'A GİDELİM EĞLENELİM!.
ÖFF MANİTA DÜŞÜRMÜCEM BİŞEY YAPMICAM NE EĞLENCESİ...
2000'LER
BABA BİLGİSAYAR İSTİYORUM TELEFON İSTİYORUM..
OLUR..
90'LAR
BABA BİSİKLET İSTİYORUM 18 VİTES!.
TAMAM..
80'LER
BABA KAZAĞIMI KOTUMUN İÇİNE SOKMAK İSTİYORUM..
SOK..
ESTETİSYEN
HIMM, ÇENE TÖRPÜLENMİŞ, KULAKLAR YAPILMIŞ, DUDAK DOLGUSU VE BOTOKS VAR...
İNSTAGİRL
BEL İNCELTİLMİŞ, GÖĞÜS ŞİŞİRİLMİŞ, BACAKLAR UZATILMIŞ, KUM EFEKTİ VERİLMİŞ...
ŞİMDİKİ AKLIM OLSA ÖYLE ŞEYLER YAPMAZDIM..
NE GİBİ ŞEYLER?
YUHHUUUU!
AZ ANLATIYO, AZ KONUŞUYO.. ÇOK GİZEMLİ!. ARIYORUM AÇMIYO, GEÇ DÖNÜYO FALAN.. ÇÖZÜCEM AMA...
ASLINDA OLAN...
TEK NUMARAM GİZEMLİ OLMAK..
DZZZT DZZT!
OKUL ÖNCESİ EĞİTİM
HIMM...
OKUL SIRASI EĞİTİM
HIMM!
$f(x-1/x)=x^2+1$
$f(x)=?$
OKUL SONRASI EĞİTİM
ANLIYORUM İŞ YOK.. AMA YİNE DE CANINIZA KIYMAYI DÜŞÜNMEMELİSİNİZ..
TİŞÖRTÜN NE GÜZELMİŞ KIZ NERDEN ALDIN?!
HEDİYE GELDİ YURTDIŞINDAN..
BEBEĞİM ŞU KÖŞEDEKİ BUTİKTEN ALDIN YA...
KRASS!

æ Merhaba.

æ Hani bazen böyle arabaya benzin alıyorsun da, diyelim yüz liralık, anamm yüz liralık, canımm yüz liralık, yüz liralık, çünkü yani arabaya benzin alacaksan da yüz liralık alacaksın baba, bu arabaya benzini yüz liralık alacaksın, yüz liradır iyidir, alıyorsun da böyle benzini, ne bileyim misal göstergede üç tık atıyor, önce bir sinirleniyorsun, "püiii, paranın da hiç değeri kalmadı, yazıklar olsun" diyorsun, demiyor musun diyorsun, diyorsun da diyorsun, diyorsun da diyorsun, diyorsun, sonra sen böyle sinirle yola devam ederken, hop bir tık daha geliyor ya, kendiliğinden, hediye gibi, o anlarda hayvan sevinmiyor musun, seviniyorsun, tabii ki seviniyorsun, çok da güzel seviniyorsun, pek de güzel seviniyorsun, seviniyorsun da seviniyorsun, seviniyorsun da seviniyorsun, seviniyorsun, yorsun, yorsun da yorsun, yorsun da yorsun, öyle bir güzel seviniyorsun, sonra tam böyle sevinirken, hop o bir tık tak diye düşmüyor mu, işte o anlarda "Allah kahırbela" demiyor musun, diyorsun, diyorsun da diyorsun, diyorsun da diyorsun, diyorsun, sun, un, nun, yani işin özü şunu anlatmaya çalışıyorum, hayatta diyorum bazı şeyleri çok da kafaya takmamak gerek diye düşünüyorum, kafaya takıyorsun da noluyor, bak bir tık atıyor, bak bir tık düşüyor, arabaya koyduğun benzin bile sana oyun ediyor, o yüzden çok da şeyapmamak lazım, "amaaan, bir daha mı geleceğim dünyaya" demek lazım, o noktaya zaten insan eriştiği zaman, o insanın sırtı da kolay kolay yere gelmiyor, güzel bir hayat yaşıyor, seviyor seviliyor.

æ Geçenlerde de bir arkadaşım durup dururken "amuda kalkıyor musun Alpay" diye sordu. "Amuda mı kalkmak" dedim. "Evet" dedi "amuda kalkmak". "Niye ki" dedim. "E herkes amuda kalkıyor, sen niye kalkmıyorsun acaba amuda" dedi. Dedim "kim kalkıyor ya amuda, amuda kalkmak ne demek" dedim. "Oohoo" dedi, "sen bilmiyor musun herkes kalkıyor şimdi amuda" dedi. "Şaka mı bu ya" dedim. "Kesinlikle şaka değil, gerçekten herkes amuda kalkıyor" dedi. "Ne zamandan beri kalkıyorlar peki amuda" dedim. "İki üç senedir rahat bir kalkıyorlar amuda" dedi. "Sen kalkıyor musun peki amuda" dedim. "Tabii ki kalkıyorum" dedi. "Kardeşlerim de kalkıyorlar amuda" dedi. "Amuda kalkmayan yok, ben sana öyle söyleyeyim" dedi. "Herkes yani şu anda üç seneden bu yana amuda mı kalkıyor" dedim. "Emin ol Alpay, amuda kalkabilen kim varsa amuda kalkıyor, amut keşfedildi resmen" dedi. "Bir anda mı oldu ki her şey" dedim. "Evet bir anda oldu" dedi. "Bundan üç sene önce kimse amut bilmezken şimdi herkes amuda kalkıyor" dedi. "Allah Allah ya" dedim, "mekik desen anlayacağım da, amut çok zor değil mi ya" dedim, "En son çocukken kalkıyordum ben amuda" dedim. "Mekik ne ya" dedi, "amut varken" dedi. "O derece diyorsun" dedim. "O derece tabii" dedi. "Amudun tadını bir kez alan, amuttan bir daha kopamaz" dedi. "Peki" dedim "ben sana bir şey soracağım". "Sor" dedi. "Madem herkes son üç senedir çılgınlar gibi amuda kalkıyor, benim bundan niye haberim yok" dedim, "çünkü herkes amuda kalksa benim bundan bir şekilde haberim olurdu" dedim. "İşte şu anda oldu senin de haberin" dedi. "Biri sana söylemeden nereden bileceksin" dedi. "Niye söylememişler ki acaba" dedim. "E orasını da artık ben bilemeyeceğim" dedi. "Çok sağlıklı bir şey ama amuda kalkmak" dedi. "Mutlaka sen de amuda kalk" dedi. "Hadi eyvallah" dedi gitti. Kahvecideydik o ara. Ben de sonra eve gittim. Önce şöyle bir koltuğa oturdum, duvara baktım. "Olur mu lan acaba" dedim, "kalksam mı acaba amuda" dedim. Sonra dedim, "hemen tez canlı gibi amuda kalkmayayım şimdi, özenti gibi, sonra kalkarım yarın kalkarım ben de amuda" dedim. Ertesi gün yine baktım duvara. "Ne bileyim, bana biraz saçma geliyor aslında amuda kalkmak" dedim. "Herkes amuda kalkıyor diye ben de mi amuda kalkmak zorundayım, bilemedim" dedim. "Bugün de kalkmayayım amuda, yarın kalkarım" dedim. "Daha yaşım ufak, kaçmıyor ya amut" dedim. Ertesi gün oldu, bir daha baktım duvara, "sokmuşum ya amuduna" dedim. "Kalkmıyorum lan amuda" dedim. "Kalkan kalksın, ben kalkmıyorum amuda" dedim. Daha sonraki günlerde ise kesin kararımı verdim ve amuda kalkma fikrini kafamdan tamamen sildim. Şimdi var ya, kralı gelse beni amuda kaldıramaz. Öyle yok öyle. İnsanların beynine girip insanları amuda kaldırmak yok öyle. Zaten bence bu işte bir iş var. Bu amuda kalkma işinde bir iş var. İçime sinmiyor. Toplumsal olarak dinamiklerimizi çökertmek istiyorlar. Kan beynimize otursun, yarasa gibi kendimizi bilemeyelim istiyorlar. Bugün bir yarasa'nın yaşamına bakın. Ben bu kadar söylüyorum. Ben de eğer Alpay'sam ben bu oyunu bozar, ben de bu amutçulara neler ederim, sen de seyret o zaman, bak neler ediyorum ben. Amut'muş. Böyle bir saçma bir şey olamaz. Amut ne ya amut ne. Amuda kalkmak ne Allah aşkına ya, amuda kalkmak ne.

æ Yemek yediğin yer mutlu olduğun yer bir de. Bursa'da iskender yiyorsun, orada mutlusun. Antalya'da piyaz yiyorsun, orada mutlusun. Muğla'da sevdiğin bir kahvaltıcı, iyi bir meyhane var, orada mutlusun.

æ Hoşça kal.

"HEY"
6 Temmuz Cumartesi / **Kadıköy Bahane** / Saat: 21.00 / bilgi: 0216 345 54 49
12 Temmuz Cuma / **BKM Mutfak Çarşı** / Saat: 20.00 / bilgi: 0212 327 72 00
17 Temmuz Çarşamba / **İzmir Alsancak 6:45** / Saat: 21.00 / bilgi: 0532 564 50 35

CEM GÜVENTÜRK

akıl fikir ofisi

barisuygur@gmail.com

Barış UYGUR

HER ŞEY ÇOK GÜZEL OLMAKTAYDI

Emrah'ın telefonuyla uyandım. Telefon sesiyle uyanmaya alışık değilim, o yüzden önce

"Sabah sabah ne oldu abi, Karga bokunu yemeden arıyorsun?" diye çıkıştım.

Bir süredir hepimizden düzenli bir hayat süren Emrah, "Şu an batı yarı küresinin bir kısmında sabah olsa da yurdumuzda kargalar beş çayına oturdu moruk," dedi.

Biliyorsunuz dünyada hâlâ moruk ifadesini kullanan üç kişi var, bunlar da Emrah Ablak, Seren Yüce ve Feridun Koç. Feridun Abi ve Seren sinemacı oldukları için tanışsa da Emrah ikisini de tanımıyor. Ben de bir an için üçünü bir araya getirirsem moruk kelimesinin eskisi gibi yükseleceğini ve günümüzde kanka, kanki, kardo gibi kelimelerin yerini alacağını hayâl ettim. Aslında bunu bir an önce yapmalıydım zira sağda solda "kardo, kanka" gibi hitaplar duydukça içimde habis bir ur büyüyordu. Üçünü derhal bir araya getirme planını aklımın bir kenarına yazdım ve saate baktım. Beş olmasa da çıkıp bankaya para çekmeye gitsem çekemezdim. Tabii bunda hesabımda para olmamasının da rolü var ama para olsa bile gidene kadar banka kapanırdı.

"Söyle abi, kusura bakma geç yattım," dedim.
"Moruk hani bu İmamoğlu gelince her şey çok güzel olacaktı?"
"Bir şey mi oldu?"
"E bir şey olmadı işte, sorun o," dedi Emrah.
"Peki," dedim, "sen ne olmasını bekliyordun ki?"
"Yani ne bileyim abi, hava gölgede otuz derece, sıcaktan feleğimiz şaştı, sıcak bir şey değil de çok nemli hava, nem fena," dedi.

Emrah'ın iklim hakkındaki fikirlerini onayladıktan sonra telefonu kapattım. Giyinip dışarı çıktım ve Peyote'ye gittim. Çünkü herkes bilir ki güzel çay barda içilir, zira çayı aslında kendileri için demlerler, bir de benim gibi kılkuyruklar içer. Ama benim asıl derdim birbirine hâlâ moruk diyen insanları bir araya getirerek bir uzay zaman kırılması yaratmaktı. Barda Feridun Abi'yi gördüm. Yanına gidip oturdum, selam verdim.

"Moruk nasıl olacak bu işler?" diye cevabı insanlık tarihi boyunca verilememiş bir soru yöneltti.
"Hangi işler Feridun Abi?"
"E işte bu seçim meçim. Hani her şey çok güzel olacaktı? Beyoğlu'nda hiçbir değişiklik yok moruk, Beyoğlu sakinlerinin yüzde kırkını saç ektirip kafasını havalandıranlar, kalanını da şerbetli tatlı satanlar oluşturuyor hâlâ."
"Abi sen ne yönde bir değişiklik bekliyordun?"
"Ne bileyim ulan, kitap günleri vardı eskiden Mis Sokak'ta, şuraya iki üç ağaç diksinler, sabah kamyon giremiyor ağaçları kaldırdılar, kamyon yerine el arabasıyla taşısınlar malları moruk."
"Abi ben belediye başkan vekili miyim?"
"Ne bileyim lan, ayarlayın bunları, her şey çok güzel olacak dediler, olsun işte."
"Tamam Feridun Abi," dedim ve dergiye geçtim. Zira bilen bilir, ortadoğu ve balkanlarda, birinciye değilse de ikinciye gelen çay Selami'den içilir.

Dergide Selami ben sormadan çayı masama koyup,
"E hani ne oldu İmamoğlu," diye çıkıştı.
"Yahu Selami ben CHP merkez karar yürütme kurulu üyesi miyim hatta ben CHP üyesi miyim? Ya ben CHP'li bile değilim bana niye soruyorsun?"
"Bilmiyorum artık, her şey çok güzel olacak, diyorlardı ama bir şey olduğu yok."
"Yahu ne olacaktı iki günde? Sen ne bekliyordun?"
"Ne bileyim ben kanatlarımız falan çıkacak diye bekliyordum."
Tam "Vay arkadaş sen de bambaşkaymışsın," diyecektim ki kıs kıs güldüğünü fark ettim. İçeride arşivden Ahmet Yılmaz'ın karikatür albümünü almış, orada milenyuma girdikten sonra anında uçan arabalar ve kanatlanmayı bekleyen adamların olduğu karikatürü okumuştu ve şimdi beni makaraya sarıyordu.
"Selami o elinde tuttuğun kitabın, parmağını koyduğun sayfasında milenyum karikatürü mü var?" diye sordum, gülerek gitti.

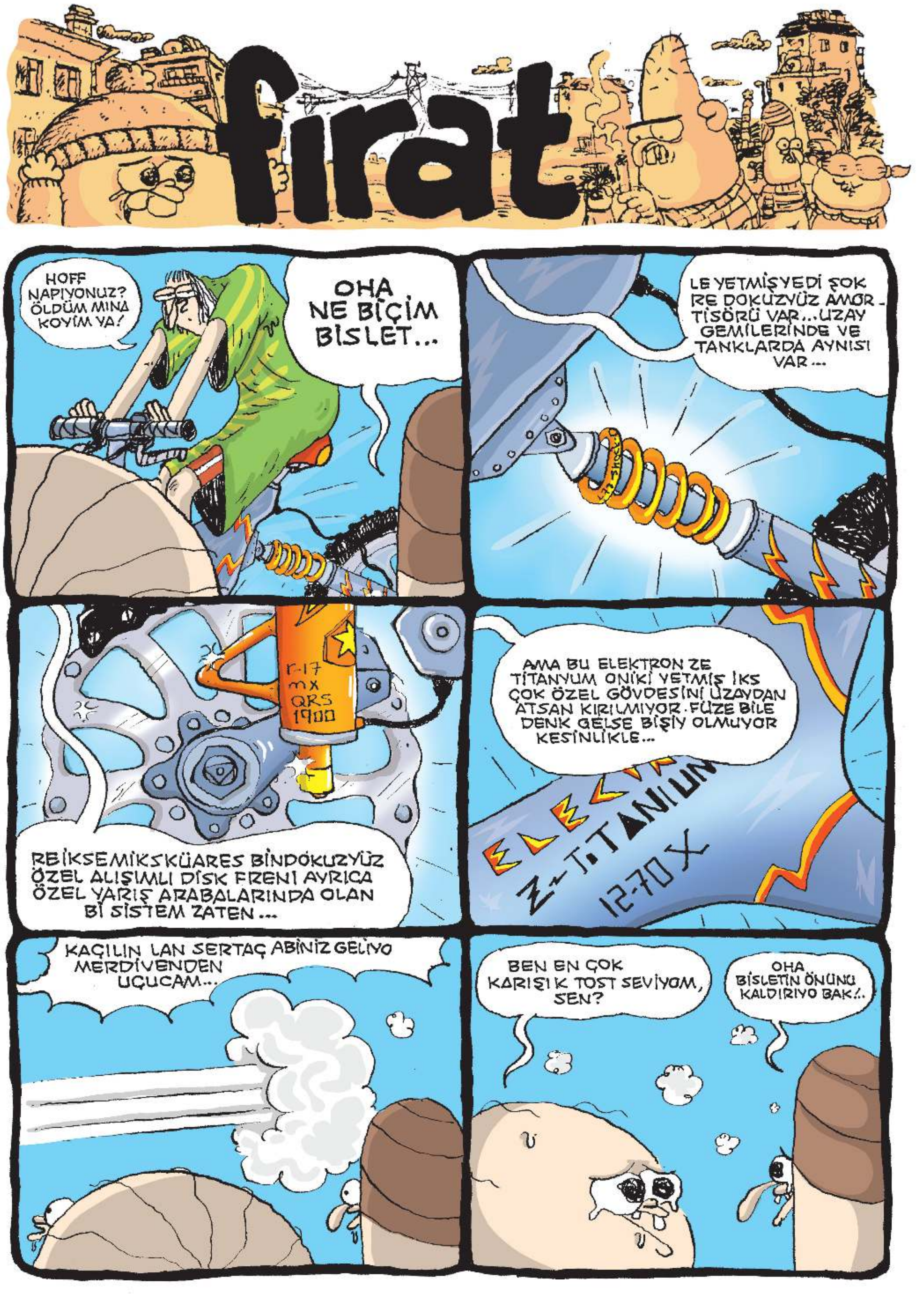
Sonra oturup çalışmaya başladım. Kağıdı kalemi çıkarttım, hesap kitap yapmaya koyuldum. Kafamı bir kaldırdım ki Yiğit gelmiş.
"Naber abi?"
"N'olsun? Ne düşünüyorsun, nasıl olacak bu işler?"

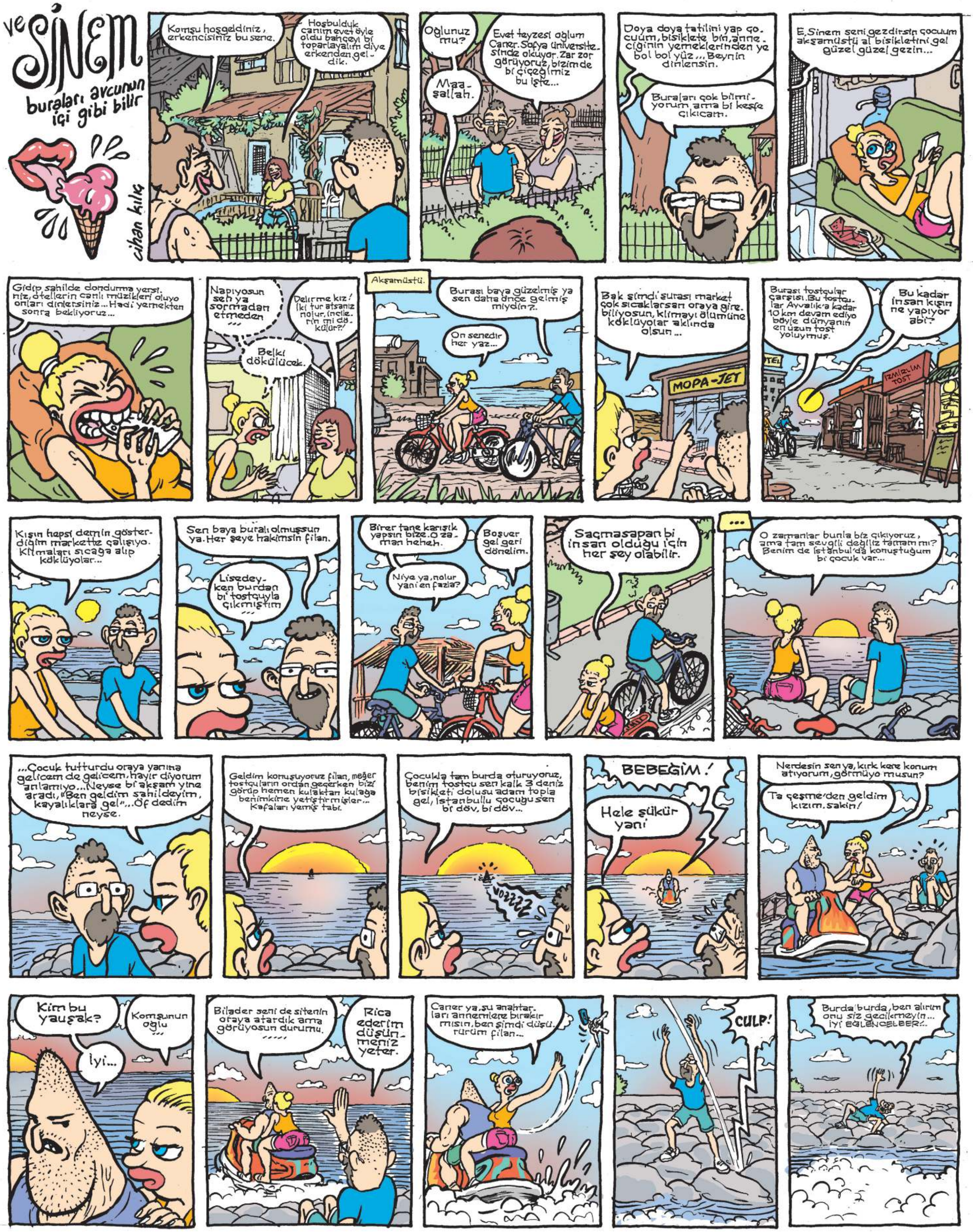
Bak yine aynı soru. Ben de dayanamayıp anlatmaya başladım.
"Şimdi ben Feridun Abi'yi bir arkadaşın doğumgünü var, mutlaka seninle tanışmak istiyor diye dergiye çağıracağım. Aynı zamanda sen de Emrah'ı ara, youtube'a video yüklüyoruz diye kandır, o da gelsin. Seren'e biraz evvel "Elimde süper senaryo var, tam altın ayılık," diye mesaj attım o da geliyor. Önceden şu küçük odaya iki tane kamera koyup youtube yayınına geçelim. Sonra üçü de geldiğinde odaya sokar kapıyı üzerlerine kitleriz. Ne dersin?"
"Alla alla, niye yapıyoruz böyle bir şeyi?"
"Youtube'ta viral olacak, üç tane sürekli birbirine moruk diyen adamı izleyenler kardo'yu kanka'yı bırakıp birbirine eskisi gibi moruk diyecek, böylece her şey çok güzel olacak."
"He… O muydu abi her şey çok güzel olacak dediğin?"
"E güzel olmaz mı sence?"

Yiğit biraz düşündü.

"Aslında evet lan, şu an o kadarı bana yeter de artar bile. Hatta ben başlatıyorum akımı moruk, sana kolay gelsin," dedi.

Ellerimi ovuşturmaya başladım zira her şey yavaş yavaş çok güzel olmaya başlamıştı bile.

ve Sinem
buraları avcunun içi gibi bilir
cihan kılıç
Komşu hoşgeldiniz, erkencisiniz bu sene.
Hoşbulduk canım evet öyle oldu bahçeyi bi toparlayalım diye erkenden geldik.
Oğlunuz mu?
Maaşallah.
Evet teyzesi oğlum Caner. Safya üniversitesinde okuyor. Zar zor görüyoruz, bizim de bi çiçeğimiz bu işte...
Doya doya tatilini yap cocuum, bisiklete bin, anneciğinin yemeklerinden ye bol bol yüz.,. Beynin dinlensin.
Buraları çok bilmiyorum ama bi keşfe çıkıcam.
E, Sinem seni gezdirsin çocuum akşamüstü al bisikletini gel güzel güzel gezin...
Gidip sahilde dondurma yersiniz, otellerin canlı müzikleri oluyo onları dinlersiniz... Hadi yemekten sonra bekliyoruz...
Napıyosun sen ya sormadan etmeden ...
Belki dökülücek.
Delirme kız! İki tur atsanız nolur, incilerin mi dökülür?!
Akşamüstü.
Burası baya güzelmiş ya sen daha önce gelmiş miydin?..
On senedir her yaz...
Bak şimdi şurası market çok sıcaklarsan oraya gire. biliyosun, klimayı ölümüne köklüyolar aklında olsun...
MOPA-JET
Burası tostçular çarşısı. Bu tostçular Ayvalık'a kadar 10 km devam ediyo böyle dünyanın en uzun tost yoluymuş.
Bu kadar insan kışın ne yapıyor abi?
İZMİRLİM TOST
Kışın hepsi demin gösterdiğim markette çalışıyo. Klimaları sıcağa alıp köklüyolar...
Sen baya buralı olmuşsun ya. Her şeye hakimsin filan.
Lisedeyken burdan bi tostçuyla çıkmıştım ...
Birer tane karışık yapsın bize. O zaman heheh.
Niye ya, nolur yani en fazla?
Boşver gel geri dönelim.
Saçmasapan bi insan olduğu için her şey olabilir.
...
O zamanlar bunla biz çıkıyoruz, ama tam sevgili değiliz tamam mı? Benim de İstanbul'da konuştuğum bi çocuk var...
...Çocuk tutturdu oraya yanına gelicem de gelicem, hayır diyorum anlamıyo... Neyse bi akşam yine aradı, "Ben geldim sahildeyim, kayalıklara gel"... Öf dedim neyse.
Geldim konuşuyoruz filan, meğer tostçuların ordan geçerken bizi görüp hemen kulaktan kulağa benimkine yetiştirmişler... Kafaları yemiş tabi.
Çocukla tam burda oturuyoruz, benim tostçu sen kalk 3 deniz bisikleti dolusu adam topla gel, İstanbullu çocuğu sen bi döv, bi döv...
VOZZZZZ
BEBEĞİM!
Hele şükür yani
Nerdesin sen ya, kırk kere konum atıyorum, görmüyo musun?
Ta çeşme'den geldim kızım. sakin!
Kim bu yavşak?
Komşunun oğlu ...
İyi...
Bilader seni de sitenin oraya atardık ama görüyosun durumu. .....
Rica ederim düşünmeniz yeter.
Caner ya, şu anahtarları annemlere bırakır mısın, ben şimdi düşürürüm filan...
CULP!
Burda burda, ben alırım onu siz gecikmeyin... İYİ EĞLENCELEER!..

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

Turp günlerinden bir
gün, sabah beş
Dilimde bir şarkı,
nasılsa beleş
Bendeniz şekerlerin
oğluyum
Cebimde güneş.
Misal düşmemiş bir kar tanesiyim
Var say uykuda bir köy hanesiyim

● **Rehberin "Ruh" şarkısından Trump Türk heyetini gösterip " Bu kadar güzel insanı hiçbir Holivut filminde görmezsiniz" dedi. Heyette yer alsam "Yeşilçam da sizi gibi bir dal-yaprak görmedi!" derdim. Çok büyük ihtimal içimden derdim...**

● Türkiye'nin kaderini "füze sistemleri" değil halkın "refüze" sistemleri değiştirecek.

● **Tebelleş: stajyer musallat.**

● Narkoz dizisini dünya çapında, bilinçaltına yönelik 'kokain reklamı' yaptığı için eleştirmiştim.

● **(Yine aynı kanıdayım) Aynı sayıda Diego Armando Maradona'nın Beşiktaş'a medya sözcüsü olmasının ne kadar isabetli olacağını söylemiştim. (İyi bir Beşiktaşlı olarak, daha da aynı kanıdayım.) bir değerli kalem bu iki fikrim arasında çelişki görmüş: Hem kokain reklamına karşı çıkıp, hem de 'kokainman Maradona'yı nasıl istermişim? Mühim detaylar bunlar. İsterim efendim! İsterim çünkü kokain madde Maradona insan. İnsan dışlanmaz, insandan ümit kesilmez. Her insan her maddeyi bırakabilir. Kokain insanlığa zarar verir. Net. Ama Maradona aynı insanlığa coşku veren sayılı yıldızlardan biri Buda net.**

● Olimpos'tayım, hayatımda ilk kez. Tanrılar işi biliyormuş! Dağ, yaz günü bile serin...

● **"Ben sarı saçlı insan severim!" dedi biri...**

● Tabiat gördüğüm en güzel kolaj. Dayanamadım. Kayalık boyadım! Boş iş sevenlere tavsiye ederim...

● **Kolsuz Jack Daniels tişörtüyle dans eden adam vardı barda. Yemin ederim şişeye can gelmiş. Şişe oynuyor gibiydi.**

● Çatal, bıçak çay kaşıklarının olduğu değil de, maşa, süzgeç, açacak falan barındıran o ikinci çekmece. Onu daha çok seviyorum...

● **Kavun kamyonunda gördüm sarı kafalı Furkan'ı. Kavunların prensi gibi parlıyordu. Güzel pozu da bastı. 4 yaşında Beşiktaşlı, kavunu da yedi liraya bağladı. Yolun açık olsun Furkan.**

● Van Gogh yanıyordu! Alev almışken donuk donuk bana bakıyordu. Son bakışı şükran dolu geldi bana. Gayet hırri bir Van Gogh çizimi hediye edilmişti şahsıma. Hediye yakmak hoş değil dostlar. Lakin o çizim öyle donuk öyle rahatsız edici bakıyordu ki bana, o gerilime dayanamadım. Kurtulalım istedim ve sobaya attım.

● **Tamam bizde seviyoruz ama annem "üçüncü oğlum" dedikçe huylanıyorum Ekrem İmamoğlu'ndan! Üçüncü köprü gibi. En sevdiğim CHP'li olan Ayşe Mukaddes Özdemiroğlu'nun ellerinden öperim...**

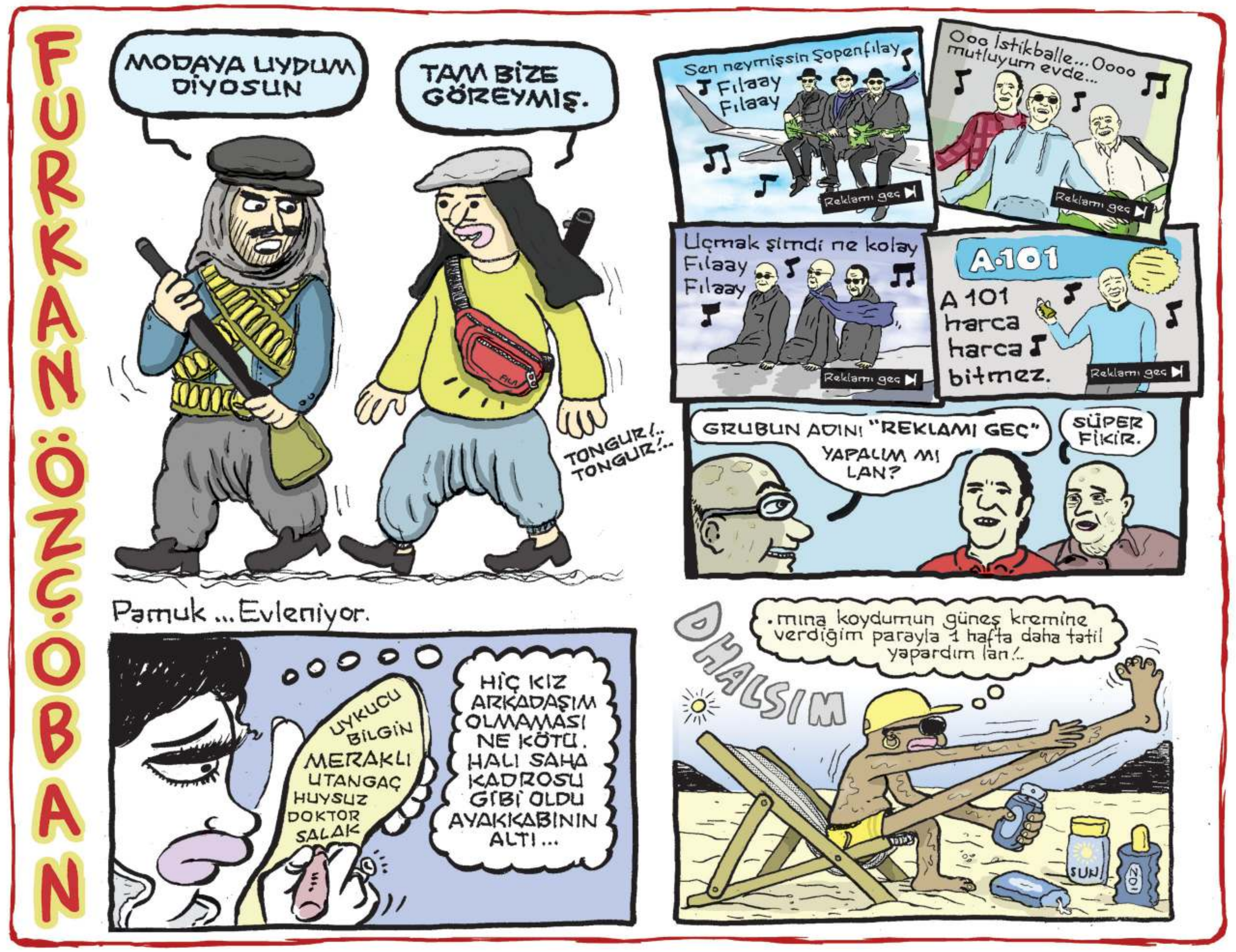

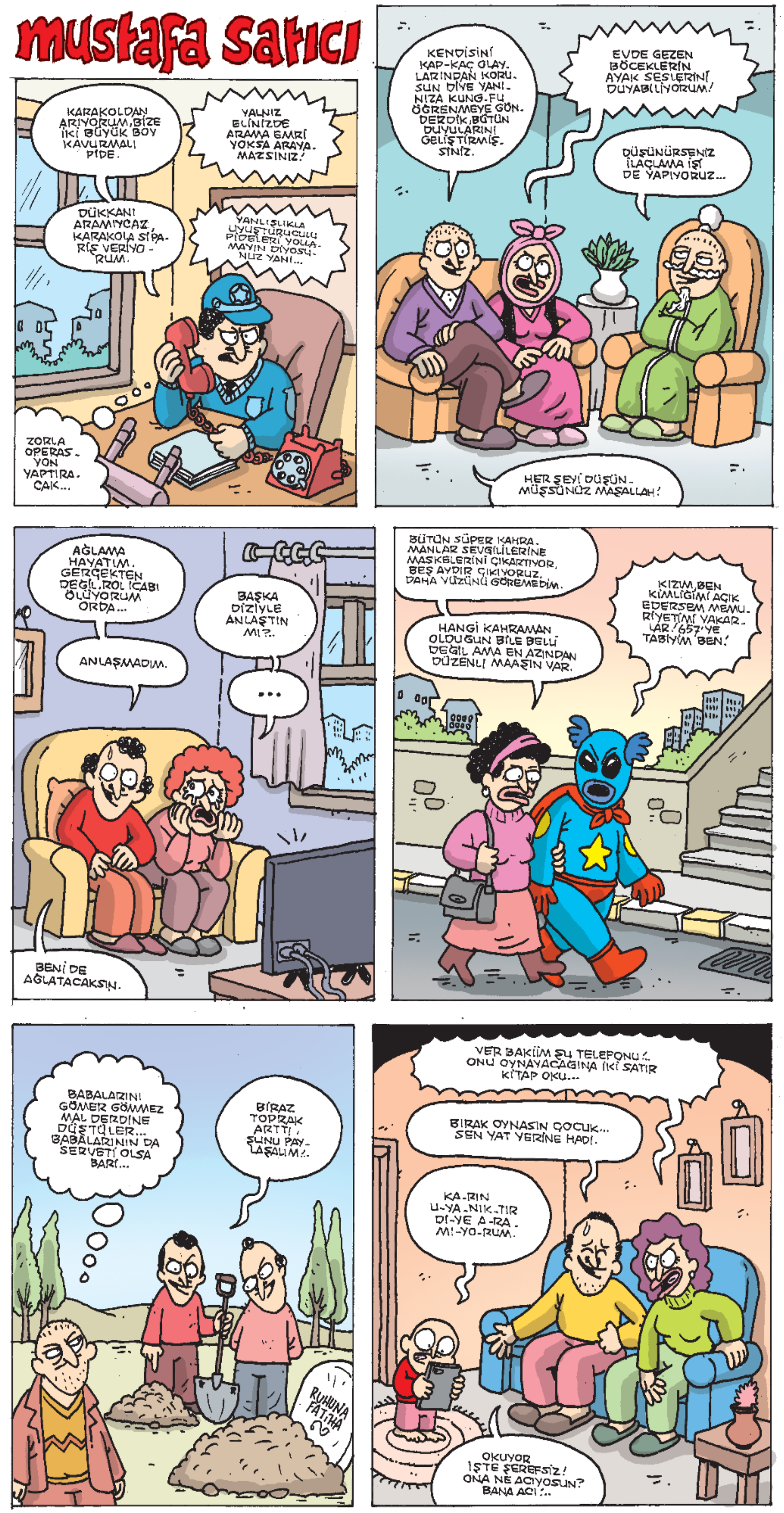
...syalistler
...ölünüyor

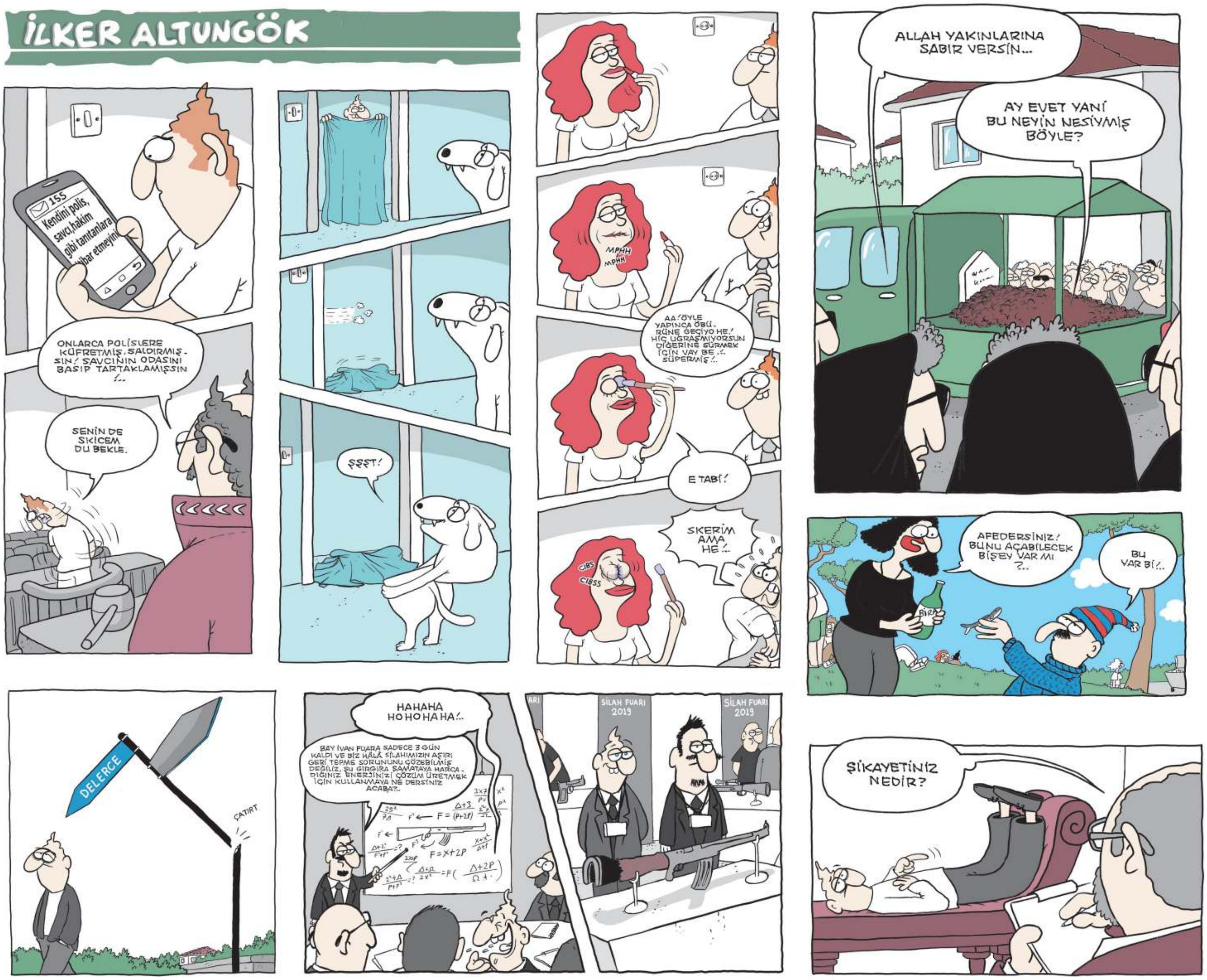
Böylece Sosyalist Parti üç-
bir bölünmeye uğrayacak-
reformcular, Massimilisti-
ve komünistler. Gramsci,
yıl kadar sonra olayı ince-
ken, bu aşırı bölünmeyi
erici tepkinin en büyük za-

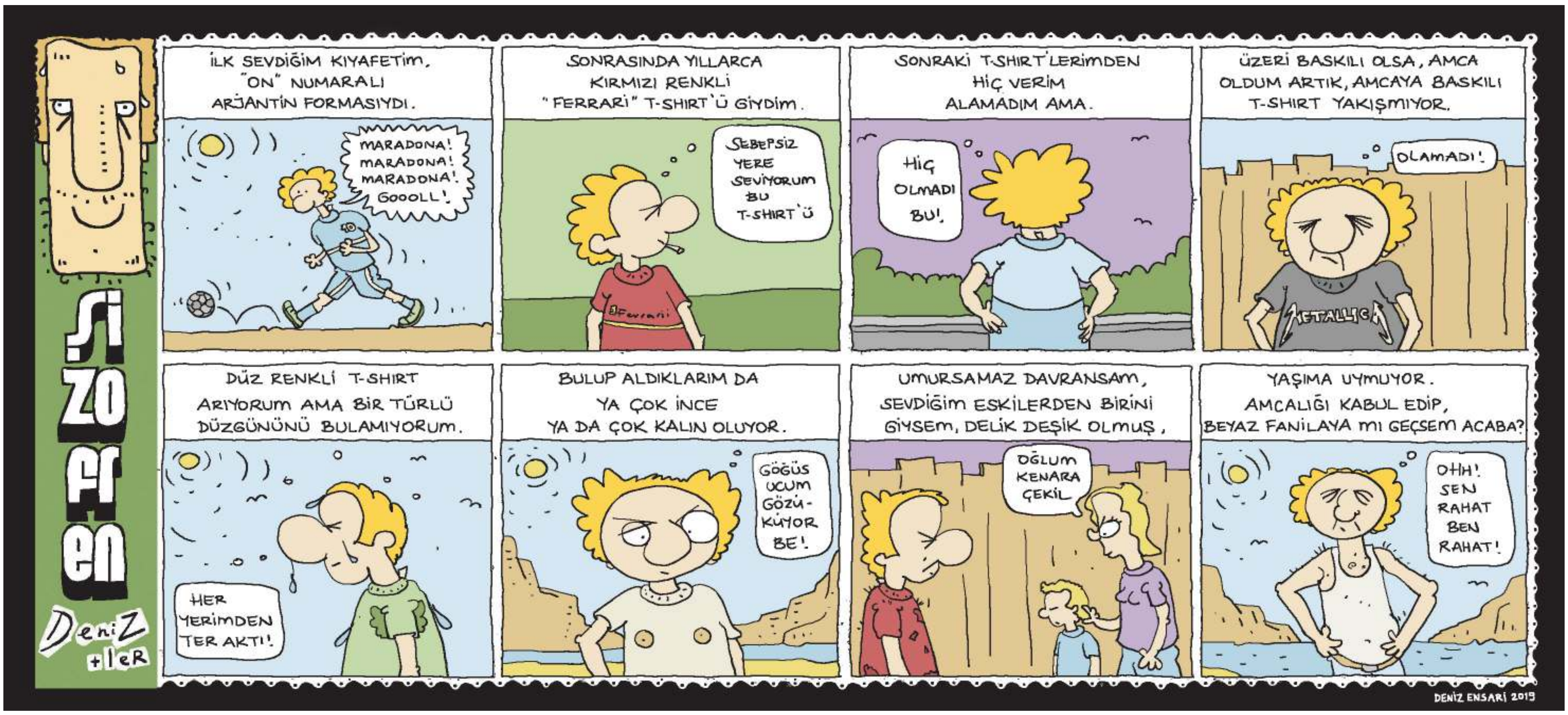
● Olimpos'ta "Cactus" şahane bir mekân. Bu Cuma ve bu cumartesi bu mekânın sahnesinde olacağım. 21.30. Benden sonra da Pupa Live sahne alacak.

vedatozdemiro@gmail.com

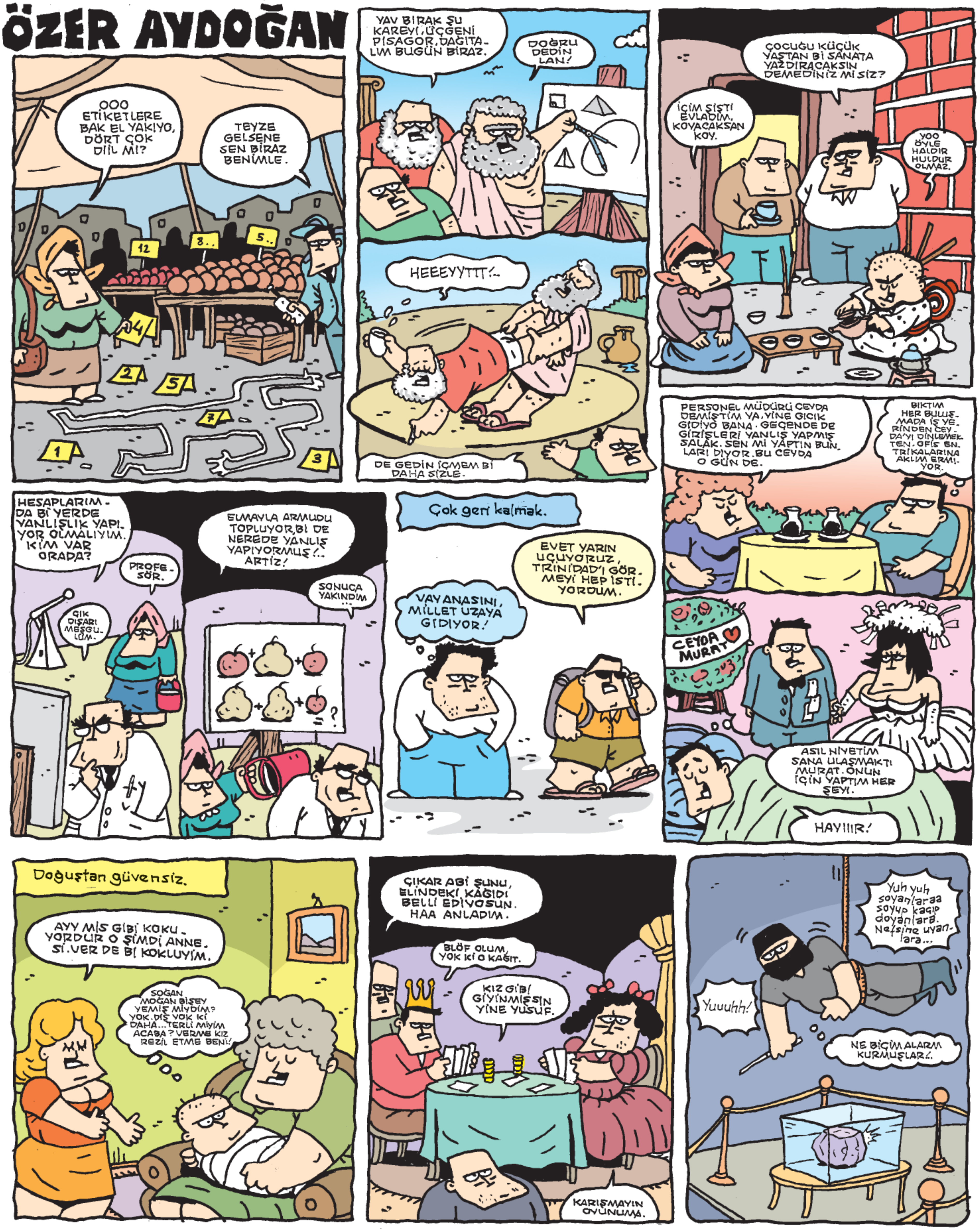

İLKER ALTUNGÖK
155
Kendini polis, savcı,hakim gibi tanıtanlara
...ibar etmeyin...
ONLARCA POLİSLERE KÜFRETMİŞ, SALDIRMIŞSIN! SAVCININ ODASINI BASIP TARTAKLAMIŞSIN!..
SENİN DE SİKİCEM DU BEKLE.
ŞŞŞT!
MPHH MPHH
AA! ÖYLE YAPINCA ÖBÜRÜNE GEÇİYO HE! HİÇ UĞRAŞMIYORSUN DİĞERİNE SÜRMEK İÇİN VAY BE!.. SÜPERMİŞ!..
E TABİ!
CISS CISSS
SİKERİM AMA HE!..
ALLAH YAKINLARINA SABIR VERSİN...
AY EVET YANİ BU NEYİN NESİYMİŞ BÖYLE?
AFEDERSİNİZ! BUNU AÇABİLECEK BİŞEY VAR MI?..
BU VAR Bİ!..
BIRA
DELERCE
ÇATIRT
HAHAHA HOHOHAHA!..
BAY İVAN FUARA SADECE 3 GÜN KALDI VE BİZ HALÂ SİLAHIMIZIN AŞIRI GERİ TEPME SORUNUNU ÇÖZEBİLMİŞ DEĞİLİZ, ŞU GIRGIRA ŞAMATAYA HARCADIĞINIZ ENERJİNİZİ ÇÖZÜM ÜRETMEK İÇİN KULLANMAYA NE DERSİNİZ ACABA?..
ŞİKAYETİNİZ NEDİR?

ŞİZOFREN
DENİZ+LER
İLK SEVDİĞİM KIYAFETİM, "ON" NUMARALI ARJANTİN FORMASIYDI.
MARADONA! MARADONA! MARADONA! GOOOLL!
SONRASINDA YILLARCA KIRMIZI RENKLİ "FERRARİ" T-SHIRT'Ü GİYDİM.
SEBEPSİZ YERE SEVİYORUM BU T-SHIRT'Ü
FERRARI
SONRAKİ T-SHIRT'LERİMDEN HİÇ VERİM ALAMADIM AMA.
HİÇ OLMADI BU!
ÜZERİ BASKILI OLSA, AMCA OLDUM ARTIK, AMCAYA BASKILI T-SHIRT YAKIŞMIYOR.
OLAMADI!
METALLICA
DÜZ RENKLİ T-SHIRT ARIYORUM AMA BİR TÜRLÜ DÜZGÜNÜNÜ BULAMIYORUM.
HER YERİMDEN TER AKTI!
BULUP ALDIKLARIM DA YA ÇOK İNCE YA DA ÇOK KALIN OLUYOR.
GÖĞÜS UCUM GÖZÜKÜYOR BE!
UMURSAMAZ DAVRANSAM, SEVDİĞİM ESKİLERDEN BİRİNİ GİYSEM, DELİK DEŞİK OLMUŞ,
OĞLUM KENARA ÇEKİL
YAŞIMA UYMUYOR. AMCALIĞI KABUL EDİP, BEYAZ FANİLAYA MI GEÇSEM ACABA?
OHH! SEN RAHAT BEN RAHAT!
DENİZ ENSARİ 2019

ÖZER AYDOĞAN

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

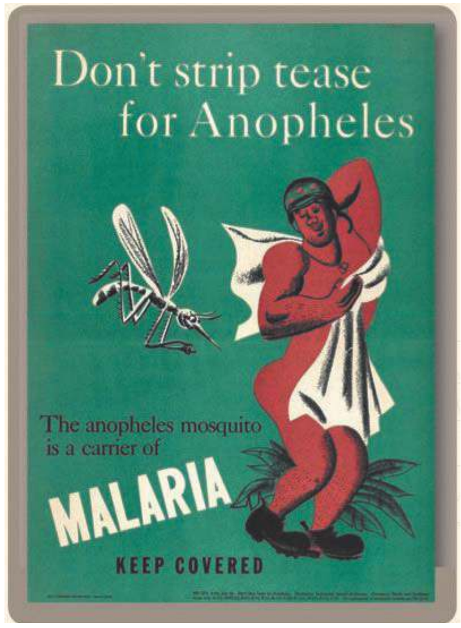
"Loş kayıkhaneleriyle bir yalı/ Dinmiş lodosların uğultusu içinde"

Orhan Veli

Hava hızla kararıyor. Boğucu bir sıcak. Kıpırtılı karanlık bulutlar. Dalgaların uçlarında köpükten olma ince ince beyaz çizgiler. Rüzgâr da şiddetleniyor. Uğultular vınlamalar. ("Çıplak Dağda Bir Gece" --çalsa, yakışır--) Geceyi bekleyiş. Sarsak ama hızlı adımlarla arka tarafa gidip pencereleri teker teker kontrol ediyorum. Balkonu.(Etmiştim halbuki, etmez miyim) Aralık olan var mı? Ya bu gece tekrar olursa? Ya olursa? Zaten kendinden kırk yamalı üç kuruşluk, zavallı, perperişan bir uykum var. Vardı. Onu dahi heba/heder/mundar… piç ettin. Pılık pırtık . Didik didik. Defalarca kalktım ışığı yaktım. Defalarca. Yamuk, bulanık bakışlarla yarı baygın seni aradım. Yanan ellerle. Isırıklar içinde. Densiz ayarsız. Rezil şey.

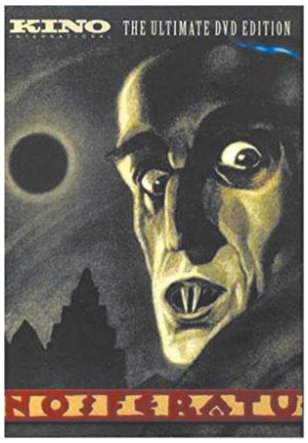
Perdeleri müphem/meşkuk… ayarsız, dengesiz hareketlerle sımsıkı kapıyorum. /Tam uyuyamayınca öyle, o şekil oluyorum)Nevrotik. (Karpat dağlarında Kont Orlok'un şatosu civarındaki köylerden birinde yaşayan bir köylünün hava kararmaya başlarkenki hissiyatı--Nosferatu--) Kapılara kalın çapraz tahtalar çaksan etsen kar etmez. Olmaz buna. Anahtar deliğinden de süzülebiliyor.

Işığı kapatınca. Bekleyiş. Ses bekleyiş. Karanlıkta. Beklentisi kendinden bin beter o ses. Allah'ım o ses. Yarı saydam, çıt kırıldım, kedi kılından ince o üften püften: o yarı var yarı yok zar zor görülebilen minik mahlûk; o sesi nasıl/nerden/neden çıkartır? O ürpertici ses. O vızıltı. Kendi korku efektini kendi imal ediyor. *(Jaws yaklaşırken duyulan o ses: ondan vahim)*

Bir tehdit. Bir meydan okuma. Bir ikaz da… Sanki. Ama içinde ince bir alay da mı ihtiva eden bir ikaz? (Duyacaksın, ama önleyemeyeceksin) İnsan mistik/metafizik/varoluşsal/ontolojik montolojik o ince alay'ı sezer gibi oluyor. (Kaptan Ahab misali çılgınca, ölümüne kapışmalara girmek, pire için yorgan morgan tutuşturmak … o mahmur, bulanık kafayla…) Bir "ısırılma, uyandırılma" meselesini aşıyor. Vak'a. Onlar basit. Çaresizlik. Mutlak çaresizlik kafana "dank" ediyor. Acz. Acziyet. Koca uygarlık, Mars'a gidip oralarda dolanan araçlar, havada ters takla atıp yine de ayakları üstüne şıp diye düşen robotlar falan… Kırk türlü danslar eden Asimo… Hepsi hava. Görüyoruz; Mars'a giden araçlarının kalkışını tv den izliyorlar, evde oturmuş, ama arkadaki kapıya, pencereye tel takmışlar. Başka yöntem bulamadık işte. Hepsi o. Tel. O kadarını binlerce sene önce de yapıyorlardı. Karşılarında çaresiziz. Hala. Yüz milyonlarca insan öldürdü onlar.(sivrileri diyorum aman) Tarih boyu. Biz tel takıyoruz. *(hadi gene, hepberaber "biz" olduk,– sırıtıyor insan istemsizce–)* Bizi yendiler.*(biz: "insanlar" yani–"yendiler"deyince insanın aklı hep ülkesine gidiyor otomatik, değil öyle–)* (1930'da onlara ve diğer böceklere karşı "DDT" diye bir kimyasal imal edildi. Bilirsiniz. Sivrisinekler bu kimyasala bağışık geliştirdi. İnsanlar geliştiremedi)

Nosferatu 1922

William Blake, o bayıldığım müthiş; dahi şair: daha önce de buralarda alıntıladığım ünlü "Kaplan" şiirinde varoluşun iki zıt ucu: "Masumiyet"i simgeleyen "Kuzu" ile, diğer uç: yırtıcı, parçalayıcı, korkunç, yıkıcı ama muhteşem "Kaplan" karşısında şaşırır. Hayrete düşer. O karşıtlık, o iki zıt uç. Sorar kaplana :"Hangi ölümsüz el ya da göz kurabildi/ O korkunç simetrini" "Güldü mü görünce eserini/ Kuzuyu da yaratan mı yarattı seni" Yukarıda sözünü ettiğim "ince alay": işte o. Esas "Sivrisinek"i görünce: "eserini": (Daha fazla gülmüştür bence-- Sivrisineğe de sorulmalı o aynı soru.--)

Gece yaklaşıyor. Kıldan ince o bilek. Bükemediğimiz o bilek. Bileğin… Kanımızı her gece taze taze akıtıp, tanrılara tapınaklarda sunar gibi kutsal kaselerde yanı başımıza bıraksak olur mu? (Damar arama zahmeti falan…) Olur mu? Bırakır mısın yakamızı?(tel mel almasak--savunma sistemi--)

Dur bakalım. Perde arasından bakıyorum. Rüzgar böyle şiddetini korursa uyurken pencereleri bile açabilirim. En çok rüzgârdan korkuyorlarmış çünkü. Öyle yazıyor "Mesnevi"deki o ünlü hikâye. Orada. Hz. Süleyman' a "rüzgâr"'ı şikayete gidiyorlar bunlar. "Bizi mahvediyor, zulüm ediyor" falan filan diyerekten; Sivrisinekler.

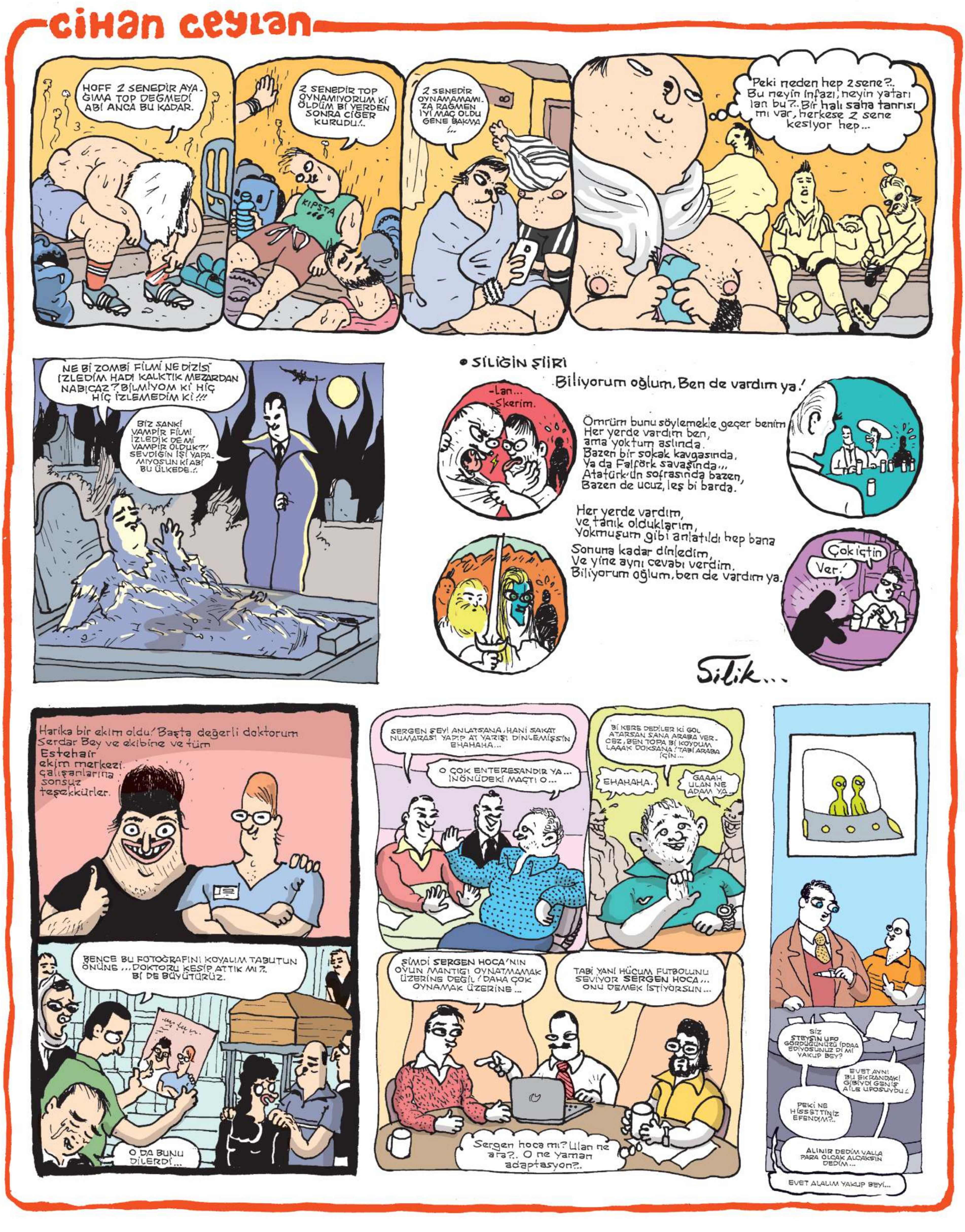
Zahrad 1924-2007

İnsanı bu derece gıllıgışlı düşüncelere salan sivrisinek, şiirimizde yer bulamamış pek. Hayret. (Orhan Veli yazsa yakışırdı.--"Pireli Şiir"in müellifi--) Ben yazıyı çok sevdiğim (İstanbullu Ermeni) büyük şair Zahrad'ın "Sivrisinek Hesabı" şiiriyle bitireyim:

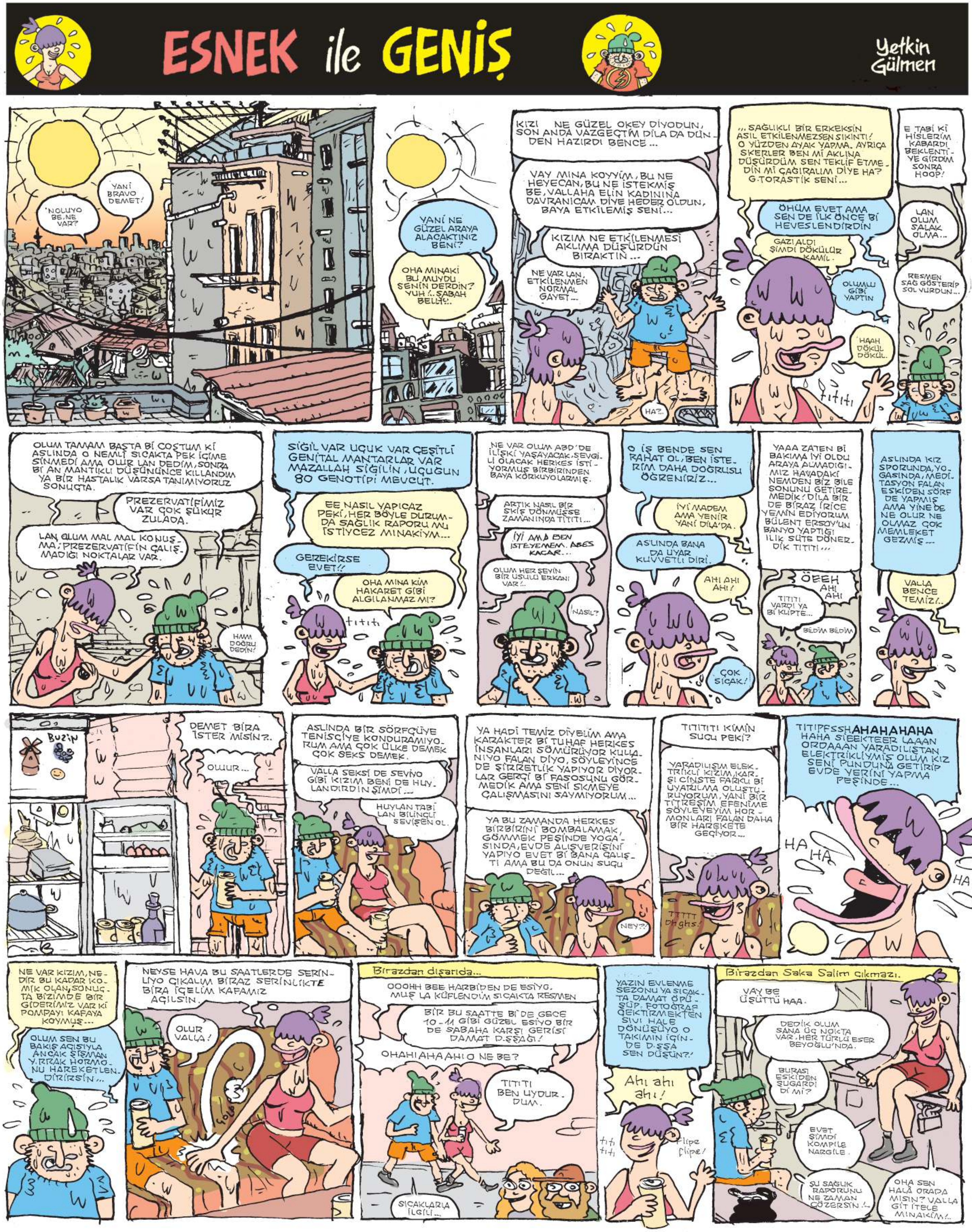
"Evlendiğinde Gigo/ Düşündü/ –Odada ne kadar varsa sivrisinek!/ Yarısı kendine gelse eğer/ Yarısı da karısına gider–/ –bölünür–/ Hayat müşterek!/ Gel gör ki güzdü–/ Sivrisinekler çoğaldı/ Gigo'yu aldı bir dert!/ Boşa çıktı çabası–/ Şimdi yine/ bir o kadar sivrisinek/ Bir kadın da cabası!"

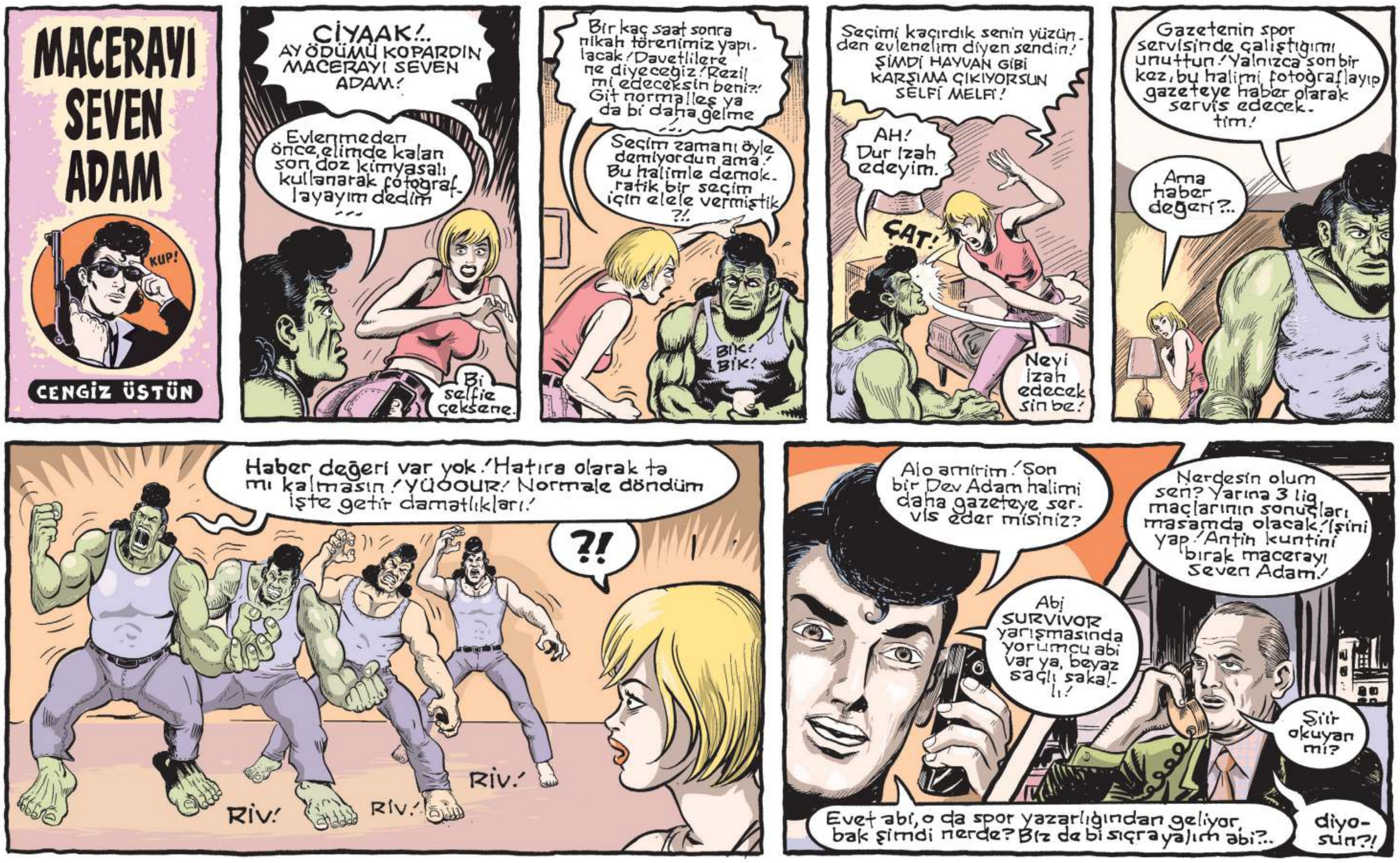
Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler diliyorum…

engin.ergonultas@gmail.com

cihan ceylan
HOFF 2 SENEDİR AYAĞIMA TOP DEĞMEDİ ABİ ANCA BU KADAR.
2 SENEDİR TOP OYNAMIYORUM Kİ ÖLDÜM Bİ YERDEN SONRA CİĞER KURUDU!..
2 SENEDİR OYNAMAMAMIZA RAĞMEN İYİ MAÇ OLDU GENE BAKMA !...
Peki neden hep 2 sene?.. Bu neyin infazı, neyin yatarı lan bu?.. Bir halı saha tanrısı mı var, herkese 2 sene kesiyor hep...
NE Bİ ZOMBİ FİLMİ NE DİZİSİ İZLEDİM HADİ KALKTIK MEZARDAN NABICAZ? BİLMİYOM Kİ HİÇ HİÇ İZLEMEDİM Kİ !!!
BİZ SANKİ VAMPİR FİLMİ İZLEDİK DE Mİ VAMPİR OLDUK?! SEVDİĞİN İŞİ YAPAMIYOSUN Kİ ABİ BU ÜLKEDE.!.
• SİLİĞİN ŞİİRİ
Biliyorum oğlum, Ben de vardım ya!
-Lan...
-Skerim.
Ömrüm bunu söylemekle geçer benim
Her yerde vardım ben,
ama yoktum aslında.
Bazen bir sokak kavgasında,
Ya da Falfırk savaşında...
Atatürk'ün sofrasında bazen,
Bazen de ucuz, leş bi barda.
Her yerde vardım,
ve tanık olduklarım,
Yokmuşum gibi anlatıldı hep bana
Sonuna kadar dinledim,
Ve yine aynı cevabı verdim.
Biliyorum oğlum, ben de vardım ya.
Çok içtin
Ver!
Silik...
Harika bir ekim oldu! Başta değerli doktorum Serdar Bey ve ekibine ve tüm Estehair ekim merkezi çalışanlarına sonsuz teşekkürler.
BENCE BU FOTOĞRAFINI KOYALIM TABUTUN ÖNÜNE ... DOKTORU KESİP ATTIK MI?. Bİ DE BÜYÜTÜRÜZ.
O DA BUNU DİLERDİ...
SERGEN ŞEY! ANLATSANA, HANİ SAKAT NUMARASI YAPIP AT YARIŞI DİNLEMİŞŞİN EHAHAHA...
O ÇOK ENTERESANDIR YA... İNÖNÜDEKİ MAÇTI O...
Bİ KERE DEDİLER Kİ GOL ATARSAN SANA ARABA VERCEZ, BEN TOPA Bİ KOYDUM LAAAK DOKSANA! TABİ ARABA İÇİN...
EHAHAHA.
GAAAH ULAN NE ADAM YA...
ŞİMDİ SERGEN HOCA'NIN OYUN MANTIĞI OYNATMAMAK ÜZERİNE DEĞİL! DAHA ÇOK OYNAMAK ÜZERİNE...
TABİ YANİ HÜCUM FUTBOLUNU SEVİYOR SERGEN HOCA... ONU DEMEK İSTİYORSUN...
Sergen hoca mı? Ulan ne ara?.. O ne yaman adaptasyon?..
SİZ STEYŞIN UFO GÖRDÜĞÜNÜZÜ İDDAA EDİYOSUNUZ Dİ Mİ YAKUP BEY?
EVET AYNI BU EKRANDAKİ GİBİYDİ GENİŞ AİLE UFOSUYDU.!.
PEKİ NE HİSSETTİNİZ EFENDİM?..
ALINIR DEDİM VALLA PARA OLCAK ALCAKSIN DEDİM...
EVET ALALIM YAKUP BEYİ...

ESNEK ile GENİŞ
Yetkin Gülmen
'NOLUYO BE, NE VAR?
YANİ BRAVO DEMET!
YANİ NE GÜZEL ARAYA ALACAKTINIZ BENİ?
OHA MINAKİ BU MUYDU SENİN DERDİN? YUH!.. SABAH BELLİ!..
KIZI NE GÜZEL OKEY DİYODUN, SON ANDA VAZGEÇTİM DİLA DA DÜNDEN HAZIRDI BENCE...
VAY MINA KOYYİM, BU NE HEYECAN, BU NE İSTEKMİŞ BE, VALLAHA ELİN KADININA DAVRANICAM DİYE HEDER OLDUN, BAYA ETKİLEMİŞ SENİ...
KIZIM NE ETKİLENMESİ AKLIMA DÜŞÜRDÜN BIRAKTIN...
NE VAR LAN, ETKİLENMEN NORMAL GAYET...
HA?..
...SAĞLIKLI BİR ERKEKSİN ASIL ETKİLENMEZSEN SIKINTI! O YÜZDEN AYAK YAPMA. AYRICA SKERLER BEN Mİ AKLINA DÜŞÜRDÜM SEN TEKLİF ETMEDİN Mİ ÇAĞIRALIM DİYE HA? G.TORASTİK SENİ...
ÖHÜM EVET AMA SEN DE İLK ÖNCE Bİ HEVESLENDİRDİN
GAZI ALDI ŞİMDİ DÖKÜLÜR KAMİL.
OLUMLU GİBİ YAPTIN
HAAH DÖKÜL DÖKÜL.
tititi
E TABİ Kİ HİSLERİM KABARDI BEKLENTİYE GİRDİM SONRA HOOP!
LAN OLUM SALAK OLMA...
RESMEN SAĞ GÖSTERİP SOL VURDUN...
OLUM TAMAM BAŞTA Bİ COŞTUM Kİ ASLINDA O NEMLİ SICAKTA PEK İÇİME SİNMEDİ AMA OLUR LAN DEDİM, SONRA Bİ AN MANTIKLI DÜŞÜNÜNCE KILLANDIM YA BİR HASTALIK VARSA TANIMIYORUZ SONUÇTA.
PREZERVATİFİMİZ VAR ÇOK ŞÜKÜR ZULADA.
LAN OLUM MAL MAL KONUŞMA; PREZERVATİFİN ÇALIŞMADIĞI NOKTALAR VAR.
HAM DOĞRU DEDİN!
SİGİL VAR UÇUK VAR ÇEŞİTLİ GENİTAL MANTARLAR VAR MAZALLAH SİGİLİN, UÇUĞUN 80 GENOTİPİ MEVCUT.
EE NASIL YAPICAZ PEKİ, HER BÖYLE DURUMDA SAĞLIK RAPORU MU İSTİYCEZ MINAKİYM...
GEREKİRSE EVET!!
OHA MINA KİM HAKARET GİBİ ALGILANMAZ MI?
tititi
NE VAR OLUM ABD'DE İLİŞKİ YAŞAYACAK, SEVGİLİ OLACAK HERKES İSTİYORMUŞ BİRBİRİNDEN BAYA KORKUYOLARMIŞ.
ARTIK NASIL BİR SKİŞ DÖNMÜŞSE ZAMANINDA TİTİTİ...
İYİ AMA BEN İSTEYEMEM. ABES KAÇAR...
OLUM HER ŞEYİN BİR USULÜ ERKANI VAR!..
NASIL?
O İŞ BENDE SEN RAHAT OL, BEN İSTERİM DAHA DOĞRUSU ÖĞRENİRİZ...
İYİ MADEM AMA YENİR YANİ DİLA'DA.
ASLINDA BANA DA UYAR KUVVETLİ DİRİ.
AHI AHI AHI!
ÇOK SICAK!
YAAA ZATEN Bİ BAKIMA İYİ OLDU ARAYA ALMADIĞIMIZ HAVADAKİ NEMDEN BİZ BİLE SONUNU GETİREMEDİK! DİLA BİR DE BİRAZ İRİCE YEMİN EDİYORUM BÜLENT ERSOY'UN BANYO YAPTIĞI ILIK SÜTE DÖNERDİK TİTİTİ...
ÖEEH AHI AHI
TİTİTİ VARDI YA Bİ KLİPTE...
BİLDİM BİLDİM
ASLINDA KIZ SPORUNDA, YOGASINDA, MEDİTASYON FALAN ESKİDEN SÖRF DE YAPMIŞ AMA YİNE DE NE OLUR NE OLMAZ ÇOK MEMLEKET GEZMİŞ...
VALLA BENCE TEMİZ!..
BUZİN
DEMET BİRA İSTER MİSİN?..
OLUUR...
ASLINDA BİR SÖRFÇÜYE TENİSÇİYE KONDURAMIYORUM AMA ÇOK ÜLKE DEMEK ÇOK SEKS DEMEK.
VALLA SEKSİ DE SEVİYO GİBİ KIZIM BENİ DE HUYLANDIRDIN ŞİMDİ...
HUYLAN TABİ LAN BİLİNÇLİ SEVİŞEN OL.
YA HADİ TEMİZ DİYELİM AMA KARAKTER Bİ TUHAF HERKES İNSANLARI SÖMÜRÜYOR KULLANIYO FALAN DİYO, SÖYLEYİNCE DE ŞİRRETLİK YAPIYOR DİYORLAR GERÇİ Bİ FASOSUNU GÖRMEDİK AMA SENİ SKMEYE ÇALIŞMASINI SAYMIYORUM...
YA BU ZAMANDA HERKES BİRBİRİNİ BOMBALAMAK, GÖMMEK PEŞİNDE YOGASINDA, EVDE ALIŞVERİŞİNİ YAPIYO EVET Bİ BANA ÇALIŞTI AMA BU DA ONUN SUÇU DEĞİL...
NEY?!
TİTİTİTİ KİMİN SUÇU PEKİ?
YARADILIŞIM ELEKTRİKLİ KIZIM, KARŞI CİNSTE FARKLI Bİ UYARILMA OLUŞTURUYORUM, YANİ BİR TİTREŞİM EFENİME SÖYLEYEYİM HORMONLARI FALAN DAHA BİR HAREKETE GEÇİYOR...
TTTTT Dhghs!
TİTİPFSSHAHAHAHAHA HAHA SIEEKTEER LAAAN ORDAAAN YARADILIŞTAN ELEKTRİKLİYMİŞ OLUM KIZ SENİ PUNDUNA GETİRİP EVDE YERİNİ YAPMA PEŞİNDE...
HA HA
HA!
NE VAR KIZIM, NEDİR BU KADAR KOMİK OLAN, SONUÇTA BİZİMDE BİR GİDERİMİZ VAR Kİ POMPAYI KAFAYA KOYMUŞ...
OLUM SEN BU BAKIŞ AÇISIYLA ANCAK ŞİŞMAN Y.RRAK HORMONU HAREKETLENDİRİRSİN...
NEYSE HAVA BU SAATLERDE SERİNLİYO ÇIKALIM BİRAZ SERİNLİKTE BİRA İÇELİM KAFAMIZ AÇILSIN.
OLUR VALLA!
Birazdan dışarıda...
OOOHH BEE HARBİDEN DE ESİYO. MUŞ LA KÜFLENDİM SICAKTA RESMEN
BİR BU SAATTE Bİ DE GECE 10-11 GİBİ GÜZEL ESİYO BİR DE SABAHA KARŞI GERİSİ DAMAT D.ŞŞAĞI!
OHAH! AHA AH! O NE BE?
TİTİTİ BEN UYDURDUM.
SICAKLARLA İLGİLİ...
YAZIN EVLENME SEZONU YA SICAKTA DAMAT ÖPÜŞÜP, FOTOĞRAF ÇEKTİRMEKTEN SIVI HALE DÖNÜŞÜYO O TAKIMIN İÇİNDE D.ŞŞA SEN DÜŞÜN?!
Ahı ahı ahı!
titi titi
Flipe flipe!
Birazdan Saka Salim çıkmazı.
VAY BE ÜŞÜTTÜ HAA.
DEDİK OLUM SANA ÜÇ NOKTA VAR. HER TÜRLÜ ESER BEYOĞLU'NDA.
BURASI ESKİDEN ŞUGARDI Dİ Mİ?
EVET ŞİMDİ KOMPİLE NARGİLE.
ŞU SAĞLIK RAPORUNU NE ZAMAN ÇÖZERSİN!..
OHA SEN HALÂ ORADA MISIN? VALLA GİT İTELE MINAKİM!..

Bugün spor salonuna gideceğim.

Mahallede apartmanların kapılarına sıkıştırılan kebapçı broşürlerini benim kadar dikkatli, benim kadar özenli inceleyen bir başkası yoktur. Büyük bir iddia, farkındayım. Bu dünyada iddia sahibi olacaksınız. Hangi kulvarda kimlerle neden yarışıyorum diye düşünmeyeceksiniz. Kebap konusunda mahallede yaşayan çoğu insandan çok daha ileri bir durumdayım, tevazu gösteremem. Mahallede yaşayanların hepsi çok yaşlı, zaten şekerden tansiyondan kolestrolden yaşlılıktan bir şey yiyemiyorlar, bunun mahalle çocuklarının maçına dalıp herkesi çalımlamaktan, gol üstüne gol atıp bir de üstüne golü yiyen on yaşındaki çocuğa hareket çekip çocuğu ağlatmaktan ne farkı var diyebilirsiniz. Umrumda olmadığını göstermek için ne yapmam gerekir? Hayat sahasına çıkan son dakikaya kadar top oynamayı göze almıştır. "Abi topu ver, abi topumuz, abi lütfen, abi mahalle maçımız" diye yalvarmanın anlamı yoktur. En sevmediğim şey çocuk yalvarması.

Kapıya bırakılmış bütün broşürleri toplayıp eve girdim. Kanepesinde oturan bebeğim elimdeki tomarı memnuniyetsiz bakışlarla süzüyordu. "Ne var? Benim şahsi keyiflerim, kişisel ilgi alanlarım olamaz mı? Herkes kitap okuyup film izlemek zorunda mı? Ben artık yoruldum. Artık damarlarımı kaliteli etle yağlamak dışında pek bir şey ilgimi çekmiyor." der gibi baktım. O da "bu broşürleri dışarıdan toplayıp toplayıp eve getiriyorsun, farkında değilsin ama aynı zamanda broşürleri kapıya bırakan adamın el kirini, kapıyı elleyen yaşlıların mikroplarını ve sokaktaki tozu da eve sokuyorsun" der gibi baktı. Bu karşılık verilmesi kolay bir bakıştı, zorluk çekmeden "kekik kokulu kebapları yerken böyle bakmıyordun ama" şeklinde bakarak diyaloğu sonlandırdım. Birine iki seferden fazla iyi et yedirirseniz o şahıs dünyadaki bütün etlerin güzel olduğunu, bir daha hayatı boyunca kötü et yemeyeceğini zannetmeye başlıyor. Olayın perde arkasındaki araştırmaları, değerlendirmeleri, harcanan zamanı bilmiyor.

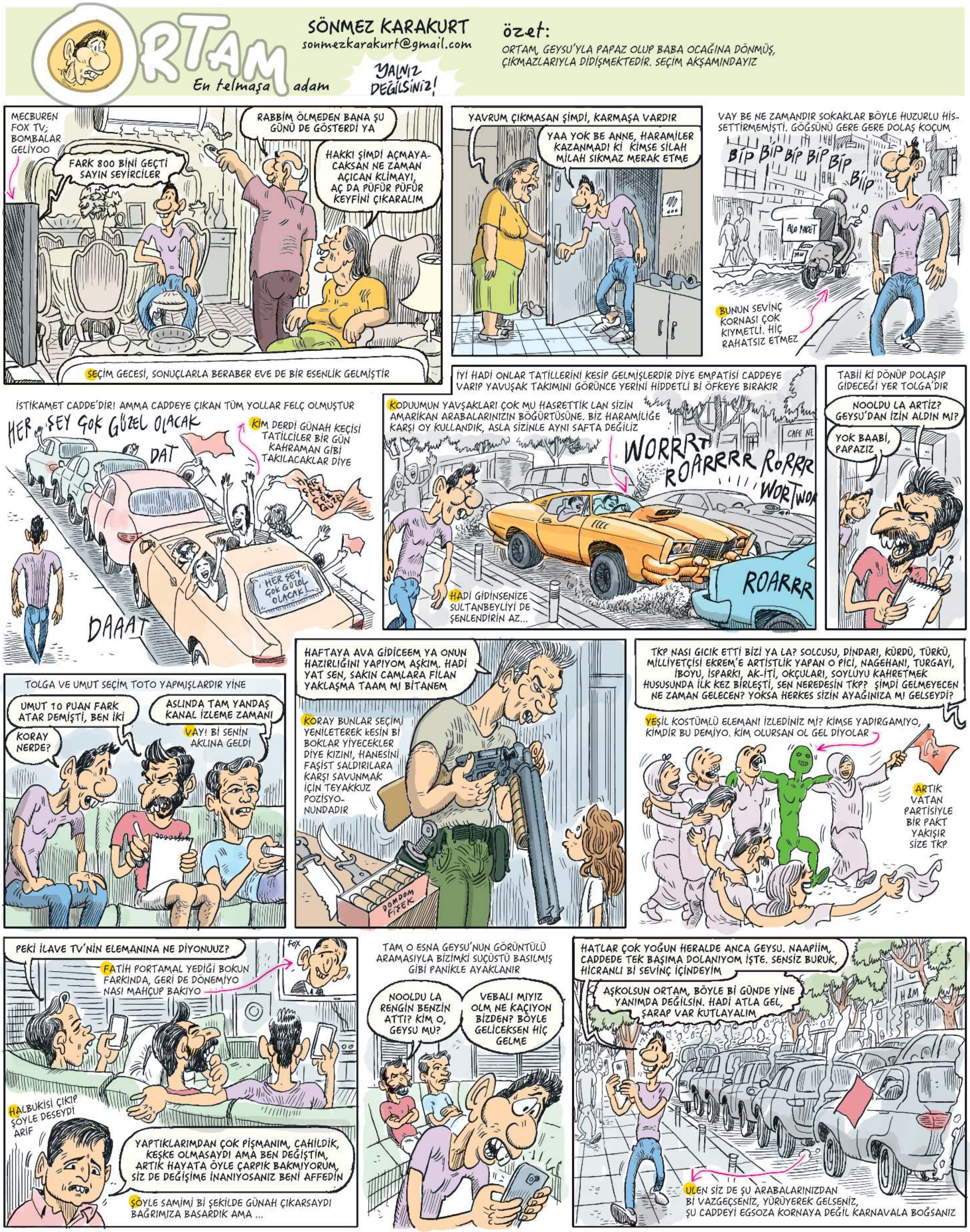

Sizin vücut tipiniz aslında spora uygun.

Kebapçı broşürlerinin (broşür? flyer? reklam?) arasına yeni açılan spor salonunun broşürünü saklamışlar. Fakat bu şeytani bir plan. Sadece kötü ışıklandırmayla çekilmiş adana, beyti, döner fotoğrafı göreceğim diye çalışma masama dizdiğim broşürlerin üzerinden bana bakan çok kaslı adam görünce dengem bozuluyor. (Bir ara "ünlü yazarların çalışma masalarının fotoğrafları" albümlerine girip çok dikkatli bakıyordum. Kimisi kitapları masasına yığmış, kimisinin masasının üstünde sadece çalışma lambası ve kağıt kalem var. Vay vay vay vay diye inceliyordum. Ben de şöyle yaparım, Mark Twain'den şunu alırım, Virgina Woolf'dan şunu araklarım diye düşünürken çalışma masasının geldiği noktaya bak. İnsan nereden nereye diye düşünmeden edemiyor.) Diğerlerinden daha iddialı bir kebapçı adana kebabının fotoğrafını dikine ve tam sayfa basmış. Spor salonunun reklamındaki kaslı çocukla aşağı yukarı aynı boyutta. Bir kalem alıp adana kebaba kol bacak çiziyorum, yüz ve saç ekliyorum. Sonuç tahmin ettiğim gibi. Adana kebap bana benziyor. Adana kebap benim. Spor salonu reklamındaki çocukla adana kebabı konuşturuyorum. "Hocam, ne diyorsunuz, olur mu bizim işimiz?" diyor adana kebap. Kaslı çocuk olmaz demiyor ama "tabi çok işimiz var, öyle hemen zayıflama ya da kaslanma beklemeyin ama düzenli ve azimli bir çalışmayla sonuç elde edebileceğimize eminim" diyor. Adana kebap üzerinde bir miktar daha oynama yaparak kilo verirsem nasıl olacağımı kestirmeye çalışıyorum. Kalemle silgiyle olacak iş değil gibi duruyor. Belki kebabı fotoşopa atarım, orada denerim. Ne yapıyorsun diye soran olursa da çalışıyorum derim.

UYKUSUZ
Haftalık Mizah Dergisi | 3 Temmuz 2019 | Sayı: 618
Haftalık Yaygın Süreli Yayındır
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar
Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin
Kaligrafi: Şevki Sayışman Satış Sorumlusu: Selami Yamak
Adres: Asmalımescit Mah. Asmalımescit Sok. No: 29/4 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 Fax: 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1307 - 7619
Baskı: İleri Basım Mat. Amb. Reklam Tanıtım Yayın ve Teknik Hiz. Tic. A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 32 58
Genel Dağıtım: TURKUVAZ DAĞITIM TEL-0216 585 90 00
Abonelik: Yurtiçi: PTT kargo ile 250 TL. Özel kargo teslimatlı 340 TL Yurtdışı: Avrupa 100 Euro. Uzakdoğu 150 USD.
IBAN Numaralarımız:
(Alıcı: Mürekkep basın) TL: TR59 0006 2000 0680 0006 2974 32 USD: TR78 0006 2000 0680 0009 0849 67 EUR: TR08 0006 2000 0680 0009 0849 66

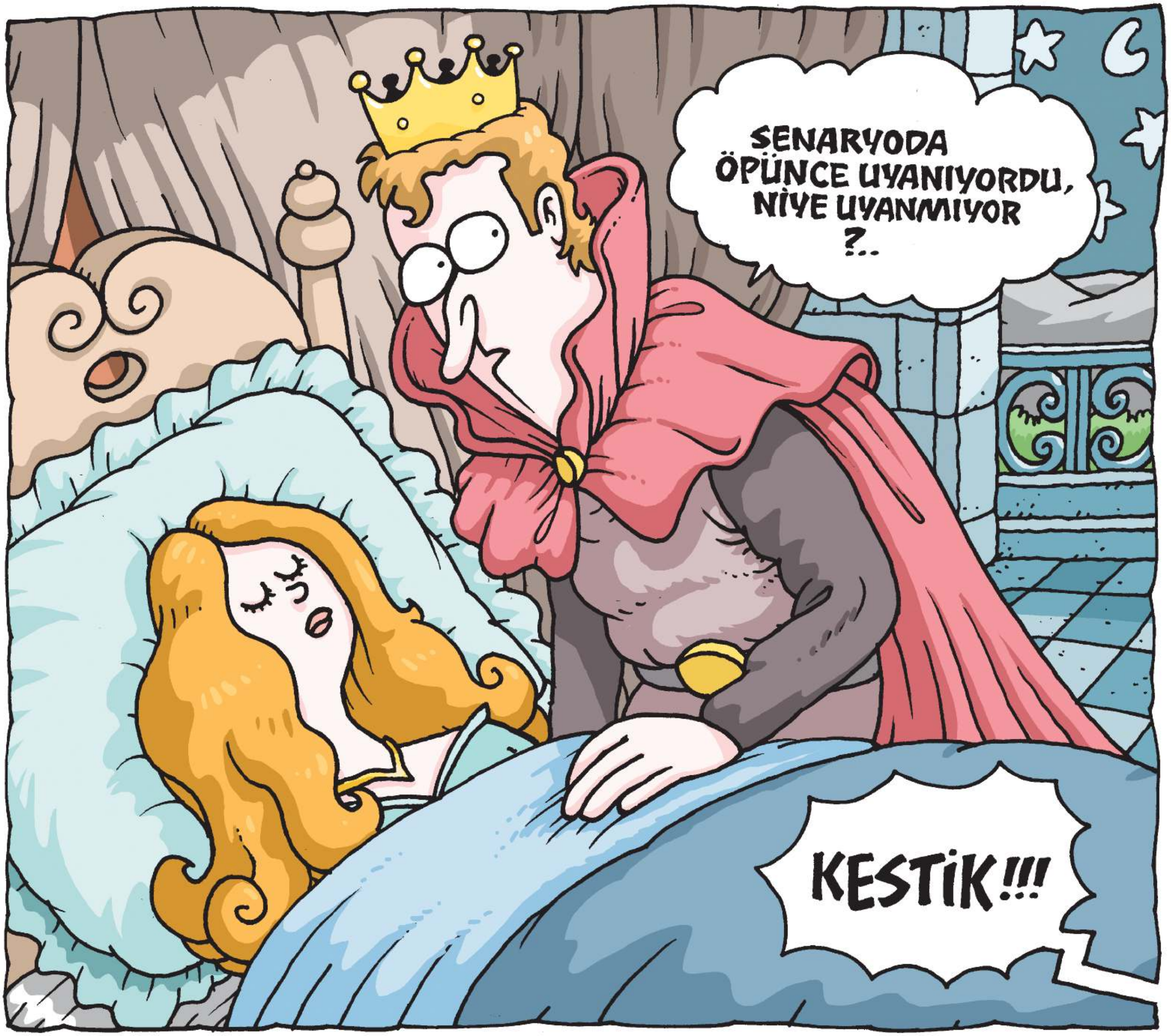
Dergimize ulaşamadığınız bayiler için iletişim adresi ve telefon numaralarımız selamiyamak@gmail.com 0212 245 53 38/39

ORTAM
En telmaşa adam
SÖNMEZ KARAKURT
sonmezkarakurt@gmail.com
YALNIZ DEĞİLSİNİZ!
özet:
ORTAM, GEYSU'YLA PAPAZ OLUP BABA OCAĞINA DÖNMÜŞ, ÇIKMAZLARIYLA DİDİŞMEKTEDİR. SEÇİM AKŞAMINDAYIZ
MECBUREN FOX TV; BOMBALAR GELİYOO
FARK 800 BİNİ GEÇTİ SAYIN SEYİRCİLER
RABBİM ÖLMEDEN BANA ŞU GÜNÜ DE GÖSTERDİ YA
HAKKI ŞİMDİ AÇMAYACAKSAN NE ZAMAN AÇICAN KLİMAYI, AÇ DA PÜFÜR PÜFÜR KEYFİNİ ÇIKARALIM
SEÇİM GECESİ, SONUÇLARLA BERABER EVE DE BİR ESENLİK GELMİŞTİR
YAVRUM ÇIKMASAN ŞİMDİ, KARMAŞA VARDIR
YAA YOK BE ANNE, HARAMİLER KAZANMADI Kİ KİMSE SİLAH MİLAH SIKMAZ MERAK ETME
VAY BE NE ZAMANDIR SOKAKLAR BÖYLE HUZURLU HİSSETTİRMEMİŞTİ. GÖĞSÜNÜ GERE GERE DOLAŞ KOÇUM
BİP BİP BİP BİP BİP BİP
ALO PAKET
BUNUN SEVİNÇ KORNASI ÇOK KIYMETLİ. HİÇ RAHATSIZ ETMEZ
İSTİKAMET CADDE'DİR! AMMA CADDEYE ÇIKAN TÜM YOLLAR FELÇ OLMUŞTUR
HER ŞEY ÇOK GÜZEL OLACAK
DAT
KİM DERDİ GÜNAH KEÇİSİ TATİLCİLER BİR GÜN KAHRAMAN GİBİ TAKILACAKLAR DİYE
HER ŞEY ÇOK GÜZEL OLACAK!
DAAAT
İYİ HADİ ONLAR TATİLLERİNİ KESİP GELMİŞLERDİR DİYE EMPATİSİ CADDEYE VARIP YAVUŞAK TAKIMINI GÖRÜNCE YERİNİ HİDDETLİ Bİ ÖFKEYE BIRAKIR
KODUUMUN YAVŞAKLARI ÇOK MU HASRETTİK LAN SİZİN AMARİKAN ARABALARINIZIN BÖĞÜRTÜSÜNE. BİZ HARAMİLİĞE KARŞI OY KULLANDIK, ASLA SİZİNLE AYNI SAFTA DEĞİLİZ
CAFE NE
WORRRT ROARRRR RORRR WORTWO
ROARRR
HADİ GİDİNSENİZE SULTANBEYLİYİ DE ŞENLENDİRİN AZ...
TABİİ Kİ DÖNÜP DOLAŞIP GİDECEĞİ YER TOLGA'DIR
NOOLDU LA ARTİZ? GEYSU'DAN İZİN ALDIN MI?
YOK BAABİ, PAPAZIZ
TOLGA VE UMUT SEÇİM TOTO YAPMIŞLARDIR YİNE
UMUT 10 PUAN FARK ATAR DEMİŞTİ, BEN İKİ
ASLINDA TAM YANDAŞ KANAL İZLEME ZAMANI
KORAY NERDE?
VAY! Bİ SENİN AKLINA GELDİ
HAFTAYA AVA GİDİCEEM YA ONUN HAZIRLIĞINI YAPIYOM AŞKIM. HADİ YAT SEN, SAKIN CAMLARA FİLAN YAKLAŞMA TAAM MI BİTANEM
KORAY BUNLAR SEÇİMİ YENİLETEREK KESİN Bİ BOKLAR YİYECEKLER DİYE KIZINI, HANESİNİ FAŞİST SALDIRILARA KARŞI SAVUNMAK İÇİN TEYAKKUZ POZİSYONUNDADIR
DOMDOM FİŞEK
TKP NASI GICIK ETTİ BİZİ YA LA? SOLCUSU, DİNDARI, KÜRDÜ, TÜRKÜ, MİLLİYETÇİSİ EKREM'E ARTİSTLİK YAPAN O PİCİ, NAGEHANI, TURGAYI, İBOYU, İSPARKI, AK-İTİ, OKÇULARI, SOYLUYU KAHRETMEK HUSUSUNDA İLK KEZ BİRLEŞTİ, SEN NEREDESİN TKP? ŞİMDİ GELMEYECEN NE ZAMAN GELECEN? YOKSA HERKES SİZİN AYAĞINIZA MI GELSEYDİ?
YEŞİL KOSTÜMLÜ ELEMANI İZLEDİNİZ Mİ? KİMSE YADIRGAMIYO, KİMDİR BU DEMİYO. KİM OLURSAN OL GEL DİYOLAR
ARTIK VATAN PARTİSİYLE BİR PAKT YAKIŞIR SİZE TKP
PEKİ İLAVE TV'NİN ELEMANINA NE DİYONUUZ?
FOX
FATİH PORTAMAL YEDİĞİ BOKUN FARKINDA, GERİ DE DÖNEMİYO NASI MAHÇUP BAKIYO
HALBUKİSİ ÇIKIP ŞÖYLE DESEYDİ ARİF
YAPTIKLARIMDAN ÇOK PİŞMANIM, CAHİLDİK, KEŞKE OLMASAYDI AMA BEN DEĞİŞTİM, ARTIK HAYATA ÖYLE ÇARPIK BAKMIYORUM, SİZ DE DEĞİŞİME İNANIYOSANIZ BENİ AFFEDİN
ŞÖYLE SAMİMİ Bİ ŞEKİLDE GÜNAH ÇIKARSAYDI BAĞRIMIZA BASARDIK AMA ...
TAM O ESNA GEYSU'NUN GÖRÜNTÜLÜ ARAMASIYLA BİZİMKİ SUÇÜSTÜ BASILMIŞ GİBİ PANİKLE AYAKLANIR
NOOLDU LA RENGİN BENZİN ATTI? KİM O, GEYSU MU?
VEBALI MIYIZ OLM NE KAÇIYON BİZDEN? BÖYLE GELİCEKSEN HİÇ GELME
HATLAR ÇOK YOĞUN HERALDE ANCA GEYSU. NAAPİIM, CADDEDE TEK BAŞIMA DOLANIYOM İŞTE. SENSİZ BURUK, HİCRANLI Bİ SEVİNÇ İÇİNDEYİM
AŞKOLSUN ORTAM, BÖYLE Bİ GÜNDE YİNE YANIMDA DEĞİLSİN. HADİ ATLA GEL, ŞARAP VAR KUTLAYALIM
H&M
ULEN SİZ DE ŞU ARABALARINIZDAN Bİ VAZGEÇSENİZ, YÜRÜYEREK GELSENİZ, ŞU CADDEYİ EGSOZA KORNAYA DEĞİL KARNAVALA BOĞSANIZ

UYKUSUZ

10 TEMMUZ ÇARŞAMBA
SAYI: 2019/28 No: 619
5 TL.
K.K.T.C. FİYATI: 6 TL.
ISSN 1307-7619

2019 yılının ilk 6 ayında 214 kadın cinayeti işlendi

Yaz Akşamı Hikayeleri

-Yüzmekten Tiksiniyorum-

Güneşin göbeği suya değmiş, ışınları ise kanayan bir yara gibi kıpkırmızı günü öldürmeye başlamıştı... Bir cetvelin santimleri gibi izlerini veren sezlongdan, yavaşça sırtını ayırarak doğruldu... Öğlenki sıcak etkisini yitireli çok olmuştu ama sabahtan beri kıpırdamaksızın yattığı sezlongda ısınan vücudu hala çok sıcaktı.. "Domates ve süt de böyle geç soğuyo" diye düşündü.. Domates ve sütün ısıyı böyle uzun süre nasıl koruduğu hakkında düşünmeye başlayacaktı ki, durdu... Tatil için dünya para harcamıştı.. Domates, süt hakkında döndüğünde evde düşünürdü.. Tatilin hakkını verecek bir şeyler yapmalıydı..

"Güneş batmadan bi kere suya gireyim bari" diyerek sezlongdan tamamen ayrıldı... Bu iyi bir başlangıçtı.. Güzel bir tatil için, ufak bir kıvılcım.. "Harekete geç!" için bir kıvılcım.. Sosyalliğine tamamen yabancı olduğu bu tatil beldesinde, ruhen saklanabildiği bi yer haline gelmişti sezlong.. Kıllı ayaklarının arasından çektiği deniz fotoğrafını instagram ve feysbuktan paylaştığı an tüketmişti bütün tatil planlarını... "Bari" dedi "suya bi girip çıkayım" ... Sonra ansızın farketti "Deniz" değil "Su" diye düşünüyordu.. Denize girmek o'nun için ıslanmaktan başka bir şey değildi... Islanmak, kurulanmak, duşa girmek ve sonra yine kurulanmak... Bütün gün hiç bir şey yapmamak, tatil için daha güzel bi seçenek olarak görünüyordu o'na... Oysa şu an, içinde dura→madığı, sivrisinekli ufacık bir pansiyon odası ve dışarıda da kızgın güneşin altında para ödeyerek alabildiğin tahta döşeklerin konforu kadar bir dinlenceye mahkumdu... İsteksizce yürüdü kıyıya doğru... Ayaklarının boynuzlarına kadar ıslatmasına izin verdi, sahil boyunca evlerin açık pencerelerinden rüzgarla uzanan tüller gibi salınan dalgalara...

"Ayaklarım ıslandı" diye düşündü... Sonra da "Yok yok, denize girdim" diye düzeltti... Bu kadar girdiyse biraz daha girebilirdi... Birer adım daha attı... Artık bileklerinden yakalamıştı deniz.. Bu yakalanış o'nu rahatsız etmiş, prangalanmış hissetmişti... Negatif duygularını ezercesine ikişer adım daha attı... Dizlerinin arkasındaki yanakları ıslanınca durdu... Göğüs uçları sertleşmişti... Oraların ıslanması için hazır değildi belli ki... Ama işte bunun için tatile çıkmamış mıydı?!. Seksin zilleri böyle çalardı... Böyle mi çalardı?. Allah kahretsin o kadar uzaktı ki böyle şeylere.. Neler oluyordu? Islanıyordu.. Zevkle ıslanıyordu... Yürümeye devam etti.. Kendini tutacak değildi.. Ve nihayet testisleri ıslandığında artık kendinde değildi... O bir çiçek, o bir kelebek, o bir hayat pınarı, neşe kaynağı, dönmedolap, pırlanta yüzük, o bir sevda yüklü bulut olmuştu... Denize giriyordu.. Deniz de belki o'na girmeye çalışıyordu.. Çünkü anüsü de ıslanmıştı... Tabi ki buna müsade etmeyecekti.. Ama buna müsade etmemek için özel bir çaba, bir güç harcaması gerekmiyordu...

Suyun ağırlığıyla yavaşlayan bacaklarını zorlayarak ilerlemeye devam etti.. Durmayacaktı çünkü aklına bir şey gelmişti... Su boynuna kadar gelince durdu, işte, artık kalbi suyun altında atıyordu.. Koca akdenizin içinde atıyordu kalbi.. Ve balinaların belki de duyabileceği bi frekansta atan kalbinin sesi cebelitarık boğazından Atlas okyanusuna, Süveyş kanalından Hint okyanusuna aşılacak, sonra dünyanın dört bi tarafındaki balinalar bu yalnız ve üzgün adamın hüzün dolu kalp atışlarını dinleyip toplu halde intihar edeceklerdi..

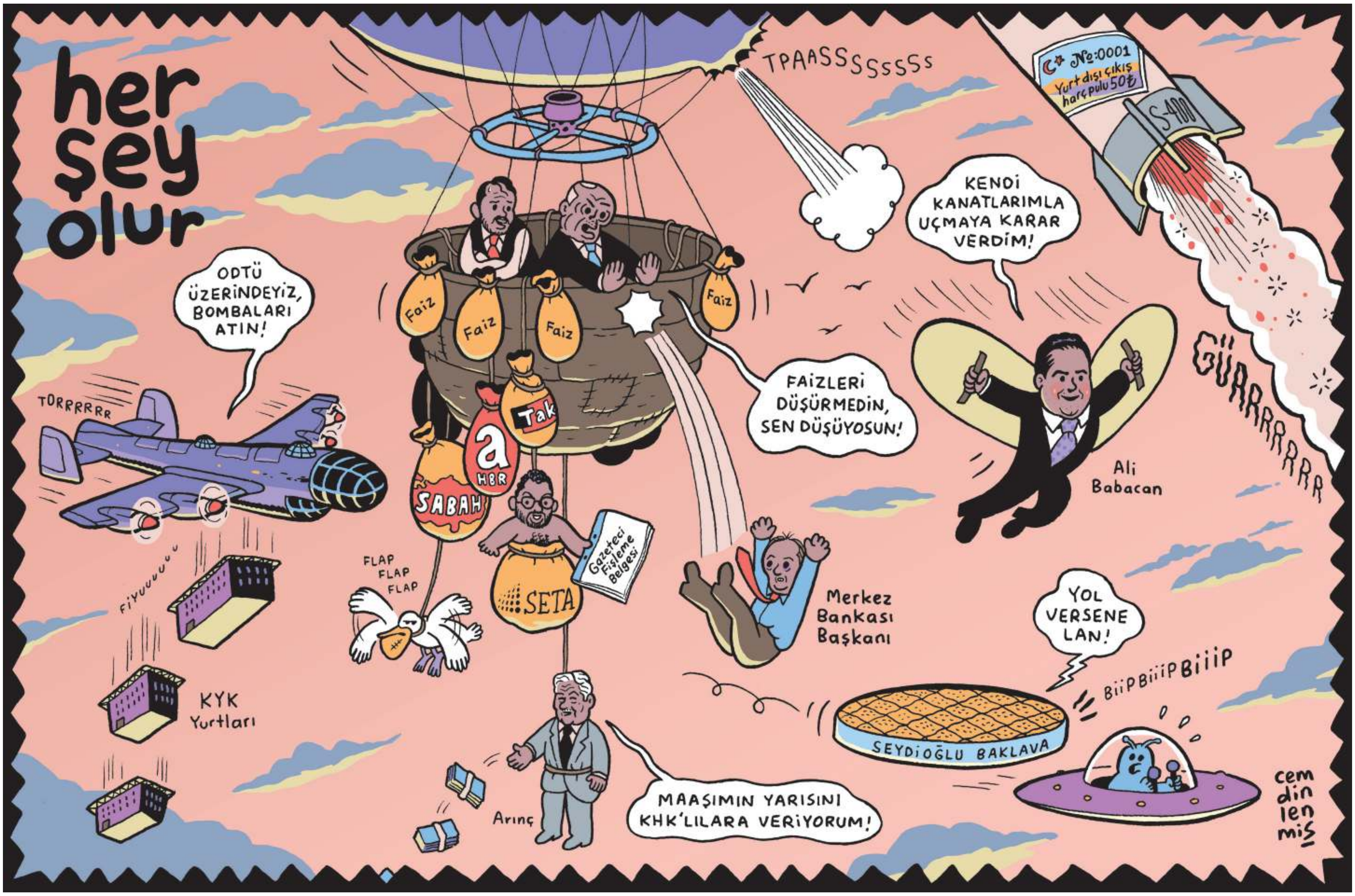
Hayır hayır... Böyle bi şeyin olmasını elbette istemezdi... "Çok negatifim çook" diye düşündü.. Tatilde daha pozitif olmalıydı... Kalp atışları devasa bir partiye çağırıyordu balinaları.. Çok eğlenecekeğleniceklerdi... Balinalarla çok eğlenecekti.. "Ne balinası amk" diye iyice isyan etti bi anda... Boyunu geçene kadar ilerledi ve suyun altında tüm gücüyle bağırdı... Ne diye bağırdığını biliyordu ama kulağına "brolo brolop" diye gelmişti.. Bağırmak güzeldi ama kulak duymayınca eksik oluyordu... Koca tatili yalnız geçirmek gibi bi eksiklik..

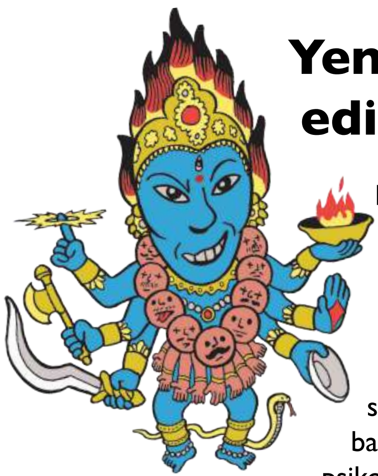
Kumlu ayaklarıyla giydiği terliklerin verdiği rahatsızlıkla pansiyonuna doğru yürürken, sağ kulağına kaçan suyu çıkarmak için kafayı sağa yatırıp, sağ ayağının üzerinde zıplıyordu ara ara... Yağmurdan kaçınmak için girdiğin bir saçağın eteğinden damlayan sular gibi damlıyordu şortunun paçalarından sular... Pansiyonun lobisini geçerken yağmur hala dinmemişti.. Yağmura rağmen saçağın altından çıkmak, hayata karışmak gerekiyordu.. "Islan amk" dedi..

SON

emrahavlak

Yeni hobiler edindim...

@kaansezyum

Mesela kuş kavgası izliyorum tam bir rahatsız gibi. Serçeler nasıl birbirlerine dalıyor hiç gördünüz mü? Ufacık efendi hayvan sanıyorsun serçeye bakıyorsun, eleman psikopat çıkıyor. Kargalar desen ayrı bir haldeler. Bahara girerken çoğunun tüyler dökülmüş, garibo bi şekilde takılıyorlardı, neyse ki şimdi bir şekilde tüyleri topladı da kavgaya girdiklerinde sefil gibi görünmüyorlar... Martılarla, kargalar, kargalarla martılar, insanlarla insanlar birbiriyle kavga ediyor. Bağırış çağırış her yerde...

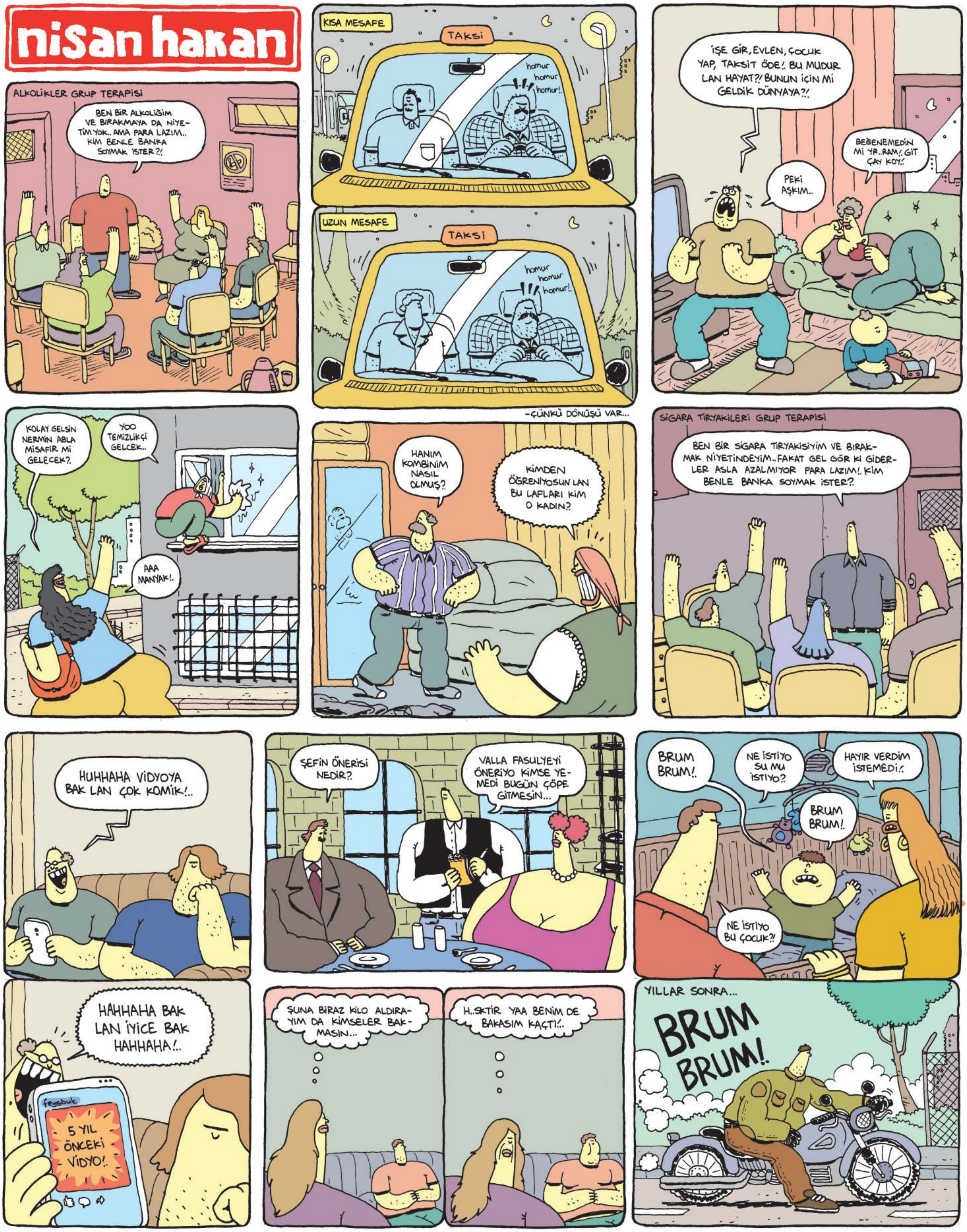
Telefonlar zaten modern teşbihe dönüşmüş durumda. Bir evde oturan arkadaşlar bile birbirlerinin suratlarına Instagram'dan bakıyor. Layk bağımlılığı zaten koptu gitti. Herkes ilgi, herkes aniden sevgi bekliyor, beklenen sevgi gelmezse tatsızlık çıkıyor. Herkes görünmek istiyor...

İnternetlerin geldiği ilk yıllarda bu işler tam tersiydi. O zaman kimsenin kim olduğu belli değildi. Herkes bir takma adla ortamlarda dolaşırdı. Şimdi özellikle isim ve soyadı kullanılıyor, ısrarla nerede olduğumuzu etiketliyoruz, yanımızda kim var, şu anda ne dinliyoruz, neye bakıyoruz, nereye gidiyoruz, ne deneyimliyoruz, hepsi ortada. Herkes kendi deneyimini birbirine gösterip yarışıyor. En sevilenler en çok gösterenler, en popülerler zaten her popülerlikte olduğu gibi vasat ya da vasatın altında... Popüler olan şeye 'Bu neden popüler' diye kızmak da anlamsız zaten. Müzikte de böyle, sinemada da, sanatta da, üretimde de... Popüler olduğun an neden vasata yaklaşıyorsun istemeden. Ya da vasata yakın olduğun zaman daha hızlı popülerleşebiliyorsun. Ya da bu çarkın tekerine çomak sokup, popüler olup, hiç yapılmamış bir şeyi deniyorsun...

Yazın iyice yazlaşmasıyla Alaska'da 36 dereceyi görmüşüz. Dünyanın geçirdiği en sıcak haziran ayını yaşamışız mesela. Tüm zamanların en sıcak günleri. Kıyamet geldi işte, kıyametin içindeyiz ama hayatımız çok kısa olduğu için kıyameti anlık bir şey gibi görüyoruz. Oysa kıyamet bir süreç. Bir tepede güneş gözlüklerimizi takıp kıyameti izlemeyi düşünsek bile aslında her günümüz kıyametten bir gün gibi. Neyse ki hayatlarımız çok uzun değil, güneşin solmasına da daha 3 milyar yıl var. Zaten bu süreden önce insan ırkının sonu gelecek bence. Kendi zehirlediğimiz ekosistem, bizi de kendisinden atacak. Dünya kendini kapatacak, sonra yeni hayatlar, yeni yaşamlar başlayacak. Sanki bilinç sahibi olduk diye de hayatlarımızı yüceltiyoruz sürekli. Neden? Çünkü bilinç sahibiyiz. 'Ben neyim, kimim? Neden burada duruyorum?' diye düşüne düşüne hayatlarımıza bir anlam bulmaya çalışıyoruz. Oysa ki evrim, canlı hayatını, canlılar kendisini çoğaltacak, üreyecek kadar yetiştirip sonra yokuş aşağı salıyor. Gençlik bitince aslında ölüm de başlıyor. Evrim bakıyor, 'E bu tamam çocuk yapmış, çocuğunu büyütüyor, o zaman benim için işi bitmiştir' diye görüyor bizi. Biz de evrimi görüyoruz ama göz göze gelemiyoruz.

Daha çok para, daha çok sevgi, daha çok hürmet, daha çok huzur, daha çok hayat istiyoruz. 7 ölümcül günah gerçek. Açgözlülük... Nedense hep daha açgözlüler daha açgözlü hale gelip diğer insanların hayatını karartıyor. Keşke serçeler gibi olsaydık. Serçe en azından açgözlülüğüyle diğer serçeleri kurutmuyor. Teke tek dalıyor, tamam manyakça dalıyor, neden dalıyor onu da bilmiyorum ama dalmak zorunda olduğu için dalıyor. Ama hiçbir serçe, diğer serçelere hükmetmek ve onları emirleriyle yönetmek istemiyor.

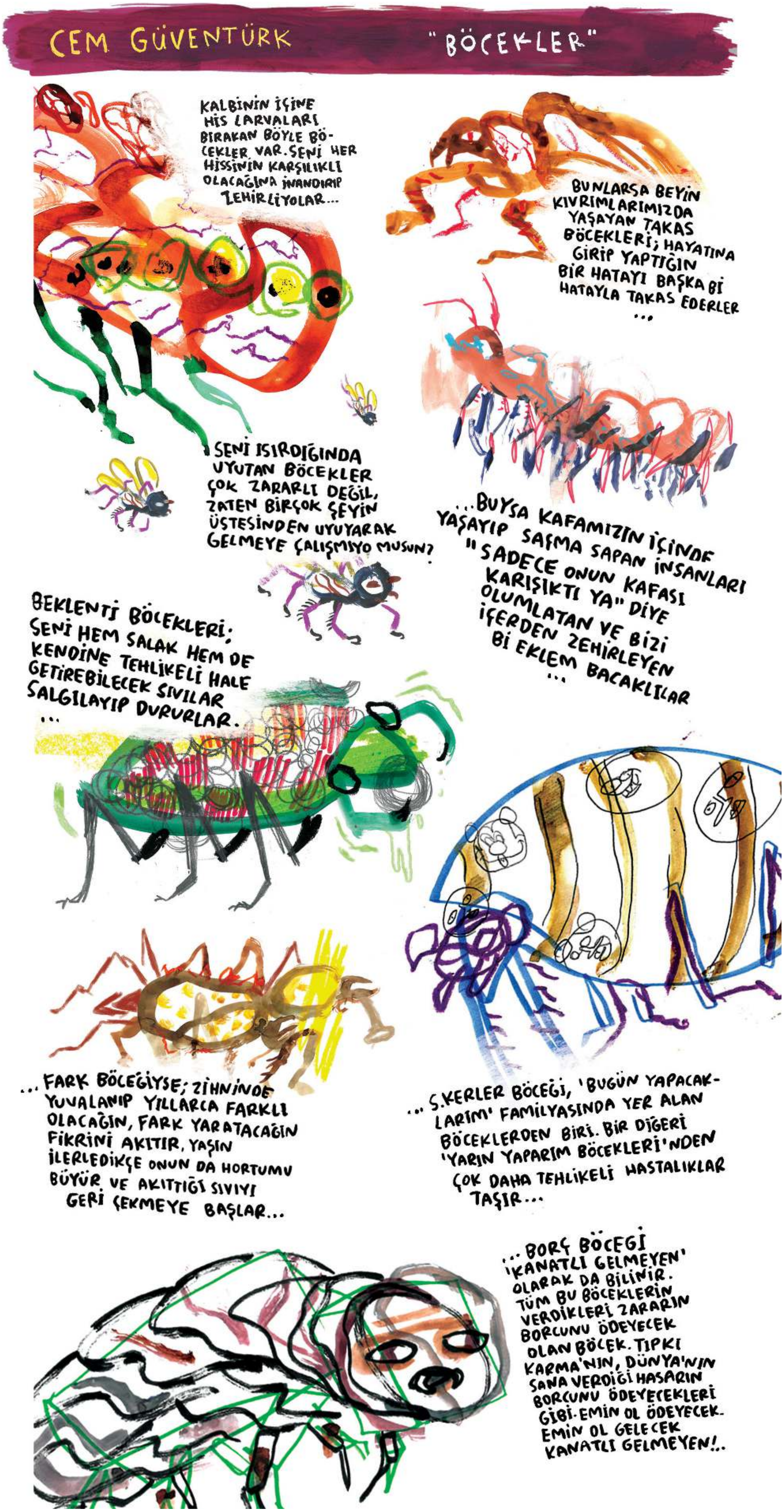
Huzur dolu bir serçe olup, kendi başıma takılmayı tercih edebilirim. Belki bir sonraki reenkarnasyona.

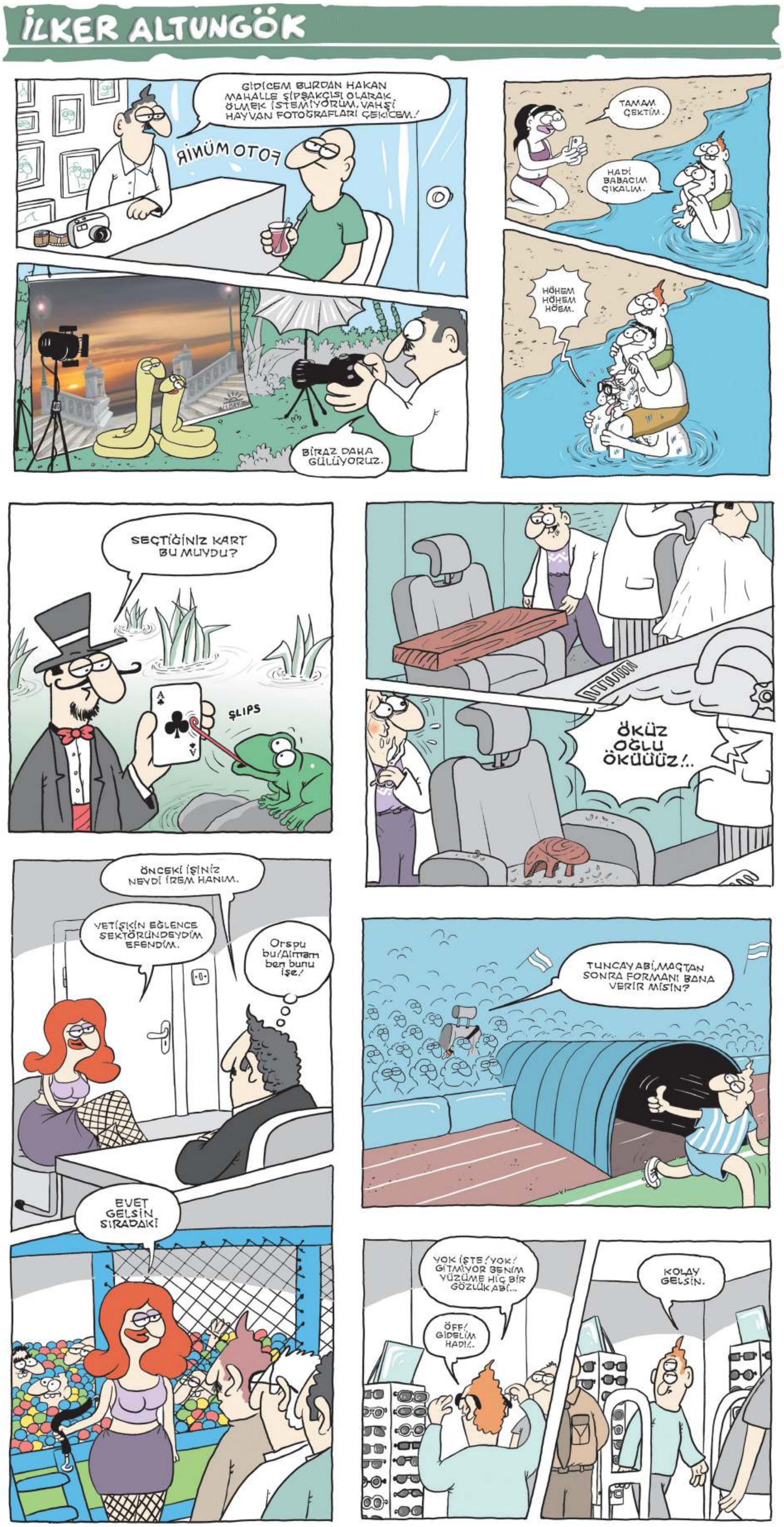

nisan hakan
ALKOLİKLER GRUP TERAPİSİ
BEN BİR ALKOLİĞİM VE BIRAKMAYA DA NİYETİM YOK.. AMA PARA LAZIM.. KİM BENLE BANKA SOYMAK İSTER?!
KISA MESAFE
TAKSİ
homur homur homur!
UZUN MESAFE
TAKSİ
homur homur homur!
-ÇÜNKÜ DÖNÜŞÜ VAR...
İŞE GİR, EVLEN, ÇOCUK YAP, TAKSİT ÖDE!. BU MUDUR LAN HAYAT?!/ BUNUN İÇİN Mİ GELDİK DÜNYAYA?!
PEKİ AŞKIM..
BEĞENEMEDİN Mİ YR..RAM!, GİT ÇAY KOY!.
KOLAY GELSİN NERMİN ABLA MİSAFİR Mİ GELECEK?.
YOO TEMİZLİKÇİ GELCEK..
AAA MANYAK!.
HANIM KOMBİNİM NASIL OLMUŞ?
KİMDEN ÖĞRENİYOSUN LAN BU LAFLARI KİM O KADIN?
SİGARA TİRYAKİLERİ GRUP TERAPİSİ
BEN BİR SİGARA TİRYAKİSİYİM VE BIRAKMAK NİYETİNDEYİM..FAKAT GEL GÖR Kİ GİDERLER ASLA AZALMIYOR PARA LAZIM!. KİM BENLE BANKA SOYMAK İSTER?.
HUHHAHA VİDYOYA BAK LAN ÇOK KOMİK!..
ŞEFİN ÖNERİSİ NEDİR?
VALLA FASULYEYİ ÖNERİYO KİMSE YEMEDİ BUGÜN ÇÖPE GİTMESİN...
BRUM BRUM!.
NE İSTİYO SU MU İSTİYO?
HAYIR VERDİM İSTEMEDİ!.
BRUM BRUM!
NE İSTİYO BU ÇOCUK?!
HAHHAHA BAK LAN İYİCE BAK HAHHAHA!..
feysbuk
5 YIL ÖNCEKİ VİDYO!.
ŞUNA BİRAZ KİLO ALDIRAYIM DA KİMSELER BAKMASIN...
H..SKTİR YAA BENİM DE BAKASIM KAÇTI!..
YILLAR SONRA...
BRUM BRUM!

æ Merhaba.
æ Bir keresinde de çok acayip bir olay yaşadım. Çok acayip ama. Evlere şenlik ve evlerden ırak dedikleri. Dağlar taşlar, uçsun kuşlar. Şinasi adında bir arkadaşım var, uzun zamandır görmüyordum kendisini, bir gün yolda karşılaştık. Beylerbeyi'nde. "Oo" dedim, "Şinasi, nasılsın ya, yemin ediyorum belki üç sene olmuştur, görmüyorum ya ben seni" dedim. "Sorma Alpay'cığım, ölüm iyisiyim ben" dedi. "Ölüm iyisi mi, ne demek ki ya ölüm iyisi" dedim. "Alla Allaa" dedim. "Ne ki o öyle" dedim. "Tövbe estağfurullah" dedim. "Ne demek ya o öyle" dedim. "Ne demek ki ölüm iyisi" dedim. Bayağı da bir şaşırdım çünkü, ne diyeceğimi pek bilemedim. Düşünsenize, uzun zamandır görmediğiniz bir arkadaşınız, "ben ölüm iyisiyim" diyor, siz ne derdiniz acaba, siz neler düşünürdünüz acaba. Ba. A. "Ölüm iyisiyim işte Alpay'cığım, üç senedir ölüm döşeğinde yatıyorum ben" dedi. İyice yani. "Ne diyorsun ya sen" dedim. "Şaka mı bu acaba" dedim. "Biri bana şu anda şaka mı yapıyor acaba, sen mi şaka yapıyorsun acaba şu anda bana" dedim. "Bugün ölüm iyisi günüm, o yüzden ayaklandım" dedi. Coştukça coşuyor. Konuştukça sersemletiyor. Bunu bir boks müsabakası gibi düşünün. Karşınızda Mike Tyson var, en iyi zamanında, yumrukları peşi sıra savuruyor, gömçürüyor, bombalar patlatıyor. Bir an bayılacak gibi oldum. "Bayılacak gibi oldum ben şu anda" dedim. "Moruk işte ölümcül hastalar ölmeden önce son bir ayaklanırlar, işte ben şu anda oyum, biraz gezeyim hava alayım diye çıktım, yarın ölüyorum hayırlısıyla" dedi. Allah'ım. Ya ölmek ne demek. Bir insanın arkadaşının ölmesi ne demek. Çıldıracağım arkadaş ya. Deli çıkacağım. "Benim bir muhabbet kuşu vardı, o da aynı senin gibi olmuştu" dedim. Resmen saçmalamaya başladım. Ama gerçekten muhabbet kuşumdan ölüm iyisini hatırladım. Ölecek diye başında beklerken bir anda ayaklandı, can geldi hayvana, "oh" dedim "resmen ölmeyecek", ertesi sabah bir baktım ölmüş, aynısı yani. Fakat yine de insanın inanası gelmiyor. "Şaka değil mi bu şu anda bana yapılan" dedim. Şaka olsun istiyorum çünkü. Israrla bu bir şaka olsun istiyorum. "Böyle şeyin şakası mı olur" dedi. "Ağabey ben şu anda çok üzüldüm ama yaa" dedim, öyle vedalaştık. Çok da şeyapmak istemedim. Adam zaten ölüm iyisi, çok da darlamak istemedim. Çok da samimi de değildik ama arkadaştık işte, tanış'tık yani. İnsan üzülüyor. Üzülmez mi insan hiç. Bir ay kadar sonra kendisini Çengelköy'de gördüm. Şaşırdım. Dedim "Şinasi, ölmemişsin". "Üzülmüş gibi bir halin var" dedi. Dedim "yani, ne üzüleceğim de, bilakis sevinirim, ölüm iyisiyim demiştin ya, ben o yüzden şeyaptım" dedi. "Demek ki bak ne kadar iyi bir ölüm iyisiymişim ki, tam bir aydır ölmüyorum" dedi. Böyle biraz tuhaf tuhaf da konuşmalar. "Bir haftaya kesin ölürüm ama, beklerim cenazeme moruk" dedi, gitti. İki ay sonra Kanlıca'da gördüm kendisini. Dedim "Şinasi?" "Evet Alpay'cım biliyorum ölmedim, ama her gördüğünde de bunu hatırlatmaktan vazgeç artık, ölmüyorum işte" dedi. "Ama ölürüm yani" dedi. "Yaa tamam, ben" dedim "bir şey demiyorum da yani",... "Diyemezsin de zaten" dedi. Baktım yüksek perdeden konuşuyor, ben de yükseldim. "Ne diyon oğlum" dedim. "Sen ne diyon oğlum" dedi. "Ölmediğim için suçlu gibi hissetmeye başladım kendimi, bu ne ya artık" dedi. "Lan oğlum bir şey mi diyoruz, uzatma bak haa" dedim. "La havle" çekti. "LANN BAKK" dedim, üzerine yürüdüm. O da karşılık veresiye tam birbirimize dalacakken insanlar araya girdi, ayırdılar bizi. O gün bugündür kesinlikle görüşmüyoruz. Görüşmediğimiz gibi de, ne zaman bahsim açılsa, "ölmemi istiyor ya karaktersiz" diyormuş benim için. Gel de çıldırma. Yemin ediyorum ağzını burnunu kıracağım, o olacak.
æ Geçenlerde de bir arkadaşımla konuşuyorduk. Konu kararsızlığa geldi. "Ben o kadar kararsızım ki, kadın olsaydım ve istenmeyen plansız bir gebelik yaşasaydım, aldırayım mı aldırmayayım mı diye düşünürken düşünürken çocuk doğardı, o olurdu" dedim. Ne bileyim, bayağı güldü ben böyle söyleyince. Öyle işte. Resmen.
æ Bazen de düşünüyorum, cidden boşa uğraşıyoruz diye düşünüyorum. Yani güzellik olsun, iyilik olsun diye boşa uğraşıyoruz. Mantalite bozuk anam mantalite. Bu hayatın her alanında böyle. Ağabey sinemaya gidiyorum. Patlamış mısır alacağım. E taze olsun, sıcak sıcak olsun istiyorum, hayır çok mu şey istiyorum. Patlamış mısır bu ya. Hayır sanki bedava alıyorum bi de. Dünyanın da parasını veriyorum. Tam mısırların patladığı anı gözetiyorum. Hop gidiyorum kasaya. Şu yeni patlayanlardan istiyorum diyorum. İsteyeceğim tabii, bu benim en doğal hakkım. Pis kişi alttaki soğuk mısırları özenle dolduruveriyor kovaya. Deli çıkacağım ya. Bir keresinde sinemaya girdikten sonra fark etmiştim. Son defasında yemek için değil, sadece denemek için aldım böyle mısırı. Yine aynısı oldu. Birkaç gün sonra da gidip şikayette bulunacağım ama kime neyi şikayet ediyorsun. Ona öyle yapmasını söyleyen zaten patronu. Gerçekten boşa uğraşıyoruz. Şer yuvasında yaşıyoruz.
æ Hoşça kal.

"HEY"
12 Temmuz Cuma / **BKM Mutfak Çarşı** / Saat: 20.00 / bilgi: 0212 327 72 00
13 Temmuz Cumartesi / **Kadıköy Bahane** / Saat: 21.00 / bilgi: 0216 345 54 49
16 Temmuz Salı / **Eskişehir Batıkent Muhtelif** / Saat: 20.00 / bilgi: 0545 880 85 87
17 Temmuz Çarşamba / **İzmir Alsancak 6:45** / Saat: 21.00 / bilgi: 0532 564 50 35
19 Temmuz Cuma / **Muğla Mabolla** / Saat: 21.00 / bilgi: 0530 266 44 94
20 Temmuz Cumartesi / **Bodrum Mabolla** / Saat: 21.00 / bilgi: 0252 214 25 04

akıl fikir ofisi

Barış UYGUR
baris.uygur@gmail.com

Sen mi büyüksün İskender?

Büyük İskender'in büyüklüğü boyundan posundan hele hele yaşından değil, bilakis çok küçük yaşta Makedonya'dan çıkıp Hindistan'a kadar büyük bir coğrafyayı "fethetmesinden" ileri geliyor. Fethetmesi dediysek ölümünün ardından imparatorluğu yok olduğuna göre hiçbir yeri fethetmiş de değil aslını isterseniz. Zaten dokuz yıllık bir hükümdarlığı var, 32 yaşında ölmeden önce de o dokuz yılda savaşa savaşa önce Ege kıyılarından Anadolu'yu, sonra Mısır'ı; Halep, Ermenistan, Medya, Babil derken İran ve Hindistan'ı alıyor. Her şey çok ani olup bittiği için mi, yoksa aslında efendi bir çocuk, her gittiği yerde oranın kültürünü de kendi kültürüyle harmanlayıp bir dünya birliği kurmak istediği için mi bilmiyorum adama büyük diyoruz.

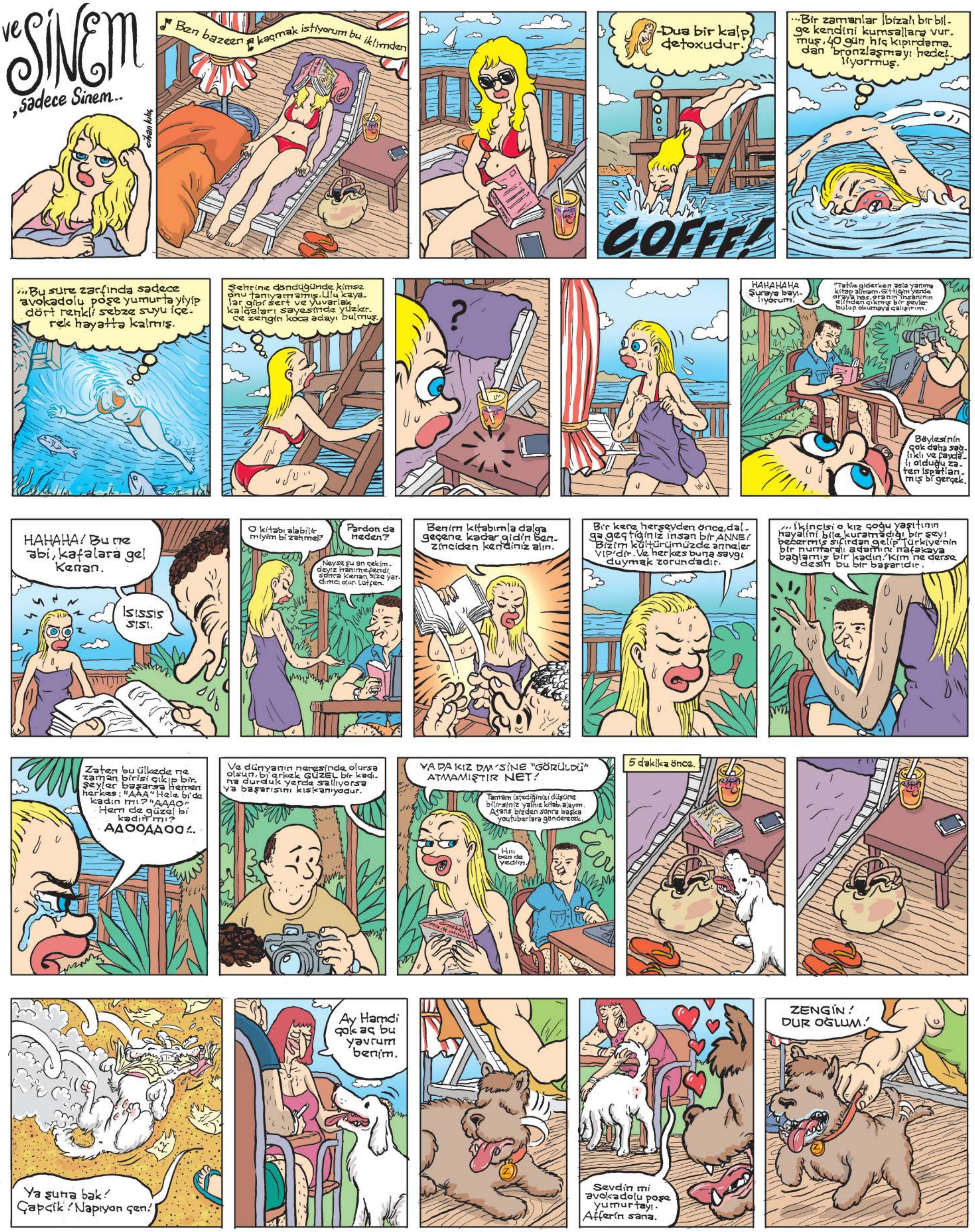
Bu, evet, bir Küçük İskender yazısı.

Ama Büyük İskender'e nazire yaparak kendisine Küçük İskender diyen ilk kişi bizim İskender'imiz, değildi. İskender'den yüzyıl önce, başka bir aykırı şahıs, Lasarewitsch Helphand, Alexander Parvus ismini kullanmaya başlamıştı, yani latince "Küçük İskender." Profesyonel bir devrimci olan Alexander Parvus, hayatı boyunca o ülkeden bu ülkeye gezmiş hatta uzunca bir süre İstanbul'da yaşamış ve kimilerine göre Türkiye'nin ilk milli iktisat teorisine de imza atmış. Biraz geçimsiz, biraz aykırı ama sonuna kadar idealist bu ilk Küçük İskender'i, Parvus Efendi adıyla Türk Yurdu dergisinin editörü ve ittihatçıların ekonomi danışmanı olarak da tanıyoruz. Dediğim gibi hayli aykırı bir adam ve hayatı boyunca çok az insan kendisini anlayabilmiş, ama Rusya'ya devrimi başlatmak üzere gönderilmesine vesile olduğu Lenin başta olmak üzere herkes Parvus'a karşı mesafeliymiş.

Bizim İskender de yüz yıl önceki adaşı gibi profesyonel bir devrimciydi. Yazdığı şiirlerle ve hayatını da tıpkı bir şiir gibi yaşamasıyla hiç kimseye amennası olmayan uzun soluklu bir şiirin ta kendisiydi aslında.
Her Türk asker doğar mı bilmiyorum ama hemen her Türk hiç değilse bir ara şair olmaya kalkar ya, belki ondan olacak ücreti mukabilinde güzelliğimizin şiirini yazanından belediye panelleri kovalayana kadar şair sıfatlı çok insan var etrafımızda. Bilinmez, belki aralarından kimilerinin hayatı yazsanız roman, hadi bilemediniz bir novella da olabilir ama yazdıklarından da tamamen bağımsız olarak hayatı baştan sona bir şiir gibi olan az şair vardır ve İskender de onların en önde gelenlerindendir.

Hayır, hiçbir şiirini hele hele şiirinin içinden koparılıp çıkarılmış numunelik dizesini yazmayacağım buraya. Nasılsa bolca koyan olur, fotoğraflarının üzerinden photoshop'ta geçer poster yapar, altına da bağlamından koparıp bir iki dizesini yazarlar dört bir yanda, bunlar bizlik işler değil ya, aslını isterseniz İskender'lik işler hiç değil.
Bunu toplu bir anma gibi düşünün. Henüz Uykusuz'un ilk sayılarında yitirdiğimiz Metin Demirhan da, daha sonra kaybettiğimiz Derya Sayın da çok yakın dostlarıydı İskender'in. Küçük İskender'i ilk kez Pişmiş Kelle dergisinin yazarlarından biri olarak tanımıştım zaten. Belki Engin Abi, on ikinci sayfada anlatır onu. Ama demek istediğim rahmetli Metin Demirhan'ın dükkânında korku filmleri üzerine konuşurken, Nevizade'de rahmetli Derya Sayın'la bir ergen enerjisiyle eğlenirken ya da en eski Gitanes'da şiir okurken karşılaşırdım hep Küçük İskender'le. İskender Gezi Parkı kadar Beyoğlu, metalciler kadar Gitanes, rakı masaları kadar Nevizade, Dünyayı Kurtaran Adam kadar Atılgan ve Nilgün kadar Gizli Bahçe'ydi. Bunların bir kısmı Küçük İskender'den önce çıktılar hayatımızdan, bir kısmı da artık, Küçük İskender'siz ne kadar oluyorsa, o kadar varlar. Kemal Aratan'ın bir zamanlar bir yerlerde dediği gibi, "Ölüm fizikötesi bir rezalet" ve Küçük İskender saldırgan fatih Büyük İskender'den çok daha büyük işte.

ve SİNEM
, sadece Sinem..
cihan kılıç
Ben bazeen kaçmak istiyorum bu iklimden
-Dua bir kalp detoxudur.
COFFF!
...Bir zamanlar İbizalı bir bilge kendini kumsallara vurmuş, 40 gün hiç kıpırdamadan bronzlaşmayı hedefliyormuş.
...Bu sure zarfında sadece avokadolu poşe yumurta yiyip dört renkli sebze suyu içerek hayatta kalmış.
Şehrine döndüğünde kimse onu tanıyamamış. Ulu kayalar gibi sert ve yuvarlak kalçaları sayesinde yüzlerce zengin koca adayı bulmuş.
?
HAHAHAHA Şuraya bayılıyorum.
"Tatile giderken asla yanıma kitap almam. Gittiğim yerde oraya has, oranın insanının elinden çıkmış bir şeyler bulup okumaya çalışırım.
Böylesinin çok daha sağlıklı ve faydalı olduğu zaten ispatlanmış bi gerçek.
HAHAHA! Bu ne abi, kafalara gel Kenan.
Isıssıs sısı.
O kitabı alabilir miyim bi zahmet?
Pardon da neden?
Neyse şu an çekimdeyiz hanımefendi, sonra Kenan size yardımcı olur. Lütfen.
Benim kitabımla dalga geçene kadar gidin benzinciden kendiniz alın.
Bir kere herşeyden önce, dalga geçtiğiniz insan bir ANNE! Bizim kültürümüzde anneler VIP'dir. Ve herkes buna saygı duymak zorundadır.
...İkincisi o kız çoğu yaşıtının hayalini bile kuramadığı bir şey! becermiş sıfırdan gelip Türkiye'nin bir numaralı adamını nafakaya bağlamış bir kadın! Kim ne derse desin bu bir başarıdır.
Zaten bu ülkede ne zaman birisi çıkıp bir şeyler başarsa hemen herkes: "AAA" Hele bi'de kadın mı? "AAAO" Hem de güzel bi kadın mı? AAOOAAOO!..
Ve dünyanın neresinde olursa olsun, bi erkek GÜZEL bir kadına durduk yerde sallıyorsa ya başarısını kıskanıyodur.
YA DA KIZ DM'SİNE "GÖRÜLDÜ" ATMAMIŞTIR NET!
Tamam istediğinizi düşünebilirsiniz yalnız kitabı alayım. Ajans bizden sonra başka youtuberlara gönderecek.
Hıı ben de yedim.
5 dakika önce.
Ya şuna bak! Çapçik! Napıyon çen!
Ay Hamdi çok aç bu yavrum benim.
Sevdin mi avokadolu poşe yumurtayı. Afferin sana.
ZENGİN! DUR OĞLUM!

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"Sevinç, iç organlarımızı en usta doktordan daha iyi düzene koyar."
-Alain

● Yüksek İstişare Kurulu nedir Allahaşkına? Rakiplere gidip mesele çıkarmasınlar diye 'papazlara' maaş bağlamak? Anektot anlatıp, goygoy yapıp, patronu habire onaylamak hangi devlet mesaisi?

● **Daha önce yazmıştım, asıl 'Birleşik Devletler' olması gereken kıta, Afrika. Yaşarken, Afrika Birleşik Devletleri'ni görmek isterim. "Tüm Afrika kıtasının emperyalizmden temelden kurtuluşuyla beraber olmazsa, Gana'nın özgürlüğe kavuşması hiçbir anlam taşımaz" diyor Ganalı bağımsızlık lideri Kwame Nkrumah. Bin selam olsun.**

● Rehberlik dersi. Sıkıntının müfredat hali. Lisedeyiz. Hoca da sıkılmış olacak ki, klas bir boş yapma şekli buldu. Dedi ki: "Şimdi iki elinizi uzatın, düşünce gücünüzü çalıştırın, sağ eliniz ısınsın fakat sol eliniz de soğusun!" Normal şartlarda "Neymiş böyle bu?" derdim ama hocamı çok seviyordum. (Coğrafya dersimize giren Mehmet Canher hocam, rehberlikten de sorumluydu. Neşeli, aydınlık bir insandı, nur içinde yatsın. Hatıra defterime tek cümle, "Asıl mesele kendi içimizde" yazmıştı.) Hocanın aşkına bütün dikkatimi verdim deneye. Adeta ellerime ricada bulundum, sen soğu, sen de ısın diye. Aman Yarabbim! Sağ elim kor gibi oldu, sol elim buza kesti. İnceden tırstım. Hoca başta, yanıma geldiler, ellerime dokunup şaşırdılar. Isı dengesini bozan başkaları da vardı lakin deneyin halay başı ben olmuştum, net! Şimdi yazıdayım, ilk fırsatta bu deneyi gene yapıcam. Neticeyi merak ediyorum! Ya bu sefer olmazsa diye de hayıflanıyorum. Denemem belki. Bilemedim.

Kwame Nkrumah

● **Analiz adı altında, tamamen kişisel hissiyatını şak diye sunan var. Paşa beyler, cici hanımlar, zahmete girmeyi sevmiyorlar. Hangi analiz? Karmaşık analiz mi, fonksiyonel analiz mi? Reel analiz mi, düz analiz mi? En iyi size bi 'olasılık hesabı' yazalım da, rasyonellikle bi bağınız olsun şu uzayda...**

● Artı: Türkan Şoray... Eksi: Hülya Koçyiğit... Çarpı: Filiz Akın... Bölü: Fatma Girik...

● **Dikkat! 'Vernon Frost' adında bir kolpacı, spiritüel üstad maskesiyle ortamda şekiyor. Tümden traş.**

● Tüme varan da tümden gelene gıcıktır ha. Bu dünya, bu.

● **Olimpos'ta Cactus Bar. Mekânda atari var. Aziz dostum Ali Mazlum, ressam İsmail Abi'ye sordu "Sen de atari oynuyo musun?" diye, "Ne atarisi Aliciim, biz başka yerdeyiz" dedi İsmail Abi ve ekledi: "Abimin atari dükkânı vardı, bi kere bile oynamadım!" Hah dedim tam ben gibi adam. Ömrüm boyu elimi sürmedim. Hiç. Cactus şahane mekân. Çünkü şahane adamlar Evren ve Erhan işin başında. 'Pupa Live' geleceği ışıklı bi grup, gitarda Umut ve yorumda İdil, büyüleyen sanatçılar. Yolu düşen olursa, selamımı esirgemesin.**

● Tepede alıntı yaptığım Fransız filozof Alain'in 'Mutlu Olma Sanatı' adlı kitabı; şık, basit ve çok haklı kısa yazılardan müteşekkil.

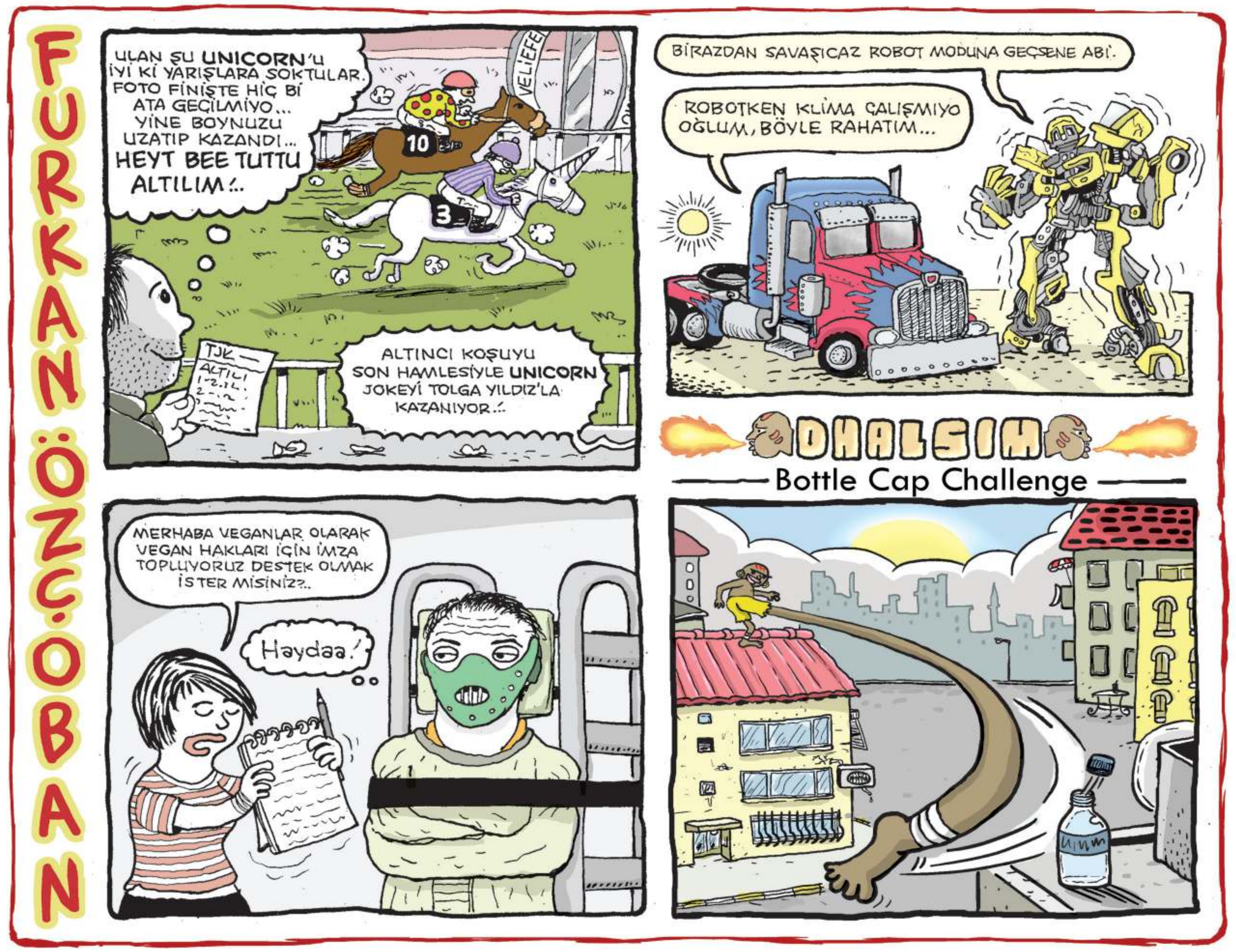

Oradan bir güzel cümle daha: "Kendilerinden sıkılanları eğlendirmek mümkün değildir."

● **Nasıl iştir, her sabah 05:20'de ötmeğe başlıyor cırcır böcekleri...**

● Milenyum özeti: Eskiden 'köprü' idik, son tahlilde 'çıkmaz' fotoğrafı veriyoruz!

vedatozdemiro@gmail.com

Fırat Budacı

TEMİZ KAPAK

Alışmaya Çalışıyor

Alkışlayan eller, onay veren parmaklar, kaygılı gözler, sarı suratın bin bir türlü hali; utanç, üzüntü, gözyaşı, öfke, şaşkınlık ve hatta minnet emojisi mesajlara bizim yerimize mana katabiliyor, ama Fırat'ınki gibi bu tür varlıkları gereksiz bulan bir gruptaysanız işiniz zor. Uçan dolar, kurdeleli kalp, patlayan konfeti, pasta ve uçak emojisini aynı anda kullanarak ailesine mesajlar yollayan annelerin yaşam savaşı verdiği Whatsapp dünyasında, Fırat'ın grubu ketum, minimal ve klişeden uzak bir Uzakdoğu öğretisinin imanlı bireyleri gibi yalın çıplak savaşçılardan oluşuyor. Fırat'ın grubunda akış çok hızlı, uzun mesaj yazan yok ve klavye hataları asla düzeltilmiyor. Grubun üyeleri için hatalı kelimeyi düzeltmek gereksiz bir kaygı göstergesi olarak damgalanıyor. Bırakın kedi, maymun vb. sevimli hayvan videosu göndermeyi, en ufak bir klişe en ağır biçimde cezalandırılıyor. Yaklaşık 20 kişiden teşekkül, "arkadaşın arkadaşı" kabulüne açık olan grupta, Fırat'ın daha önce hiç karşılaşmadığı, ama isimlerini sıkça duyduğu insanlar da var. Fırat'ı asıl yakan da bu; tanımadığı insanların olduğu bir yerde samimi bir performans sergilemesi pek mümkün değil. Söz konusu olan telefona yazılan bir mesaj bile olsa sosyal ortamda heyecanlanıyor zavallı. Aklına ilk geleni değil de, yaşadığı kaygı yüzünden kendini zorlayarak bulduğu şeyleri (üstelik fırsat kollayarak) yazdığından hep bir yabancılık hissi veriyor topluluk içinde. Yazının tonlaması yoktur. Whatsapp'ta manalı, akıllı, komik şeyler yazmaya çalışmak onun için genelde felaketle sonuçlanıyor. Mesajda manaya yüklenmeye çalışırken çiğlik coğrafyasında kayboluyor. Keşke o gün de, uzun zamandır yaptığı gibi, mesaj atmadan bir sinsi gibi sadece okumaya devam etseydi. Sonra olanları kendisinden dinleyelim…

Ben de varım!

Whatsapp'ta okunmamış 124 mesaj görünüyordu. Mesajlar, beş altı kişi hariç diğer üyeleriyle pek de yakın olmadığım "Temiz Kapak" isimli gruptan geliyordu. Şimdiye kadar bu gruba bir iki mesaj atmış, ama yazdıklarım diğer üyelerin rahatlığı ve samimiyetinden uzak, fazlasıyla buluşlu olduğundan pişman olmuş, açıp açıp defalarca gönderdiğim mesajlara bakarak kendimden tiksinmiş ve sonunda mesaj göndermeyi bırakmıştım. Gruptaki muhabbet, "Arjantin'e erkek erkeğe gitmek" gibi biraz çocukça bir hayal üzerine dönüyordu. Grup, "hayat kısa"cılarla, "hayatta izin alamayız"cılar olarak ikiye bölünmüştü. Bütün mesajları okudum, görünüşe göre, Arjantin'e gitmek için eşlerinden ya da sevgililerinden izin almaları çok zor olmasına rağmen alfa tavırlar sergileyen "hayat kısacılar" resmen saçmalıyordu. Her zamanki gibi mesaj göndermemeye kararlıydım, ama vakit ilerledikçe (içtiğim Temiz Kapak'ların da etkisiyle), "hayat kısacı"larla dalga geçen bir mesaj atmak için yanıp tutuşmaya başlamıştım. (Alkol böyledir, hayati kararlara bulaşmaz, ama nerede "pişmanlıkla alınan ama bir yandan da çok önemli olmayan" bir prensip bulsa yıkmak için uğraşır.) Konuşma akışı çok hızlıydı, birinin yazdığına karşı uzun uzun düşünerek cevap kurgulamak mümkün değildi. Ekranın yukarısında "yazıyor" uyarısının uzun süre aktif görünmesini istemediğimden mesajımı çalakalem yazmaya başlamak da istemiyordum. Öte yandan, tüketim hızı yüksek bu grupta fazla oyalanırsam, konu her an değişebilir ve ellerimde can veren şahane mesajımı böğrüme gömmek zorunda kalabilirdim. Yazacak bir şey bulamayınca belki fikir verir diye Google'a "Arjantin" yazıp görsellere bastım. Çıkan görüntü o an için müthiş bir fikir verdi bana. Resmi kaydedip Whatsapp'a dönerek fikrim için zemin hazırlamak adına, içinde bol bol "amk" geçen, imlanın önemsiz olduğunu göstermek adına harf eksilten basit ama samimi mesajlar attım. Ortam iyice olgunlaşınca hazırladığım fotoğrafı altına, "Ooo beyler ben de sizi bekliyordum!" yazarak gönderdim. Mesajımdan memnundum, bence komikti, Arjantin'e gitmenin kolay olduğunu savunan "hayat kısacılar"a karşı "hayatta izin alamayız"cıları fena güldürecekti. Heyecanla gelecek cevapları beklemeye başladım.

Sıçtım, susuyorum...

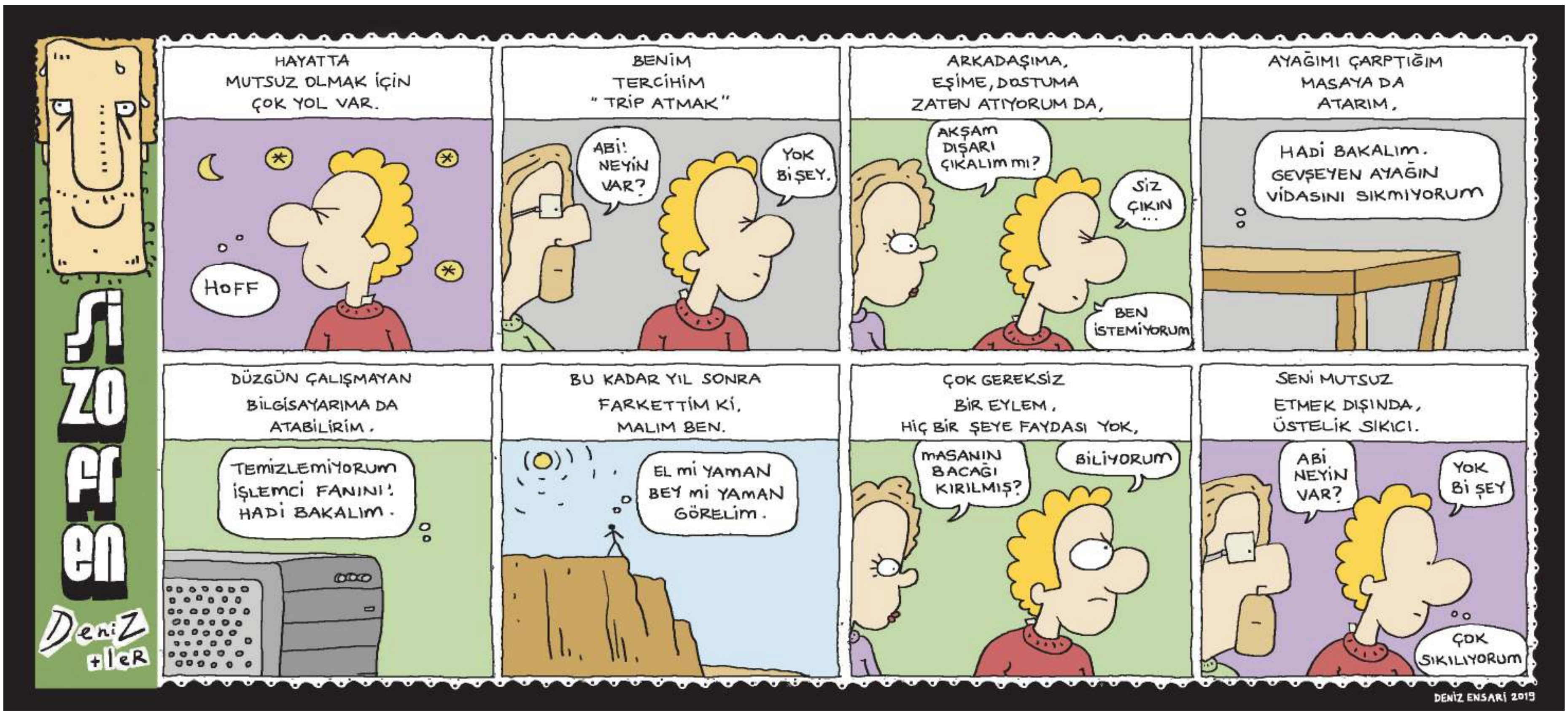
Uzun süre cevap gelmeyince açıp açıp kendi mesajıma baktım. Cevabın gelmesi geciktikçe İsa'nın hiç de iyi bir fikir olmadığı kanısına kapılıyordum. İnsanların işi gücü var tabi, benim gibi tüm vakitlerini kendi mesajlarının peşinde kendi kendilerini yiyip bitirerek geçirecek değiller elbet. Fakat 20 kişiyiz. Herkesin mi işi var? Saatlerdir aralıksız akan mesaj trafiği neden bir anda kesildi? Mizah misyonuyla gruba gönderdiğim İsa niçin bir anda çarmıha gerildi? Nihayet yarım saat sonra ilk yanıt gelince dünya başıma yıkıldı: "Hacı naptın? O heykel Brezilya'da ya lan!" Ardından tokat gibi ikinci mesaj: "Ooo!!! Brezilya da güzel hacı, bana uyar..." Ve beni yere seren üçüncü mesaj: "Arjantin iptal o zaman, direkt İsa'ya gidiyoruz." Her mesajda biraz daha eridim.

Ölüyorum!

Hayret! Google'a "Arjantin" yazınca ilk sıralarda Brezilya'daki "Kurtarıcı İsa" heykeli çıkıyor. Tam hayata katılacakken Google beni resmen yakıyor. İsa heykelinin Rio'da olduğu bilmediğim bir şey değil aslında, ama komik mesaj gönderme heyecanından bir an aklım durmuş. Aslında kaderim bu benim! Ne zaman samimiyeti bırakıp kurguya girsem patlayarak etrafa saçılıyorum. İsa skandalından yaklaşık beş dakika sonra kendimle dalga geçen bir şeyler yazarak durumu önemsemediğimi göstermeye karar veriyorum. Uzun süre yazıp sildikten sonra, yukarıda "Fırat yazıyor" uyarısı görülmüştür kaygısıyla, "Doğru ya lan!" gibi basit bir şey yazıp göndermek zorunda kalıyorum. Yine bir suskunluk yaşanıyor. Yaklaşık beş dakika sonra, beni yakından tanıyan bir arkadaş, saatlerimin İsa ile geçeceğini bildiğinden olacak, "sorun yok" dercesine muhabbeti başka bir mecraya çekiyor. İsa skandalını önemsemiyormuşum gibi muhabbete katılmak istiyorum, ama olmuyor. Yapabildiğim tek şey dönüp dönüp İsa'ya bakmak ve yazılanlardan gittikçe artan paranoyaklıkta yeni yeni anlamlar çıkarmak. Konunun hızla kapatılması beni rahatlatacağına kaygımın gittikçe artmasına yol açıyor. Ben konunun kapanmasını istemiyorum şu an! Sürekli, konuyu nerelere getirsem de biraz önce yaşadığım o rezil anların gerçek yüzünü açıklasam, diye düşünüyorum. Bir yandan konuyu durup dururken yeniden açarak hastalıklı bir görüntü sergilemek de istemiyorum. Kendi kendime, "Oğlum s.ktir et, nolcak, ne düşünürlerse düşünsünler," diyerek rahatlamaya çalışsam da, her seferinde Güney Amerika'nın o kederli coğrafyasında buluyorum kendimi. Belki de ikili gruplar halinde özelden benim hakkımda konuşuyorlar. "Cahil lan bu!" diyerek cesedimin üzerinde dans ediyorlar. "Abi naptınız, bilmemem mümkün mü?" diye mesajlar yazmak istiyorum, "normalde kültürlü bir insan olduğumu hepiniz biliyorsunuz, böyle basit bir bilgiyi bilmediğimi düşünmüyorsunuz herhalde?" diye yakalarına yapışmak istiyorum, "cehalet değil bu, ufak bir dalgınlık, anladınız mı?" diye bağırmak istiyorum, ama bu tür çıkışların tamamen yok olmakla eşdeğer olduğunu bildiğimden, içim kan ağlayarak susuyorum. Kim bilir neler konuşuyorlar benim hakkımda? G.tler!

G.tler!

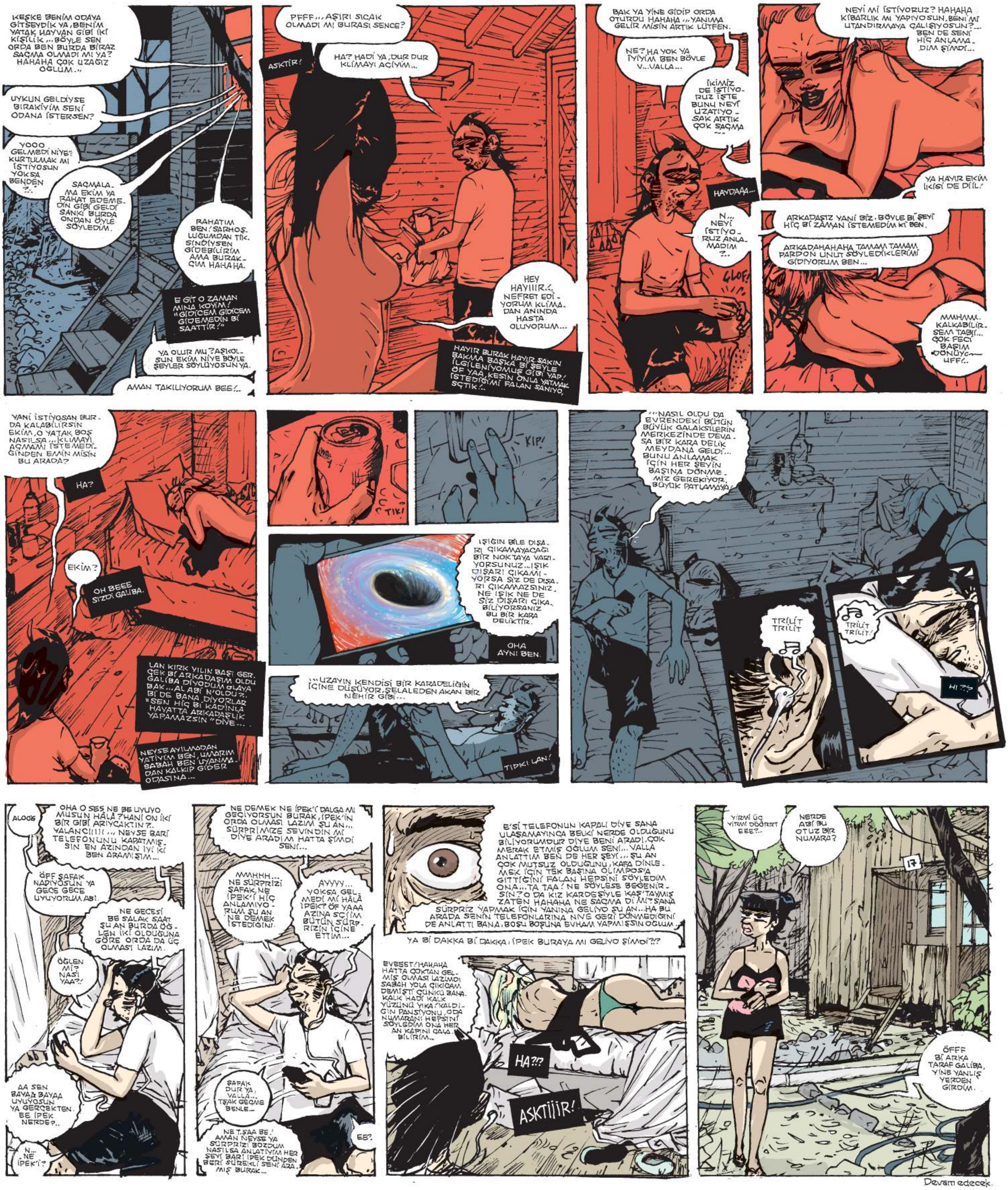

Çarpışma

ipek & burak

Yazan çizen OKY

Devam edecek.

ÖMER GÖKSEL

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"Evlerin saat beş olma hali/ Ben yorgunum anlamaktan"
Edip Cansever

"YAZ GÜNÜ, TEMMUZ'DA…"
Tam da işte bu günlerde yola çıkardım. *("yaz günü temmuzda, sen terle ben sileyim"–Kerkük türküsü–)* Temmuz ortaları. Kahire'ye. Turizm kitapçıklarının "sakın gitmeyin aman" dediği o aylar. O ayların da en besbeter olanı. "Vücudun çıra gibi tutuştu tutuşacak/Saat üçe doğru bir temmuz gününde," (bizim buranın "temmuz"larını diyor Cahit Külebi şiirinde--bu temmuz mu?--) Madem gidiyorum; temmuz olsun. Cayır cayır kavrulurken "bin minareli şehir"*/Madeenet el alf Midhana–Bir adı da oymuş eski zamanlarda–elf: bin–* Bir filmde görüyor gibi olmasın. Tam olsun. Sahici. Dibine kadar. Şehir gerçek anlamını bulduğunda. (Çöller ortasında o kum rengi şehir) Madem gidiyorum. (Bir tür "dipsomani"işte) Bambaşka bir diyarlarda olduğunu da insana esas hissettiren; o'ydu en çok; Hiç bilmediğim türden o sıcak. Bambaşka.(kim olduğunu, neden geldiğini, nereye gittiğini… falanını filanını unutturan da…) Bir de o koku. Onu da ekle. Her yanı sarıp sarmalayan. (elmalı nargile/baharat/ türlü ağır esans/ mazot/ toz moz karışımı o koku) Birikmiş zamanın, binlerce yılın. Kokusu. Olmuş bitmiş herşeyin. Hepsinin tortusunun kokusu. O da var. Bir çeşit sarhoşluğa da çok benzer bir tuhaf hal içinde, bayılmanın eşiklerinde (tansiyonum mu düşüyor, ne oluyordu) dolanır dururdum. Uyurgezer gibi. Çarşılar, kuytu sokaklar… (Heryer miting alanı gibi, tıklım tıkış) Oryantalist ressamların tablolarının çoğunda; bakana hissettirmeye çalıştıkları; ölümcül bir sıcakla yoğurulmuş o ruh. (--Gerome'un Kahire tabloları enfestir, bayılırım--David Roberts'in gravürleri de--) Evden çıkmadan (yüksek bir apartmandaydı-- arkadaşımın evi yani, ev dediğim--Mohendisin semti--)tepeden yollara bakar "kırmızı şapkalı kız evine nasıl gitsin?" gibisinden hani o bilmeceler olur ya, onlarda olduğu gibi bir şema çizerdim aklımdan: "şu tentelerin altından köşeye kadar, iki binanın gölgesinin kesiştiği o köşeden de karşı tarafa…" Sanki akkordan, lavdan olma bir nehri seke seke geçiyorum. (öğlen üstü çıkmam gerektiğinde hele) Ben o şemaları çizip çizip bozarken tam aşağıdaki parkın caddeye bakan kenarında benim lav muamelesi yaptığım o kızgın/ çıplak güneşin altında şapkasız mapkasız çömelip oturmuş tişört satan bir seyyar satıcı amca. Saçsız başı parıldıyor. Allahım! (Bir tür katmer yapan o dükkanlarda, ağzından alevler fışkıran koca fırınların tam önünde çalışan işçiler, o sıcakta. Alevin yalımları değdi değecek bir mesafede--- aldığınız katmer boğazınızda düğümlenir- *-eh türlü türlü "temmuz"lar var, herkesin ki farklı–"İşçi Sınıfı Cennete Gider"di adı/ 70'lerin o ünlü politik/ ironik filmi)*

David Roberts İskoç ressam 1796-1864

Jean-Léon Gérôme 1824-1904 "Kahire'de bir sokak sahnesi"

işçi sınıfı cennete gider
Elio Petri 1971

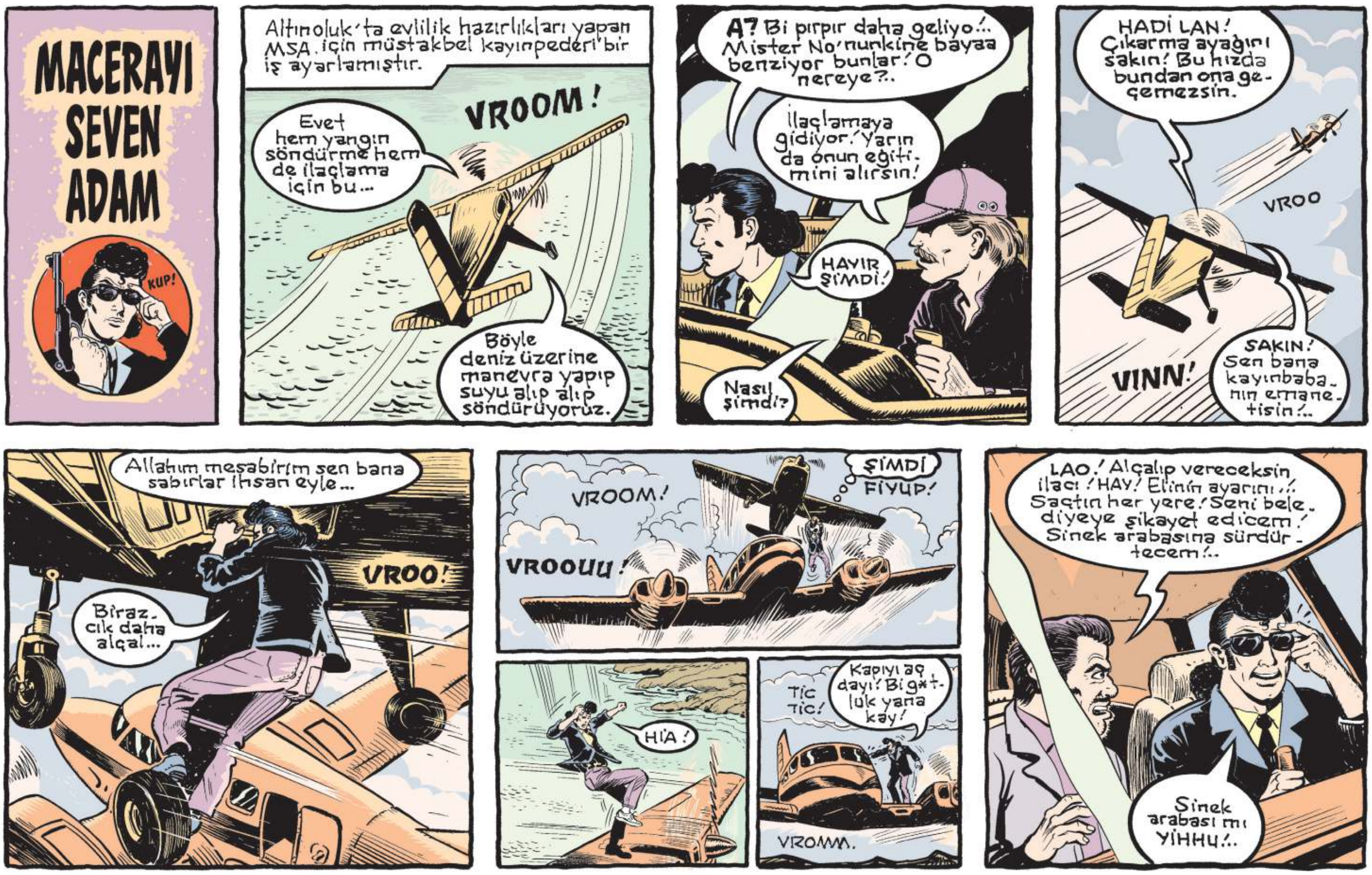
BALKON
Temmuz biraz da "balkon" demekti. Çocukluğumun geçtiği mahalleler. Haziran: yaza hazırlık/bekleyiş gibisinden… *(Boğazın buz gibi suları hemen ısınmaz, girsen de* üşür titreyerek, *mor dudaklarla* çıkarsın)Ağustos desen bir ayağı çukurda, gidici. "Ee, Ağustos'un yarısı yaz yarısı kış" derdi teyzeler (Akşamlarında, serin rüzgârlar çıkmaya başladığında *("Yazın bittiği, her yerde söylenir"/Ülkü Tamer)*--ikinci yarısını diyorum tabii--şimdilerde eylül'ün, hatta ekim'in bile "yarısı kış" değil) İklimler farklı. Esas beklenen yaz o ama: temmuz. Temmuz.*(Söylenişi; çift "m"li, kendinden şeddeli o tını)* Çok severdim.(bitecek diye de üzülmeye daha hazirandan…) İşte o temmuzların balkonları. Gerçi tek tük birkaç balkon ... Mahallemiz (Balat) daha ziyade Yahudi, Rum, Ermeni evleriyle dolu. Onlarda balkon olmaz. (ahşap eski İstanbul evlerinde de) Onun yerine cumbalar(şahnişin de denir) var. Onlar da bir çocuk zihni için sihirli çağrışımlara, mecazlara, hayallere müsait mekânlar. Balkon gibi açık değil. Ev, gene ev, dört duvar. Tavan falan. Evdesin ama evin bir kısmı, ne yapmış etmiş kendini çaktırmadan sokağa doğru, biraz ileri uzatmış. Gibi. Sokağa çıkmak istiyor. Sokağa teşne. Evin sokakta olmak isteyen bölümü.(bir nevi çocuk) İşte üç yanı pencereli o girintiye (içeriden bakınca girinti) oturup sokağın üç yanına doğru bakmak. Zaman zaman yanlardaki komşu cumbalarda (her biri arkadaşın) çocuklarla da bakışa bakışa…
Peki bildiğimiz balkon? O, fakir mahallede bir ayrıcalık. İşte nadirattan o birkaç balkonlu ev, hem o evlerin kamuya açık bir "sahne"si olaraktan, (ev kendini sokağa sunuyor)hem de onca fakirliğin içinde bir kurtarılmış bölge yaratmak adına abartılı bir biçimde süslenir. (türlü türlü çiçekler, sarmaşıklar, renkli ampuller, makrame'ler; bir radyo da çıkartılmış olur. Masaya servis yapan bir kadın durmadan mutfağa gider gelirdi. Topluca yemek orada yenmez, akşamcı amca tek başına alaturka şarkılar eşliğinde geceyi devam ettirirdi. Bir tür seyirlik gibi bakardık onlara. Bizim mahalledekiler böyleydi.
O yıllarda yakın sokaklarda kırk türlü eve çıktık hiç biri balkonlu değildi.

Şimdi balkonlu evlerdeyim.
Balkonlar; evde durduğumuz halde sokağa da çıkmamızı, çıkıyormuş gibi olmamızı mümkün kılan, imgesiyle de aklımızı karıştırıp duran (en azından benimkini), o "araf" mekânları…"
Herneyse…
Bu laflar uzar gider…

Temmuz'du, yaz balkonları'ydı falan filan derken derken yerim de bitti bile işte.
Bu yazıyı çok sevdiğim Çehov'un bir cümlesiyle noktalayayım: şöyle diyor üstad: "İnsanlar mutlu olduklarında kış mı, yoksa yaz mı fark etmezler"

Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler diliyorum…

engin.ergonultas@gmail.com

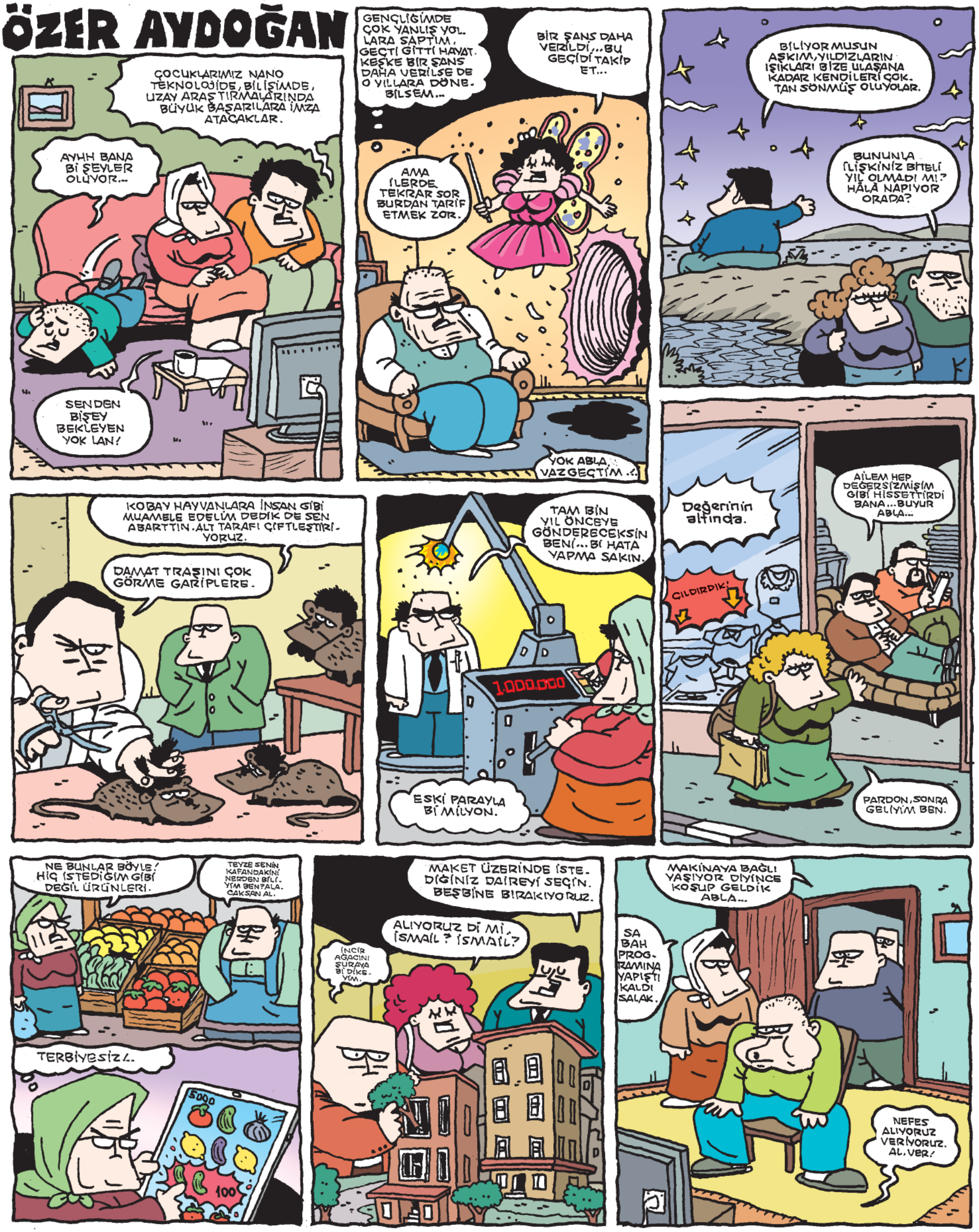

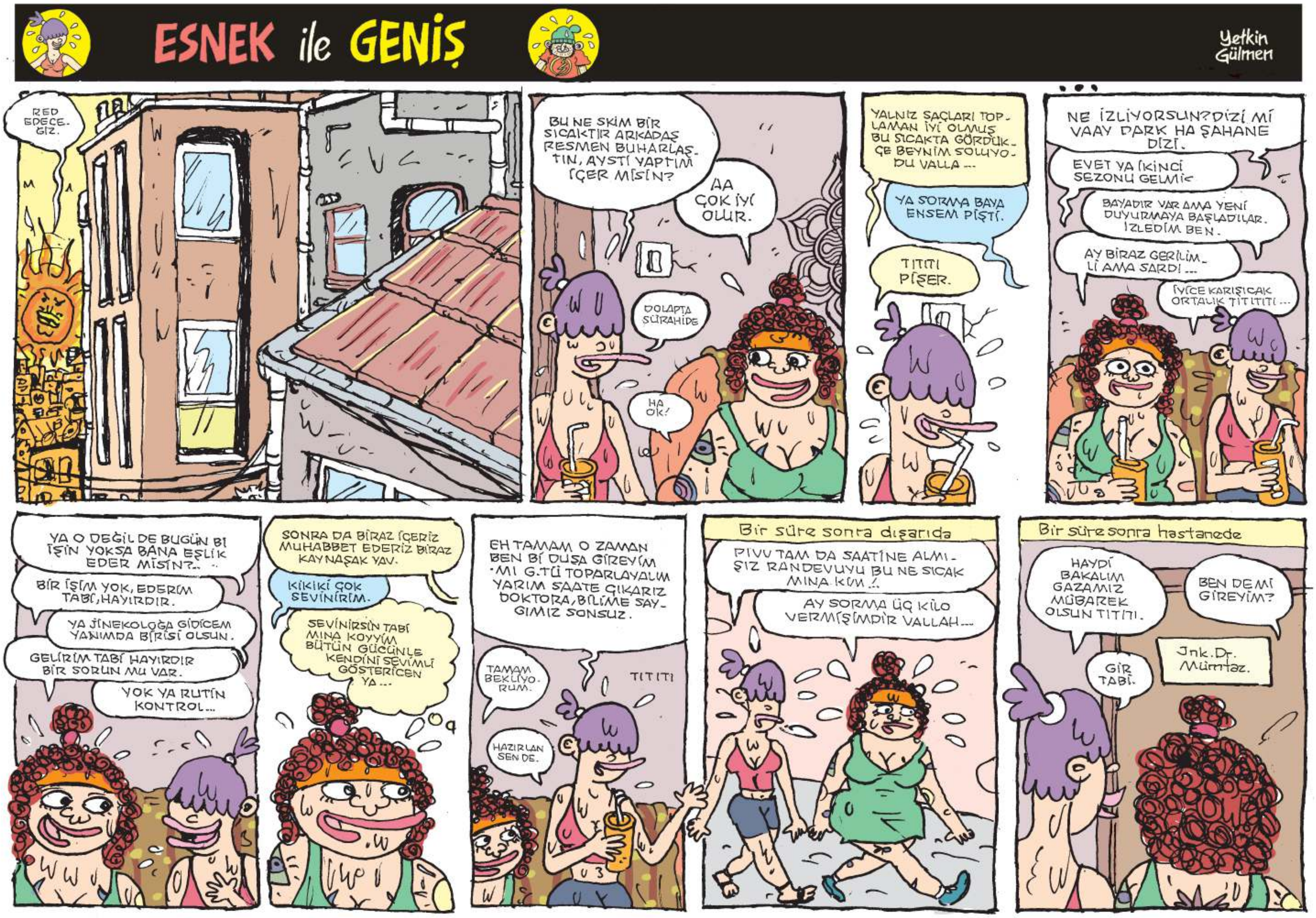
"Vouv gerçekten havalı gözüküyor olmalıyım" diye düşündü yazlık yerde ellerini bırakarak bisiklet süren ergen irisi. Malesef bu düşüncesi kendi kendine nazar değdirmesine sebep oldu ve tam o anda çirkin bir şekilde yere düştü. Ayağa kalktığında yazlığının balkonundan «iyi oldu gerizekalı çocuk» bakışlarıyla bakan annemle göz göze geldiler. Annem en başta ellerini bırakarak bisiklet kullanabiliyor olmasından da etkilenmemişti. Gecenin başında bana «gerizekalı gibi bisiklet kullanıyorlar, bağıra çağıra ellerini bırakmalar falan, artizlikler yapıyorlar. Evin önündeki kaldırım taşları gevşemiş, oynuyor, onun üzerinden geçerken her gece en az bir iki tanesi düşüyor. İlk zamanlar üzülüyordum, artık o kadar üzülmüyorum.» demişti. Belli etmek istemese de düşen bisikletlileri balkon keyfinin bir parçası haline getirmiş. Pedal zincir sesi duyduğu anda okuduğu kitaptan kafasını kaldırıyor, «anneleri babaları böyle yetiştirmiş malesef» der gibi bisikletlinin geliş yönüne bakmaya başlıyor. Hayattan keyif almayı bilen, kendi kendine kaliteli vakit geçirme konusunda uzmanlaşmış bir bayan. Balkon oyununu onun yönetmesine izin veriyorum. Akşam yemeğinden beri annemin yanında oturup evin önünden geçecek olan bisikletlileri bekliyorum. Düşen çocuk ayağa kalktığında annemden sonra beni görüyor. Benim bu olaya katkım, bu güzel eğlenceye kattığım yorum düşen çocukları telefonla çekiyormuş gibi yapmak. Gitsin youtube da, internette sabahtan akşama "bisiklet, altınoluk, düşme, komik" diye kendini arasın ibiş. Bulamadıkça videonun varlığına daha çok inansın, daha çok aradıkça internetin girilmeyecek yerlerine girsin, olmayacak videolara ulaşsın, hep izlediği şeylerden farklı şeyler izlesin, ufku genişlesin, kişiliği gelişsin.

Bisiklet iki elle sürülür.

Çocuk ayağa kalkıp gittikten sonra annem de ben de okuduğumuz kitaplara geri dönüyoruz. Yazlık yerin akşam pazarında kitapçı bir çocuk varmış, annemin seveceği türden kitapları çok iyi buluyormuş, anneme de toplu alımlarda indirim yapıyormuş, kitapları uyguna veriyormuş. Daha tatilin ilk gününden her şeyi oluruna bıraktığım için kendi yanımda getirdiğim kitabı bir kenara koydum, annemin kitaplardan aldım. Salkımlı Villa gibi bir ismi var kitabın. Kitabın içinde yakışıklı yüzbaşı var, zengin bir beyefendiyle evli fakat özgür ruhlu ve evliliğinden memnun olmayan bir bayan var, zengin beyfendi var, İtalya'da yazlık ev var, başka bir yerde bir tane daha yazlık ev var, asıl evleri şato gibi zaten. Yüzbaşı her eve kendi evi gibi girip çıkıyor, kimse de "hayrola niye geldin" demiyor, "bu ülkede hiç savaş falan olmuyor mu devamlı kedi gibi evlerin içinde dolaşıyorsun, git biraz at bin askerlik yap" falan demiyor. Sadece kitabın en sonunda hanımefendi ile yüzbaşı birbirlerine karşı duygularını ifade edeceklerken savaş çıkıyor ve yüzbaşı savaşta hemen ölüyor. "Anne sen bunu okudun mu?" diye soruyorum, "okudum" diyor ve uzaklara bakıyor. Belli ki üzülmüş yüzbaşının ölmesine. Oysa yüzbaşı savaş konusunda hiç alıştırma yapmıyor, savaşta ne yapılır diye yaz tatili boyunca bir sayfa açıp bir şey çalışmıyor, sonra savaş çıkınca öldüm diye üzülüyor. Kitabı anneme satan çocuğa götüreceğim yarın akşam. "Sen nasıl bir tezgah kurdun, dul kadınların duygu dünyaları üzerinde ne tür oyunlar oynuyorsun. Ben o yüzbaşılara benzemem, askerliği Diyarbakır'da yaptım, yemekler falan çok kötüydü" diyeceğim. Güzel tatil planlarım var.

Akşama ne yapıyorsunuz?

ÖZER AYDOĞAN
ÇOCUKLARIMIZ NANO TEKNOLOJİDE, BİLİŞİMDE, UZAY ARAŞTIRMALARINDA BÜYÜK BAŞARILARA İMZA ATACAKLAR.
AYHH BANA Bİ ŞEYLER OLUYOR...
SENDEN BİŞEY BEKLEYEN YOK LAN!
GENÇLİĞİMDE ÇOK YANLIŞ YOLLARA SAPTIM. GEÇTİ GİTTİ HAYAT. KEŞKE BİR ŞANS DAHA VERİLSE DE O YILLARA DÖNEBİLSEM...
BİR ŞANS DAHA VERİLDİ... BU GEÇİDİ TAKİP ET...
AMA İLERDE TEKRAR SOR BURDAN TARİF ETMEK ZOR.
YOK ABLA, VAZGEÇTİM...
BİLİYOR MUSUN AŞKIM, YILDIZLARIN IŞIKLARI BİZE ULAŞANA KADAR KENDİLERİ ÇOK... TAN SÖNMÜŞ OLUYOLAR.
BUNUNLA İLİŞKİNİZ BİTELİ YIL OLMADI MI? HÂLÂ NAPIYOR ORADA?
KOBAY HAYVANLARA İNSAN GİBİ MUAMELE EDELİM DEDİK DE SEN ABARTTIN. ALT TARAFI ÇİFTLEŞTİRİYORUZ.
DAMAT TRAŞINI ÇOK GÖRME GARİPLERE.
TAM BİN YIL ÖNCEYE GÖNDERECEKSİN BENİ... Bİ HATA YAPMA SAKIN.
1.000.000
ESKİ PARAYLA Bİ MİLYON.
Değerinin altında.
ÇILDIRDIK!
AİLEM HEP DEĞERSİZMİŞİM GİBİ HİSSETTİRDİ BANA... BUYUR ABLA...
PARDON, SONRA GELİYİM BEN.
NE BUNLAR BÖYLE! HİÇ İSTEDİĞİM GİBİ DEĞİL ÜRÜNLERİ.
TEYZE SENİN KAFANDAKİNİ NERDEN BİLİYİM BEN? ALA. ÇAKSAN AL.
TERBİYESİZ...
5000
100
MAKET ÜZERİNDE İSTEDİĞİNİZ DAİREYİ SEÇİN. BEŞBİNE BIRAKIYORUZ.
ALIYORUZ Dİ Mİ, İSMAİL? İSMAİL?
İNCİR AĞACINI ŞURAYA Bİ DİKEYİM.
MAKİNAYA BAĞLI YAŞIYOR DİYİNCE KOŞUP GELDİK ABLA...
SABAH PROGRAMINA YAPIŞTI KALDI SALAK.
NEFES ALIYORUZ VERİYORUZ. AL, VER!

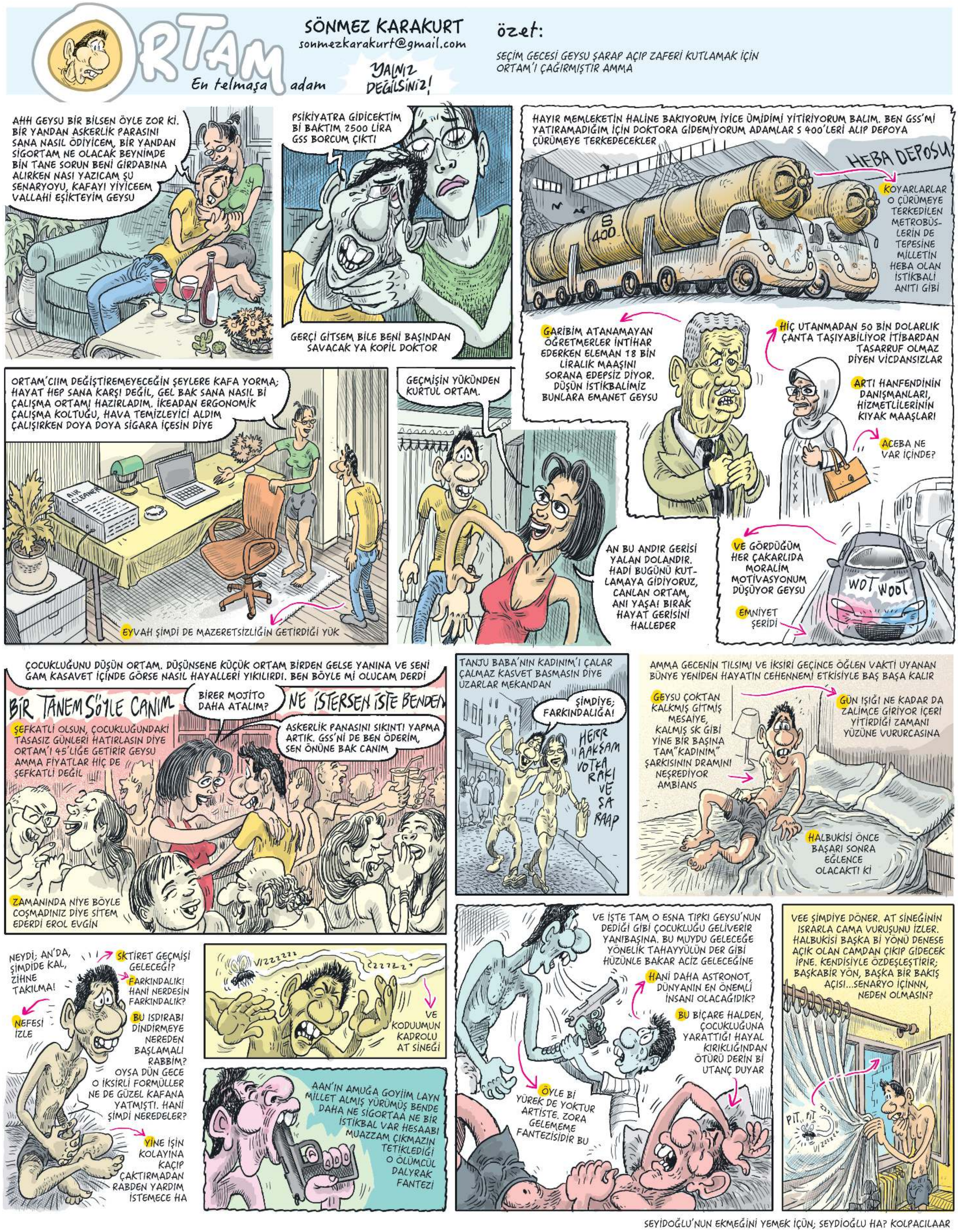
UYKUSUZ

Haftalık Mizah Dergisi | 10 Temmuz 2019 | Sayı: 619

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin
Kaligrafi: Şevki Sayışman **Satış Sorumlusu:** Selami Yamak
Adres: Asmalımescit Mah. Asmalımescit Sok. No: 29/4 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: İleri Basım Mat. Amb. Reklam Tanıtım Yayın ve Teknik Hiz. Tic. A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 32 58
Genel Dağıtım: TURKUVAZ DAĞITIM TEL-0216 585 90 00
Abonelik: Yurtiçi: PTT kargo ile 250 TL. Özel kargo teslimatlı 340 TL **Yurtdışı: Avrupa** 100 Euro. **Uzakdoğu** 150 USD.
IBAN Numaralarımız:
(Alıcı: Mürekkep basın) **TL:** TR59 0006 2000 0680 0006 2974 32 **USD:** TR78 0006 2000 0680 0009 0849 67 **EUR:** TR08 0006 2000 0680 0009 0849 66

Dergimize ulaşamadığınız bayiler için iletişim adresi ve telefon numaralarımız **selamiyamak@gmail.com 0212 245 53 38/39**

ORTAM
En telmaşa adam
YALNIZ DEĞİLSİNİZ!
SÖNMEZ KARAKURT
sonmezkarakurt@gmail.com
özet:
SEÇİM GECESİ GEYSU ŞARAP AÇIP ZAFERİ KUTLAMAK İÇİN ORTAM'I ÇAĞIRMIŞTIR AMMA
AHH GEYSU BİR BİLSEN ÖYLE ZOR Kİ. BİR YANDAN ASKERLİK PARASINI SANA NASIL ÖDİYİCEM, BİR YANDAN SİGORTAM NE OLACAK BEYNİMDE BİN TANE SORUN BENİ GİRDABINA ALIRKEN NASI YAZICAM ŞU SENARYOYU, KAFAYI YİYİCEEM VALLAHİ EŞİKTEYİM GEYSU
PSİKİYATRA GİDİCEKTİM Bİ BAKTIM 2500 LİRA GSS BORCUM ÇIKTI
GERÇİ GİTSEM BİLE BENİ BAŞINDAN SAVACAK YA KOPİL DOKTOR
HAYIR MEMLEKETİN HALİNE BAKIYORUM İYİCE ÜMİDİMİ YİTİRİYORUM BALIM. BEN GSS'Mİ YATIRAMADIĞIM İÇİN DOKTORA GİDEMİYORUM ADAMLAR S 400'LERİ ALIP DEPOYA ÇÜRÜMEYE TERKEDECEKLER
HEBA DEPOSU
S 400
KOYARLARLAR O ÇÜRÜMEYE TERKEDİLEN METROBÜSLERİN DE TEPESİNE MİLLETİN HEBA OLAN İSTİKBALİ ANITI GİBİ
GARİBİM ATANAMAYAN ÖĞRETMERLER İNTİHAR EDERKEN ELEMAN 18 BİN LİRALIK MAAŞINI SORANA EDEPSİZ DİYOR. DÜŞÜN İSTİKBALİMİZ BUNLARA EMANET GEYSU
HİÇ UTANMADAN 50 BİN DOLARLIK ÇANTA TAŞIYABİLİYOR İTİBARDAN TASARRUF OLMAZ DİYEN VİCDANSIZLAR
ARTI HANFENDİNİN DANIŞMANLARI, HİZMETLİLERİNİN KIYAK MAAŞLARI
ACEBA NE VAR İÇİNDE?
ORTAM'CIIM DEĞİŞTİREMEYECEĞİN ŞEYLERE KAFA YORMA; HAYAT HEP SANA KARŞI DEĞİL, GEL BAK SANA NASIL Bİ ÇALIŞMA ORTAMI HAZIRLADIM. İKEADAN ERGONOMİK ÇALIŞMA KOLTUĞU, HAVA TEMİZLEYİCİ ALDIM ÇALIŞIRKEN DOYA DOYA SİGARA İÇESİN DİYE
AIR CLEANER
EYVAH ŞİMDİ DE MAZERETSİZLİĞİN GETİRDİĞİ YÜK
GEÇMİŞİN YÜKÜNDEN KURTUL ORTAM.
AN BU ANDIR GERİSİ YALAN DOLANDIR. HADİ BUGÜNÜ KUTLAMAYA GİDİYORUZ, CANLAN ORTAM, ANI YAŞA! BIRAK HAYAT GERİSİNİ HALLEDER
VE GÖRDÜĞÜM HER ÇAKARLIDA MORALİM MOTİVASYONUM DÜŞÜYOR GEYSU
WOT WOOT
EMNİYET ŞERİDİ
ÇOCUKLUĞUNU DÜŞÜN ORTAM. DÜŞÜNSENE KÜÇÜK ORTAM BİRDEN GELSE YANINA VE SENİ GAM KASAVET İÇİNDE GÖRSE NASIL HAYALLERİ YIKILIRDI. BEN BÖYLE Mİ OLUCAM DERDİ
BİR TANEM SÖYLE CANIM
BİRER MOJİTO DAHA ATALIM?
NE İSTERSEN İSTE BENDEN
ŞEFKATLİ OLSUN, ÇOCUKLUĞUNDAKİ TASASIZ GÜNLERİ HATIRLASIN DİYE ORTAM'I 45'LİĞE GETİRİR GEYSU AMMA FİYATLAR HİÇ DE ŞEFKATLİ DEĞİL
ASKERLİK PANASINI SIKINTI YAPMA ARTIK. GSS'Nİ DE BEN ÖDERİM, SEN ÖNÜNE BAK CANIM
ZAMANINDA NİYE BÖYLE COŞMADINIZ DİYE SİTEM EDERDİ EROL EVGİN
TANJU BABA'NIN KADINIM'I ÇALAR ÇALMAZ KASVET BASMASIN DİYE UZARLAR MEKANDAN
ŞİMDİYE; FARKINDALIĞA!
HERR AAKŞAM VOTKA RAKI VE SA RAAP
AMMA GECENİN TILSIMI VE İKSİRİ GEÇİNCE ÖĞLEN VAKTİ UYANAN BÜNYE YENİDEN HAYATIN CEHENNEMİ ETKİSİYLE BAŞ BAŞA KALIR
GEYSU ÇOKTAN KALKMIŞ GİTMİŞ MESAİYE, KALMIŞ SK GİBİ YİNE BİR BAŞINA TAM"KADINIM" ŞARKISININ DRAMINI NEŞREDİYOR AMBİANS
GÜN IŞIĞI NE KADAR DA ZALİMCE GİRİYOR İÇERİ YİTİRDİĞİ ZAMANI YÜZÜNE VURURCASINA
HALBUKİSİ ÖNCE BAŞARI SONRA EĞLENCE OLACAKTI Kİ
NEYDİ; AN'DA, ŞİMDİDE KAL, ZİHNE TAKILMA!
SKTİRET GEÇMİŞİ GELECEĞİ?
FARKINDALIK! HANİ NERDESİN FARKINDALIK?
NEFESİ İZLE
BU ISDIRABI DİNDİRMEYE NEREDEN BAŞLAMALI RABBİM? OYSA DÜN GECE O İKSİRLİ FORMÜLLER NE DE GÜZEL KAFANA YATMIŞTI. HANİ ŞİMDİ NEREDELER?
YİNE İŞİN KOLAYINA KAÇIP ÇAKTIRMADAN RABDEN YARDIM İSTEMECE HA
VIZZZZZZ
ZZZZZZ
VE KODUUMUN KADROLU AT SİNEĞİ
AAN'IN AMUĞA GOYİİM LAYN MİLLET ALMIŞ YÜRÜMÜŞ BENDE DAHA NE SİGORTAA NE BİR İSTİKBAL VAR HESAABI MUAZZAM ÇIKMAZIN TETİKLEDİĞİ O ÖLÜMCÜL DALYRAK FANTEZİ
VE İŞTE TAM O ESNA TIPKI GEYSU'NUN DEDİĞİ GİBİ ÇOCUKLUĞU GELİVERİR YANIBAŞINA. BU MUYDU GELECEĞE YÖNELİK TAHAYYÜLÜN DER GİBİ HÜZÜNLE BAKAR ACİZ GELECEĞİNE
HANİ DAHA ASTRONOT, DÜNYANIN EN ÖNEMLİ İNSANI OLACAĞIDIK?
BU BİÇARE HALDEN, ÇOCUKLUĞUNA YARATTIĞI HAYAL KIRIKLIĞINDAN ÖTÜRÜ DERİN Bİ UTANÇ DUYAR
ÖYLE Bİ YÜREK DE YOKTUR ARTİSTE. ZORA GELEMEME FANTEZİSİDİR BU
VEE ŞİMDİYE DÖNER. AT SİNEĞİNİN ISRARLA CAMA VURUŞUNU İZLER. HALBUKİSİ BAŞKA Bİ YÖNÜ DENESE AÇIK OLAN CAMDAN ÇIKIP GİDECEK İPNE. KENDİSİYLE ÖZDEŞLEŞTİRİR; BAŞKABİR YÖN, BAŞKA BİR BAKIŞ AÇISI...SENARYO İÇİNNN, NEDEN OLMASIN?
PIT.. PIT
SEYİDOĞLU'NUN EKMEĞİNİ YEMEK İÇÜN; SEYDİOĞLU HA? KOLPACILAAR

UYKUSUZ

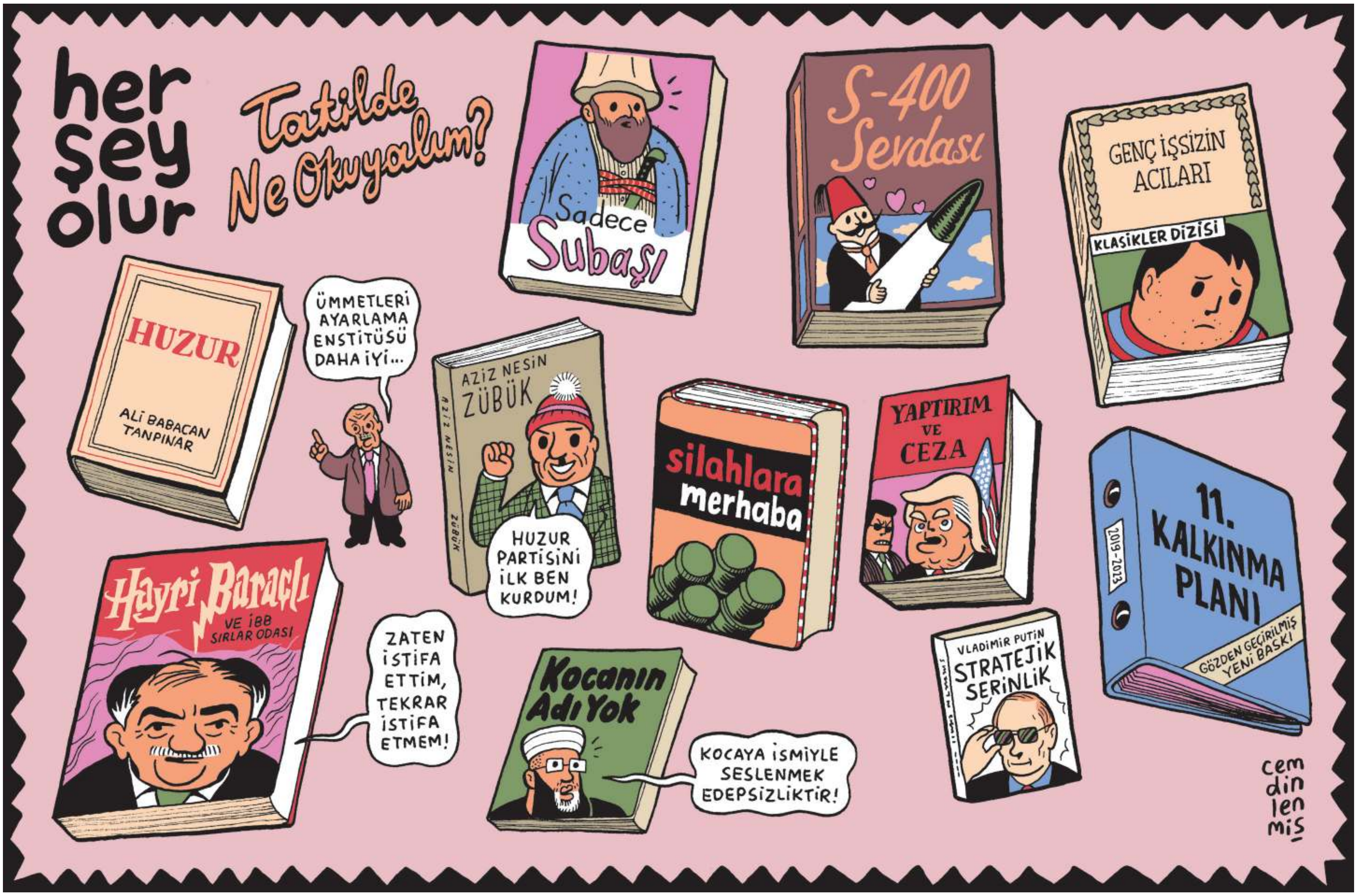
17 TEMMUZ ÇARŞAMBA
SAYI: 2019/29 No: 620
5 TL.
K.K.T.C. FİYATI: 6 TL.
ISSN 1307-7619

S400'ler komple geldi

ÖZER AYDOĞAN
İLK GÖRÜŞTE AŞK BİZİMKİSİ ÇOK KÖTÜ BİR ZAMANIMDA KARŞIMA ÇIKTI VE BANA TÜM SIKINTILARIMI UNUTTURDU. YENİ BİR BAŞLANGIÇ YAPTIM ONUNLA ADETA.
HAYAL EDEBİLİYORUM CANIM.
O NASIL BİR HAYAL BE PİS!..
WC BAYAN
SALONUN PARKELERİ DEĞİŞECEKMİŞ, BANA SORUYO RENGİ NASIL?
YETTİ ARTIK, İLİŞKİMİZ VAR DİYE BU SAÇMALIKLARI DİNLEMEK ZORUNDA DEĞİLİM...
O ÖYLE YAPINCA BU GIHAA DİYE Bİ AÇIYO DOLABI GIHAA!
AHAHAHA. SONRA NOLDU ABİ?
"Dehanın yüzde onu yetenek, yüzde doksanı alın teridir." Gustave Flaubert.
SİZE NE OLUYOR LAN, LEŞ GİBİ TERLEDİNİZ, ÇIKIN DA BİTİREYİM ROMANI.
MADAME BOVARY
KADIN ARABADA İLİŞKİYE GİRİYORDU, ORDA KALDIN ABİ...
ÇİNLİ KIZLA MI MESAJLAŞIYOSUN? BAKIYIM NE YAZDIN?
KESİN BACAKLARINI ÖVDÜ. "UZUN BACAKLISIN. BACAKLARIN GÜZEL." BACAKLA İLGİLİ BİRŞEY YAZDI ORAYA...
"ALTI AY YÖRÜNGEDE KALAN ASTRONOTUN YERÇEKİMSİZ ORTAM NEDENİYLE TÜM KASLARININ ERİDİĞİ BELİRTİLDİ..." OHA, SANA NOLDU LAN Bİ AYDA?
BURCUMA GÖRE BU AY MARSLA, VENÜS'ÜN ARASINDA KALMIŞIM...
BIKTIM SENELERDİR AYNI EŞYALARIN ARASINDA ÖMÜR TÖRPÜLEMEKTEN. Bİ DEĞİŞİME İHTİYACIM VAR. YARINDAN SONRA HERŞEYİ... HIKKK!
SANATÇININ EVİ AYNI ŞEKİLDE MUHAFAZA EDİLECEK, MÜZE YAPILACAK.
Arge...
YAPAY ZEKA KONUSUNDA BÖYLE BİR AŞAMAYA GELDİK Kİ GÖZLERİM DOLUYO GURURDAN.
AĞLAMAK. BEN BUNU HİÇBİR ZAMAN YAPAMAYACAĞIM.
HIMM.
TIHAHAHA... ÇOK KOMİK VİDYOYMUŞ ALTIMA S.ÇTIM RESMEN.
BEN BUNU HİÇ Bİ ZAMAN...
HIMM.
ABİ SAKIN.
AHA ZEKA GELİŞTİRİCİ SORU. "BU RESİMDE KAÇ ADET ÜÇGEN SAYABİLİYORSUNUZ?
ŞU KAFANI KALDIR DA ETRAFINA BAK BIRAZ. DÜNYA ORDAN İBARET DEĞİL.
GETİR OĞLUM ...
DOKUZ NUMARADAKİ BEKAR TOPLANTIDA ÇINGAR ÇIKARMIŞ, AİDAT VERMİYCEM DİYE. GEÇENDE EVE KİMLE GİRMİŞ ŞOK OLUCAKSIN.
OHA, LAF TAŞIYAN KÖPEK!..

HER ŞEY

"Erken rezervasyon fırsatları ve taksit imkanlarıyla artık 5 yıldızlı bir tatil hayal değil."

Oteller Birliği Başkanı Yurdael Şahin

"Güler yüzlü hizmet, harika yemekler, tertemiz odalar ve gerçek bir kalite fiyat performansı... Sayenizde eşim ve ben inanılmaz keyifli bir hafta geçirdik. Teşekkürler Onem Tur! Teşekkürler Grand Aqua Ali Bey Resort Hotel! Seneye yine sizdeyiz:))))"

İstanbul'dan Kerem

Yurdael'e katılıyorum. Görüyorsunuz, İstanbul'dan Kerem ne kadar mutlu! Sizler de mutlu olabilir, Grand Ali Bey'e minnet duyabilirsiniz. Bugüne kadar arkadaşlarınızla, sevgilinizle bir işletmeye mahkûm olmadan nefis tatiller yaptınız. Bir sene tanrılardan Olimpos'un ateşini çalıp sahillerde yaktınız. Bir diğer sene, *"zaten yatmadan yatmaya gidiyoruz"* diye Bodrum'un en ucuz pansiyonunda kalıp sineklere kan verdiniz. Bir diğer sene, çadır kurup domates peyniri dünyanın en lezzetli öğünü sandınız falan derken son tatiliniz öncesi bir de bakmışsınız artık evlisiniz. Yaşınız ilerliyor. Hayatı algılamanız değişiyor. Yine çok paranız yok, ama kredi kartınız var. Kredi kartı, modern hayatın nimetlerini size taksitle borç veriyor. Bu hayat da güzel ve üstelik Yurdael'in de dediği gibi artık hiçbir şey hayal değil. Üstelik evlilik sonrası fırsat takibi konusunda uzmanlaştınız, %40'tan aşağısına tenezzül bile etmiyorsunuz, erken rezervasyon için ETS'nin kapısına dayanmaya ve ödemesi 12 taksitle gelecek yaza kadar sürecek 5 günlük bir tatile hazırsınız. Sevgili evli erkekler, peki gerçekten hazır mısınız her şey dahil bir tatile. 'Her şey'den ne anlıyorsunuz? 'Her şey' gerçekten bir insanın olabilir mi? Sizler için bazı sorular hazırladım. Hazırladığım bu sorular size komik geliyorsa her şeyden vazgeçin.

* Sahilde etrafı izleyebilmek için güneş gözlüklerine ve kafanız karşıya bakarken yanlara bakabilen hareketli gözlere ihtiyacınız olacak. Etraf gerçekten güzel turist kadınlarla dolu. Mesela, sırtını bronzlaştırırken bikini kopçasını açan güzel turist kadının kalkıp denize girme vakti geldi. Kopçasını takarken bir ihtimal size 'merhaba' diyecek göğüsleri yakalamak için konsantre olmalısınız. Güneş gözlüğünüzün arkasındaki gözleriniz, kayıt için uzamaya, heyecandan salisenin binde biri frekansta titreşmeye başlayacak. Ama telaş etmeyin, yakalanma şansınız pek yok, gözlüklerinizin arkasında fal taşı gibi açılmış gözlerinizi saymaksak gayet medeni görünüyorsunuz. Güneş gözlüklerinizin arkasındaki dünyada uluslararası erotik hayaller kurarken, birisinin aniden "Aşkım bana su getirsene," dediğini duyacaksınız. Sizi kendi hayatınıza geri çağıran o ses, yanınızdaki şezlongda uzanan karınıza ait. Öğlen sıcağında hayalle gerçek arasında gidip gelmeye hazır mısınız?

* Aniden tepenizde beliren dünyanın en aktif animatörüne hazır mısınız? Bu adam size bir tavla turnuvası ya da su oyunları teklif ediyor. Bir Alman'ı, bir Rus'u yenmeniz için fırsat veriyor. Durup dururken bir sörf tahtasının üstünde, elinizde değnek gibi bir şeyle Rus'u ittirmeye, Alman'ı düşürmeye hazır mısınız? *"Benim öyle aktivitelerle işim olmaz, ben sahilde kitabımı okurum arkadaş"* mı diyorsunuz? Öyleyse açın kitabınızı. Yanınızdaki turist, dev best seller'ını devirirken, siz yarım saat boyunca aynı paragrafı okuyacaksınız. George Orwell size ne diyor, İlber Ortaylı size neyi açıklıyor, bir türlü kafanız almayacak. Getirdiğiniz kitapları hiç okumadan aynen geri götürmeye hazır mısınız?

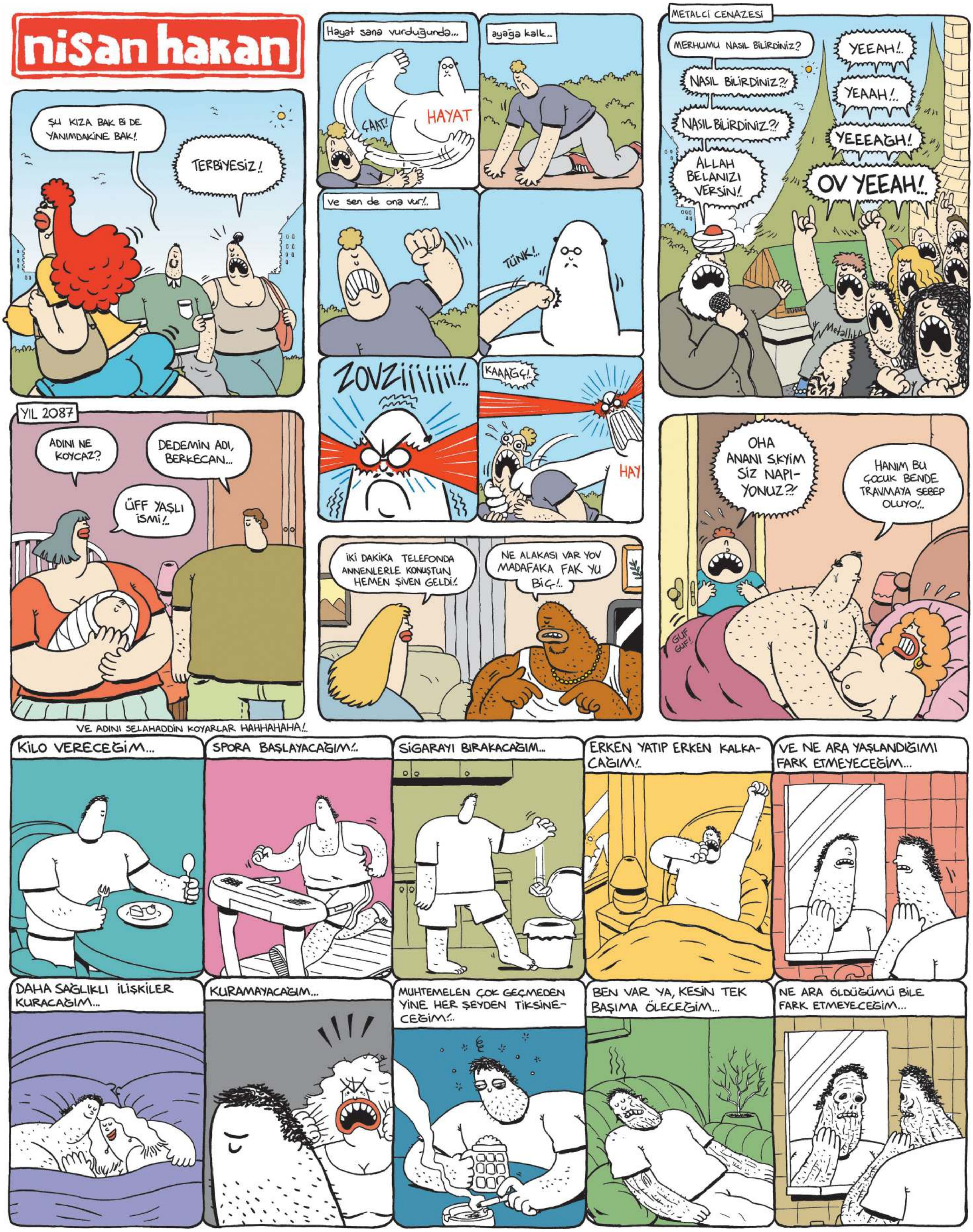
* Aynı malzemeyi ertesi öğün başka bir yemeğin içinde görmeye hazır mısınız? O malzemeden kaçmaya çalışmayın, o mutlaka tabağınıza girecek. Bu konuda aşçılık okullarında ders olarak anlatılan kadim bir hikaye vardır: *Bir gün bir aşçı, şefe "Dün verdiğimiz kabak kızartmasını atalım mı?" diye sormuş. Şef, "Ne atması lan, yoğurda bula ver," diye karşılık vermiş. Aşçı, "Dün zaten bulamıştık," diye diretince, şef, "O zaman havuç doğra içine, bunları biz mi öğreticez size!" diye patlamış. Zılgıtı yiyen aşçı, "Öyleyse dünden kalan salatanın içindeki havuçları doğruyorum," demiş. Bu lafı duyan şef olduğu yerde donup kalmış. Bir söylenceye göre beş, bir söylenceye göre on dakika hiç hareket etmemiş. Sonra titreyen elleriyle başındaki şef şapkasını çıkarıp tezgaha koymuş. Bir vakit kederli gözlerle şapkayı seyretmiş, sonra aşçıya dönüp gülümsemiş. Yarı hüzünlü yarı mutlu bir sesle, "İşte şimdi tam bir aşçı oldun. Bu şapka artık senin hakkın," demiş ve mutfağı terk etmiş.* Bir malzemenin bedeninizde yok oluncaya kadar döngüye girdiği otel mutfağına hazır mısınız?

* Eşinizin, "Başım ağrıyor, ben odaya gidiyorum," dediği o gece, bezgin bir suratla "Birazdan ben de gelirim," dedikten sonra, yeniden doğmaya hazır mısınız? Eşinizi elbet seviyorsunuz, ama bir yandan da tarif edemediğiniz bir coşku sizi etrafı kesmeye zorluyor. Etraf şenlikli, etraf güzel. Mesela, sahilde kopçasını gözlediğiniz o güzel turist kadın etrafta dolanıyor. Üzerindeki transparan elbise sayesinde tıpkı gündüz vakitlerinde olduğu gibi kopça yine gözlerinizin önünde. Eğik bakışlarınız ve adeta telekinetik güce sahip kısık gözlerinizle kopçayı zorluyorsunuz. Hayal gücünüz dur durak bilmiyor. İçinizde, bu kopçalı bakışlarınızı yakalayacak, sizi görür görmez her şeyi bir kenara bırakıp derhal sizi kesecek, fazla vaktiniz olmadığı için daha ilk kesişte yanınıza gelecek ve yakanızdan çekerek sizi sevişmeye götürecek, hatta vakit kaybı olmasın diye yanınıza öpüşmeye hazır, aralık dudaklarla gelecek gibi bir his var. Fakat sahilde güneş gözlüğünüzün ardında fal taşı gibi açtığınız gözlerinizi iyice kısmanıza, içkinizi manalı manalı yudumlamanıza rağmen bir gelişme olmuyor. Olmaz. Öyleyse çok acayip bir ortama sahip olduğunu tahmin ettiğiniz otelin diskosuna ne dersiniz? Yüksek sesli club müziğinin sızdığı deri kapıyı ittiğinizde, karşınıza gerçekten sadece yüksek sesli club müziği çıkacak. Disko neden boş? Herkes nerede ve eşiniz çoktan uyumuşken siz neden buradasınız? Gece saat ikide indiğiniz otel diskosunda, dans eden kilolu turist bir kız ve onun etrafında garip hareketler sergileyen yerli erkekleri seyretmeye hazır mısınız?

* Dengeleri gözetmek zorundasınız. 'Her şey' derken bu tatilin içinde eşiniz de var. Eşiniz az giysili turist kadınların aksine akşam oldu mu ürpermeye başlıyor. Çok uzaklardaki odanıza gidip ürperen eşinize hırka getirmeye hazır mısınız? Hırka kolay bulunan bir şey değildir. Odadan eşinizi telefonla arayıp "Hırka falan bulamadım ben, yok burda hırka mırka!" diye öfkelenmeye hazır mısınız?

* Yediniz içtiniz, otelin bütün olanaklarından faydalanıp neredeyse ödediğiniz tüm parayı çıkardınız. Kutlu olsun! Akıllı adamsınız. Seneye daha da erken rezervasyonla yüzde 60 indirimi yakalamaya ve arkadaşlarınıza *"Abi çok iyi valla, biz de gelelim, hangi otel?"* dedirtmeye hazır mısınız? Evli arkadaşlarınızla grup halinde çıkacağınız tatillere çok az kaldı. Sonrasında bu neşeli gruba doğacak çocuklarınız da eklenecek. Yemeğe erken inip mama sandalyesi kapmaya çalışacaksınız. Merak etmeyin, değişen fazla bir şey olmayacak. Mama sandalyesindeki evladınızın ağzına kaşık sokarken aklınız beleş alkolde, eşiniz yanınızda, hırkası odada, gözleriniz güzel turistlerde, animatörler her yerde, umudunuz gecenin ilerleyen saatlerinde, hayal kırıklığınız boş otel diskosunda sizi bekliyor olacak. Yine her şey dahil, yine her şey aynı olacak.

nisan hakan

ŞU KIZA BAK Bİ DE YANIMDAKİNE BAK!.
TERBİYESİZ!.
Hayat sana vurduğunda...
ÇAAT!
HAYAT
ayağa kalk...
ve sen de ona vur!..
TÜNK!..
ZOVZİİİİİİİ!..
KAAAĞÇ!..
HAY
METALCİ CENAZESİ
MERHUMU NASIL BİLİRDİNİZ?
NASIL BİLİRDİNİZ?!
NASIL BİLİRDİNİZ?!
ALLAH BELANIZI VERSİN!.
YEEAH!..
YEAAH!..
YEEEAĞH!
OV YEEAH!..
YIL 2087
ADINI NE KOYCAZ?
DEDEMİN ADI, BERKECAN...
ÜFF YAŞLI İSMİ!..
VE ADINI SELAHADDİN KOYARLAR HAHHAHAHA!..
İKİ DAKİKA TELEFONDA ANNENLERLE KONUŞTUN HEMEN ŞİVEN GELDİ!.
NE ALAKASI VAR YOV MADAFAKA FAK YU BİÇ!..
OHA ANANI S.KYİM SİZ NAPIYONUZ?!
HANIM BU ÇOCUK BENDE TRAVMAYA SEBEP OLUYO!..
GUF GUF!
KİLO VERECEĞİM...
SPORA BAŞLAYACAĞIM!..
SİGARAYI BIRAKACAĞIM...
ERKEN YATIP ERKEN KALKACAĞIM!.
VE NE ARA YAŞLANDIĞIMI FARK ETMEYECEĞİM...
DAHA SAĞLIKLI İLİŞKİLER KURACAĞIM...
KURAMAYACAĞIM...
MUHTEMELEN ÇOK GEÇMEDEN YİNE HER ŞEYDEN TİKSİNECEĞİM!..
BEN VAR YA, KESİN TEK BAŞIMA ÖLECEĞİM...
NE ARA ÖLDÜĞÜMÜ BİLE FARK ETMEYECEĞİM...

æ Merhaba.

æ Üç boyutlu beş boyutlu sinemayı anlamıyorum. Yok on boyutlu. Çözemiyorum. Benim mantığıma ters. Aga mesela ben geçen bir film izledim. "Tekne" diye. Korku filmi. Hastasıyım korku gerilim filmlerinin. Hemen hemen vizyona giren bütün korku filmlerine gider, hiçbirini de sevmem. Ama yine de giderim. Seviyorum çünkü. Neden seviyorum, çünkü orada yaşanan hiçbir şey benim başıma gelmiyor, o yüzden seviyorum. İşte bu çok boyutlu sinemalar istiyorlar ki, oradaki kişi ne yaşıyorsa ben de aynısını yaşayayım istiyorlar. Gerçekten deli çıkacağım düşündükçe. Mesela en son izlediğim filmde adam teknenin içinde tuvalette mahsur kalıyor, fırtına çıkıyor, sağa sola sallanırken bir yandan da sular seller içinde kalıyor. Bu noktada über boyutlu sinema aynı anda da benim koltuğumu sallarken bir yandan da sağdan soldan tepeden üzerime su atıyor. Misal. E ben ne anladım bu işten. Filmdeki tipin acılarını ben de çekeceksem, aga ben bu işten ne anladım. Ben istiyorum ki sadece filmdeki kişi darlansın, ben niye darlanıyorum. Ben mısır kola tüketmek istiyorum filmdeki kişi canıyla uğraşırken. Banane ya. Allah Allah. Ben niye senin dertlerine ortak oluyorum. Sen bu filmde oynadın diye mayışını aldın mı arkadaşım, aldın. Tabii ki sen çekeceksin çilesini. Ben keyfini süreceğim olayların, seni izlerken. Hallah Hallah ya. Anlamıyorum. Zaten bence sinema sektörü bitmiş durumda. Ne yapacaklarını şaşırmış durumdalar. Senaryo yok bir şey yok, ne yapalım ne yapalım, koltuk sallayalım. Hayır zaten bu sinema salonları soğuk oluyor, bir de üzerime sen benim su mu atacan. Hangi hakla, hangi akılla. Pisler sizi ya. Yemin ediyorum çok pislersiniz sizler. Pisler.

æ Geçenlerde de Kadıköy'den Ringo Starr plağı aldım. Hayatta dinlenecek bir şey değil fakat işte serde de Beatles tutkusu var, koleksiyoner olmak böyle bir şey, öyle bir şey yani. Süper cümle kurdum, o oldu. Kapağı görseniz, Ringo bile zerre ciddiye almamış olayı belli. Hayır yani sen de artık plak çıkarma. Müzik üretmek zorunda mısın. Üretme sen. Ne gereği var. Hayır bize zul oluyor. Almak zorunda kalıyoruz, o oluyor. Almasan olmuyor. Öyle paylaştım zaten. Twitter'da yazdım. Plak kapak fotoğrafını paylaşıp, "almasam olmazdı" yazdım. Biri cevap yazmış. "Gerçekten dinliyor musun bunu" diye. Ben de cevap yazdım, "yani daha çok koleksiyona koymak için aldım ama bir iki kez de dinlerim" diye cevap yazdım. "Direkt Beatles özentisi" diye cevap yazmış. Şaşırdım. Kim olabilir ki acaba Beatles özentisi, ben miyim acaba dedim. Çünkü Ringo olamaz. Ringo'nun kendisi Beatles. Bir insan kendisinin nasıl özentisi olabilir. Sordum, "kim" dedim. Kim dedim ya Beatles özentisi. "Ringo Starr" yazmış. Sordum, "Ringo nasıl Beatles özentisi olabilir, ciddi soruyorum" dedim. Aldığım cevap şahaneydi, "o da bir insan, neden olmasın". O akşam oyunum vardı, oyun sonrası eve döndüm. Ringo'nun plağını koydum pikaba. Her iki yüzünü de sadece birer kez dinledim, kaldırdım sonra. İkinci kez bile dinlemedim. Eh be Ringo. Neden yani neden. İnsan neden diye sormadan edemiyor çünkü. Neden. Gerçekten çileni biz çekiyoruz ama, mayışımızdan gidiyor, bir de üstüne laf da yiyoruz.

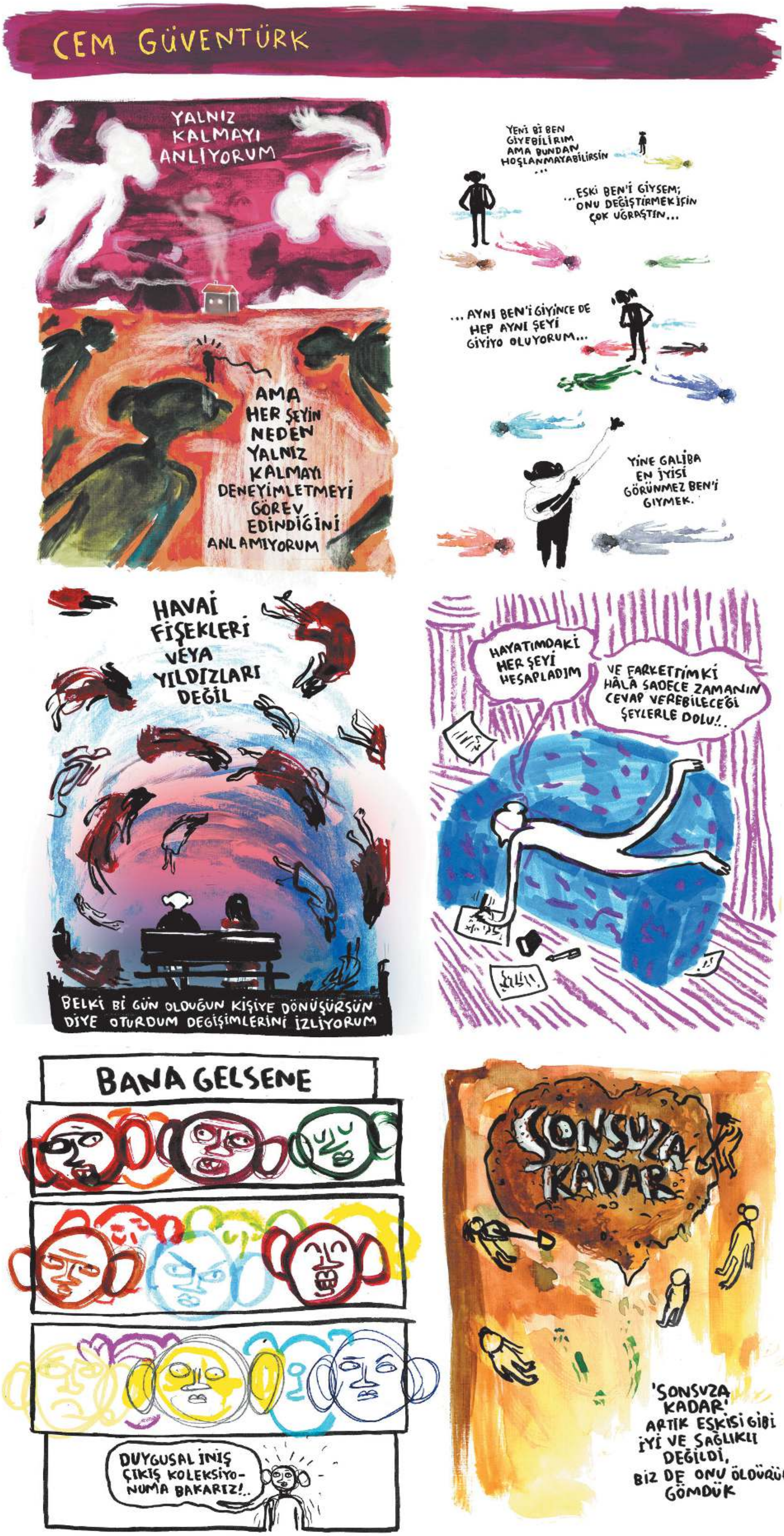
æ Bazen de böyle bir kaka yapıyorsun ama biliyorsun ki bu kakanın devamı gelecek, yani bir süre sonra ikinci bir kaka daha gelecek, bunu biliyorsun ya, hüzünlenmiyor musun. Bence çok hüzünleniyorsun. Nasıl hüzünlenmez insan. Çünkü insan gün içinde sadece bir kez kaka yapılsın istiyor. Mümkünse tam da saatinde olsun bitsin bu iş istiyor. Çünkü her şeyin bir saati vardı. Saatsiz olmaz bu işler, olabilemez. Yani yapıyorsun kakanı ama biliyorsun ki, bu kaka da tam bir olmamışlık var. Yine yapılacak kaka. Yine girilecek bu tuvalete bu iş için. Düşünmesi bile büyük yıprantı. Dışarı çıksan çıkamıyorsun. Ya dışarıda bastırırsa zalım diyorsun. Ama bir yandan da emin de olamıyorsun. Belki de bir şey olmaz ya, ben kuruyorumdur kafamda diyorsun. Diyorsun da diyorsun. Derken derken tam evden çıkayazarken hop diyor ki kaka burdayım. "Buradayım" da demiyor, "burdayım" diyor. Gerçekten büyük ızdırap. Hüzün varsa buralarda var, başka yerde arama.

æ Koşuyolu'nda bir gece vakti önümden sansar geçti. Bir gölge gibi. Çok güzeldi.

æ Kaygusuz Abdal'ın bir şiiri vardır, şiirin bir kısmı şöyledir, "kıldan köprü yaratmışsın, gelsin kulum geçsün deyu, hele biz şöyle duralım, yiğit isen sen geç a tanrı". İlkokuldayken de öğretmenimiz bize bu şiiri okutmuş, ve manasını sormuştu. Bizler de bütün ne kadar öğrenci varsa, olduğu gibi anladığımızı söylemiş, ona göre yorumlar yapmıştık, genel olarak. Şu anda da mesela bir inançsızlık, bir isyan görüyorum. Şu anda da mı yanlış görüyorum acaba, bilemiyorum ki. Öğretmenimiz de, aslında burada yazılanların tam tersi bir manası olduğunu söylemişti bize. Bir şeyler anlatmıştı ama inanın aklımda hiçbir şey kalmamış. Aradan yıllar geçti, ben hala anlamıyorum. Var mı ya bu konuda beni aydınlatabilecek bir kişi sevgili siz okurlarım arasından. Yemin ediyorum ya. Vallaha bak. Nedir ya bu benim gibi okuduğunu dümdüz anlayan insanların çektiği. Nedir yani.

æ Hoşça kal.

"HEY"
19 Temmuz Cuma / **Muğla Mabolla** / Saat: 21.00 / bilgi: 0530 266 44 94
20 Temmuz Cumartesi / **Bodrum Mabolla** / Saat: 21.00 / bilgi: 0252 214 25 04
27 Temmuz Cumartesi / **Kadıköy Bahane** / Saat: 21.00 / bilgi: 0216 345 54 49

baris.uygur@gmail.com

akıl fikir ofisi

Barış UYGUR

Monşer

Biliyorsunuz eskiden bu bizim dış politikayı monşerler yönetirdi. Onlarca yıl boyunca, dikkat ettiyseniz resmen Mithat Körler gibi bir diplomasimiz vardı. Yani yok değildi, vardı, herkes biliyordu ama ne bir hit şarkıyla gündem oluyor, ne ismi bir dedikoduya karışıyordu. Yani şimdi doğruya doğru, Mithat Körler de çok kıymetli bir sanatçımız ama neticede ne peşinden koşan milyonlar var ne de Mithat Körler'den nefret eden. İşte bizim monşerler de aynı Mithat Körler gibiydi.

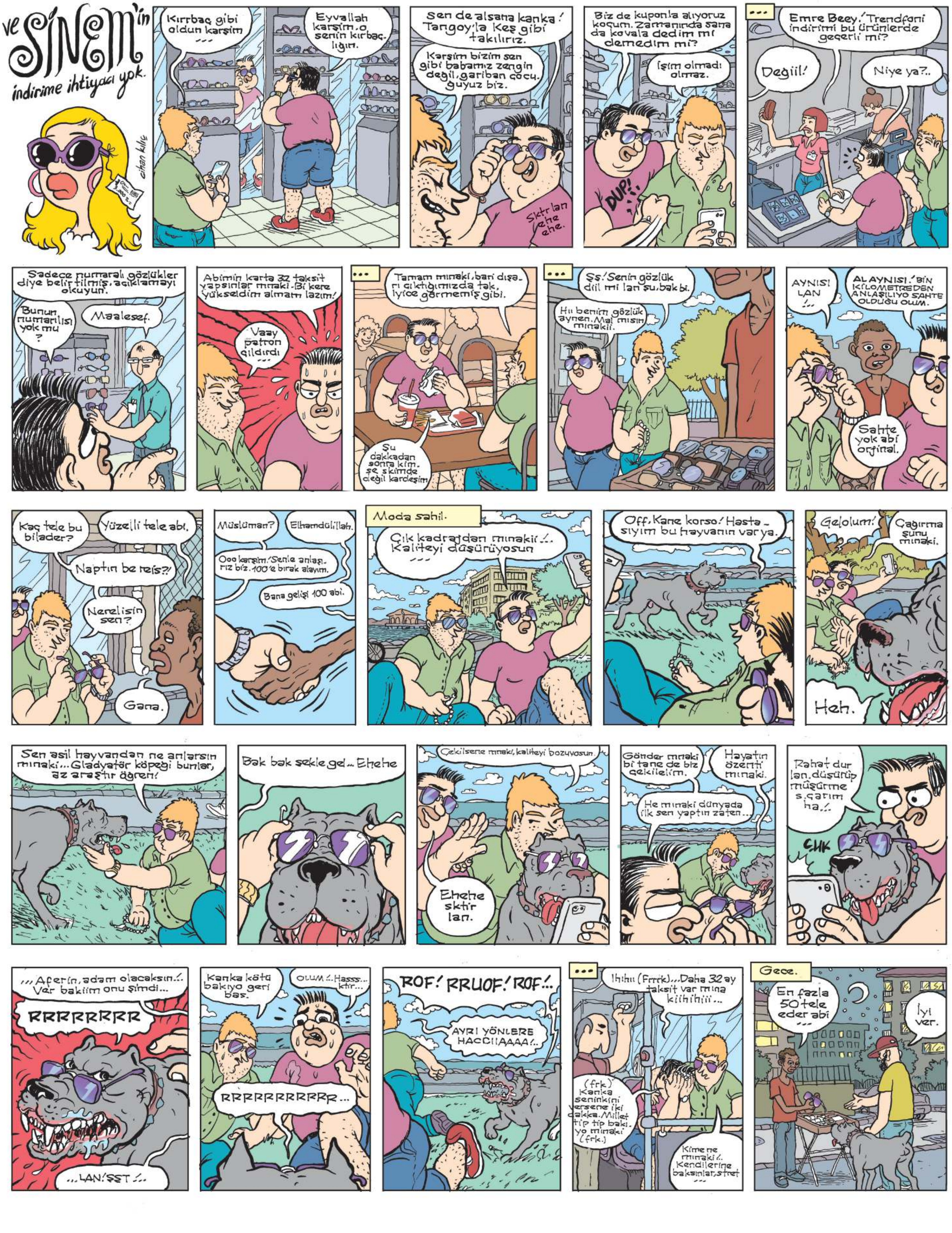
Neyse ki diplomaside monşerler devri kapandı. Artık öyle diplomaside bir yere gelmek için illa Galatasaray Lisesi'nden Mülkiye'den mezun olmak gerekmiyor. Vatanın her evladı diplomaside konsolosluk hatta elçilik makamlarına kadar yükselebiliyor. Eskiden bırakın maslahatgüzârı, katip bile yapılmayan vatan evlatları, öyle saçma sapan yok yabancı dil, yok bilmem ne zorunlulukları falan da olmadan cayır cayır yükseliyor diplomaside basamakları.

Bakınız eskiden bizim uzak ülkelerdeki konsoloslarımızın, elçilerimizin falan sesi sedası çıkmazdı ama şimdi canavar gibiler, diklenmeden dik duruyorlar, hatta basuru azmış adamlar gibi adeta sürekli ayakta bekliyorlar. Twitter'dan, Facebook'tan, Instagram'dan, MySpace'ten Tinder'dan dünyaya gereken mesajları çatır çatır veriyorlar, hiç sessiz sedasız oturmuyorlar. Öyle monşerler gibi "O ne der, bu ne der?" demeden makineli tüfek gibi yabancı gazetecilere, başka diplomatik misyon temsilcilerine, uluslararası siyasette etkili isimlere ayar üzerine ayar veriyorlar. Her twitleri bir kapak, her storileri bir ayar.

Bakın mesela eskiden bu bizim monşerler, bir yabancı gazeteci ülkemiz aleyhinde bir iki laf ettiğinde gidip adamın suyuna gidiyor, telefonla falan konuşuyor ama kamuoyu önünde adamın suratına tokat gibi inecek iki cevap vermeyi beceremiyorlardı. Şimdi nerede, ne zaman bir yabancı gazeteci, bir dış mihrak kalkıp bizim ülkemiz hakkında ileri geri konuşsa bizim bir konsolos bir büyükelçi anında twitter'dan facebook'tan cevabı yapıştırıyor. Öyle ezik ezik cevaplar da değil ha, her biri o laflar boy boy, her biri o lafların bir fazlası, her biri o lafları atlattık ayarında ve sertliğinde tam manasıyla qapaq gibi cevaplar.

Bakınız bu monşerler zamanında burnumuzun dibinde sekiz yıl süren İran Irak savaşı yaşandı, ne karıştılar ne görüştüler, biz resmen savaş sanki uzak bir kıtada oluyormuş gibi izledik haberlerde. E tabii adamlar monşer, ne bilecekler? Halbuki şimdi vatanın dört bir yanından, daha önce yüzüne bakılmayan üniversitelerden mezun olan aslan gibi vatan evlatları komşu ülkeleri sokak sokak tanıyor, şeyim hıyar diyene benimki de tuzluk dercesine taze bir heyecanla koşturuyor. Basiretsiz monşerlerin sesinin soluğunun çıkmadığı olaylara balıklama atlıyor. Soft Power, Hard Power, Al Bano Romina Power, AC/DC falan gırla gidiyor.

Misal Doğu Akdeniz'e bir güneş gibi doğdu monşerden arındırılmış diplomasimiz. Eskiden olsa hık mık eder, kapalı kapılar ardında delikanlıya yakışmaz bir takım pazarlıklar falan… Ama şimdi maşaallah hiç kimseden korkumuz yok, gidere gider, atara atar diplomasimizle Doğu Akdeniz'de de fark yaratıyoruz. Kim kafayı uzatsa whack em all misali sokuyoruz lafı. Libya, Mısır, İsrail, Ürdün, Lübnan, Suriye fark etmiyor. Hele İtalya, Yunanistan, Kıbrıs'a resmen köpek çekiyoruz. Gaz aranacaksa gaz arıyoruz, gaz alınacaksa gaz alıyoruz. Eskinin monşerleri olsa görebilir miydik böyle dirayetli, Demet Akalın Modeli bir dış politika, bir diplomasi? Göremezdik. Mithat Körler gibi kimse fark etmeden müziklerini yapar sessizce takılırlardı. Ama şimdi eski bastıbacaktan kalma stratejik derinliğimiz, ilmek ilmek işlediğimiz "ben tek siz hepiniz" politikamızla, kimseye yaranmaya çalışmadan, kimseye amennamız olmadan, dümdük Ilerliyoruz. Allah sonumuzu hayır etsin ve edecek de inşallah.

ve Sinem'in
indirime ihtiyacı yok.
cihan kılıç
Kırrbaç gibi oldun karşim ...
Eyvallah karşim. o senin kırbaçlığın.
Sen de alsana kanka! Tangoy'la Keş gibi takılırız.
Karşim bizim sen gibi babamız zengin değil, gariban çocuğuyuz biz.
Sktr lan ehe ehe.
Biz de kuponla alıyoruz koçum. Zamanında sana da kovala dedim mi demedim mi?
DUP!
İşim olmadı olmaz.
...
Emre Beey! Trendfoni indirimi bu ürünlerde geçerli mi?
Değiil!
Niye ya?..
Sadece numaralı gözlükler diye belirtilmiş, açıklamayı okuyun.
Bunun numarilisı yok mu ?
Maalesef.
Abimin karta 32 taksit yapsınlar mınaki. Bi kere yükseldim almam lazım!
Vaay patron çıldırdı ...
...
Tamam mınaki, bari dışarı çıktığımızda tak, iyice görmemiş gibi.
Şu dakkadan sonra kimse skimde değil kardeşim
...
Şş! Senin gözlük diil mi lan şu, bak bi.
Hı benim gözlük aynen. Mal mısın mınakii.
AYNISI LAN !..
AL AYNISI! BİN KİLOMETREDEN ANLAŞILIYO SAHTE OLDUĞU OUM.
Sahte yok abi orjinal.
Kaç tele bu bilader?
Yüzelli tele abi.
Naptın be reis?!
Nerelisin sen?
Gana.
Müslüman?
Elhamdülillah.
Ooo karşim! Senle anlaşırız biz. 100'e bırak alayım.
Bana gelişi 100 abi.
Moda sahil.
Çık kadrajdan mınakii!.. Kaliteyi düşürüyosun ...
Off, Kane korso! Hastasıyım bu hayvanın var ya.
Gelolum!
Çağırma şunu mınaki.
Heh.
Sen asil hayvandan ne anlarsın mınaki... Gladyatör köpeği bunlar, az araştır öğren!
Bak bak şekle gel... Ehehe
Çekilsene mınaki, kaliteyi bozuyosun.
Ehehe sktir lan.
Gönder mınaki bi tane de biz çekilelim.
Hayatın özenti mınaki.
He mınaki dünyada ilk sen yaptın zaten...
Rahat dur lan, düşürüp müşürme s.çarım ha.!.
ÇIK
..., Aferin, adam olacaksın!.. Ver bakiim onu şimdi...
RRRRRRRR
...LAN! ŞŞT!..
Kanka kötü bakıyo geri bas.
OLUM!..Hasss... ktir...
RRRRRRRRRRR...
ROF! RRUOF! ROF!..
AYRI YÖNLERE HACCIIAAAA!..
...
Ihıhıı (Frrrk)... Daha 32 ay taksit var mına kiihihiii...
(frk) Kanka seninkini versene iki dakka. Millet tip tip bakıyo mınaki (frk.)
Kime ne mınaki!.. Kendilerine baksınlar, stret ...
Gece.
En fazla 50 tele eder abi ...
İyi ver.

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"Erdem, mutluluğu verecek bir ödül değil, mutluluğun ta kendisidir."
- Spinoza

● **Haysiyetli bir insan, toplum ve ülkenin emperyalizmle ilişkisi, antiemperyalist bakış olmalı, üç nokta...**

● Nasıl ki olağan dışı olmak, olağanüstü olmağa yetmiyorsa; akıl üstü olmak da akıl dışı olmakla tümden alakasız...

● Kov nostalji danayı, yemesin hatırayı!

● **Yazlık mekân işleten bir dostum anlattı. Tam kahvaltının işlek vakti, sayısı zaten az olan garsonlardan biri yok! Ona soruyo, buna soruyo, yok. Gidip kaldığı odanın kapısını çalıyo, çıt yok. Pencereden bakıyo, garson yatakta uzanmış. Camı tıklatıyo, dönüş yok. Cama sertçe vuruyo, bişey mi oldu diye endişeyle, garson uyanıyo! Kapıyı açınca "Oğlum n'apıyosun sen" diye soruyo. Garsonun cevabı: "Nerdeyim ben, sen kimsin?!" Dostum "Delirdin mi oğlum sen" diyo, cevap gene aynı: "Kimsin sen, burası neresi?" Çok profesyonel kolpa duydum ama sıyrılmak için hafızasını kaybetmiş numarasına ilk defa denk geldim. "Otogara götürüp elimle bindirdim" diye anlattı arkadaşım. Otobüse binerken "Ben kimim" demiş garson...**

● Nasıl anlatsam, nerden başlasam? Şarkıdaki gibi... Tamamı ahşap, küçük, minderli, halılı, üstü açık odacıklardan müteşekkil yalın mimari yapı? Muhteşem. Ufak yer sofralarında gelen enfes kahvaltı ve ilkel ocağının üstünde mütemadiyen kaynayan dev çaydanlık? Mükemmel. Olimpos'un seksen çeşit yeşilini hıfzetmiş deli tabiat. Şahane. Velâkin bu yazının sebebi hiçbiri değil. Hepsinden güzeli var: İnsan. Ali Abi. Sürekli gülümseyen bir dost yüz. Günbegün allaşan sıhhatli yanaklar. Samimi sohbet, derin halden anlayış, velhasıl temizden öte tertemiz bir kalp. Beycik Dağı'nın yukarılarında Rivera adlı bir mekân. Hakiki Rivera'yı Mivera'yı çırak çıkarır. Öyle reklama ihtiyacı olan, bilinmez bir yer değil. Kiremitte alabalığıyla Hürriyet'in onluk listesinde üçüncü olmuş. (İlk ikiyi merak ediyor insan.) Gördüğünüz çizimi buraya gelen rus kadın ressam yapmış. Burası gelinecek, görülecek, yaşanacak yer. Yarım asırdır yaşıyorum, bu kadar güzel işyeri de değil, yer görmedim. Selam olsun Ali Abi'ye, minik Veli'ye ve tüm çalışanlara.

● **Romantik olmak için Eylül'ü bekleyen de var, mevsimlik işçi gibi...**

● Mizah dergilerine ve mizahçılara çok düşkün bir arkadaşım vardı. Sahil beldesinde yaşardı. Bir mizahçı dostumun yakınlarda olduğunu öğrendik. Meraklı arkadaşım, tanışalım diye tutturdu. Olur dedim. Aradım meslektaşımı, hep birlikte buluştuk. Meraklı dost, gece boyu hayranlığını anlattı. Bana da tanıştırdığım için teşekkür etti. Biz de ona ilgi alakası için teşekkür ettik. Böyle şükranlar içinde, güzel güzel otururken, meraklı ahbabım tuvalete gitti. O yokken, mizah yazarı dostum "Ne güzel, yurdun muhtelif yerlerinde bu tip insanlar var" dedi. "Hakkaten" dedim. Sonra meraklı masaya döndü ve "Ben yokken arkamdan konuştunuz mu?!" dedi. "Hayda, Atilla Mayda" dedim. "Ben arkamdan konuştuğunuzu düşündüm" dedi Bay Meraklı. "Konuşmadık" dedi meslektaşım. Çaresizce bakıştık iki yazar...

● **Doktor Soner Öner yazmış: "70'li yıllarda orta birinci sınıftayken, tarih öğretmenimiz, ilk kez gördüğümüz hesap makinesini derse denk getirmiş ve 'Yaramazlık yapanların numarasını gösteriyor bu alet' demişti. Sonrasını tahmin edersiniz... Sınıf listesinden numaramızı bulup makinaya yazar, bize ekranı gösterir, 'Gel bakalım buraya' derdi. İyi mi! Biz de yerdik bunu cidden. Sonra anlattı durumu tabii ki. Dayak, dövmek falan asla yoktu. Çok sevdiğimiz öğretmenimizdi" Ne güzel hatıra. Selamlar oyunbaz öğretmenlere...**

● Ah be insan, 'özne' olmak için yapmadığın kalmadı. Falcıdan psikoloğa, büyücüden kolpacı melek koçuna koşturdun durdun be türdeşim. Bak, gene senden bahsediliyor!

● **Artı: Cüneyt Arkın... Eksi: İzzet Günay... Çarpı: Kadir İnanır... Bölü: Ediz Hun...**

● Otel merdiveninden inerken gördüm çizimleri, n'oluyor dedim. Buna benzer bir sürü çizimi vardı Levent Özdemir isimli arkadaşımızın. Bu çizdiği adamın inceden bizim Emrah Ablak'ı andırması apayrı detay...

vedatozdemiro@gmail.com

mustafa satıcı

FURKAN ÖZÇOBAN

O SIRADA

ERMAN ÇAĞLAR

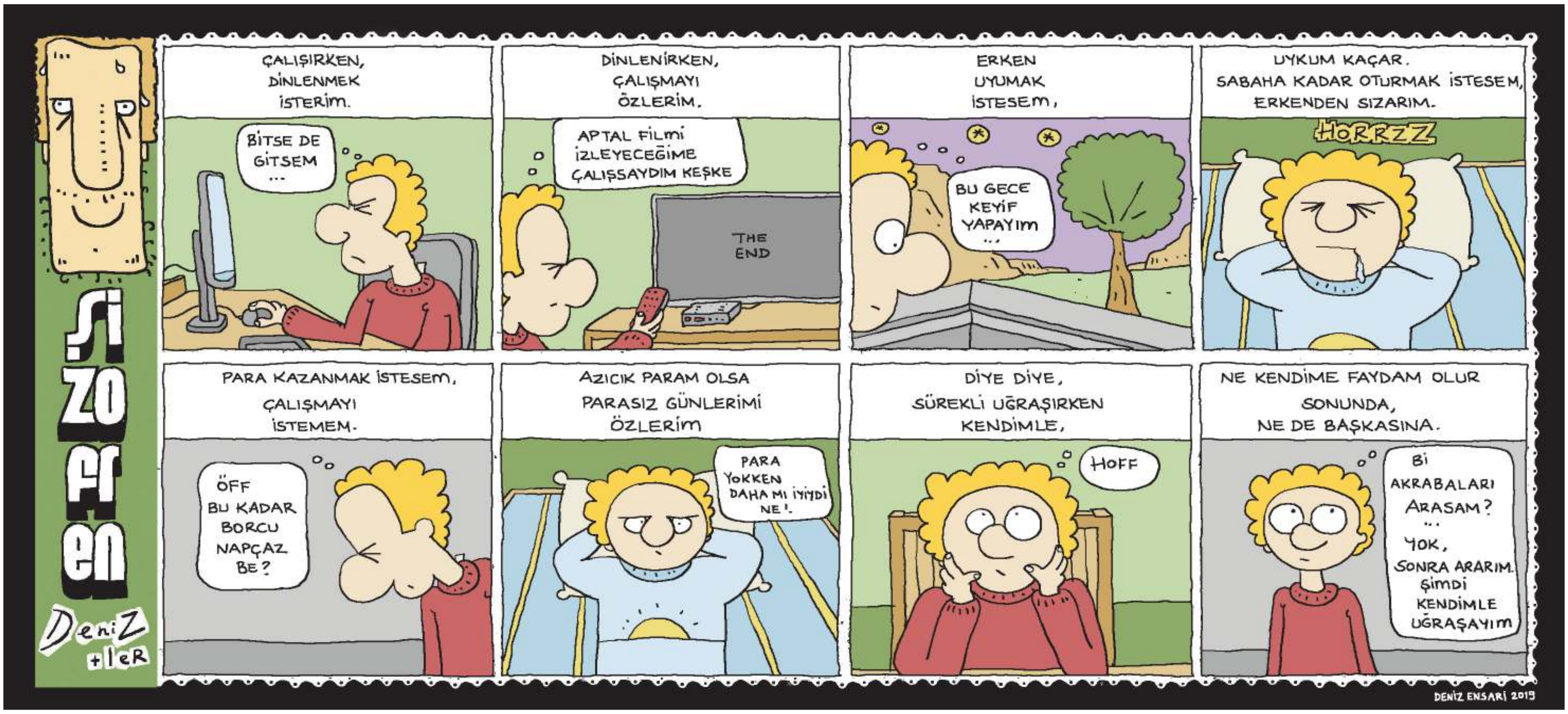
Daha iyi olabilirdi. Bu otobüsün her şeyi hakkında söylenebilecek en güzel şey: Daha iyi olabilirdi. Ben kaçıncı durağından bindim bilmiyorum, içeride çok uzun süredir geceyarısı şehirler arası yolculuktan yüzünden erimiş, koltukların kenarlarından akmış, temizlemesi zor yerlere girmiş bir sürü yolcu vardı zaten. Otobüsün otogara girmesiyle açılan ışıklardan gecenin yaratıkları gibi rahatsız olmuşlar, otobüse binen canlı kanlı, yüzleri henüz uykuyla buruşmamış insanlara tiksinti ve öfkeyle bakıyorlardı. Ölülerin istirahatini bölmeye cüret eden, sonsuz uykularını bölme küstahlığını gösteren bu bronz tenli şortlu piçler kimlerdi? Oysa onlar da başka bir tatil beldesinin kaşarlı tost, muavin deodorantı ve sigara izmariti kokan otogarından otobüse bindiklerinde canlı kanlı tatilcilerdi. Bu hayata dahildiler, bu dünyaya aittiler. Otobüs onları değiştirdi, yol onları dönüştürdü. Onları insan yapan ne varsa ellerinden aldı, şimdi bir bakın ne haldeler. Şu teyze belli ki otobüse binmeden önce tavuk gibiydi, capcanlıydı, tatilini yapmıştı, dizlerine kadar denize bile girmişti. Gözleri güneşin ışığında parlıyor, başka kim gelmiş komşular gelmiş mi diye bakıyorlardı. Şimdi cansız göz kapakları sadece "burası kaka yapılacak bir yer mi, yoksa beş dakika durulan bir yer mi?" diye zorla aralanıyor. Efsunlu uykuna geri dön tavuk kadın, burası kaka yapılacak yer değil. Kaka yapılacak yer Susurluk'ta. Oraya daha çok var.

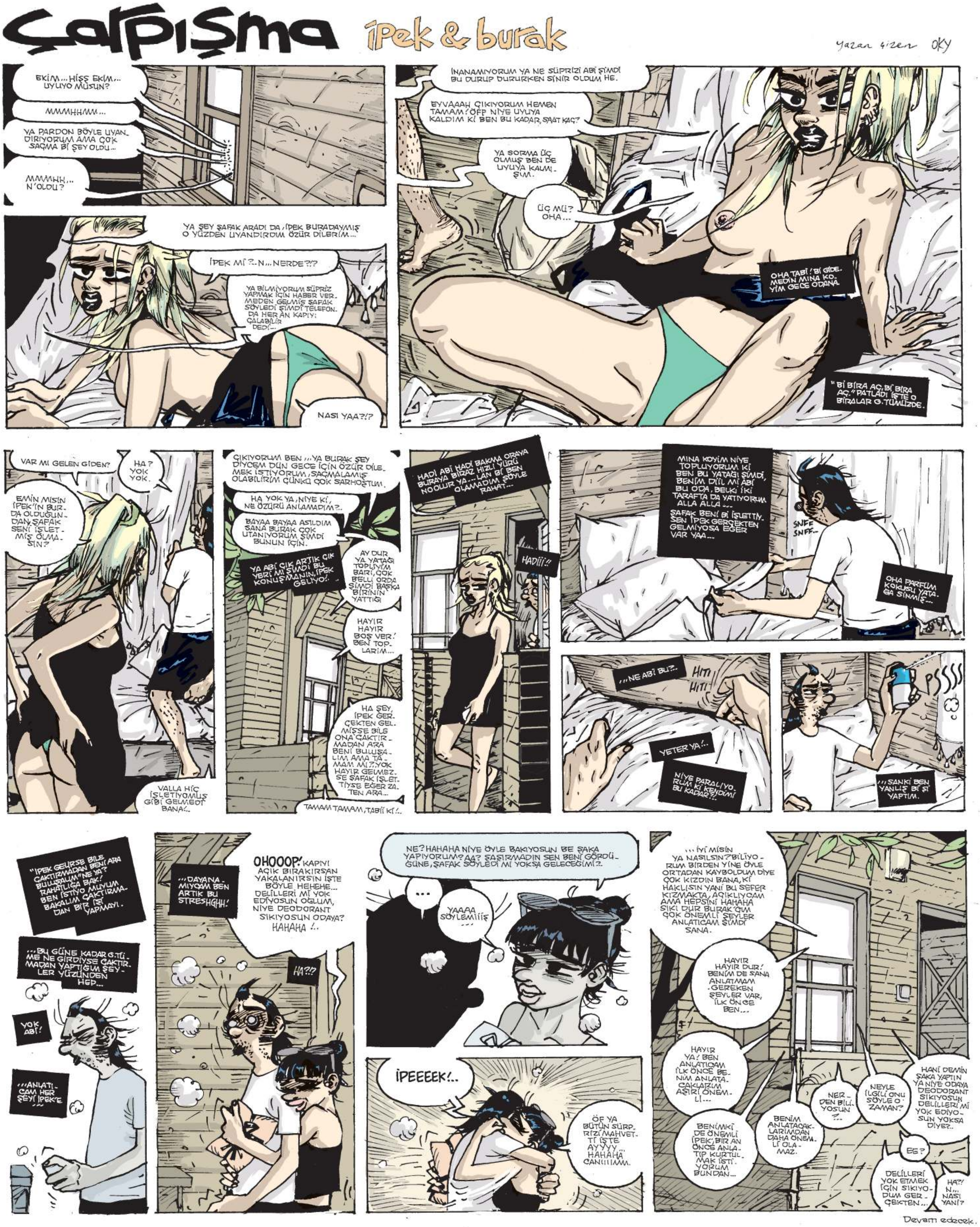

Kendi koltuğumu bulup yerleşiyorum. Koltuk berbat, Kazakistan'da elle yapılmış gibi. Eskiden otobüs koltukları iyiydi, bu nasıl iyiden kötüye gidebilir? Her şeyin kötüye gidebileceğini hesaba katıyorsun, yine de otobüs koltuklarının kötüye gidebileceğini düşünemiyorsun. Benim gençliğimde iyiydi. Ben gençken uzun yolda altıma tişört sermeye utanırdım herhalde. Şimdi ise "hayat bir doktor ziyaretidir, pediatride başlar geriatride biter" diye düşünüyorum. Kimse benden kıymetli değil, o yüzden sırt çantamdan iki üç tane tişört çıkartıp rahatsız koltuğun üzerine seriyorum. Tişörtlerden bir tanesi Iron Maiden'ın ölümsüz eseri Powerslave albümünün tişörtü. "Onlar da bunu isterdi" diye düşünüyorum. Bunlar yetmiş yaşında insanlar. Bunların ömrü turneydi festivaldi yollarda geçti. Belli bir yaştan sonra insanlara basur dersen gözler dolar, ses titrer, "yapman gerekeni yap..." derler.

Koltuğa oturduktan sonra yirmi dakika boyunca önümdeki kadının eğlence sisteminden türk komedi filmi izlemeye çalışmasını izledim. Bu hayat böyle anlar için yaşamaya değer. Bu hayat böyle şeyler yüzünden vazgeçilemez bir sevgili. İlişkimiz monotonlaştı derken öyle sürprizler yapıyor, üzerinde "aşksın" yazan öyle oyuncak ayılar hediye ediyor ki insana... Kadın çok istiyor. Büyük bir ihtimalle muhtemel ki varoluşunun bütün zerresiyle türk komedi filmi izlemek istiyor. Ve haklı olarak bütün evrenin bu irade karşısında, bu arzunun yüceliği karşısında diz çökeceğine inanıyor. Fakat eğlence sistemi değil diz çökmek, kıpırdamıyor bile. Dokunmatik ekran bozuk sanırım. Belki benimki çalışıyorsa kadınla yer değiştiririm, benim sistemimden izler diye düşünüyorum. Çünkü kadının türk komedi filmi izleme isteğinin saflığıyla, temizliğiyle kutsandım, daha iyi bir insan haline geldim. Benim eğlence sistemim çalışıyor. Üstelik yenilmezler bir ve yenilmezler iki filmleri var. İnanılmaz ama yenilmezler bir filmi sinema çekimi. İnsan filminin adını yenilmezler koyarken onun sinema çekimi kopyasının şehirler arası otobüste ufacık ekrandan ölülere gösterileceğini düşünemiyor, insan kendi işiyle ilgili hep en iyisini en güzelini istiyor. Teyzenin derdi uçtu gitti aklımdan, şimdi sadece İstanbul'a varana kadar iki filmi de izleyebilir miyim, onu düşünüyorum.

Çarpışma
İpek & burak
Yazan çizen OKY
EKİM... HİŞŞ EKİM... UYUYO MUSUN?
MMMHHMM...
YA PARDON BÖYLE UYANDIRIYORUM AMA ÇOK SAÇMA Bİ ŞEY OLDU...
MMMHH... N'OLDU?
YA ŞEY ŞAFAK ARADI DA, İPEK BURADAYMIŞ O YÜZDEN UYANDIRDIM ÖZÜR DİLERİM...
İPEK Mİ?.. N... NERDE?!?
YA BİLMİYORUM SÜPRİZ YAPMAK İÇİN HABER VERMEDEN GELMİŞ ŞAFAK SÖYLEDİ ŞİMDİ TELEFONDA HER AN KAPIYI ÇALABİLİR DEDİ...
NASI YAA?!?
İNANAMIYORUM YA NE SÜPRİZİ ABİ ŞİMDİ BU DURUP DURURKEN SİNİR OLDUM HE.
EYVAAAH ÇIKIYORUM HEMEN TAMAM! ÖFF NİYE UYUYA KALDIM Kİ BEN BU KADAR, SAAT KAÇ?
YA SORMA ÜÇ OLMUŞ BEN DE UYUYA KALMIŞIM.
ÜÇ MÜ? OHA...
OHA TABİ! Bİ GİDEMEDİN MINA KOYİM GECE ODANA.
"Bİ BİRA AÇ, Bİ BİRA AÇ." PATLADI İŞTE O BİRALAR G.TÜMÜZDE.
VAR MI GELEN GİDEN?
HA? YOK YOK.
EMİN MİSİN İPEK'İN BURDA OLDUĞUNDAN, ŞAFAK SENİ İŞLETMİŞ OLMASIN?
VALLA HİÇ İŞLETİYOMUŞ GİBİ GELMEDİ BANA!..
ÇIKIYORUM BEN... YA BURAK ŞEY DİYCEM DÜN GECE İÇİN ÖZÜR DİLEMEK İSTİYORUM, SAÇMALAMIŞ OLABİLİRİM ÇÜNKÜ ÇOK SARHOŞTUM.
HA YOK YA, NİYE Kİ, NE ÖZÜRÜ ANLAMADIM?..
BAYAA BAYAA ASILDIM SANA BURAK ÇOK UTANIYORUM ŞİMDİ BUNUN İÇİN.
YA ABİ ÇIK ARTIK ÇIK YERİ MI ŞİMDİ BU KONUŞMANIN, İPEK GELİYO!..
AY DUR YA YATAĞI TOPLUYİM BARİ, ÇOK BELLİ ORDA ŞİMDİ BAŞKA BİRİNİN YATTIĞI
HAYIR HAYIR BOŞ VER! BEN TOPLARIM...
HA ŞEY, İPEK GERÇEKTEN GELMİŞSE BİLE ONA ÇAKTIRMADAN ARA BENİ BULUŞALIM AMA TAMAM MI?.. YOK HAYIR GELMEZ. SE ŞAFAK İŞLETTİYSE EĞER ZATEN ARA...
TAMAM TAMAM, TABİİ Kİ!..
HADİ ABİ HADİ BAKMA ORAYA BURAYA BİRAZ HIZLI YÜRÜ NOOLUR YA... LAN Bİ BEN OLAMADIM ŞÖYLE RAHAT...
HADİİİ!!
MINA KOYİM NİYE TOPLUYORUM Kİ BEN BU YATAĞI ŞİMDİ, BENİM DİİL Mİ ABİ BU ODA, BELKİ İKİ TARAFTA DA YATIYORUM ALLA ALLA...
ŞAFAK BENİ Bİ İŞLETTİYSEN İPEK GERÇEKTEN GELMİYOSA EĞER VAR YAA...
SNFF SNFF..
OHA PARFÜM KOKUSU YATAĞA SİNMİŞ...
...NE ABİ BU?..
HITI HITI
YETER YA!..
NİYE PARALIYORUM Kİ KENDİMİ BU KADAR?!..
PSSSS
...SANKİ BEN YANLIŞ Bİ Şİ YAPTIM.
"İPEK GELİRSE BİLE ÇAKTIRMADAN BENİ ARA BULUŞALIM" NE YA? RAHATLIĞA BAK! BEN İSTİYO MUYUM BAKALIM ÇAKTIRMADAN BİR İŞİ YAPMAYI.
...BU GÜNE KADAR G.TÜME NE GİRDİYSE ÇAKTIRMADAN YAPTIĞIM ŞEYLER YÜZÜNDEN HEP...
YOK ABİ!
...ANLATICAM HER ŞEYİ İPEK'E ...
...DAYANAMIYCAM BEN ARTIK BU STRESHGHH!
OHOOOP! KAPIYI AÇIK BIRAKIRSAN YAKALANIRSIN İŞTE BÖYLE HEHEHE... DELİLLERİ Mİ YOK EDİYOSUN OĞLUM, NİYE DEODORANT SIKIYOSUN ODAYA? HAHAHA!..
HA?!?
NE? HAHAHA NİYE ÖYLE BAKIYOSUN BE ŞAKA YAPIYORUM? AA? ŞAŞIRMADIN SEN BENİ GÖRDÜĞÜNE, ŞAFAK SÖYLEDİ Mİ YOKSA GELECEĞİMİ?..
...
YAAAA SÖYLEMİİİŞ ...
İPEEEEK!..
ÖF YA BÜTÜN SÜRPRİZİ MAHVETTİ İŞTE AYYYY... HAHAHA CANIIIIIMM.
...İYİ MİSİN YA NASILSIN? BİLİYORUM BİRDEN YİNE ÖYLE ORTADAN KAYBOLDUM DİYE ÇOK KIZDIN BANA, Kİ HAKLISIN YANİ BU SEFER KIZMAKTA, AÇIKLIYCAM AMA HEPSİNİ HAHAHA SIKI DUR BURAK'ÇIM ÇOK ÖNEMLİ ŞEYLER ANLATICAM ŞİMDİ SANA.
HAYIR HAYIR DUR! BENİM DE SANA ANLATMAM GEREKEN ŞEYLER VAR, İLK ÖNCE BEN...
HAYIR YA! BEN ANLATICAM İLK ÖNCE BENİM ANLATACAKLARIM AŞIRI ÖNEMLİ...
BENİMKİ DE ÖNEMLİ İPEK, BİR AN ÖNCE ANLATIP KURTULMAK İSTİYORUM BUNDAN...
BENİM ANLATACAKLARIMDAN DAHA ÖNEMLİ OLAMAZ.
NERDEN BİLİYOSUN?...
NEYLE İLGİLİ ONU SÖYLE O ZAMAN?
HANİ DEMİN ŞAKA YAPTIN YA NİYE ODAYA DEODORANT SIKIYOSUN DELİLLERİ Mİ YOK EDİYOSUN YOKSA DİYE?..
EE?
DELİLLERİ YOK ETMEK İÇİN SIKIYODUM GERÇEKTEN...
HA?! N... NASI YANİ?
Devamı edecek.

ÖMER GÖKSEL

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"Yarın, yarın, ardından yarın, ardından yine yarın…"
William Shakespeare (Macbeth'den)

"YALAN ÖTESİ"
Ağır ağır salınıp duran dallarında tıklım tıkış vişnelerin, kirazların kırmızı kırmızı, (o nasıl bir kırmızı--insanı çocuk eder--) parıldadığı ağaçlar. O serin rüzgâr. Kıpır kıpır yeşil yapraklar. (iki zıt rengin yanyanalığının tuhaf, uyumu, kışkırtıcılığı--*bir araba dolusu kiraz görünce olmuyor öyle*--) O ağaçların da aralarından ucu karlı/ dumanlı (uçuk mavili) uzak dağların göründüğü o yüksek diyar. Antalya civar illerinden birinin kasabası. Bu dediğim. Arkadaşımın çocukluğu orada geçmiş.*(evleri; o eski zaman evi, müthiş–duvarlarında ahşap girintiler, raflar, oymalı tavanlar, el işi çok eski süslemeler, desenler–)* Yazmıştım burada. Gitmiştik beraber bir bayram günü. O masal kasabası işte. Gül ekip gül biçilen yerler... Gül tarlaları. *(İnsan bir kavram, bir mecaz falan zannediyor önce "gül tarlası"nı, var orada sahiden –"gülü gül ile tartarlar"–)* Gülden mi kirazdan mı, rakım'dan mı,(o serin, işveli rüzgâr?) her ne olmuşsa; insanlar da, olaylar da; biz aşağıdakilere, buralarda; (bu zemin kat'da, --beton binalar, caddeler, asfaltlar masfaltlar arasında--) bizlerin başına gelenlere falan pek benzemiyor. *(oralara has* özel *kelimelerle dolu:oyunlu/ cümbüşlü ahenkli o dil… deyimler meyimler-o da-arttırıyor o masalsı etkiyi–)* Müdavimi hatırlar; yazmıştım: bir tamir işi için çıktığı epey yüksek direkten düşen, aşırı ciddi, hiç konuşmaz, ketum elektrikçi, o düşme vak'asının hemen ardından;(kalkar kalkmaz ama) çok konuşkan, muzip, gelene geçene laflar atıp, şakalar yapan;(içinde sanki derin anlamlar da barındırıyormuş gibi olan ince espriler) bambaşka; bir tür bilgemsi figüre dönüşmüştü. (bir çeşit Hoca Nasreddin)

İşte o elektrikçi'nin başına gelene benzer bir diğer olayı da anlatmışlardı o gittiğimde. Diğerinden de daha da ünlü efsanevi bir kişilik. Bu ikincisi. Hala hikâyeleri dillerde. *(kasabanın ünlüsü yani, dillerde dediğim–rahmetli olmuş, Allah rahmet eylesin–)*
Postanesinde çalışıyormuş galiba. Bu da yine aynı; diğeri gibi utangaç/ mazbut/içine kapalı kendi halinde bir memurken…*(postacı değil, oturan memur–demek bu çeşitten ani/büyük değişimler için; içine kapanıklık/suskunluk muskunluk bir ön şart–içerde ne tür bir patlayıcı malzeme biriktiriyorsa—)*
Ne diyordum. Evet. Birini sevmiş bu. Bizim abi. Vermemişler. Daha da kötüsü bir başkasına vermişler. *(işte gene "Leitmotiv"i köşenin: "sevgilinin düğünü"–"işte bak geçiyor düğün alayı"–)* Bu memur abi birkaç ay eve kapanmış. Perdeleri kapatmış. Hiç ortalarda görünmemiş. Sonra, daha önce misli görülmemiş bir yalancıya dönüşmüş bir vaziyette çıkmış o evden. Bu kadar büyük yalancı 'ya hiç rastlanmamış. Nasıl bir travma yarattıysa o olay ruhunda.

William Shakespeare 1564-1616

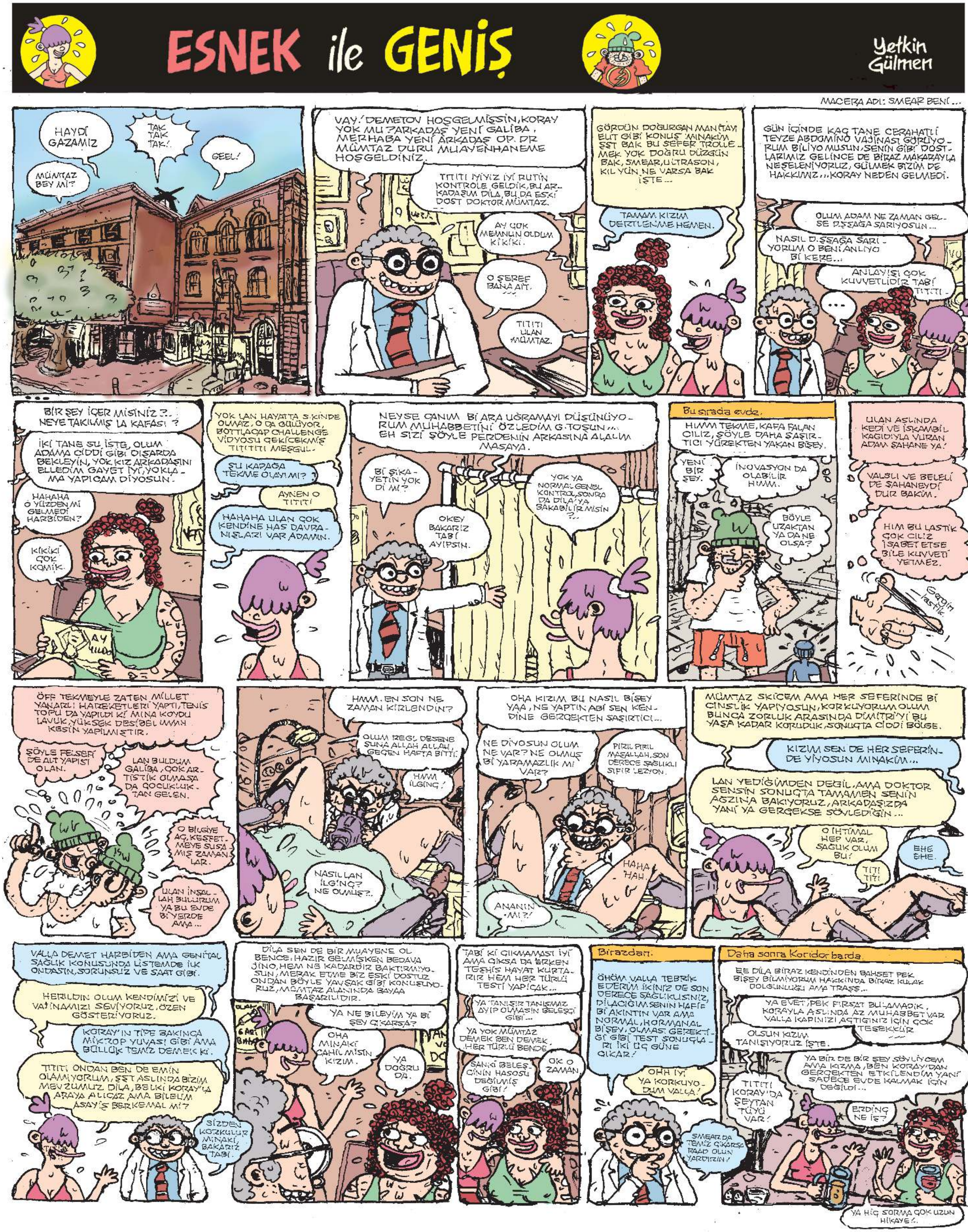
Şimdilerde o büyük yalancı sık sık geliyor aklıma işte... Sanki hepimizin teker teker değişe değişe… nüfusunun çoğunluğunun artık o şekil bir yalancıya dönüşmüş olduğu dev bir kasabanın içinde…*(sadece bizim buraları falan değil, bütün dünyayı diyorum)* Sanki hepimizin sevdiğini bir başkasına verdiler. Ne oldu bizlere?
Nerede o "tek yalancı"lı kasaba? Ne güzel günlermiş. Bu olanlar bitenler, vişneli kirazlı , karlı dağlı masal havası atmosferinden ziyade bir "akıl hastahanesi" hissiyatına…
İnternet, sosyal medya kullanımının yaygınlaşmasıyla. kapitalizmin bu son büyük krizinin kesişmesi… O kesişmeyle iyice arttı işte. Katlandı. Artık kimse işine gelmeyen, hoşuna gitmeyen "hakikat"le ilgilenmiyor. O tarafa bakmak istemiyor. Görmezden geliyor. Yalan haber gerçek olanından defalarca, defalarca hızlı bir şekilde yayılıyor. Gerçek muamelesi görüyor.
"Post-Truth" çağı diyorlar kendileri buna. "Hakikat sonrası" çağ yani. "Nesnel hakikatler "in belirli bir konu üzerinde kamuoyunu belirlemede duygulardan, kişisel kanaatlerden daha az etkili olması durumu. *(–Oxford Sözlüğü, öyle izah ediyor kavramı–2016 yılının kelimesi olarak seçmişti 'Post-Truth'u–)* Hakikatlerin, gerçek olma durumunun önemini kaybettiği bir çağ, Bir tür cinnet hali. Bir de "Post-Truth Politics" Yani "Hakikat Sonrası Politikası"var ki evlere şenlik. Bu günlerin Trump'lu dünyasını tarif ediyor.
"Kasabanın Büyük Yalancısı"na dönersek; o katlanamayacağı şiddette bir gerçeklikle baş edebilmek için kendine yalanlardan bir zırh yapmıştı. İçinde biraz alay, biraz şaka, biraz eğlence barındıran incelikli yalanlar… Bir tür sanatçı. Ülkelerin zenginliklerine, doğal kaynaklarına el koymak için her türlü vahşete hazır dünya egemenleri; onların "Hakikat"i işlerine geldiği gibi eğip bükebilme, yerine yalan olanı yerleştirebilme, hızla yayma imkânına kavuşmaları. Bu yeni "yalan biçimi." Bu yeni "imkân." O korkunç. Yaygın yalan ve hakikat'e ilgisiz yığınlar. Dünya egemenlerinin 'kaynakları talan'a bu şiddette teşne, iştahlı ve mecbur oldukları bu yeni zamanlar. Bu Post-Truth zamanları. Hepsini nükleer yığılma ile beraber düşününce edince...
Acaba sonrası, yani "Yalan--Ötesi/Sonrası" "Post-Lie" gibisinden bir adı olan yeni dönem falan da olacak mı? Olabilecek mi.
Yoksa buraya kadar mı?

Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler diliyorum…

engin.ergonultas@gmail.com

cihan ceylan
USLU ÇOCUK
ABİ BAK ÜNAL KARAMAN'SIN TÜRK FUTBOLUNDA İMKANSIZI BAŞARMIŞSIN GENÇLERLE ŞAMPİYON OLMUŞSUN TAMAM MI, Bİ HAYAL ET ABİ...
SON MAÇINA ÇIKIYOSUN ŞAMPİYONLUK CEPTE ----
İŞTE O MAÇA SAYGIDEĞER EŞİNİN DÜĞÜNDE TAKTIĞI DUVAKLA ÇIKAR MISIN ÇIKMAZ MISIN ABİ Bİ HAYAL ET!
ŞEREFSİZİM BEN ÇIKARIM !..
LAN GİT, İŞİN T.ŞŞAANDASIN!
NE T.ŞŞA OLUM GEÇEN SENE EN ÇOK TRABZONU KONUŞMADIK MI? YUSUF'TAN, ABDÜLKADİR'DEN BAHSETMEDİK Mİ? ÜSTELİK İKİ GENÇ DAHA GELİYOR ŞİMDİ; ABDÜLKADİR PARMAK VE YUSUF SARI !..
HEY YAVRUM, ALT YAPIYA BAK, SADECE ABDÜLKADİR VE YUSUF ÜRETEBİLİYOR. EĞER İSMİN BAŞKAYSA TRABZON'DA KADROYA GİREMİYOSUN.
SENDE ONLAR DA YOK YA Y.RRAAM !..
VEDAT MURİÇ'İ NASIL ALDIK ELİNİZDEN ONU ANLAT SKİK !..
NE ZAMAN TRANSFER ŞAMPİYONU OLSANIZ, O YIL PATATES OLDUNUZ HALA AKILLANMADINIZ MINA KOYIM
ŞŞ BAŞKAN'A LAF YOK LAN! ADAM YENİ TARZ YAPTI!
TAMAM OLUM BEN BİŞEY DEMİYORUM. MEHMET TOPUZ DİYORUM SADECE...
ŞU FATİH TERİM, EMRE MOR'U Bİ ADAM ETSİN DE.
GEGEN PRESS DİYORUM HALA FATİH TERİM DİYO YA!
BAK BAŞKAN DA KONÇ GİYMİŞ HERKES KONÇ GİYİYO ARTIK... TÜRK FUTBOLUNU BU KONÇ KURTARACAK İNANIYORUM LAN!
BIRAK OLUM ŞU ARABESK EDEBİYATIN, EYŞAN MEYŞAN DİYE BOK ETTİNİZ TAKIMI ZATEN!
MAYISLAR BİZİMDİR! ŞŞ AVUKAT ANLADIN SEN!
SSH ... HAYATINDA 1 MAYIS'A GİTMEMİŞ ADAM...
BOŞ YAPMAYIN HADİ GİDECEKSEK GİDELİM FORMA ALMAYA...
YOK ABİ YA, ALENİ BELLİ ÇAKMA OLDUĞU...
NERDEN BELLİ LAN BİREBBİR İŞTE...
SCOUT GÖZÜYLE BAKIYORUZ OLUM BİZ!..
ŞŞ HADİ TAMAM SİZ, İKİ SAATTİR.
ADİDAS FORMA YAPAMIYO SİZ Bİ KONUŞSANIZ.
ÇIK LAN TEZGAHIN ÖNÜNDEN.
İNDİR LAN.
LAN BANA BAK BİSİKLETTEN DÜŞMEYLE OLMAZ BU, DAYAK MI YEDİN ?..
VALLA BİSLET BABA YA --- GÖRÜNMEZ KAZA İŞTE ---

ESNEK ile GENİŞ
Yetkin Gülmen
MACERA ADI: SMEAR BENİ...
HAYDİ GAZAMIZ
MÜMTAZ BEY Mİ?
TAK TAK TAK!
GEEL!
VAY! DEMETOV HOŞGELMİŞSİN, KORAY YOK MU? ARKADAŞ YENİ GALİBA, MERHABA YENİ ARKADAŞ OP. DR MÜMTAZ DURU MUAYENHANEME HOŞGELDİNİZ.
TITITI İYİYİZ İYİ RUTİN KONTROLE GELDİK, BU ARKADAŞIM DİLA, BU DA ESKİ DOST DOKTOR MÜMTAZ.
AY ÇOK MEMNUN OLDUM KİKİKİ.
O ŞEREF BANA AİT.
TITITI ULAN MÜMTAZ.
GÖRDÜN DOĞURGAN MANİTAYI ELİT GİBİ KONUŞ MINAKIM ŞŞT BAK BU SEFER TROLLEMEK YOK DOĞRU DÜZGÜN BAK, SMEAR, ULTRASON, KIL YÜN NE VARSA BAK İŞTE...
TAMAM KIZIM DERTLENME HEMEN.
GÜN İÇİNDE KAÇ TANE CERAHATLİ TEYZE ABDOMİNO VAJİNASI GÖRÜYORUM BİLİYO MUSUN, SENİN GİBİ DOSTLARIMIZ GELİNCE DE BİRAZ MAKARAYLA NEŞELENİYORUZ, GÜLMEK BİZİM DE HAKKIMIZ... KORAY NEDEN GELMEDİ.
OLUM ADAM NE ZAMAN GELSE D.ŞŞAĞA SARIYOSUN...
NASIL D.ŞŞAĞA SARIYORUM O BENİ ANLIYO Bİ KERE...
...
ANLAYIŞI ÇOK KUVVETLİDİR TABİ TITITI.
BİR ŞEY İÇER MİSİNİZ?.. NEYE TAKILMIŞ LA KAFASI?
İKİ TANE SU İŞTE, OLUM ADAMA CİDDİ GİBİ DIŞARDA BEKLEYİN, YOK KIZ ARKADAŞINI ELLEDİM GAYET İYİ, YOKLAMA YAPICAM DİYOSUN.
HAHAHA O YÜZDEN Mİ GELMEDİ HARBİDEN?
KİKİKİ ÇOK KOMİK.
AY YILDIZ
YOK LAN HAYATTA S.KİNDE OLMAZ, O DA GÜLÜYOR, BOTTLACAP CHALLENGE VİDYOSU ÇEKİCEKMİŞ TITITITI MEŞGUL.
ŞU KAPAĞA TEKME OLAYI MI?
AYNEN O TITITI
HAHAHA ULAN ÇOK KENDİNE HAS DAVRANIŞLARI VAR ADAMIN.
NEYSE CANIM Bİ ARA UĞRAMAYI DÜŞÜNÜYORUM MUHABBETİNİ ÖZLEDİM G.TOŞUN... EH SİZİ ŞÖYLE PERDENİN ARKASINA ALALIM MASAYA.
Bİ ŞİKAYETİN YOK DİMİ?
YOK YA NORMAL GENEL KONTROL, SONRA DA DİLA'YA BAKABİLİR MİSİN?..
OKEY BAKARIZ TABİ AYIPSIN.
Bu sırada evde.
HIMM TEKME, KAFA FALAN CILIZ, ŞÖYLE DAHA ŞAŞIRTICI YÜREKTEN YAKAN BİŞEY.
YENİ BİR ŞEY.
İNOVASYON DA OLABİLİR HIMM.
BÖYLE UZAKTAN YA DA NE OLSA?
ULAN AŞLINDA KEDİ VE İSKAMBİL KAĞIDIYLA VURAN ADAM ŞAHANE YA!
VALSLI VE BELELİ DE ŞAHANEYDİ DUR BAKIM.
HIM BU LASTİK ÇOK CILIZ İSABET ETSE BİLE KUVVETİ YETMEZ.
Gergin lastik.
ÖFF TEKMEYLE ZATEN MİLLET YANARLI HAREKETLERİ YAPTI, TENİS TOPU DA YAPILDI Kİ MINA KOYDU LAVUK, YÜKSEK DESİBEL UMMH KESİN YAPILMIŞTIR.
ŞÖYLE FELSEFİ DE ALT YAPISI OLAN.
LAN BULDUM GALİBA, ÇOK ARTİSTİK OLMASA DA ÇOCUKLUKTAN GELEN.
O BİLGİYE AÇ, KEŞFETMEYE SUSAMIŞ ZAMANLAR.
ULAN İNŞALLAH BULURUM YA BU EVDE Bİ YERDE AMA...
HMM. EN SON NE ZAMAN KİRLENDİN?
OLUM REGL DESENE ŞUNA ALLAH ALLAH, GEÇEN HAFTA BİTTİ.
HMM İLGİNÇ!
NASIL LAN İLGİNÇ? NE OLMUŞ?..
OHA KIZIM BU NASIL BİŞEY YAA, NE YAPTIN ABİ SEN KENDİNE GERÇEKTEN ŞAŞIRTICI...
NE DİYOSUN OLUM NE VAR? NE OLMUŞ Bİ YARAMAZLIK MI VAR?
PIRIL PIRIL MAŞALLAH, SON DERECE SAĞLIKLI SIFIR LEZYON.
HAHA HAH.
ANANIN MI?!
MÜMTAZ SKİCEM AMA HER SEFERİNDE Bİ CİNSLİK YAPIYOSUN, KORKUYORUM OLUM BUNCA ZORLUK ARASINDA DİMİTRİ'Yİ BU YAŞA KADAR KORUDUK, SONUÇTA CİDDİ BÖLGE.
KIZIM SEN DE HER SEFERİNDE YİYOSUN MINAKIM...
LAN YEDİĞİMDEN DEĞİL, AMA DOKTOR SENSİN SONUÇTA TAMAMEN SENİN AĞZINA BAKIYORUZ, ARKADAŞIZ DA YANİ YA GERÇEKSE SÖYLEDİĞİN...
O İHTİMAL HEP VAR, SAÇLIK OLUM BU!
EHE EHE.
TITI TITI
VALLA DEMET HARBİDEN AMA GENİTAL SAĞLIK KONUSUNDA LİSTEMDE İLK ONDASIN, SORUNSUZ VE SAAT GİBİ.
HERİLDİN OLUM KENDİMİZİ VE VAJİNAMIZI SEVİYORUZ, ÖZEN GÖSTERİYORUZ.
KORAY'IN TİPE BAKINCA MİKROP YUVASI GİBİ AMA BÜLLÜK TEMİZ DEMEK Kİ.
TITITI ONDAN BEN DE EMİN OLAMIYORUM, ŞŞT ASLINDA BİZİM MEVZUMUZ DİLA, BELKİ KORAY'LA ARAYA ALICAZ AMA BİLELİM ASAYİŞ BERKEMAL Mİ?
SİZDEN KORKULUR MINAKİ, BAKARIZ TABİ.
DİLA SEN DE BİR MUAYENE OL BENCE. HAZIR GELMİŞKEN BEDAVA JİNO, HEM NE KADARDIR BAKTIRMIYOSUN, MERAK ETME BİZ ESKİ DOSTUZ ONDAN BÖYLE YAVŞAK GİBİ KONUŞUYORUZ, MÜMTAZ ALANINDA BAYAA BAŞARILIDIR.
YA NE BİLEYİM YA Bİ ŞEY ÇIKARSA?
OHA MINAKİ CAHİL MİSİN KIZIM.
YA DOĞRU DA.
TABİ Kİ ÇIKMAMASI İYİ AMA ÇIKSA DA ERKEN TEŞHİS HAYAT KURTARIR HEM HER TÜRLÜ TESTİ YAPICAK...
YA TANIŞIR TANIŞMAZ AYIP OLMASIN BELEŞÇİ GİBİ...
YA YOK MÜMTAZ DEMEK BEN DEMEK HER TÜRLÜ BENDE.
SANKİ BELEŞÇİNİN HASOSU DEĞİLMİŞ GİBİ!
OK O ZAMAN.
Birazdan.
ÖHÖM VALLA TEBRİK EDERİM İKİNİZ DE SON DERECE SAĞLIKLISINIZ, DİLACIĞIM SENİN HAFİF Bİ AKINTIN VAR AMA NORMAL, HORMANAL BİŞEY, OLMASI GEREKTİĞİ GİBİ TEST SONUÇLARI İKİ ÜÇ GÜNE ÇIKAR!
OHH İYİ YA KORKUYODUM VALLA!
SMEAR DA TEMİZ ÇIKARSA BAAD OLUN YARDIRIN!
Daha sonra Koridor barda.
EE DİLA BİRAZ KENDİNDEN BAHSET PEK BİŞEY BİLMİYORUM HAKKINDA BİRAZ KULAK DOLGUNLUĞU AMA TRAŞŞ...
YA EVET, PEK FIRSAT BULAMADIK, KORAYLA AŞLINDA AZ MUHABBET VAR VALLA KAPINIZI AÇTIĞINIZ İÇİN ÇOK TEŞEKKÜR
OLSUN KIZIM TANIŞIYORUZ İŞTE.
YA BİR DE BİR ŞEY SÖYLİYCEM AMA KIZMA, BEN KORAY'DAN GERÇEKTEN ETKİLENDİM YANİ SADECE EVDE KALMAK İÇİN DEĞİLDİ...
TITITI KORAY'DA ŞEYTAN TÜYÜ VAR!
ERDİNÇ NE İŞ?
YA HİÇ SORMA ÇOK UZUN HİKAYE!.

UYKUSUZ

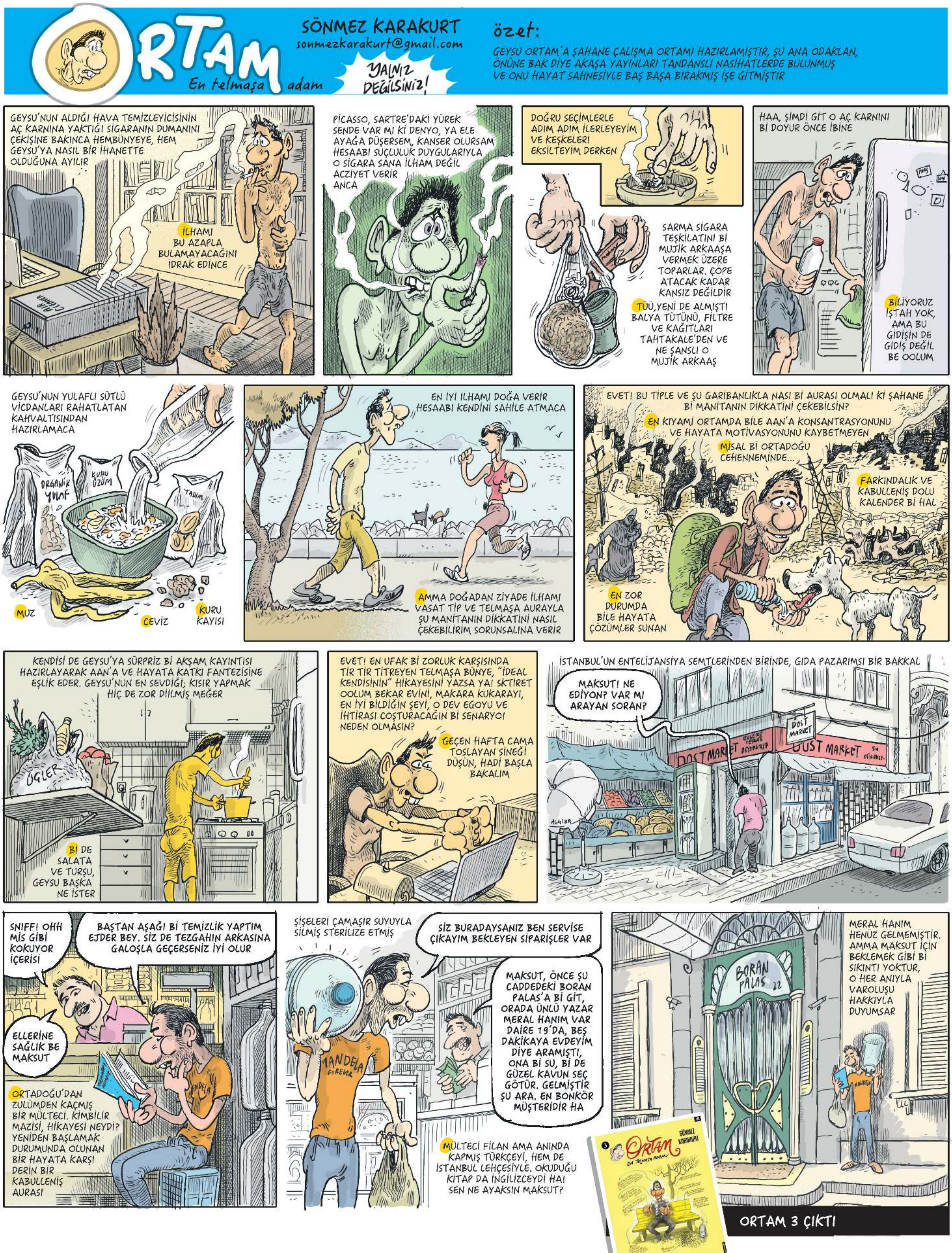
Uykusuz Dergisi'nde yayımlanan tüm karikatür, yazı, espri ve karakterlerin yayın hakları saklıdır. Yayınevi ve çizerin yazılı izni alınmaksızın hiçbir yazılı, basılı ve görsel yayın organında ve sanal ortamda kullanılamaz.

Haftalık Mizah Dergisi | 17 Temmuz 2019 | Sayı: 620

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin
Kaligrafi: Şevki Sayışman **Satış Sorumlusu:** Selami Yamak
Adres: Asmalımescit Mah. Asmalımescit Sok. No: 29/4 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: İleri Basım Mat. Amb. Reklam Tanıtım Yayın ve Teknik Hiz. Tic. A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 32 58
Genel Dağıtım: TURKUVAZ DAĞITIM TEL-0216 585 90 00
Abonelik: Yurtiçi: PTT kargo ile 250 TL. Özel kargo teslimatlı 340 TL **Yurtdışı: Avrupa** 100 Euro. **Uzakdoğu** 150 USD.
IBAN Numaralarımız:
(Alıcı: Mürekkep basın) **TL:** TR59 0006 2000 0680 0006 2974 32 **USD:** TR78 0006 2000 0680 0009 0849 67 **EUR:** TR08 0006 2000 0680 0009 0849 66

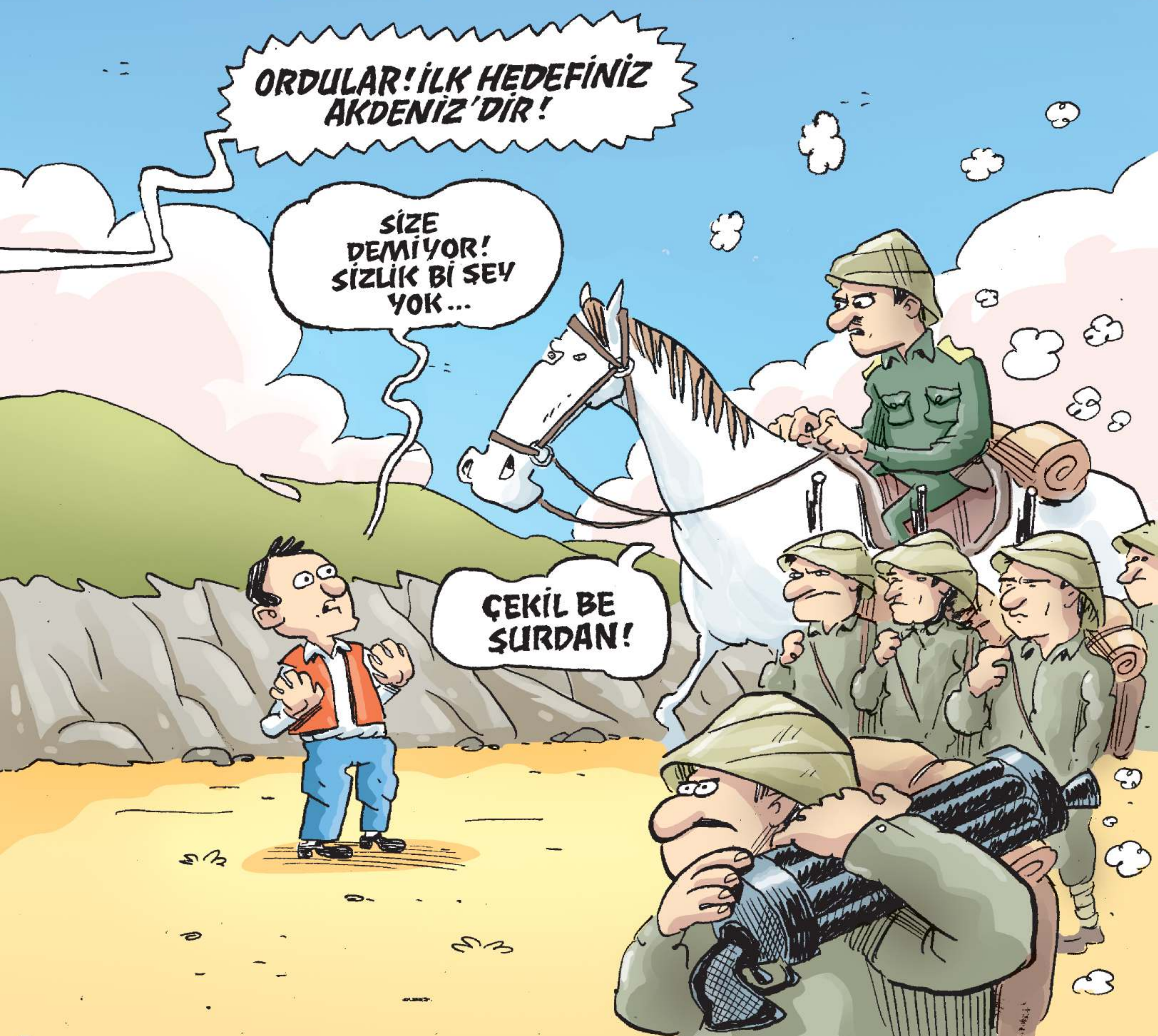
Dergimize ulaşamadığınız bayiler için iletişim adresi ve telefon numaralarımız **selamiyamak@gmail.com 0212 245 53 38/39**

ORTAM
En telmaşa adam
SÖNMEZ KARAKURT
sonmezkarakurt@gmail.com
YALNIZ DEĞİLSİNİZ!
özet:
GEYSU ORTAM'A ŞAHANE ÇALIŞMA ORTAMI HAZIRLAMIŞTIR, ŞU ANA ODAKLAN, ÖNÜNE BAK DİYE AKAŞA YAYINLARI TANDANSLI NASİHATLERDE BULUNMUŞ VE ONU HAYAT SAHNESİYLE BAŞ BAŞA BIRAKMIŞ İŞE GİTMİŞTİR
GEYSU'NUN ALDIĞI HAVA TEMİZLEYİCİSİNİN AÇ KARNINA YAKTIĞI SİGARANIN DUMANINI ÇEKİŞİNE BAKINCA HEMBÜNYEYE, HEM GEYSU'YA NASIL BİR İHANETTE OLDUĞUNA AYILIR
AIR CLEANER
İLHAMI BU AZAPLA BULAMAYACAĞINI İDRAK EDİNCE
PİCASSO, SARTRE'DAKİ YÜREK SENDE VAR MI Kİ DENYO, YA ELE AYAĞA DÜŞERSEM, KANSER OLURSAM HESAABI SUÇLULUK DUYGULARIYLA O SİGARA SANA İLHAM DEĞİL ACZİYET VERİR ANCA
DOĞRU SEÇİMLERLE ADIM ADIM İLERLEYEYİM VE KEŞKELERİ EKSİLTEYİM DERKEN
SARMA SİGARA TEŞKİLATINI Bİ MUJİK ARKAAŞA VERMEK ÜZERE TOPARLAR. ÇÖPE ATACAK KADAR KANSIZ DEĞİLDİR
TÜÜ, YENİ DE ALMIŞTI BALYA TÜTÜNÜ, FİLTRE VE KAĞITLARI TAHTAKALE'DEN VE NE ŞANSLI O MUJİK ARKAAŞ
HAA, ŞİMDİ GİT O AÇ KARNINI Bİ DOYUR ÖNCE İBİNE
BİLİYORUZ İŞTAH YOK, AMA BU GİDİŞİN DE GİDİŞ DEĞİL BE OOLUM
GEYSU'NUN YULAFLI SÜTLÜ VİCDANLARI RAHATLATAN KAHVALTISINDAN HAZIRLAMACA
ORGANİK YULAF
KURU ÜZÜM
TADIM
MUZ
CEVİZ
KURU KAYISI
EN İYİ İLHAMI DOĞA VERİR HESAABI KENDİNİ SAHİLE ATMACA
AMMA DOĞADAN ZİYADE İLHAMI VASAT TİP VE TELMAŞA AURAYLA ŞU MANİTANIN DİKKATİNİ NASIL ÇEKEBİLİRİM SORUNSALINA VERİR
EVET! BU TİPLE VE ŞU GARİBANLIKLA NASI Bİ AURASI OLMALI Kİ ŞAHANE Bİ MANİTANIN DİKKATİNİ ÇEKEBİLSİN?
EN KIYAMİ ORTAMDA BİLE AAN'A KONSANTRASYONUNU VE HAYATA MOTİVASYONUNU KAYBETMEYEN
MİSAL Bİ ORTADOĞU CEHENNEMİNDE...
FARKINDALIK VE KABULLENİŞ DOLU KALENDER Bİ HAL
EN ZOR DURUMDA BİLE HAYATA ÇÖZÜMLER SUNAN
KENDİSİ DE GEYSU'YA SÜRPRİZ Bİ AKŞAM KAYINTISI HAZIRLAYARAK AAN'A VE HAYATA KATKI FANTEZİSİNE EŞLİK EDER. GEYSU'NUN EN SEVDİĞİ; KISIR YAPMAK HİÇ DE ZOR DİİLMİŞ MEĞER
ÖGLER
Bİ DE SALATA VE TURŞU, GEYSU BAŞKA NE İSTER
EVET! EN UFAK Bİ ZORLUK KARŞISINDA TİR TİR TİTREYEN TELMAŞA BÜNYE, "İDEAL KENDİSİNİN" HİKAYESİNİ YAZSA YA! SKTİRET OOLUM BEKAR EVİNİ, MAKARA KUKARAYI, EN İYİ BİLDİĞİN ŞEYİ, O DEV EGOYU VE İHTİRASI COŞTURACAĞIN Bİ SENARYO! NEDEN OLMASIN?
GEÇEN HAFTA CAMA TOSLAYAN SİNEĞİ DÜŞÜN, HADİ BAŞLA BAKALIM
İSTANBUL'UN ENTELİJANSİYA SEMTLERİNDEN BİRİNDE, GIDA PAZARIMSI BİR BAKKAL
MAKSUT! NE EDİYON? VAR MI ARAYAN SORAN?
DOST MARKET
DOST MARKET
SNIFF! OHH MİS GİBİ KOKUYOR İÇERİSİ
BAŞTAN AŞAĞI Bİ TEMİZLİK YAPTIM EJDER BEY. SİZ DE TEZGAHIN ARKASINA GALOŞLA GEÇERSENİZ İYİ OLUR
ELLERİNE SAĞLIK BE MAKSUT
ORTADOĞU'DAN ZULÜMDEN KAÇMIŞ BİR MÜLTECİ. KİMBİLİR MAZİSİ, HİKAYESİ NEYDİ? YENİDEN BAŞLAMAK DURUMUNDA OLUNAN BİR HAYATA KARŞI DERİN BİR KABULLENİŞ AURASI
ŞİŞELERİ ÇAMAŞIR SUYUYLA SİLMİŞ STERİLİZE ETMİŞ
SİZ BURADAYSANIZ BEN SERVİSE ÇIKAYIM BEKLEYEN SİPARİŞLER VAR
MAKSUT, ÖNCE ŞU CADDEDEKİ BORAN PALAS'A Bİ GİT, ORADA ÜNLÜ YAZAR MERAL HANIM VAR DAİRE 19'DA, BEŞ DAKİKAYA EVDEYİM DİYE ARAMIŞTI, ONA Bİ SU, Bİ DE GÜZEL KAVUN SEÇ GÖTÜR. GELMİŞTİR ŞU ARA. EN BONKÖR MÜŞTERİDİR HA
MANDELA FOREVER
MÜLTECİ FİLAN AMA ANINDA KAPMIŞ TÜRKÇEYİ, HEM DE İSTANBUL LEHÇESİYLE. OKUDUĞU KİTAP DA İNGİLİZCEYDİ HA! SEN NE AYAKSIN MAKSUT?
BORAN PALAS 22
MERAL HANIM HENÜZ GELMEMİŞTİR. AMMA MAKSUT İÇİN BEKLEMEK GİBİ Bİ SIKINTI YOKTUR, O HER ANIYLA VAROLUŞU HAKKIYLA DUYUMSAR
ORTAM SÖNMEZ KARAKURT
ORTAM 3 ÇIKTI

UYKUSUZ

24 TEMMUZ ÇARŞAMBA
SAYI: 2019/**30** No: **621**
5 TL.
K.K.T.C. FİYATI: 6 TL.
ISSN 1307-7619

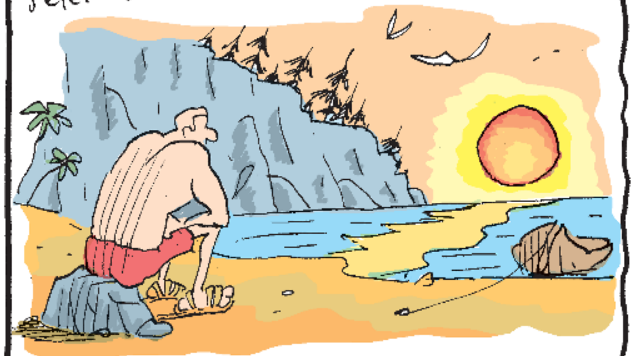
**AKP'li Bursa Büyükşehir Bld. Bşk.
Alinur Aktaş: "30 Ağustos halkı ilgilendiren bir bayram değil"**

Yaz Akşamı Hikayeleri

—MİDEMİ BULANDIRIYORSUN—

Gün boyunca kızgın güneşin altında reçineleri yumuşayan çamlar, şimdi akşamın melteminle kokula-
rını etrafa salmış ve denizin tuz kokusuyla
beraber, fırından çıkmış bir tavuk gibi kızar-
mış güneşe son dokunuşları yapıyorlardı.
"Harbi çamın kokusunu unutmuşuz valla" diye
düşündü Babür... Aklına aşık olduğu kızdan
güç bela alabildiği randevu gelmişti... Ha-
lı saha maçından çıkıp, duşunu alıp hazırla-
nıp gidecekti.. Ama sular kesikti, deodo-
rantı bitmişti gibi bir sürü ters liğin
üzerine "en azından ter kokmayayım"
diye çam aromalı oda kokusunu sıkmıştı.
Kız bununla 5-10 dakika geçirip bi ba-
haneyle kaçmıştı.. "Nerde o çam aroması
nerde bu gerçek aroma".. Arada dağlar
kadar fark var... Gerçek aroma gibi yapabil-
seler o kız 5 dakikada kaçmazdı..

Gerçi sevecek olan kız her halini sevme-
liydi... Karı için sürekli hazır kıta, süslü,
güzel kokulu mu duracaktı?.. Sonra biraz
düşündü ... Oturduğu taşın üzerinden, g*tünü
acıtmayacak kadar sağa sola dönüp baktı.. Ku-
sursuz bi manzara vardı.. Gün batımı, cır-
cır böcekleri, dalgalar, çamlar... Tatilden
beklentisi buydu işte.. Eğer hava yağışlı
bulutlu falan olsaydı bu tadı alamazdı..
"Aslında batan günün tatilci için hazır olduğu
gibi, her an hazır olmalıyım bir kadın için..
Tüh amk" diye düşündü... İlişkisi tatil
tadında olmalıydı..

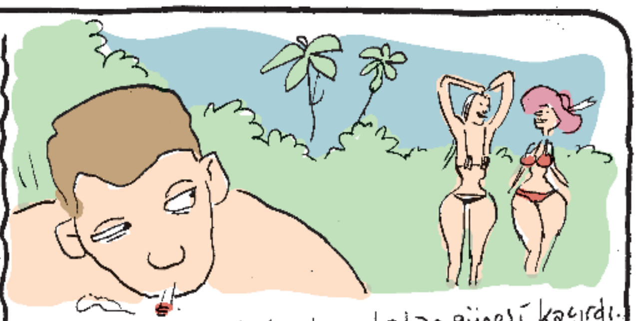
"Neyse olan oldu... Burada bi sürü manita
var... Yaparım kendime bi tane" diye ge-
çirdi içinden... Ama bunun koca bi palavra
olduğunu o da biliyordu.. Ne tuhaf, için-
den "manita yaparım" diye geçirirken, yi-
ne aynı içinden "y***ğımı yaparsın" diye
de geçirmişti... 1 tane ben yoktu içinde san-
ki... Bir de "Derin Ben" vardı içinde.. Acı
gerçekleri hep o fısıldardı içine...
Babür "Derin Ben"in söylediklerine kulak
asmazdı... Derin Ben'e kalsa masturbasyon
dahi yapamazdı... Hah! O kadar da değil..

Sonra manitayla buluşmadan dönüp evde
çam aroması kokuları içinde yaptığı mas-
turbasyon geldi... O gün de konuşmuştu
derin ben.. "Maça gitme sittiret.. Kızla
buluşacaksın, gücünü harcama" demişti..
Derin ben'in dediklerini yapmamıştı ve
sonuç oda deodorantlı 31 olmuştu..
"Tatilden dönünce derin ben'e daha faz-
la kulak vericem" diye sözleşti içinden.
Fakat bu verilen sözlerin, şu anda abaza-
lığına bi çaresi yoktu..

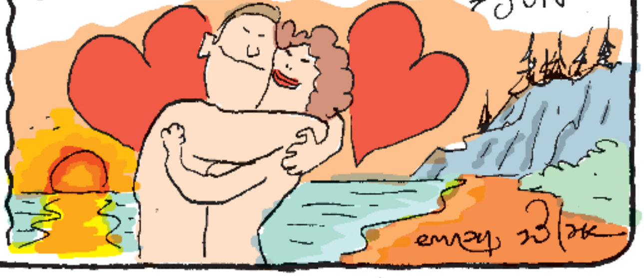

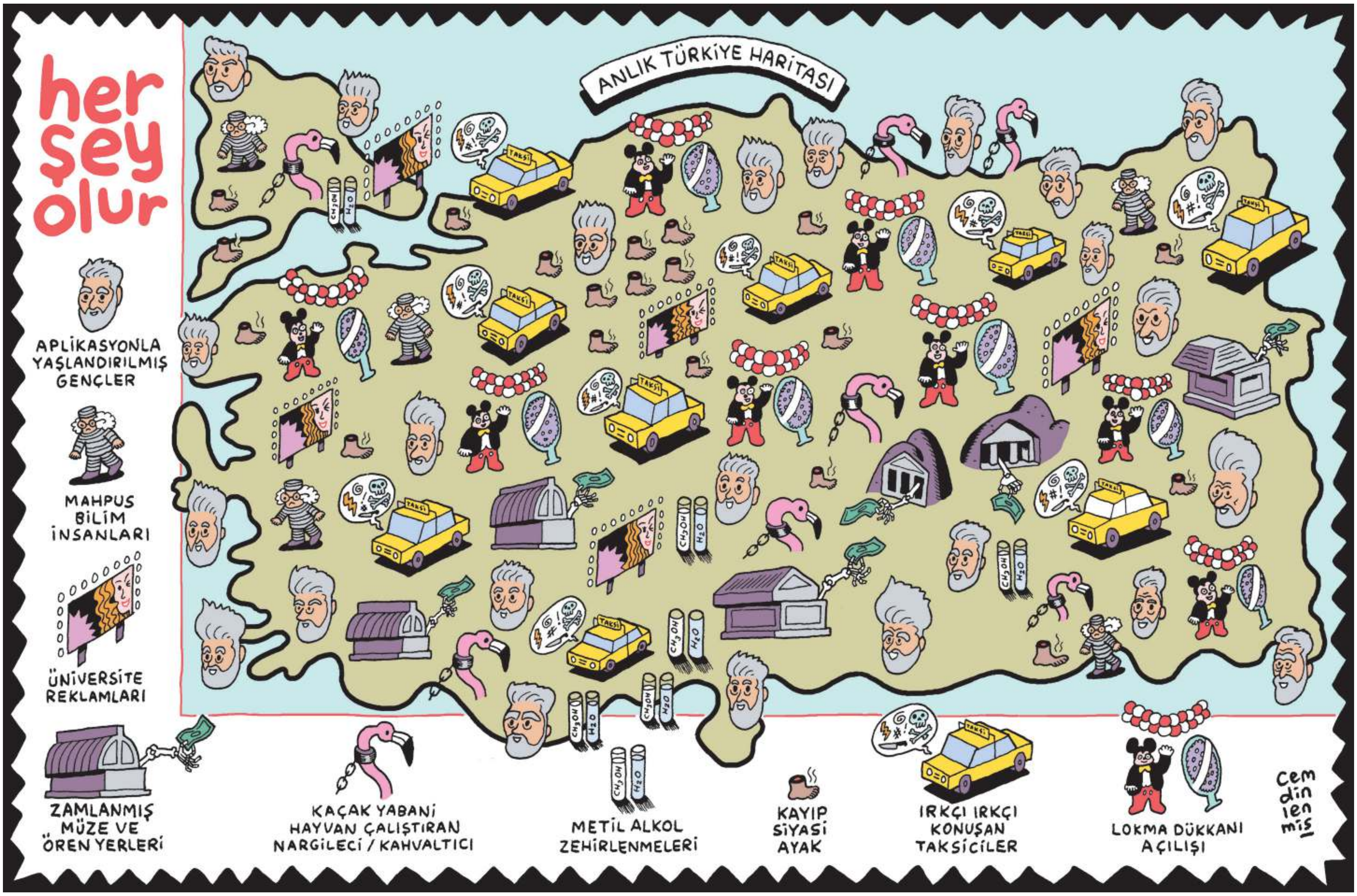
Güneş suya değmişti.. Artık bundan sonra-
sı gözle görülür bi hızla gerçekleşecekti..
Güneş suda kaybolana kadar tamamını
seyretmeye karar verdi... Kendisi gibi
etrafta gün batımını seyretmeye gelmiş
başka insanlar da vardı... Şortlarını biki-
nilerini çıkarmamıştı kimse daha... Gün
boyunca güneş altında ısınan vücutları
şimdi akşam melteminde kokularını
salmışlardı... Kadın kokuyordu... As-
lında Babür'ün kadın kokusu diye al-
dığı şey, güneş kremlerindeki hindistan
cevizi ve kakao kokusuydu... Babür uzun
zamandır yalnızdı... Hindistan cevizi
versen onu bile s.gerdi..

Sağa sola bakarken, batan güneşi kaçırdı..
"Neyse, yarın var, sonraki gün var... Daha
iki gün var" diye hızla tatil takvimini
gözden geçirdi... Ne çabuk bitmişti amk..
İki günde manita yapabilir miydi? Şansa
bala bi manita yapsa ne güzel olurdu yaa..
off... Bütün senenin yorgunluğunu alırdı..
Bu batan güneş, çamlar, su, bu falan da
güzeldi ama, Babür'ün genç bünyesinin
başka şeylere ihtiyacı vardı... Bir kadınla
sevişmesi gerekiyordu... Bu sudaki yansıma-
nızda kendinize bakmanız, keşfetmeniz gi-
bidir... Nasıl bir erkek olduğunu, ka-
dındaki yansımasından görmesi gerekiyor-
du.. Ama şu başında değildi.. Yani bi
kadını yoktu.. Bu, kadınsız çıktığı kaçın-
cı tatildi?..
Oturduğu taşın üzerinden kalktı... Gün
batımını seyretmeye gelenler çoktan
gitmişlerdi... Pansiyonuna doğru yürümeye
başladı.. "Babür!" diye seslendi bi kadın
sesi.. Heyecanla sesin geldiği yere döndü..
Ta liseden bi kız arkadaşıydı bu..
"Yalnız mısın babür!?" diye heyecanla
koşarak geldi kız yanına.. "Evet" dedi
Babür.. "Ve son iki günüm" diye ekle-
di... "İki günün hakkını vermeye ne
dersin? Ben de yalnızım, benim de son
iki günüm.. Pazar dönüyorum ben de" de-
di kız... Sarılıp uzun uzun öpüştüler..
Çünkü mutlu sonları hakediyoruz sevgili
okuyucular... Evet son anda da olsa
Babür'ün bir sevgilisi oldu... Eve döner
dönmez çam kokusunu attı.. Kızla dört
sene çıktılar... Sonra medeni bi şekilde
ayrıldılar... Ama bunun bi önemi yok..
Bizim hikayemiz 5-6 satır önce mutlu
sonla bitti... Seni seviyoruz Babür..

→SON←

@kaansezyum

Olumlu dünya

Geçtiğimiz hafta bir arkadaşım intihar etti. Hoş bir haber değil haliyele. Yaş da artık ilerledikçe daha çok ölümlü olayla karşılaşıyor insan. Daha birkaç ay önce de kanserden kaybettiğim bir arkadaşım vardı... Bu ve benzeri olaylar, bana hep hayatın biricikliğini hatırlatıyor. Arkadaş cenazesi zaten cenazelerin en üzücüsü. Başkalarının cenazelerinin yanından geçerken o kadar etkilenmiyoruz da –nedense- tanıdığımız bildiğimiz hayatlar sona erince üzülüyoruz. Haberlerde gördüğümüz canlara o kadar üzülmüyoruz da evimizdeki kedimiz köpeğimiz yaşam döngüsünün sonuna gelince bunalıyoruz... Artık bana iyice kafası geldi, nerede bir cenaze görsem inceden fenalaşıyorum. Eskisi kadar tepkisiz değilim artık. Bir yandan da 'Aynısı benim de başıma gelecek' diye düşünmeden edemiyor insan. E yani illa ki. Zaten evrim yüzünden kendimizi çoğaltana kadar doğa bize iyi bakıyor, bizi büyütüyor, sonra koyup gidiyor. Çocuğu yaptın yaptın. Yapmadın mı? Canın sağ olsun, seni kenara alalım. Arkadaşları pistten alalım lütfen modeli takılıyor.

Bundan biraz önce de Küçük İskender'i kaybettik, ama neyse ki bir şekilde İskender ölümsüzlüğün formülünü öyle ya da böyle bulmayı başarmış. Peki başaramayanlar ne yapacak? Onlar da sevdikleriyle daha çok birlikte olacak herhalde ne bileyim? Yattı mı kalkmasını bilmeyenler, kimseyle görüşmeyenler, kendini işlerine, evlerine hapsedenler için haberler kötü. Neyse daha hayattayız, o yüzden yapacak çok şey var. Çok olmasa da en azından amorti şansımız hala var.

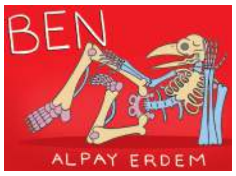
Eğlencenin sonu yok, reklamın sonu yok, storylerin sonu yok, mutsuzluğun sonu yok, derdin tasanın da sonu yok gibi görünüyor ama var işte. Zart diye, birden ve aniden, sessizce ve sinsice şalter indi mi, haydi bay baaaay.

Elde ne var? Cepte ne kaldı, evde ne var? Kimse yok mu? Sorun değil, tekrar başlayabilir belki her şey yeniden. Belki de başlamaz, önemli olan niyet önemli olan beslenmek, beslemek. Eğlenmek ve eğlenmek belki de. Belki de eğlencenin de sonu var, belki de sonu vardır. Diyeceğimiz, söyleyeceğimiz, yapacağımız, düşüneceğimiz, güleceğimiz, ağlayacağımız bir sürü şey var. Hazır fırsat varken kenarından kapmak lazım. Ucundan ekmek gibi ısırmak, ensesinden kapmak, yakalamak, yapışmak, yaşamayı istemek lazım.

Bazen işler yolunda gitmeyebiliyor, bazen hiçbir şey istediğiniz gibi olabiliyor. Bu herkesin başına geliyor, kimse tek ve biricik değil. Kimse özel değil, kimse dünyadaki yaşam için vazgeçilmez değil. Bak mercan resifleri bile yok olup gidiyor. Belki gelecekte başka formlarda, başka karbon tabanlı hayatlarda buluşacağız. Belki de düşüncelerle, fikirlerle, anılarla hayatta kalacağız. Ölmeden ölmenin, ölmeden kendini bitirmenin belki de o kadar anlamı yok. Belki de bir az sonra geçecek tüm dertler. Belki de zaman en iyi ilaç. Ama ne kadar zaman? Kaç arkadaş sonra, kaç gün batımı sonra, kaç bulut sonra biteceğiz? Her bulut sürekli değişiyor, her an gökyüzü farklı bir şekil alıyor. Her gün diğerinden ayrılıyor, her gün farklı olunca aslında hiçbiri de biricik olmuyor. Her gün özel, her gün genel. Yaşadığımız her günü anlamlı kılmak ise elimizde. Bazen elimiz ayağımız tutmuyor, bazen hasta oluyor, bazen oramızı buramızı kırıyoruz ama hala hayattayız. İyileşiyoruz, vücudumuz da bizi seviyor. Eğer siz de kendinizi severseniz, kendiniz de size iyi bakmak için elinden geleni yapıyor.

Bugün geçer, yarın da geçer ama bir sonraki yarın kim kalır kim kaçar onu kimse bilemiyor. O yüzden haftaya kadar kendinize iyi bakın, ben de bakmaya çalışacağım. Sırtım ağrısa da, uykum bölünse de, uyanamasam da yine uyanmak istiyor, yine uyandığımda bulutları ve bazı ağaçları görmek, kuşların ötüşünü dinlemek, kedimle oynamak ve yemek yemek istiyor olacağım. Siz de olun, oldurun.

Hayatın sonu siz isteyene kadar yok.

æ Merhaba.

æ Şu an Ege'de bir tatil köyündeyiz ailecek sevgili okur, ve bu mektubu size buradan yazıyorum. İğrenç bir yer. Size bu kadarını söylemek isterim ki, gerçekten iğrenç bir yer burası. Şu an bu buradaki üçüncü günümüz ve nasıl kasıldıysam artık, üç gündür kakamı bile yapamadım, varın bunun gerisini siz düşünün. Ben ki her gün kaka yapan bir insanım. Şaşmaz yani. Daha kaka yapmadığım tek bir günümü hatırlamam. Bir de askerliğin ilk günleri böyle olmuştu. Bir ara, artık hiç kaka yapamayacağımı, kaka olayının bittiğini bile düşünmüştüm, fakat daha sonra bitmemiş, onu görmüştüm. Fakat galiba burada bitti. Bundan sonra kaka maka yok arkadaşlar. Öyle bir kasıldım ki burada, hareket edemiyorum. Ben zaten tatil köyü muhabbetine inanılmaz gıcığım. Burada birey olamazsın, kendi kararlarını kendin veremezsin, herkes ne yapıyorsa sen de aşağı yukarı onu yapmak durumundasın. Bir yere gitsen gidemezsin. Çünkü öyle bir yere kondurmuşlardır ki buraları, oralara gidemezsin. Buralardan oralara gideme diye her şeyi planlamışlardır. Plan plan plan. Biz bu sinsilikle başa çıkamayız. Olmaz yani. Olamaz. Ben karşıyım bu tarz tatillere fakat evlilik diye de bir olay var. Çocuk diye bir şey var. Bazen de laf anlatamıyorsun işte. Yok bu defa böyle tatil yapacakmışız. Çocuk için iyi olurmuş. Sanki öbür türlü çocuk için kötü oluyor. Neyse, vara vara vardık bu iğrenç yere. Öncesinde bir gün Eskişehir, bir gün İzmir, iki gün de Muğla'da kalmıştık. Her şey o kadar güzeldi ki. Her şeyin bu kadar güzel olması zaten bir şeylerin habercisiydi ya, neyse. Geldik bu iğrenç yere. Kapıda girişte bir kargaşa. Vay efendim, arabanızı şuraya koyalım, vay efendim, sizi denizlerden fersah fersah öteye bir yere taşıyalım. Deli çıkacağım. Daha en baştan deli çıkacağım. Kendi arabanı istediğin yere koyamadığın bir ortamdan bahsediyorum. Hiç sevmem. Arabanın anahtarını birine teslim ediyorsun, böyle bir şey nasıl sevilebilir ki. Sevmem. Neyse, bin bir güçlükle odamıza girebildik. Alt kat istediğimiz halde üst kat vermişler. Camlar ve balkon kapısı hangar kapısı gibi açık. Çocuk buradan atlasa atlar, kimse de bir şey diyemez. En ufak bir koruma, en ufak bir sineklik dahi yok. Yanlış anlaşılma olmasın, hayvan da para kazanıyorlar ama vizyon yerlerde. Burası bu sene el değiştirmiş, herkes şikayetçiymiş, seneye kalmaz batarlar yani. Televizyon mesela.

Yatakta yastığa başını koyuyorsun, televizyon karşı duvarda değil, yan duvarda ve uzak köşede. Ve karşı duvar bomboş bu arada. Yer var yani televizyon için. Yan yan izliyorsun televizyonu, yani izleyemiyorsun. Lavaboda musluk mesela. O kadar kısa ki musluk, sadece parmaklarının ucunu yıkayabiliyorsun. Ben de oteli etiketleyerek instangram'da hikayemde paylaştım bu durumu. Hemen cevap yazmışlar. Keşke önce bize iletseydiniz diye. Ben de cevap yazdım. Olayın izahsızlığıyla ilgili döşeme yaptım. On dakika sonra bir adam geldi odaya. Elinde musluk. Musluğu değiştireceğim de dedi. Dedim değiştirin madem. Bir süre sonra, musluk değişti dedi. Baktım aynı musluk. E dedim değişmemiş, aynı musluğu takmışsınız. Öbürü dipten sallanıyordu, o yüzden bunu taktım dedi. Dedim gözünüzü seveyim gidin lütfen, şu anda sizinle hiç uğraşamayacağım. Bu arada sifon da bozuktu, onu da tamir etmiş. Her şey dökülüyor. Ağladım ağlayacağım. O dereceyim. Aslında bu tarz meseleleri ben sorun etmem. Fakat genel bir kasvetli durum olunca, her şey çok daha büyük ve aşılamaz ve çirkin görünüyor insanın gözüne. Bu buradaki üçüncü günüm, bir kez bile denize girmedim, girmem de. İnsan mutsuz olduğu yerde denize nasıl girsin. Hazar oynuyor işte kumda, onun başında bekliyoruz, o oluyor. Başka da hiçbir şey olmuyor. Olamaz da. Yemek mesela. Bir yumurta için elinde tabakla on dakika sıra bekliyorsun. Ben hayatta beklemem de, bekliyor işte insanlar. Emin olun onlar öyle beklerken ben öfkeleniyorum. Çünkü insanın kendisine biraz saygısı olur. Ölürüm yumurtasızlıktan, yine beklemem. Ben zaten oldum olası otel yemeklerini sevmem. En iyisi bile kötüdür. Burada havuz da var. Giren ince hastalığa yakalanıp o gün içinde ölüyor. Velhasılıkelam, kendimi burada kapana kısılmış gibi hissediyorum. Hepi topu burada dört gün kalacağız. Bugünü saymazsak sadece bir gün kaldı. Biter elbet bu çile. Ben askerde böyle şafak saymadım. Bir de bir arkadaşlara rastladık burada. Onlar on günlük tutmuşlar. Olaya hemen uyanıp bir şekilde iptal ettirmişler kayıtlarını ve yarın gidiyorlar. Ama çok uğraşmışlar. Nasıl özendim kendilerine anlatamam. Burası öyle bir yer ki, kaçan kurtulur. Çok ama çok mutsuzum. Gerçekten çok mutsuzum.

æ Hüseyin Karadağlı anlattı. Bir gece eşiyle eğlenmeye meyhaneye gidiyor. Dört duble rakı içiyor, kafa çok güzel oluyor. Dansözlü de ortam. Eşinden para istiyor, alıyor. Eşi de o parayla Hüseyin bir şey alacak zannederken, Hüseyin parayı tak dansözün göğsüne diye sokuşturuyor. Eğlence devam ediyor. Ertesi gün ayılıyor Hüseyin ve olaylar olaylar. Eşi o anların fotoğraflarını çekmiş, fotoğraflar hala duruyor, Hüseyin'in mekana girişi hala yasak.

æ Hoşça kal.

"HEY"
27 Temmuz Cumartesi / **Kadıköy Bahane** / Saat: 21.00
bilgi: 0216 345 54 49

O SIRADA
ERMAN ÇAĞLAR

Şu yoldan geçen dayının etli kafasını kavrayıp sıkmak, kulağına "sen de güzelsin dayı, sen de tatlısın... Ve biliyor musun? Metal tanrıları Manowar'la aynı gün İstanbul'dasın" diye bağırmak istiyorum. Her koşan erkek çocuğa çelme takasım, her boş boş bakan kediye nah çekesim var. Kusura bakmazsanız Manowar konserine gidiyorum.

Manowar kimdir?

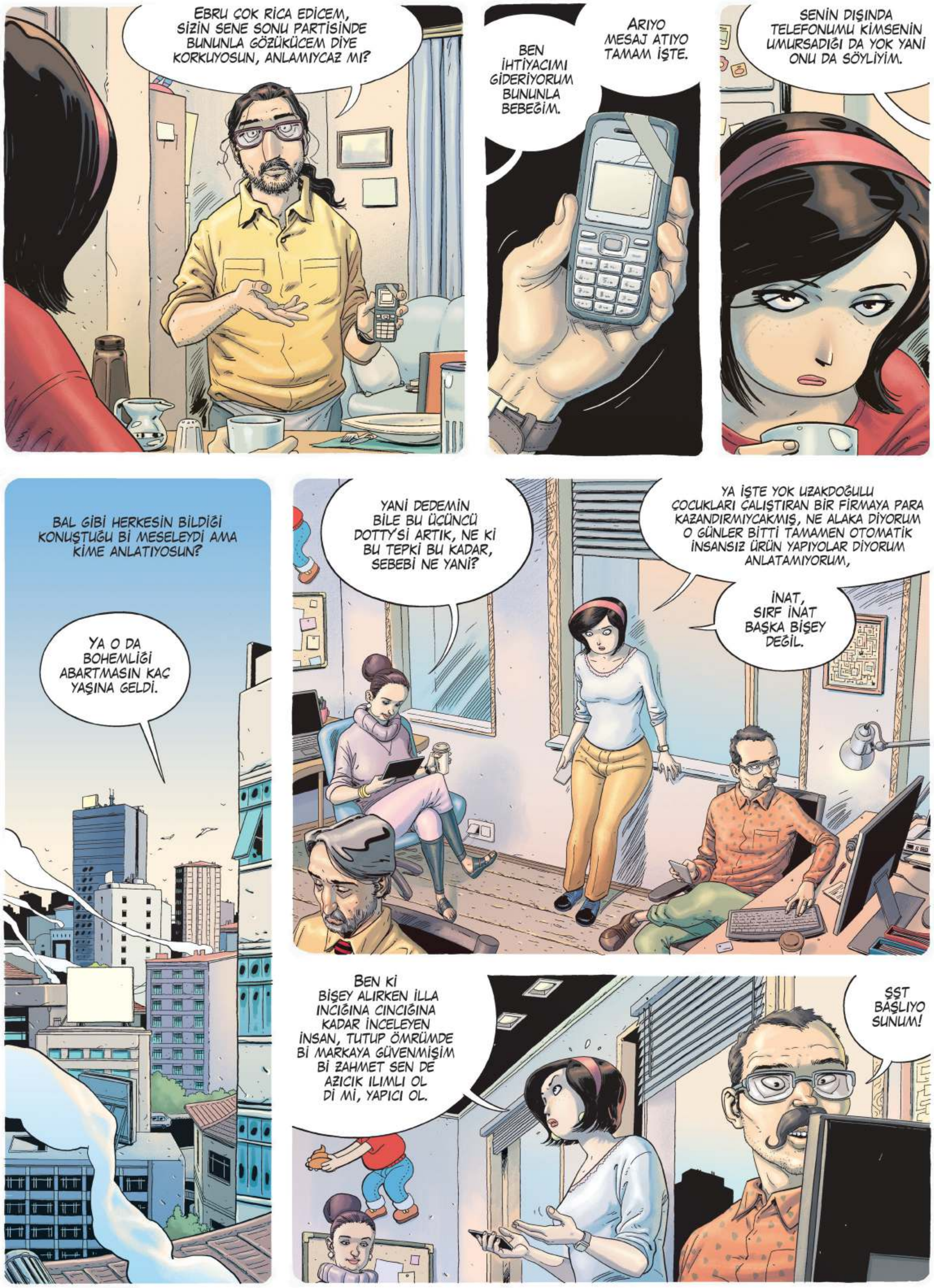
Manowar 1980 yılında "elli lira versem sahneye deri donla çıkar mısın?" iddialaşması sonucunda kurulmuş Amerikalı bir heavy metal grubudur. Manowar daha çok mitolojik tanrılar, "kılıç ve büyü" ve "ikisi aynı anda dalsalar tank mı kazanır, bin atlı mı kazanır yoksa on kişilik özel harekat timi mi kazanır. Hayır, tabi ki manowar kazanır, çünkü tek gerçek metal manowar'dır, bunun böyle olduğunu bizden başka yerden öğrenemezsiniz" hakkında şarkılar yazmakta ve heavy metal türünde eserler vermektedir.

Konser alanına yaklaşırken Hasan İnceler'i aradım. Bu cehalet dansı yarışmasında partnerim, adına manowar konseri denilen bu medeniyet balosunda bana eşlik eden, hangi

çatal hangi elle tutulur, bir beyefendi beni dansa davet ederse ona hangi elimi uzatmalıyım, beni o konularda uyaran iletişim ve zerafet rehberim olacaktı. "Ben konser alanının dışındayım, zabıta esnafa göz açtırmıyor, geçen sene kova içinde bira satanlar vardı, onlar kalmamış. Sadece manowar kafa bandı satanlar var, onlar da ağaçların arasından aniden çıkıyorlar, gölgelere saklanmışlar, sen gelirken marketten falan bira alır mısın?" diyor. Manowar konserinin dışı manowar'ın şarkılarında anlattığı ortaçağlı büyücülü ortamlara dönmüş. Kralın adamları işportacı elfleri ormanlarda saklanmaya mecbur etmiş, halk gönül rahatlığıyla fahiş fiyata ılık bira içemiyor. Bir yandan gölgelerde saklanarak manowar kafa bandı alışverişi yapma fikri beni neşelendiriyor, bir yandan üzülüyorum çünkü en yakın marketi bir kilometre kadar geçtim. Birayı her şekilde konser alanının orada bulacağız. Metal konserinin dışında bira satılmaması hayatın doğal akışına aykırı. Yer altı tünellerinde satıyorlardır, civardaki apartmanların apartman boşluklarında saklanıyorlardır, bir yerlerde yirmi liraya satılan bir tuborg şişe vardır. "Bira işini geldiğimde konuşuruz, sen kafa bandı satanlarla pazarlığa başla, ben oraya geldiğimde bandın fiyatının beş liraya düşmüş olması gerekiyor" dedim ve telefonu kapattım. Manowar'ın bir şarkısında dediği gibi: Güç ile öldür / öl, öl.

Konser alanının dışında muntazam aralıklarla dört adet seyyar köfteci

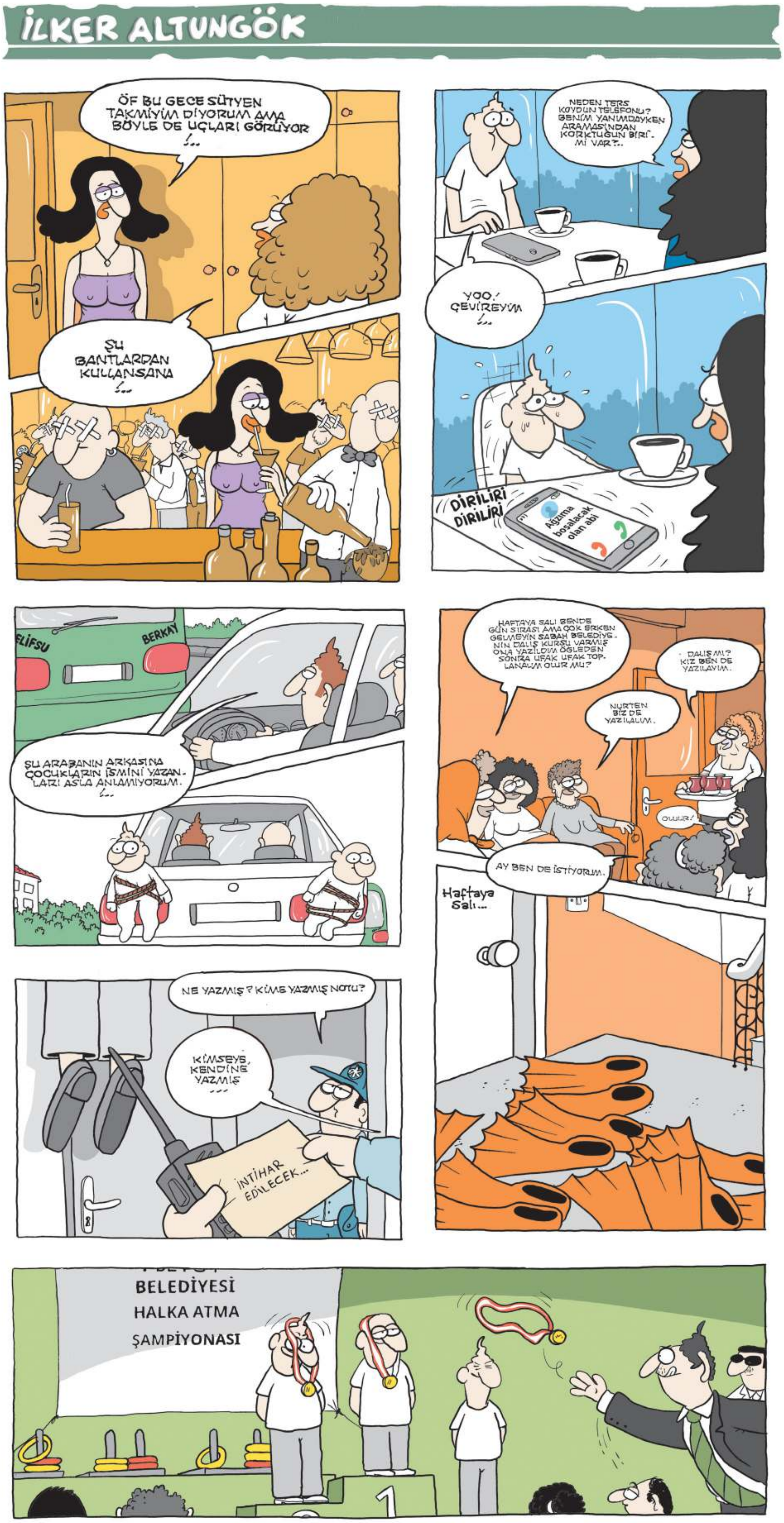

Devamı haftaya

dizilmişti. En hokkabaz, ayyar kılıklısının yanına yaklaşıp ekmek arası köfte yemek istediğimi bildirdim. Sevindi, köfte ekmek hazırladı. Biraz manowar üzerine konuştuktan sonra "ya buralarda bira satanlar varmış, nerede satıyorlar, tam olarak kim bu insanlar?" diye sordum. "Bira içmeyin abisi, böbreğinize

yazık" dedi. Aniden hırçınlaştığımı görünce bu işin oyun olmadığını, ciddi bir konudan bahsettiğimizi anladı. "Bütün operasyon kafa bantçılar üzerinden dönüyor abi, onlara sorman lazım, "kafa bandı olarak başka ne modelleriniz var, diğer modelleri görebilir miyim?" diye sorarsan ayarlarlar sana abi" dedi. Olaylar ne hale gelmiş ya, geçen sene buz kovasında ithal bira satıyordu elemanlar. Belçika birası vardı, alman beyaz birası vardı. Diye düşünürken Hasan İnceler uzaktan kafasında manowar bandı ve elinde ılık biralarla göründü. Manowar grubunun şarkılarda anlattığı atlı savaşçılardan ne farkı var, belki kapri giymiş olmasının dışında. Teşekürler Hasan.

baris.uygur@gmail.com

akıl fikir ofisi

Barış UYGUR

Üniversite Tercih Rehberiniz (Size özel!)

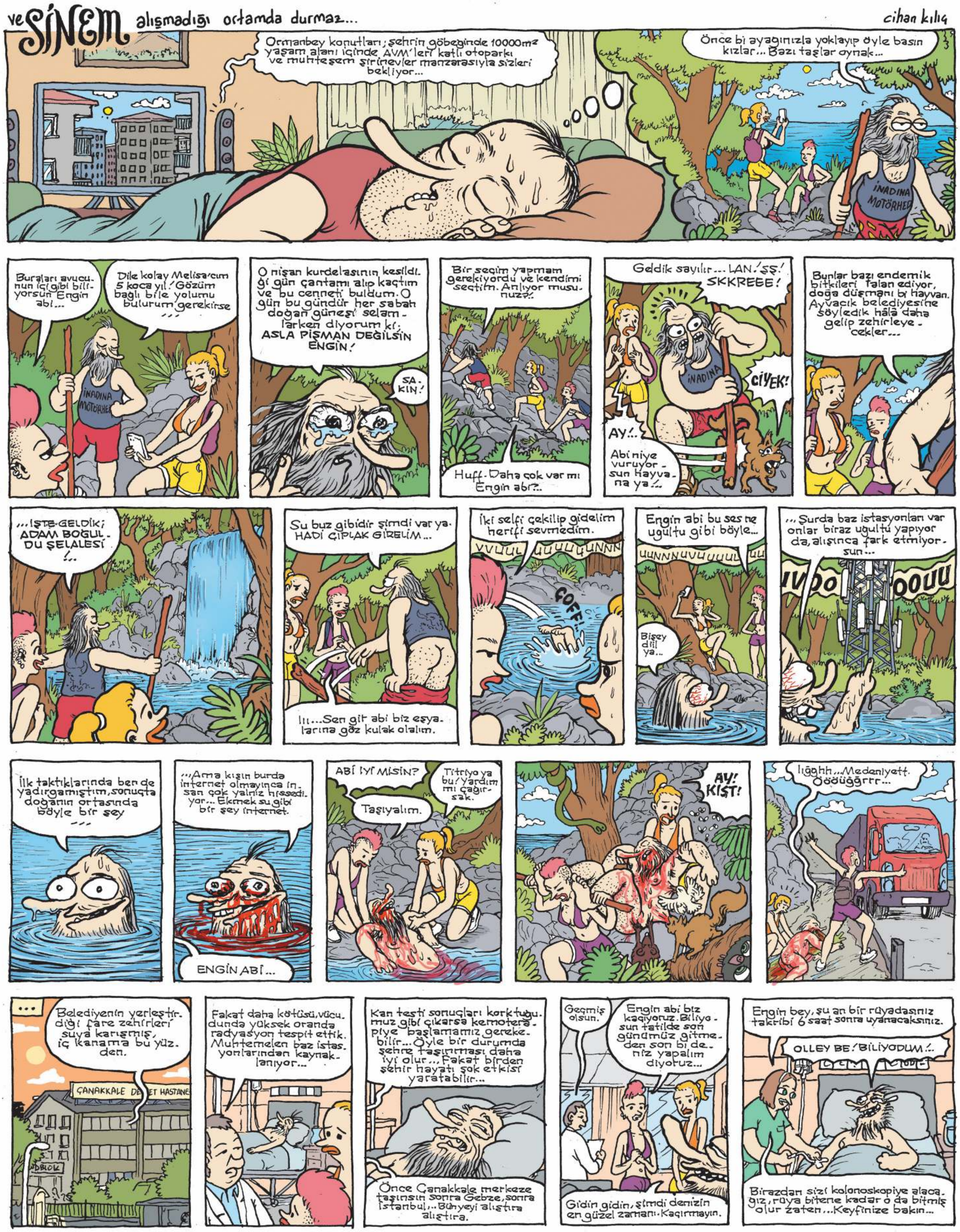
Efendim müsaade ederseniz son söyleyeceğim lafı en baştan söyleyeyim: Üniversite artık lisedir. Ha bunu en son söyleyeceğim nereden belliydi derseniz, yazıyı yazdım sonra baktım tersten yazmak daha iyi olacak, yazdığım yazının son cümlesini aldım en başa koydum.

Bununla "Üniversitelerin eğitim seviyesi çok düştü, birer yüksek liseye dönüştüler," tarzı içi geçmiş ve yaklaşık kırk yıldır papağan gibi tekrarlanan ezberi tekrarlamak niyetinde değilim zira üniversitelerin artık lise olması tüm dünyada geçerli bir durum ve demek istediğim eskiden nasıl herkesin en az lise mezunu olması bekleniyorsa şimdi de herkesin üniversite mezunu olması bekleniyor.

Mesela Eskiden Almanya'da kimsenin yedi sekiz yıldan önce bitiremediği üniversite sistemi kaldırıldı, 3 yıllık lisans bölümleri açıldı. Eskiden kimse gitmiyorken şimdi herkes üniversiteye gidiyor. Amerika'da okullar paralı olduğu için üniversite mezunu azdı. "Fırsatlar ülkesinde" fakirseniz üniversite şansınız yoktu. Sonra birileri bunun güzel bir borçlandırma aracı olacağını keşfetti ve herkese eğitim kredisi vermeye başladılar. Türkiye'deki en kötü üniversiteden on kat daha kötü onlarca üniversite açıldı. Çocuklar ileride CV'lerine yazmasalar daha iyi olacak University of Phoenix, Devry gibi okullardan diploma almaya ve onbinlerce dolar borçlanmaya başladılar. Niye? Üniversite eğitiminin şart olduğu (eskinin lisesi gibi) söylendiği için. Bizde de eskiden herkesin üniversiteye gitmesi beklenmezdi biliyorsunuz ama geldiğimiz nokta bu.

Şimdi bu durum her ne kadar can sıkıcı olsa da artık kaçınılmaz bir gerçek olduğu için maalesef bir üniversite diplomanız olsa hiç fena olmaz arkadaşlar. Peki hangi üniversite, hangi bölüm? E bu konuda da yaklaşık 33 yıldır resmi olarak öğrenciliğini sürdüren benden değil de kimbilir hangi hesaplarla sizi yönlendirmeye çalışan adamlardan tavsiye alacak değilsiniz herhâlde. Şu yaşına kadar hâlâ öğrenci kalmış bir adam olarak tüm hatalarım ve yolda öğrendiklerim ışığında verebileceğim işe yarar tavsiyeler şunlar:

1. Babanız genellikle haklıdır. Onun yazın dediği bölüm aklınıza yatıyorsa yazın.
2. İsmi iki kelimeden fazla olan bölümleri yazmadan önce iki kere düşünün.
3. Yazmayı düşündüğünüz bölüm ne kadar uzun zamandır varsa büyük ihtimalle o kadar zaman daha var olacaktır. "Geleceğin meslekleri," gerçekte, geçmişin meslekleri neyse onlardır, geleceğin mesleği diye ileride işçileri ucuza çalıştırmak istedikleri alanları gazlarlar. Bizim kuşağı önce "geleceğin mesleği işletme" diye kandırdılar, sonra bankacılık sektörü yüz binlerce işletme mezununu asgari ücretle çalıştırdı. Şimdi çocuklara ilkokuldan itibaren kodlama öğretiyorlar, demek ki ileride kodlamacılar asgari ücretle çalışacak. Bu kadar basit.
4. Yazmayı düşündüğünüz bölüm bir bilim ya da alanın "alt dalı" ise, siz ana dalı yazın, sonra yine o alt dalla ilgilenirsiniz. Gidip "suflörlük" bölümüne girmeyin. Tiyatro okuyun, suflör olursunuz yine.
5. Rehberlik öğretmenlerinizin yüzde sekseni rehberlik öğretmeni olarak yola çıkmamıştır, bunu unutmayın. Size gazetelerde televizyonlarda tercihinizle ilgili akıl verenlerin goygoyundansa kafanız karışıksa babanızı dinleyin, "Ya baba devir değişti," demeyin çünkü devir mevir değişmedi, eşek sıpalığının alemi yok ve Uzamsal Tasarım geleceğin bölümü falan değil, gidin mimarlık okuyun tasarım okuyun, uzamınıza başlatmayın.
6. Çalışmalarına ilgi duyduğunuz ve ders almak istediğiniz bir bilim insanı varsa, yukarıdakilerin hepsini unutun, o neredeyse onun bölümünü yazın, olmazsa gidin misafir öğrenci olarak izleyin.

ve SİNEM alışmadığı ortamda durmaz...
cihan kılıç
Ormanbey konutları; şehrin göbeğinde 10000m² yaşam alanı içinde AVM'leri katlı otoparkı ve muhteşem şirinevler manzarasıyla sizleri bekliyor...
Önce bi ayağınızla yoklayıp öyle basın kızlar... Bazı taşlar oynak...
Buraları avucunun içi gibi biliyorsun Engin abi...
Dile kolay Melisa'cım 5 koca yıl! Gözüm bağlı bile yolumu bulurum gerekirse...
O nişan kurdelasının kesildiği gün çantamı alıp kaçtım ve bu cenneti buldum. O gün bu gündür her sabah doğan güneşi selamlarken diyorum ki; ASLA PİŞMAN DEĞİLSİN ENGİN!
SAKIN!
Bir seçim yapmam gerekiyordu ve kendimi seçtim. Anlıyor musunuz?!
Huff. Daha çok var mı Engin abi?..
Geldik sayılır... LAN! ŞŞ! SKKREEE!
ÇİYEK!
AY!..
Abi niye vuruyorsun hayvana ya!..
Bunlar bazı endemik bitkileri falan ediyor, doğa düşmanı bi hayvan. Ayvacık belediyesine söyledik hâlâ daha gelip zehirleyecekler...
...İŞTE GELDİK; ADAM BOĞULDU ŞELALESİ!..
Su buz gibidir şimdi var ya. HADİ ÇIPLAK GİRELİM...
Iıı... Sen git abi biz eşyalarına göz kulak olalım.
İki selfi çekilip gidelim herifi sevmedim.
VVUUUL UUUUUUNNN
ÇOFF!..
Engin abi bu ses ne uğultu gibi böyle...
UUNNNUVUUUUL UU
Bişey diil ya...
...Şurda baz istasyonları var onlar biraz uğultu yapıyor da, alışınca fark etmiyorsun...
VOOO OOUU
İlk taktıklarında ben de yadırgamıştım, sonuçta doğanın ortasında böyle bir şey...
...Ama kışın burda internet olmayınca insan çok yalnız hissediyor... Ekmek su gibi bir şey internet.
ENGİN ABİ...
ABİ İYİ MİSİN?
Taşıyalım.
Titriyo ya bu! Yardım mı çağırsak.
AY! KIŞT!
Iığğhh... Medeniyett. Öööüğğrrr...
...
Belediyenin yerleştirdiği fare zehirleri suya karışmış, iç kanama bu yüzden.
ÇANAKKALE DEVLET HASTANESİ
D BLOK
Fakat daha kötüsü, vücudunda yüksek oranda radyasyon tespit ettik. Muhtemelen baz istasyonlarından kaynaklanıyor...
Kan testi sonuçları korktuğumuz gibi çıkarsa kemoterapiye başlamamız gerekebilir... Öyle bir durumda şehre taşınması daha iyi olur... Fakat birden şehir hayatı şok etkisi yaratabilir...
Önce Çanakkale merkeze taşınsın sonra Gebze, sonra İstanbul... Bünyeyi alıştıra alıştıra.
Geçmiş olsun.
Engin abi biz kaçıyoruz. Biliyosun tatilde son günümüz gitmeden son bi deniz yapalım diyoruz...
Gidin gidin, şimdi denizin en güzel zamanı. Kaçırmayın.
Engin bey, şu an bir rüyadasınız takribi 6 saat sonra uyanacaksınız.
OLLEY BE! BİLİYODUM!..
Birazdan sizi kolonoskopiye alacağız, rüya bitene kadar o da bitmiş olur zaten... Keyfinize bakın...

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"Aşk, birine seni yok etme kudreti verip, bunu kullanmama hususunda ona itimat etmektir." – Reşat Nuri Güntekin

● **Şu hayatta ilk kez "çok güldüğüm" espri Gırgır dergisinde yayınlanan bir karikatüre ait. 1974. Dünya Kupası.6 yaşındayım. Kupada oynanan maçta Polonya, Şiliıyi 8-0 yenmişti. Saçı başı dağılmış, harabolup hırpalanmış bir Şilili oyuncu vardı karikatürde. Ve şöyle diyordu : "SEKİZ ÇEKTİ POLONYA, AMAN BİRAZ KOLONYA !" Nasıl gülünmez, hala daha gülüyorum.**

● En olmadı, telefonumda bi sürü ünlü numarası var, minik minik onları satar, gene yolumu bulurum...

● **Vicdanı zekâsından fazla adama vahlar olsun şu dünyada, valla bok!**

● Peki "Şengenköy" diye pilot uygulama yapılsa, tek köy AB'ye alınsa ya ...

● **"Allı turnam, bizim ele varırsan; şeker söyle, kaymak söyle, bal söyle" nedir Allah lillah aşkına yahu? Turnanın yerinde olsam, inisiyatif kullanıp, bi demlik de çay söylerim! Hayır, türkü mü yakıyosun, serpme kahvaltı mı kovalıyosun, anlamadım ki...**

● Özlem şarkı söyletir, hasret türkü yaktırır...

● **Nursuzun hakikisi, aynı zamanda aptal. Kendisi umutsuz diye, dünyayı da negatif kodlamakta. Sana ne behey hırbolans, senin "kendini sadece kendinle ölçebilme" dar alanın var. Dünya öyle mi? Dünyanın sekiz milyar adet "umutlanma potansiyeli" var.**

Roben Sarangil

● Soyadlarını bana vermeleri şartıyla; Şenolsun, Sütşurup veya Şendiller'den en az biriyle izdivaç yapabilirim...

● **Lan ben sosyal medyayı sosyalleşen insanlar sandıydım, meğer medyaymış sosyalleşen...**

● Konuşarak yürürken, aniden durup, durduğu yerde konuşmağa devam eden insan beni mahvediyo. Hele tartışırken. Hele hele tartışırken. Sekizinci tekrarda net ayrılma sebebi! Hareket akışı, kas-kemik devamlılığı kesilince duruyo kafam...

● **"Sarı giyince çok arı, böcek geliyo" diye cümle duydum.**

● Alakasız biri, arkadaşlarımın birini ikide bir bana soruyordu. Arkadaşım, inceden yılmıştı. Bi gün gene sordu. "O, Bulgaristanıda" dedim. Attım. "Aaa" dedi. "Ya" dedim. Sonra gene aradı, "Arnavutlukıta" dedim. Bildiğin, gözümü kırpmadan yalan söyledim. Sonra tekrar aradım, artık rahatlamıştım: "O, şu an Lüksemburg'da" dedim."Ne, Lüksemburg mu?" dedi. "Evet" dedim. Sonra bir süre aramadı. Bu kez ben aradım, "O, şimdi Orta Afrika'da" dedim. Yetmedi, "Oradan da Nijer'e geçecek dedim. Misyon bitmişti. Uydurduğum ülkelerin baş harfleri her şeyi anlatıyordu: BALON!! Şimdi yeni macera zamanıydı.

● **Don Kişot, cep telefonundan daha büyük buluş. Sancho Panza da şarj aletinden...**

● "Hayatın doğal akışına uygun" diye hukuki terim var. Cüppeleri var, ellerinin altında kara ciltli, küçük puntolu ziyade yazı var diye, hayatın doğal akışını da biliyorlar üstat bayanlar, duayen baylar. Hayat bizden sorulur diye mutlu mesut gubarıyorlar! Üç günde bir uyuyup, kafasını rom'la yıkayan adam n'apsın, yaşamasın mı? Akmasın mı kendi meşrebince hayatta?!Hayat bi saniye bile yapay akmadı ki...

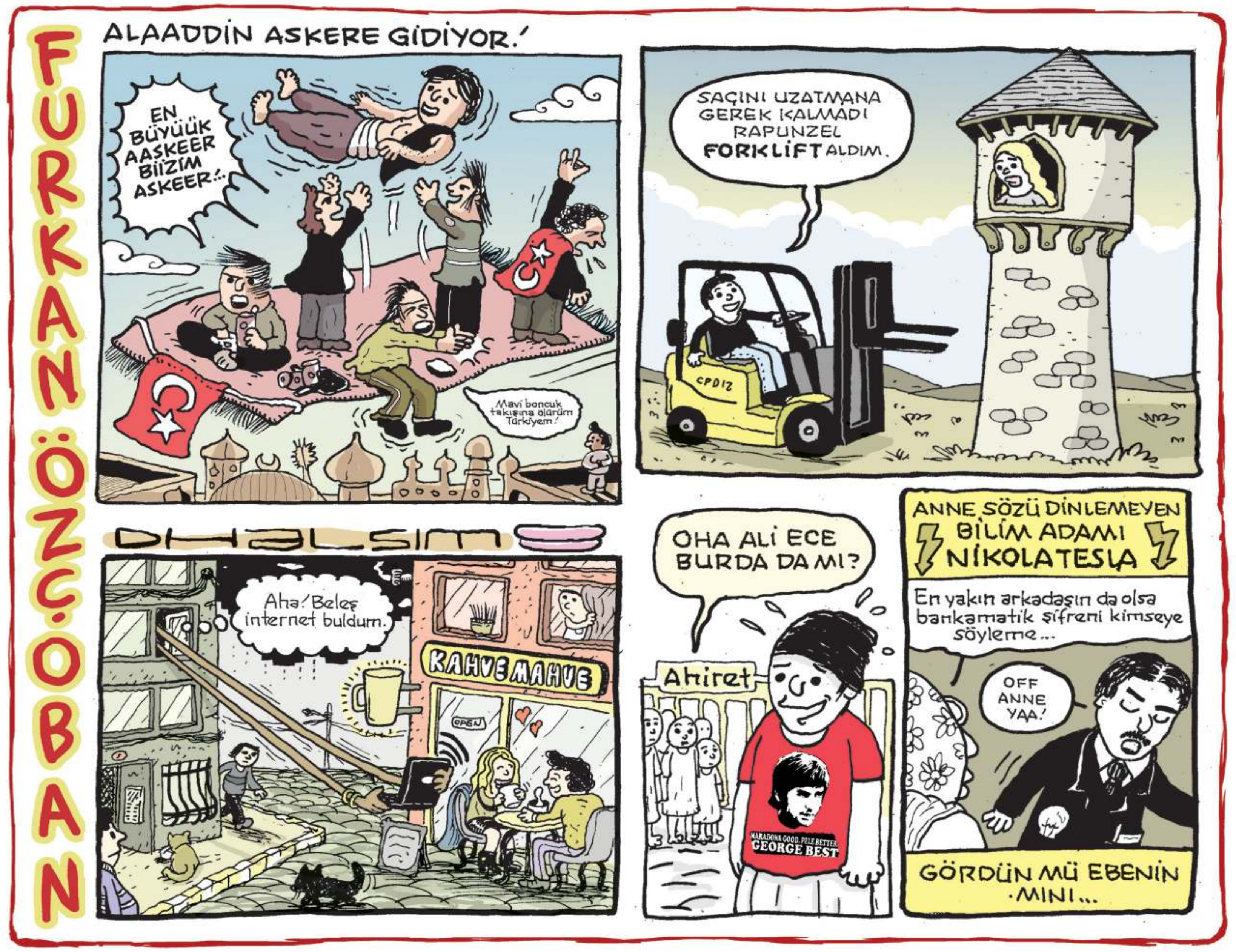

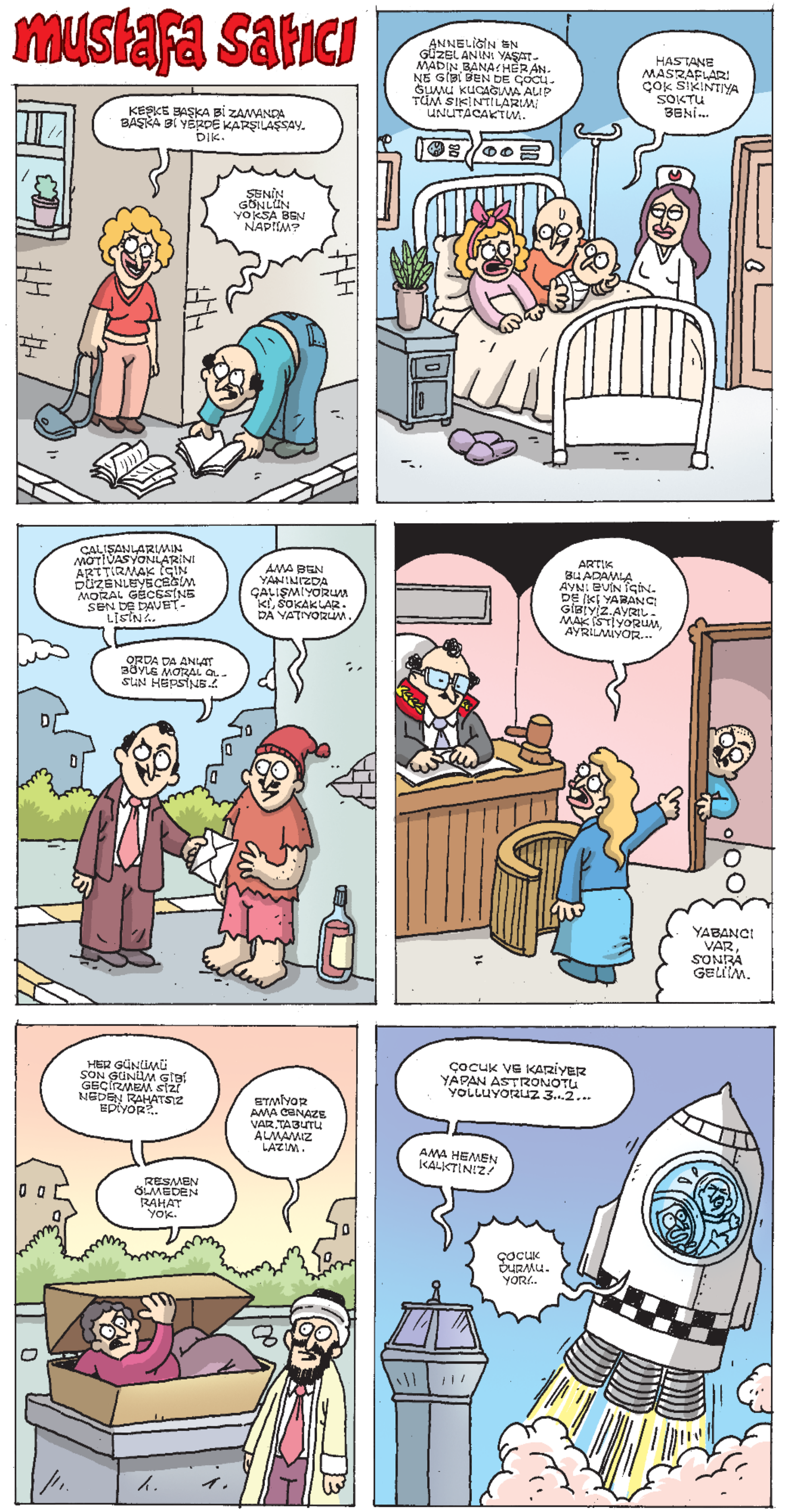
● **"Alla Beni Pulla Beni" şarkısındaki kızın, sevişme isteğinden sesi incelmiş, moral bozukluğu içinde. Diğer taraf tam "OGLAN COCİGİ", ergen gibi atakta. Yıldızı indiririm, dağı ters yüz ederim, ovayı havalandırırım falan filan. Onu mu diyo oğlum kız? Ba hâlâ..**

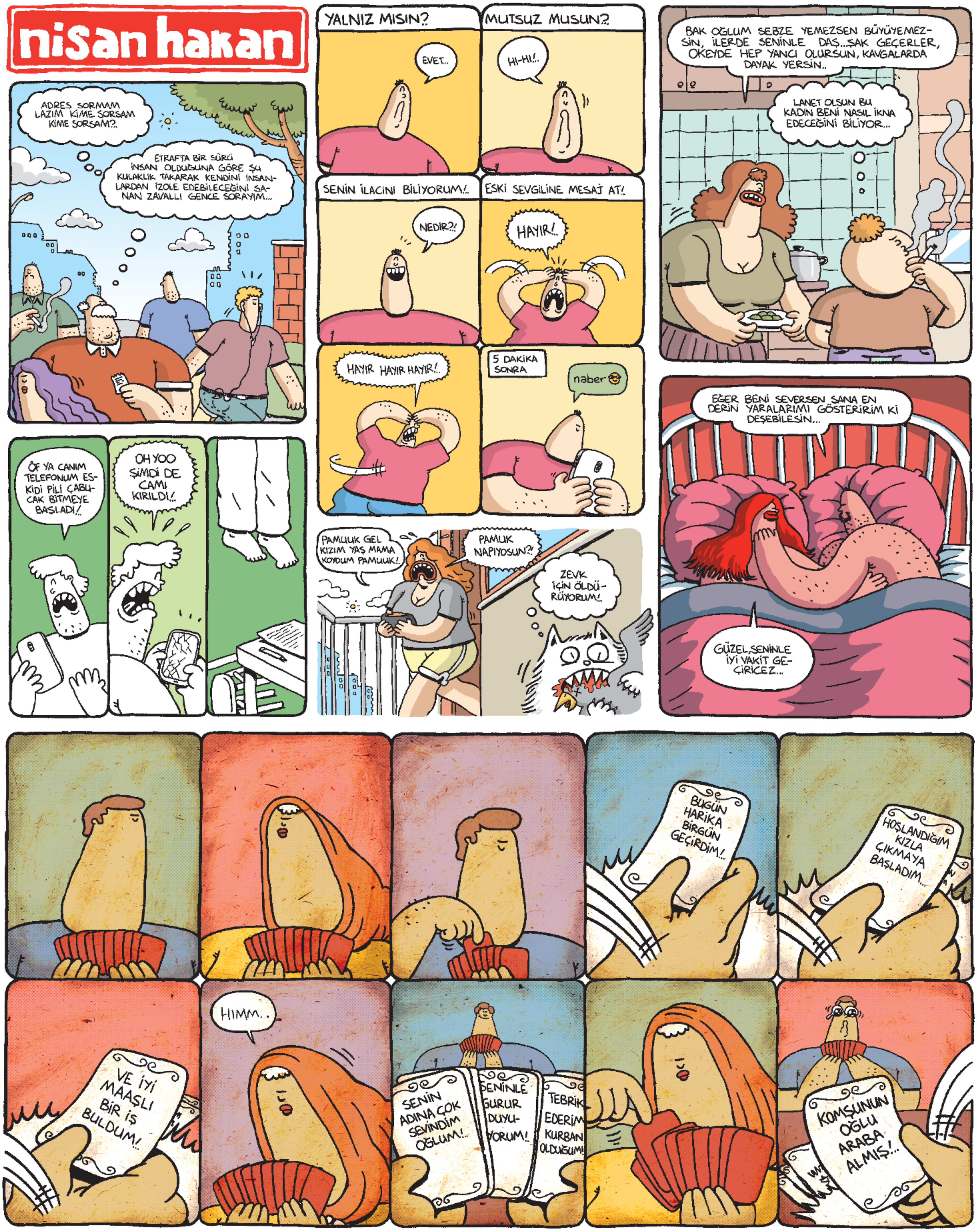
● Kozalak Ağacı yaptım. Çok beğendim. Gene Yapıcam!

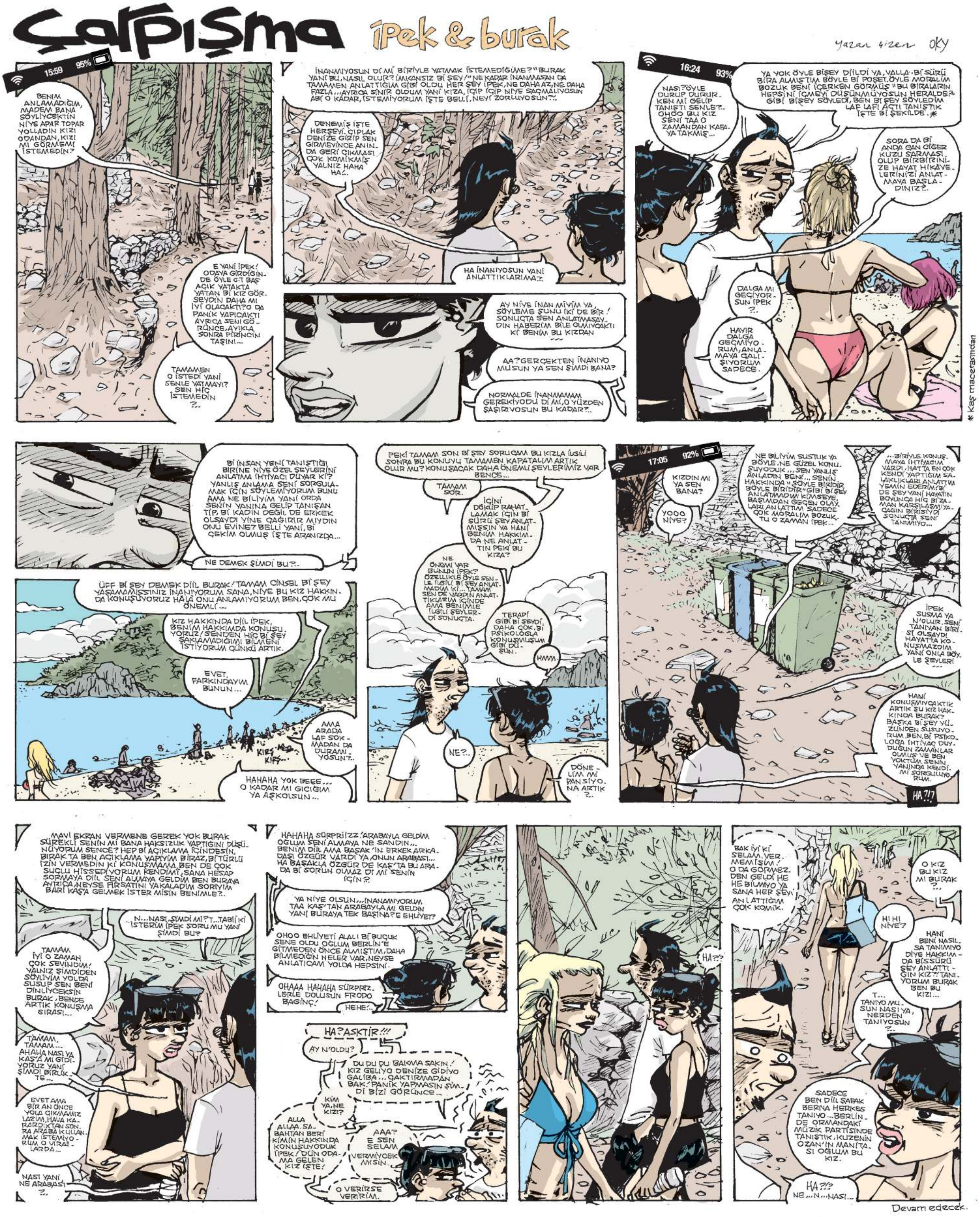
vedatozdemiro@gmail.com

Geçirdiği üzücü kaza sonucunda yazılarına bir süre ara vermek zorunda kalan sevgili Engin Ergönültaş'a acil şifalar diliyoruz.

nisan hakan
ADRES SORMAM LAZIM KİME SORSAM KİME SORSAM?..
ETRAFTA BİR SÜRÜ İNSAN OLDUĞUNA GÖRE ŞU KULAKLIK TAKARAK KENDİNİ İNSANLARDAN İZOLE EDEBİLECEĞİNİ SANAN ZAVALLI GENCE SORAYIM...
YALNIZ MISIN?
EVET..
MUTSUZ MUSUN?
Hı-HI!..
SENİN İLACINI BİLİYORUM!..
NEDİR?!
ESKİ SEVGİLİNE MESAJ AT!
HAYIR!..
HAYIR HAYIR HAYIR!..
5 DAKİKA SONRA
naber
BAK OĞLUM SEBZE YEMEZSEN BÜYÜYEMEZSİN, İLERDE SENİNLE DAŞ...ŞAK GEÇERLER, OKEYDE HEP YANCI OLURSUN, KAVGALARDA DAYAK YERSİN..
LANET OLSUN BU KADIN BENİ NASIL İKNA EDECEĞİNİ BİLİYOR...
ÖF YA CANIM TELEFONUM ESKİDİ PİLİ ÇABUCAK BİTMEYE BAŞLADI!..
OH YOO ŞİMDİ DE CAMI KIRILDI!..
PAMUUK GEL KIZIM YAŞ MAMA KOYDUM PAMUUK!..
PAMUK NAPIYOSUN?!
ZEVK İÇİN ÖLDÜRÜYORUM!..
EĞER BENİ SEVERSEN SANA EN DERİN YARALARIMI GÖSTERİRİM Kİ DEŞEBİLESİN...
GÜZEL, SENİNLE İYİ VAKİT GEÇİRİCEZ...
BUGÜN HARİKA BİRGÜN GEÇİRDİM!..
HOŞLANDIĞIM KIZLA ÇIKMAYA BAŞLADIM...
VE İYİ MAAŞLI BİR İŞ BULDUM!
HIMM..
SENİN ADINA ÇOK SEVİNDİM OĞLUM!..
SENİNLE GURUR DUYUYORUM!..
TEBRİK EDERİM KURBAN OLDUĞUM!
KOMŞUNUN OĞLU ARABA ALMIŞ!..

Çarpışma
İpek & burak
Yazan çizen OKY
15:59 95%
BENİM ANLAMADIĞIM, MADEM BANA SÖYLİYCEKTİN NİYE APAR TOPAR YOLLADIN KIZI ODANDAN, KIZI MI GÖRMEMİ İSTEMEDİN?
E YANİ İPEK! ODAYA GİRDİĞİNDE ÖYLE G.T BAŞ AÇIK YATAKTA YATAN Bİ KIZ GÖRSEYDİN DAHA MI İYİ OLACAKTI?O DA PANİK YAPICAKTI AYRICA SENİ GÖRÜNCE,AYIKLA SONRA PİRİNCİN TAŞINI...
TAMAMEN O İSTEDİ YANİ SENLE YATMAYI? SEN HİÇ İSTEMEDİN ?..
İNANMIYOSUN Dİ Mİ BİRİYLE YATMAK İSTEMEDİĞİME?"BURAK YANİ BU,NASIL OLUR? İMKANSIZ Bİ ŞEY!"NE KADAR İNANMASAN DA TAMAMEN ANLATTIĞIM GİBİ OLDU HER ŞEY İPEK,NE DAHA AZ,NE DAHA FAZLA...AYRICA SİNİR OLDUM YANİ KIZA, İÇİP İÇİP NİYE SAÇMALIYOSUN ABİ O KADAR, İSTEMİYORUM İŞTE BELLİ,NEYİ ZORLUYOSUN?..
DENEMİŞ İŞTE HERŞEYİ. ÇIPLAK DENİZE GİRİP SEN GİRMEYİNCE ANINDA GERİ ÇIKMASI ÇOK KOMİKMİŞ YALNIZ HAHA HA!..
HA İNANIYOSUN YANİ ANLATTIKLARIMA?..
AY NİYE İNANMIYIM YA, SÖYLEME ŞUNU İKİ DE BİR! SONUÇTA SEN ANLATMASAYDIN HABERİM BİLE OLMIYCAKTI Kİ BENİM BU KIZDAN ...
AA?GERÇEKTEN İNANIYO MUSUN YA SEN ŞİMDİ BANA?
NORMALDE İNANMAMAM GEREKİYODU Dİ Mİ,O YÜZDEN ŞAŞIRIYOSUN BU KADAR?..
16:24 93%
NASI?ÖYLE DURUP DURURKEN Mİ GELİP TANIŞTI SENLE?.. OHOO BU KIZ SENİ TAA O ZAMANDAN KAFAYA TAKMIŞ...
YA YOK ÖYLE BİŞEY DİİLDİ YA,VALLA Bİ SÜRÜ BİRA ALMIŞTIM BÖYLE Bİ POŞET.ÖYLE MORALİM BOZUK BENİ İÇERKEN GÖRMÜŞ "BU BİRALARIN HEPSİNİ İÇMEYİ DÜŞÜNMÜYOSUN HERALDE?" GİBİ BİŞEY SÖYLEDİ, BEN Bİ ŞEY SÖYLEDİM LAF LAFI AÇTI TANIŞTIK İŞTE Bİ ŞEKİLDE.*
SORA DA Bİ ANDA CAN CİĞER KUZU SARMASI OLUP BİRBİRİNİZE HAYAT HİKAYELERİNİZİ ANLATMAYA BAŞLADINIZ?..
DALGA MI GEÇİYORSUN İPEK ?..
HAYIR DALGA GEÇMİYORUM,ANLAMAYA ÇALIŞIYORUM SADECE.
* Kaş macerasından
Bİ İNSAN YENİ TANIŞTIĞI BİRİNE NİYE ÖZEL ŞEYLERİNİ ANLATMA İHTİYACI DUYAR Kİ? YANLIŞ ANLAMA SENİ SORGULAMAK İÇİN SÖYLEMİYORUM BUNU AMA NE BİLİYİM YANİ ORDA SENİN YANINA GELİP TANIŞAN TİP, Bİ KADIN DEĞİL DE ERKEK OLSAYDI YİNE ÇAĞIRIR MIYDIN ONU EVİNE? BELLİ YANİ, Bİ ÇEKİM OLMUŞ İŞTE ARANIZDA...
NE DEMEK ŞİMDİ BU?..
ÜFF Bİ ŞEY DEMEK DİİL BURAK! TAMAM CİNSEL Bİ ŞEY YAŞAMAMIŞSINIZ İNANIYORUM SANA,NİYE BU KIZ HAKKINDA KONUŞUYORUZ HÂLÂ ONU ANLAMIYORUM BEN.ÇOK MU ÖNEMLİ...
KIZ HAKKINDA DİİL İPEK, BENİM HAKKIMDA KONUŞUYORUZ! SENDEN HİÇ Bİ ŞEY SAKLAMADIĞIMI BİLMENİ İSTİYORUM ÇÜNKÜ ARTIK.
EVET, FARKINDAYIM BUNUN...
KIRŞ KIRŞ...
AMA ARADA LAF SOKMADAN DA DURAMIYOSUN?..
HAHAHA YOK BEEE... O KADAR MI GICIĞIM YA AŞKOLSUN...
PEKİ TAMAM SON Bİ ŞEY SORUCAM BU KIZLA İLGİLİ SONRA BU KONUYU TAMAMEN KAPATALIM ARTIK OLUR MU? KONUŞACAK DAHA ÖNEMLİ ŞEYLERİMİZ VAR BENCE...
TAMAM SOR.
İÇİNİ DÖKÜP RAHATLAMAK İÇİN Bİ SÜRÜ ŞEY ANLATMIŞSIN YA HANİ BENİM HAKKIMDA NE ANLATTIN PEKİ BU KIZA?
NE ÖNEMİ VAR BUNUN İPEK? ÖZELLİKLE ÖYLE SENLE İLGİLİ Bİ ŞEY ANLATMADIM Kİ... TAMAM SEN DE VARDIN ANLATTIKLARIM İÇİNDE AMA BENİMLE İLGİLİ ŞEYLERDİ SONUÇTA.
TERAPİ GİBİ Bİ ŞEYDİ, DAHA ÇOK Bİ PSİKOLOGLA KONUŞMUŞUM GİBİ DÜŞÜN.
HMM.
NE?..
DÖNELİM Mİ PANSİYONA ARTIK ?..
17:05 92%
KIZDIN MI YA SEN BANA?
YOOO NİYE?
NE BİLİYİM SUSTUK YA BÖYLE.NE GÜZEL KONUŞUYODUK...SEN YANLIŞ ANLADIN BENİ... SENİN HAKKINDA "ŞÖYLE BİRİDİR BÖYLE BİRİDİR" GİBİ Bİ ŞEY ANLATMADIM KİMSEYE, BAŞIMDAN GEÇEN OLAYLARI ANLATTIM SADECE ÇOK MORALİM BOZUKTU O ZAMAN İPEK...
...BİRİYLE KONUŞMAYA İHTİYACIM VARDI,HATTA EN ÇOK KENDİ YAPTIĞIM SALAKLIKLARI ANLATTIM YEMİN EDERİM!Bİ DE ŞEY YANİ HAYATIN BOYUNCA HİÇ Bİ ZAMAN KARŞILAŞMIYACAĞIN BİRİSİYDİ SONUÇTA SENİ TANIMIYO...
İPEK SUSMA YA N'OLUR.SENİ TANIYAN BİRİSİ OLSAYDI HAYATTA KONUŞMAZDIM YANİ ONLA BÖYLE ŞEYLERİ ...
HANİ KONUŞMIYCAKTIK ARTIK ŞU KIZ HAKKINDA BURAK? BAŞKA Bİ ŞEY YÜZÜNDEN SUSUYORUM BEN.Bİ PSİKOLOĞA İHTİYAÇ DUYDUĞUN ZAMANLAR OLMUŞ VE BEN YOKTUM SENİN YANINDA KENDİMİ SORGULUYORUM.
HA?!?
MAVİ EKRAN VERMENE GEREK YOK BURAK SÜREKLİ SENİN Mİ BANA HAKSIZLIK YAPTIĞINI DÜŞÜNÜYORUM SENCE? HEP Bİ AÇIKLAMA İÇİNDESİN, BIRAK TA BEN AÇIKLAMA YAPIYIM BİRAZ, Bİ TÜRLÜ İZİN VERMEDİN Kİ KONUŞMAMA,BEN DE ÇOK SUÇLU HİSSEDİYORUM KENDİMİ,SANA HESAP SORMAYA DİİL SENİ ALMAYA GELDİM BEN BURAYA AYRICA,NEYSE FIRSATINI YAKALADIM SORIYIM BARİ KAŞ'A GELMEK İSTER MİSİN BENİMLE?..
N...NASI,ŞİMDİ Mİ?T...TABİİ Kİ İSTERİM İPEK SORU MU YANİ ŞİMDİ BU?
TAMAM İYİ O ZAMAN ÇOK SEVİNDİM! YALNIZ ŞİMDİDEN SÖYLİYİM YOLDA SUSUP SEN BENİ DİNLİYCEKSİN BURAK,BENDE ARTIK KONUŞMA SIRASI...
TAMAM, TAMAM... AHAHA NASI YA KAŞ'A MI GİDİYORUZ YANİ ŞİMDİ BİRLİKTE...
EVET AMA BİR AN ÖNCE YOLA ÇIKMAMIZ LAZIM,HAVA KARARDIKTAN SONRA ARABA KULLANMAK İSTEMİYORUM O VİRAJLARDA...
NASI YANİ NE ARABASI ?..
HAHAHA SÜRPRİİZZ!ARABAYLA GELDİM OĞLUM SENİ ALMAYA NE SANDIN... BENİM DİİL AMA BAŞAK'IN ERKEK ARKADAŞI ÖZGÜR VARDI YA,ONUN ARABASI... HA BAŞAKLA ÖZGÜR DE KAŞ'TA BU ARADA Bİ SORUN OLMAZ Dİ Mİ SENİN İÇİN?
YA NİYE OLSUN...İNANAMIYORUM TAA KAŞ'TAN ARABAYLA MI GELDİN YANİ BURAYA TEK BAŞINA?E EHLİYET?
OHOO EHLİYETİ ALALI Bİ BUÇUK SENE OLDU OĞLUM BERLİN'E GİTMEDEN ÖNCE ALMIŞTIM,DAHA BİLMEDİĞİN NELER VAR,NEYSE ANLATICAM YOLDA HEPSİNİ.
OHAAA HAHAHA SÜRPRİZLERLE DOLUSUN FRODO BAGİNÇ!
HEHE!..
HA?ASKTİR!!!
AY N'OLDU?
DU DU DU BAKMA SAKIN! KIZ GELİYO DENİZE GİDİYO GALİBA... ÇAKTIRMADAN BAK! PANİK YAPMASIN ŞİMDİ BİZİ GÖRÜNCE...
KİM YA,NE KIZI?
ALLA ALLAA.SABAHTAN BERİ KİMİN HAKKINDA KONUŞUYODUK İPEK! DÜN ODAMA GELEN KIZ İŞTE!
AAA? E SEN SELAM VERMİYCEK MİSİN.
O VERİRSE VERİRİM.
HA?!?
BAK İYİ Kİ SELAM VERMEMİŞİM! O DA GÖRMEZDEN GELDİ HE HE BİLMİYO YA SANA HER ŞEYİ ANLATTIĞIM ÇOK KOMİK.
O KIZ BU KIZ MI BURAK ?..
HI HI NİYE?
HANİ BENİ NASILSA TANIMIYO DİYE HAKKIMDA BİSSÜRÜ ŞEY ANLATTIĞIN KIZ?!TANIYORUM BURAK BEN BU KIZI...
T... TANIYO MUSUN NASI YA, NERDEN TANIYOSUN ?..
SADECE BEN DİİL ŞAFAK BERNA HERKES TANIYO...BERLİNDE ORMANDAKİ MÜZİK PARTİSİNDE TANIŞTIK,KUZENİN OZAN'IN MANİTASI OĞLUM BU KIZ.
HA?!? NE...N...NASI...
Devam edecek.

CEM GÜVENTÜRK

ÖMER GÖKSEL

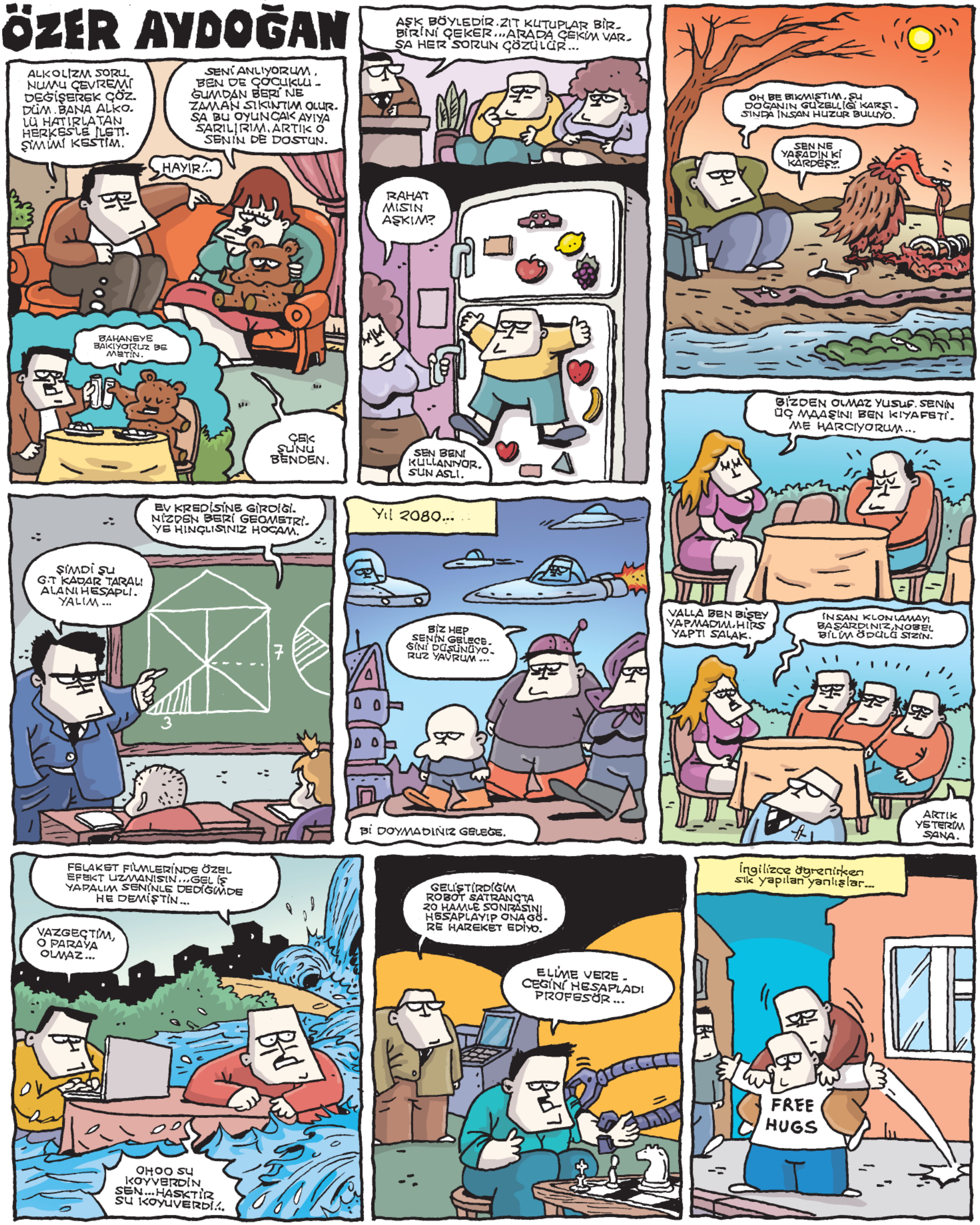

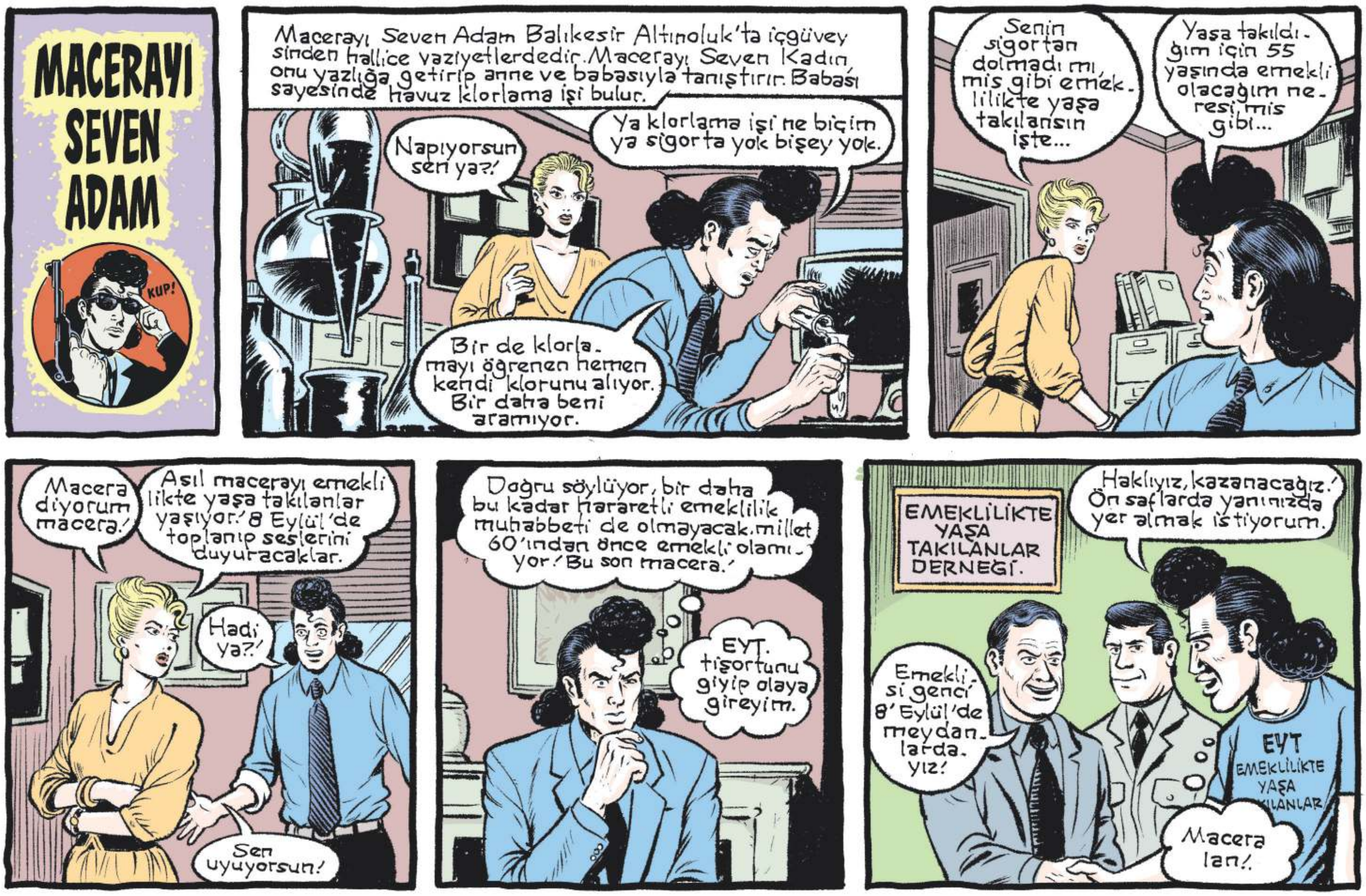

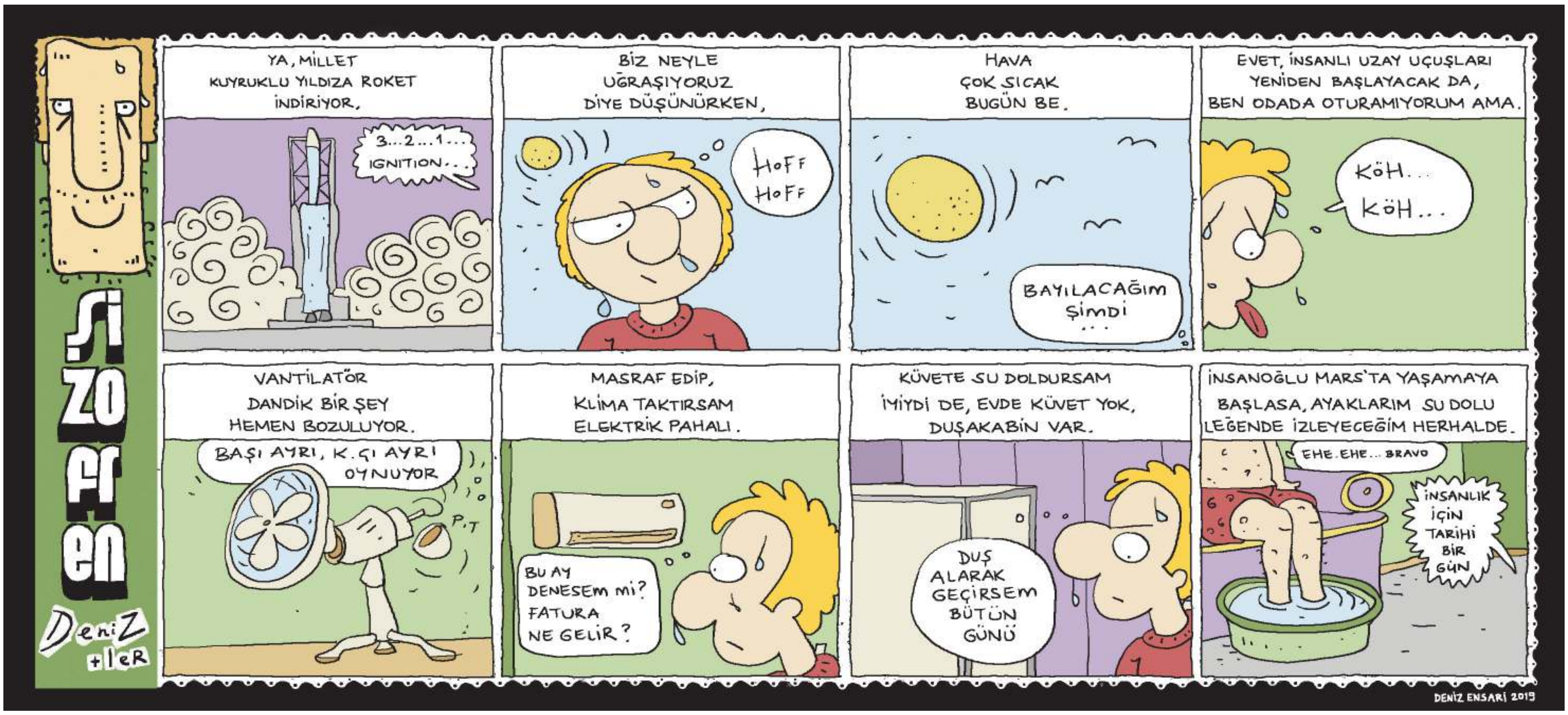

Fenerbahçe Sportif Direktörü Damien Comolli, Linkedin'de alt yapı hocası ilanı verdi...
■ Uefa Pro Lisans ?
■ Üst seviye futbol bilgisi
■ Deneyimli
■ İletişim becerisi yüksek.
OLUM DUA EDİN LAN !
Mülakat odası.
AL DA GEL KARDEŞİM! YAPICAKSIN!
İZ BIRAK KARDEŞİM !...
SELAMIN ALEYKÜM ...
İSMİM SEYİT LAKABIM USLU ÇOCUK! FUTBOLA HERKES GİBİ SOKAK ARALARINDA BAŞLADIM MAHALLE MAÇI, ORTA, KAFA GOL VESAİRE ...
DERKEN ANADOLU HİSARI İDMAN OCAĞINA SEÇİLDİM, STOPER MEVKİİNDE SAYISIZ MAÇA ÇIKTIM! HATTA BU ÜLKENİN İLK OYUN KURAN STOPERİYDİM DİYEBİLİRİM. TAKIMDA Bİ DE NECMİ DİYE Bİ ÇOCUK VARDI, BOYACIYDI HOCANIN EVİNİ BEDAVAYA BOYADI VE FORMAYI ALDI, BEN KESİK YEDİM ...
HE'S NAME IS NECMİ HE IS A PAINTER...
BONSERVİSİM ELİMDE AYRILDIM ORDAN VE PAŞABAHÇE SPOR KULÜBÜNE TRANSFER OLDUM PAŞABAHÇE'NİN ALTIN JENERASYONU DENİLEN TAKIMDA OYNADIM, ANCAK GEREK HOCAYLA GEREK TAKIM ARKADAŞLARIMLA YAŞADIĞIM SORUNLAR NEDENİYLE ORDA DA KESİK YEDİM ...
BİRAZ HIZLI ANLATIRSANIZ ÖYLE DİYO DA!..
RONALDO
O dönem bir de her futbolcunun kabusu olan çapraz bağ kopması yaşadım. Bi de ben bir ara Rihanna'nın sevgilisiydim. O ara açıkçası futbola çok ihanet ettim bayaa boşladım.
Ama sonra çabuk toparladım. Ronaldo, İniesta, Messi, Salah gibi sayısız kitap okudum, kendimi geliştirdim...
Sanatçı Andres Iniesta
MESSİ
Ayıptır söylemesi PES'te eline vermediğim adam sayısı bir ya da ikidir ...
SALAH
ASLEN BEŞİKTAŞLIYIM FAKAT FENERBAHÇE GENETİĞİNİ İYİ BİLİRİM...
TABİİ ÇUBUKLUNUN ÖNEMİNİ DE.
Hoh!
NE ANLATIYO ACABA?
YAZIYORDUR BİŞEYLERİ ...
BAYAA OLDU LAN!..
VEFA KÜÇÜK'ÜN KAFASINA KADEH KONMASI OLSUN HAİNLERİN 3 TEMMUZ KUMPASI OLSUN HEPSİNİ YAKINEN TAKİP ETTİM ... HER SÜREÇTEN GEREKLİ DERSLER ALINDI VE SİZE BAKİR BİR FİKİRLE GELDİM; KUZEY PAZARI! İSVEÇ, NORVEÇ, İZLANDA...
UEFA PRO LİSANSINIZIN OLMADIĞINI ÖĞRENDİK SİZİ DAHA FAZLA YORMAYALIM OLMAZ! TEŞEKKÜR EDERİZ.
ALLA ALLA? PRO'NUN ANLAMINI AÇABİLİR Mİ ARKADAŞ?
BEYEFENDİ UZATMAYALIM TEŞEKKÜR EDERİZ.
ŞUNU Bİ BİREBİR ÇEVİRSENE YA!..
COMOLLİ BEY SİZ KENDİNİZE ÇOK MU GÜVENİYOSUNUZ?
EVET, ÇOK GÜVENİYOMUŞ KENDİNE!..
O ZAMAN KLOOP GİBİ OLSUN...
O TEKNİK DİREKTÖR FALAN DİİLMİŞ.
NE DEMEK İSTEDİĞİNİZİ ANLAMIYOMUŞ YANİ ...
YA KARDEŞİM BİZİM BEYNİMİZ ARTIK ALTMIŞI GEÇTİ YETMİŞİ GEÇTİ BİZİM BEYNİMİZ!..
LAN SÖYLEMİYİM DİYODUM AMA SEN KAŞINDIN EMRE BÖLEZOĞLU SENİN YERİNE GELDİ HOCAM SENEYE YOKSUN! ALLAH ÇARŞINA PAZAR VERSİN!..
YOK HACI YOK DENİZ BİTTİ DİYOLARDI DA İNANMIYODUM HARBİDEN DENİZ BİTMİŞ !...
LAN ÇIKART ŞUNU OLUM KAFANDAN, İYİCE LEVENT KIRCA OLDUN...
AÇ LAN Bİ NE OLACAK ŞİMDİ İZLEYELİM VALLA LEVENT BABAYI, OFF DENİZ BİTMİŞ!..

ÖZER AYDOĞAN

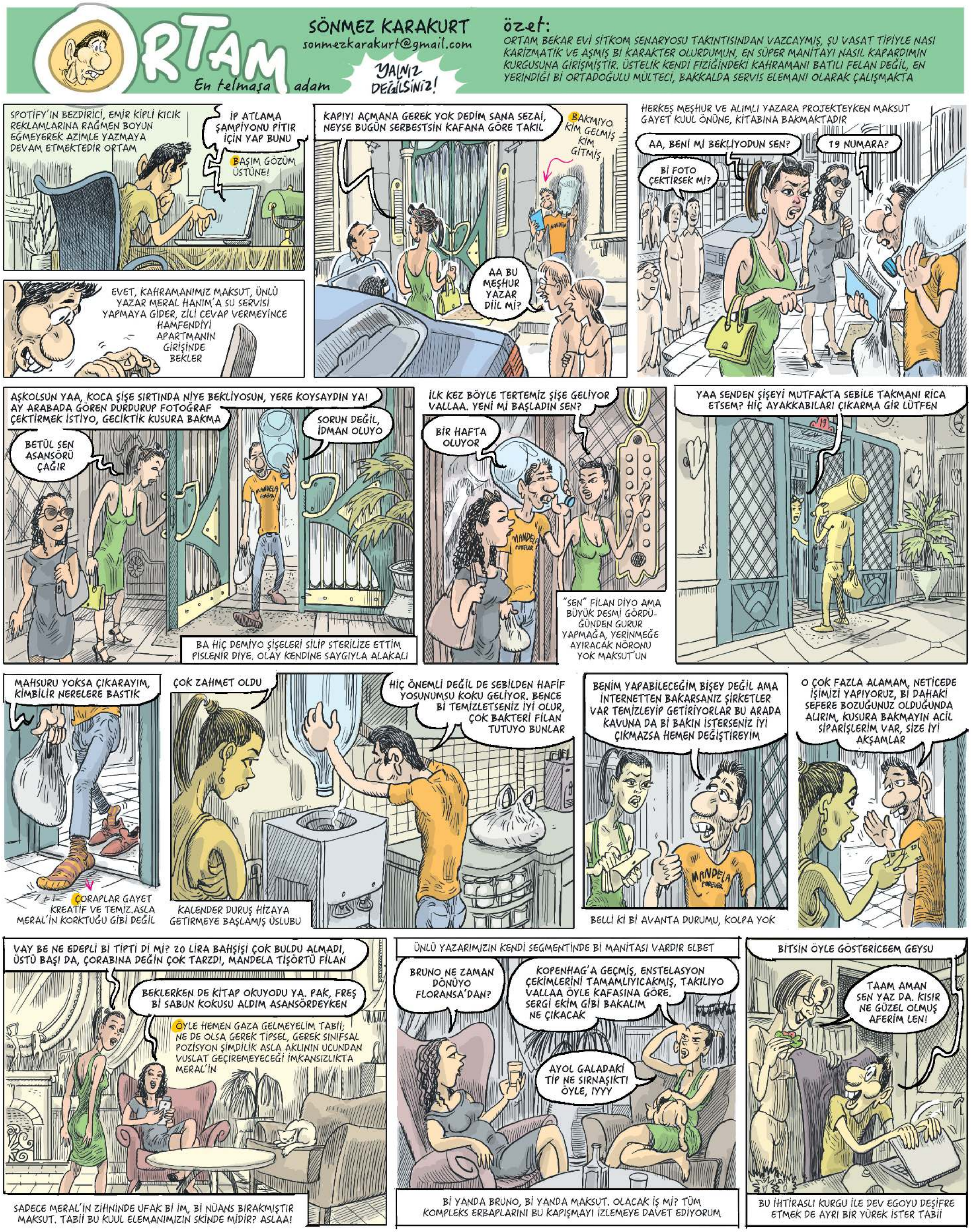
UYKUSUZ

Haftalık Mizah Dergisi | 24 Temmuz 2019 | Sayı: 621

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin
Kaligrafi: Şevki Sayışman **Satış Sorumlusu:** Selami Yamak
Adres: Asmalımescit Mah. Asmalımescit Sok. No: 29/4 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: İleri Basım Mat. Amb. Reklam Tanıtım Yayın ve Teknik Hiz. Tic. A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 32 58
Genel Dağıtım: TURKUVAZ DAĞITIM TEL-0216 585 90 00
Abonelik: **Yurtiçi:** PTT kargo ile 250 TL. Özel kargo teslimatlı 340 TL **Yurtdışı:** **Avrupa** 100 Euro. **Uzakdoğu** 150 USD.
IBAN Numaralarımız:
(Alıcı: Mürekkep basın) **TL:** TR59 0006 2000 0680 0006 2974 32 **USD:** TR78 0006 2000 0680 0009 0849 67 **EUR:** TR08 0006 2000 0680 0009 0849 66

Dergimize ulaşamadığınız bayiler için iletişim adresi ve telefon numaralarımız **selamiyamak@gmail.com 0212 245 53 38/39**

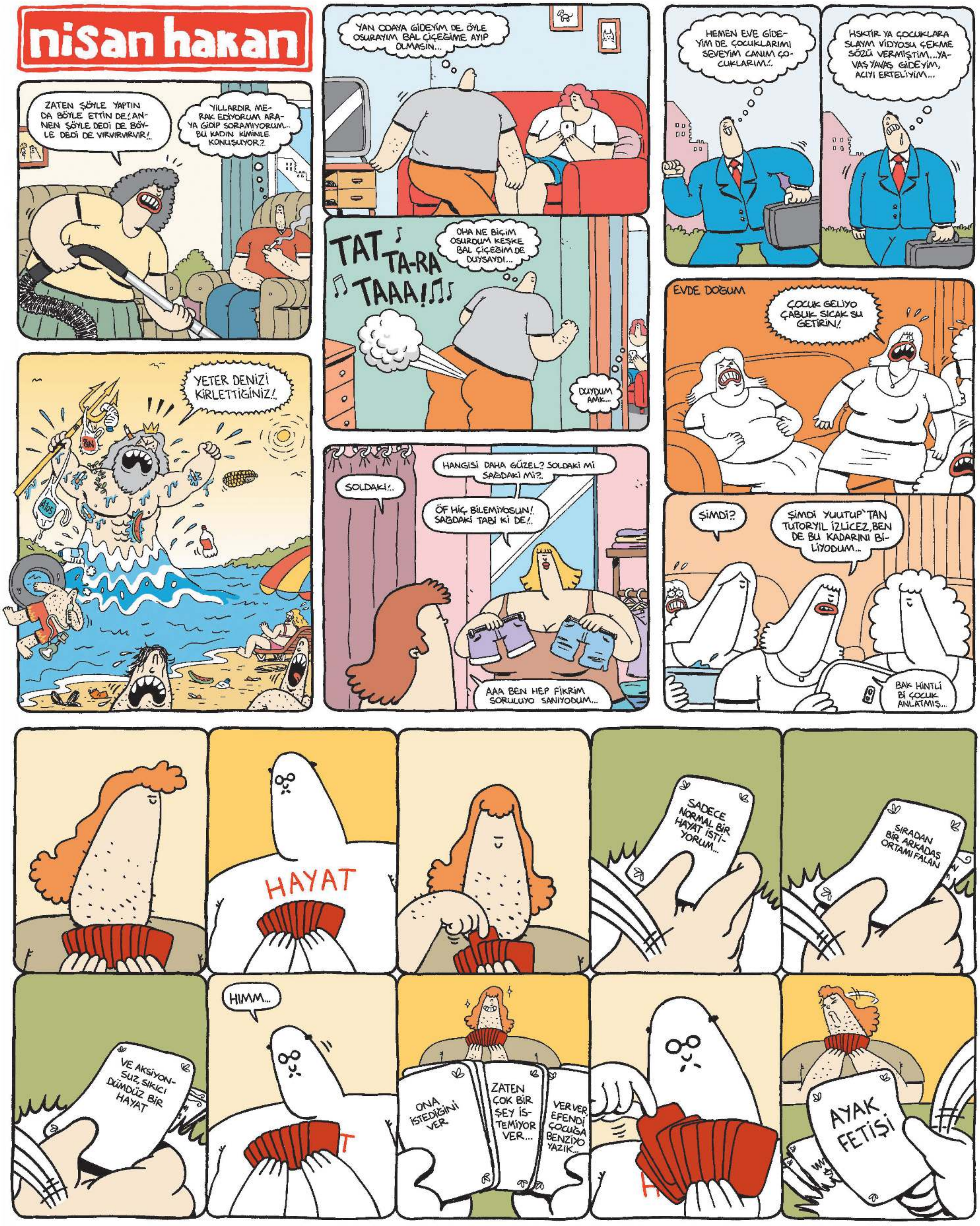

ORTAM
En telmaşa adam
SÖNMEZ KARAKURT
sonmezkarakurt@gmail.com
YALNIZ DEĞİLSİNİZ!
özet:
ORTAM BEKAR EVİ SİTKOM SENARYOSU TAKINTISINDAN VAZCAYMIŞ, ŞU VASAT TİPİYLE NASI KARİZMATİK VE AŞMIŞ Bİ KARAKTER OLURDUMUN, EN SÜPER MANİTAYI NASIL KAPARDIMIN KURGUSUNA GİRİŞMİŞTİR. ÜSTELİK KENDİ FİZİĞİNDEKİ KAHRAMANI BATILI FELAN DEĞİL, EN YERİNDİĞİ Bİ ORTADOĞULU MÜLTECİ, BAKKALDA SERVİS ELEMANI OLARAK ÇALIŞMAKTA
SPOTIFY'IN BEZDİRİCİ, EMİR KİPLİ KICIK REKLAMLARINA RAĞMEN BOYUN EĞMEYEREK AZİMLE YAZMAYA DEVAM ETMEKTEDİR ORTAM
İP ATLAMA ŞAMPİYONU PİTİR İÇİN YAP BUNU
BAŞIM GÖZÜM ÜSTÜNE!
EVET, KAHRAMANIMIZ MAKSUT, ÜNLÜ YAZAR MERAL HANIM'A SU SERVİSİ YAPMAYA GİDER, ZİLİ CEVAP VERMEYİNCE HAMFENDİYİ APARTMANIN GİRİŞİNDE BEKLER
KAPIYI AÇMANA GEREK YOK DEDİM SANA SEZAİ, NEYSE BUGÜN SERBESTSİN KAFANA GÖRE TAKIL
BAKMIYO. KİM GELMİŞ KİM GİTMİŞ
AA BU MEŞHUR YAZAR DİİL Mİ?
HERKEŞ MEŞHUR VE ALIMLI YAZARA PROJEKTEYKEN MAKSUT GAYET KUUL ÖNÜNE, KİTABINA BAKMAKTADIR
AA, BENİ Mİ BEKLİYODUN SEN?
19 NUMARA?
Bİ FOTO ÇEKTİRSEK Mİ?
AŞKOLSUN YAA, KOCA ŞİŞE SIRTINDA NİYE BEKLİYOSUN, YERE KOYSAYDIN YA! AY ARABADA GÖREN DURDURUP FOTOĞRAF ÇEKTİRMEK İSTİYO, GECİKTİK KUSURA BAKMA
BETÜL SEN ASANSÖRÜ ÇAĞIR
SORUN DEĞİL, İDMAN OLUYO
BA HİÇ DEMİYO ŞİŞELERİ SİLİP STERİLİZE ETTİM PİSLENİR DİYE. OLAY KENDİNE SAYGIYLA ALAKALI
İLK KEZ BÖYLE TERTEMİZ ŞİŞE GELİYOR VALLAA. YENİ Mİ BAŞLADIN SEN?
BİR HAFTA OLUYOR
"SEN" FİLAN DİYO AMA BÜYÜK DESMİ GÖRDÜĞÜNDEN GURUR YAPMAĞA, YERİNMEĞE AYIRACAK NÖRONU YOK MAKSUT'UN
YAA SENDEN ŞİŞEYİ MUTFAKTA SEBİLE TAKMANI RİCA ETSEM? HİÇ AYAKKABILARI ÇIKARMA GİR LÜTFEN
MAHSURU YOKSA ÇIKARAYIM, KİMBİLİR NERELERE BASTIK
ÇORAPLAR GAYET KREATİF VE TEMİZ.ASLA MERAL'İN KORKTUĞU GİBİ DEĞİL
ÇOK ZAHMET OLDU
HİÇ ÖNEMLİ DEĞİL DE SEBİLDEN HAFİF YOSUNUMSU KOKU GELİYOR. BENCE Bİ TEMİZLETSENİZ İYİ OLUR, ÇOK BAKTERİ FİLAN TUTUYO BUNLAR
KALENDER DURUŞ HİZAYA GETİRMEYE BAŞLAMIŞ ÜSLUBU
BENİM YAPABİLECEĞİM BİŞEY DEĞİL AMA İNTERNETTEN BAKARSANIZ ŞİRKETLER VAR TEMİZLEYİP GETİRİYORLAR BU ARADA KAVUNA DA Bİ BAKIN İSTERSENİZ İYİ ÇIKMAZSA HEMEN DEĞİŞTİREYİM
BELLİ Kİ Bİ AVANTA DURUMU, KOLPA YOK
O ÇOK FAZLA ALAMAM, NETİCEDE İŞİMİZİ YAPIYORUZ, Bİ DAHAKİ SEFERE BOZUĞUNUZ OLDUĞUNDA ALIRIM, KUSURA BAKMAYIN ACİL SİPARİŞLERİM VAR, SİZE İYİ AKŞAMLAR
VAY BE NE EDEPLİ Bİ TİPTİ Dİ Mİ? 20 LİRA BAHŞİŞİ ÇOK BULDU ALMADI, ÜSTÜ BAŞI DA, ÇORABINA DEĞİN ÇOK TARZDI, MANDELA TİŞÖRTÜ FİLAN
BEKLERKEN DE KİTAP OKUYODU YA. PAK, FREŞ Bİ SABUN KOKUSU ALDIM ASANSÖRDEYKEN
ÖYLE HEMEN GAZA GELMEYELİM TABİİ; NE DE OLSA GEREK TİPSEL, GEREK SINIFSAL POZİSYON ŞİMDİLİK ASLA AKLININ UCUNDAN VUSLAT GEÇİREMEYECEĞİ İMKANSIZLIKTA MERAL'İN
SADECE MERAL'İN ZİHNİNDE UFAK Bİ İM, Bİ NÜANS BIRAKMIŞTIR MAKSUT. TABİİ BU KUUL ELEMANIMIZIN SKİNDE MİDİR? ASLAA!
ÜNLÜ YAZARIMIZIN KENDİ SEGMENTİNDE Bİ MANİTASI VARDIR ELBET
BRUNO NE ZAMAN DÖNÜYO FLORANSA'DAN?
KOPENHAG'A GEÇMİŞ, ENSTELASYON ÇEKİMLERİNİ TAMAMLIYICAKMIŞ, TAKILIYO VALLAA ÖYLE KAFASINA GÖRE. SERGİ EKİM GİBİ BAKALIM NE ÇIKACAK
AYOL GALADAKİ TİP NE SIRNAŞIKTI ÖYLE, IYYY
Bİ YANDA BRUNO, Bİ YANDA MAKSUT. OLACAK İŞ Mİ? TÜM KOMPLEKS ERBAPLARINI BU KAPIŞMAYI İZLEMEYE DAVET EDİYORUM
BİTSİN ÖYLE GÖSTERİCEEM GEYSU
TAAM AMAN SEN YAZ DA. KISIR NE GÜZEL OLMUŞ AFERİM LEN!
BU İHTİRASLI KURGU İLE DEV EGOYU DEŞİFRE ETMEK DE AYRI BİR YÜREK İSTER TABİİ

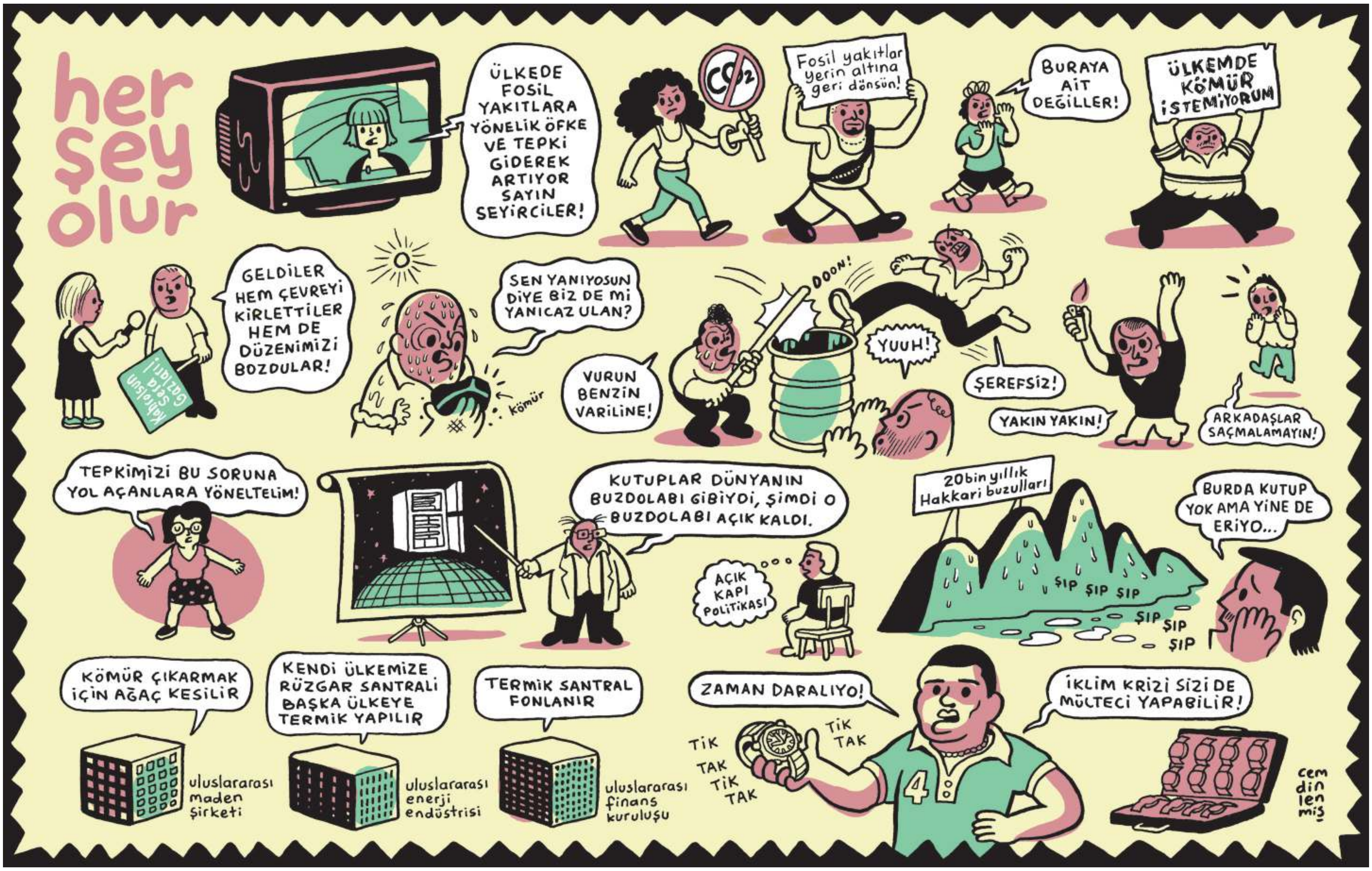
UYKUSUZ

31 TEMMUZ ÇARŞAMBA
SAYI: 2019/31 No: 622
5 TL.
K.K.T.C. FİYATI: 6 TL.
ISSN 1307-7619

Salda Gölü çevresine mahkemenin iptal kararına rağmen "millet bahçesi" yapılıyor.

nisan hakan
ZATEN ŞÖYLE YAPTIN DA BÖYLE ETTİN DE!. ANNEN ŞÖYLE DEDİ DE BÖYLE DEDİ DE VIRVIRVIRVIR!.
YILLARDIR MERAK EDİYORUM ARAYA GİDİP SORAMIYORUM... BU KADIN KİMİNLE KONUŞUYOR?.
YETER DENİZİ KİRLETTİĞİNİZ!.
YAN ODAYA GİDEYİM DE ÖYLE OSURAYIM BAL ÇİÇEĞİME AYIP OLMASIN...
TAT TA-RA TAAA!
OHA NE BİÇİM OSURDUM KEŞKE BAL ÇİÇEĞİM DE DUYSAYDI...
DUYDUM AMK...
HANGİSİ DAHA GÜZEL? SOLDAKİ Mİ SAĞDAKİ Mİ?.
SOLDAKİ!.
ÖF HİÇ BİLEMİYOSUN!. SAĞDAKİ TABİ Kİ DE!.
AAA BEN HEP FİKRİM SORULUYO SANIYODUM...
HEMEN EVE GİDEYİM DE ÇOCUKLARIMI SEVEYİM CANIM ÇOCUKLARIM!.
HSKTİR YA ÇOCUKLARA SLAYM VİDYOSU ÇEKME SÖZÜ VERMİŞTİM...YAVAŞ YAVAŞ GİDEYİM, ACIYI ERTELİYİM...
EVDE DOĞUM
ÇOCUK GELİYO ÇABUK SICAK SU GETİRİN!
ŞİMDİ?
ŞİMDİ YUUTUP'TAN TUTORYIL İZLİCEZ, BEN DE BU KADARINI BİLİYODUM...
BAK HİNTLİ Bİ ÇOCUK ANLATMIŞ...
HAYAT
SADECE NORMAL BİR HAYAT İSTİYORUM...
SIRADAN BİR ARKADAŞ ORTAMI FALAN
VE AKSİYONSUZ, SIKICI DÜMDÜZ BİR HAYAT
HIMM...
ONA İSTEDİĞİNİ VER
ZATEN ÇOK BİR ŞEY İSTEMİYOR VER...
VER VER EFENDİ ÇOCUĞA BENZİYO YAZIK...
AYAK FETİŞİ

@kaansezyum

Sezon finalinden önce yapılması gerekenler

Öfleye püfleye zaman daha zor geçiyor onu fark ettim. Demek ki mızmızlanarak bir yere varılmıyor. E peki ne yapmak lazım? Doktora mı gidilecek, psikolojiler nasıl düzelecek? Gördüğüm ve deneyimlediğim kadarıyla değişmek isteyen kişinin değişimini kendisinden başkası gerçekleştiremiyor. Hazır kalan ömrümüzün son günleri, o zaman ne gerek var daha çok derde tasaya? Zaten herkes bitkin, herkes üzgün, herkes umutsuz, herkes mutsuz... Çevreme bakıyorum mutsuzluk diz boyunu geçmiş, adeta yağmurlu günde Üsküdar gibi. İnsanlar plastikten botlarla umutsuzlukları üzerinde hayatta kalmaya çalışıyor, geri kalanı ise zaten boş vermiş, kendinden beklentisi kalmamış, umutsuz, mutsuz, motivasyonsuz boş boş duruyor. Kimi içki içiyor, kimi ne bulabilirse onu abartıyor, kimi yatmıyor, bazısı yattı mı kalkmak bilmiyor... Herkes hak ettiğinden azını yaşadığını düşünüyor. Şehrin üzerinde sis bulutu gibi tatsızlık var, göz gözü, söz sözü görmüyor, bulamıyor. Mutsuzluğun yetişmesi için en elverişli şartlar sağlanmış. İşte bu hal ve durum içinde en yakın çıkışı bulmak için birkaç önerim olabilir.

1. Öncelikle değişimi istemek gerekiyor. Değişmeyi istemeden değişilmiyor.
2. Sağlıklı zihin sağlıklı bünyede oluşabiliyor. Biraz hareketin kimseye zararı yok, aksine faydalı bile oluyor. İmkanınıza göre ister bisiklete binin, ister halısahada top tepin, ister koşun, ister halter işine girin, ister sakallı kaslı bireylerle halat hoplatın, ne isterseniz onu isteyin ama hareket edin. Zaten bünye öyle bir şey ki ne kadar kötü baksanız bile bir noktada kendinizi toplamak isterseniz o size yardımcı oluyor.
3. Kötü alışkanlıkları şimdi güzelce elinizden hemen kenara bırakıyorsunuz. İçkiyi, sigarayı elden atıyorsunuz. Ha bırakamıyor musunuz? Tamam, o da olabilir, aniden bırakmaya çalışıp kendinizi daha da kötü hissetmeyin. Önce azaltın, sonra bırakırsınız. Çok mu içiyorsunuz? O zaman haftada 1 ya da 2 gün seçin, o günlere hazırlanın. Zaten vücudunuza aldığınız zehri azaltmaya başladığınız an bünye kendisi size yardımcı oluyor, içkiyi de sigarayı da reddediyor.
4. Cici beslenin. Metabolizmanız yaşayan bir canlı. O yüzden iyi çalışması için iyi beslenmesi gerekiyor. Kolayı, şekeri, tatlıyı azaltın. Size de iyi gelecek. Çayı şekersiz için, içemiyorsanız az şekerli için. Giderek daha da az şeker kullanacaksınız. Kola ve tekmil gazlı içecekler zaten en korkunç şeylerden. Bir şişesinde 14 gram şeker olan içecek olur mu? Bir de zaten bardağa döktüğünde kaynayan bir şey içiyorsunuz, öyle düşünün. Mideye o kadar asit dökmeye ne gerek var.
Yeşillik tüketin, korkmayın size de iyi gelecek. Zeytinyağını sevin, ekmeği azaltın. Dünyada en çok ekmek tüketen toplumlardan biriyiz, ilk başta alışması zor olsa da deneyin, çok iyi gelecek.
5. Gezin, dolaşın, yeni yerler, yeni insanlar, yeni yaşamlar görün. Oturarak hiçbir yere gidilemiyor unutmayın. Dolaşmayı kendi hapishanenizden kaçmak gibi görün. Ne kadar dolaşırsanız o kadar özgürsünüz. Gezen tavuk olun. Tavuğun bile gezeni daha sağlıklı, boşuna değil. Yeni yerler, yeni kültürler gördükçe insanlığınız da hoşgörünüz de artacak. Daha uyumlu, daha sakin, daha endişesiz bireyler haline geleceksiniz unutmayın.
6. Bir hobi edinin. Belki çok seversiniz o hobiyi, belki bir gün o hobiyi o kadar iyi icra eder hale gelirsiniz ki, hobiniz işiniz olur. İşe gitmemenin en iyi hali, sevdiğiniz şeyi yaparak geçiminizi sağlamaktır, aklınızda bulunsun.

Şimdilik bunları bir gözden geçirin, hepsini birden yapacaksınız diye bir kural da yok. Bir yerden başlamak gerekiyor yeni hayatınıza. Yeni hayatınız sizi bekliyor, siz de onu fazla bekletmeyin.

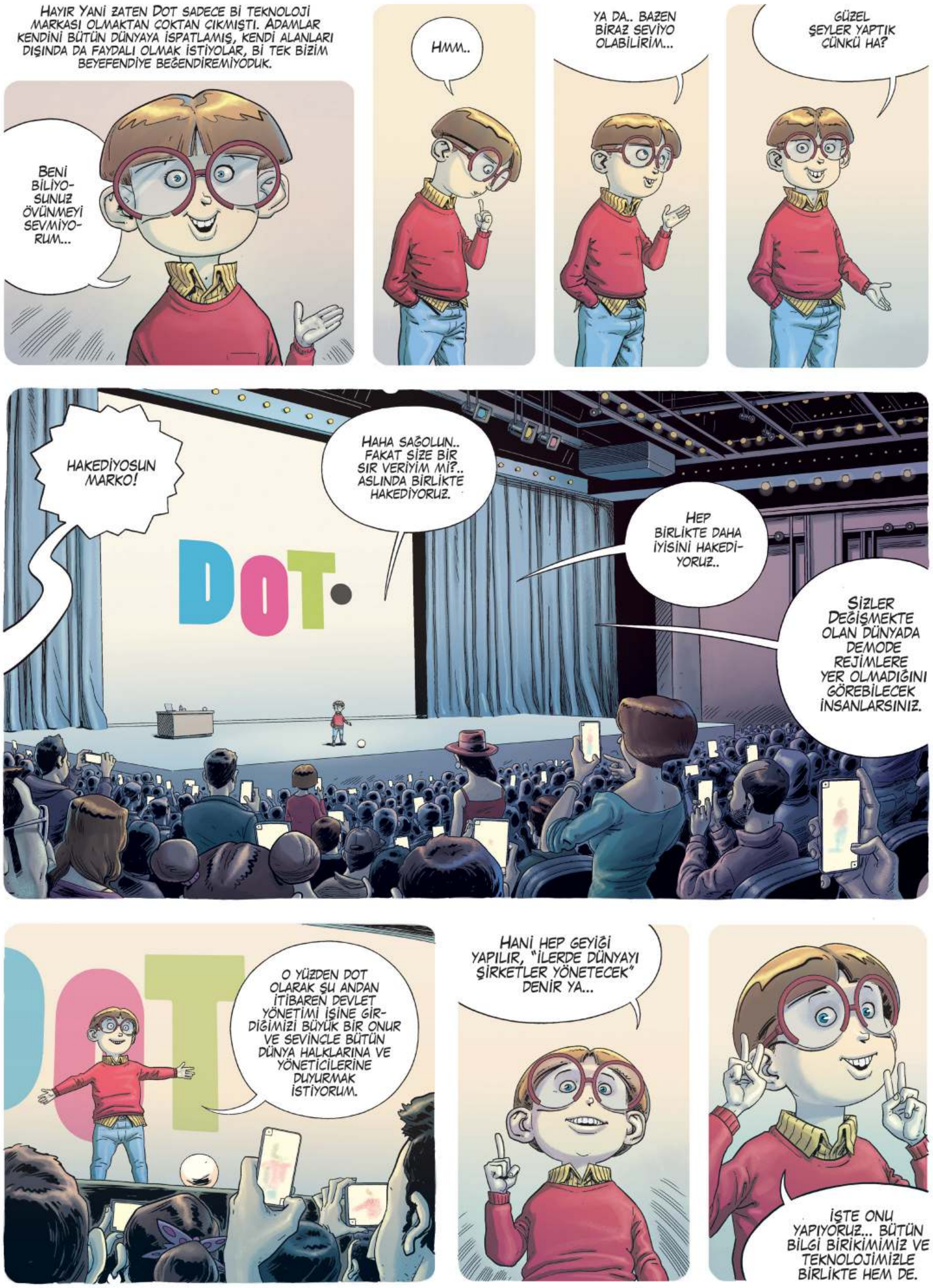
BEN · ALPAY ERDEM

Merhaba. Bir keresinde de bir arkadaşımı kafaladım ve çayırlık bir yere götürdüm. Dedim ki ona, "çocukken hiç tanımadığım bir adamın kafasına mısır koçanı fırlatmıştım, aynı şekilde sen de bana fırlatacaksın bu mısır koçanını" dedim, ve ona mısır koçanını verdim. Üzerinde birkaç diş de mısır var ama. Zaten mısırcıdan mısır almıştık, yiye yiye gitmiştik. O kendi mısırını çoktan bitirmiş, çöpe atmış, benim kendi mısırımı ise niye bittirmediğimi de merak ediyordu bence kendi içinde. De. E. Me. "Haa, bu yüzden demek ki" dedi. Dedim "evet bu yüzden, yoksa mısır gerçekten çok lezzetliydi ki" dedim. "Ben de bunu anlamadım zaten" dedi, "süper lezzetli mısırını niye bitirmedi ve bitirmiyor acaba diye düşündüm yol boyunca" dedi. Dedim "güzel düşünmüşsün, afferin sana, her şeyi bu kadar ince düşünüyorsan bravo sana" dedim. "İnceciyimdir" dedi. Kendisine hafiften bir gıcık olmaya başladım. Yanlış mı yapıyorum acaba diye düşünmeye başladım. Bu kişi değil de başka bir arkadaşla mı gelseydim acaba diye düşünmeye başladım. Fakat iş de bir şekilde halledilmeliydi işte. Peki iş neydi. İş kısaca şuydu. İş, karma'ydı. İş, bugün sana yarın bana dediğimizdi. Karma'yı beklemekten ciddi bir şekilde sıkılmıştım çünkü. Çünkü evet, çocukken hiç tanımadığım bir adamın kafasına mısır koçanı fırlatmıştım. Koçan tam kafasının dönerli bölgesine isabet etmişti, hemen saklanmıştım. O günden bu yana hep tetikteydim. Çünkü çocukken hiç tanımadığım bir adamın kafasına fırlattığım ve tam yerinden isabet ettirdiğim bu koçan, elbet bir gün bir yerden döne döne gelip, benim kafamda patlayacaktı, bunu biliyordum. Bunu biliyordum ve sürekli koçanı bekliyordum. Koçanı beklemek kadar büyük bir kahırbela olamaz. Koçan beklemeyi sadece onu yaşayan bilir. Kaç kişi yaşıyordur ki zaten böyle bir şeyi. Kaç kişi koçan bekliyordur. Bir ya da iki kişi bence. E o bir kişi de benim. Belki bir kişi daha bekliyordur yani beklese beklese. Kim ki acaba o. Biliyorum, bir yerlerde bir kişi daha var koçan bekleyen. Bul beni koçan bekleyen. Bu köşeyi okuyorsan bul beni. Sana büyük sarılacağım. Gözyaşlarımı tutamayıp ağlayacağım, bul beni. Neyse, ne diyordum, koçan. Koçan'dan başka da bir şey demiyorum yemin ediyorum. Ne koçanmış arkadaş. Hasan Koçan. Verdim koçanı arkadaşıma, ve ters istikamette yürümeye başladım. Koçanı ben öyle yürürken yürürken kafama atacak, ve karma gerçekleşecekti. Öyle yürürken yürürken de bir yandan, umarım isabet ettirebilir diye düşünmeye başladım. Çünkü bu stresi bir kez daha çekemezdim. Biraz daha yürürken yürürken, umarım isabet ettiremez diye düşünmeye başladım. Tırsmaya başlamıştım çünkü. Ya acırsa kafam. Gerçi koçan çok acıtmaz diye düşünüyorum ama bilemezsin ki bir yerde de. Hızını almış ve tam oturan bir koçan belki de kafamı bile yarabilirdi. Her şey olabilirdi. Bayılabilirdim bile. Ölebilirdim bile. Tanrım her şey olabilirdi. Derken kafamda patladı koçan. Harbi sağlam nişancıymış. Bir sarsıldım ama düşmedim. Pek bir şey olmadı yani. Mutluydum o anlarda. Derin bir oh çektim. Artık koçanı düşünmeyecektim. Karma gerçekleşmişti. Yaşadığım, gerçekten büyük bir rahatlıktı. Döndüm geri. Koçanı da öyle düştüğü yerde bıraktım. Artık işim yoktu koçan'la. Koçan düşünmek durumunda değildim artık. Arkadaşımın yanına vardım. Ona teşekkür ettim. "Beni büyük bir dertten kurtardın" dedim. "Sorun değil" dedi, "şimdi ne yapıyoruz" dedi. Dedim "hibir şey yapmıyoruz, tamamız artık" dedim. "Yok yok, yapıyoruzdur mutlaka bir şey" dedi. "Yaa" dedim, "ne diyorsun sen, yapmıyoruz bir şey, tamam". "Karma'yla ilgili tek sıkıntın koçan olamaz, ne bileyim, başka mutlaka bir sürü şey yapmışsındır bu şekil" dedi. Şaşırdım biraz, "çocukken bir de çok böcek taşladım" dedim. "Böcek taşlamak ne demek" dedi. "Ne bileyim, böceklere taş atıyordum işte" dedim. "Ben de sana taş atacağım öyleyse" dedi. Dedim, "yaa ne diyorsun, manyak mısın sen, sakın aklından bile geçirme böyle bir şeyi" dedim. "Hem o zamanlar çocuktum, şimdi başka" dedim. "Ben anlamam kardeşim" dedi, "hiç beklemediğin bir anda sana taş atacağım, öldürmelik" dedi. Dedim "lann bakk, halla hallaa, deli deli konuşma". "Kusura bakma güzel kardeşim, bunu sen istedin, karma'ysa Allah'ına kadar, dibine kadar" dedi. Şöyle bir baktım kendisine, "la oğlum" dedim, "akıllı ol bak akıllı". Sonra da tehditvari konuşmaya başladım. Büyük bir ruh hastasına çatmıştım. "At da göreyim lan" dedim, "hadi bir at da göreyim, ben şimdi gidiyorum, hadi bir at da göreyim, nasıl atıyorsun" dedim. Arkamı döndüm ve yürümeye başladım. Yürürken de saydırmaya devam ediyordum. "Habi bir at da göreyim, bak ben sana neler yapıyorum" gibi şeyler söylüyordum. Bir yandan da, Allah'ım inşallah yapmaz öyle bir şey diyordum içimden. Büyük korkuyordum. Derken sağ kulağımı dev bir taş sıyırdı. Ruh hastası, gerçekten de dediğini yapıyordu. Ömrümün en hızlı koşusunu koşarak kaçtım oradan. Bu arada da önüme arkama kurşun gibi taşlar düşüyordu. Velhasılıkelam, o gün o çayırda hayata kaçtım. Kesinlikle görüşmüyorum o kişiyle o günden bu yana ama, bir yerden de çıkıp kafama taş atacak diye de her gün bekliyorum, böyle her gün ölüyorum. Hoşça kal.

YERALTI ÖYKÜLERİ — "dot."

2. Bölüm

ERSİN KARABULUT

Hava Kompresörü, Ahmet Davutoğlu, ve Uzaylılar

Barış UYGUR

Neden sürekli olarak uzaylıların dünyamızı ziyaret ettiğini, bu ziyaretleri için bizzat geldiklerini düşünüyoruz ki? Tamam ufocu tayfa çocukluğundan beri hayâl ettiği olsun diye illa ki uzaylıların yani dünya dışı gezegenlerde yaşayan akıllı canlıların dünyaya bizzat geldiklerini, kendilerini kaçırdıklarını falan ileri sürüyor da, şimdi allah için bunların gerçek olma ihtimali Ahmet Davutoğlu'nun özgürlükçü bir demokrat olma ihtimalinden daha düşük. Tabii her düşük ihtimal gibi nasıl birini yutanlar varsa diğerini yutanlar ve de yutacaklar da yok değil.

Önce kendimize bir bakalım. Neticede biz de kendi çapımızda akıllı canlılarız. Tamam, galaksiler arası ulaşım falan gibi konuları çözemedik, ışık hızını sadece dandik bilim kurgularda geçiyoruz falan ama neticede atmosferimiz dışına araç gönderme kabiliyetinde bir canlı türüyüz. Ben şimdi buradan hayvanseverlerin öfkesini de üzerime çekmek istemem ama insanın yardımı olmadan atmosfer dışına çıkan hayvanat da mevcut değil ki zaten meselenin özü burada.

Sonuçta bırakın galaksiler arası ulaşımı çözmeyi, gezegenimizde hâlâ tuvaleti olmayan ve çayıra sıçan milyarlarca insan var, daha kanalizasyon meselesini tam manasıyla çözmüş değiliz. Tek tek değerlendirecek olursak birbirinin kıçına hava kompresörü sokup şaka yapan, uçurum kenarında kendi fotoğrafını çekerken aşağı düşen ve en nihayetinde Ali Babacanlardan, Ahmet Davutoğullarından, Abdullah Güllerden kırpıp kırpıp yıldız yapmaya kalkan insanlarla dolu bir gezegeniz ve evet arkadaşının kıçına hava kompresörü sokup şaka yaparken onu öldüren türdeşlerimizle sonuncuları, kompresörcü arkadaş için üzülerek aynı kefeye koyuyorum.

Bu arada arkadaşının kıçına hava kompresörü sokup şaka yapmak, şu an farkına vardım ki neredeyse gelenekselleşmiş bir şakamız. Ben vakti zamanında böyle bir haberi gazetede okuyup hafızama yazmıştım, şimdi bu yazıyı yazarken "Ne zaman olmuştu bu olay?" diye bir arattım ki bu resmen hemen her yıl gerçekleşen bir kaza, üstelik 1962 yılında bu yana.

15.06.1962, Milliyet, Sayfa 1

ARKADAŞINI BALON GiBi ŞiŞiRiP PATLATTI

ANKARA, A.A.

Tıp Fakültesi marangoz atölyesinde çalışan Mehmet Bedir, şakalaştığı arkadaşı Mehmet Kuloğlu'nun makatına hava kompresörünü sokmuş, arkadaşının bağırsaklarının parçalanmasına sebep olmuştur. Yaralı tedavi altına alınmıştır. Suçlu yakalanarak gerekli kovuşturmaya başlanmıştır.

Since 1962

Muhtemelen bu şakanın tarihi hava kompresörünün icadına kadar gidiyordur ama o dönemin gazetelerine şu an ulaşamıyorum, hadi yüksek lisans tezi olmasa da kıyak bir antropoloji makalesi çıkar bu konudan bence, hevesli antropologlar araştırsın artık. Bir de şunu unutmamak lazım, kıça hava kompresörü sokularak yapılan şakaları, sadece şakazedeler hastanelik olduğunda haber alıyoruz. Yani muhtemeldir ki bu şakalar sürekli yapılıyor, arada bir de hastaneye düşülüyor, tabii muhtemelen her hastanelik vaka haber de olmuyor.

Yani özetle şaka yapmak amacıyla birbirinin kıçına hava kompresörü dayayan ve ciddi ciddi Ahmet Davutoğlu'ndan hoşgörülü bir demokrat çıkartmaya çalışan insanların da arasında bulunduğu türümüz, kendi imkanlarıyla uzaya gidiyor, uydusuna, yakın gezegenlere araç gönderiyor. Yani ne yapıyor? Araç gönderiyor. Mars'a, üzerinde canlı olmadığını bildiği hâlde önce araç gönderiyor, uzaya bakalım ne olacak diye önce köpek falan gönderiyor. Tutun ki yarın öbür gün canlıların bulunduğu bir gezegen bulduk, oraya keriz gibi kendimiz mi kalkıp gideriz, önden robot falan mı göndeririz sizce?

Bu nasıl şaka?

2001

2003

Havalı kompresör tabancası ile şaka hastanede bitti

2012

Havalı kompresör tabancası ile şaka hastanede bitti

2015

Aradaki senelerde de kesin var ama aramaya üşendim

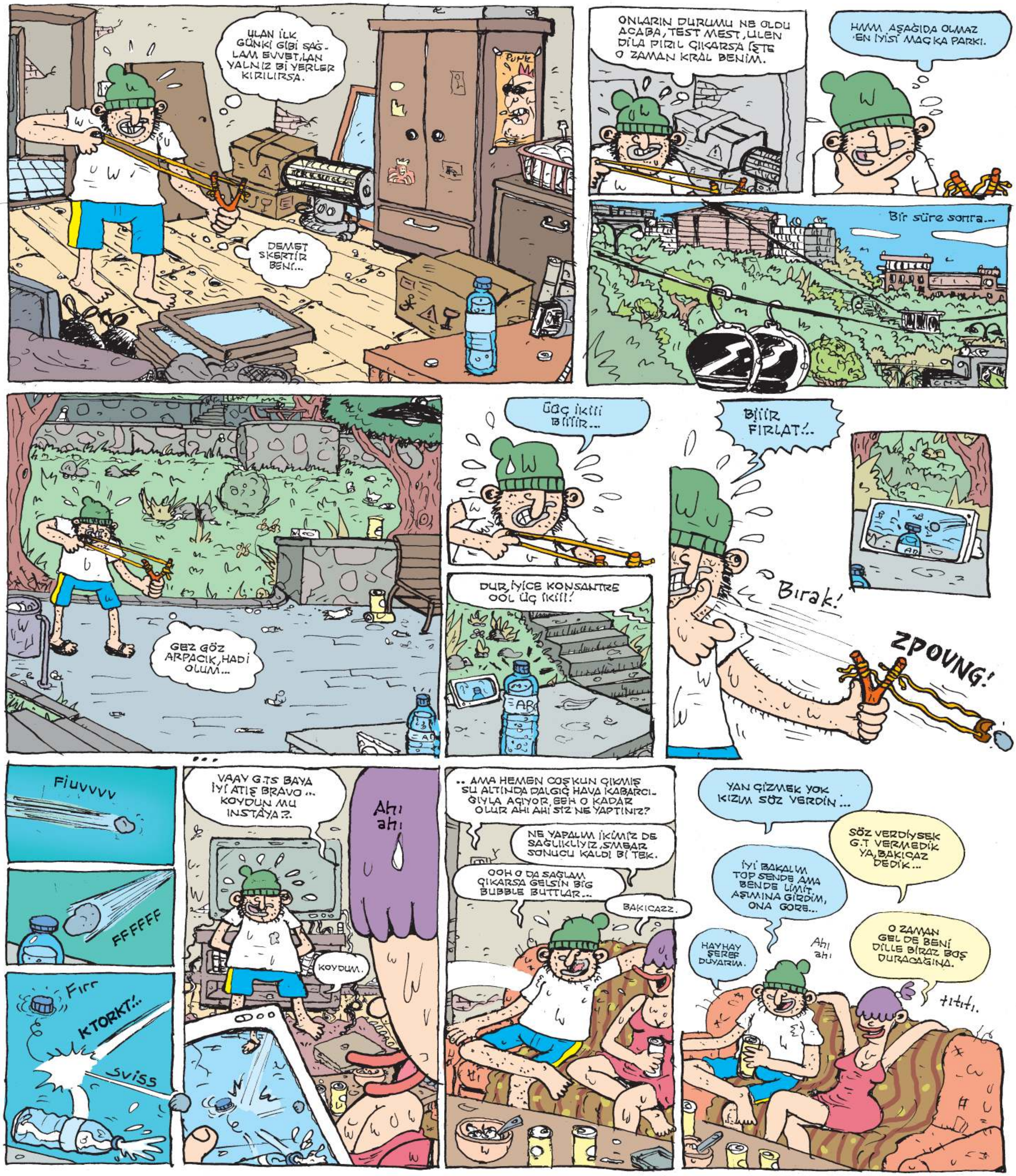
Elbette önce bir robot göndeririz, olmadı hayvanatı önden süreriz. Gerçi hayvanseverler yine arıza yapar ama "E iyi tamam, bu eşeğin yerine seni gönderelim o zaman?" dersek bence geri adım atarlar. Yani öyle ufo mufo gördüm üstelik ufodakiler benimle iletişime geçti diyenler eğer doğru söylüyorlarsa -ki elbette doğru söylemiyorlar- geçseler geçseler uzaylının eşeğiyle iletişime geçmişler demektir. Ama böyle söyleyince hiç heyecanlı olmadığı için ne kadar saçma olsa da uzaylılarla doğrudan iletişim kurduklarını iddia etmeye devam edecekler.

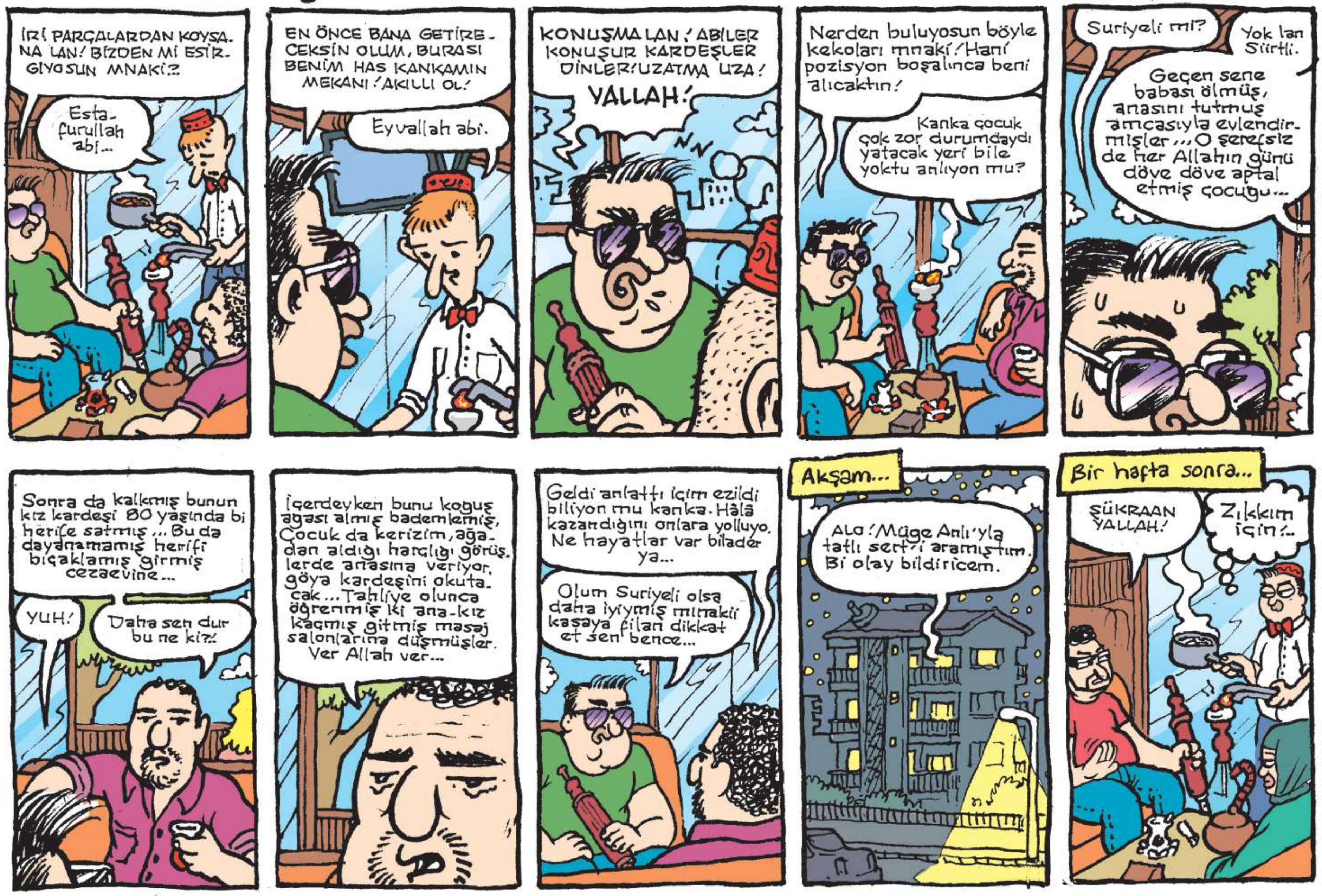
Devamı haftaya

ESNEK ile GENİŞ

Yetkin Gülmen

ve SİNEM; ne nargilesiz, ne közsüz...

ama arkadaşlar iyidir

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"Akşam oldu,
Gün doğdu şairlere"
-Celil Vardar

● **E, caddenin adını 'İstiklal' koyarsan tabii ki Arap dolar. 'Bağımsızlık' koyacaktın caddenin adını!**

● Frankofon: Bir yaklaşık sonuç...

● **Ara ara kendine söylüyor örneğin bir türküyü son bilen adam ve sonra rahmetli oluyor. Böylece o türkü tarihin derinine gömülüyor. Bildiğin o türkü, unutuluyor. Hazin mi, hazin. Allah'tan devran dönüyor. Yeni türküler geliyor...**

● Şom Ağızlı'yı biliyorlar, güzel laflar eden Yom Ağızlı'yı bilmiyorlar. Beddua'yı biliyorlar, iyilik ihtiva eden Veddua'yı bilmiyorlar. Aşağı çekme kurnazlığını zeka sanan pek çok.

● **Yıl 2010. Moskova'ya gittim. Acar gazeteci kardeşim Barış Mutlu sağ olsun, bir araba ayarladı. Azeri şoför arkadaşın adı Azer, şahane, hoşsohbet adam. Birlikte Nazım Hikmet'in de yattığı mezarlığa gittik. Bizimki gibi değil; heykelden, büstten geçilmiyo mezarlık. Nazım'ın mezarında da heykeli vardı. Azer, biraz uzakta beklerken, hürmetle durdum büyük ustanın kabri başında, kendimce bi şeyler mırıldandım. Azer yanıma geldi, "Hayırlı adam mıdır abi?!" dedi, "Çok" dedim. "Fatiha okuyayım o zaman" dedi, "Lütfen" dedim. Sessiz, beraber durduk. Sonra Nazım Hikmet'in şiirini okudum Azer'e, "Vallahi hakikatli adammış" dedi. O vakit ceple fotoğraf yaygın değildi, keşke olaymış. (Okuduğum şiir: Davet)**

Patlatmasınlar Diye Adam Taklidi Yapan Balon

● "Tavuk Dünyası" gördüm Beşiktaş'ta. Tavuğu dünyasından edip, bi de bu ismi koymak ne ya?! Tarih boyunca tavuğun başına gelen, pişmiş tavuğun da başına gelmiştir...

● **Çok yakın planda "CESARETİM VAR" diyor Muazzez Abacı...**

● Bir kız arkadaşım anlattı: Çin lokantasına gitmişler sevgilisiyle. Kız siparişinin bi yerine "Balina Yağlı Kurabiye"yi de sıkıştırmış, adam bu ismi duyanda celallenip "Yeme şunu," demiş, "balina yağlı kurabiye murabiye yiye yiye balina gibi oldun" demiş. Hemen orada, aynı gün ayrılmışlar, iyi mi?!

● **"Fıstıkçı Şahap" adlı dükkan mükkan ne zaman açılacak?!**

● İki arkadaş hastaneye gittik ziyaret için, oda numarasını tarif eden adam gördük. 1309'un önündeyiz net olarak, 1311'e gideceğiz, "Bu kapı değil, diğeri de değil, sonraki" diye yönlendiriyor bizi canımın içi. Organik navigasyon...

● **Yüzyüzeyken Konuşuruz'un o harika şarkısında "Gel, benim için değil, yemin ederim değil, başka bir konu var" diyor ya, orada 'konu' yerine 'mevzu' diyelermiş daha iyiymiş. Mevzu, güzel kelime mevzu. Mevzu unutulmasın. Mevzu.**

● Afganistan Başkonsolosluğu'nun Birinci Levent'te olması, şanımız yürüsün hesabı...

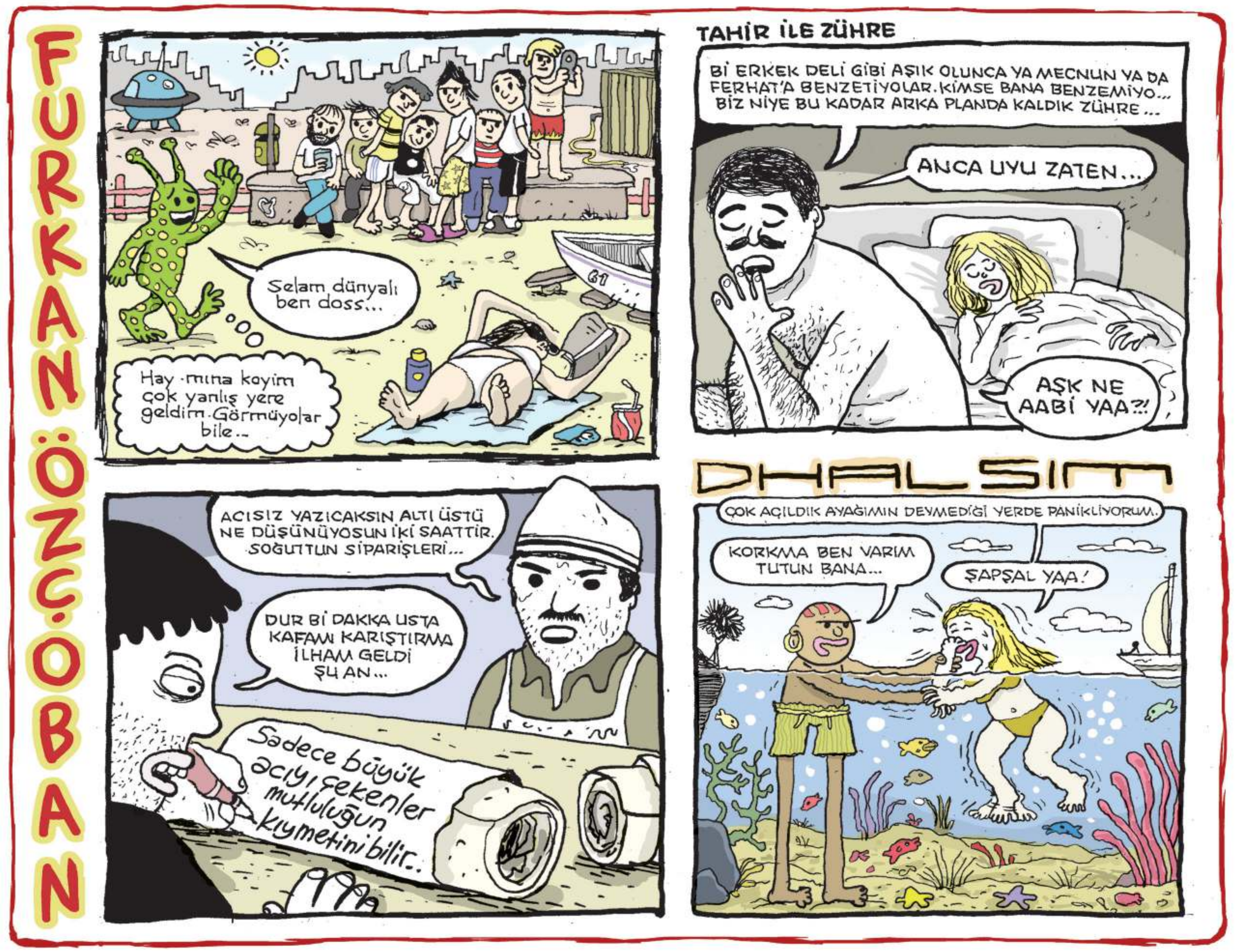
● **İçinde "LAPLAPLİBİDİBİDOP" geçen şarkı var. Ömür Göksel'in şahane şarkısı: "Umurumda mı Dünya". Şöyle diyor o şarkıda: "Sigara bulmak çok güçmüş / Amerika Rusya'ya küsmüş / Bizim takım küme düşmüş / Umurumda mı dünya / Sen varsın ya!" İşte bu şarkıda geçiyor "laplaplibidibidop" ve "şapşapşilişilişop" Yalnız acaipmiş yazması...**

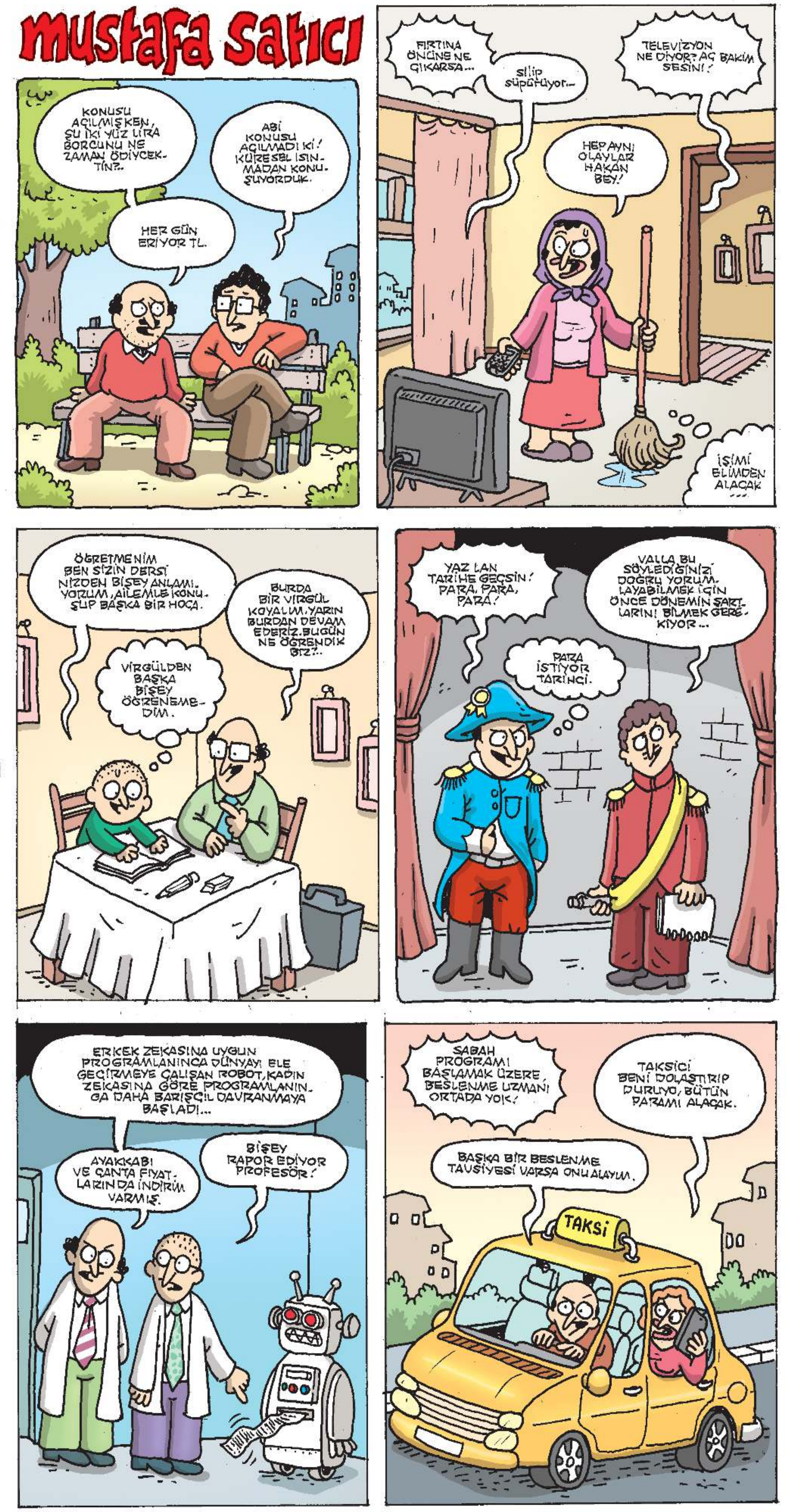
● "Adını açıklamayan yetkili" ne lan? Adını açıklamağa tırsıyosa neyine yetkili? Bildiğin az yetkiliymiş işte...

● **Beşiktaş'ta üç kız yürüyorlardı. İçlerinden biri "Şişman ölmek istemiyorum" dedi arkadaşlarına.**

vedatozdemiro@gmail.com

DENİZDEN UZAKTA BİR YAZ

Bu hikayede şnorkel, havlu ve bikini yok, maşa, kilim ve mangal var. Döne döne bronzlaşan insanlar yok, döne döne kızaran tavuk kanatları var. Kahkaha, bira ve neşe yok, ciddiyet, ayran ve tokat var. Sağlıkla gülümseyen dişler yok, et bekleyen protezler var. Dalıp çıkmak yok, dümdüz oturmak var. Şöyle bir duş alıp tuzu atmak yok, eve dönünce sırayla banyo yapmak var. Deniz hiç yok, bildiğin toprak var.

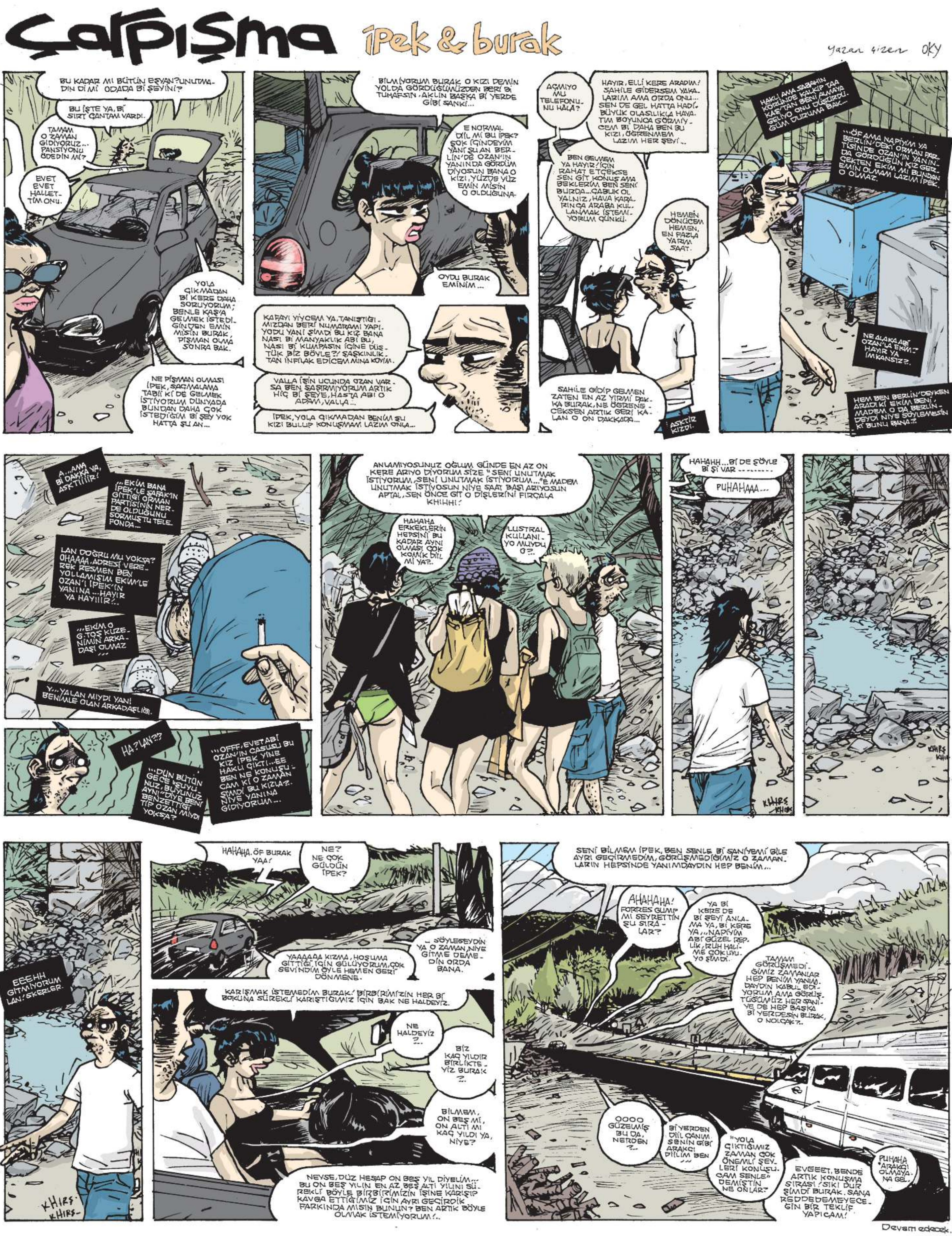
Tavuk kanatlarını büyük bir ciddiyetle çeviriyor. Elbet kanat çevirirken yılışık bir ifade, aşırı neşe, dizginlenemez bir coşku falan beklenmiyor insanoğlundan, ama bu kadarı da fazla. Elinde sürekli tetikte bekleyen maşasıyla tavuk kanadı orkestrasını yöneten bir şefle karşı karşıyayız. Şef, kızardığına kanaat getirerek kanatları çevirmeye başladığı an, "Çevirme daha!" diyen bir ses duyuluyor. Aniden duyulan bu dış ses karşısında irkilen Şef, çevirmiş bulunduğu kanatları tekrar çeviriyor. Et pişiren bir erkekten daha güçlü bir erkekle karşı karşıyayız. Sesin sahibine baktığımızda, mangalın iki üç metre ötesindeki masada, mangalın başındakinden daha ciddi bir suratla karşılaşıyoruz. Büyük şefle. Asıl patronla. Tavuklardan ve insanlardan daha üstün bir varlıkla. İlerlemiş yaşına rağmen dükkanı bir türlü oğluna devretmeyen bu adam, kendi karısının, oğlunun, gelininin ve torununun korkulu rüyası.

Büyük Şef, yaklaşık bir saat önce Belgrad ormanındaki piknik alanına ailesinin önünden yürüyerek girdiğinde sanki arsa satın alacakmış gibi incelemişti etrafı. En iyi yeri istiyordu. Herkes en iyi yeri ister, fakat mesire yerlerinde vaat edilmiş topraklar ancak içi çocuk dolu ticari araçlarıyla erken yola çıkanlarındır. Büyük Şef, doğayla uzun uzun bakıştıktan sonra, tam istediği gibi olmasa da eliyle bir ağacın altını işaret ederek sormuştu: "Şura iyi mi?" Hayatın hiç bir alanında söz hakkı tanınmayan kadınlar bu soru karşında onayladıklarını belli eden, ama kelimeye benzemeyen bazı sesler (iy-iy-işte-iy-iy...) çıkarmışlardı. Aile işaret edilen bölgeye eşyaları taşırken, Büyük Şef elleri arkasında yavaş yavaş yürümeye başlamıştı. Arkadan bağlı ellerinden minik bir kuyruk gibi sarkan tesbihiyle adeta huysuzluk çekiyordu.

Küçük Şef, elinde maşayla kanatların başında tedirgin beklerken, Büyük Şef oturduğu yerden, "Çevir artık çevir!" diyor. Oğlunu bir maşa gibi kullanan bu aksi ihtiyarın hangi kanatları kastettiği belli değil. Zaten mesele tavuktan çok tedirginlikten beslenen otorite. Çeviriyor Küçük Şef. "Onları değil, benden taraftakileri," diye uyarıyor Büyük Şef. Yanlış tavukları geri alarak babasından yana olanları çevirmeye başlıyor Küçük Şef. Emir yerine getirilmesine rağmen, "Hay senin yapacağın işe..." diye bir ses duyuluyor. Tavuk kanatlarıyla yaşanan bu krizden yola çıkarak Küçük Şef'in hayatın diğer alanlarında gördüğü şiddeti, özellikle de dükkan yönetiminde yaşadığı zulmü hissetmek mümkün. Yolunda gitmeyen ne varsa belli ki onun omuzlarında: *Baba irsaliyeyi kesmemiş adamlar. Nasıl kesmemişler! – Baba Kolçaklar İnşaat bugün ödeme yapmadı. Nasıl yapmadı! – Baba benim bi işim var, biraz çıkıyorum. Ne işin var!*

Tavuk çevirirken bile stres yaşayan Küçük Şef, "Olmuş mu baba?" diye sorarken Büyük Şef'in başında bekliyor. Cevap gelmiyor, demek ki olmuş. Büyük Şef, kendi kuşağındaki dişsizlere göre büyük bir ustalıkla kemiriyor kanatları. Protezlerini yaklaşık 20 yıl önce Ümraniye'de bir dişçi yapmıştı. Allah rahmet eylesin onun gibi dişçi bir daha bulunmaz. Daha taktığı gün leblebi testinden tam not almıştı protezler. Bu protezler dışında hayatında hiçbir şeyi övmedi Büyük Şef. Torunu daha bir tane bile yememişken üçüncü kanadı ısırır ısırmaz öfkeyle oğluna dönüp, "Pişmemiş bu, al bunu!" diye bağırıyor. "Nasıl pişmemiş baba?" diyerek Ümraniyeli dişçinin bile başa çıkamadığı kanadı eline alan Küçük Şef, telaşından olacak sorunlu kanadı ağzına götürüyor. Sağlıklı dişleri kanadı kolayca koparmasına rağmen, sorun çıkmasın diye yıllar içinde geliştirdiği rol yeteneğiyle çiğnemekte zorlanıyormuş gibi yaparak, "hakkatan, öbürküler pişmiş de, arada bu nası pişmemiş vallaha hayret" anlamında kafasını sallıyor. Hem baba hem oğul tarafından dişlenen tavuk yeniden mangala dönerken, henüz tek bir kanat bile yememiş çocuk yanlarından koşarak geçiyor. Gelin elinde tavuk kanadıyla çocuğun peşinde. Amacı çocuğuna ulaşıp gıdayı ağzına sokmak (kuş tipi beslenme).

Devamı 12. sayfada

Devam edecek.

10. sayfadan devam

Fakat Büyük Şef'in torunu çok hızlı. Tavuktan önce tokat yiyeceğini bildiğinden durmaya niyeti yok. Mangal başında pişmemiş tavuğu proteze uygun hale getirmeye çalışan babasının, "Dayağı yersin bak!" diye bağırmasıyla işler değişiyor; tokatın el değiştirerek kuvvetlenme ihtimaline karşı zınk diye duruyor çocuk. Gelin, tavuğu çocuğun ağzına sokup bir de tokat atıyor. Gelinin, Küçük Şef'ten yediği tokatların genç kuşağa devri bu. Zamanında kayınpederinden kocasına, kocasından kendisine ve şimdi kendisinden çocuğuna kalan bir miras. Tokatı yiyen çocuk mangala doğru ağlayarak koşunca babası tarafından maşayla kovalanıyor. Maşadan kaçıp dedesine, Büyük Şef'e yönlenince de bu sefer kafasının arkasına bir şaplak alıyor. Durmak yok. Amaçsız bir beyin yapısına sahip. Sadece koşuyor. Aile içinde herkesin gönül rahatlığıyla tokatlayabildiği bir tür hareketli hedef. Tokatlar daha hızlı koşması için bir yakıt işlevi görüyor adeta.

Büyük Şef dinlenmede. Ağaç altında kendisi için hazırlanan mobil döşeğe uzanıyor. Torununun ağlayarak koşusuna devam etmesi adeta hoşuna gidiyor. Suratında "daha torun kafası olsa da vursak" gibi bir ifade var. Kurduğu mikro-faşist krallığın tokat yemeyen tek bireyi olarak halinden memnun. Bunca kişinin bütün hayatının karar mekanizması onda son buluyor. Çocuk ağlayarak geri geliyor. Eliyle kafasını tutuyor, dizi kan içinde; belli ki ailesinin ardından tabiat anadan da dayak yemiş. Gelin, Küçük Şef ve Büyük Şef'in Karısı, çocuğa doğru koşuyorlar. Büyük Şef, yerinden kalkmadan olayı izliyor. Kısa bir süre sonra, sanki suç işlemiş de Büyük Şef'in karşısına çıkarılması gerekiyormuş gibi çekiştirerek getiriyorlar çocuğu. Tam bu sırada gözlüklü ve kel bir adam geliyor yanlarına. Uzun süredir bu aileyi, özelikle de Büyük Şef'i izleyen bu yabancı, önce ağlayan çocuğun kafasına, sonra Büyük Şef'in suratına bakıyor. "Bişe olmaz," diyor Büyük Şef. Gözlüklü, zaten öfke duyduğu bu aksi ihtiyarı terslemeye hazır. "Nasıl bir şey olmaz, kafa travması geçirmiş olabilir." Amacı, "travma" kelimesini modern bir ordu gibi kullanıp Büyük Şef'in minik krallığını sarsmak. "Yav tamam kardeşim, çocuk bu, düşer kalkar..." diye söze karışıyor Küçük Şef. Yıllardır kendisine zulmedene yaranmak için çocuğunu feda etmesi hiç de şaşırtıcı değil. Gözlüklü, "Baba korkusundan tavuk kanadı bile çevirmekten acizsin, çocuğun kanıyor göt!" diye bağıracak kadar öfkeli aslında, ama gözlüklülüğü elden bırakmayarak, "Buz kompres yapmak lazım," demekle yetiniyor. "Kompres" kelimesi Büyük Şef'in bakışlarında parçalanıyor. "Gerek yok buza muza,'" diyor Küçük Şef. Tüm aile, uzun zamandır izlendiklerinden habersiz, bu gözlüklü adamın neden bu kadar ısrarcı olduğuna anlam veremiyor. Gelin, "Aaa size ne canım!" diye söze girerek kestirip atmak istiyor. Bütün bu karmaşa içinde gelinin yüzünü yakından görüyor Gözlüklü. Ne kadar güzel, diye düşünüyor. Gözlüklü, bu ters çıkışa rağmen aslında gelinin içten içe kendisine hak verdiğini hissediyor. Belki tipiyle değil ama davranış biçimiyle onun arzuladığı hayatın kokusunu yayan bir insan olarak hissediyor kendini. Gözlüklü böyle hissediyor, ama belki de alakası yok. Yorumlamak ve saçma sapan anlamlar yüklemek konusunda hiç sıkıntı çekmez Gözlüklü. Gelinle bakıştığı saniyeler içinde, onu bu hayattan çekip aldığını düşünecek kadar da arsızdır. Büyük Şef'in sıktığı protez dişleri ve Küçük Şefin elindeki maşa düşünülürse, Gözlüklü tehlike altında aslında. Küçük Şef, Büyük Şef'e yaranmak için elindeki maşayla gözlüğünü alıp suratına bir tokat geçirebilir. Neden olmasın? Gözlüklü, yardımcı olmaya çalıştığı torunla neden aynı kaderi paylaşmasın?

"Hadi işine kardeşim!" diyor Büyük Şef. "Ne kadar kötü protezler!" diye düşünüyor Gözlüklü, "kazma gibi." "Ya tamam, ne haliniz varsa görün!" diyerek arkasını dönüp yürümeye başlıyor, içinden, "Düşeceğin günlerde gelecek ihtiyar! Rondoda bulamaç yapılmış tavuk kanatları yiyeceksin!" diye düşünüyor. Kanayan torun, kendisine ilgi gösteren varlığın çekip gittiğini görünce ağlamasını arttırıyor. Gözlüklü'nün yapabileceği bir şey yok kanayan çocuk. Sana çok da acımamak lazım aslında, çünkü birazdan hiç dayak yememiş gibi, hiç düşmemiş gibi tavuk kanadı kemireceksin. Ayrıca Gözlüklü'nün "buz kompres" falan dediğine bakma, senin kafanda işe yaramaz. Kompres kelimesi, 3 yaşında ayağına Nike geçiren sarı kafalı yaşıtların için geçerlidir. Senin yaran kendi kendine, orman yasalarıyla, herhangi bir müdahale olmadan iyileşecek.

O SIRADA — ERMAN ÇAĞLAR

Kediler kaliteyi hissederler. Sonra onu ısırırlar, sonra tırnaklarıyla enine boyuna tırmıklarlar, sonra üzerine yatarlar, sonra siz «aaaa» deyince «pardon ya bu senin zor kazandığın paralarla aldığın bir şey miydi? Hiç farkında değilim, son zamanlarda biraz dalgınım, sanırım havalardan olmalı.» der gibi bakarlar. «İn oradan! LAN! İn oradan! Ne yapmışsın! Neler yapmışsın! Yapma!» diye bağırdığınızda, «özel hayatımla ilgili sorunlarım var. Net bir şey yok, yolunda aslında her şey ama bilmiyorum, durgunum işte bu aralar...» der gibi bakarlar.

Üçüncü katta oturan ve paralarına kıyıp kendisine çok güzel bir motosiklet alan çocuğun başına bu sırayla tam olarak bu olaylar geliyordu. Giriş katında oturduğum ve penceremin önüne park edilen bu parlak motorsiklete her gün cayır cayır nazar değdirdiğim için olaylara çok hakimim. Benim de kapının önünde motorsikletim var, elden ayaktan

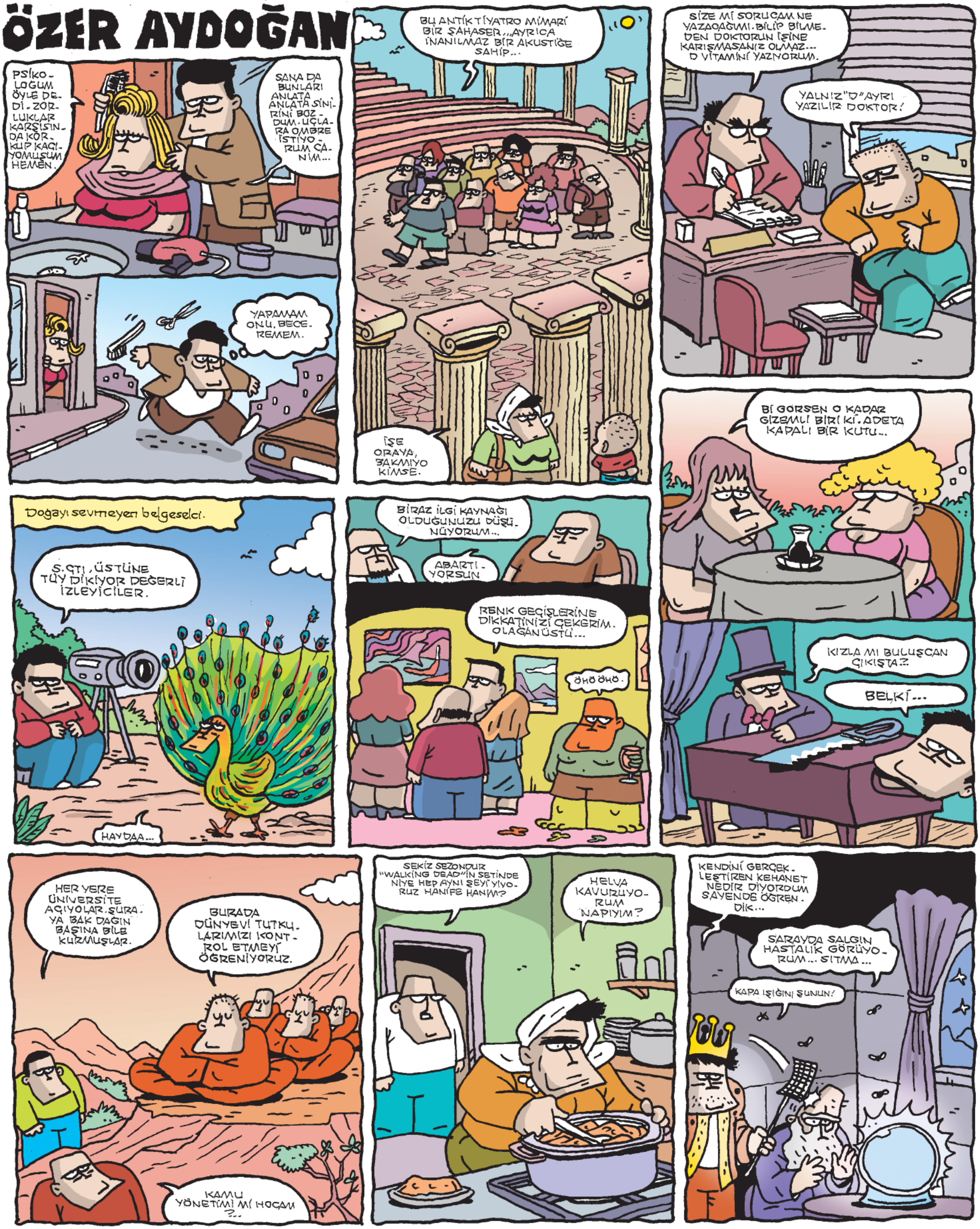
düşmüş ama hala iyi giyinmeye çalışan, hala kumaş pantolon üzerine otuz sene önce şaşalı günlerde alınmış beyaz Tommy Hilfiger sivitşört giyerek görüntüyü kurtarmaya uğraşan yaşlılara benziyor. Biraz üzerine gitsen «ithalat yaptığımız dönemde çok paralar kazandık, yani şöyle söyleyeyim bir giydiğim beyaz sivitşörtü bir daha giymezdim, benim belki elli altmış tane beyaz sivitşörtüm vardı. Öyle bir huyum vardı, bir kere giyilen beyaz sivitşört bana kirlenmiş, bozulmuş geliyordu. Ama işte ortaklarımızdan biri şirketi dolandırdı, davalar açıldı falan, işler yolunda giderken yanımızda olan eşimiz dostumuz -ya da dost ZANNETTİKLERİMİZ- diyeyim, onlar da birden ortadan kayboldular. Eşime, dostuma, bütün akrabalarıma her yurtdışı tatilinden beyaz sivitşört getirirdim. Öyle bir huyum vardı. Bize misafirliğe gelirken mutlaka o sivitşörtleri giyerlerdi. (Burada cüzdanından aşınmış, yer yer yırtılmış ve solmuş bir fotoğraf çıkartıyor, fotoğrafta her yaştan yaklaşık ondokuz, yirmi kişi var, hepsi beyaz sivitşörtler giymiş, gösterişli bir evin salonunda toplanmışlar, yüzler gülüyor. 19 Mayıs gösterisiyle Funny Games (Neşeli Oyunlar) filmi arası tedirgin edici bir havası var fotoğrafın) Bak bu ikisi eski eşimin abileri, bunlar onların çocukları, bunlar dayımlar, bu babamın diğer eşinden olan üvey kardeşim... Doğum günümde bana sürpriz yapmışlar, hepsi böyle bir örnek benim aldığım Hugo Boss sivitşörtleri giymişler. O zaman Hugo Boss Türkiye'de yoktu, ben İtalya'ya gittikçe hediye alıp getiriyordum. Şimdi

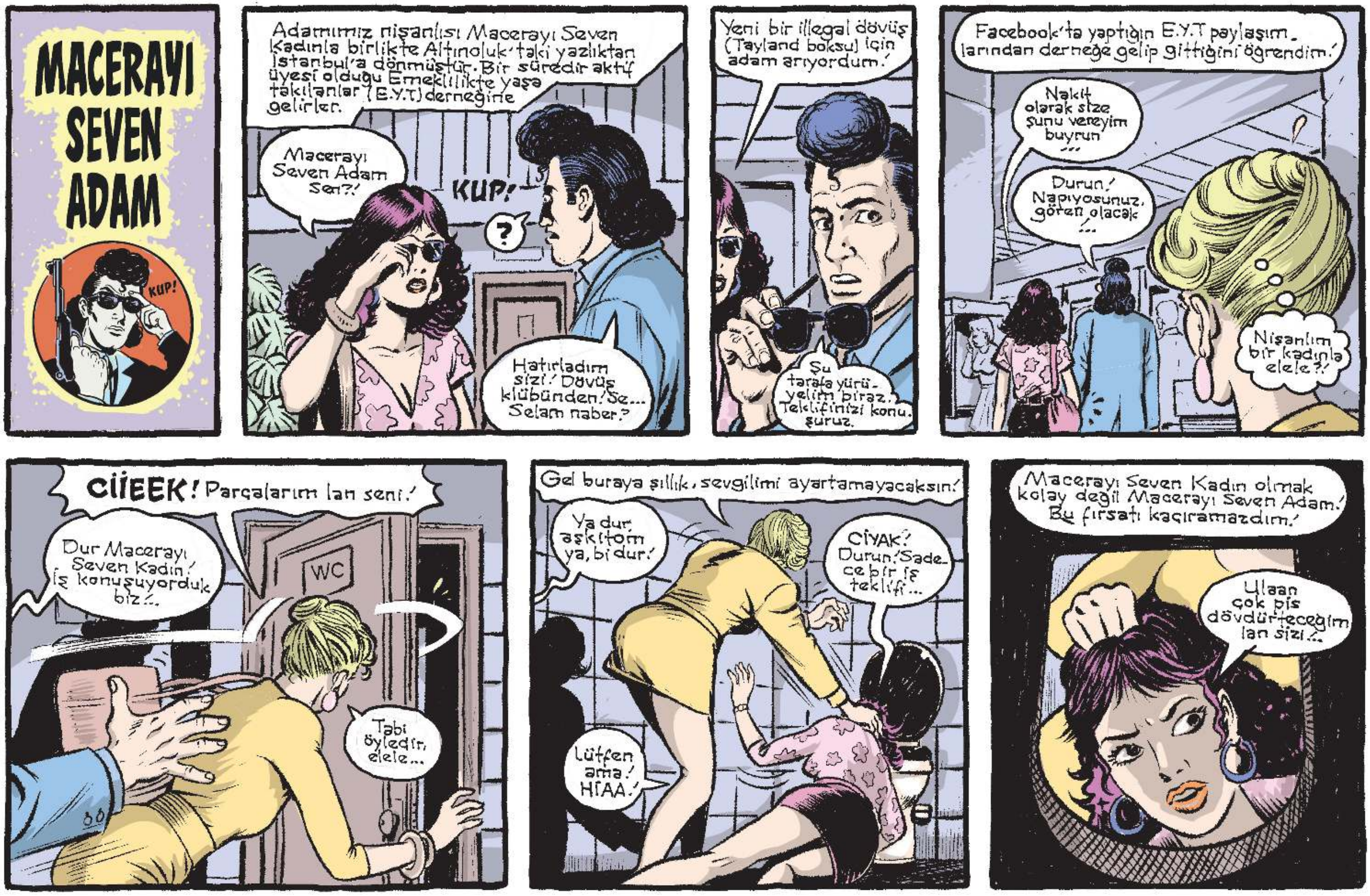

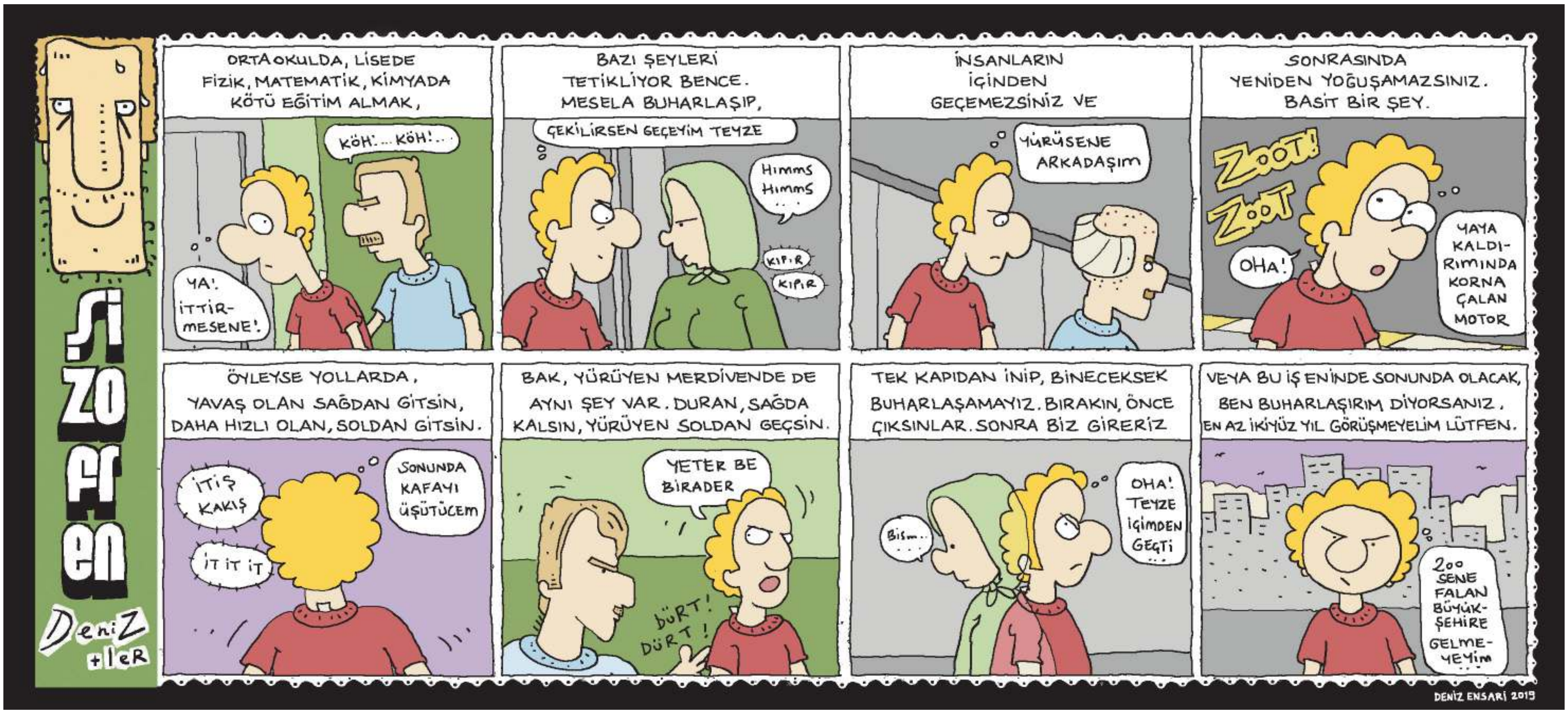
gitsem, Milan'daki Hugo Boss mağazasının müdürü Cladio bey vardı, hala tanır beni. Sonra bu eski eşimin abileri hileyle davayla o evi de elimizden aldılar... Neyse...» diye anlatacak gibi bir havası var. Bu deri koltuklarıyla, krom kaplama aynalarıyla yanarlı dönerli boyasıyla havalı komşu motorsikleti gelmeden önce dışarıdan «fakir ama ne kadar beyefendi» şeklinde görülüyordu motorum. Şimdi «bu kuryeler insan hayatını hiçe sayıyorlar, kaldırımdan gidiyorlar» gibisinden bakıyorlar.

O yüzden mahallenin kalpten sabıkalı kedilerinin benim motora değil, kaliteli motora dadanmalarına şaşırmadım. Geldiği günün haftası gerçek deri koltuğunu yediler cihazın. Koltuğa yatmayı akıl eden, tırnaklarıyla deldi; yatmayı akıl edemeyen selenin alt tarafındaki kısımları ağzıyla çiğnedi. Bilmiyorum, belki de çok kaliteli ve çok gerçek bir deri, o yüzden kuzulu ton balıklı mama kokusu aldılar aletten. Bilemiyorum. Çocuk çok üzülüyor, görüyorum.

ÖZER AYDOĞAN
PSİKOLOGUM ÖYLE DEDİ. ZORLUKLAR KARŞISINDA KORKUP KAÇIYOMUŞUM HEMEN.
SANA DA BUNLARI ANLATA ANLATA SİNİRİNİ BOZDUM. UÇLARA OMBRE İSTİYORUM CANIM...
YAPAMAM ONU. BECEREMEM.
BU ANTİK TİYATRO MİMARİ BİR ŞAHASER... AYRICA İNANILMAZ BİR AKUSTİĞE SAHİP...
İŞE ORAYA, BAKMIYO KİMSE.
SİZE Mİ SORUCAM NE YAZACAĞIMI. BİLİP BİLMEDEN DOKTORUN İŞİNE KARIŞMASANIZ OLMAZ... D VİTAMİNİ YAZIYORUM.
YALNIZ "D" AYRI YAZILIR DOKTOR!
Bİ GÖRSEN O KADAR GİZEMLİ BİRİ Kİ. ADETA KAPALI BİR KUTU...
KIZLA MI BULUŞCAN ÇIKIŞTA?
BELKİ...
Doğayı sevmeyen belgeselci.
S.ÇTI, ÜSTÜNE TÜY DİKİYOR DEĞERLİ İZLEYİCİLER.
HAYDAA...
BİRAZ İLGİ KAYNAĞI OLDUĞUNUZU DÜŞÜNÜYORUM...
ABARTIYORSUN
RENK GEÇİŞLERİNE DİKKATİNİZİ ÇEKERİM. OLAĞANÜSTÜ...
ÖHÖ ÖHÖ.
HER YERE ÜNİVERSİTE AÇIYOLAR. ŞURAYA BAK DAĞIN BAŞINA BİLE KURMUŞLAR.
BURADA DÜNYEVİ TUTKULARIMIZI KONTROL ETMEYİ ÖĞRENİYORUZ.
KAMU YÖNETİMİ Mİ HOCAM?..
SEKİZ SEZONDUR "WALKING DEAD"İN SETİNDE NİYE HEP AYNI ŞEYİ YİYORUZ HANİFE HANIM?
HELVA KAVURUYORUM NAPIYIM?
KENDİNİ GERÇEKLEŞTİREN KEHANET NEDİR DİYORDUM SAYENDE ÖĞRENDİK...
SARAYDA SALGIN HASTALIK GÖRÜYORUM... SITMA...
KAPA IŞIĞINI ŞUNUN!

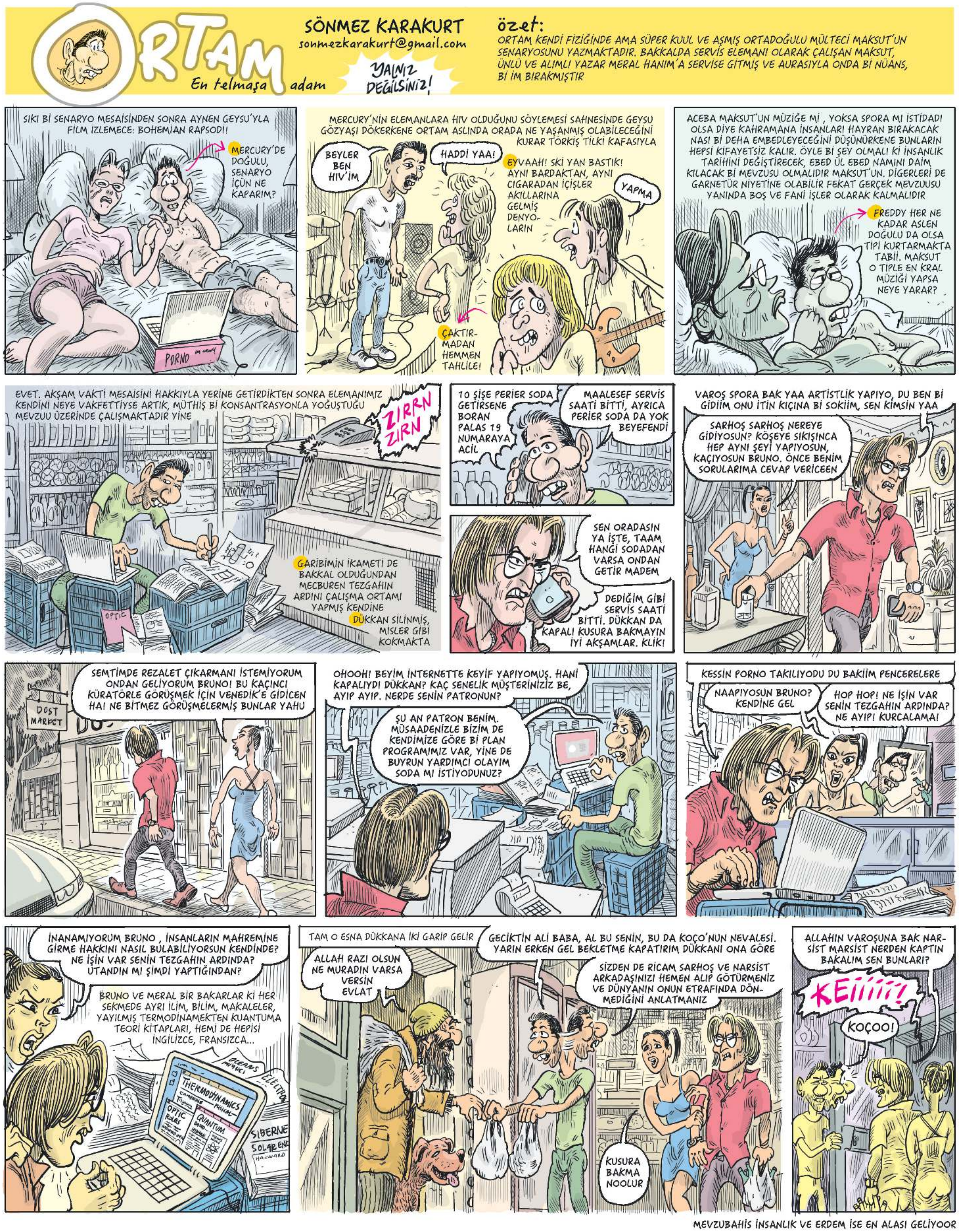
UYKUSUZ

Haftalık Mizah Dergisi | 31 Temmuz 2019 | Sayı: 622

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin
Kaligrafi: Şevki Sayışman **Satış Sorumlusu:** Selami Yamak
Adres: Asmalımescit Mah. Asmalımescit Sok. No: 29/4 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: İleri Basım Mat. Amb. Reklam Tanıtım Yayın ve Teknik Hiz. Tic. A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 32 58
Genel Dağıtım: TURKUVAZ DAĞITIM TEL-0216 585 90 00
Abonelik: **Yurtiçi:** PTT kargo ile 250 TL. Özel kargo teslimatlı 340 TL **Yurtdışı:** **Avrupa** 100 Euro. **Uzakdoğu** 150 USD.
IBAN Numaralarımız:
(Alıcı: Mürekkep basın) **TL:** TR59 0006 2000 0680 0006 2974 32 **USD:** TR78 0006 2000 0680 0009 0849 67 **EUR:** TR08 0006 2000 0680 0009 0849 66

Dergimize ulaşamadığınız bayiler için iletişim adresi ve telefon numaralarımız **selamiyamak@gmail.com 0212 245 53 38/39**

ORTAM
En telmaşa adam
SÖNMEZ KARAKURT
sonmezkarakurt@gmail.com
YALNIZ DEĞİLSİNİZ!
özet:
ORTAM KENDİ FİZİĞİNDE AMA SÜPER KUUL VE AŞMIŞ ORTADOĞULU MÜLTECİ MAKSUT'UN SENARYOSUNU YAZMAKTADIR. BAKKALDA SERVİS ELEMANI OLARAK ÇALIŞAN MAKSUT, ÜNLÜ VE ALIMLI YAZAR MERAL HANIM'A SERVİSE GİTMİŞ VE AURASIYLA ONDA Bİ NÜANS, Bİ İM BIRAKMIŞTIR
SIKI Bİ SENARYO MESAİSİNDEN SONRA AYNEN GEYSU'YLA FİLM İZLEMECE: BOHEMIAN RAPSODİ!
MERCURY'DE DOĞULU, SENARYO İÇÜN NE KAPARIM?
PORNO
MERCURY'NİN ELEMANLARA HIV OLDUĞUNU SÖYLEMESİ SAHNESİNDE GEYSU GÖZYAŞI DÖKERKENE ORTAM ASLINDA ORADA NE YAŞANMIŞ OLABİLECEĞİNİ KURAR TÖRKİŞ TİLKİ KAFASIYLA
BEYLER BEN HIV'İM
HADDİ YAA!
EYVAAH! SKİ YAN BASTIK! AYNI BARDAKTAN, AYNI CIGARADAN İÇİŞLER AKILLARINA GELMİŞ DENYOLARIN
YAPMA
ÇAKTIRMADAN HEMMEN TAHLİLE!
ACEBA MAKSUT'UN MÜZİĞE Mİ, YOKSA SPORA MI İSTİDADI OLSA DİYE KAHRAMANA İNSANLARI HAYRAN BIRAKACAK NASI Bİ DEHA EMBEDLEYECEĞİNİ DÜŞÜNÜRKENE BUNLARIN HEPSİ KİFAYETSİZ KALIR. ÖYLE Bİ ŞEY OLMALI Kİ İNSANLIK TARİHİNİ DEĞİŞTİRECEK, EBED ÜL EBED NAMINI DAİM KILACAK Bİ MEVZUSU OLMALIDIR MAKSUT'UN. DİĞERLERİ DE GARNETÜR NİYETİNE OLABİLİR FEKAT GERÇEK MEVZUUSU YANINDA BOŞ VE FANİ İŞLER OLARAK KALMALIDIR
FREDDY HER NE KADAR ASLEN DOĞULU DA OLSA TİPİ KURTARMAKTA TABİİ. MAKSUT O TİPLE EN KRAL MÜZİĞİ YAPSA NEYE YARAR?
EVET. AKŞAM VAKTİ MESAİSİNİ HAKKIYLA YERİNE GETİRDİKTEN SONRA ELEMANIMIZ KENDİNİ NEYE VAKFETTİYSE ARTIK, MÜTHİŞ Bİ KONSANTRASYONLA YOĞUŞTUĞU MEVZUU ÜZERİNDE ÇALIŞMAKTADIR YİNE
ZIRRN ZIRN
GARİBİMİN İKAMETİ DE BAKKAL OLDUĞUNDAN MECBUREN TEZGAHIN ARDINI ÇALIŞMA ORTAMI YAPMIŞ KENDİNE
DÜKKAN SİLİNMİŞ, MİSLER GİBİ KOKMAKTA
OPTIC
10 ŞİŞE PERİER SODA GETİRSENE BORAN PALAS 19 NUMARAYA ACİL
MAALESEF SERVİS SAATİ BİTTİ, AYRICA PERİER SODA DA YOK BEYEFENDİ
SEN ORADASIN YA İŞTE, TAAM HANGİ SODADAN VARSA ONDAN GETİR MADEM
DEDİĞİM GİBİ SERVİS SAATİ BİTTİ. DÜKKAN DA KAPALI KUSURA BAKMAYIN İYİ AKŞAMLAR. KLİK!
VAROŞ SPORA BAK YAA ARTİSTLİK YAPIYO, DU BEN Bİ GİDİİM ONU İTİN KIÇINA Bİ SOKİİM, SEN KİMSİN YAA
SARHOŞ SARHOŞ NEREYE GİDİYOSUN? KÖŞEYE SIKIŞINCA HEP AYNI ŞEYİ YAPIYOSUN, KAÇIYOSUN BRUNO. ÖNCE BENİM SORULARIMA CEVAP VERİCEEN
SEMTİMDE REZALET ÇIKARMANI İSTEMİYORUM ONDAN GELİYORUM BRUNO! BU KAÇINCI KÜRATÖRLE GÖRÜŞMEK İÇİN VENEDİK'E GİDİCEN HA! NE BİTMEZ GÖRÜŞMELERMİŞ BUNLAR YAHU
DOST MARKET
OHOOH! BEYİM İNTERNETTE KEYİF YAPIYOMUŞ. HANİ KAPALIYDI DÜKKAN? KAÇ SENELİK MÜŞTERİNİZİZ BE, AYIP AYIP. NERDE SENİN PATRONUN?
ŞU AN PATRON BENİM. MÜSAADENİZLE BİZİM DE KENDİMİZE GÖRE Bİ PLAN PROGRAMIMIZ VAR, YİNE DE BUYRUN YARDIMCI OLAYIM SODA MI İSTİYODUNUZ?
KESSİN PORNO TAKILIYODU DU BAKİİM PENCERELERE
NAAPIYOSUN BRUNO? KENDİNE GEL
HOP HOP! NE İŞİN VAR SENİN TEZGAHIN ARDINDA? NE AYIP! KURCALAMA!
İNANAMIYORUM BRUNO, İNSANLARIN MAHREMİNE GİRME HAKKINI NASIL BULABİLİYORSUN KENDİNDE? NE İŞİN VAR SENİN TEZGAHIN ARDINDA? UTANDIN MI ŞİMDİ YAPTIĞINDAN?
BRUNO VE MERAL BİR BAKARLAR Kİ HER SEKMEDE AYRI İLİM, BİLİM, MAKALELER, YAYILMIŞ TERMODİNAMİKTEN KUANTUMA TEORİ KİTAPLARI, HEMİ DE HEPİSİ İNGİLİZCE, FRANSIZCA...
THERMODYNAMICS
OPTIC
QUANTUM
SIBERNE
SOLAR ENE
TAM O ESNA DÜKKANA İKİ GARİP GELİR
ALLAH RAZI OLSUN NE MURADIN VARSA VERSİN EVLAT
GECİKTİN ALİ BABA, AL BU SENİN, BU DA KOÇO'NUN NEVALESİ. YARIN ERKEN GEL BEKLETME KAPATIRIM DÜKKANI ONA GÖRE
SİZDEN DE RİCAM SARHOŞ VE NARSİST ARKADAŞINIZI HEMEN ALIP GÖTÜRMENİZ VE DÜNYANIN ONUN ETRAFINDA DÖNMEDİĞİNİ ANLATMANIZ
KUSURA BAKMA NOOLUR
ALLAHIN VAROŞUNA BAK NARSİST MARSİST NERDEN KAPTIN BAKALIM SEN BUNLARI?
KEİİİİİ!
KOÇOO!
MEVZUBAHİS İNSANLIK VE ERDEM İSE EN ALASI GELİYOOR

UYKUSUZ

7 AĞUSTOS ÇARŞAMBA
SAYI: 2019/**32** No: **623**
5 TL.
K.K.T.C. FİYATI: 6 TL.
ISSN 1307-7619

Kaz Dağları'nda altın madeni uğruna ağaç katliamı yaşanıyor.

nisan hakan
ÜHÜÜ HİÇBİ ŞEY HAYAL ETTİĞİM GİBİ OLMUYOOO!..
DÜĞÜN SEN PLAN YAPARKEN BAŞINA GELENLERDİR...
PIT PIT!..
BU ARALAR BAKIYOSUN KENDİNE... YOKSA BİRİ Mİ VAR?..
YOO SADECE BİRAZ YAŞAMA SEVİNCİ GELMİŞTİ SAYENDE KAÇTI YİNE!..
ÇAT ÇAT!...
DAN DAN DAN DAN!...
TAM ARKANDA ACAYİP Bİ MANİTA VAR AMA HEMEN BAKMA, BEN DİYİNCE BAK...
TAMAM...
...
BAKİYİM Mİ?
AŞIK OLDUM YENGENE BAKARSAN GÖZÜNÜ OYARIM!..
O BENİM BACIM...
HEM İYİ ANLAŞIYOSUNUZ HEM DE ÇOK YAKIŞIYOSUNUZ!.. NEDEN SEVGİLİ DEĞİLSİNİZ?..
BEN GEYİM...
ANASINI AVRADINI S.KEYİM!..
ÇAAT!
DÜNYADAKİ SON ERKEK SEN OLSAN BİLE HAYIR!..
BÜYÜK FELAKET SONRASI...
AYY GÖZLERİN KAHVE MİYDİ SENİİİN?..
HANİ BAKİYİM NE DİYE KAYDETTİN BENİ TELEFONA?..
HIMM İYİ BİŞEY SANIRIM...
KOBRA KEMAL
HAYAT KAZANMAN GEREKEN BİR YARIŞ DEĞİLDİR EVLAT...
YAV HE HE!..
AAA PELİN!..
NABER PELİN!..
SEVGİLİM VAR YAKLAŞMAYIN!.. MANİTA YAPTIM BEN GİDİN!..
BROAM!
YAVAŞ LAN ÖKÜZ! SEVGİLİM VAR BENİM HAYVAN!..
İİ-İİ-YK!

Gerçek kötüler...

İstesem, plan yapsam, yıllarca düşünsem bunlar kadar kötü olamam ya. Adamlar bildiğin kötülük yapmak için dünyaya gelmişler. Ekosistemde iyiler ve kötüler varsa, bunlar gerçek kötüler. Kötülük için kötülük yapan kötüler. Ya istesem bu kadar kötü olamam, adamlar organize bir biçimde iyiliğin karşısındalar.

Adamlar çeşitliliğin zaten karşısında, çok sesliliği hiç sevmiyorlar, ya bi de tam feci yalancılar. Ne yapıyorlarsa, çıkıp bir de tam tersini söylüyorlar. Nasıl bir yalancılık, nasıl bir kötülük isteğidir bu?

Nasıl bir motivasyonla bu kadar kötü olmayı başarıyorlar acaba? Yani şimdi dünyada da kötülüğü hakkıyla yapanlara bakınca nedense hep aynı şey bunlar. Aynısının içki içeni, aynısının başka dine tapanı, aynısının daha okumuşu ya da aynısının başka dil konuşanı. Hepsi kötü, hepsi sadece kendisini düşünüyor. Kendisini düşünüyor ama vizyon yok. Para çok ama nasıl harcayacağını bilmiyor. En pahalı uçakla olmuyor, en pahalı arabayla da olmuyor, en pahalı elbise de en güzel elbise olmuyor. En pahalı takım bile sırıtıyor giyinmeyi bilmeyenin üzerinde.

İşin güzeli de hem giyinmeyi bilmiyor, hem de öğrenmek dahi istemiyor. Yeniliğe kapalı, yeni olan eskiyi bozar onun kafasında. Kafasında da çok fazla şey yok. Büyüdükçe kendini daha güçlü, daha saygın hissediyor gerçek kötü. Gerçek kötü tüm reddettiği şeyleri olmak istiyor. Hiçbir derdi tasası, kendini daha iyiye getirme çabası yok. Kendinden başka kimseleri beğenmiyor, sevmiyor zaten. Herkesin ona düşman olduğunu düşünüyor. Giderek de zaten çevresine bu huzursuzluğu vere vere herkesi düşmanı ediyor.

Mahallenin uyumsuz, sevimsiz okulu bırakmış, okulda da ona buna atar yapmış, hocalarını darlamış, hep problem olmuş, derste dersi dinlememiş, zamanı gelince çalışmamış, çalışmayı sevmemiş, güç bela kopyayla, onla bunla sınıfı geçmiş ama hiçbir şey öğrenmemiş.

Çıkışta çalışan öğrencileri de darlıyor, ona buna iş oluyor. Sürekli bi itiş kakış. Tabii belli bir yaşa kadar böyle güzel gidiyor. Sonra akranları büyüyor, bu genç irisi de büyüyor. Akranları okula devam ediyor, bu mahallede emlakçılık işine giriyor. Mahallede satılmadık yer bırakmıyor. Akranları güzel güzel okullarını okuyup, meslek sahibi olurken bizimkisi başkasının çalışıp kazandığı malını başkasına satarak para kazanıyor. Bizimkisi iyi bir tüccar oluyor, araba alıyor hemen kendisine. En pahalısından istiyor hep. Çünkü biliyor ki en güzeli, her zaman en pahalısı. Arabası dışında bir şeyi de yok. Ev alıyor kazandığı paralarla. Ev alıyor sadece, evin içine bir şey alamıyor. Kitap okumuyor, sinemaya gitmiyor, opera, bale male zaten onlar da ne? Antik şehir gezmiyor, mahallesinden dışarı çıkmıyor. Şehrini bile tanımak istemiyor, en fazla geceleri arabasıyla sokaklarda gazlıyor. Dolaşmak, gezmek, görmek, öğrenmek gibi bir derdi yok, istemiyor. Çocukları var, onları da sevmiyor. Seviyor ama hep kötü davranıyor, bir bağırma bir çağırma sürekli. Sürekli evdeki herkese ayar kayıyor, herkese atar, herkese gider yapıyor. Çünkü kimse onu sevmiyor ona göre. Seveni bile korkusundan hürmet gösteriyor. Saygının kazanılacak bir şey olduğunu bilmiyor çünkü. Çünkü zaten hiçbir şeye saygısı sevgisi yok. Öyle olduğunu söylese de hep tersini yapıyor. En ahlaklı görünüyor, hep ahlaksızlık yapıyor. Kendisi gibi olmayana kara çalıyor, ama her gün ondan bundan çalıyor. Emlakçılık yapa yapa devam ediyor. Daha büyük bir ofise geçiyor. Yine aynı vizyon, vizyon yok... Aynı dükkanın daha genişine geçiyor. Aynı sevimsiz masa, aynı sevimsiz koltuk ve sehpa...

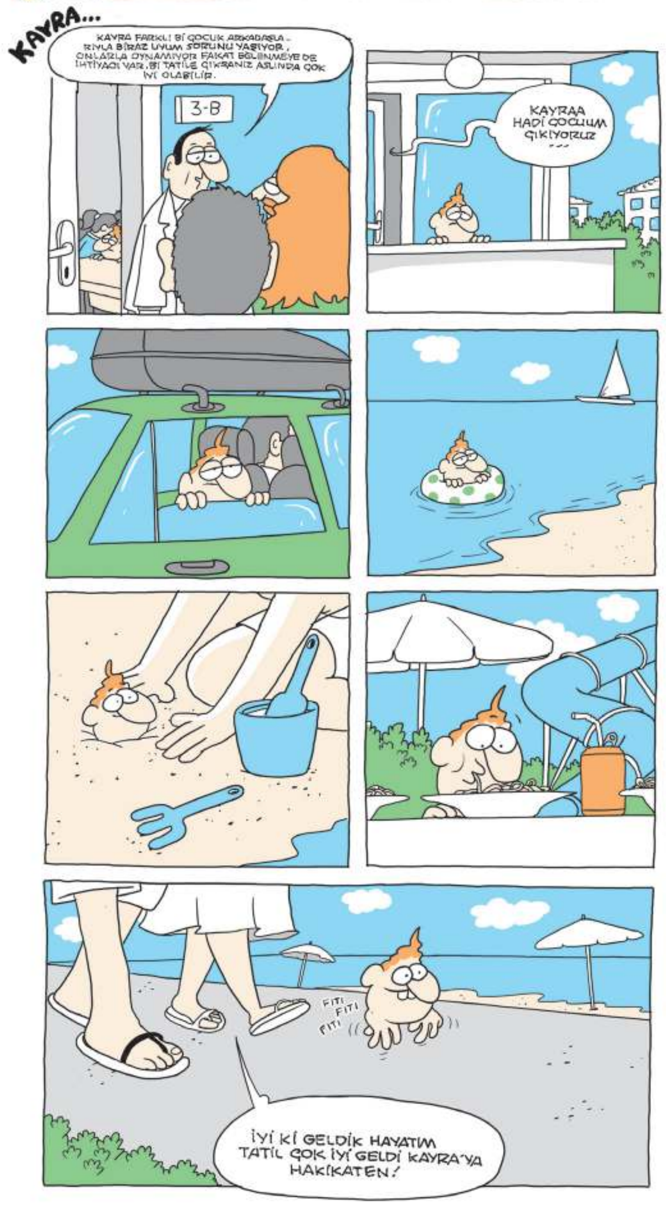
Kelimeler boş kalıyor kendisine çünkü kimseyi dinlemiyor. Bomboş geliyor, her yeri de bomboş ediyor. Bütün güzellikleri karartmaya geliyor. Belki de kendisini güzellik sanıyor, nimet gibi görüyor ama nafile.

Hayat zaten koca bir yalan.

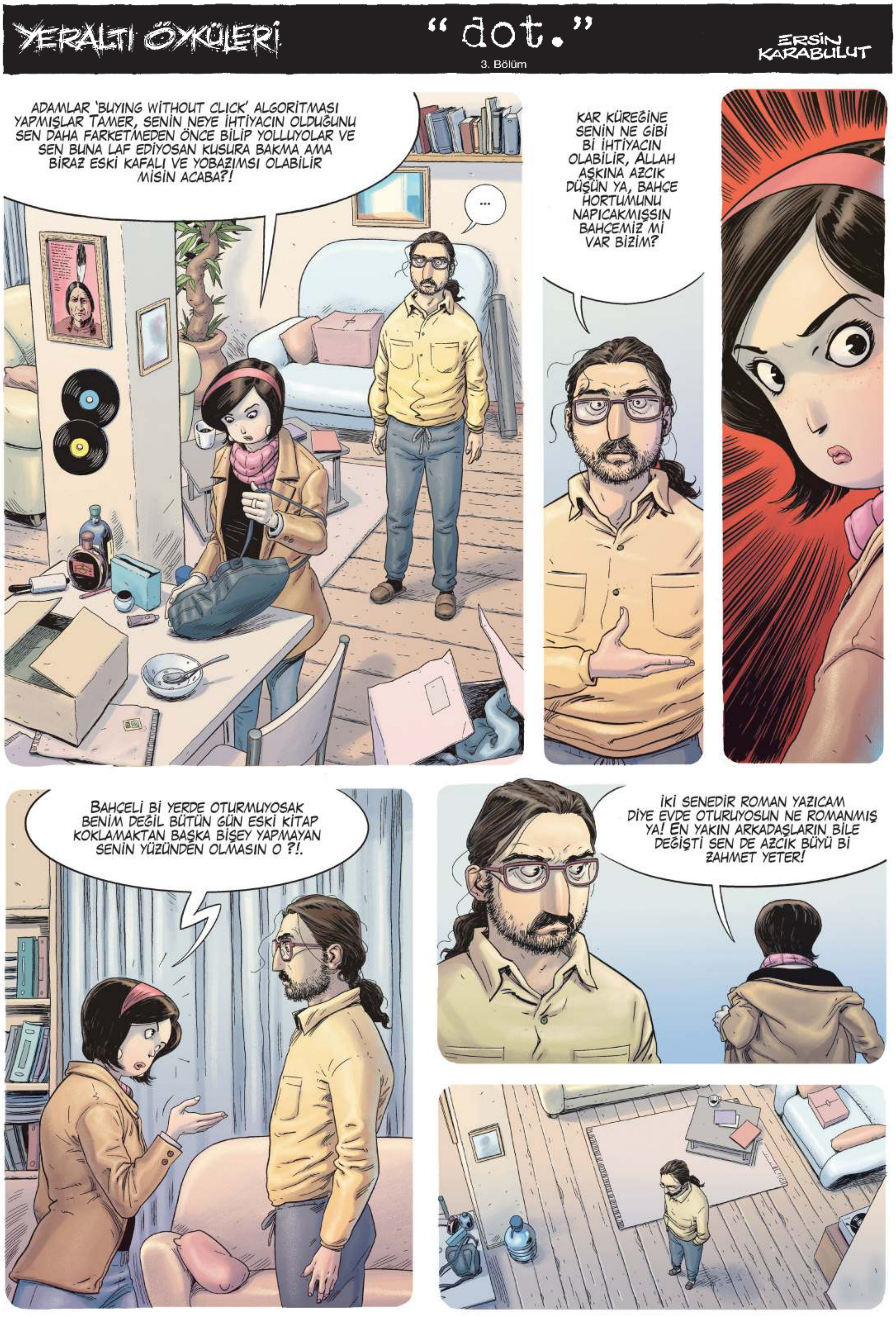

BEN · ALPAY ERDEM

æ Merhaba.

æ Bir keresinde de çok eskilerde bir sevgilim vardı. Bu arada başka bir sevgilim daha vardı fakat onu pek sevmiyordum. Asıl sevdiğim sevgilim ise beni pek sevmiyordu. Bir şey yapmak zorundaydım. Beni seven sevgilimi de ben sevmiyordum, ondan ayrılmak istiyordum. Fakat peşimi bir türlü bırakmıyordu. Allah'ım ne zor zamanlardı. Bir şey yapmak zorundaydım. Dım. Im. Mım. Dedim ki sevdiğim sevgilime, beni az seven sevgilime. O zamanlar İsmail Hasta Ruh'un temelleri atılıyormuş bir yandan da, o da var. Olay tam İsmail Hasta Ruh kafası çünkü. Dedim ki sevdiğim beni az seven sevgilime. "Yüzünü yüzüme dövme yaptıracağım" dedim. "Manyak mısın lan sen" dedi, "yüzümü yüzüne dövme yaptırmak ne demek" dedi. "Niye öyle diyorsun ki" dedim. "Yüzünü yüzüme dövme yaptırıyorum diye manyak mı oluyorum yani ben şimdi" dedim. "Dik alası oluyorsun hem de" dedi. "Hiç de bilemene bir kere" dedim. "Seviyorum seni, bunu göstermek için bir şey yapmak zorundayım" dedim. "Vallahi dava açarım sana, seviyormuş, senin sevgilin yok mu oğlum, git onun yüzünü yüzüne dövme yaptır madem illa da yüzüne birinin yüzünü dövme yaptıracaksan" dedi. "Yüze yüz dövmesi yaptırmak ne zaten bir kere" dedi. "Sevmiyorum ki onu" dedim. "Zaten o da görsün istiyorum, biraz da o yüzden" dedim. "Haa, o yüzden yüzümü yüzüne dövme yaptırıyorsun" dedi. "Tam öyle de değil aslında" dedim. "Neyse ne Alpay, yaptırmayacaksın yüzümü yüzüne dövme, o kadar" dedi. Dedim "sen buna karar veremezsin, öyle bir yaptırırım ki yüzünü yüzüme dövme, şaşırırsın, sana soracak değilim yüzünü yüzüme dövme yaptırırken, hele ben bir yaptırayım da yüzünü yüzüme dövme, sen de bir gör bakalım nasıl oluyormuş yüzün yüzüme dövme, hele bir gör bakalım bir sen" dedim. "Şimdi kafayı yiyeceğim" dedi. "Yüzümü yüzüne dövme yaptırmakla seni seveceğimi düşünüyorsan, büyük yanlışlardasın" dedi. "Hiç de öyle bir şey düşünmüyorum" dedim. "Ben kararımı vermişim, yaptırıyorum yüzünü yüzüme dövme, ister sev ister sevme, ben öyle yüzün yüzümde, yaşarım krallar gibi aşkımı, o olur" dedim. "Çattık yemin ediyorum" dedi. "Çattıysan çattın, yürrüü" dedim. Bir de kovdum kızı. Hızımı alamıyorum. Velhasılıkelam, yaptırmadım tabii yüzünü yüzüme dövme. Sadece biraz rahatsız etmek istemiştim kendisini, bunu da başardım. Zaten çok da sevmiyordum kendisini. Uyuz bir kızdı. Diğer sevgilimden ayrıldım zaten sonra. O dönem de öyle bir dönemdi. Bazı şeyler yerli yerine oturuyor, bazı şeyler ise hiç oturmuyordu. Bazen her şey çok güzel oluyor, bazen ne yapsan olmuyordu. Öyle bir dönemdi işte o dönem.

æ Peki dükkanların koli koli zar aldığını biliyor muydunuz. Yani dükkan derken, her dükkan değil tabii, zarlı dükkan. Nedir zarlı dükkan, işte ne bileyim, nargilecidir, işte ne bileyim, tavla oynanan yerdir. Müşteri denilen kişinin şu hayattaki en büyük manyaklığının, zar çalmak olduğunu biliyor muydunuz. Bayağı, zarları çalıyormuş ya bezemekler bana. Yemin ediyorum ya, zar çalmak ne demek. O kadar çok zar çalınıyormuş ki, dükkanlar artık ne yapacaklarını şaşırmışlar. Önlem de alamıyorlar. Böyle bir şeye nasıl önlem alınır ki. Zar çalana nasıl önlem alınır. Hadi gözünle gördün, çaldı zarı, böyle bir şey müşteriye nasıl söylenir. Müşteri demeyecek mi, "bir tane zarın muhabbetini mi yapıyorsun, bir daha da gelmem buraya, hatıra olarak almıştım" demeyecek mi. O yüzden yapacak hiçbir şey yok. Ha peki bu kadar zar çalınıyor, bu zarlar nereye gidiyor. O da büyük muamma. Ben o kadar insanın evine girer çıkarım, zar lazım olsa evde ilaç için bir zar bulamam. Yok yani. Nerede aga bunca zarlar. Bende de yok mesela zar. Ha ben zar çalmıyorum, o yüzden yok zar, ama sanki çalsam da olmazmış gibi bende zar. Gerçekten çok acayip. Ne yapıyorsunuz arkadaşlar gerçekten bu zarları. Lütfen ya. Yemin ediyorum beni bir aydınlatın eğer bu köşeyi okuyorsanız. Yandım çünkü ben zarları düşündükçe.

æ Yaz günlerinin en kötü yanı, evde donla otururken kapı çalması. Yemin ediyorum ya. Deli çıkacağım. Arkadaş, kapıyı açmasan da olmaz. Kargosu geliyor, suyu geliyor. Ne de çok insan geliyor. Sürekli birileri geliyor. Kışın sorun değil de yazın fena aga. Ben evde donla oturan bir insanım. Yaz mevsimini de zaten bu yüzden her sene iple çekiyorum. Yazcıyım ben, çünkü doncuyum. Doncu olan herkes yazcıdır. Kapı bir çalıyor, vallah ne yapacağımı bilemiyorum. İnsan en azından eynine bir tişört giymeli değil mi. Donun üzerine de bir kısa pantolon he mi. Tamam da nereden bulacağım. Ben bu tişörtü, ben bu kısa pantolonu nereden bulacağım. Bir de vakit de kısıtlı. Otomatiğe bastıktan sonra, tişörtü pantolonu bir yerlerden bulup, sanki onlar hep üzerimdeymiş gibi giyinmek için sadece kırk beş saniyem var. Ölçtüm çünkü. Bir insanın donunu toplaması için lazım olan süre zaten bir buçuk dakika. Her defasında nasıl oluyor bilmiyorum ama kırk beş saniye içinde çıkıveriyorum karşısına sucunun tiril gibi. Sucu gider gitmez sanat için soyunur gibi soyunuyorum yine hızla yemin ediyorum. Yazcıyım ben fakat çilesi de çok fena.

æ Hoşça kal.

"HEY"
10 Ağustos Cumartesi / **Kadıköy Bahane** / Saat: 21.00 / bilgi: 0216 345 54 49
17 Ağustos Cumartesi / **BKM Mutfak** / Saat: 21.45 / bilgi: 0212 327 72 00

Silahlı Saldırı

Devamı haftaya

Belki eski okurlar hatırlar isteyen herkesin beş tane silaha kadar ruhsat alabilmesini, beş tabancadan ikisini bellerine takıp gezebilmesini serbest bırakan meclis komisyonu çalışmasını eleştirirken Silah Üreticileri, Satıcıları ve Sevenleri Derneği diye bir dernek olduğunu öğrenip delirmiştim.

Bakın şimdi aklıma geldikçe yine asabım bozuluyor. İnsan vardır kuş sever, bizim Alpay gibi kuşbazdır, sürekli gözü havada kuş seyreder, kuş da kuş diye gezer, rivayet o ki Osmanlı'da bunların şahitliği de kabul olmaz ama anlaşılır bir şey neticede kuş, uçuyor, ötüyor, renkli falan.

Başka insan vardır hayvan sever, kaburgaya, şişe pirzolaya dayanamaz, Emrah gibi havalar ısındı mı mangalın başından alamazsın, ben olsam mangalcının şahitliğini de saymam ya, o sayılıyor işte. Ama o da anlaşılır, neticede adam besleniyor, damak tadının peşine düşmüş. Mani olamazsın. Zaten Emrah iri adam, mani olmaya da kalkmazsın, iri adam sakin olur ama sakinliğinin ardında iriliğinden aldığı güven yatar.

Ha başka insan vardır o da hayvanı yeme amaçlı değil dostluk amaçlı sever, kedi besler, köpek besler, Mike Tyson ve Ahu Tuğba ise kaplan besler. (Mike Tyson ve Ahu Tuğba'nın bir kategoride buluşacağı hiç aklıma gelmezdi ama dağ dağ kavuşmaz, insan insana kavuşur işte.) Sevgisini abartıp sokak hayvanlarını sahiplenen, barınaklara kilo kilo mama taşıyan hatta Emrah gibi mangalcıların koyunu kuzunu lüpletmesini dahi protesto amacıyla mangallara su sıkan hayvanseverler de var.

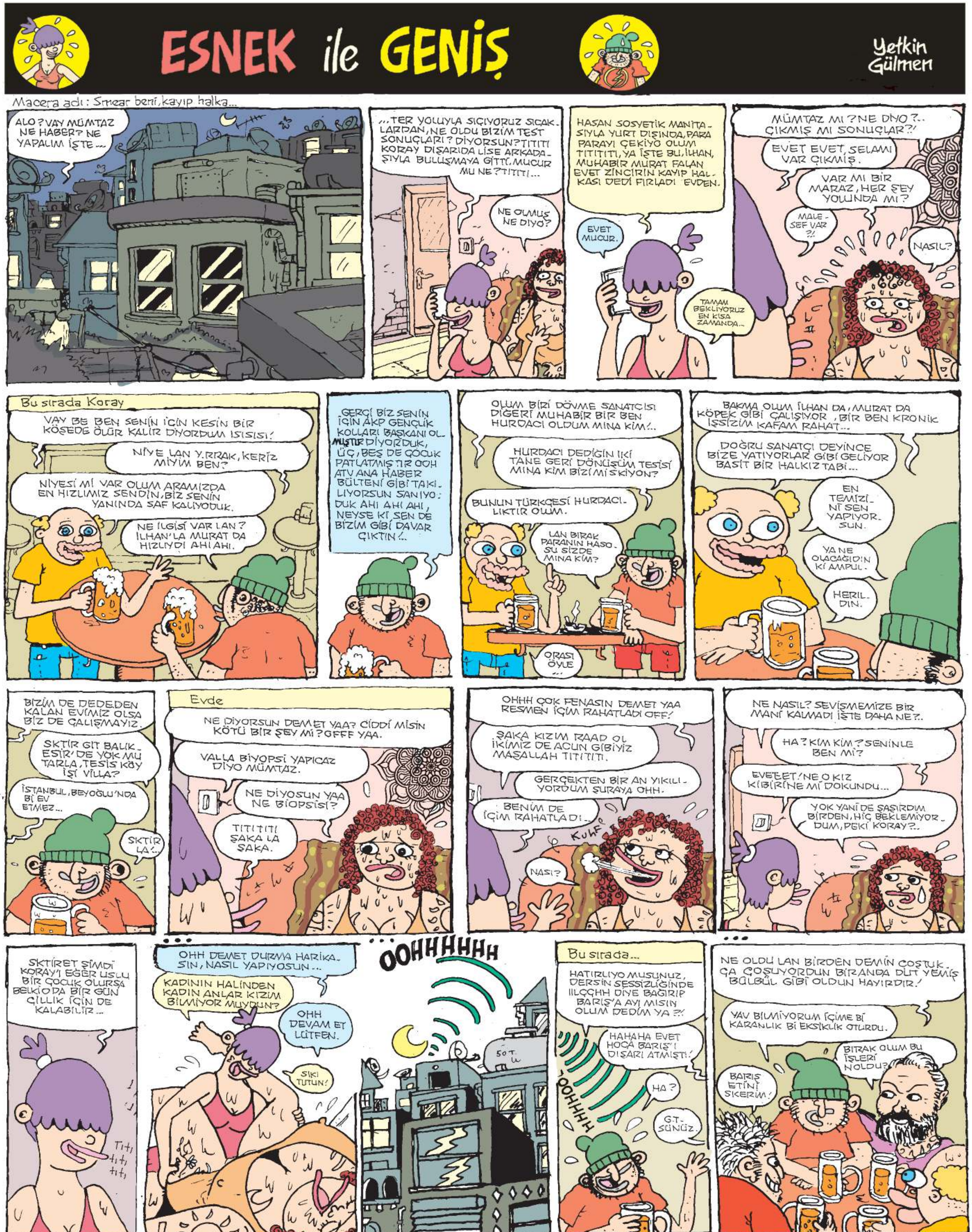
Bitki seven, ganyan seven, müzik seven, resim heykel, opera bale seven (nedense bu son iki sanat dalı Oya ile Bora, Emel ile Erdal, Edi ile Büdü gibi ayrılmaz birer ikilidir) türlü çeşitli insan var, kimisinin sevdiğini biz sevmeyiz ama sevgilerini anlayabiliriz.

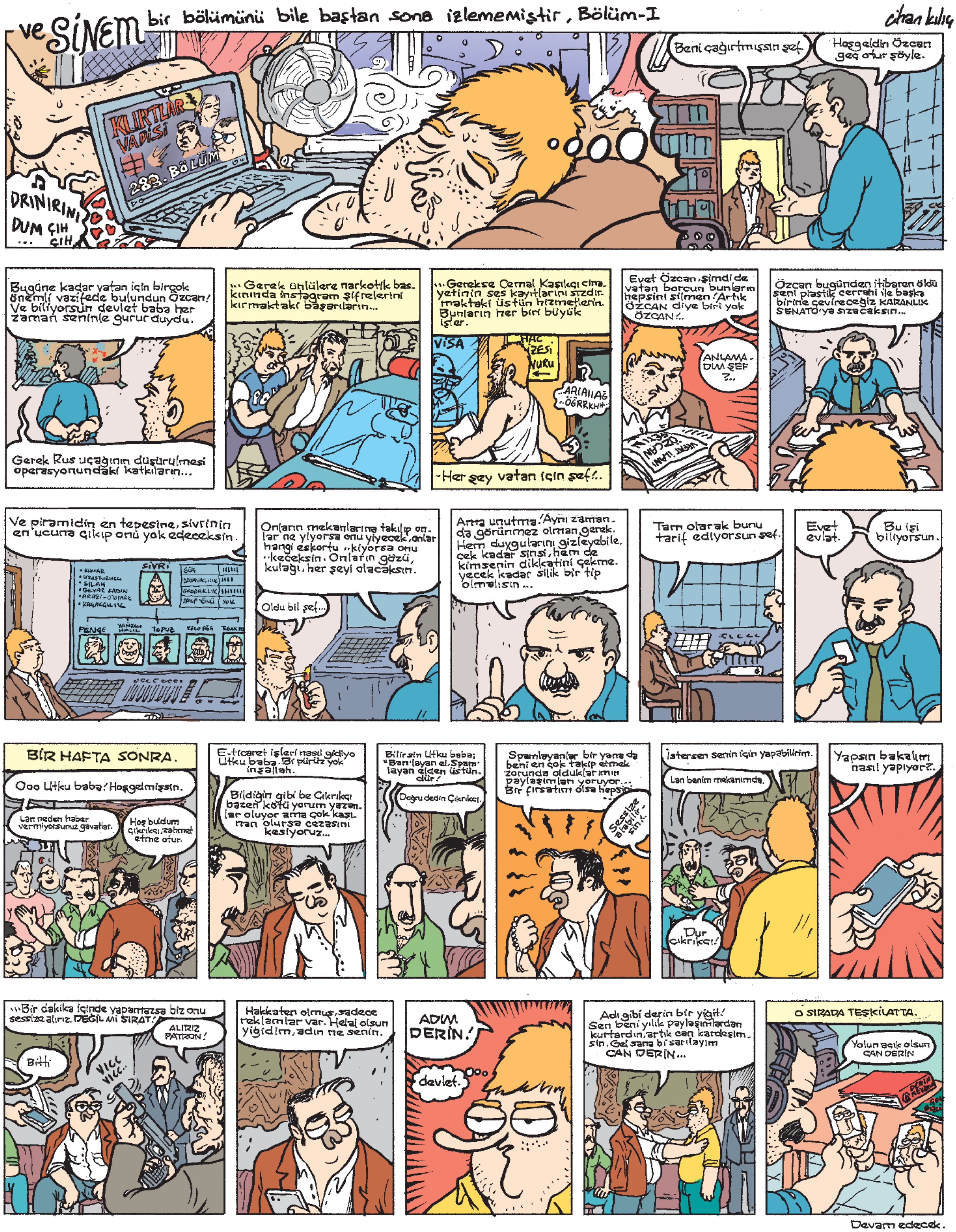
Lakin bir grup insanın silahları sevmesi, hatta silahları örgütlenerek sevmelerini anlamamız mümkün olamaz. Bakın Kanarya Sevenler Derneği olur, Bülbül Ötüşlü Kanarya Sevenler Derneği olur, Jazz Sevenler Derneği olur, sadece lokalinde kumar oynamak amaçlı kurulsa da Opera ve Bale Dostları Derneği de olur (çünkü operanın dostu, balenin de dostudur, zira ikisi dosttur, dostunuzun dostu da dostunuzdur. MS Dos.), Menekşe Sevenler Derneği de olur ama Silah Sevenler Derneği olmaz, olmamalıdır arkadaşlar.

Bir grup insanın "Yahu biz silahları çok seviyoruz, neden bir doktora görünmek yerine dernek kurmayalım ki?" diye bir araya gelerek dernekler masasına başvurmuş olması, dernekler masasının, "Siz şöyle biraz bekleyin," diyerek akıl hastanesini aramak yerine gerekli belgeleri kontrol edip dernekleşmeye izin vermiş olması benim için hâlâ akıl alır şey değildir. Silah sevenlerin dernek lokallerinde toplanıp muhtelif çap ve ebatta silahları hep beraber sevdiklerini, masalara serdikleri mermilerle sevişip, şarjörleri öpüp kokladıklarını gözümün önüne getirdikçe içim bir fena oluyor.

Ha işte bu derneklerden benim bildiğim, bir de toplu katliamlar diyarı, mass shooting'ler cehennemi Amerika Birleşik Devletleri'nde var. Ulusal Tüfek Derneği midir nedir, her yıl milyonlarca dolar harcayarak Amerikan halkının silaha daha kolay ulaşmasını sağlıyor, silah yasalarını gevşettirdikçe gevşettiriyor, neredeyse mısır gevreği kutusundan 45'lik Colt tabanca promosyonu yapmaya izin verdiriyor.

Bir yandan Silah Sevenler Derneği tipinde silah üreticilerinin akıttığı paralarla politikacı satın alıp duran namussuzlar, diğer yandan "ülkemiz mültecilerin işgali altında!" diyen bir devlet başkanı öylesine nemli, öylesine rutubetli bir ortam yaratıyor ki bu ortamda insanlık düşmanı eli silahlı katiller mantar misali bitiveriyor işte. Tabii bu aynı zamanda göçmenler başta, irili ufaklı gruplara yönelik nefret söyleminin önüne geçmenin ne kadar önemli olduğunu da gösteriyor. Zaten son günlerde çoğalan linç girişimleri, dedikodulardan yola çıkarak başlatılan saldırılar da bu nefret söyleminin önüne geçilmesinin ne kadar önemli olduğunun ispatı. Şimdilik neyse ki bizim Trump ülkedeki göçmenlerin hemen hepsini bizzat kendi eliyle getirdiği, gelmelerine bizzat kendisi neden olduğu için Göçmen İstilası gibi laflar kullanmıyor ve neyse ki Amerika'daki NRA'nin muadili dernek milyonlar harcayıp meclis komisyonlarına satılık milletvekili sokmuyor. Yani sokmuyordur inşallah.

ESNEK ile GENİŞ
Yetkin Gülmen
Macera adı: Smear beni, kayıp halka...
ALO? VAY MÜMTAZ NE HABER? NE YAPALIM İŞTE...
...TER YOLUYLA SIÇIYORUZ SICAKLARDAN, NE OLDU BİZİM TEST SONUÇLARI? DİYORSUN? TITITI KORAY DIŞARIDA LİSE ARKADAŞIYLA BULUŞMAYA GİTTİ. MUCUR MU NE? TITITI...
NE OLMUŞ NE DİYO?
HASAN SOSYETİK MANİTASIYLA YURT DIŞINDA, PARA PARAYI ÇEKİYO OLUM TITITITI, YA İŞTE BU, İLHAN, MUHABİR MURAT FALAN EVET ZİNCİRİN KAYIP HALKASI DEDİ FIRLADI EVDEN.
EVET MUCUR.
TAMAM BEKLİYORUZ EN KISA ZAMANDA...
MÜMTAZ MI? NE DİYO?.. ÇIKMIŞ MI SONUÇLAR?!
EVET EVET, SELAMI VAR ÇIKMIŞ.
VAR MI BİR MARAZ, HER ŞEY YOLUNDA MI?
MALESEF VAR ?!
NASIL?
Bu sırada Koray
VAY BE BEN SENİN İÇİN KESİN BİR KÖŞEDE ÖLÜR KALIR DİYORDUM ISISISI!
NİYE LAN Y.RRAK, KERİZ MİYİM BEN?
NİYESİ Mİ VAR OLUM ARAMIZDA EN HIZLIMIZ SENDİN, BİZ SENİN YANINDA SAF KALIYODUK.
NE İLGİSİ VAR LAN? İLHAN'LA MURAT DA HIZLIYDI AHI AHI.
GERÇİ BİZ SENİN İÇİN AKP GENÇLİK KOLLARI BAŞKANI OLMUŞTUR DİYORDUK, ÜÇ, BEŞ DE ÇOCUK PATLATMIŞTIR OOH ATV ANA HABER BÜLTENİ GİBİ TAKILIYORSUN SANIYODUK AHI AHI AHI, NEYSE Kİ SEN DE BİZİM GİBİ DAVAR ÇIKTIN!..
OLUM BİRİ DÖVME SANATÇISI DİĞERİ MUHABİR BİR BEN HURDACI OLDUM MINA KİM!..
HURDACI DEDİĞİN İKİ TANE GERİ DÖNÜŞÜM TESİSİ MINA KİM BİZİ Mİ SKİYON?
BUNUN TÜRKÇESİ HURDACILIKTIR OLUM.
LAN BIRAK PARANIN HASOSU SİZDE MINA KİM?
ORASI ÖYLE...
BAKMA OLUM İLHAN DA, MURAT DA KÖPEK GİBİ ÇALIŞIYOR, BİR BEN KRONİK İŞSİZİM KAFAM RAHAT...
DOĞRU SANATÇI DEYİNCE BİZE YATIYORLAR GİBİ GELİYOR BASİT BİR HALKIZ TABİ...
EN TEMİZİNİ SEN YAPIYORSUN.
YA NE OLACAĞIDIN Kİ AMPUL.
HERİLDİN.
BİZİM DE DEDEDEN KALAN EVİMİZ OLSA BİZ DE ÇALIŞMAYIZ.
SKTİR GİT BALIKESİR'DE YOK MU TARLA, TESİS KÖY İŞİ VİLLA?
İSTANBUL, BEYOĞLU'NDA Bİ EV ETMEZ...
SKTİR LA!..
Evde
NE DİYORSUN DEMET YAA? CİDDİ MİSİN KÖTÜ BİR ŞEY Mİ? OFFF YAA.
VALLA BİYOPSİ YAPICAZ DİYO MÜMTAZ.
NE DİYOSUN YAA NE BİOPSİSİ?
TITITITI ŞAKA LA ŞAKA.
OHHH ÇOK FENASIN DEMET YAA RESMEN İÇİM RAHATLADI OFF!
ŞAKA KIZIM RAAD OL İKİMİZ DE ACUN GİBİYİZ MAŞALLAH TITITITI.
GERÇEKTEN BİR AN YIKILIYORDUM ŞURAYA OHH.
BENİM DE İÇİM RAHATLADI...
KUHF!
NASI?
NE NASIL? SEVİŞMEMİZE BİR MANİ KALMADI İŞTE DAHA NE?..
HA? KİM KİM? SENİNLE BEN Mİ?
EVEEET! NE O KIZ KİBİRİNE Mİ DOKUNDU...
YOK YANİ DE ŞAŞIRDIM BİRDEN, HİÇ BEKLEMİYORDUM, PEKİ KORAY?..
SKTİRET ŞİMDİ KORAY'I EĞER USLU BİR ÇOCUK OLURSA BELKİ O DA BİR GÜN ÇİLLİK İÇİN DE KALABİLİR...
Titi titi titi
OHH DEMET DURMA HARİKASIN, NASIL YAPIYOSUN...
KADININ HALİNDEN KADIN ANLAR KIZIM BİLMİYOR MUYDUN?
OHH DEVAM ET LÜTFEN.
SIKI TUTUN!
OOHHHHHH
Bu sırada...
HATIRLIYO MUSUNUZ, DERSİN SESSİZLİĞİNDE IILÇÇHH DİYE BAĞIRIP BARIŞ'A AYI MISIN OLUM DEDİM YA ?!
HAHAHA EVET HOCA BARIŞ'I DIŞARI ATMIŞTI!
OOHHHHH
HA?
G.T.SÜNÜZ.
NE OLDU LAN BİRDEN DEMİN COŞTUKÇA COŞUYORDUN BİRANDA DUT YEMİŞ BÜLBÜL GİBİ OLDUN HAYIRDIR!
YAV BİLMİYORUM İÇİME Bİ KARANLIK Bİ EKSİKLİK OTURDU.
BIRAK OLUM BU İŞLERİ NOLDU?
BARIŞ ETİNİ SKERİM!

ve SİNEM bir bölümünü bile baştan sona izlememiştir, Bölüm-I
cihan kılıç
KURTLAR VADİSİ
283. BÖLÜM
DRINIRINI DUM ÇIH ... ÇIH
Beni çağırtmışsın şef.
Hoşgeldin Özcan geç otur şöyle.
Bugüne kadar vatan için birçok önemli vazifede bulundun Özcan! Ve biliyorsun devlet baba her zaman seninle gurur duydu.
Gerek Rus uçağının düşürülmesi operasyonundaki katkıların...
... Gerek ünlülere narkotik baskınında instagram şifrelerini kırmaktaki başarıların...
... Gerekse Cemal Kaşıkçı cinayetinin ses kayıtlarını sızdırmaktaki üstün hizmetlerin. Bunların her biri büyük işler.
VİSA
HAC VİZESİ
...ARIAIIAĞ ..ÖĞRRKHH..
-Her şey vatan için şef!..
Evet Özcan, şimdi de vatan borcun bunların hepsini silmen! Artık ÖZCAN diye biri yok ÖZCAN!..
ANLAMADIM ŞEF ?..
Özcan bugünden itibaren öldü seni plastik cerrahi ile başka birine çevireceğiz KARANLIK SENATO'ya sızacaksın...
Ve piramidin en tepesine, sivrinin en ucuna çıkıp onu yok edeceksin.
SİVRİ
PENGE
TOPUZ
Onların mekanlarına takılıp onlar ne yiyorsa onu yiyecek, onlar hangi eskortu ..kıyorsa onu ..keceksin. Onların gözü, kulağı, her şeyi olacaksın.
Oldu bil şef...
Ama unutma! Aynı zamanda görünmez olman gerek. Hem duygularını gizleyebilecek kadar sinsi, hem de kimsenin dikkatini çekmeyecek kadar silik bir tip olmalısın...
Tam olarak bunu tarif ediyorsun şef.
Evet evlat.
Bu işi biliyorsun.
BİR HAFTA SONRA.
Ooo Utku baba! Hoşgelmişsin.
Lan neden haber vermiyorsunuz gavatlar.
Hoş buldum çıkrıkçı, zahmet etme otur.
E-ticaret işleri nasıl gidiyo Utku baba. Bi pürüz yok inşallah.
Bildiğin gibi be Çıkrıkçı bazen kötü yorum yazanlar oluyor ama çok kasıntı olursa cezasını kesiyoruz...
Bilirsin Utku baba; "Ban'layan el, Spam'layan elden üstündür!
Doğru dedin Çıkrıkçı.
Spamlayanlar bir yana da beni en çok takip etmek zorunda oldukları için paylaşımları yoruyor... Bir fırsatım olsa hepsini...
Sessize alabilirsin!..
İstersen senin için yapabilirim.
Lan benim mekanımda.
Dur çıkrıkçı!
Yapsın bakalım nasıl yapıyor?.
...Bir dakika içinde yapamazsa biz onu sessize alırız. DEĞİL Mİ SIRAT?!
ALIRIZ PATRON!
Bitti
VICC VICC..
Hakkaten olmuş, sadece reklamlar var. Helal olsun yiğidim, adın ne senin.
ADIM DERİN!
devlet.
Adı gibi derin bir yiğit! Sen beni yıllık paylaşımlardan kurtardın, artık can kardeşimsin. Gel sana bi sarılayım CAN DERİN...
O SIRADA TEŞKİLATTA.
Yolun açık olsun CAN DERİN
Devam edecek.

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"Şansın da sebepleri vardır." Petronius

● **Savaşmağa değer tek kavram: Kendi Kaderini Tayin Hakkı...**

● Diplomasi çevresinden tiplerin muhabbetine tanık oldum. Burkina Faso'da görev yapmış büyükelçiden bahsedildiğinde, diplomat çocukları, bu mazlum Afrika ülkesiyle nasıl gaddarca alay ettiler, anlatamam. Bayrağı, halkı, tarihi olan bir ülke, anlamı 'mutlu insanlar diyarı'. Ulusal bağımsızlık liderlerinin adı Sankara. Hatta Ankara-Sankara kafiyesinin olduğu bir şarkıları da var, emperyalizme direnmiş halkımıza selam niteliğinde. Belli ki bu selam o bembeyaz çevreye ulaşamamış. "Peki Türkiye'ye gelen diplomatla da böyle dalga geçiliyo mudur Batı ülkelerinde" diye sordum, "Yok canım, biz o kadar geri değiliz" dedi içlerinden biri...

● **"Sıraselviler, numara altmışaltı / Bir evdi, kadınlar aşka açılırdı / Aklıma gelir onların adı / Siz ey kötü denenler / Güzellik ekmek, sevgi suyu evinizde / Şarkım sizedir, bu seslenişim size / Ama hala, hala / Size 'kötü kadın' derler / Diyenler hiç mi düşünmezler..." Lise yıllarımdan beri bilirim Yılmaz Onay'ın bu şiirini. Efsane Timur Selçuk bestelemiş, ortaya şiir kadar harika bir şarkı çıkmıştır. En diptekilere, 'harabat ehline' selam niteliği taşıyan bu yapıtı hatırlama sebebim ise bambaşka. Şimdi aynı adreste sanatçı dostlarımın atölyeleri var, geçenlerde orada çok güzel bir hafta sonu geçirdim. O 'tuzu kuruların' dışladığı beden emekçilerini saygıyla andım. Şiirin tamamını okuyunuz, şarkıyı da dinleyiniz. "Diyenler satar da giderler" diye biter...**

● Kıpır kıpır alemcinin şifresi: "Gece genç!"

● **Bu haftaki vinyet, Ela'ya ait. Tanışmadım, sadece resimlerini gördüm. Ela Levillain, bu resimleri hep havlu kağıt ve tuvalet kağıdı rulosu kartonlarına çizmiş. Geri dönüşüm olsun diye. Rejisör dostum Barış Kaya, birkaç çalışmasını satın almış, o parayı da gidip hayvan barınağına bağışlamış iyi mi? Yolun açık, ışıklı olsun Ela, Bozcaada'ya bin selam...**

● Kim "Büyüsem de haysiyet celladı olsam" diye hayal kurar ki?!

● **Bankadaki arkadaş beni tanıyomuş, dar vakitte çok yardım etti. Jesti olsun diye Uykusuz alıp imzalayayım dedim. İki Uykusuz aldım, bayi bi acaip baktı. Sonra o derginin bende olduğunu hatırladım, dergilerden birini Lemanla değiştirdim. Bayinin suratını görmeliydiniz. "E, yani!" der gibi baktı. Adam rahatladı resmen...**

Ela Levillain

● Somutta ve soyutta: KAFALARA DİKKAT!

● **Kıbrıs Türkçesinde oje anlamına gelen Managülü kelimesi var. Açık ara tercih ederim managülü, objeci frenkin ojesine...**

● Üzüm ezilir şarap olur, insan ezilir yazar olur...

● **"Ayının kırk türküsü var, kırkı da armut üzerine" diye atasözümüz mevcut. Atalarımız inceci mi yoksa haybeci mi, tam çözemedim. En güzeli, ikisi bir arada galiba...**

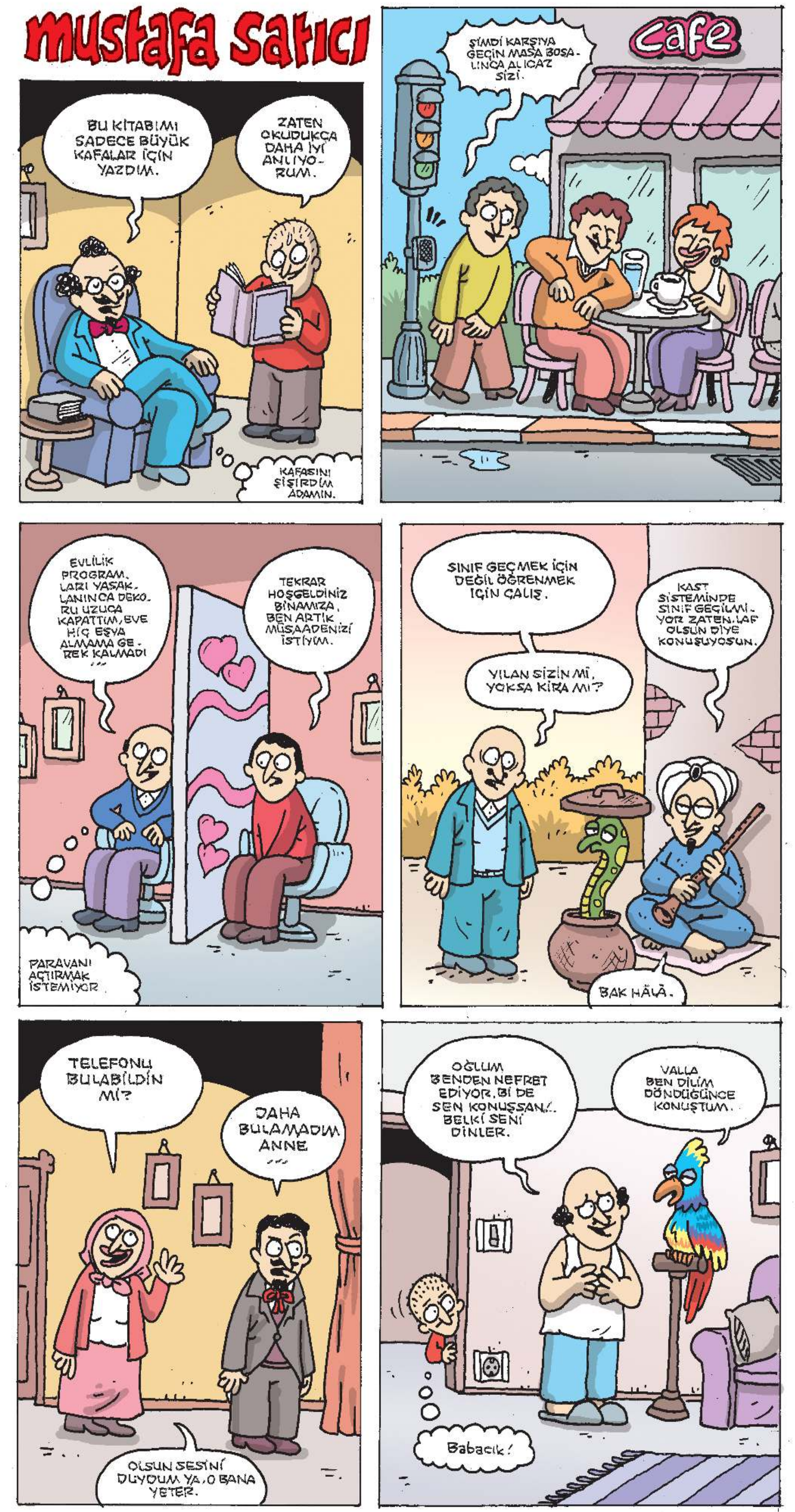
● Ayda bir çıkıyor karşıma, Rus romanından fırlamış gibi bir tip...

● **Bir dostum "Mizahi yazılarım vardı, yıllar önce Cezmi Ersöze verdim, bir sonuç çıkmadı" dedi. "Ganaıya gitmek için Güney Afrika Konsolosluğuna gitmişsin, sonuç çıkmaz tabii" dedim. (Yanlış anlaşılmasın, Cezmi bir sevgili dostum lakin her dostum mizahçı değil.)**

● Dandik, dravdan başarılara Bravo yerine Dravo diyorum. Diyorum. Durduramıyorum.

vedatozdemiro@gmail.com

“kendimi durduracak değilim”

Fırat Budacı

DÜŞÜYORUM

Düşüyorum. Keyifli bir yürüyüş için ceplerime soktuğum ellerimin yokluğunda düşüyorum. Oysa şimdi ellerim serbest olsa, avuçlarımla zemini karşılar, bu işi bir iki sıyrıkla atlatırdım. Olmuyor. Ellerimi cebimden kurtaramıyorum. Bozuk para çıkarırken bile ellerimi bırakmayan dar kotum, bu en dar zamanımda da salıvermiyor ellerimi. Beni kurtarmak konusunda yalnız kalan ayaklarım, düşmeyi tökezlemeye çevirmeye çalışırken aksi gibi hızımı artırıyor. Eller olmadan durum fena! En azından tekerleri açılmayan bir uçak gibi zemine sürtünerek iniş yapmayı beklerken bir anda kafamı sert bir yere çarpıyorum. Bu ne şanssızlık, tam zeminle bulaşacakken bu alçak duvar da nereden çıktı? Ey hayat, zaten elleri cebinde bir insanın düşerken bir de kafasıyla duvara toslaması biraz fazla değil mi? Çarpma sonrası, nihayet kottan kurtulmuş ellerim, olay mahalline geç intikal etmiş polisler gibi kafamı yokluyor. Ayak sesleri duyuyorum. Haykıran bu insanlar da kim? Neden İngilizce konuşuyorlar? Kendi arkadaşlarım nerede? “We need ice!” diyor biri, diğeri “Don't move!” diyerek ayağa kalkmamı engelliyor. Neler oluyor? Fantastik bir geçişle yurtdışına mı düştüm? Beyin travması dedikleri bu mu? Kafamı çarpınca algım İngilizceye mi döndü? Toparlanıp ayağa kalkmak istiyorum. İzin vermiyor İngilizce konuşan. Galata Kulesi'ne yakın olduğumuza göre bir turist olmalı bu. “Don't move!” diyor sürekli. Why? Biz Türkler her yıkımın ardından derhal ayağa kalkıp “Bişey yok, bişey yok!” demeyi bir borç biliriz. Biz bu toprakları yıkılmak ve ayağa kalkmak üzerine inşa ettik. Yaralananlar, etrafındakileri sakinleştirir bu coğrafyada; mağrur, direngen ve kararlıyızdır. Kalkmak için yeniden hamle ediyorum ama nafile, turist bastırıyor, üstelik bir bebek gibi yan çeviriyor beni. Sanki kafasını çarpan doktorların kalkmaya hakkı varmış gibi, “I'm a doctor” diyorum turiste, oysa görünüşe göre “I'm a miserable.”

Direnmek faydasız. Hâlâ yan yatıyorum. Neden kalkamıyorum? Durumum çok mu kötü acaba? Olmayacak gibiyse üç kere öpüp bir kenara koysunlar beni. Yattığım yerden karşıdaki müzik dükkânının vitrininde bir sürü saz görüyorum. Sahi, düşerken yanımda arkadaşlarım vardı benim. İçki arkadaşlarım, saz arkadaşlarım... Nerede onlar? Kendi ülkem neden yardım etmiyor bana? Kafamı kaldırınca arkadaşlarımdan birini kenardan dehşet içinde bana bakarken buluyorum. Gelişen uluslararası olaylar karşısında figürasyona düşmüş, ya da hakkını yemeyeyim Hollywood'ta kendisine yer bulan Tamer Karadağlı'ya dönüşmüş. Diğeri ortalarda yok. Ah güzel arkadaşlarım benim, belli ki benimle birlikte ruhen düşmüşler. Kaos ortamında geri çekilip tıp konusunda daha ileri olan dış güçlere beni teslim etmişler. İçerken hepimiz bir numaraydık oysa. Elinde buz torbasıyla koşarak diğer turist geliyor, peşinden biraz önce ortalarda görünmeyen arkadaşım beliriyor. Belli ki arkadaşım “Buz var mı abi?” diye etrafta dolanırken, Türkçesi olmamasına rağmen esnaftan buzu kapan turist olmuş. Ülkecek nasıl bu kadar geriye düştük biz?

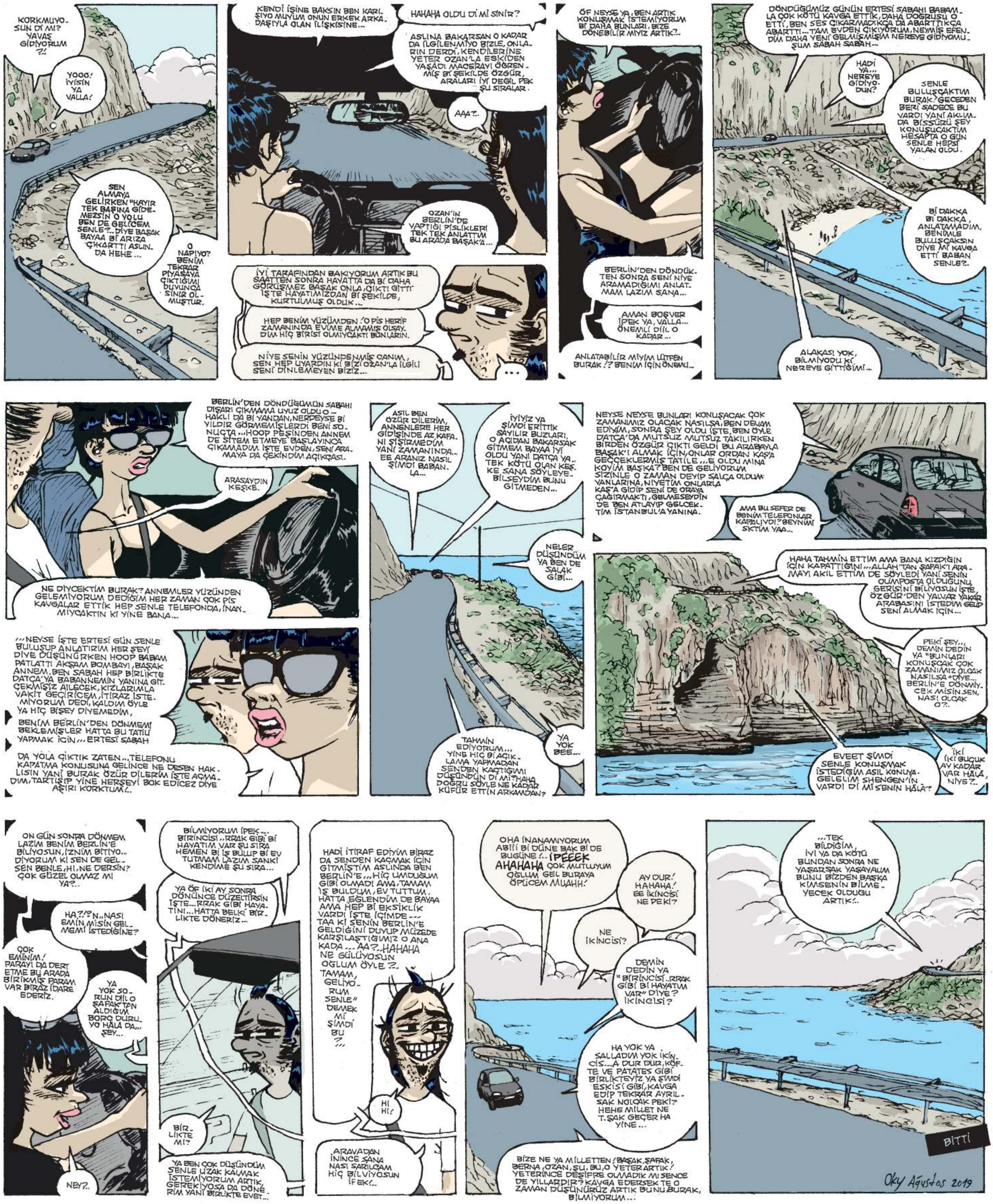
Buz çok iyi geldi. İngilizce “Buz çok iyi geldi,” demeye çalışıyorum ama çarpmanın etkisinden olacak, “Ice is a very good,” diyorum. Travmanın kıyısında İngilizce bu kadar olur. Travma görmüş bir beyni İngilizceye zorlamanın, bu haldeyken bile İngilizce gururu yaşamanın Türkçede karşılığı salaklıktır. “Don't move,” diye diye kaç dakika geçti bilmiyorum, ama kafamda buzla hâlâ yan yatıyorum. Bir kere daha deniyorum kalkmayı. Turist yine izin vermiyor. Tamam anladık, *don't move* da, biraz da *don't panic* be turist. Bu tip durumlara Türkçede “kafa travması” denmez, “sarhoşluk” denir, bazı yörelerde “zerhoşluk”, arkadaşlar arasında “kafa bi dünya”, aile içinde “kör kütük” denir, daha şiirsel istersen “adam leyla” denir. Bırak da kalkayım artık turist! Bak ne güzel buz getiren turist görevini tamamlayıp gitti. Sen de git. Kaza falan geçirmedim ben. Adam gibi içmeyi bilmeyenin, içtikçe büyük laflar edenin, büyük laflar ettikçe daha çok içenin düşüşünü yaşıyorum yalnızca. Daha nasıl anlatayım sana yabancı? Aslında gecelerin adamı değilim ben. Ayda en fazla bir iki kere, bana benzeyen arkadaşlarımla aniden çıkarım geceye. Geçmişimi, geleceğimi, bütün hayatımı o geceye sığdırmaya çalışırım. Normalde düzenli bir hayat yaşayan insan, bütün coşkusunu bir geceye sığdırmaya çalışırsa, gün gelir o coşku yıkar adamı. Anlasana bir tür ceza bu. Bir mekânı diğerine “burdan nereye gidiyoruz abi?” diye bağlamanın, mekânları uca uca eklemenin, artık eve dönülmesi gereken vakitlerde “bir bira daha”lara yürümenin cezası. Bir geceye sığmayacak ölçüde sosyalleşirken düştüm ben. Kafam değil şımarıklığım vurdu duvara. Üstelik düşmesem daha da coşacaktım. Biradan kokorece yürüyecekti bedenim. Doymayacaktım. Bu duvar “Eve dön!” dedi bana. Bu duvar, bundan böyle benim gibilerin utanç anıtıdır. Ben cezama razıyım yabancı. Biz bu topraklarda günahları ve cezaları ertesi güne bırakırız. Utanmanın vakti sabahtır bizde. Bana değmez yabancı, bırak da kalkayım. Geç de olsa evime gidip bir güzel uyuyayım.

Arkadaşlarımdan öğrendiği Türkçeyle, “Bu kaç?” diyor yabancı, “two,” diyorum. “Bu kaç?” “Four.” Gözlerime dikkatle bakıyor. “Are you okey?” Okey, okey... Nihayet bırakıyor beni. Sırayla elini sıkıp teşekkür ederken adının Kenneth olduğunu öğreniyoruz. Arkadaşlarımla birlikte taksiye doğru yürürken bir an dönüp yeniden, “Thanks a lot” diyorum Kenneth'a. Kafamda tuttuğum buz torbası, selamlamak için kullandığım bir şapka adeta.

Çarpışma

İpek & burak

Yazan çizen Oky

ÖMER GÖKSEL

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"Ne kadar istiyorum akşamleyin, ezanda/ Eski bir evde olmak, orda, Eyüp Sultanda"

Ziya Osman Saba

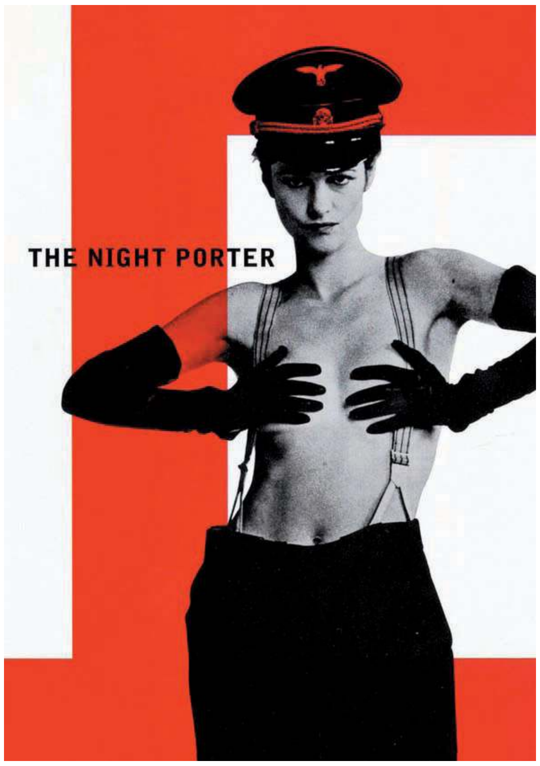
"KIRIK YAZI"/ANTALYA

En, en büyük şairimizin: (bana göre tabii o çift "en"ler) Yahya Kemal'in: "Şu yeryüzünde şimdiye kadar gelmiş geçmiş en büyük şair odur işte:" dediği: "Baudelaire" (Orhan Veli ise, "Fuzuli" dir o" diye cevaplıyor o benzer soruyu --"en büyük şair kim? Sorusu yani--"Sait Faik, bir rakı masasında kendisine sorduğunda--o çapta bir şairin, diğer bir şairi "en büyük" ilan etmesi: kolay işler değil, normalde "benim o, kim olacak ki, allaalla" demesi lazım; demeleri ; ikisinin de, içlerinden demişler midir? Bilemiyorum, günahlarını almış olmayayım şimdi burda. Herneyse, mevzu bambaşka; (ilerleyelim, --önlere--)İşte o Bodler/"Baudelaire" yani: (üstadların üstadı, şairler şairi) "Aşk"ı : "işkenceye" ve "ameliyat"a çok benzer" buluyordu. (bir dünya keskin, çarpıcı, unutulmaz tespitleri var "hazret"in, öyle böyle değil…) O şekil yazmıştı. Aşk'tan çok çekmişti çünkü. (kim çekmemiştir ki) Hatta genç şairlere öğütlerinde şöyle de diyor, yazmam lazım: "edebiyatçılara, özgür ve gururlu ruhlara, yedinci gün dinlenmek ihtiyacında olan yorgun ruhlara ancak iki tür kadın tavsiye edebilirim: "yosmalar" ve "aptallar"; sevişmek ya da çorba, sebebini açıklamaya lüzum var mı kardeşlerim?" (yok, yok teşekkürler, çok sağol…)Herneyse; genç şair değiliz, tavsiyeler bizi bağlamıyor. Açıklamasa da olur.(bir çorba içilir, bir yerlerde nasıl olsa, atlan deve değil…) Ama; bir önce dediğine dönersek üstadın: "Aşk ve ameliyat"a. O başka işte. Eğer "Aşk " içinde sahiden de o söylediği derece "ameliyat"a " çok benzer" bir yan barındırıyorsa. Barındırıyorsa eğer. Doğruysa o. "Ameliyat"ta da aşk'a dair bir şeyler olmalı. Yanlış mı? Öyle düşündüm. Umdum. "Bir benzerlik?" Geçtiğimiz günlerde; Yoktu. ("Aldanma ki şair sözü elbette yalandır"/Fuzuli) O balık tezgahı gibi üstü bol lambalı masa. Öylece sırtüstü yatarken orada. (daha ziyade bir morg ısısını andırır sıcaklıkta o buz gibi salon) Yüzüme doğru eğilen gözlüklü genç ciddi doktor (başı kadraja girdi, yukarıda; fonda filmlerden aşina olduğumuz o malum lambalar) "…dirseği çok çok kötü, parçalı kırmışsınız, birazdan yapacağımız ameliyat, bir kolun olabilecek en zor, en karmaşık ve ciddi ameliyatı; en azından üç saat sürer belki de daha fazla…" dedi, "aa öyle mi" gibisinden bir şeyler geveledim. Yattığım yerden. Karmakarışık

Orhan Veli Kanık 1914-1950

Yahya Kemal Beyatlı 1884-1958

bir yüz ifadesiyle. (halbuki ben, dur bakalım nereleri, hangi açılardan aşk'a benzeyecek … falan filan diyerekten düşüncelere…) Bu epey dramatik bilgi'yi bana niye verdi? Hiçbir şey anlamadım. Zerre. Zira iki dakika sonra zifiri karanlık bir kör kuyuya hızla yuvarlanıp üçbuçuk saat (o kadar sürdü) tamamen kaybolacağım. Elinizde. "teneşirdeki meyyit" misali, ipleri kopmuş bir kukla gibi… O bilgilerle ne yapabilirim? O ara. Kıpraşmayayım mı yani? Elimden gelmez. Tamam orta çağda, ağzıma bir bez koyup "ısır bunu" diyerekten bir kamayı ateşte kızdırıp girişseniz ok saplı dirseğime,(bu da filmlerden galiba) anlarım. "iş çok ciddi abi, sıkı dur yani, uzun sürecek ona göre ayarla kendini, dayan, aslansın kaplansın…" gibisinden bir işlevi olur. O zaman. Amenna. Herneyse. (latife ediyorum,-onları söyleyerek-belki bilinçaltımı o zor ameliyata hazırladı, bilemiyorum--o bilgileri vermiş olan gözlüklü genç doktor beye, ekibin başındaki müthiş Op. Dr. Baver Acar'a, bütün ekibe şükran, minnet duygularımı sunuyorum buradan. Sağ olsunlar, var olsunlar. Çok başarılı bir şekilde hallettiler.) Baudelaire'e dönersek; ameliyat'la ilgili olanını ben bulamadıysam da, (belki vardır da ben anlayamayacak derece uzaklaşmış olabilirim, o da mümkün--çok çok eski işler benim açımdan--)üstadın aşk ile çok benzerlik taşıdığını zikrettiği o diğer; o ikinci işlem: "işkence". Aşk'la işkence'nin, o ikisinin ilintisi üzerine yapılmış çok müthiş, sarsıcı, irkiltici bir film var yalnız. Var öyle bir şey.(demek ki o diğer bağlantıyı gören olmuş bak--herkes ben mi--) "The Night Porter"/"Gece Bekçisi" adı. Bir kült film. Çıktığı yıllarda ortalığı epey sallamıştı. Görmediyseniz mutlaka görün derim. Nazi kampındaki işkencecisiyle onbeş yıl sonra karşılaşan bir genç kadınla, eski bir Nazi subayı olan işkencecisi(Dirk Bogarde oynuyor filmde)arasında başlayan, hızla alevlenen tutkulu bir sado/mazoşist aşk hikâyesini konu ediniyor. Genç kadın rolünde de efsanevi Charlotte Rampling. Olağan üstü oyunculuklar. (her ikisine de ayrı ayrı hayranlıklarım mevcut) Tuhaf, karanlık, ürkütücü, esrarengiz savaş sonrası Viyana atmosferi. O oteller falan… Görmek lazım…

Gece Bekçisi-The Night Porter 1974

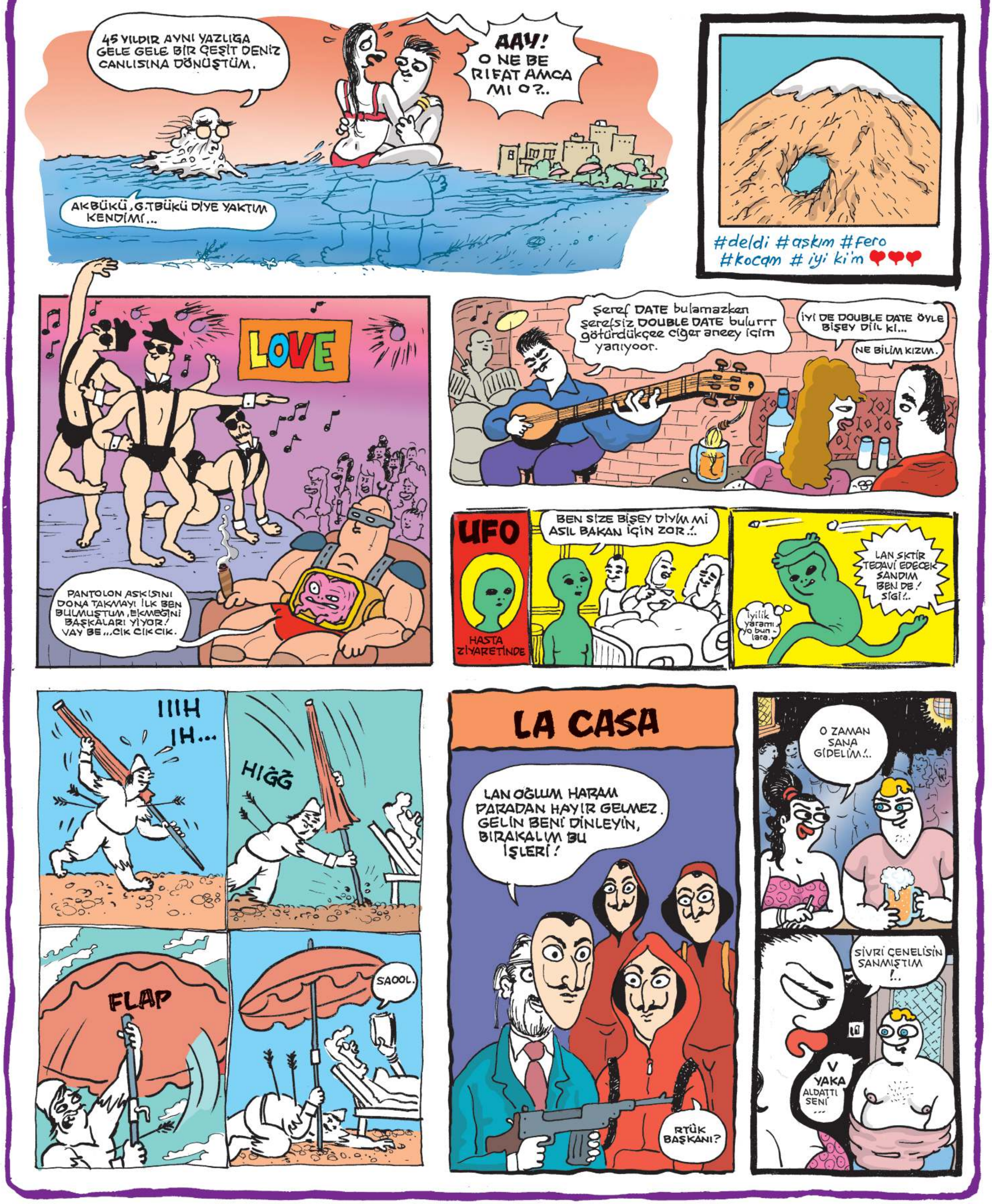

Charles Baudelaire 1821-1867

Sait Faik Abasıyanık 1906-1954

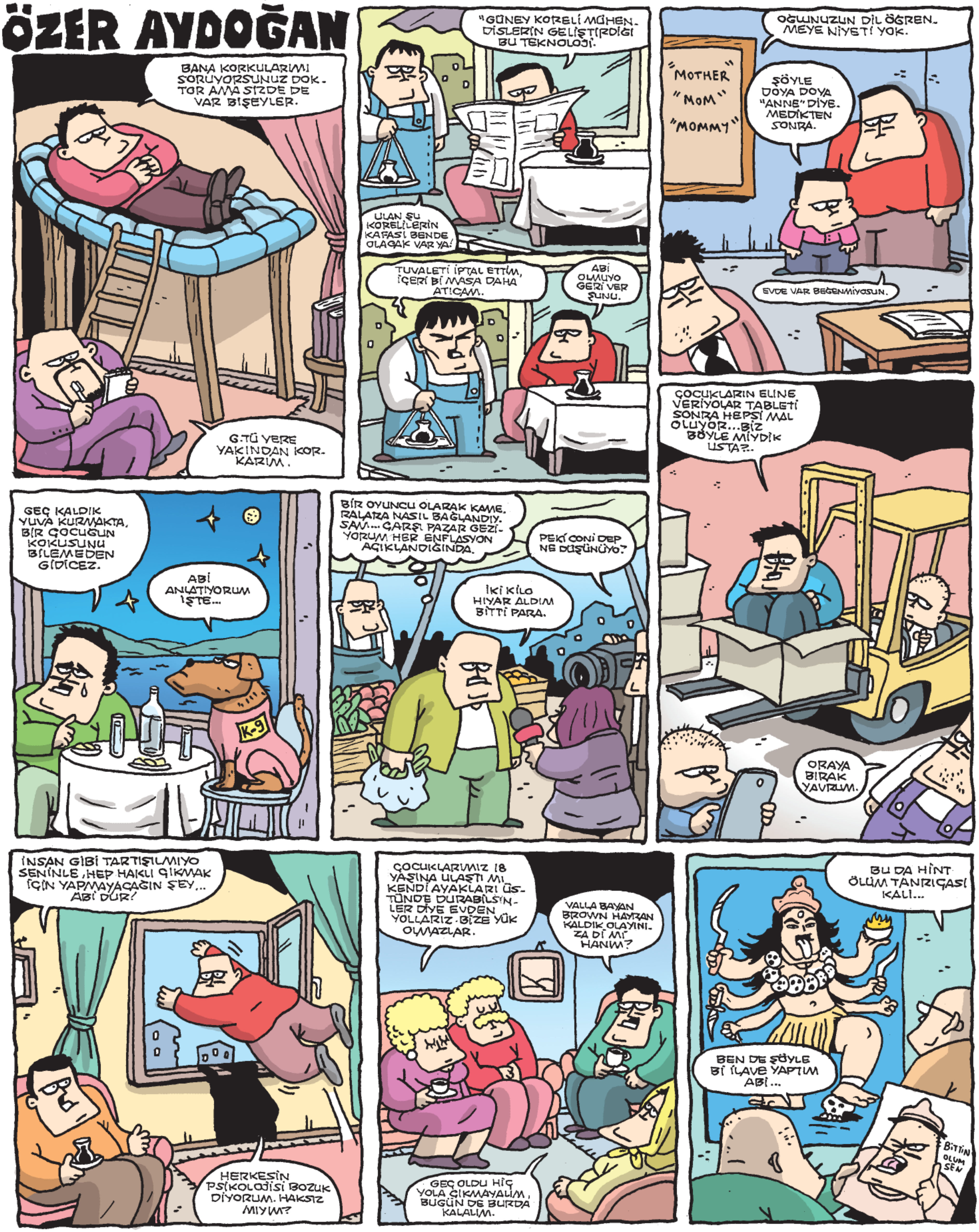
Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler diliyorum…

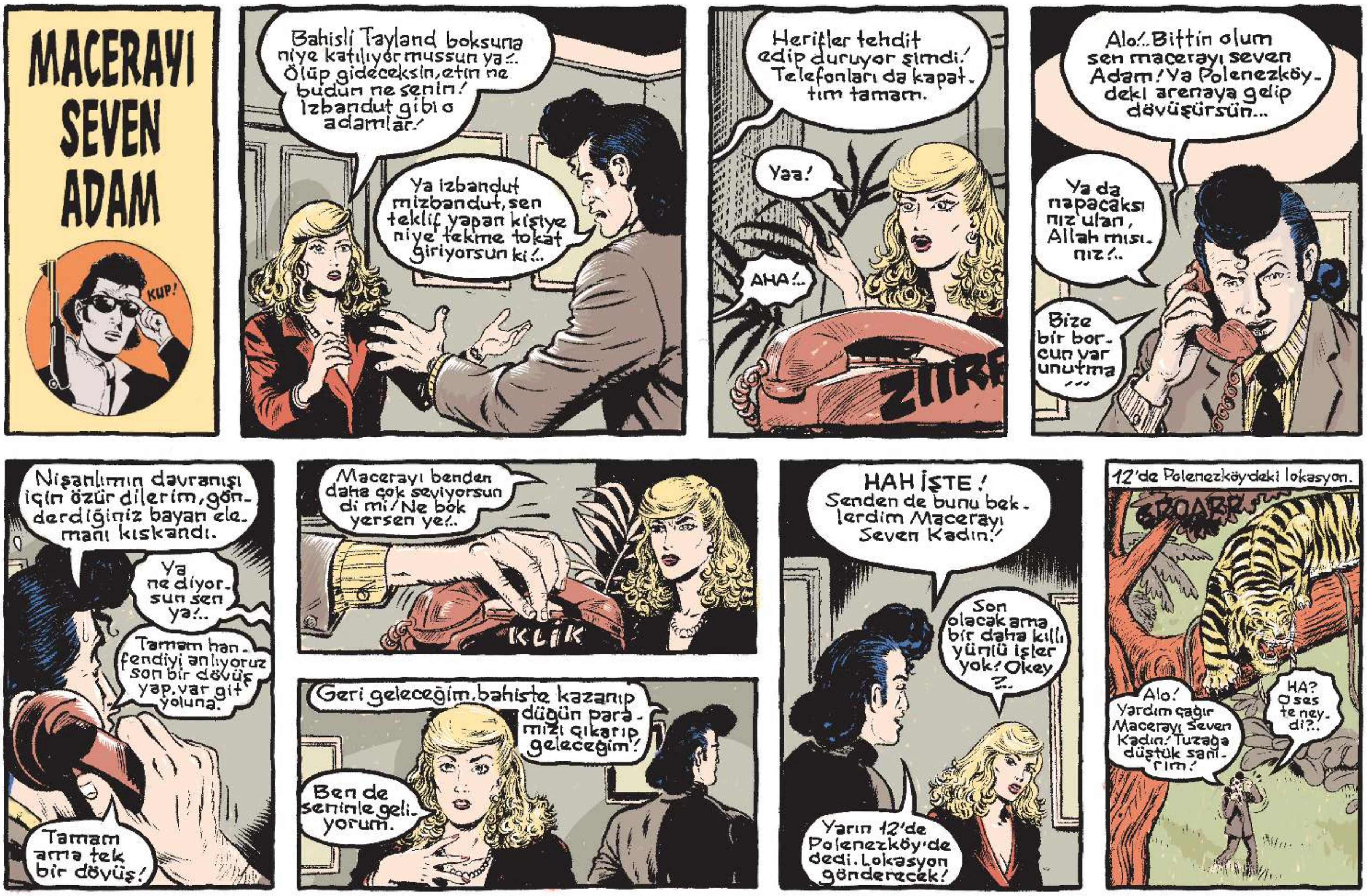
engin.ergonultas@gmail.com

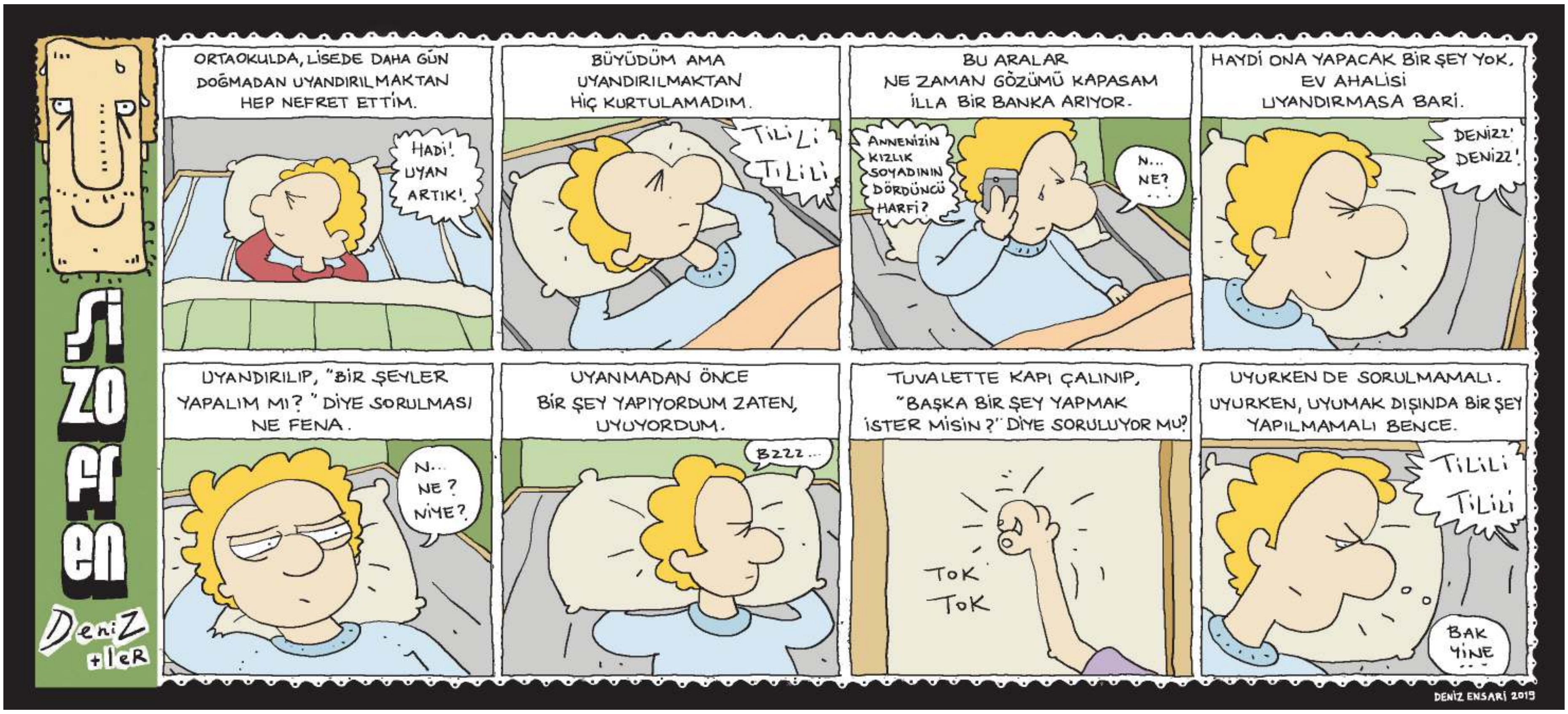
cihan ceylan

ÖZER AYDOĞAN

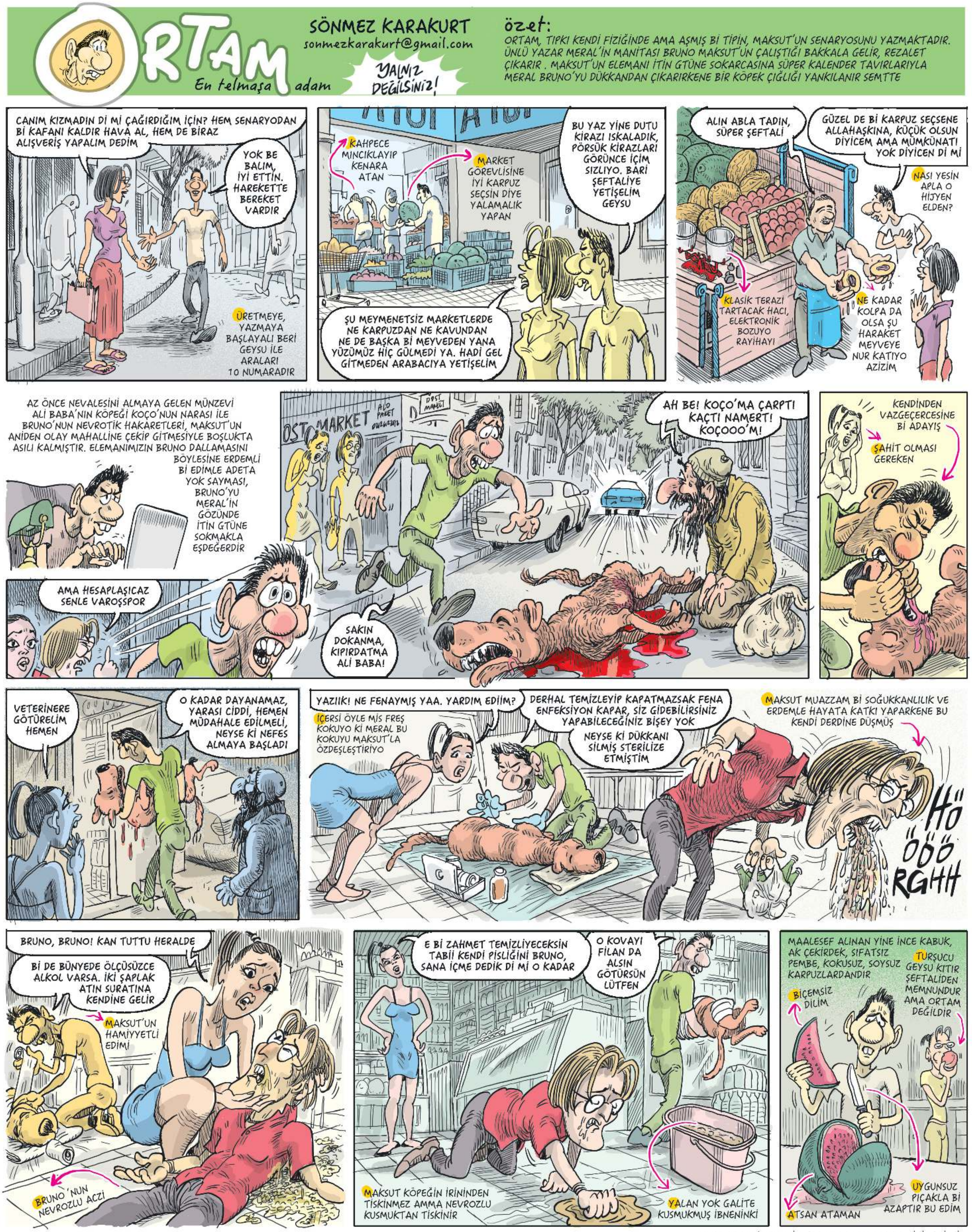
UYKUSUZ

Haftalık Mizah Dergisi | 7 Ağustos 2019 | Sayı: 623

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin
Kaligrafi: Şevki Sayışman **Satış Sorumlusu:** Selami Yamak
Adres: Asmalımescit Mah. Asmalımescit Sok. No: 29/4 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: İleri Basım Mat. Amb. Reklam Tanıtım Yayın ve Teknik Hiz. Tic. A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 32 58
Genel Dağıtım: TURKUVAZ DAĞITIM TEL-0216 585 90 00
Abonelik: **Yurtiçi:** PTT kargo ile 250 TL. Özel kargo teslimatlı 340 TL **Yurtdışı: Avrupa** 100 Euro. **Uzakdoğu** 150 USD.
IBAN Numaralarımız:
(Alıcı: Mürekkep basın) **TL:** TR59 0006 2000 0680 0006 2974 32 **USD:** TR78 0006 2000 0680 0009 0849 67 **EUR:** TR08 0006 2000 0680 0009 0849 66

Dergimize ulaşamadığınız bayiler için iletişim adresi ve telefon numaralarımız **selamiyamak@gmail.com 0212 245 53 38/39**

ORTAM
En telmaşa adam
SÖNMEZ KARAKURT
sonmezkarakurt@gmail.com
YALNIZ DEĞİLSİNİZ!
özet:
ORTAM, TIPKI KENDİ FİZİĞİNDE AMA AŞMIŞ Bİ TİPİN, MAKSUT'UN SENARYOSUNU YAZMAKTADIR. ÜNLÜ YAZAR MERAL'İN MANİTASI BRUNO MAKSUT'UN ÇALIŞTIĞI BAKKALA GELİR, REZALET ÇIKARIR . MAKSUT'UN ELEMANI İTİN GTÜNE SOKARCASINA SÜPER KALENDER TAVIRLARIYLA MERAL BRUNO'YU DÜKKANDAN ÇIKARIRKENE BİR KÖPEK ÇIĞLIĞI YANKILANIR SEMTTE
CANIM KIZMADIN Dİ Mİ ÇAĞIRDIĞIM İÇİN? HEM SENARYODAN Bİ KAFANI KALDIR HAVA AL, HEM DE BİRAZ ALIŞVERİŞ YAPALIM DEDİM
YOK BE BALIM, İYİ ETTİN. HAREKETTE BEREKET VARDIR
ÜRETMEYE, YAZMAYA BAŞLAYALI BERİ GEYSU İLE ARALARI 10 NUMARADIR
KAHPECE MINCIKLAYIP KENARA ATAN
MARKET GÖREVLİSİNE İYİ KARPUZ SEÇSİN DİYE YALAMALIK YAPAN
BU YAZ YİNE DUTU KİRAZI ISKALADIK, PÖRSÜK KİRAZLARI GÖRÜNCE İÇİM SIZLIYO. BARİ ŞEFTALİYE YETİŞELİM GEYSU
ŞU MEYMENETSİZ MARKETLERDE NE KARPUZDAN NE KAVUNDAN NE DE BAŞKA Bİ MEYVEDEN YANA YÜZÜMÜZ HİÇ GÜLMEDİ YA. HADİ GEL GİTMEDEN ARABACIYA YETİŞELİM
ALIN ABLA TADIN, SÜPER ŞEFTALİ
GÜZEL DE Bİ KARPUZ SEÇSENE ALLAHAŞKINA, KÜÇÜK OLSUN DİYİCEM AMA MÜMKÜNATI YOK DİYİCEN Dİ Mİ
NASI YESİN APLA O HİJYEN ELDEN?
KLASİK TERAZİ TARTACAK HACI, ELEKTRONİK BOZUYO RAYİHAYI
NE KADAR KOLPA DA OLSA ŞU HARAKET MEYVEYE NUR KATIYO AZİZİM
AZ ÖNCE NEVALESİNİ ALMAYA GELEN MÜNZEVİ ALİ BABA'NIN KÖPEĞİ KOÇO'NUN NARASI İLE BRUNO'NUN NEVROTİK HAKARETLERİ, MAKSUT'UN ANİDEN OLAY MAHALLİNE ÇEKİP GİTMESİYLE BOŞLUKTA ASILI KALMIŞTIR. ELEMANIMIZIN BRUNO DALLAMASINI BÖYLESİNE ERDEMLİ Bİ EDİMLE ADETA YOK SAYMASI, BRUNO'YU MERAL'İN GÖZÜNDE İTİN GTÜNE SOKMAKLA EŞDEĞERDİR
AMA HESAPLAŞICAZ SENLE VAROŞSPOR
DOST MARKET
AH BE! KOÇO'MA ÇARPTI KAÇTI NAMERT! KOÇOOO'M!
SAKIN DOKANMA, KIPIRDATMA ALİ BABA!
KENDİNDEN VAZGEÇERCESİNE Bİ ADAYIŞ
ŞAHİT OLMASI GEREKEN
VETERİNERE GÖTÜRELİM HEMEN
O KADAR DAYANAMAZ, YARASI CİDDİ, HEMEN MÜDAHALE EDİLMELİ, NEYSE Kİ NEFES ALMAYA BAŞLADI
YAZIIK! NE FENAYMIŞ YAA. YARDIM EDİİM?
İÇERSİ ÖYLE MİS FREŞ KOKUYO Kİ MERAL BU KOKUYU MAKSUT'LA ÖZDEŞLEŞTİRİYO
DERHAL TEMİZLEYİP KAPATMAZSAK FENA ENFEKSİYON KAPAR, SİZ GİDEBİLİRSİNİZ YAPABİLECEĞİNİZ BİŞEY YOK
NEYSE Kİ DÜKKANI SİLMİŞ STERİLİZE ETMİŞTİM
MAKSUT MUAZZAM Bİ SOĞUKKANLILIK VE ERDEMLE HAYATA KATKI YAPARKENE BU KENDİ DERDİNE DÜŞMÜŞ
HÖÖÖÖRGHH
BRUNO, BRUNO! KAN TUTTU HERALDE
Bİ DE BÜNYEDE ÖLÇÜSÜZCE ALKOL VARSA. İKİ ŞAPLAK ATIN SURATINA KENDİNE GELİR
MAKSUT'UN HAMİYYETLİ EDİMİ
BRUNO'NUN NEVROZLU ACZİ
E Bİ ZAHMET TEMİZLİYECEKSİN TABİİ KENDİ PİSLİĞİNİ BRUNO, SANA İÇME DEDİK Dİ Mİ O KADAR
O KOVAYI FİLAN DA ALSIN GÖTÜRSÜN LÜTFEN
MAKSUT KÖPEĞİN İRİNİNDEN TİSKİNMEZ AMMA NEVROZLU KUSMUKTAN TİSKİNİR
YALAN YOK GALİTE KUSMUKMUŞ İBNENİNKİ
MAALESEF ALINAN YİNE İNCE KABUK, AK ÇEKİRDEK, SIFATSIZ PEMBE, KOKUSUZ, SOYSUZ KARPUZLARDANDIR
TURŞUCU GEYSU KITIR ŞEFTALİDEN MEMNUNDUR AMA ORTAM DEĞİLDİR
BİÇEMSİZ DİLİM
ATSAN ATAMAN
UYGUNSUZ PIÇAKLA Bİ AZAPTIR BU EDİM
UZUN ADAM HER ŞEYİN TADINI DA NURUNU DA YİTİRTMİŞTİR

13 AĞUSTOS SALI
SAYI: 2019/**33** No: **624**
5 TL.
K.K.T.C. FİYATI: 6 TL.
ISSN 1307-7619

UYKUSUZ

İYİ BAYRAMLAR!

Toplu sözleşme görüşmelerinde işçilerin bütün taleplerini krizi bahane ederek reddeden holdingler birbiri ardına kârlarını açıklıyor

YAZ AKŞAMI HİKAYELERİ

sığmadı

Güneş, ağdasından yavaş yavaş
sıyrılarak kızgın tavaya düşen
bir yumurta sarısı gibi alçalı-
yordu... Ofisteydi.. Herkes çoktan paydos
edip evlerine gitmişti. .bile.. Şimdi ofiste
akşam güneşinin alçak ışıkları, bütün gün
çatılarını seyrettikleri bu şehrin sokakla-
rına inmiş, pencerelerden kapılardan içeri
uzanıyor, meraklı bakışlarıyla turuncu tu-
runcu ısıtıyorlardı her yeri... O ise yazıyordu.
Yazılımcıydı... Aslında yarın da devam ede-
bilirdi... Hatta hiç yazmaya da bilirdi..
Verirdi istifasını giderdi.. Ama bu saatlerde
ofiste kimse kalmazdı.. Dolayısıyla istifayı
verecek kimse yoktu.. HEY! Zaten istifa et-
meyi düşünmüyordu.. Lafın gelişi öyle düşün-
müştü... İşini seviyordu.. Akşam ışıklarını da
seviyordu.. Çocukluğunda ananesinin evindeki
sobanın arkadan kepçe kulaklarını ısıttığı
gibi ısıtırdı bu saatlerde güneş kulakla-
rını... Çay ocağının açık kapısından ofise
giren güneş, sırtından nazikçe sarardı o'nu.
Sonra yavaş yavaş ısınırdı kulakları..

Aklına kulağını kesen ressam Vangog geldi.
Çok gerizekalı bi adam olmalıydı.. "Kulak kesi-
lir mi lan hiç aptal" diye düşündü "***puşe
cuğu" diye düşünerek devam etti.. Vangoğa
öfkelenmişti... Isınan iki kulağının arasın-
daki beyninden Vangoka öfkesi geçiyordu.
"Yo, Yo ... Bu güzel ağnı, tek kulaklı bi
yavşak için ziyan edemem" diye tekrar
ısınan kulaklarına yoğunlaştı..

Kulaklara yoğunlaştı çünkü 10-15 dakika-
ya güneş apartmanların, gökdelenlerin, cami-
lerin arkasında kaybolacaktı.. Isınan kulak-
ların tadını çıkarmak istiyordu.. Aşık ol-
duğun da kulakları ısınırdı.. "Bu kulaklar
çok ısındı soğudu" dedi.. Bunu sesli söyledi.
Zaten ofis boştu... Hiç sevgilisi olmamıştı.
27 yaşındaydı.. Aşık olmak ısınan bi kulak
tan ileriye gidememişti o'nun için..

Yazmayı bıraktı.. Aşk, kafasından aşağı
inememişti daha.. Boğazı düğümlenmemişti,
kalbi yorulmamıştı, midesini yengeçler yeme-
mişti ve penis... Evet... En az iki ki-
şi ile opere edilmesi gereken penis, tekil
ellerde, hani yakasından tutup kendisine gel-
sin diye sırpaladığın aptal adamlara
dönmüştü.. "Aptal!" dedi penisine baka-
rak.. Penisin ağzı dili olsaydı belki cevap
verir miydi? Hayır.. Mahçubiyetle başını
öne eğer ve ağzını açmazdı.. Ama, belki ya-
ni, şey diyebilirdi "Abi biraz sen de gay-
ret göstersen"... Diyebilirdi..

Öyle bi şey deseydi ama, ağzının ortasına
tokatı yerdi o penis.. Kızmıştı... O kadar
yüz göz olmak istemiyordu.. Haddini bilmeliydi.
Hemen tuvalete gidip ağzına tokadı bastı..
Geri döndüğünde güneş batmıştı artık..
İşte, penis yine bütün akşamı mahvetmişti..
"Aşkolsun sana penis" dedi... Öfkesi kalmamış
tı ama araları soğuktu hala... Ortamdaki
bu soğuk havayı bozmak için g*tü gürül-
tüyle bağırdı... "ZOR ORTAM!"... "Benim
yüzümden değil" dedi bürosite otururken.
G*tün bi daha ağzını açmasını istemiyordu..
Fakat g*tün söyleyecekleri vardı.. Oturduğu
yerde hafifçe kalçasının bi kanadını kal-
dırdı... G*tün söyleyeceklerine kulak kesil-
mişti herkes.. O, kulakları, penisi ve
mutfaktaki iki saat önce yapıp içmeyi
unuttuğu sallama çay... Çok uzun ko-
nuşmayacaktı g*t.. Kısa ve öz konuşurdu
herzaman.. ↗

Uzun muhabbetler atmosferi kullanılmaz hale
getiriyor, doğayı bozuyordu.. O uzun konuştuğu
zaman çiçekler ölüyor, perdeler yağlanıyordu.
Kısa konuşacaktı g*t... Tek atışlık şansı
vardı ve bunu iyi değerlendirmeliydi..
Ama kelimeler boğazına dizilmişti g*tün..
Kalçasının bi kanadı üzerinde 20-30 saniye
kadar durduktan sonra, g*tün bişey söyleme-
yeceğine kanaat getirip tekrar oturdu..
Mutfaktaki sallama çay g*te bi şans daha
verilmesini çok istiyordu ama şu durum-
da bunu ifade etmesi zordu.. En fazla
ipin ucundaki idam mahkumu gibi hafifçe sa-
ğa sola sallanabilirdi... Üstelik demiyle
renklenmiş bu suyun içinde sesinin çık-
ması zordu... Suyun içinde nasıl duyu-
yordu peki... Cevap çok basitti: Duymuyor-
du.

Gidip kulağına söylemek lazımdı.. Kalk-
tı ve mutfağa gitti... Poşet çayı bardak-
tan çıkarıp çay kaşığında suyunu sıktı.
Poşetin kulağına eğildi, tam söyleyecekken
"ZAR ATAR!" diye bağırdı g*t..
Bu uyarıyı dikkate alacaktı.. Poşeti ge-
ri bıraktı, söylemekten vazgeçti... Soğumuş
çay bardağını alıp bi yudum içti.. Pişman
lıkla bardağı tezgaha geri koydu... Bu
pişmanlık duygusu tanıdık gelmişti.. Hiç sev-
gilisi olmayışı da aynı duyguyu uyandırı-
yordu o'nda... Hayat unutulmuş buz gibi
bir çay gibiydi... Çayın en güzel zamanlarını
boşa geçirmişti.. Bi anda bi kararlılık
geldi üstüne... Penisine de aynı şe-
kilde davranmayacaktı.. "ZOR ORTAM!"
diye bağırdı g*tü.. Çabucak bürosite
oturdu... G*tü daha fazla dinlemek is-
temiyordu... Bürosite otururken, büro-
sit "HASSSSSSSSS...." diye azalarak
sessizliğe gömülen bi küfür etti..
Bürosit bunu ilk kez yapmıyordu..
Büroşiti ofisin camından aşağı attı..
"ZOR ORTAM!" diye bağırdı serbest
kalan g*t...

SON

emrah ablak

@kaansezyum

Manzara güzel

Mesela manzaramdan şöyle bir şey görüyorum. Ülkenin tekinde en yetkili abisi yeni yapılan bir otobanda arabayla gidiyor. Arabayla gidiyor ama kemer takmıyor. İşin ilginci bindiği araba aşırı pahalı. Her şey artı her şey var. Yani emniyet kemeri takmazsan ötmesi gerekiyor normalde o şekil arabaların. Büyük ihtimalle bir yerde en yetkili abi forsu olan, bir taksici klasiği emniyet kemeri tokası vardır. O toka da kemerin yerine tokalanmıştır. Yani bir de aslında kemeri başka bir otoriteye boyun eğdiğimiz anlamında takmıyoruz ki. Sanki kemer takınca yenilmiş sayılacağız. Kemer takılınca biz de yenilmiş sayılmayacağımıza göre kemer neden takılmıyor? Çünkü kemerin gerekli olacağı düşünülmüyor büyük ihtimalle. Oysa ki yerçekimi, eylemsizlik ve diğer tüm fizik kuralları, matematik korosunun seslendirdiği kusursuz mekanizma eşliğinde her canlıya, her maddeye aynı ve eşit uygulanıyor. Sanki en yetkili birey olanlar kemer takmasa da olur gibi bir şey olamaz. Bir de her şey için binlerce güvenlik önlemi alıyorsun, bir sürü konvoyun var, koruman var güvenliğini sağlamakla yükümlü ama kemer takmıyoruz. Neyse artık. Umarım kemer de takılır, tokalı tokalı değil ama...

Bilgisayar klavyesinden yemekte ne yediği anlaşılan insanlar var. Eskiden desktop makinelerde klavyeler çok verimli olurdu. Zor günlerimizde klavyeleri ters çevirir sallar, içinden dökülenleri yerdik. İnternetimiz çok yavaştı. Hayatı 144p izliyorduk. Hayat yoktu daha o zaman internetten izlenen, o da ayrı.

Gençken Milliyet'de çalışıyorum. Entel dergisi var, Negatif diye, kültür sanat haberleri yapıyoruz. Başımızda Duygu Asena var, Duygu Hanım yazdığım hiçbir şeyi anlamıyor ama arada 'Sen yaz, ben anlamıyorum ama anlayan çıkar' diyordu. Binaya bir gün internet geldi dediler. Gittim en alt kat'a baktım ki ne göreyim. İki tane adam 14 inç tüplü bir monitörün başında bi şeyler bekliyor. Yaklaştım, yine saçma sapan şeyler bekliyor bu ikisi. Bir tanesi liseden benden birkaç sınıf büyük abim serhat Ayan, diğeri de şimdinin internet ekipler amiri Serdar Kuzuloğlu... Öyle zor bir internetti bizimkisi. İnternete girmek tuvalet sırası beklemek gibiydi... O sıralar okula da internet geldi haberi geldi bana. Mimarlık bölümünün kütüphanesindeymiş. Gittim oraya, daha kimse mevzuya uyanmamış, bi tane açık bilgisayar var, kumru gibi bekliyor. Sonraları tüm ders araları kütüphanenin internetini emikledim durdum. Genelde web sitesi nedir filan daha onu anlamaya çalışıyorduk. Şimdiki gibi mobilden mobilleten uygulamalar filan yok. Kimse neye bakacağını bilmiyordu. Sonra yavaş yavaş bu mecra da kendi yolunu buldu. Artık çok şükür sokakta bile yüksek hızla internetteyiz ama neresindeyiz? Eş dost desen Instagram bağımlısı oldu. Stori çekmezse ölür hastalığına yakalanmış bir arkadaşım var. İlk başlarda yadırgamıştım, sonra sorilerine ben de tutuldum. Belki de bu mecranın kullanımı limitsiz stori çekmektir. Bilemiyorum...

Kanada merkezli şirkete bize dolar verecek diye memleketin en güzel topraklarını kiralıyoruz. Adamlar doğanın içine ediyor, ormanlık alanlar kesiliyor, içindeki ekosistem bitiyor. Kanadalılar 'Bizim orman kesme izinlerini sizin merciler veriyor kenks' diye açıklama yapılıyor. Hem ormanları dağları millete peşkeş çek, tam bir emlakçı gibi, sonra da oralardaki ormanları yok etmek için de izin veriyorlar. Ya millete, ülkeye yapılmış en büyük ihanetlerden biridir bu. Adamlar istese bizim kadar kötülük yapamaz bize. En büyük düşmanımız kendimiziz belli. Bir de utanmadan çıkıp 'O kesilen ağaçlar yerine yeni ağaç dikeceğiz' diyorlar. Sanki orada yaşayan sincabı, baykuşu, karıncayı da yeniden ekeceksin. Millet yuvasını kaybediyor, başımızdakiler de 'Aman ne güzel havadan para geldi, şuradaki ormanı sattık mis gibi olduk' diye ellerini ovuşturuyor adeta. Şaka gibi ama değil.

BEN · ALPAY ERDEM

Merhaba. The Walking Dead'te inanılmaz bir mantık hatası var. Sekiz sezon üst üste izledim ve bence ben biraz kafayı yedim. Bir yerden sonra bitsin diye izledim. Bayıyorsun çünkü. Bir yerden sonra, "amaan, yine mi zombi" diyorsun. İlk bölümlerde izlediğin zamanki gibi etkilenmiyorsun zombi'den. Alışıyorsun çünkü zombi'ye. Zombi'yi kendine bir can, bir yaren belliyorsun. Gelelim mantık hatasına. Şimdi bu zombi'ler normalde hiçbir şey yemeden de yaşayabiliyorlar, hiç ölmüyorlar, neden bir şey yemek için çıldırıyorlar, insan olsun geyik olsun. Neden ya. Bana çok mantıksız geliyor bu durum. Yemesen de yaşayabiliyorsun, niye yiyorsun. Ben mesela yemeden yaşayabilsem vallaha yemem. Bu çok büyük bir mantık hatası. Bir de bütün diziyi bunun üzerine kurmuşlar. Zombi gelecek, insan yiyecek. Vay .mına koyiim bir yerde de. Gerçekten de izleye izleye zombi uzmanı oldum, ve çok farklı şeyler düşünmeye başladım. Mesela bu dizide acayip mantıksız gibi görünen bir şey var, ama aslında o da aksine çok mantıklı. Algılarımızla oynuyorlar resmen. Mesela, akın akın geliyor zombi'ler, bizim insanlar attıklarını vuruyorlar. Kurşun olarak. Genelde ilk atışta indiriyorlar, hadi olmadı ikinci atışta düşürüyorlar. Aynı mevzu ise düşman insan grupla bir çatışma halinde olduğunda ise, Çukur dizisi gibi, binlerce mermi sıkılıyor, bazen yeri geliyor, biri bile isabet etmiyor. Bu çok mantıksız geliyor değil mi size. Bana da çok mantıksız geliyordu. Fakat biraz düşününce ne kadar da mantıklı olduğunu anladım. İnsan kaçıyor çünkü aga. Bir saniye yerinde durmuyor. Buna kurşun ne yapsın. Zombi öyle mi. Ah zombi öyle mi. Kurşun'a kafa atıyor zombi. Ha diyeceksin ki, zombi'nin bilinci yok. Bu noktada da size karşı çıkarım. Zombi'nin bilinci, seni beni aşan bir bilinçtir, bunu da bileceksin. O belki kurşun'a kafa atıyor, o anlarda da neler düşünüyor, hiç bilemezsin. Mevlana gönüllü bir tarafları var zombi'lerin, zombi'lerimizin. Zalım oy derdo zombi'lerimizin. Le hanım ha hanım ey, zombi'sen heç halım ey. Hey yavrum hey. Zombi belki bugün bir kendisine kurulmuş tuzağı görüyor, biçerdövere doğru efe gibi gidiyor. Sen zannediyorsun ki, bilinci yok. Olmaz mı bilinci yok. Ondaki bilinç arş seviyesinde. "Üç günlük dünya" diyor, "çektim elimi eteğimi dünya nimetlerinden" diyor, şehadet şerbetini içmiş gibi yürüyor hakka doğru. O yüzden çok da şeyapmayacaksın. Severim zombi'leri. Zombi'ler bizim bu toprakların çocuklarıdır. Konya'da etli ekmek gömmüş, Trabzon'da bol tereyağlı kapalı kıymalı pide tatmış insanlardır. Bu insanlar güzel insanlar bakma. Yalnız bir sevmediğim tarafları var, o da çok ısrarcı olmaları. Israr ısrar ısrar. Isıracam da ısıracam. Ya sen tamam ısır, biz senden burada kolumuzu bacağımızı sakınmıyoruz, başımızla beraber, o ayrı, lakin sonrasında ısırıldığımızla kalmıyoruz ki, ha noluyor, biz de zombi oluyoruz. Isırıldığımızla kalıp yine insan olarak kalsak gerçekten yine sorun yok. Senden önemli mi, senin canın sağ olsun. Lakin işte sonrasında zombi olması fena. Ha ben zombi olmaktan gocunmam, yerinmem. Fakat hepimiz de zombi olamayız ki canım. O zaman hepimiz zombi olalım. İşimizi gücümüz bırakalım, önce maaile, sonra tüm insanlık olarak zombi olalım. Bu dünyanın insana da ihtiyacı var. Zombi'leri asla ötekileştirmiyorum, dediğim gibi onlar da bizim insanımız, o ayrı. Fakat ne olursa olsun, insan zombi'ye dönüşünce, bunun en iyisi bile kendini bir salıyor. Diş fırçalamayı hemen bırakıyor mesela ayı. Kusura bakmayın, "ayı" demişim. Kokmaya başlıyor hemen. Hep aynı kıyafetle geziniyor mesela. Hepsi bana bir Manisa Tarzanı, hepsi bana bir Sinoplu Diyojen oluyor. "Gölge etme, başka da bir şey istemem" diyen Diyojen'in arsızı uğursuzu oluyorlar bana. Allah belalarını virmiye. Bak yine kıyamıyorum. Sonuç olarak zombi'ler bizim canımızdır ciğerimizdir. Ayrıştırmayalım. Samimi söylüyorum bak. Zaten çok yakın zamanda bir zombi filmi yazacağım, kafaya koydum nokta net, zombi'lerle insanlar nasıl gül gibi geçiniyorlarmış, bunu da dosta düşmana göstereceğim. Yetti gari bu algı operasyonlarınız. Ayıptır ya. Zombi diye. Çı çı çı çı. Bir oturup dinledin mi zombi'yi. Neymiş bu kardeşin derdi diye de hiç hislendin mi. "Otur kardeşim, aç mısın" diye hiç sordun mu. Belki ona yemek versen, o zaten seni yemeyecek. Sordun mu. İletişim kurmaya çalıştın mı hiç. Ha hemen öldüreyim. Öldür ha öldür. Bu dünyanın öbür tarafı da var. Öbür tarafta g.tüne girecek zombi'ler, ben de sana bunu buradan söyleyeyim. Öyle yok öyle. Mazlumun ahını almak yok öyle. Pisler sizi be. Pissiniz oğlum pis. Siz insanlar gerçekten çok pissiniz. Siniz. İz. Niz. O kadar. Bu zombinin şu hayatta nesi var. Tutunacak dalı mı var. Şol ırmaklar gürül gürül akıyor, bu zombi onun bile keyfini süremiyor. İnsan olanın üreği acır. Ne diyordum, ben de olayım zombi diyordum da, aga bunca işi kim yapacak. Çünkü insan zombi olunca da zombi'likten başka bir şey yapası da gelmiyor diye düşünüyorum ben. Ona buna hırlayacan diş gösterecen işte. Zombi'lik bu. Ama insanlık başka bir şey. Metroya biniyon, marmaray'a biniyon, oradan iniyon, vapura biniyon, her şey yapıyon. Davetlere katılıyon. Zombi olsan bunların hiçbirini yapamazsın. O yüzden insan, kalabildiği kadar insan kalmalı, zombi olduktan sonra ise özünü asla unutmamalı. Zombi'liği bile efendi gibi yapmalı, yeri geldiğinde de kombi'nin ayarını da kısmasını bilmeli zombi şeklinde süper sakil bir şaka yaparak da finalimi yapayım diye düşündüm, finalimi de resmen yaptım. Hoşça kal.

Filmin sonunu seyirciye bırakan yönetmen de nereden baksan dolandırıcı. Tamam seveni vardır yoktur, o kısmı beni inanın hiç ilgilendirmiyor ama sen filmin sonunu bana bırakıyorsan bunu en baştan söylesene itoğluit? Yaz filmin afişine "Filmin sonunu size bıraktık," diye? Valla ben girmem, ha girene de mani olmam, neticede herkese kimse karışamaz. E ama sen dersen ki "Ya ama afişe öyle yazarsam kimse gelmez," kusura bakma ama Jet Fadıl'dan bir dirhem fazlası olmayan bir dolandırıcısın demektir benim hayvan evladım. Ya şu yetersizliği stilize etme işini bir bırakalım ama artık lütfen. Hiçbir marangoz "Sizin oturma odası takımını bir yere kadar yaptık, gerisini size bıraktık," demiyor; hiçbir ressam "Tuvalin alt kısmını boş bıraktım siz doldurun," diye resim sergilemiyor, hiçbir müteahhit kaba inşaatı bitirip "E hadi gerisini de siz getirin gari," diye ev teslim etmiyor. Ha bak sonuncusunu yapan olabilir ama neticede onu da takdir edersiniz ki "filmin sonunu izleyiciye bırakan yönetmenden farklı değerlendirmiyoruz.

Tam manasıyla bir ayı gibi gözükmek de istemem, yanlış anlaşılmasın, elbette yerine göre hikayenin nasıl sonlandığının çok da önemli olmadığı anlatılarda "açık uçlu" finaller olabilir ama polisiye çekiyorsanız sonunda katilin kim olduğunu, neden ve nasıl öldürdüğünü falan da seyirciye bırakıyorsanız sıçıp da "Anneee bitti," diye işin gerisini annesine bırakan üç yaşındaki veletten çok da farkınız yok.

Hadi film bir iki saatinizi sizden çalıyor, peki sonunun ne olacağına baştan karar vermemiş, saldım çayıra mevlam kayıra felsefesiyle kaleme alınmış sezon sezon dizilere ne diyeceğiz? Saatlerinizi değil günlerinizi sizden çalan, bunu yaparken ve siz merakla bir final beklerken o finalin ne olacağını kendisi de bilmeyen madrabazları bir düşünün bakalım.

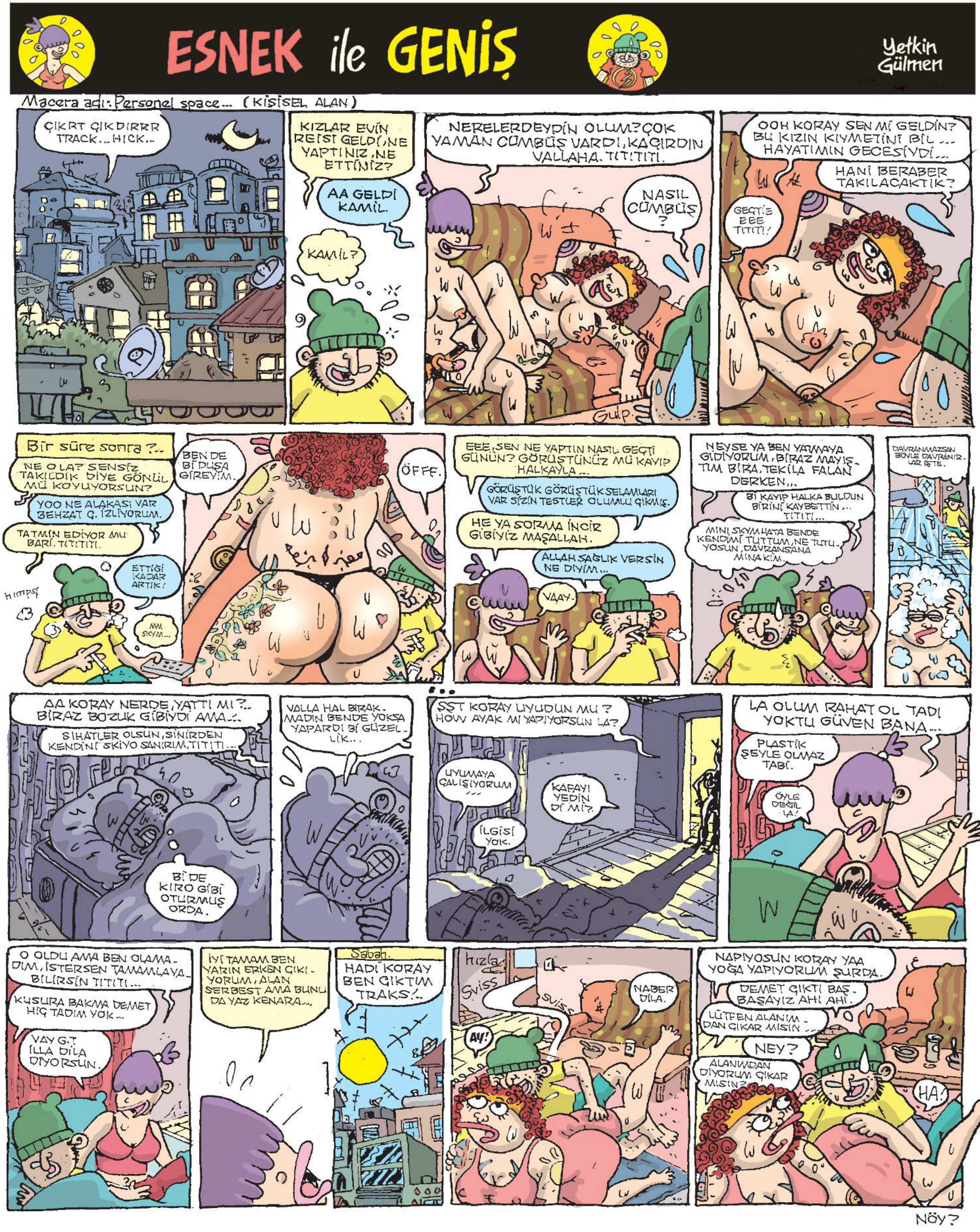
Benzer hislere seyircinin katılımını bekleyen tiyatro oyunlarında da kapılıyorum. Ulan herifçioğlu sanki ben bilet alıp salona girmiş seyirci değilim de sahne tozu yutmaya çok hevesli, iki kalas bir heves diye tiyatro yoluna deli olan bir tazeymişim gibi oyununun içine beni de katıyor. O ne abi? Bana da kaşe yazacak mısınız da oyunun içine katıyorsun beni? Arkadaş biletimizi aldık geldik, bu işin mekaniği şu, ben izleyeceğim sen oynayacaksın, ben izleyeceğim sen oynayacaksın. Çok kötü oynarsan da "Çekil şuradan o rol şöyle oynanır," diye sahneye çıkmayacak çok çok salondan ayrılacağım. Ben uçağa bindiğimde kabin görevlisi "Beyefendi şu vegan yemeği 33D'deki yolcuya götürür müsünüz?" demiyor, aldığım

Devamı haftaya

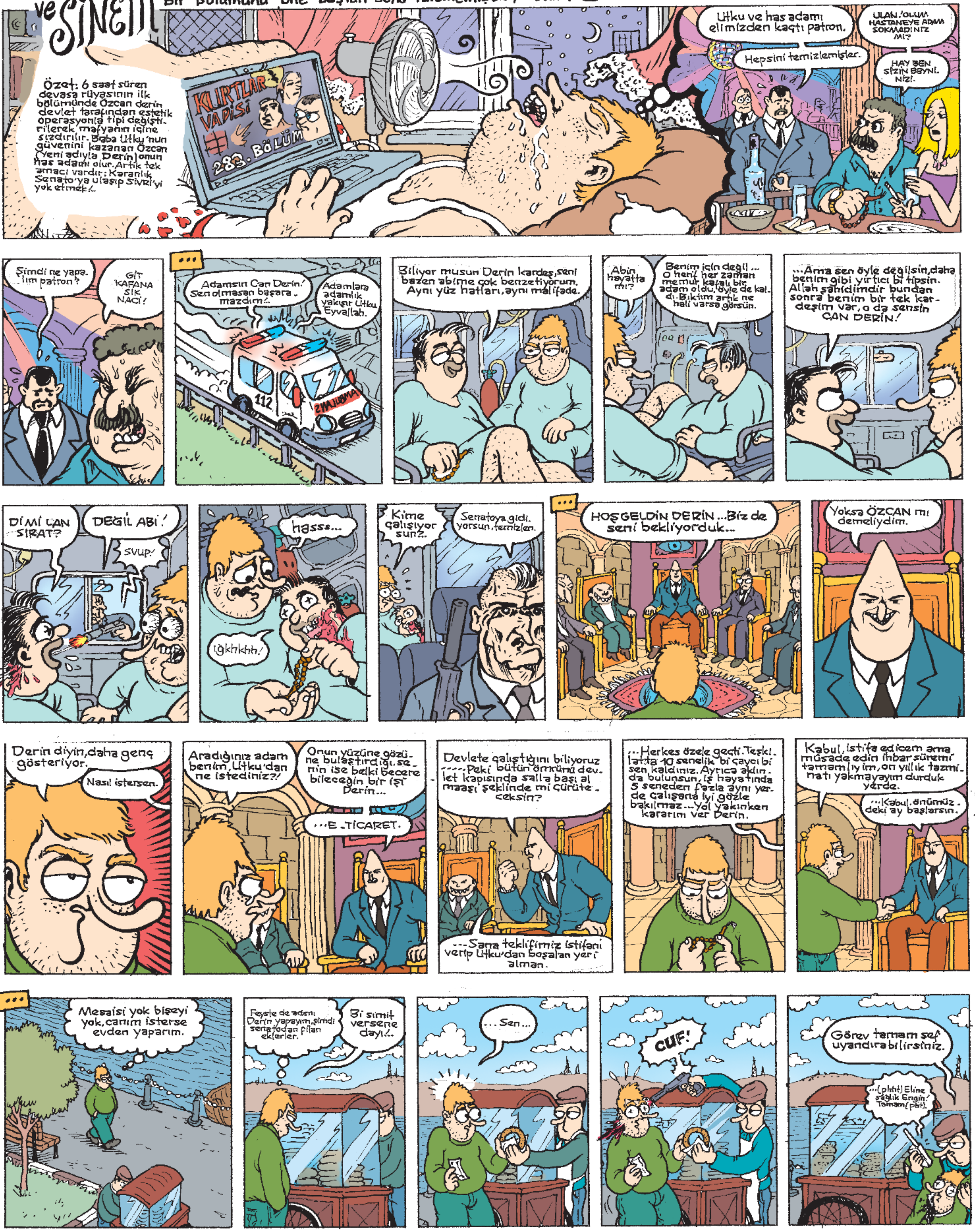
kitabın yazarı son sayfaları defter olarak yayınlayıp "Hafız gerisini de sen yaz," demiyor, gittiğim lokantada "Beyefendi ben soğanları kavururken siz de şu fasulyeyi ayıklar mısınız," gibi bir teklifle karşılaşmıyorum. Ama son yıllarda üç tiyatrodan birinde seyirci de oyuna davet ediliyor.

Gerçi yemeği müşteriye yaptıran kuntiz lokantalar da varmış, hipster kerizleme sektörü bambaşka tabii. Parasını verip lokantaya gidiyorsun, şef başında bağırıyor "Kişniş koy şimdi! Tamam şimdi de biberleri jülyen doğra!" Neymiş? Deneyim satıyormuş. Okul sanki pezevenk bana. Neyse. O tip lokantalara gitmediğim gibi altı sezonluk dizinin finalini benim hayal gücüme bırakan, hele hele gizem filminde gizemi açıklamadan "Annem çağırıyor yaa" diye kaçıp giden dizi ve filmlere, düğünün coşkulu dayısı misali "Oturmaya mı geldik ayol, hadi kalkın oynayın," diye beni oyuna dahil etmeye çalışan tiyatroya da gitmiyorum. Tabii biliyorsam gitmiyorum ama en başta dediğim gibi bu kuntizler filmin oyunun afişine yazmıyorlar işte "Filmin sonunu kendiniz bulacaksınız, oyunumuzda size de küçük bir rol var," diye.

ESNEK ile GENİŞ
Yetkin Gülmen
Macera adı: Personel space... (KİŞİSEL ALAN)
ÇIKRT ÇIKDIRRR TRACK... HICK...
KIZLAR EVİN REİSİ GELDİ, NE YAPTINIZ, NE ETTİNİZ?
AA GELDİ KAMİL.
KAMİL?
NERELERDEYDİN OLUM? ÇOK YAMAN CÜMBÜŞ VARDI, KAÇIRDIN VALLAHA. TITITITI.
NASIL CÜMBÜŞ?
GULP
OOH KORAY SEN Mİ GELDİN? BU KIZIN KIYMETİNİ BİL... HAYATIMIN GECESİYDİ...
HANİ BERABER TAKILACAKTIK?
GEÇTİ EEE TITITI!
Bir süre sonra?..
NE OLA? SENSİZ TAKILDIK DİYE GÖNÜL MÜ KOYUYORSUN?
YOO NE ALAKASI VAR BEHZAT Ç. İZLİYORUM.
TATMİN EDİYOR MU BARİ. TITITITI.
ETTİĞİ KADAR ARTIK!
AM SKYM...
BEN DE Bİ DUŞA GİREYİM.
ÖFFF.
EEE, SEN NE YAPTIN NASIL GEÇTİ GÜNÜN? GÖRÜŞTÜNÜZ MÜ KAYIP HALKAYLA...
GÖRÜŞTÜK GÖRÜŞTÜK SELAMLARI VAR SİZİN TESTLER OLUMLU ÇIKMIŞ.
HE YA SORMA İNCİR GİBİYİZ MAŞALLAH.
VAAY.
ALLAH SAĞLIK VERSİN NE DİYİM...
NEYSE YA BEN YATMAYA GİDİYORUM, BİRAZ MAYIŞTIM BİRA, TEKİLA FALAN DERKEN...
Bİ KAYIP HALKA BULDUN BİRİNİ KAYBETTİN... TITITI...
MINI SKYM HATA BENDE KENDİMİ TUTTUM, NE TUTU. YOSUN, DAVRANSANA MINA KIM.
DAVRANMAZSAN BÖYLE DAVRANIR-LAR İŞTE.
AA KORAY NERDE, YATTI MI?.. BİRAZ BOZUK GİBİYDİ AMA...
SIHHATLER OLSUN, SİNİRDEN KENDİNİ SKİYO SANIRIM, TITITI...
Bİ DE KIRO GİBİ OTURMUŞ ORDA.
VALLA HAL BIRAK. MADIN BENDE YOKSA YAPARDI Bİ GÜZEL-LİK...
SST KORAY UYUDUN MU? HOVV AYAK MI YAPIYORSUN LA?
UYUMAYA ÇALIŞIYORUM...
KAFAYI YEDİN Mİ?
İLGİSİ YOK.
LA OLUM RAHAT OL TADI YOKTU GÜVEN BANA...
PLASTİK ŞEYLE OLMAZ TABİ.
ÖYLE DEĞİL LA!
O OLDU AMA BEN OLAMADIM, İSTERSEN TAMAMLAYABİLİRSİN TITITI...
KUSURA BAKMA DEMET HİÇ TADIM YOK...
VAY G.T İLLA DİLA DİYORSUN.
İYİ TAMAM BEN YARIN ERKEN ÇIKIYORUM, ALAN SERBEST AMA BUNU DA YAZ KENARA...
Sabah.
HADİ KORAY BEN ÇIKTIM TRAKS!..
hızla
Sviss
Sviss
NABER DİLA.
AY!
NAPIYOSUN KORAY YAA YOGA YAPIYORUM ŞURDA.
DEMET ÇIKTI BAŞBAŞAYIZ AHİ AHİ.
LÜTFEN ALANIMDAN ÇIKAR MISIN...
NEY?
ALANIMDAN DİYORUM ÇIKAR MISIN?
HA!
NÖY?

ve SİNEM bir bölümünü bile baştan sona izlememiştir, Bölüm-II

cihan kılıç

Bebek Kafası

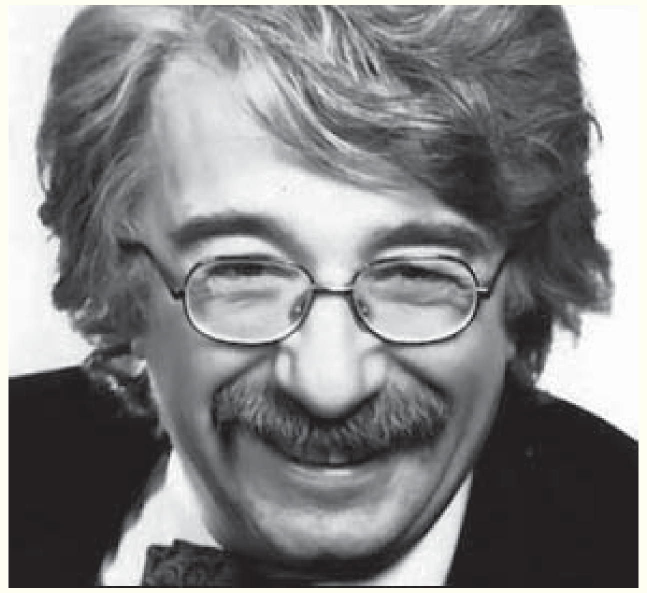
VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"Dilediğim en güzel hayat
Çöplerin içinde rüya aradım
Düştümse eğer sana bakarken düştüm."
-Cahit Zarifoğlu

● **"Bu ülkede de herkes şair be kardeşim!" diye hayıflanan var. E, olsun işte, ne güzel. Şikayet ettiği şeye bak hırbonun. N'olaydı, herkes otoparkçı, emlakçı, yaşam koçu mu olaydı?! Geleneğinde 'Aşık' diye mesleğin olduğu, her yanından ozanın, türkünün savrulduğu ülkeden ne çıkacaktı?! Bu güzellik bile batıyor şiirsiz, tutkusuz, hayalsiz, küt zihniyete. İnadına şiir yazın. Daha çok yazın. Kısa bir şiirden de kısa çünkü ömür...**

● "Karakız Kantosu" müthiş bir şarkı. Hele hele introsu, pek elektrikli. Efsane Sema Moritz'den mutlaka dinleyiniz. Attila İlhan'ın şiirinde geçen, "Çıktı mı deprem sanırsın Karakız Kantosu'na" dizesini şenlendiren kanto, işte bu kanto: "Karantinalı Despina". Dahioğludahi Timur Selçuk, muhteşem şekilde bestelemiştir. İkisini benim için ardarda dinleyiniz. Mutlu bayramlar...

● **"Altan der ki boyum kısa / Bu mu oldu size tasa / Kağıt, kalem, bir de masa / Benim gibi çizen var mı ?" Bu dörtlük, büyük usta Altan Erbulak'a aitti. On parmağında yirmi marifet olan bir markaydı. ABD'ye gittiğinde Charlie Chaplin'le tanışır Erbulak. Aktör olduğunu söyler. Kariyerine akrobatlıkla başlamış olan Chaplin, heyecanla sorar: "Sahnede takla atabiliyor musun?" Erbulak "Evet" deyince, yüzü bulutlanır Chaplin'in ve "Ah" der, "Senin yerinde olmayı çok isterdim!" Bu usta çelebiliği Altan Ağbi'de de mevcuttur. Sayfalar dolusu çizmiş olmasına karşın, genç yeteneklere hayranlığını gizlemez, iltifatlarını esirgemez. 1 Mayıs 1988'de hepimizi yalnız bıraktığında, kadim dostu Etem Çalışkan şu dörtlüğü yazar: "Etem der ki hayat kısa / Bu da oldu bana tasa / Kağıt, kalem bir de masa / Hani nerde, çizen var mı?"**

● Bir halk türküsü: "Ben babamın evinde gezeridim kibari / Gittim elin evine balam, oldum duvar sıvari!" Aynı halk, bir başka türküde ise şöyle diyor: "Dün gece yar hanesinde yastığım bir taş idi / Altım toprak, üstüm yaprak, yine gönlüm hoş idi!" Durumlar değişince, fikriyat da değişiyor, organik diyalektik diyelim buna biz!

● **Lehçe, yani Polonyaca bize zor geliyo sanırdım, sessiz harflerin coşkunluğu nedeniyle, meğer Polonyalılara da zor geliyomuş, iyi mi?! Roman Polanski'nin otobiyografisinde okumuştum, çocukken kayak yapmağa gitmişler, 'Slyzrck' diye bir yere. Sıfır sesli harf. Aynen şöyle yazıyor ünlü rejisör: "Telaffuz etmenin imkansız olduğu yer." Haydaaa, ben bize zor diyodum, bayağı ona da zormuş ya lan!**

● Türkiye'de elini sıcak sudan soğuk suya sokmayan tiplerin, sırf Anglosakson dilini öğrenmek için gidip gurbet elde çocuk pışpışlaması nedir peki? Haa, dünya insanı olacak! Burası nerde, Uranüs'te mi?!

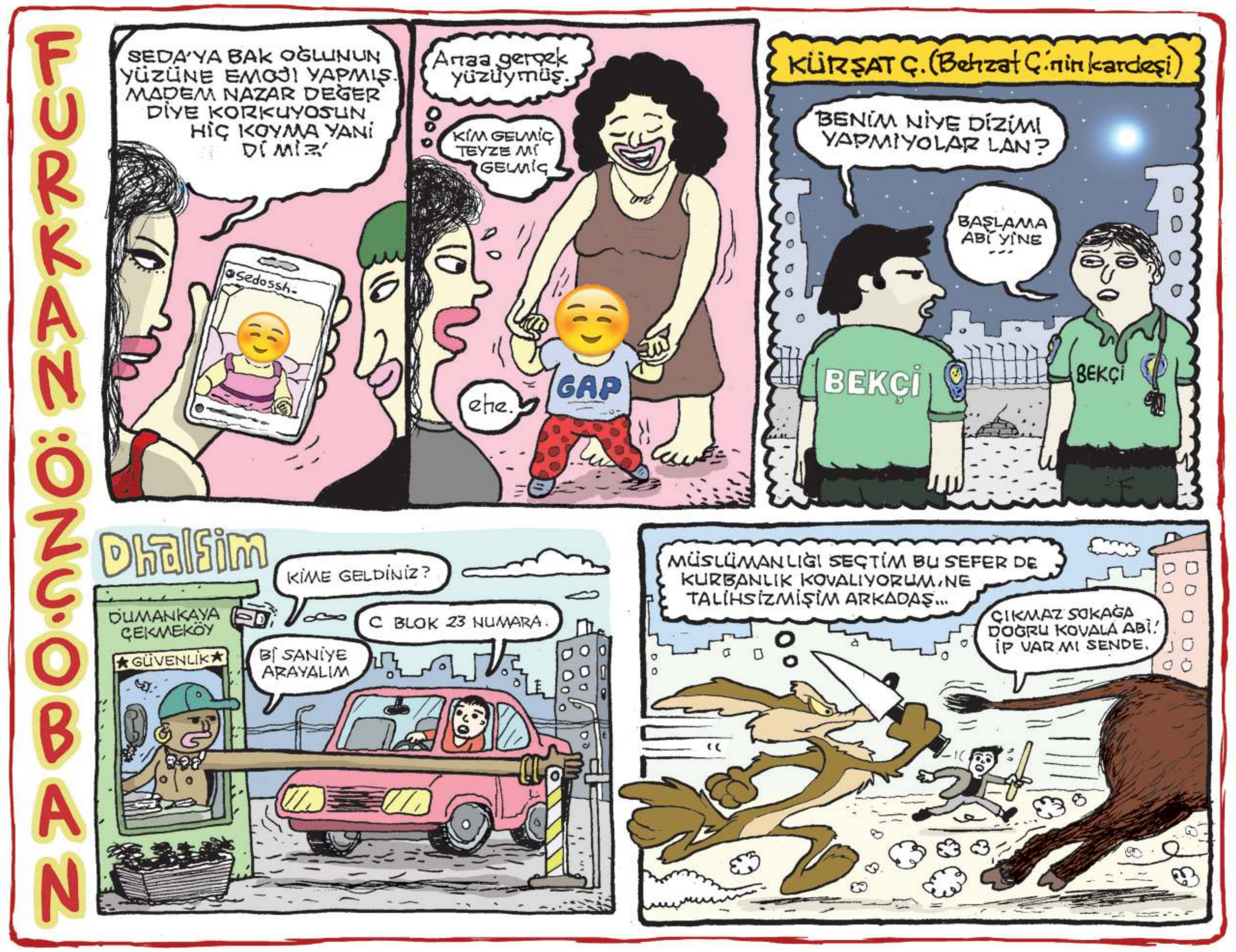
● **Bu yıl tanıştığım güzel insanlardan biri, sevgili Zeynep Bastık. Beşiktaş'ta, BKM Mutfak'ta gösterimiz vardı, sahnemiz bittikten sonra hazırlandım çünkü çalışmam gerekliydi. Komediyi takiben Zeynep Bastık sahne aldı. "Hadi bir-iki şarkı dinleyip öyle gideyim" dedim. Söyledikçe güzelleşiyor sahnede kız, kimin şarkısı olursa olsun, bambaşka bir ruh katıyor. "Hadi biraz daha dinleyeyim" dedim. Giderek büyüleyici bir hal aldı Zeynep Bastık. "Eeeh, çalışırım nas'olsa" deyip, en öne oturdum, sonuna kadar yakından seyrettim Zeynep'i. Her nerede olursa gene seyrederim... Geçenlerde, sevgilisi ve menajeri Tolga Anıl'ın numarasını gönderdi bana, "Tolgam" diye kaydetmiş, ben de aynı şekil ekledim numaraların arasına. Şu an telefonumda bir adet "Tolgam" mevcut! Gizli gizli yanıyo gibi lan!**

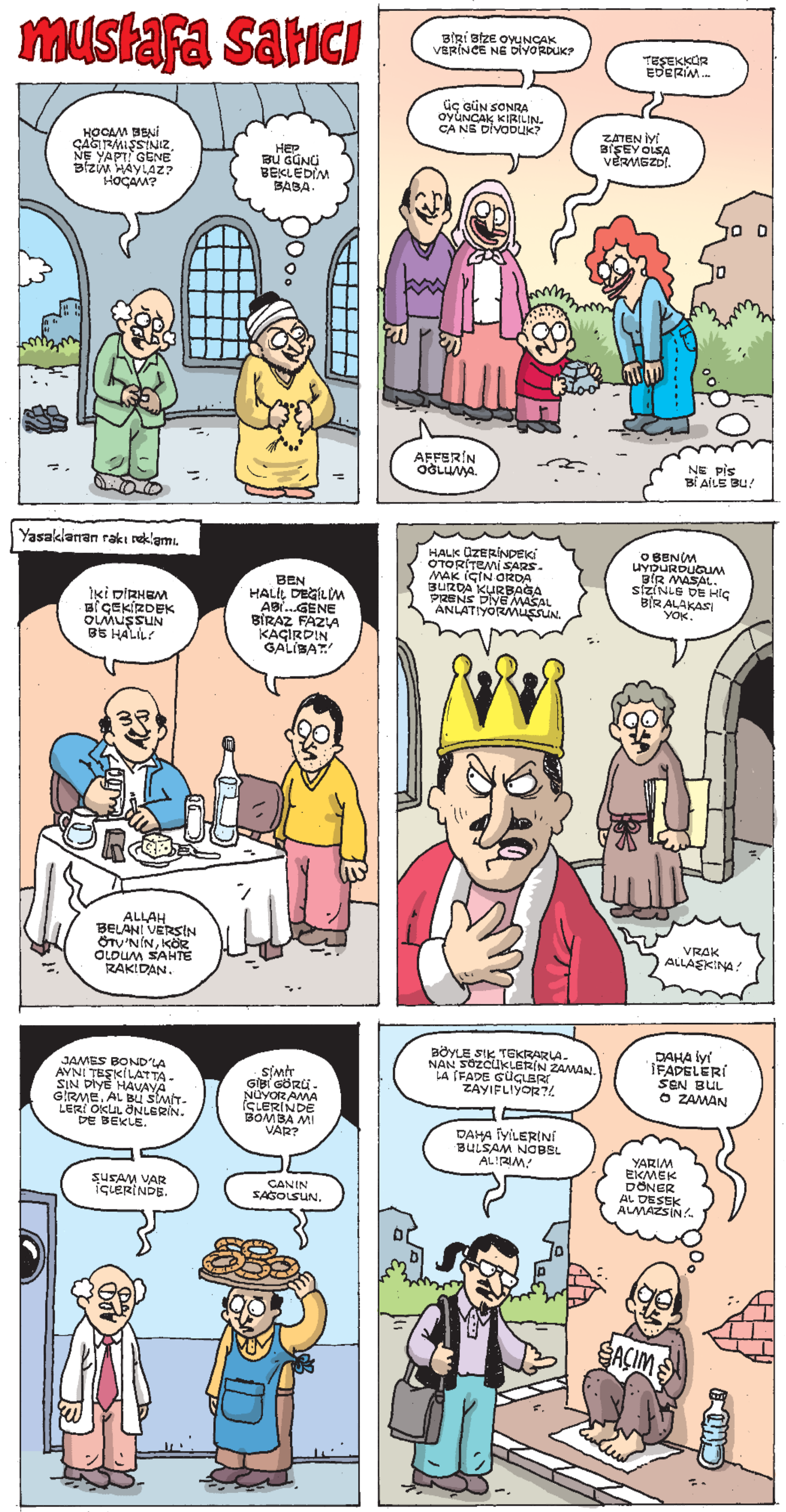
● "Seversem öldürürler, sevmezsem öldüm" diyor Karacoğlan ve "Bir sevmek, bin defa ölmek demekmiş" diye pekiştiriyor Üç Hürel...

Not: Vedat Özdemiroğlu / stand up / Asmalımescit Mask / 21 ve 28 Ağustos 2019 / Çarşamba / 21.00

vedatozdemiro@gmail.com

CEM GÜVENTÜRK

ANLAŞMA

Klasik

O SIRADA
ERMAN ÇAĞLAR

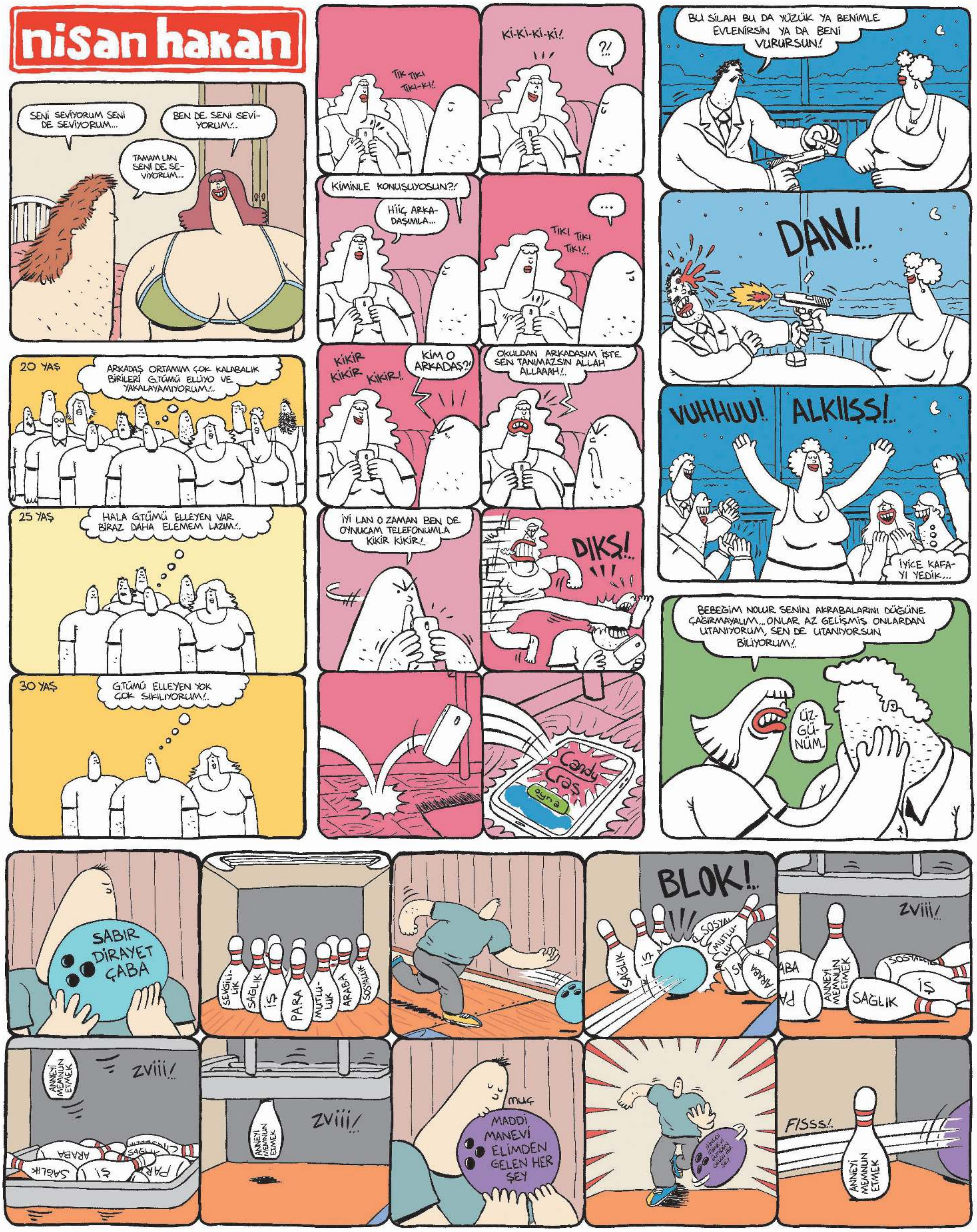
Artık ne güzel, her kitabın içinden kendi kitap ayracı çıkıyor. Kitap aldım diye soylu sevinçler içindeyken, evin içinde kabara kabara yürüyüp evin cahil cüheyla eşyalarına tepeden bakarken, evcil hayvanı ''ah ilkel dostum, keşke okuma bilseydin de şu yüksek kültürün verdiği zevki sen de tadabilseydin'' diye süzerken bedava ürün kazandığımı öğrenince dengem aniden bozuluyor. Ayağımdaki terliği çıkartıp yerlere vura vura dans edesim, ''bedavadan mutfağımızı yapsınlar, salonumuzu döşesinler, her odasında sabahtan akşama akılalmaz bir vasatlığın yaşandığı evimize aklıcı çözümler getirsinler, salonun ortasına bir tane daha salon yapsınlar, ŞÖMİNE DE KOYSUNLAR, çünkü şöminenin üstüne koyulacak söbü suratlı çocuklarımın fotoğrafları var'' ihtirasıyla evim muhteşem programına başvurup kazandığını öğrenen ev hanımı sahteliğinde ''AAAAAAAYYYY İNANMIYORUUUUUM'' diye bağırasım geliyor. Bedava mal karşısında sakinliğimi koruyamıyorum. Ben kitapların içinden bedava kitap ayracı çıkmadan önce bu hayatı nasıl yaşıyordum? Zavallıca... Hayatı yaşamayı bilmeyenlerin küstahça cüretiyle.

Çalışma masamdaki bir türlü okunamamış, yarıda kalmış bile denemeyecek, ancak niyetlenilmiş kitaplardan birini alıp bakıyorum. İşte bedava kitap ayracı uygulamasına geçilmeden önceki dönemden bir kitap: Umberto Eco'nun Genç Bir Romancının İtirafları. Neyi itiraf ettiğini tam hatırlamıyorum. Galiba kendi kendine ne kadar kaliteli bir yazar, tarihçi ve aynı zamanda yakışıklı da bir şahıs olduğunu itiraf ediyordu. Daha kitabın başlarında, Gülün Adı isimli uluslarası çok satan kitabını nasıl çekirdek çitler gibi çıtı çıtı hiç zorlanmadan yazdığını, evet romanın filminin de çekildiğini, evet filmde sakallı lord Sean Connery'nin oynadığını fakat bu olayların kendisi için çok da büyütülecek şeyler olmadığını anlattığı kısımlarda biraz bunaldım. İnsan beyni ister istemez kendini karşılaştırıyor. Mizah dergisinin yarı sayfası kadar yazıyı yazmaya uğraşırken olmuyor diye üzülmelerim, teselli olsun diye kraloyun.com sayfasına girip sabaha kadar Frozen Elsa'nın Dişini Çekme Oyunu'nu oynamalarım... İtiraf dediğin böyle olur aslında. Çok iyi kitap yazdım, çok da sattı, allah bin bereket versin evi aldım, üstüne yazlığı aldım gelen parayla diye itiraf olmaz. Bir şekilde kendimi Umberto Eco'dan yukarı bir yere koymayı başardım kafamda. Bu küstah kitapta kaldığım yeri unutmamak için kitap ayracı olarak migros alışveriş fişi kullanmışım. Yaptığım alışverişe bakıyorum: Kıvırcık marul, altı tuborg gold kutu, lüks karışık kuruyemiş... LÜKS MÜ? Kıvırcık marulu tavşan yiyecek, lüks karışık kuruyemişi ise ben yiyeceğim. Umberto Eco'nun şaşalı ve başarılarla dolu hayatına bir şerh düşmüşüm. Burada da bir hayatlar yaşanıyor, burada da lüks tecrübe ediliyor. Çok da şeyapma yani.

İşte Paul Auster'in Kilitli Oda'sı. Elli kere okudum, kitabın arkasındaki Paul Auster'in ''allah da bana böyle saçlar, böyle kemikli bir yüz vermiş, yorumlara maşallah yazan olur mu acaba :))))))'' gibi bakan yakışıklı vesikalığına hınçlanıp bir daha başladım. Bu da zengin, new york'un yarısı bunun. Kaldığım yeri unutmamak için üçler market indirim kartı koymuşum kitabın arasına. Belki üçler marketin kan donduran indirimleri bu yakışıklının yazdığı satırlara temas ettikçe bir şeyler buradan new york'a bir hissiyat, bir dalga boyu olarak seyahat ediyordur. Belki Paul Auster geceleri sebebini bilmediği bir huzursuzlukla yatağından doğruluyor, içinde kabaran duyguları anlamlandırmaya çalışarak çatıkatı dairesinin camından central park manzarasını izliyor, bu duygulardan yeni kitap çıkartıp mamalanabilir miyim diye düşünüyordur... Oysa bilmiyor ki üçler markette beşyüz gram karabiberli dana rozbif kısa bir süre için kırkbeş lira değil, otuz lira. Evet yanlış duymadın kemikli surat, kırkbeş lira değil üçler market indirim kartı sahiplerine sadece otuz lira. Her keyifi sen yaşayacaksın diye bir şey yok, bizim de kendimize göre bir olaylarımız var. Şimdi gidiyorum, kıvırcık marul, karabiberli dana rozbif ve altı bira alıyorum. O alışverişin fişini de Alain de Botton'un Görmek ve Fark Etmek kitabının arasına koyacağım. O kele de uyuzum.

nisan hakan
SENİ SEVİYORUM SENİ DE SEVİYORUM...
TAMAM LAN SENİ DE SEVİYORUM...
BEN DE SENİ SEVİYORUM!..
20 YAŞ
ARKADAŞ ORTAMIM ÇOK KALABALIK BİRİLERİ G.TÜMÜ ELLİYO VE YAKALAYAMIYORUM!..
25 YAŞ
HALA G.TÜMÜ ELLEYEN VAR BİRAZ DAHA ELEMEM LAZIM!..
30 YAŞ
G.TÜMÜ ELLEYEN YOK ÇOK SIKILIYORUM!..
TIK TIKI TIKI-KI!
Kİ-Kİ-Kİ-Kİ!.
?!
KİMİNLE KONUŞUYOSUN?!
HİİÇ ARKADAŞIMLA...
TIKI TIKI TIK!..
...
KİKİR KİKİR KİKİR!.
KİM O ARKADAŞ?!
OKULDAN ARKADAŞIM İŞTE SEN TANIMAZSIN ALLAH ALLAAAH!..
İYİ LAN O ZAMAN BEN DE OYNUCAM TELEFONUMLA KİKİR KİKİR!..
DIKŞ!..
Candy Craş
oyna
BU SİLAH BU DA YÜZÜK YA BENİMLE EVLENİRSİN YA DA BENİ VURURSUN!
DAN!..
VUHHUU!
ALKIIŞŞ!..
İYİCE KAFAYI YEDİK...
BEBEĞİM NOLUR SENİN AKRABALARINI DÜĞÜNE ÇAĞIRMAYALIM... ONLAR AZ GELİŞMİŞ ONLARDAN UTANIYORUM, SEN DE UTANIYORSUN BİLİYORUM!..
ÜZGÜNÜM.
SABIR DİRAYET ÇABA
SEVGİLİLİK SAĞLIK İŞ PARA MUTLULUK ARABA SOSYALLİK
BLOK!..
ZVİİİ!
ANNEYİ MEMNUN ETMEK
ZVİİİ!
ZVİİİ!
MUC
MADDİ MANEVİ ELİMDEN GELEN HER ŞEY
FISSS!..

ÖMER GÖKSEL

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"Öyle durgun, sıcak saatler vardır ya,/ Hani kararmış tahtalar, nikel, bakır/ Işır karanlık odalarda, kanarya/ Susar, kedi uyur, yazdır."

Oktay Rıfat

Yukarıya alıntıladığım şiirde anlatılan saatler… O aynı saatler. Kedi, duvarın dibinde daracık gölgeye göre kendini daraltıp uzatmış; upuzun, kapkara öylece uyuyor. Caddenin karşısında... (uykulu zamanlar--"Vakt i kerahat"--) Palmiyenin püskülleri hipnotik salınımlarla tatlı tatlı kıpraşıyor. Titreşen ışıltılar, parıltılar, gölgeler… Gözlerimi alamıyorum. Kumru guk guguk'lamaları. Eklenince... İnsanın zaman duygusunu falan bulanıklaştıran o esrarengiz ötüş. (Ötüş mü o? bir ötüş'ten çok daha …--*içinde başka başka zamanlarda, bu caddede ötmüş gitmiş çok eski kumrularını sesleri de mi… nedir… buna benzer bir duygu, ama bu da değil, tam anlatamıyorum–)* Belki de anlamaya çalışmamak lazım…(Ahmet Haşim "Anlamı için şiiri deşmek, eti için bülbülü öldürmeye benzer" demişti--haklı çok--) Tamam "muamma"sını kurcalamayalım ama hayret. Bu kadar gizemli başka kuş sesi var mı? Bırak kuş'u. Hayvan sesi hatta? (baykuş'a haksızlık etmiş olmayayım, ama o geceyarıları ötüyor, o saatlerde gizem yaratmak çok çok daha…) Belki esas hipnotik etki onlardan işte; o seslerden.(gerçi o püsküller de olmadan… ikisi bir "kombin"--nihayet "kombin" --) Esrarengiz/sihirli ötüş. O tekrar. (bir telgraf tekrarı gibi…--guk guguk/guk guguk/guk guguk--) Biri üçe kadar sayacağım falan dese. Bittim gittim.

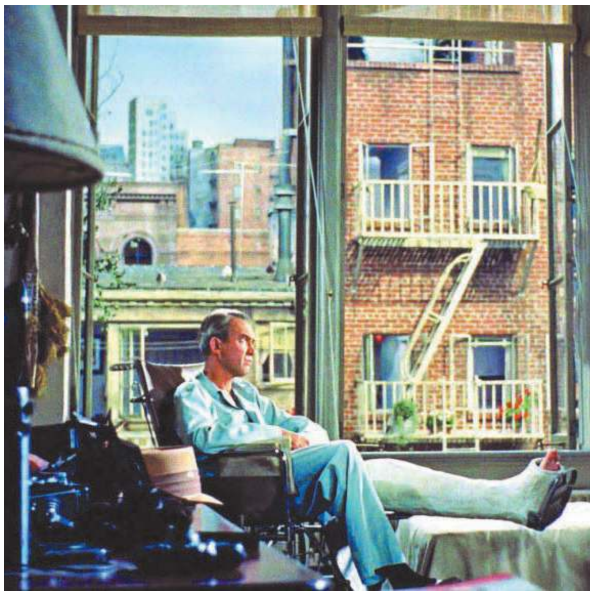
GECE

Gece başka türlü.

Pencere önü. Kalabalığın uğultusu. Çok uzaklardan havai fişek patlamaları. Sıcak ve "rutubet". Kolumdaki ağır alçıyı bir o tarafa bir bu tarafa kıpırdata kıpırdata… ("hah işte bu dediğin" pozisyon çok çok az dayanıyor…) Hitchcock'un o muhteşem "Arka Pencere"/Rear Window'undaki bacağı alçıda o gazeteci. O da aynı böyle nemli sıcak bir Manhattan gecesinde terler içinde alçısıyla yalnız otururken otururken,... sıkıntıdan karşı pencereleri seyretmeye başlıyordu dürbünüyle. (gözetlemeye yani-- Sıra sıra evler… Her birinde ayrı bir hayat... Derken, pencerenin birinde, bir cinayete şahit oluyordu… Katil de onun kendisini seyrettiğini… falan filan--devamı da olağanüstü, o kadar olur--) Hoş, dürbün bende de var. Yok değil.*(alçı: tamam, gazeteci: meslek de hiç benzemiyor sayılmaz, sıkıntı; mevcut)* Yirmibeş yıl falan olmuştur. Dürbünü diyorum. Önce bir iki karşı dağlara mağlara baktım. İlk aldığımda. Sıkılıp kaldırdım sonra . Hep aynı şey. Kimbilir nerede. *(Sovyetler dağıldığında, –o travmatik dağılma SSCB–tv lerde Lenin heykelleri devriliyor–o vakitler almıştım, satıyorlardı sokaklarda, yerlerde, o koskoca enfes, mükemmel pırıl pırıl Rus dürbünü–çok çok ucuz, üç otuz paraya hem–içim acımıştı–sevdiğin, yakının bir ölünün helvasını yer, ya da üzerinden bir* eşyasını alır *gibi–)*

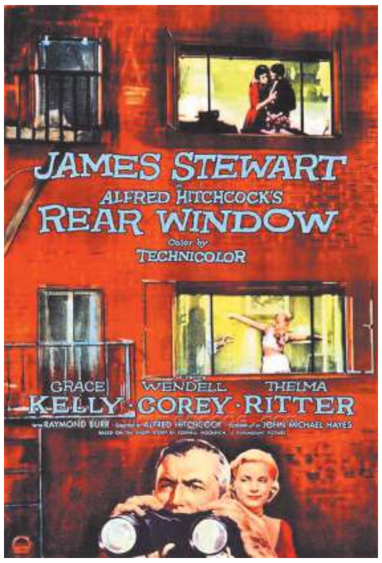

Oktay Rifat 1914-1988

Arka Pencere/Rear Window 1954

Yok, ben karşı uzak pencerelere falan bakmam. Yapmam. Tabiatım icabı; (meşrep) (ki, bir cinayet'e, ya da bir başka tuhaflığa/ ilginçliğe falan şahit olacak olsam dahi, hiç farketmez) Onun yerine; "elinde dürbünüyle karşı pencerelere bakan o gazeteci"ye bakmayı tercih ederim. (o pencerelere, ben: ona) Yeniden bakmayı. Filme yani.("Karşı Pencere/Rear Window"a--*zaten on onbeş defa görmüşümdür en az–)* İşte o çeşit bir insanım. *(maalesef mi demek lazım, bir tür deformasyon)* Büyük yazarımız Refik Halid şöyle yazmıştı; bizim gibi "hayatın kendisi yerine, film'e çekilmiş hallerini tercih eden" gafillere:" …Sinema müşterileri hayatın alayişsiz vak'asız süzülüp gitmesini beğenmiyorlar; macera merakı kalplerini kemiriyor; perdedeki hikayelere benzemeyen hakiki hayatın sade güzelliği onlara az geliyor, tad vermiyor…"

Üstad haklı. Ne denebilir.

Yalnız, o ayağı alçılı gazetecinin sevgilisi rolündeki Grace Kelly; ondan söz etmeden bitirmeyeyim bu yazıyı… Ayıp olur…

"…hakiki hayatın sade güzelliği" içinde hiç rastlanamayacak derece bir güzellik, bir zarafet… *(dünyanın gelmiş geçmiş en güzel kadını mıydı neydi… O derece güzeli gelmiş miydi daha önce… Oscar'lı bir starken bir prensle evlenmişti, sinemayı bırakıp, gerçek bir prenses; Monaco Prensesi oldu, sonrasında korkunç bir trafik kazasında hayatını kaybetti… Nur içinde yatsın)*

Grace Kelly 1929-1982

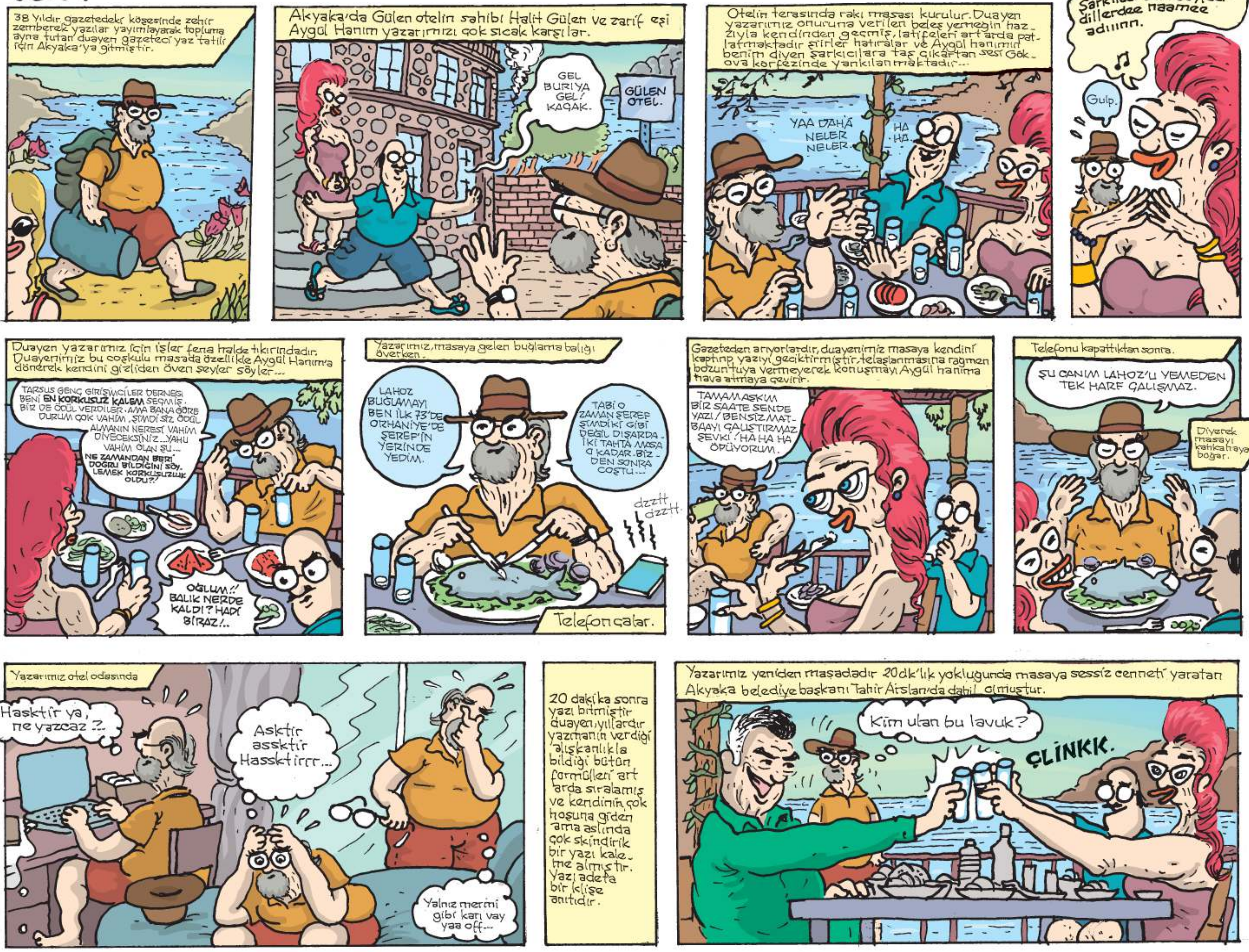

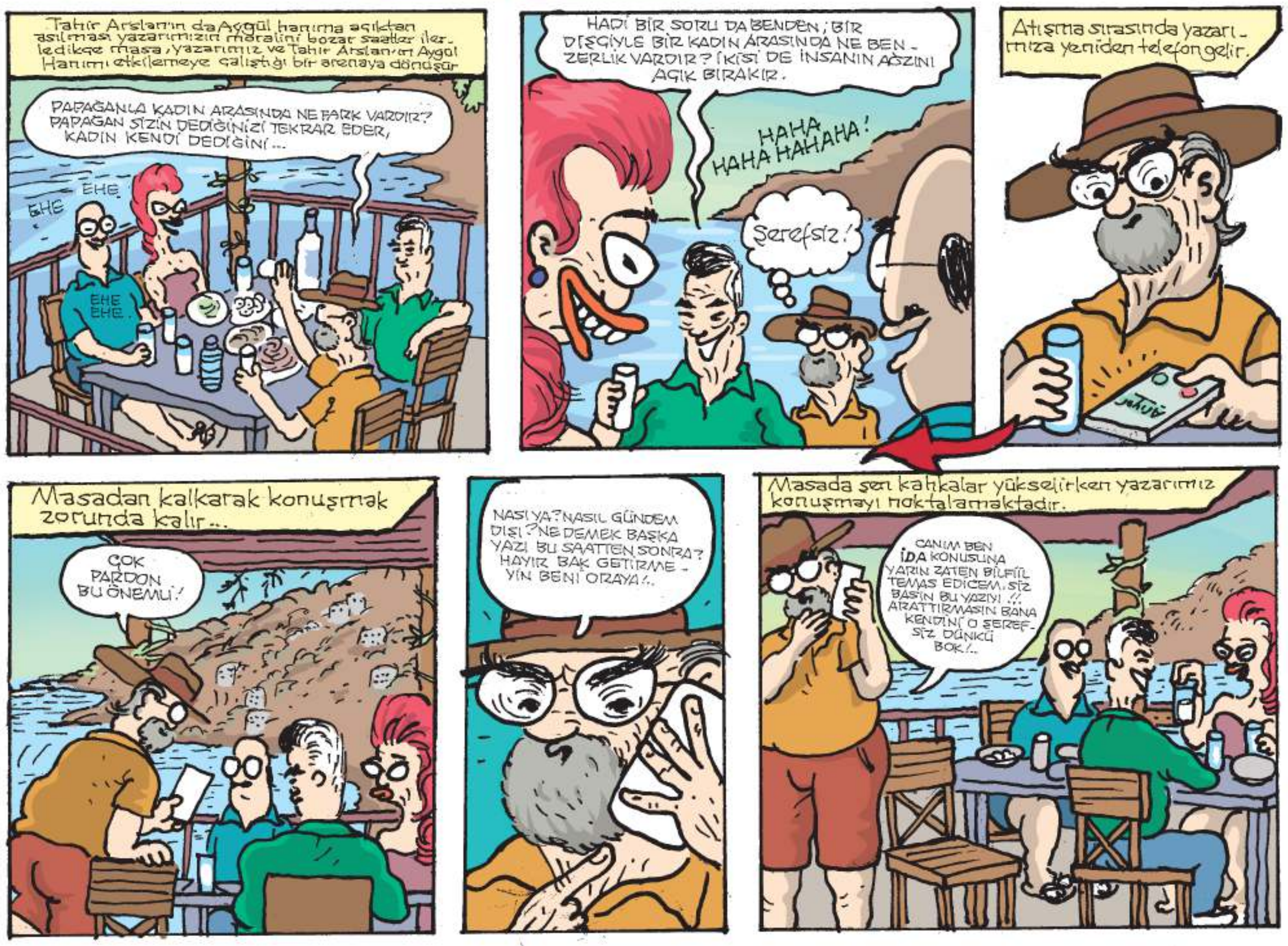
Alfred Hitchcock 1899-1980

Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler dilerken, bayramınızı da kutluyorum…

engin.ergonultas@gmail.com

İDA

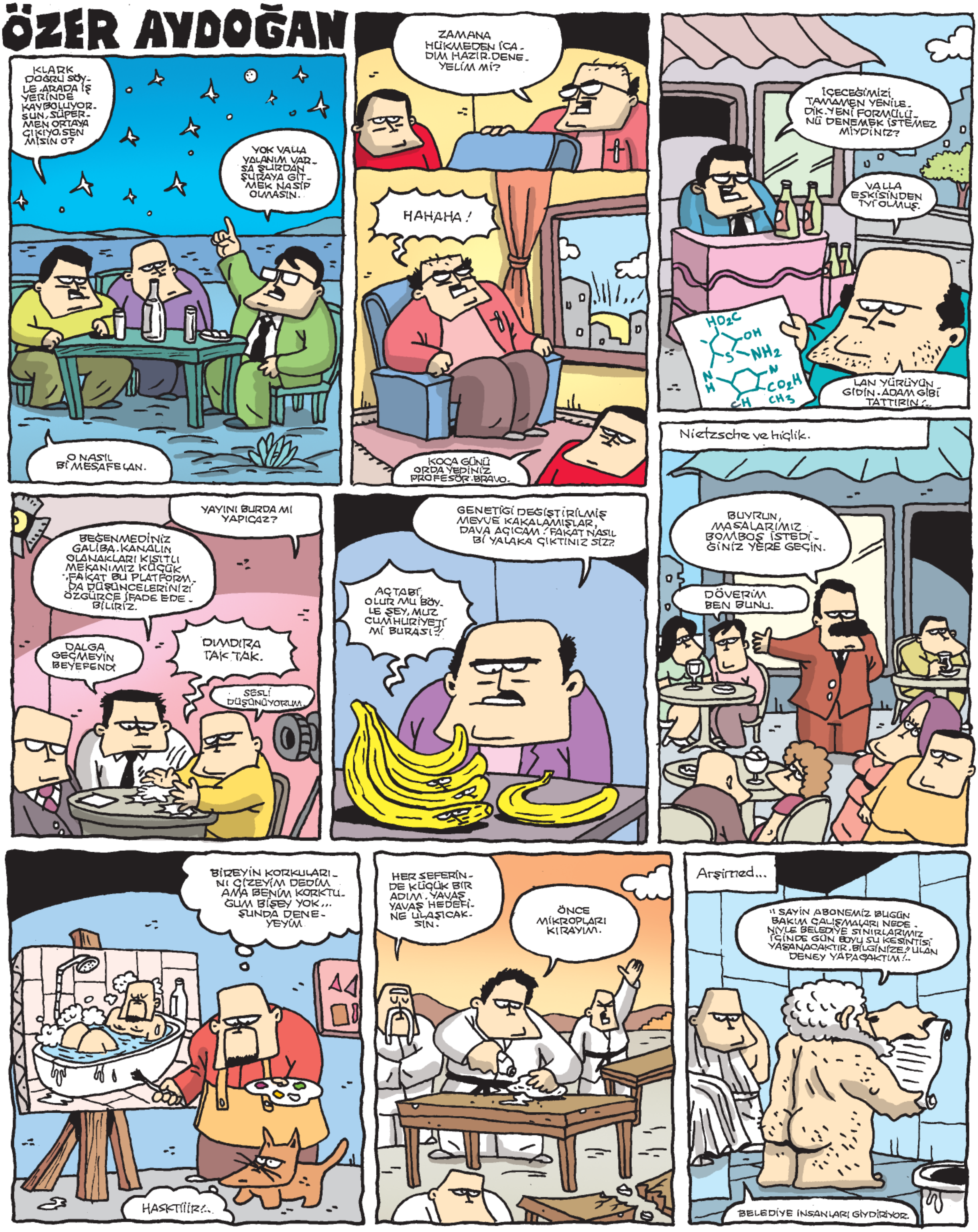
Ayna Kırılırsa!

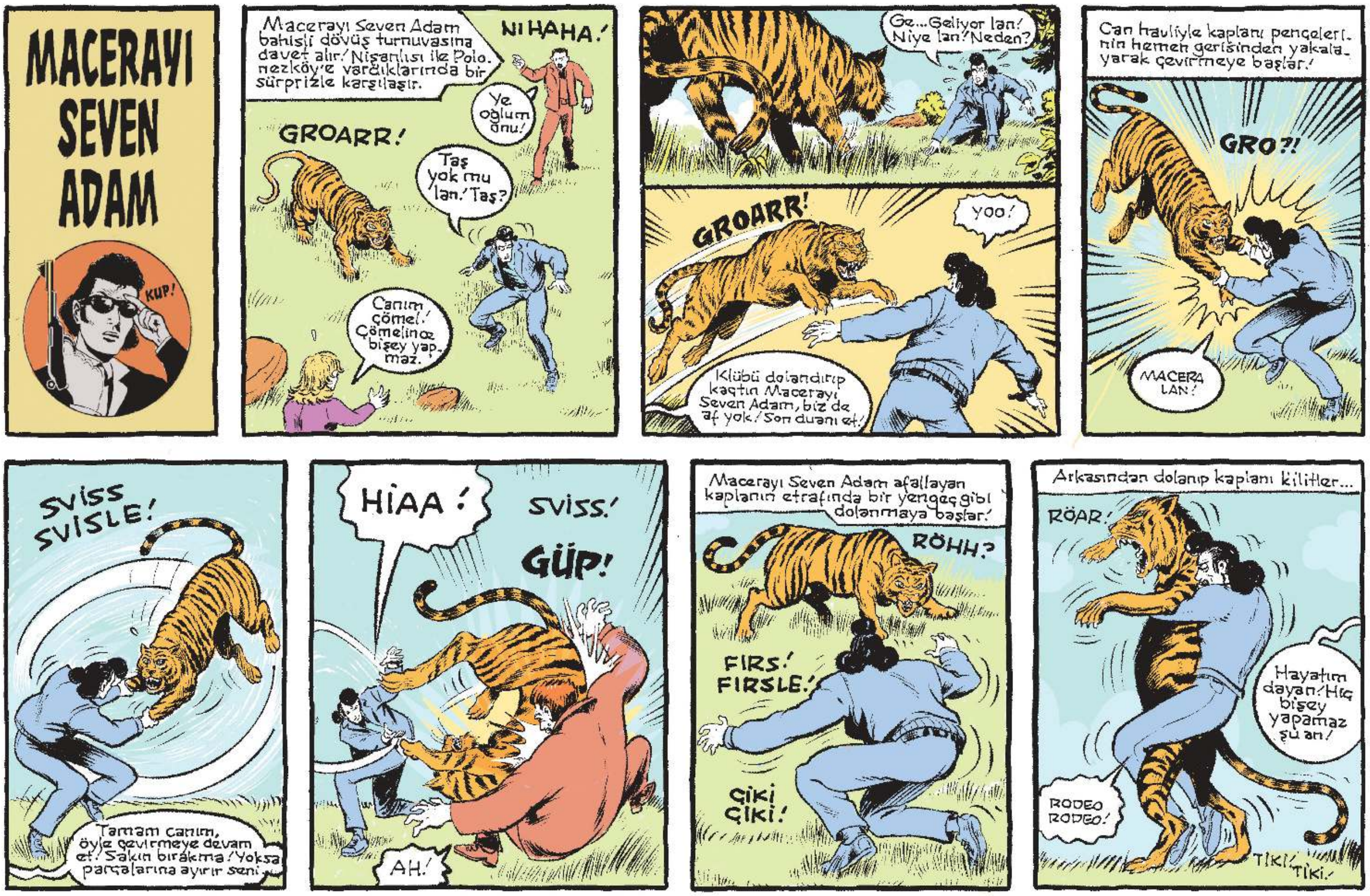
İnsan aynaya bakınca aynayı değil kendini görür... Ama ben bugünlerde kendimi değil Zühre Ana'yı görüyorum. Zühre Ana **90** yaşında, gözleri görümüyor, ama aklı zehir gibi. Bilen bilir… Parametreleri doğru koyalım. Eğri oturup doğru konuşalım. Yahut eğri oturanlarla doğru konuşalım. Sezar'ın hakkı Sezar'a, ama ortalıkta bunca Brütüs varken o hakkı ara ki bulasın! Ayna kırılırsa kendini göremez insan... Aman ha! **Kendini görmeyen başkalarını hiç görmez...** Ayna çoktan kırıldı, sır açığa çıktı. Hükümet, bir heves atlamış kaynar sulu aslan ağzına. **Yağma Hasan**'ın böreği! Bakabilene... bakmasını bilene... Hocaların hocası Zeyyad Evliyagil ne demişti zamanında: **"Cihanı satsan yine cihan içindesin, kendini satsan sen de bu cihan içindesin..."** Nokta. Peki başka ne demişti? Öyle yağma yok! Okuyun, okuyun da başka neler

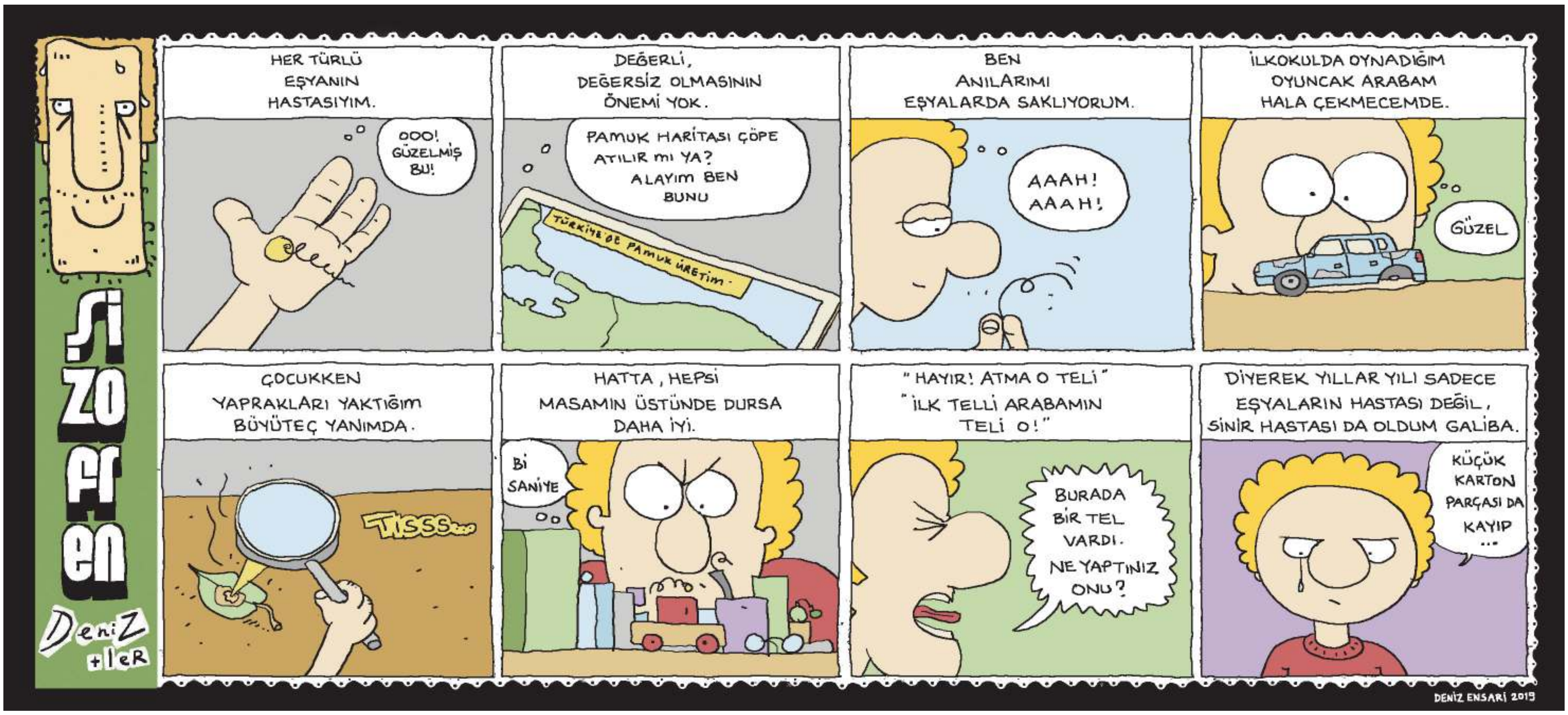
Kitap öneri

* "Ekonomi Tıkır Tıkırında!" – Mustafa Dağdalıoğlu (Cevaz Yayınları)
* Harman Yeri – Bekir İnce (Güldeste Yayınları)

FIRAT BUDACI - CİHAN CEYLAN

ÖZER AYDOĞAN
KLARK DOĞRU SÖYLE. ARADA İŞ YERİNDE KAYBOLUYORSUN, SÜPERMEN ORTAYA ÇIKIYO. SEN MİSİN O?
YOK VALLA YALANIM VARSA ŞURDAN ŞURAYA GİTMEK NASİP OLMASIN.
O NASIL Bİ MESAFE LAN.
ZAMANA HÜKMEDEN İCADIM HAZIR. DENEYELİM Mİ?
HAHAHA!
KOCA GÜNÜ ORDA YEDİNİZ PROFESÖR. BRAVO.
İÇECEĞİMİZİ TAMAMEN YENİLEDİK. YENİ FORMÜLÜNÜ DENEMEK İSTEMEZ MİYDİNİZ?
VALLA ESKİSİNDEN İYİ OLMUŞ.
LAN YÜRÜYÜN GİDİN. ADAM GİBİ TATTIRIN!..
YAYINI BURDA MI YAPICAZ?
BEĞENMEDİNİZ GALİBA. KANALIN OLANAKLARI KISITLI MEKANIMIZ KÜÇÜK. FAKAT BU PLATFORMDA DÜŞÜNCELERİNİZİ ÖZGÜRCE İFADE EDEBİLİRİZ.
DALGA GEÇMEYİN BEYEFENDİ
DIMDIRA TAK TAK.
SESLİ DÜŞÜNÜYORUM.
GENETİĞİ DEĞİŞTİRİLMİŞ MEYVE KAKALAMIŞLAR, DAVA AÇICAM! FAKAT NASIL Bİ YALAKA ÇIKTINIZ SİZ?
AÇ TABİ, OLUR MU BÖYLE ŞEY, MUZ CUMHURİYETİ Mİ BURASI?!
Nietzsche ve hiçlik.
BUYRUN, MASALARIMIZ BOMBOŞ İSTEDİĞİNİZ YERE GEÇİN.
DÖVERİM BEN BUNU.
BİREYİN KORKULARINI ÇİZEYİM DEDİM AMA BENİM KORKTUĞUM BİŞEY YOK... ŞUNDA DENEYEYİM
HASKTİİİR!..
HER SEFERİNDE KÜÇÜK BİR ADIM. YAVAŞ YAVAŞ HEDEFİNE ULAŞICAKSIN.
ÖNCE MİKROPLARI KIRAYIM.
Arşimed...
"SAYIN ABONEMİZ BUGÜN BAKIM ÇALIŞMALARI NEDENİYLE BELEDİYE SINIRLARIMIZ İÇİNDE GÜN BOYU SU KESİNTİSİ YAŞANACAKTIR. BİLGİNİZE." ULAN DENEY YAPACAKTIM!..
BELEDİYE İNSANLARI GİYDİRİYOR.

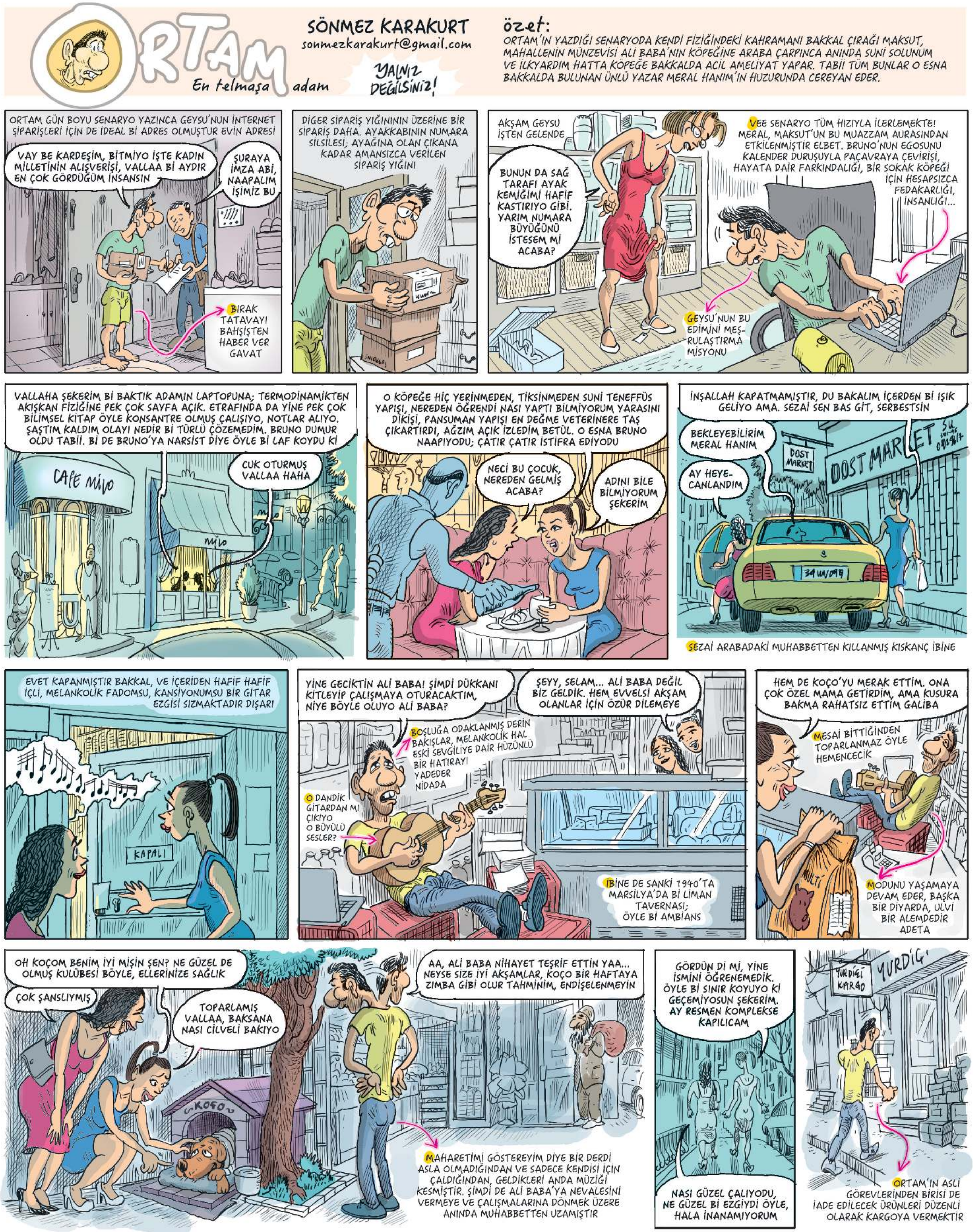
UYKUSUZ

Haftalık Mizah Dergisi | 13 Ağustos 2019 | Sayı: 624

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin
Kaligrafi: Şevki Sayışman **Satış Sorumlusu:** Selami Yamak
Adres: Asmalımescit Mah. Asmalımescit Sok. No: 29/4 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: İleri Basım Mat. Amb. Reklam Tanıtım Yayın ve Teknik Hiz. Tic. A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 32 58
Genel Dağıtım: TURKUVAZ DAĞITIM TEL-0216 585 90 00
Abonelik: Yurtiçi: PTT kargo ile 250 TL. Özel kargo teslimatlı 340 TL **Yurtdışı: Avrupa** 100 Euro. **Uzakdoğu** 150 USD.
IBAN Numaralarımız:
(Alıcı: Mürekkep basın) **TL:** TR59 0006 2000 0680 0006 2974 32 **USD:** TR78 0006 2000 0680 0009 0849 67 **EUR:** TR08 0006 2000 0680 0009 0849 66

Dergimize ulaşamadığınız bayiler için iletişim adresi ve telefon numaralarımız **selamiyamak@gmail.com 0212 245 53 38/39**

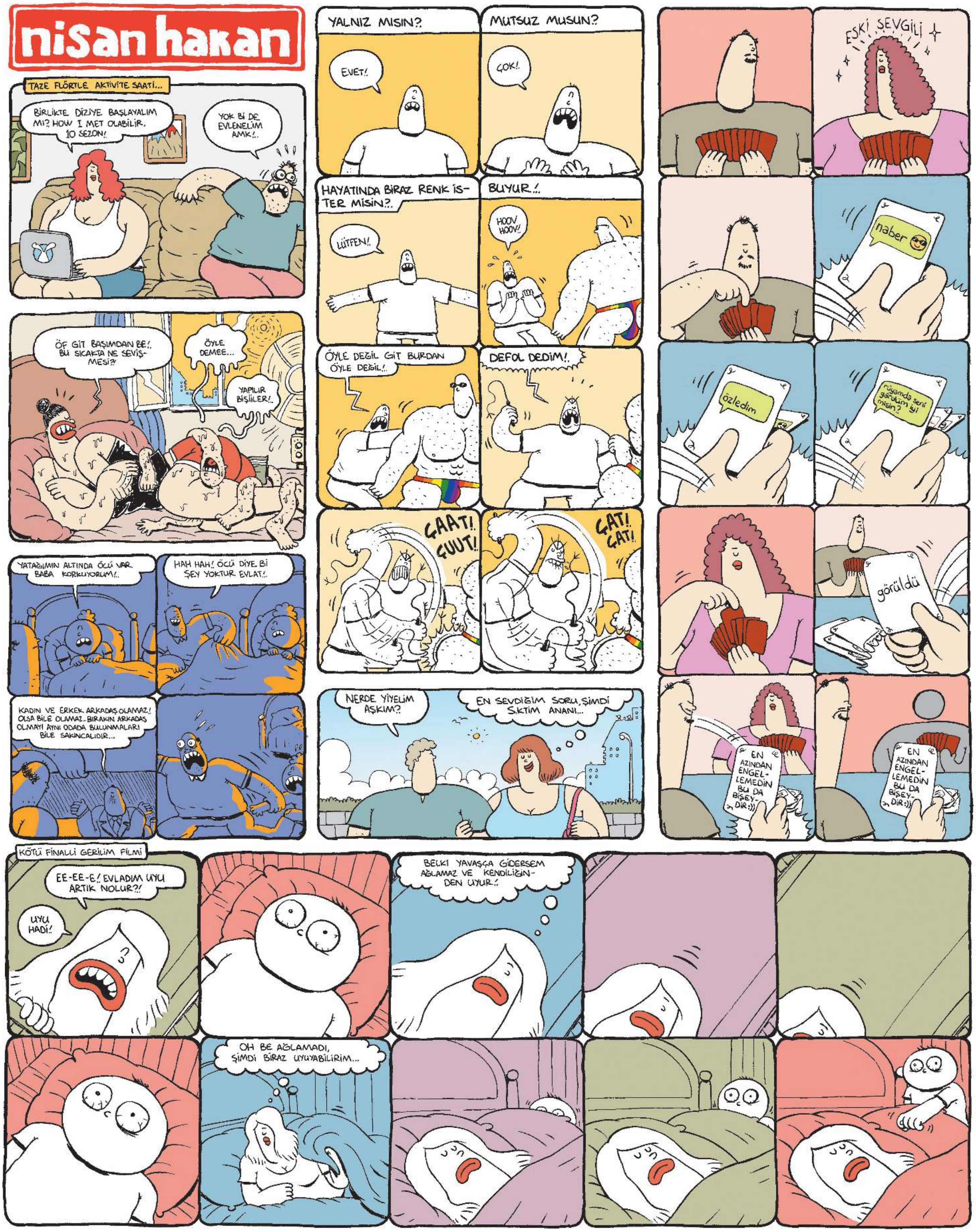
ORTAM
En telmaşa adam
SÖNMEZ KARAKURT
sonmezkarakurt@gmail.com
YALNIZ DEĞİLSİNİZ!
özet:
ORTAM'IN YAZDIĞI SENARYODA KENDİ FİZİĞİNDEKİ KAHRAMANI BAKKAL ÇIRAĞI MAKSUT, MAHALLENİN MÜNZEVİSİ ALİ BABA'NIN KÖPEĞİNE ARABA ÇARPINCA ANINDA SUNİ SOLUNUM VE İLKYARDIM HATTA KÖPEĞE BAKKALDA ACİL AMELİYAT YAPAR. TABİİ TÜM BUNLAR O ESNA BAKKALDA BULUNAN ÜNLÜ YAZAR MERAL HANIM'IN HUZURUNDA CEREYAN EDER.
ORTAM GÜN BOYU SENARYO YAZINCA GEYSU'NUN İNTERNET ŞİPARİŞLERİ İÇİN DE İDEAL Bİ ADRES OLMUŞTUR EVİN ADRESİ
VAY BE KARDEŞİM, BİTMİYO İŞTE KADIN MİLLETİNİN ALIŞVERİŞİ, VALLAA Bİ AYDIR EN ÇOK GÖRDÜĞÜM İNSANSIN
ŞURAYA İMZA ABİ, NAAPALIM İŞİMİZ BU
BIRAK TATAVAYI BAHŞİŞTEN HABER VER GAVAT
DİGER SİPARİŞ YIĞINININ ÜZERİNE BİR SİPARİŞ DAHA. AYAKKABININ NUMARA SİLSİLESİ; AYAĞINA OLAN ÇIKANA KADAR AMANSIZCA VERİLEN SİPARİŞ YIĞINI
AKŞAM GEYSU İŞTEN GELENDE
BUNUN DA SAĞ TARAFI AYAK KEMİĞİMİ HAFİF KASTIRIYO GİBİ. YARIM NUMARA BÜYÜĞÜNÜ İSTESEM Mİ ACABA?
VEE SENARYO TÜM HIZIYLA İLERLEMEKTE! MERAL, MAKSUT'UN BU MUAZZAM AURASINDAN ETKİLENMİŞTİR ELBET. BRUNO'NUN EGOSUNU KALENDER DURUŞUYLA PAÇAVRAYA ÇEVİRİŞİ, HAYATA DAİR FARKINDALIĞI, BİR SOKAK KÖPEĞİ İÇİN HESAPSIZCA FEDAKARLIĞI, İNSANLIĞI...
GEYSU'NUN BU EDİMİNİ MEŞRULAŞTIRMA MİSYONU
VALLAHA ŞEKERİM Bİ BAKTIK ADAMIN LAPTOPUNA; TERMODİNAMİKTEN AKIŞKAN FİZİĞİNE PEK ÇOK SAYFA AÇIK. ETRAFINDA DA YİNE PEK ÇOK BİLİMSEL KİTAP ÖYLE KONSANTRE OLMUŞ ÇALIŞIYO, NOTLAR ALIYO. ŞAŞTIM KALDIM OLAYI NEDİR Bİ TÜRLÜ ÇÖZEMEDİM. BRUNO DUMUR OLDU TABİİ. Bİ DE BRUNO'YA NARSİST DİYE ÖYLE Bİ LAF KOYDU Kİ
CUK OTURMUŞ VALLAA HAHA
CAFE MİVO
O KÖPEĞE HİÇ YERİNMEDEN, TİKSİNMEDEN SUNİ TENEFFÜS YAPIŞI, NEREDEN ÖĞRENDİ NASI YAPTI BİLMİYORUM YARASINI DİKİŞİ, PANSUMAN YAPIŞI EN DEĞME VETERİNERE TAŞ ÇIKARTIRDI, AĞZIM AÇIK İZLEDİM BETÜL. O ESNA BRUNO NAAPIYODU; ÇATIR ÇATIR İSTİFRA EDİYODU
NECİ BU ÇOCUK, NEREDEN GELMİŞ ACABA?
ADINI BİLE BİLMİYORUM ŞEKERİM
İNŞALLAH KAPATMAMIŞTIR, DU BAKALIM İÇERDEN Bİ IŞIK GELİYO AMA. SEZAİ SEN BAS GİT, SERBESTSİN
BEKLEYEBİLİRİM MERAL HANIM
AY HEYECANLANDIM
DOST MARKET
SEZAİ ARABADAKİ MUHABBETTEN KILLANMIŞ KISKANÇ İBİNE
EVET KAPANMIŞTIR BAKKAL, VE İÇERİDEN HAFİF HAFİF İÇLİ, MELANKOLİK FADOMSU, KANSİYONUMSU BİR GİTAR EZGİSİ SIZMAKTADIR DIŞARI
KAPALI
YİNE GECİKTİN ALİ BABA! ŞİMDİ DÜKKANI KİTLEYİP ÇALIŞMAYA OTURACAKTIM, NİYE BÖYLE OLUYO ALİ BABA?
ŞEYY, SELAM... ALİ BABA DEĞİL BİZ GELDİK. HEM EVVELSİ AKŞAM OLANLAR İÇİN ÖZÜR DİLEMEYE
BOŞLUĞA ODAKLANMIŞ DERİN BAKIŞLAR, MELANKOLİK HAL ESKİ SEVGİLİYE DAİR HÜZÜNLÜ BİR HATIRAYI YADEDER NİDADA
O DANDİK GİTARDAN MI ÇIKIYO O BÜYÜLÜ SESLER?
İBİNE DE SANKİ 1940'TA MARSİLYA'DA Bİ LİMAN TAVERNASI; ÖYLE Bİ AMBİANS
HEM DE KOÇO'YU MERAK ETTİM. ONA ÇOK ÖZEL MAMA GETİRDİM, AMA KUSURA BAKMA RAHATSIZ ETTİM GALİBA
MESAİ BİTTİĞİNDEN TOPARLANMAZ ÖYLE HEMENCECİK
MODUNU YAŞAMAYA DEVAM EDER, BAŞKA BİR DİYARDA, ULVİ BİR ALEMDEDİR ADETA
OH KOÇOM BENİM İYİ MİŞİN ŞEN? NE GÜZEL DE OLMUŞ KULÜBESİ BÖYLE, ELLERİNİZE SAĞLIK
ÇOK ŞANSLIYMIŞ
TOPARLAMIŞ VALLAA, BAKSANA NASI CİLVELİ BAKIYO
KOÇO
AA, ALİ BABA NİHAYET TEŞRİF ETTİN YAA... NEYSE SİZE İYİ AKŞAMLAR, KOÇO BİR HAFTAYA ZIMBA GİBİ OLUR TAHMİNİM, ENDİŞELENMEYİN
MAHARETİMİ GÖSTEREYİM DİYE BİR DERDİ ASLA OLMADIĞINDAN VE SADECE KENDİSİ İÇİN ÇALDIĞINDAN, GELDİKLERİ ANDA MÜZİĞİ KESMİŞTİR. ŞİMDİ DE ALİ BABA'YA NEVALESİNİ VERMEYE VE ÇALIŞMALARINA DÖNMEK ÜZERE ANINDA MUHABBETTEN UZAMIŞTIR
GÖRDÜN Dİ Mİ, YİNE İSMİNİ ÖĞRENEMEDİK. ÖYLE Bİ SINIR KOYUYO Kİ GEÇEMİYOSUN ŞEKERİM. AY RESMEN KOMPLEKSE KAPILICAM
NASI GÜZEL ÇALIYODU, NE GÜZEL Bİ EZGİYDİ ÖYLE, HALA İNANAMIYORUM
YURDİÇİ KARGO
ORTAM'IN ASLİ GÖREVLERİNDEN BİRİSİ DE İADE EDİLECEK ÜRÜNLERİ DÜZENLİ OLARAK KARGOYA VERMEKTİR

UYKUSUZ

21 AĞUSTOS ÇARŞAMBA
SAYI: 2019/34 No: 625
5 TL.
K.K.T.C. FİYATI: 6 TL.
ISSN 1307-7619

Diyarbakır, Van ve Mardin belediyelerine kayyum atandı

nisan hakan
TAZE FLÖRTLE AKTİVİTE SAATİ...
BİRLİKTE DİZİYE BAŞLAYALIM MI? HOW I MET OLABİLİR, 10 SEZON!
YOK Bİ DE EVLENELİM AMK!..
ÖF GİT BAŞIMDAN BE!. BU SICAKTA NE SEVİŞMESİ?!
ÖYLE DEMEE...
YAPILIR BİŞİLER!..
YATAĞIMIN ALTINDA ÖCÜ VAR BABA KORKUYORUM!..
HAH HAH! ÖCÜ DİYE Bİ ŞEY YOKTUR EVLAT!..
KADIN VE ERKEK ARKADAŞ OLAMAZ! OLSA BİLE OLAMAZ. BIRAKIN ARKADAŞ OLMAYI AYNI ODADA BULUNMALARI BİLE SAKINCALIDIR...
YALNIZ MISIN?
EVET!
MUTSUZ MUSUN?
ÇOK!
HAYATINDA BİRAZ RENK İSTER MİSİN?..
LÜTFEN!
BUYUR!..
HOOV HOOV!
ÖYLE DEĞİL GİT BURDAN ÖYLE DEĞİL!..
DEFOL DEDİM!.
ŞAAT! ŞUUT!
ŞAT! ŞAT!
NERDE YİYELİM AŞKIM?
EN SEVDİĞİM SORU, ŞİMDİ SIKTIM ANANI...
ESKİ SEVGİLİ
naber
özledim
rüyamda seni gördüm iyi misin?
görüldü
EN AZINDAN ENGELLEMEDİN BU DA BİŞEYDİR :))
EN AZINDAN ENGELLEMEDİN BU DA BİŞEYDİR :))
KÖTÜ FİNALLİ GERİLİM FİLMİ
EE-EE-E! EVLADIM UYU ARTIK NOLUR?!
UYU HADİ!
BELKİ YAVAŞÇA GİDERSEM AĞLAMAZ VE KENDİLİĞİNDEN UYUR!
OH BE AĞLAMADI, ŞİMDİ BİRAZ UYUYABİLİRİM...

“kendimi durduracak değilim”
Fırat Budacı

2+1=2

Dürterek Hakan’a gösterdiğim kızın, bize doğru yaklaştıkça beklediğimiz insana dönüşmesi beni çok şaşırtmıştı. Zaten güzeldi, ama o gün, okulda alışık olduğumuz görüntüsünün ötesinde başka bir havası vardı. Saçlarını salmış, makyaj yapmış ve okulda giyse bütün erkeklerin belleklerine atıp ihtiyaç halinde geviş getirir gibi hayal edeceği tarzda giyinmişti. Hakan ve ben, yanaklarından öpüp, “Naber?” falan diyerek normal davranmaya çalışsak da, dekolteyi irdelemek isteyen gözlerimiz bize ihanet ediyordu. Minik beyinlerimiz, dekoltenin baskısı altında ileti karmaşası yaşadığından (sandığımdan da büyükmüş... gömleği ne biçim gerdirmiş... sütyen var mı yok mu...) bir süre beynimiz olmadan, ağzımızdan çıktığı kadarıyla konuşmak zorunda kalmıştık. İstemsizce dekolteye kayan gözlerimizi biraz toparlayıp görünüşte normale döndüğümüzde bile, ilkel benliğimizden gelen komutlarla idare ediyor gibiydik: “Çok güzel! Güldür on u!”

Yazdığım bu satırları bayağı bulanlar için o tarihte henüz 18 yaşında olduğumuzu söylemek istiyorum. Üniversiteye, hamburger yemenin gençlik sayıldığı, karşı cinsle ilişkiyi “Eee kızlarla aran nasıl?” diyen büyüklerin idare ettiği, büyüklerimizi “hiç işim olmaz” diye savuştururken, erotik dünyamızın eteklerini kısaltan lise arkadaşlarımızın diz kapağıyla etek boyu arasındaki beş santimlik alanda can çekiştiği bir coğrafyadan gelmiştik. Yaşadığımız bu ağır ergenliği ve o yılların iklimini daha iyi açıklayabilmek için hiçbir yerde yayımlanmayan “Doksanların Başında Samantha Fox’un Üçüncü Dünya Ergenleri Üzerine Etkisi” isimli makalemden bir bölüm paylaşmak istiyorum:

“... Samantha Fox’un memeleri bir tokat gibi çarpmıştı dönemini. ‘Erotik’ adı altında ulaşılmaya çalışılan yapımların, dozaj olarak şimdinin sıradan bir Snoop Dogg klibinden bile düşük olduğu o yıllarda, Samantha Fox sersemletici ve şaşırtıcıydı. Mrs. Fox, seksenlerin sonu ve doksanların başında en az hacmi kadar büyük bir boşluk yarattı bazı genç dimağlarda. Bir sürü genç erkeğin iklimi değişti. İlerleyen yıllarda, büyük memeler, bir sandalyenin ucuna oturan kadınların göğüslerini kollarıyla yanlardan bastırması, süt gibi sıvıların boyundan aşağı dökülerek yolunu bulması ve parklarda koşan bir kadının ritmik dalgalanmaları gibi sahnelerde rol alarak sıradanlaştılar. Fakat Mrs Fox, ilk göz ağrısı olarak bir kuşağın belleğindeki özel yerini uzun süre muhafaza etti. Ergenliğinde Samantha Fox’a denk gelen bu talihsiz kuşak, üniversiteye başladığında, kitap okumanın, müzik dinlemenin, Fikret Kızılok yüceltmenin, Yeraltından Notlar’ı övmenin, arkadaşlarla komün hayatı yaşamanın, karşı cinsle dost olmanın yenilikçi hazlarını yaşarken, akıllarının bir köşesinde bilinçaltlarının meme yaptığı o yılları hiç unutmadılar...”

Hakan’la aramda Dekolteli’yi etkileme yarışı başlamıştı. Tuvalete bile gidemiyordum. Gitsem, dekolte yarışından kopacağımı, varlığımın baskısından kurtulan Hakan’ın onu daha çok güldürerek beni egale edeceğini düşünüyordum. Hatta hayat bu kadar sürprizlerle dolu olduğuna göre, döndüğümde onları öpüşürken bulmayacağım ne malumdu. Anlatma coşkumuz inanılmazdı. Hakan’ı tanıyamıyordum. Sanırım o da beni tanıyamıyordu. Bu masada birbirimiz için muharebe alanı dekolte olan bir savaşın düşmanlarıydık.

Hakan, benim başrolünde onun figürasyonda olduğu bir hikayeyi kendi başından geçmiş gibi anlatınca, bu masada ahlak diye bir şeyin kalmadığına emin oldum. Şerefsiz iyi gidiyordu. Kahkahalar daha çok ona yönelmeye başlamıştı. Üstelik, bana göre duygusal yönden daha zayıf olması, salt dekolte odaklı düşünebilmesi onun avantajıydı. Bense bütün ilkel arzularımın ortasında bile duyguyu ihmal etmeyen biri olarak, bir yandan aşkı da düşünmeden edemiyordum: Dekolteli’yle bir yerlere gittiğimi, buluşmalarımızın sıklaştığını, bir gün aniden öpüştüğümüzü, hemen değil ama seviştiğimizi, kısmet olursa evlendiğimizi, evliliğin ilerleyen aylarında kavga etmeye başladığımızı, kavga sonrası yine seviştiğimizi... Bütün bu süreç boyunca elbette memeler benimleydi. Sorunum da buydu zaten. Dekoltenin içine dalmak isterken bile yakasına gül takmış bir romantik gibi davranmaktan sıyrılamıyordum.

Anlattığı her şeyin başına “çok” koyan bir kızdı. Bütün hayatını “çok” parantezine almıştı. Başından geçenler genelde “çok” komikti. Üç kişilik bir kız grubu olarak “çok” saçma şeylere “çok” gülüyorlardı. Ama bazen “çok” salakça şeyler de oluyordu. Bazı insanlar “çok” geri zekalıydı. Bu insanlarla yaşadıklarına “çok” pişmanlar oluyordu. Ama görünüşe bakılırsa biz “çok” eğlenceliydik. Dekolteli’nin normal şartlarda bizim için “çok” sıkıcı olması umurumuzda değildi. Bira sayısı arttıkça coşkumuz da arttı. Ben aslında bir yandan bu dekoltenin iç dünyasını hiçbir zaman göremeyeceğimizi, bu güzel kadının başka zamanlarda başka erkeklerle konuşurken sergilediği ve şu anki haliyle hiçbir benzerliği bulunmayan davranışlarından hissediyordum. Biz yalnızca eğlenceliydik, sanırım memeler bu eğlenceye dahil değildi. Ama bira işte! “Bakar mısınız bir tane daha alabilir miyim?” diye devam ediyordum. Arkadaşım, “İki olsun” diye ekleyerek peşimi bırakmıyordu.

Dekolteli devam etmedi. Biz altıncı biraları içerken, o ikinci birasını bitirip kalktığında sanki savaşımız devam ediyormuş gibi aramızdaki elektrik bir süre daha devam etti. Kısa süreli bu sessizliğin ardından, “Güzel ama çok saf...” dememle birlikte döküldük. Son biraları içerken, bizden, hayattan ya da biraz önce çekip giden kadının kendisinden değil, sadece dekoltenin bize sunduğu hayallerden konuşuyorduk. Durumumuz fenaydı. Samantha Fox, “Touch Me” dediğinde, “Yes,” diyerek ekrana dokunan talihsiz bir geçmişten geliyorduk. Sadece konuşarak nereye ulaşacağımızı hiç bilmiyorduk.

Not: Bu yazıda “meme” kelimesi doksanlı yılların şaşkın ergenliğine vurgu yapan bir simge olarak kullanılmıştır.

YERALTI ÖYKÜLERİ — "dot."

5. Bölüm

ERSİN KARABULUT

BEN · ALPAY ERDEM

Merhaba. Şu hayatta herkesin çok büyük sıkıntıları var. Bazılarının belki yoktur. Ne bileyim, bilemedim. Herkesin kendisine göre o zaman. Hani onu öyle şey yapmak lazım. Çok da genel konuşmayı da sevmiyorum. Sevmiyorum anam sevmiyorum. Miyorum. Benim mesela şu hayattaki en büyük sıkıntım şu, her biri de birbirinden merdane üç şahane bisikletim olduğu için, her Allah'ın günü, herr All-lah'ın günü ama, acaba diyorum hangisine binsem de bugün, hangisiyle acaba şeyapsam diyorum. Böyle bir kahırbela olamaz. En büyük derdin de bu olsun dediğinizi duyar gibiyim. Ama ne yapayım, ne yapabilirim ki dostlarım, ben de böyle bir insanım. Hamur meselesi bir yerde de. Anam hamurumu böyle yoğurmuş, ben ne yapabilirim. Hangisine binsem, hangisine binsem. Acaba ona mı binsem, acaba buna mı binsem. Yoksa şuna mı binsem. Bazı günler oluyor, üçüne birden biniyorum. Birinden iniyorum, diğerine biniyorum. Eve geliyorum, diğerini duvara asıp, öbürüne biniyorum. İşte o günlerde gerçekten çok mutlu oluyorum. Doyum budur dostlarım diyorum. Dostlarım'ı kime diyorum, hiç bilmiyorum. Benim herkes ve her şey dostumdur. Ha bazı insanlar .rrrrroossspuçocuğu, onlar benim dostum değildir. Kediye köpeğe kuşa kadına çocuğa çiçeğe kötü davranıyorlar, onlar benim nasıl dostum olabilirler. Onlar .rospuçocuu net. Neyse, ne diyordum, bisiklet. Peki bisikletlerimden birini seçtim ve yola çıktım, kahrım çilem derdim bitiyor mu. Bitmiyor. Bitmiyor anam bitmiyor. Bitemiyor. Küçüksu'dan Hekimbaşı'na tırmanırken, genelde bir benç var bir evin önünde, genelde orada oturur, biraz soluklanır, ne bileyim telefona bakar, biraz su içer, beş on dakika dinlendikten sonra da yola koyulurum tekrar. Olayım budur yani o benç'le ilgili. Li. İ. Mi. O benç öyle kritik bir noktada ki, benim için hayat kurtaran bir noktada desem, az söylemiş olmam ya da söylememiş olmam. Saçma bir cümle kurdum sanki ama bence ne demek istediğim anlaşıldı. Bazen kurduğum cümleleri gerçekten ben anlamıyorum. Böyle cümle mi olur, bunun başı neresi, sonu neresi. Neyse, ne diyordum, benç. Benç ya benç. Benç de ne güzel bir kelimeymiş. Biz eskiden buna bank diyorduk ya, doğrusu benç'miş. Belki de değildir, bilemiyorum. Survivor'la girdi hayatımıza benç, resmen o oldu. Ha bu arada izlemiyorum tabii ki. Eskiden izleniyordu televizyon. Şimdi Netflix var, s.kertiyor. Neyse, ne diyordum, hah, benç. Bu benç benim için bulunmaz bir güzellikti. Mutluydum ben hep o benç'te öyle. Derken derken bir şeyler bozulmaya başladı. Bir şeyler olmaya başladı yani. Bir gün ben öyle yine o benç'te otururken, bir lavuk dikildi başıma. Sanki tam böyle başımda durmuyormuş gibi de, ama bir yandan da başımda duruyormuş gibi bir haller. Sanki arabasının başında duruyormuş gibi de, ama sanki bir yandan da aslında benim başımda duruyormuş gibi bir haller. Benim başımda duruyor zaten yavşak. Benç'ini mi yediysek, ne oldu acaba o anlarda, hiç bilmiyorum, elli santim kadar yaklaştı yavuşak bana. Ben oralı olmuyorum tabii, yüzüne bakmıyorum, telefonumla eğleşiyorum. Ama elli santim de gerçekten çok az. Bizde biliyorsunuz, personal space denilen olay, elli santimlik şeffaf plastik cetveldir. Yani o elli santimlik şeffaf plastik cetvel iki kişinin arasına sığışmıyorsa, e bunun başında sonunda birer santimi de öyle var, personal space ihlal edilmiş demektir. Umm-rumda değil pezevenk. İyice delirdi. Çünkü o istiyor ki, "hayırdır birader" dememi istiyor. Banane. Ben kendi dünyamı yaşıyorum. Sen orada kıvran dur. Şimdi tabii bu benç, evlerinin önü ya, büyük ihtimalle bu benç'i zaten onlar yapmışlar, vay efendim ben nasıl otururmuşum, sorun bu, ben bunu biliyorum, ben bunu hissediyorum. Bir de her gün oturduğum için de mimlendim. Değişik değişik bisikletlerle geliyorum, her gün oturuyorum. Uğursuz muyum, şerefsiz miyim belli değil. O benç'e oturup evin genç kızlarını mı kesiyorum, ne yapıyorum hiç belli değil. Dışarıdan baktığın zaman. Onlar da haklı bir yerde. Bu arada evin genç kızları var mı bilmiyorum, hiç gözüme çarpmadı çünkü, ama bir ablamız var, insanı donunda sallar. Korkunç biri. Öyle evlerin ablaları korkunç oluyor. **Ve bir gün bana dev önlem almayı başardılar**. Her gün her gün ve belirli saatlerde o benç'te oturduğumu gözlemleyen bu Palu Ailesi, yemin ediyorum size, sırf ben o benç'te oturamayayım diye, maaile, benç'te oturmaya başladılar öyle o saatlerde. İnanılır gibi değil. Sırf ben oturamayayım diye koordine olup, işi gücü bırakıp, benç'te oturmaya başladılar. Bir gün değil iki gün değil, haftalar boyunca benç'te oturmaya başladılar. Ben ordan tırmandığım, köşeyi döndüğüm zaman da, hop diye hep dağıldılar. Gizlenip gizlenip izledim çünkü. Sırf ben o benç'te oturamayayım diye. Ben böyle bir manyakça davranış görmedim. Görebileceğimi de pek zannetmiyorum. Rum. Um. Mum. Velhasılıkelam, ben artık o benç'ten de soğudum. Soğuduğumu anlamış olacaklar ki, benç nöbetini bıraktılar. Mesajlarını verdiler çünkü. Artık o benç'te o benç bomboş bile olsa kesinlikle oturmuyorum, yirmi metre ötesinde kaldırıma oturuyorum. Beni çok üzdüler. Beni ciddi yıprattılar. Benim de dertlerim böyle dertler işte. Böyle şeyler hep işte. Hoşça kal.

"HEY"
31 Ağustos Cumartesi / **Kadıköy Bahane** / Saat: 21.00 / bilgi: 0216 345 54 49

akıl fikir ofisi

Barış UYGUR

baris.uygur@gmail.com

Yeni ekonomi aslında teknik terimlerle bulandırılmış garip bir gelecek pazarı. Bizim gibi kafası az çalışan insanlar mel mel bakıyor tabii. Anlayamadığımızı, bu işte bir yanlışlık olduğunu söyleyecek oluyoruz, hemen "Abi sen çok esnaf kafalısın, öyle düşünme," diyorlar. "Esnaf kafalısın," dedikleri de, bir şirketin kâr etmesi gerektiğini düşünüyor olmamız. Yani bir işletmenin malı/hizmeti/boku/püsürü ucuza mal etmesi ve üzerine kâr koyarak satması; aradaki kârla işletme, amortisman, yeni yatırım gibi kalemleri ödemesi gerektiğini düşününce eski kafalı oluyorsunuz. Zira bu yeni ekonomi de şirketler para kazanmak değil, kaybetmek için çalışıyorlar. Bakıyorsun şirketin bilançosuna bir milyar dolar zarar etmiş. Geçtiğimiz sene de o kadar zarar etmiş, ondan önceki sene de. "E seneye kâr eder mi?" diye soruyorsun, "Yoo, en az bir on yıl kâr etmez," diyorlar. E ulan bu şirket su mu yakıyor, çalışanlar fotosentezle mi yaşıyor? Nereden geliyor bu değirmenin suyu?

Bizim gibi kafası az çalışanlara bu işin nasıl döndüğünü anlatanlar diyor ki, bu şirketler şimdi değil ama gelecekte çok kâr edecek ya da en azından kâr etmesi bekleniyor. Gelecekte kâr edecekleri de elbette garanti değil. Bakıyorsun, dev şirket, her gün büyüyor, geliri 10 lira, gideri 1000 lira, yetmiyormuş gibi bir de milyon lira borcu var. Ha nasıl oluyormuş bu? Önce özel yatırımcılara hisse satıp sonra borsada aynı hisseleri halka özel yatırımcılara sattığının beş katına satarak. Aslında bir tür ponzi şeması gibi: Sisteme ilk girenler özel yatırımcılar, bu bahsettiğimiz dev zararı, giderleri falan onlar karşılıyor. Sonra şirket borsaya giriyor, halka hisse senedi satıyor, o sisteme ilk giren de hisselerinin beşte birini borsada satsa zaten kâr ediyor bir de elinde hâlâ hisse senedi duruyor.

Peki hisse senedi duruyor mu? O da ayrı coşuyor. Herkes "İleride çok kâr edecek," diye üşüşüyor hisselere, bir yılda iki katına çıkıyor, iki yılda beş katına çıkıyor ama… İşte aması var, şirket hâlâ kar etmiş değil. Arada yeni bir ürün/hizmet/bok/püsür sürüyor piyasaya hoop hisse senedi yine fırlıyor. Yani adam aslında yaptığı işten değil, yaptığı işin beklentisinden kazanıyor.

Bunun bir örneği geçtiğimiz yıllarda yaşandı. Bir Amerikan şirketi, geldi Türkiye'deki bir vakıf üniversitesini satın aldı. Tabii yasal olarak süreç farklı işledi, zira vakıf öyle alınan satılan bir şey değil. Adamlar geldiklerinde buradaki insanlar diyorlar ki "Yahu bu bir vakıf üniversitesi, yasal olarak kâr etmesi imkansız, siz buradan para kazanamazsınız ki?" Ama adamların umurunda değil. Aralarından biri açıklıyor: "Biz Amerika'ya dönüp, 'Türkiye'de 10 bin öğrencili bir üniversiteyi bünyemize kattık,' diye açıklama yaptığımız zaman hisse senetlerimiz en az %25 artar, o artış da burada harcadığımızın çok üzerinde bir gelir demek."

Şimdi diyeceksiniz ki, "Ulan köftehor, zaten yarım yamalak anlamışsın bu işi de, bize ne anlatıyorsun? Ayrıca bize ne bunlardan?"

Aslında bizim için çok önemli arkadaşlar. Kaz Dağları'nda altın arayan şirketin yöneticisinin bir ekonomi kanalına yaptığı açıklamaları belki izlemişsinizdir. Adam basbayağı Türkiye'de açacakları madenden nasıl da çok para kazanacaklarını, nasıl da Türkiyeli işçileri neredeyse bedava çalıştıracaklarını falan anlatıp duruyordu. Ben size daha boktan ihtimali söyleyeyim: Belki de bu herifçioğulları bu madenden para bile kazanmayacak. Doğanın, çevrenin içine edip defolup gidecekler ama bunu yine de yapacaklar. Çünkü bu yönetici televizyonda bu açıklamayı yaptığı sırada altın şirketinin hisse değeri zaten milyarlarca dolar artıyor.

Bakın bu yeni ekonomi, azgın ve düzenlemeden yoksun piyasa, dönüyor dolaşıyor bize giriyor. İngiltere'de ankesörlü telefonları özelleştirdiler, on tane telefon şirketi kuruldu. Her yeri telefon kulübeleriyle donattılar, normalde bir olan yere beş tane ankesörlü telefon dikildi. Şirketler kâr etmiyordu ama ileride kâr edecek diye hisse senedi sattılar. Ne zaman? Belki on yıl sonra, belki yirmi yıl sonra… Ama ne oldu? Daha bu şirketler kâr edemeden cep telefonları çıktı. Hoop hepsi patladı. Telefon kulübelerini toplamadılar bile. Peki bundan bize ne? Eh, o çöplüğü temizlemek için boş yere kamu kaynağı harcandı bu İngiliz vergi mükellefine girdi. Peki doğadan toplanıp harcanan onlarca ton maden? Bu dünyanın zenginliği, varlığı değil miydi?

Bu ruh hastası sistem sadece şirketlerin kâr iştahını artırmıyor, onları tamamen mantıksız ve hepimize zararlı işler yapmaya da yönlendiriyor. Kaz dağlarında şirket beş para kazanmasa bile tamamen sanal olarak borsadan para kazanacak ama biz her şekilde kaybedeceğiz. Orada altın varsa kaybedeceğiz, yoksa yine kaybedeceğiz. Resmen lunaparkta yamuk topla marlborosuna penaltı atmaya çalışan bıyıkları terlemiş şapşal gibiyiz ama o şapşal hiç olmazsa eğleniyor.

@kaansezyum

Tatil

Zengin bir arkadaşımı, kendisinden daha zengin kız arkadaşıyla konuşurken yakalamıştım. Evet, 'Zenginler de konuşuyor ama ne konuşuyor?' diye merak edebilirsiniz... Zenginler genelde kendilerinden daha zengin olan zenginler hakkında, 'Onlar zengin abi' gibi şeyler konuşuyor. Mesela çok zengin bir arkadaşım vardı, okulun mezunlar gününe gittim. Altımda bisiklet var, okulun bahçesinde bisikletle pati çekiyorum. Yaşım 40... Arkadaşımın yanına gittim 'Eee Samiciiim, nasıl gidiyor?' diye sordum. Sami bana dönüp 'Petrol işine devam işte Kaancıım' dedi... Ya altımda arabam bile yok, bisikletle gelmişim lise mezuniyetine, yediğim lafa bak... Petrol işinde başarılar dilerim. Parasızlık işte böyle bir şey. Senden daha çok parası olan herkes sana zengin görünüyor iyi de, petrol işi yapan arkadaşların varsa, çevrendekiler daha bir paralı, sen de daha bir parasız görünüyorsun. Para önemli, biraz geç anladım. O yüzden bu yaşta dımdızlak takılıyoruz. Petrol işi filan da yaptığım yok. Mal müdürü gibi yoldan gelene geçene bakıp 'Ehere mehere' diye zamanımı geçiriyorum. Diğer zamanlarımda da boş zamanlarımda ne yapacağımı düşünüyorum. Boş zamanlarımda genelde vapurdan çıkanları izliyorum. Çok da keyif alıyorum. Vapurun saatine göre değişiyor. İşe gideni oluyor, işten döneni oluyor, ortama gideni, ortamdan geleni, manitayla buluşanı, manitayla ayrılmışı, bebelisi, çocuklusu, elinde eşyalısı, gitarlısı, bisikletlisi, vapur çıkışında iskelede gün batımı fotoğrafı çekip layk kasanı, iskele verilmeden dayanamayıp uçarak atlayanı, koştur koştur boş araç kovalayanı, falanı filanı, hepsi orada oluyor...

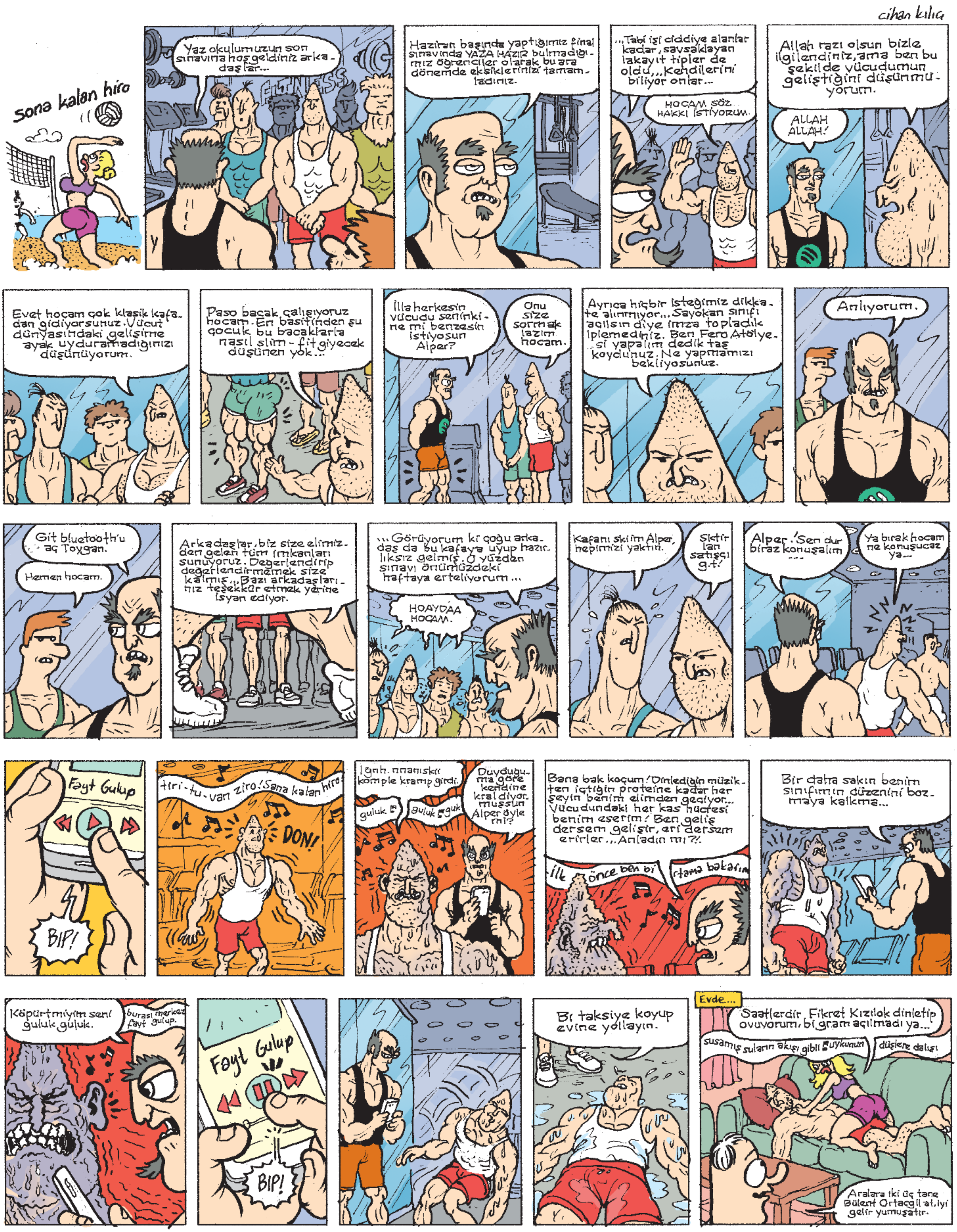
Zengin arkadaşım, kendisinden daha zengin kız arkadaşıyla konuşuyor. Ya şimdi zenginlik nedir diye merak edeceksiniz. Bu daha zengin olan arkadaşımın kız arkadaşının mesela bir çantası var, çantanın özel şampanya koyma yeri var. Zenginler şampi içer önermesi gerçek ve doğru. Tabii içinde en kötü ihtimalle Moet oluyor. Ya normal el çantası gibi ama şampanya şişesi haznesi var. Zenginlik bunu gerektiriyor. Zenginler hayatın her anından acayip zevk alıp paso şampileri patlatıyorlar. Şampisiz zenginlik zor. Mesela ülkemizde çok sayıda fakir zengin var. Acayip acayip paralar kazanıp hala kalitesiz yaşayabilen, bir ürünün ya da kıyafetin kalitesinin sadece pahalı olmasıyla olduğunu düşünen tayfa yani. Koltuk gibi giyinip 150 ailenin yıllık kazancını koltuğa yatıran tayfa. Vizyonsuz tayfa, görmemiş, görememiş tayfa. Neyse, şimdi fakir zenginlerle ilgilenmiyoruz, gerek yok. Fakir zengin ne kadar kazansa hep fakir. Onun derdiyle yaşıyor, onun gerilimi var üzerinde. Fakirliği belli olmasın diye acayip acayip arabalar alıyor kendine ama haberi yok ki çok uzaktan gelişi belli oluyor. Öyle olunca da fakirliği daha da bir parlıyor.

Zengin olan arkadaşımın daha zengin olan kız arkadaşı döndü ve dedi ki 'Ben tatile gitmek istiyorum...', bunun üzerine bağıl zenginliği daha az olan arkadaşım dönüp 'Yavrucuğum, çalışan insanlar tatile gider. Sen çalışmıyorsun ki... Ya bir de şu anda sizin teknedeyiz10 gündür daha ne tatili?' demişti...

Belki o haklıydı, belki daha zengin olan kız arkadaşı. Tam bilemiyorum, çünkü kimisi tatille yaşıyor, kimileri de tatili hayal etmekle yaşıyor. Belki hayat bir tatil olsa, tatilden hiç dönmesek, döndüğümüzde de direkt mezara cupppa. Belki mezarda da çantamızdan şampanyamızı çıkarıp 'İyi ki yaşamışım' diye patlatırız bir gün.

Tatile gidip de sürekli kazıklananları da haftaya inceleriz diye düşünüyorum. Çünkü kazıklananları da sürekli kazıklayan tatil yöreselleri var. O yöreseller çok acayip, vapurdan çıkanlardan bile daha ilginç kimi zaman.

Benden herkese zamanında biten iyi tatiller.

cihan kılıç
Sona kalan hiro
Yaz okulumuzun son sınavına hoşgeldiniz arkadaşlar...
Haziran başında yaptığımız final sınavında YAZA HAZIR bulmadığımız öğrenciler olarak bu ara dönemde eksiklerinizi tamamladınız.
...Tabi işi ciddiye alanlar kadar, savsaklayan lakayıt tipler de oldu,,,Kendilerini biliyor onlar...
HOCAM SÖZ HAKKI İSTİYORUM.
Allah razı olsun bizle ilgilendiniz, ama ben bu şekilde vücudumun geliştiğini düşünmüyorum.
ALLAH ALLAH!
Evet hocam çok klasik kafadan gidiyorsunuz. Vücut dünyasındaki gelişime ayak uyduramadığınızı düşünüyorum.
Paso bacak çalışıyoruz hocam. En basitinden şu çocuk bu bacaklarla nasıl slim-fit giyecek düşünen yok...
İlla herkesin vücudu seninkine mi benzesin istiyosun Alper?
Onu size sormak lazım hocam.
Ayrıca hiçbir isteğimiz dikkate alınmıyor... Sayokan sınıfı açılsın diye imza topladık iplemediniz. Ben Fero Atölyesi yapalım dedik taş koydunuz. Ne yapmamızı bekliyosunuz.
Anlıyorum.
Git bluetooth'u aç Toygan.
Hemen hocam.
Arkadaşlar, biz size elimizden gelen tüm imkanları sunuyoruz. Değerlendirip değerlendirmemek size kalmış,,,Bazı arkadaşlarımız teşekkür etmek yerine isyan ediyor.
...Görüyorum ki çoğu arkadaş da bu kafaya uyup hazırlıksız gelmiş. O yüzden sınavı önümüzdeki haftaya erteliyorum...
HOAYDAA HOCAM.
Kafanı skiim Alper, hepimizi yaktın.
Sktirlan satışçı g.t!
Alper! Sen dur biraz konuşalım...
Ya bırak hocam ne konuşucaz ya...
Fayt Gulup
BIP!
tiri-tu-van ziro! Sana kalan hiro!
DON!
Iğnh. ananıskır komple kramp girdi.
guluk
guluk guk
Duyduğuma göre kendine kral diyormuşsun Alper öyle mi?
Bana bak koçum! Dinlediğin müzikten içtiğin proteine kadar her şeyin benim elimden geçiyor... Vücudundaki her kas hücresi benim eserim! Ben geliş dersem gelişir, eri dersem erirler...Anladın mı?!
İlk önce ben bi
rtama bakarım
Bir daha sakın benim sınıfımın düzenini bozmaya kalkma...
Köpürtmiyim seni! guluk guluk.
burası merkez fayt gulup.
Fayt Gulup
BIP!
Bi taksiye koyup evine yollayın.
Evde...
Saatlerdir Fikret Kızılok dinletip ovuyorum, bi gram açılmadı ya...
susamış suların akışı gibi uykunun
düşlere dalışı
Aralara iki üç tane Bülent Ortaçgil atıyı gelir yumuşatır.

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"Islanmış hoparlörlerin mevtaya ve kalabalığa eziyeti büyük oluyordu, sırılsıklam imamın iştahla söylediği sözler kesilip duruyordu." - Can Yılmaz, Bilinmeyen Numaralar kitabından

● **Amerika Birleşik Devletleri yok, Amerika Birleşik Haydutları var...**

● Kadir İnanır'a reklam partneri oldu, Nusret etinden, Vedat Milor sütünden faydalandı. Resmen ülkeyi KEÇİ yönetiyo lan!

● **Mecnun Kays, Romantik Romeo, Genç Werther; ne anlarlar aşktan?! Kavuşamamışlar ki! Hayır, yaşayamayan ne bilsin aşkı? Hakiki aşk acısını kavuşup da kaybedene sor, anlatsın. Bulup da kaybetmeyi aşıklar bilir. Eski aşk yok, aşk eskimeyiş demektir. Kara sevda yok, aşk aydınlıktır. Tüm alemler aşk ile yaratılmıştır. Platonik aşk, halı saha. Büyük sahaya çıkmayan neyi bilir?!**

● Filmleri, kendi hayatlarından daha çok sevenler var, onlar montaj manyağı olmuşlar!

● **Biraz'ı sevmiyorum, beceremiyorum, anlayamıyorum. Hiç ile hep arasında pinpon topuyum...**

● Yaşarın şarkısında "Martılara sim taktım" diyo sandım, n'oleya dedim, meğer "Martılara simit attım" diyor imiş. Yalnız Yaşar da kuşsuz edemiyor ha. Hayır, star mısın kuşbaz mısın Yaşarcığım?! Bu, burdan böyle 'Cibili cibili' diye single çıkarmağa kadar gider bak, tikkat!

● **Sonradan Teşvikiye görme bir köşe yazarı, 'Churchill' adı verilen içeceği yeni keşfetmiş de onu yazmış. Churchill; bir bardak soda, üç tutam tuz ve iki çay kaşığı limondan ibaret bir içecekmiş. Şöyle bitiyor yazı: "Artık ben de alışkan bir kayıtsızlıkla -Hey garson! Ver bir Churchill- diyorum ve nedense bunun çok havalı bir talep olduğunu düşünüyorum." Vasatın 'çok hava' anlayışına bak! Eskiden "Maslahatım hıyar diyene bir avuç tuzla gitmek" vardı, bildiğin güncellenmiş, şimdi "İçkim Churchill diyene üç tutam tuzla gitmek" var...**

● Net konuşuyorum! Ayşe Hatun Önal'dan boşanmak istiyorum. Bunun için evlenmek lazımsa varım!

● **Gazete haberinde bir fotoğraf, turiste çantasını açtırmışlar; vay efendim, otelden bi sürü malı çantasına zulalamış. E, zulalar! N'olmuş yani, ne bu gürültü?! Turist zula yaptı diye tesis mi battı, otel zarara mı uğradı? Demek ki ihtiyacı var adamın ya da kadının. Fotoğrafı paylaşıyorum, ilk bakışta abartılı görünebilir lakin otel fiyatları da abartılı, hiç onu söyleyen yok. Gezgin insan, kendince ekonomi yapmış! Kurum-insan çatışmasında hep insandan yanayım...**

● Mayo giymeyi sevip deniz sevmeyen de var. Hem de pek çok yakınımda. Onu anlıyorum çünkü ben de boks sporunun tüm ritüeline hayranım. O el sargıları, o eldivenler, o bornozlar... Hepsi çok güzel. Sadece boksun kendisinden hoşlanmıyorum! Kimseye vurasım yok, yumruk yiyesim daha da yok.

● **"Aşıkım ben sana, iltifat et bana" diyor şarkı. Madem aşıksın, sen bas iltifatı kardeşim. Hem aşık olma hazzı yaşa, hem iltifat bekle, olmaz öyle. Yok, vazgeçtim, olur öyle! Harika şarkı.**

● Sosyalist Angola'nın bayrağında orak-çekiç olmayıp orak-pala bulunması... Orak-pala mı?! Fanta-balık gibi...

● **Can Yılmaz'ın yazılarını Kafa dergisinde okurum. Yetişkinlerin boyama kitabı 'hobisini' çok komik anlattığı "Pastel Boyam Kayıp" başlıklı yazısı aklımda yer etmişti. "Kasapsın, ciğerlerin sinirini ayıklamışşın, işin bitmiş, hem soluklanayım hem de dünden kalan ayva ağacındaki sarı sarı ayvaları tamamlayayım demek de zor arkadaş..." Şehirden uzakta, "Bilinmeyen Numaralar" adlı hikaye kitabını okudum Can Yılmaz'ın. Latif, sıcak, şaşırtıcı detaylarla örülmüş, en güzeli de sade hikayeler. Tepedeki alıntıyı "Kemik Torbası" adlı hikayeden yaptım. En çok ilgimi çekense, mizahı da futbolu da ziyade sevdiğim için, "Edirnekapılı Messi" oldu. Yetenek nasipsizi oğlu Mustafa'yı, on gömlek büyük formayla seçmelere sokan Yasin Abi'nin çok yerinden kırılan hayalleri usta işi anlatılmış. Nice nice hikayelere Can Yılmaz. Biraderin de ironiye meyilliymiş deyu duydum!!**

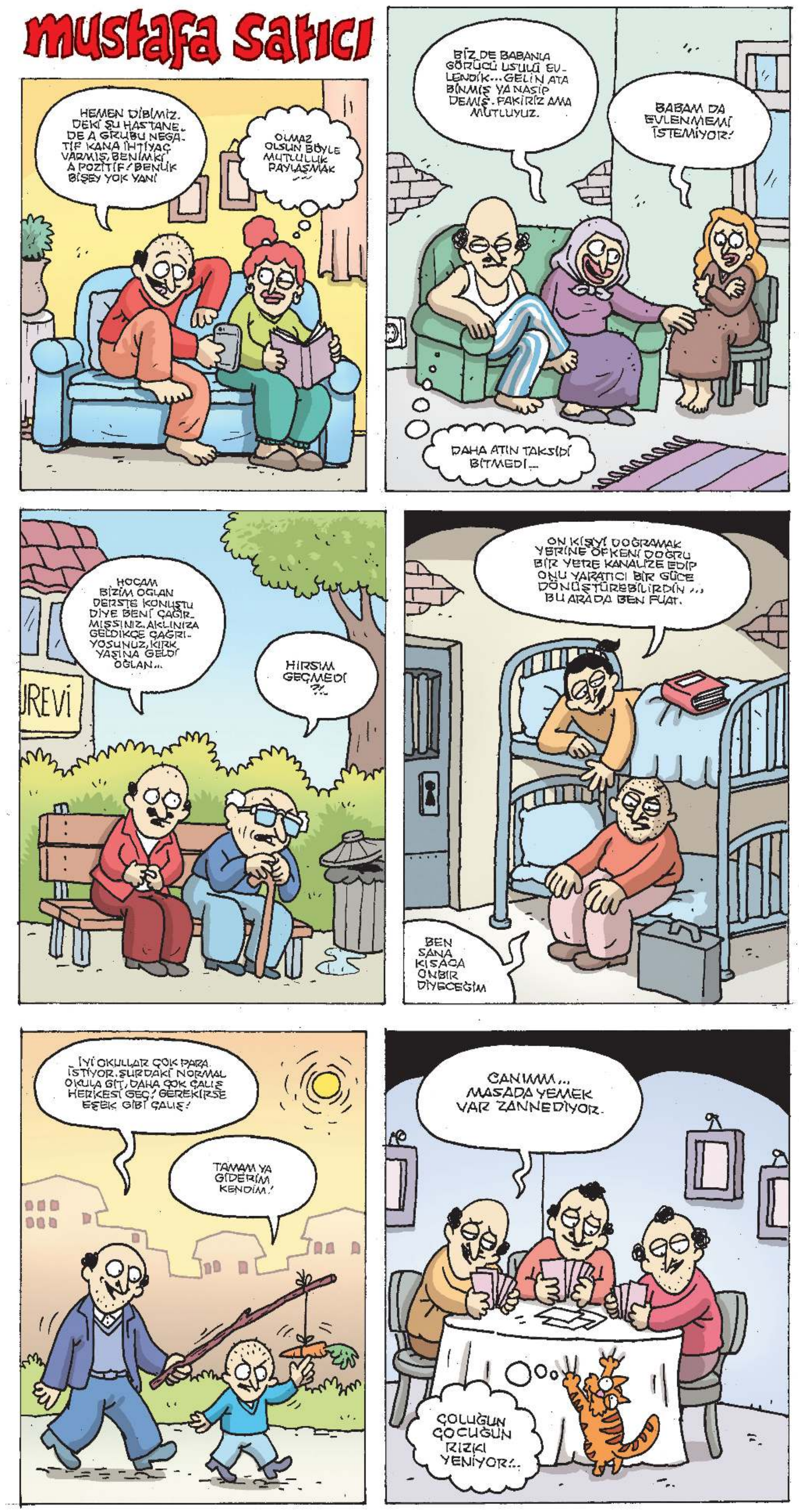
Vedat Özdemiroğlu / Stand Up / Asmalımescit / Mask / 28 Ağustos 2019 / 21:30 / Çağdaş Erçelik'in kabare şarkıları eşliğinde

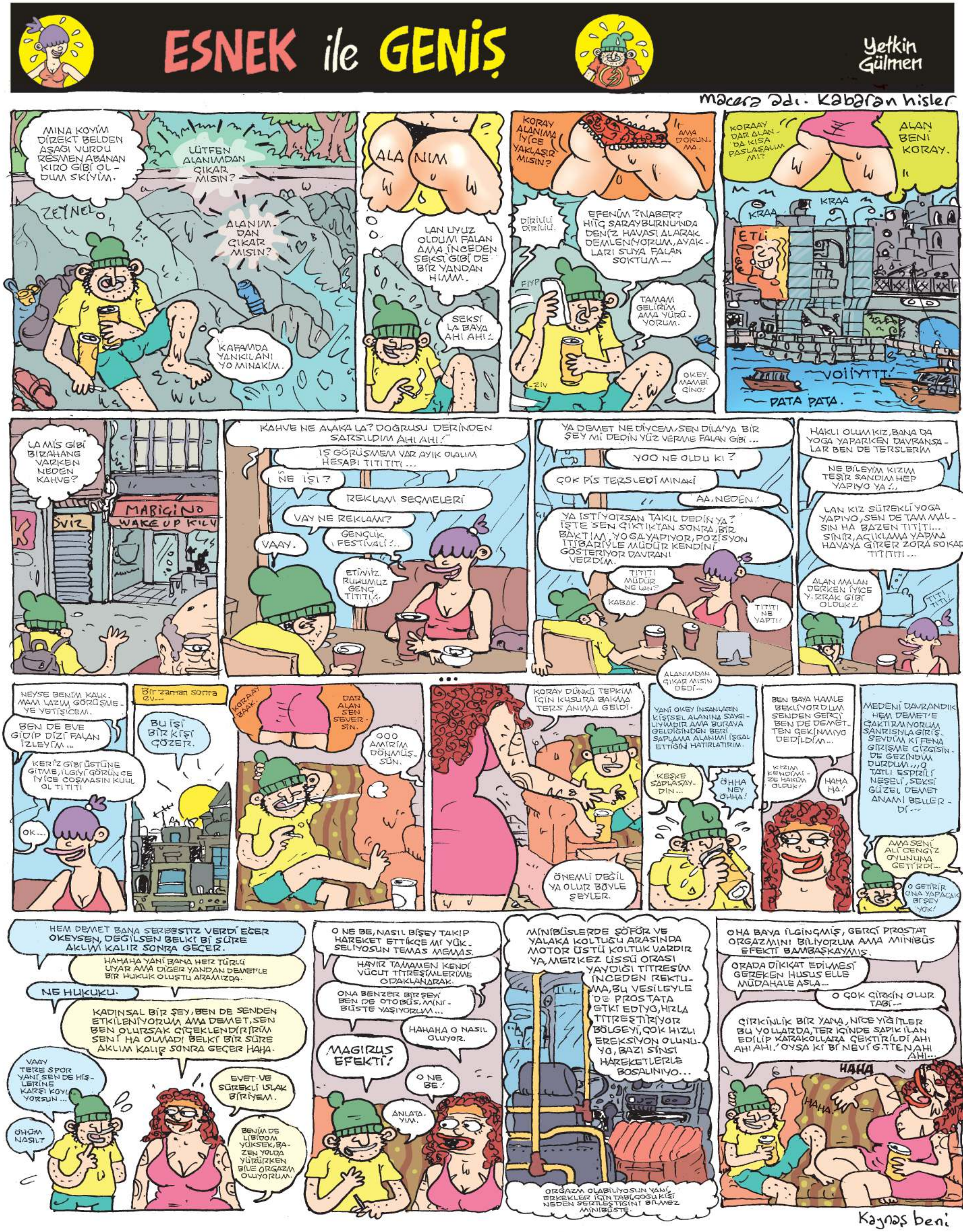
vedatozdemiro@gmail.com

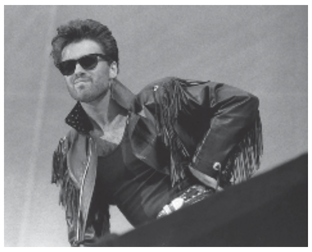

ESNEK ile GENİŞ
Yetkin Gülmen
macera adı. Kabaran hisler
MINA KOYİM DİREKT BELDEN AŞAGI VURDU RESMEN ABANAN KIRO GİBİ OL-DUM SKİYİM.
LÜTFEN ALANIMDAN ÇIKAR MISIN?
ZEYNEL
ALANIM-DAN ÇIKAR MISIN?
KAFAMDA YANKILANI YO MINAKİM.
ALA NIM
LAN UYUZ OLDUM FALAN AMA İNCEDEN SEKSİ GİBİ DE BİR YANDAN HIMM.
SEKSİ LA BAYA AHI AHI!..
KORAY ALANIMA İYİCE YAKLAŞIR MISIN?
AMA DOKUN-MA.
DİRİLİLİ DİRİLİLİ.
EFENİM? NABER? HİÇ SARAYBURNU'NDA DENİZ HAVASI ALARAK DEMLENİYORUM, AYAK-LARI SUYA FALAN SOKTUM...
FIYP
TAMAM GELİRİM AMA YÜRÜ-YORUM.
ZIV
OKEY. MAMBİ GİNO!
KORAAY DAR ALAN-DA KISA PASLAŞALIM MI?
ALAN BENİ KORAY.
KRAA
KRAA
ETLİ
VOIIYTTT!
PATA PATA.
LA MİS GİBİ BIRAHANE VARKEN NEDEN KAHVE?
MABİGİNO
WAKE UP
KAHVE NE ALAKA LA? DOĞRUSU DERİNDEN SARSILDIM AHI AHI!
İŞ GÖRÜŞMEM VAR AYIK OLALIM HESABI TITITITI...
NE İŞİ?
REKLAM SEÇMELERİ
VAY NE REKLAMI?
GENÇLİK FESTİVALİ!..
VAAY.
ETİMİZ, RUHUMUZ GENÇ TITITI!..
YA DEMET NE DİYCEM, SEN DİLA'YA BİR ŞEY Mİ DEDİN YÜZ VERME FALAN GİBİ...
YOO NE OLDU Kİ?
ÇOK PİS TERSLEDİ MINAKİ
AA, NEDEN!
YA İSTİYORSAN TAKIL DEDİN YA? İŞTE SEN ÇIKTIKTAN SONRA, BİR BAKTIM, YOGA YAPIYOR, POZİSYON İTİBARİYLE MÜDÜR KENDİNİ GÖSTERİYOR DAVRANI VERDİM.
TITITI MÜDÜR NE LAN?
KABAK.
TITITI NE YAPTI!
ALANIMDAN ÇIKAR MISIN DEDİ...
HAKLI OLUM KIZ, BANA DA YOGA YAPARKEN DAVRANSA-LAR BEN DE TERSLERİM
NE BİLEYİM KIZIM TEŞİR SANDIM HEP YAPIYO YA!..
LAN KIZ SÜREKLİ YOGA YAPIYO, SEN DE TAM MAL-SIN HA BAZEN TITITI... SİNİR, AÇIKLAMA YAPMA HAVAYA GİRER ZORA SOKAR TITITITI...
ALAN MALAN DERKEN İYİCE Y.RRAK GİBİ OLDUK!
TITI TITI!
NEYSE BENİM KALK-MAM LAZIM GÖRÜŞME-YE YETİŞİCEM.
BEN DE EVE GİDİP DİZİ FALAN İZLEYİM...
KERİZ GİBİ ÜSTÜNE GİTME, İLGİYİ GÖRÜNCE İYİCE COŞMASIN KUUL OL TITITI
OK...
Bir zaman sonra ev...
BU İŞİ BİR KİŞİ ÇÖZER.
KORAAY BAAK.
DAR ALAN SEN SEVER-SİN.
OOO AMİRİM DÖNMÜŞ-SÜN.
KORAY DÜNKÜ TEPKİM İÇİN KUSURA BAKMA TERS ANIMA GELDİ.
ÖNEMLİ DEĞİL YA OLUR BÖYLE ŞEYLER.
YANİ OKEY İNSANLARIN KİŞİSEL ALANINA SAYGI-LIYIMDIR AMA BURAYA GELDİĞİNDEN BERİ SAPLAMA ALANIMI İŞGAL ETTİĞİNİ HATIRLATIRIM.
KEŞKE SAPLAŞAY-DIN...
ÖHHA NEY ÖHHA!
BEN BAYA HAMLE BEKLİYORDUM SENDEN GERÇİ BEN DE DEMET-TEN ÇEKİNMİYO DEĞİLDİM...
KIZIM KENDİMİ-ZE HAKİM OLDUK!
HAHA HA!
MEDENİ DAVRANDIK HEM DEMET'E ÇAKTIRMIYORUM SANRISIYLA GİRİŞ-SEYDİM Kİ FENA GİRİŞME ÇİZGİSİN-DE GEZİNDİM DURDUM..., O TATLI ESPRİLİ NEŞELİ, SEKSİ GÜZEL DEMET ANAMI BELLER-Dİ...
AMA SENİ ALİ CENGİZ OYUNUNA GETİRDİ...
O GETİRİR ONA YAPACAK BİŞEY YOK!
HEM DEMET BANA SERBESTİZ VERDİ EĞER OKEYSEN, DEĞİLSEN BELKİ Bİ SÜRE AKLIM KALIR SONRA GEÇER.
HAHAHA YANİ BANA HER TÜRLÜ UYAR AMA DİĞER YANDAN DEMET'LE BİR HUKUK OLUŞTU ARAMIZDA.
NE HUKUKU.
KADINSAL BİR ŞEY, BEN DE SENDEN ETKİLENİYORUM AMA DEMET, SEN BEN OLURSAK ÇİÇEKLENDİRİRİM SENİ HA OLMADI BELKİ BİR SÜRE AKLIM KALIR SONRA GEÇER HAHA.
VAAY TERE SPOR YANİ SEN DE HİS-LERİNE KARŞI KOYU-YORSUN...
EVET VE SÜREKLİ ISLAK BİRİYEM.
ÖHÜM NASIL?
BENİM DE LİBİDOM YÜKSEK, BA-ZEN YOLDA YÜRÜRKEN BİLE ORGAZM OLUYORUM.
O NE BE, NASIL BİŞEY TAKIP HAREKET ETTİKÇE Mİ YÜK-SELİYOSUN TEMAS MEMAS.
HAYIR TAMAMEN KENDİ VÜCUT TİTREŞİMLERİME ODAKLANARAK.
ONA BENZER BİRŞEYİ BEN DE OTOBÜS, MİNİ-BÜSTE YAŞIYORUM...
HAHAHA O NASIL OLUYOR.
MAGIRUS EFEKTİ!
O NE BE!
ANLATA-YIM.
MİNİBÜSLERDE ŞÖFÖR VE YALAKA KOLTUĞU ARASINDA MOTOR ÜSTÜ KOLTUK VARDIR YA, MERKEZ ÜSSÜ ORASI YAYDIĞI TİTREŞİM İNCEDEN REKTU-MA, BU VESİLEYLE DE PROSTATA ETKİ EDİYO, HIZLA TİTREŞTİRİYOR BÖLGEYİ, ÇOK HIZLI EREKSİYON OLUNU-YO, BAZI SİNSİ HAREKETLERLE BOŞALINIYO...
ORGAZM OLABİLİYOSUN YANİ, ERKEKLER İÇİN TABİ, ÇOĞU KİŞİ NEDEN SERTLEŞTİĞİNİ BİLMEZ MİNİBÜSTE.
OHA BAYA İLGİNÇMİŞ, GERÇİ PROSTAT ORGAZMINI BİLİYORUM AMA MİNİBÜS EFEKTİ BAMBAŞKAYMIŞ.
ORADA DİKKAT EDİLMESİ GEREKEN HUSUS ELLE MÜDAHALE ASLA...
O ÇOK ÇİRKİN OLUR TABİ...
ÇİRKİNLİK BİR YANA, NİCE YİĞİTLER BU YOLLARDA, TER İÇİNDE SAPIK İLAN EDİLİP KARAKOLLARA ÇEKTİRİLDİ AHI AHI AHI! OYSA Kİ Bİ NEVİ G.TTEN AHI AHI...
HAHA
HAHA.
Kaynaş beni

O SIRADA
ERMAN ÇAĞLAR

Arabanın radyosuna bir kez daha soruyorum: George Michael'in bir tane şarkısı vardı, bir hayırsız bayana yılbaşı hediyesi olarak kalbini verdiğini fakat bayanın hemen ertesi günü gidip kalbini beğendiği başka bir kazakla değiştirdiğini mi ne anlatıyordu. O şarkı yok mu? Herhangi bir frekansta, herhangi bir kanalda? Arabanın radyosu gönülsüz bir memur gibi gözlerini devirerek, talebim üzerine civardaki frekansları baştan savma bir şekilde tekrar tarıyor; "bu horoz çok yakışıklı horoz, bambaşka bir horoz, diğer horozlar arasından bir çok özelliğiyle sıyrılan bir horoz" temalı bir türkü buluyor, arabanın içine onu veriyor. Zaten köylük yerdeyiz, arabanın dışı tavuk horoz dolu, dışarıdaki hayvanı zorla arabanın içine sokuyor, kucağıma veriyor. Araba kullanırken atletli çocuğunu kucağına alıp direksiyonu tutturan sevgi cahili babalar gibi bir süre horoza kullandırtıyorum arabayı, kornaya bastırıyorum, silecekleri çalıştırınca sinirleniyorum, bağırıyorum. Acıktığım için sinirliyim, daha İstanbul'a iki saat yolum var, horozlu türkü bitiyor kuzulu türkü başlıyor, kuzu çok güzel bakıyormuş, kuzunun güzel baktığı konusunda komşular da hemfikirmiş... Nasıl radyo istasyonu bu, yol kenarı dinlenme tesislerinin kendi imkanlarıyla kurduğu hayvanat bahçesi gibi. George

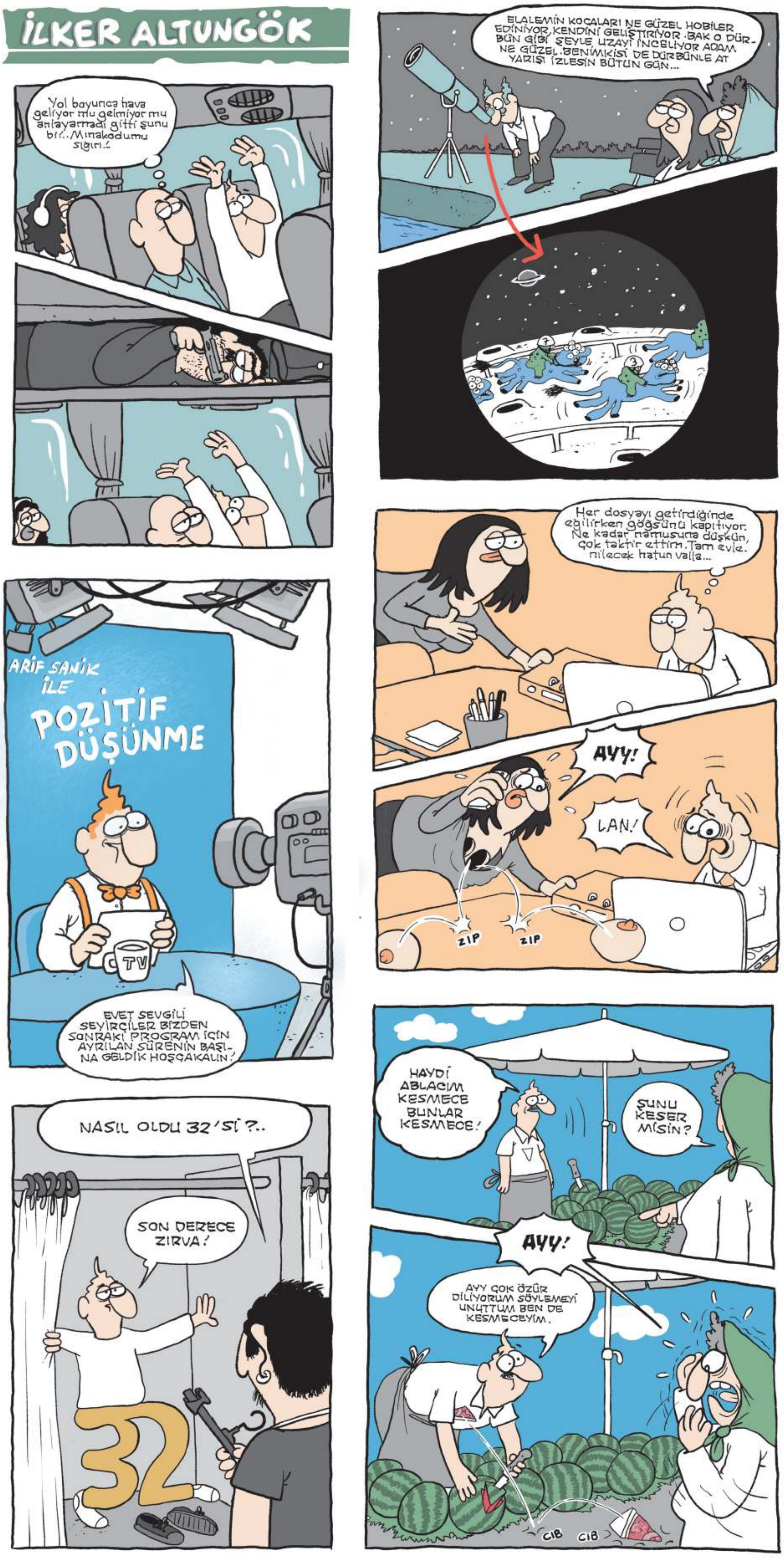
Michael yoksa iyi köfteci vardır, satır etçi vardır. Ben buraların insanının kuzu sevgisini iyi bilirim. Gözüydü kaşıydı derken külbastıya dönüştürüverirler hayvanı. Sihir gösterisi gibi.

Civarı iyi bilen bir arkadaşımı arıyorum, aşağı yukarı konumumu veriyorum. Güvercinlerin gubur gubur diye yön tayin etmesi gibi iç güdüsel bir şekilde bana en yakındaki kır restoranının koordinatlarını veriyor. Sahibinin adı bu, çocuğunun adı bu, köftesi traş, pirzolası güzel, bira tuborg var. İşte bilinmesi gereken her şey. Selamımı söyle, seni turist zannederler, kendini tanıt diyor. Kızlar turist sanarsa iyi, lokantacı turist zannederse iyi değil. Hayatta bu kadarını hepimiz biliyoruz.

Eğri büğrü bir yoldan kır lokantasının otoparkına giriş yapıyorum. Otoparkta iki kişi, bir de tavuk yamulmuş, eski bir elektrik direğine bakıyorlar. Olabilir diyorum, dışarıdan gelip bu insanları yargılamak yanlış olur. Her yerin kendine göre bir olayları var. Selam veriyorum, selam alıyorum, lokantanın bahçesine geçiyorum. Çok güzel yapmışlar. Ortada süs havuzu var, çimenler yeşil, her yerde keklikler tavuklar koşturuyor, sevgiden kürkü yelelenmiş köpek

var, güneş altında derin uyuyor. Plastik masalardan birine oturuyorum, ortalıkta kimse yok, masaya sadece yakınlarda dolaşan bir tavuk geliyor. Gerçekten de sipariş alabilecek gibi bakıyor. Buralarda uzun süre dolaşırsanız hayvanı hakettiğinden fazla övmeye çabuk alışırsınız. Bir on dakika tavuğa ekmek atarak bekliyorum, yine kimse gelmeyince mutfağın olduğu binanın içine bakmaya gidiyorum. Orada da kimse yok. O zaman anlıyorum ki civarda yamulmuş elektrik direğine bakan insanlar dışında kimse yok, lokantanın sahibi onlar olmalı. Tekrar otoparka çıktığımda yamulmuş direği ittirerek yıkmaya çalıştıklarını görüyorum. Neden olmasın? Düşününce daha iyi bir işim yok. "İttirerek olmaz, o direklerin içinde demir çubuk var, köküne kadar iniyor, balyozla çimentosunu kırıp içindeki demirleri kesmek lazım, anca öyle olur" diyorum. Çocuk terden delirmiş gözlerle bana bakıp, "balyoz var abi" diyor. İyi, getir o zaman. Bira da getirin, kırkbeş derece güneş altında bira içelim. Tavuk ısmarlıyor.

ÖMER GÖKSEL

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

> "Sonra bu çok uzun günün sıcak bir günü/ Kediler kırmızı alevler halinde koşuyordu"
>
> Edip Cansever

GECEYARISI/(ANTALYA)
Mahşeri... Bayram kalabalığı.(ev ziyaretinden-- mor damarlı ihtiyar elleri öpüp öpüp de alnına değdirmekten falan dönmekte olanlar değil--öpmüş etmiş sonra yola çıkmışları tenzih ediyorum) Abartılı, nevrotik tınılı,(ıkına sıkına) zorlamalı kahkahalar. *(en uzaktaki dahi duysun, ama en çok kendisi duysun diye sanki– "aa sesime bak, galiba eğleniyorum"–)* Küçük çocuk çığlıkları, bebek ağlamaları. (yazık, onlar yatakta olmalı, neredeyse iki buçuk, daha otele dön, soyun moyun *--o uykulu uykulu, gözler yarı kapalı, yambıl yumbul yazlık sinema dönüşlerini hatırlıyorum–)* Caddeye bakan odada uyumaya çalışıyorum. Biraz daha geç saatler... Cadde boşaldı. Hiç görülmemiş, işitilmemiş şiddette yüksek volümlü bir müziği sürükleyerek geçen araba. Camlar zangırdıyor. Dördüncü kattayım, sanki "Beşinci Element"deki o uçan arabalarla tam bizim camın önünden neredeyse balkona sürtünecek mesafede geçiyor üstad. "Hava kapalı/ Ama akalım…" Tamam da amacın ne? Tam olarak? Hani o sadece köpeklerin duyabildiği frekansta bir ses çıkartan o düdükler gibi evlerde uyuyanların duyabildiği şarkılar çalabilsen. Öyle bir alet olsa. Belki onu tercih edersin. Kendin duymasan. Sana da yazık. O arabanın içinde durulur mu.(doğru söyle; iki geceyarısı önce aynı buna yakın volümde: "gözlerime gözlerime gözlerime bak…" lı arabayla geçen gene sen miydin?)
Belki de yanılıyorum; tam anlayamadığımız (ama kendisinin de tam netleştirmediği) bir gizli beklentisi var. Müthiş alımlı bir genç kız uyanıp "Aa, ne kadar ilginç müzikler dinliyor… Çok tarz biri, hem de bu saatte, çok gizemli… mutlaka tanışmalıyım" falan deyip pencereyi açacak, (saçlarını aşağı sallandırmasa da) belki telefonuyla arabanın resmini çekip plakasından… onu mu bulacak, ne yapacak? Bu mu? Böyle bir şey mi? Belki "gene geçer" diye bir başka geceyarısını mı bekleyecek? Bunları benim fantazyam falan sanmayın. Bu değilse de buna benzer bir şey. Şimdi yoğun düşününce… Öyle gibi… Daha akla yakın. (ama, hangi akla)Sanki bu çeşitten bir mucize ihtimalini de (tut ki oldu) kaçırmamaya ayarlı çok çok yavaş bir hızla geçiyor o araba. Yürür gibi. Amaç ne? O derece yavaşlık ? Herhalde hedef kitlesinde biz yokuz. Herşey o kıza. Uyanıp camı açsam "aa ne hoş bir müzik zevki var" diye seslensem kime ne faydası var.(gerçi ben de bir şeyler diyorum kendimce sen geçerken de…) Beni ne yapsın. Ben, biz; arada gereksiz yere telef oluyorum. Oluyoruz.(zayiat) Ey, o "muhayyel kız", "ihtimaller kızı" neredesin? Keşke öyle bir mucize olsa, sen de kurtulsan, biz de…
Herneyse… Ama yanlış anlaşılmasın, yukarıda adı geçen o iki rap parçasıyla alıp veremediğim yok. Rap severim. Gündüz geçse hiçbir mesele(sıkıntı) yok… Ayrıca, "hava kapalı, ama akalım…" diye başlayan o şarkıda Demet Akalın'ın adı geçiyor. Ki bir şarkıda bir başka şarkıcının adının geçmesi bana hoş, kışkırtıcı, yeni, sevimli geldi. *(Keşke bir Orhan Gencebay şarkısında Ferdi Tayfur'un, ya da Müslüm Gürses'in adı geçse… Mazhar, Fuat, Özkan şarkısında Bülent Ortaçgil… ;o da olur…)*

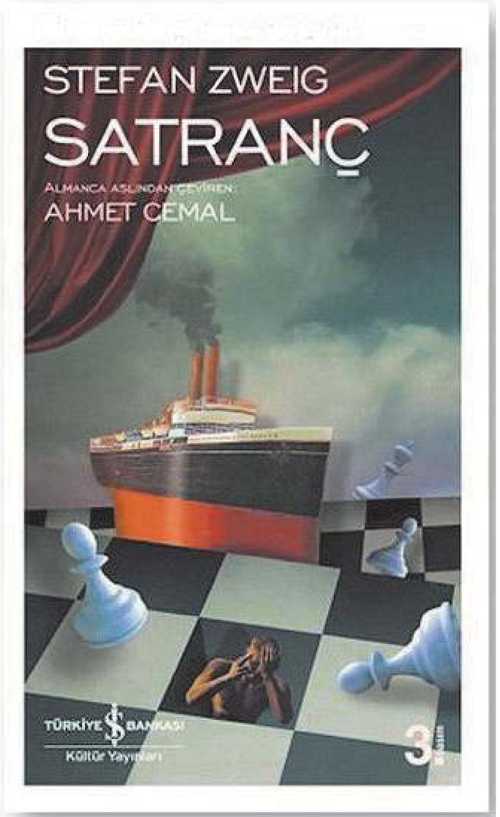

Stefan Zweig 1881-1942

Sultan I. Mahmud 1696-1754

"PADİŞAH'LA SATRANÇ OYNAMAK"
Alçının ağırlığı (o demir top ve zincir misali)insanı biraz daha eve bağlıyor. Yarım bıraktığın ya da alıp da bir türlü başlayamadığın kitaplara işin düşüyor. Çok sevdiğim, ama ilk cildin sonlarına doğru terk ettiğim Thomas Mann'ın o müthiş "Büyülü Dağ"ına elim gitmedi. Bir hastanede, (bir sanatoryum)hastalar, doktorlar moktorlar arasında geçiyor. Böyle sargılı bir kolla falan… Pek akıllı işi gelmedi. Stefan Zweig'in o minik novella mı, uzun hikaye mi…o müthiş, incecik son kitabı "Satranç" Onu almıştım. Duruyordu orada. Onu okudum. Harika bir kitap. Okumadıysanız okuyun derim. Elden bırakılması imkânsız. Yemek yerken bile bir yandan okumak istiyor insan. Ki satranç hiç sevmem. Ama hiç. Sıkılıyorum. Ağır bir sıkıntı. Defalarca, defalarca öğrenip öğrenip unutmuşluğum var. Filminden kitabından da hiç hazzetmem. Üç beş hamle sonrası? Hesaplamak? Hafakanlar basar. Hayatı da o şekil. Aynı. Matah bir şey mi? Değil. Ama işte karakterini seçemiyorsun. (mukadderat diyor Araplar) Hamle hesaplamak, plan program yapmak… ürpertici. Elimden gelmez. Alman arkadaşım Benno dört sene sonraki tatilini biliyor; İlk iki sene soğuk diyarlara, dağ tatiline gideceklermiş. (sıcak sevmiyormuş yeni arkadaşı--. gidilecek dağlar mağlar, ülkeler, oteller… belli hepsi--) Üçüncü yıl bilmemnereye. Dört yıl sonra Türkiye'ye gelecekmiş Benno. "Görüşelim" dedi. Dört gün sonrasını... Bilmem, bilmek de istemem. Leonardo da Vinci sanki biraz aynı kafada. İmiş. "Ne yapacağını iyi biliyorsan, gidip de onu yapmanın ne anlamı var? Başka bir şey yap daha iyi" demişti hazret. İşte doğru söz. Ne denilir. (Benno duyuyor musun?)

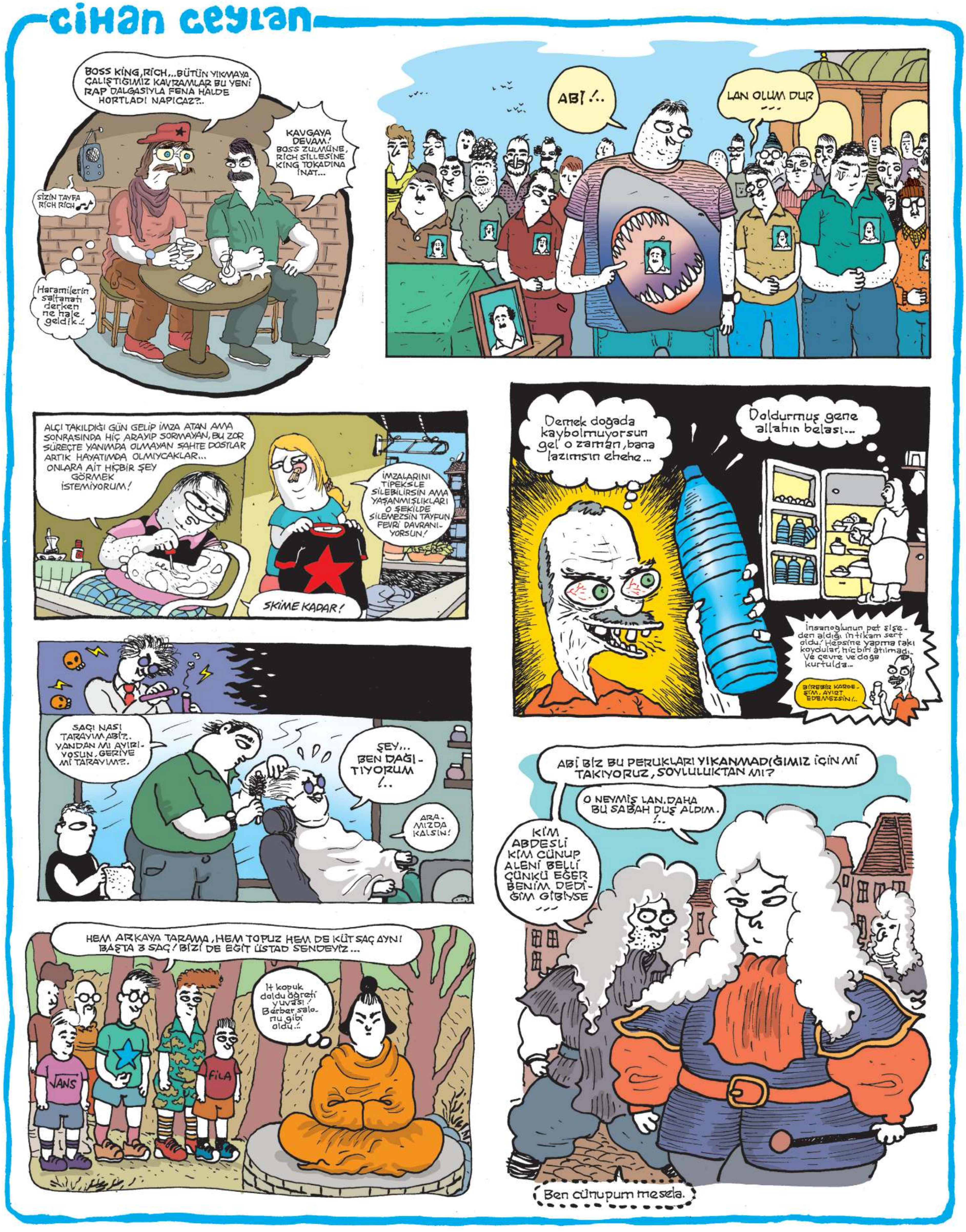
Herneyse… Yazıyı bu ara başlığa adını veren o anekdotla bitireyim. Satranç'ı okurken aklıma geldi. Birinci Sultan Mahmut zamanının büyük bir bölümünü satranç oynamakla geçirirmiş. "Nerede bir satranç ustası duyulursa saraya çağırılır, giyindirilip kuşandırılır, padişahın karşısına satranç sandalyesinin başına oturtulurmuş" Korktum. Çok zor bir durum. Yensen bir türlü, ayıp olmasın diye masustan yenilsen bir türlü. Ya, aslında kendisinden daha iyi oynayabildiğin halde yalandan yenildiğini hissedip rencide olursa. Ürpertici. Benzer, yaklaşık hislerle patronumla oynamışlığım var.(dama ama) Allahtan çok iyi oynuyor, beni sahiden yeniyordu…

Leonardo da Vinci 1452-1519

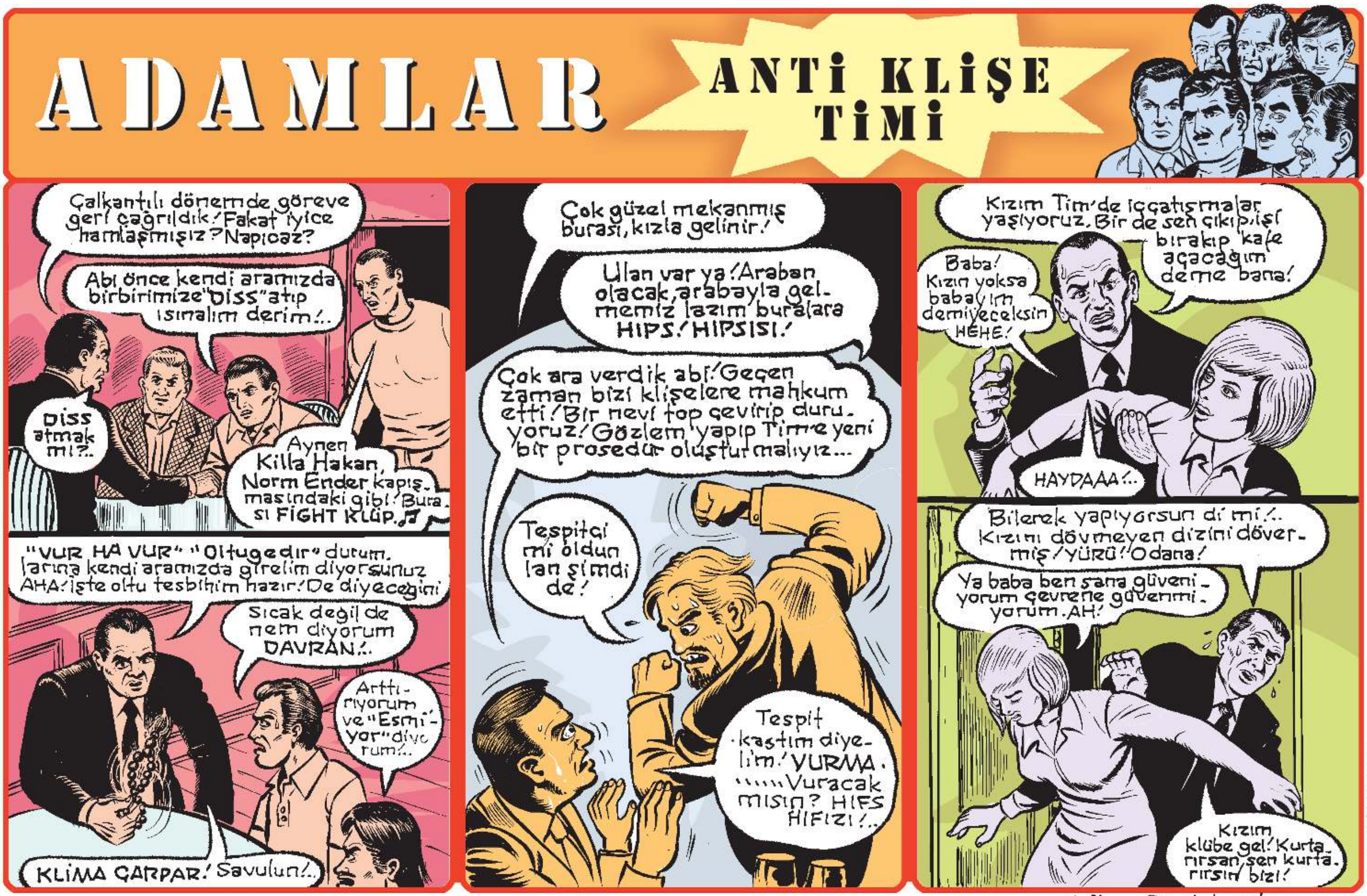
Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler diliyorum…

engin.ergonultas@gmail.com

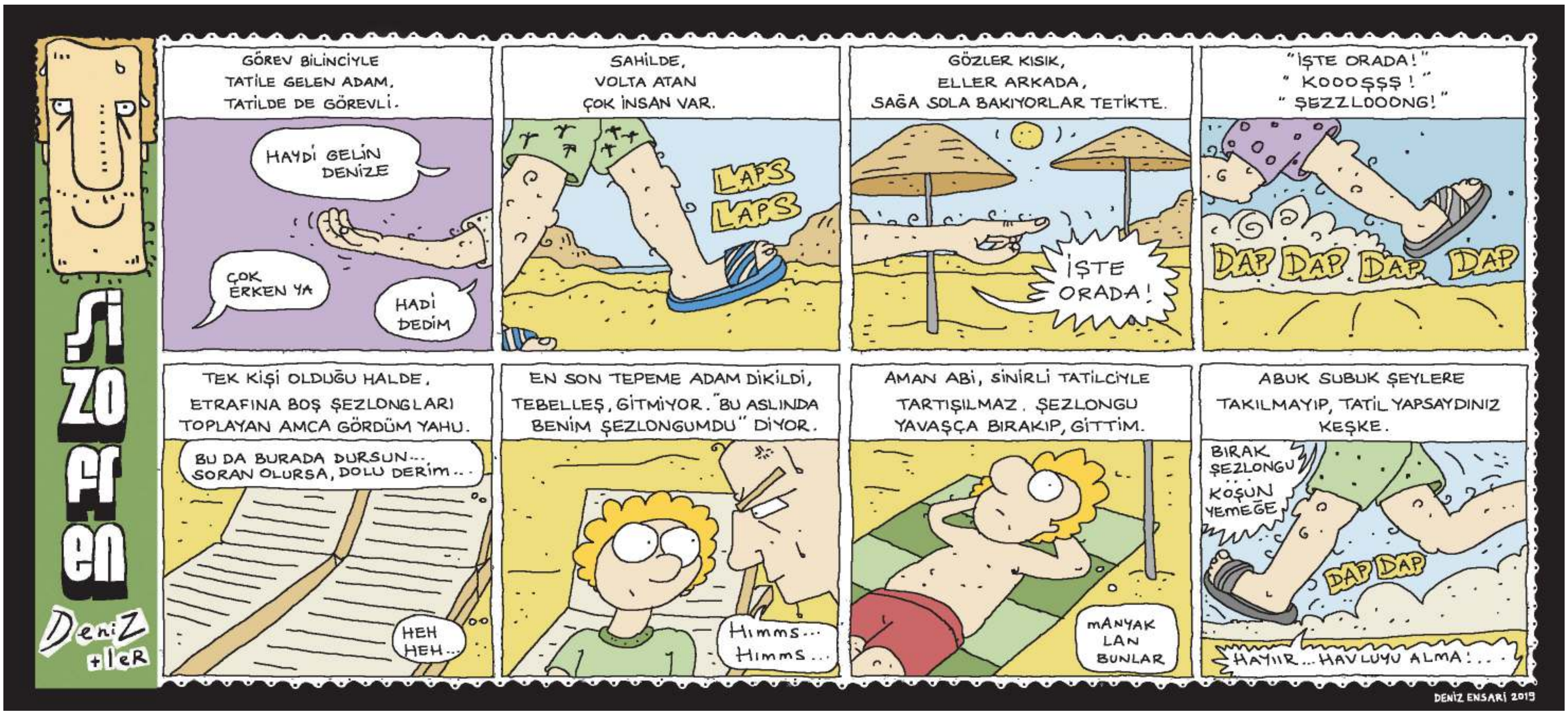

cihan ceylan
BOSS KİNG, RİCH,...BÜTÜN YIKMAYA ÇALIŞTIĞIMIZ KAVRAMLAR BU YENİ RAP DALGASIYLA FENA HALDE HORTLADI NAPICAZ?..
KAVGAYA DEVAM! BOSS ZULMÜNE, RİCH SİLLESİNE KİNG TOKADINA İNAT...
SİZİN TAYFA RİCH RİCH
Haramilerin saltanatı derken ne hale geldik..!
ABİ !..
LAN OLUM DUR ...
ALÇI TAKILDIĞI GÜN GELİP İMZA ATAN AMA SONRASINDA HİÇ ARAYIP SORMAYAN, BU ZOR SÜREÇTE YANIMDA OLMAYAN SAHTE DOSTLAR ARTIK HAYATIMDA OLMIYCAKLAR... ONLARA AİT HİÇBİR ŞEY GÖRMEK İSTEMİYORUM!
İMZALARINI TİPEKSLE SİLEBİLİRSİN AMA YAŞANMIŞLIKLARI O ŞEKİLDE SİLEMEZSİN TAYFUN, FEVRİ DAVRANIYORSUN!
SKİME KADAR!
Demek doğada kaybolmuyorsun gel o zaman, bana lazımsın ehehe...
Doldurmuş gene allahın belası...
İnsanoglunun pet şişeden aldığı intikam sert oldu! Hepsine yapma rakı koydular, hiç biri atılmadı.. Ve çevre ve doğa kurtulda...
BİREBİR KARDEŞİM. AYIRT EDEMEZSİN!..
SAÇI NASI TARAYIM ABİ?. YANDAN MI AYIRIYOSUN. GERİYE Mİ TARAYIM?.
ŞEY... BEN DAĞITIYORUM !..
ARAMIZDA KALSIN!
ABİ BİZ BU PERUKLARI YIKANMADIĞIMIZ İÇİN Mİ TAKIYORUZ, SOYLULUKTAN MI?
O NEYMİŞ LAN. DAHA BU SABAH DUŞ ALDIM. !..
KİM ABDESLİ KİM CÜNUP ALENİ BELLİ ÇÜNKÜ EĞER BENİM DEDİĞİM GİBİYSE ...
Ben cünupum mesela.
HEM ARKAYA TARAMA, HEM TOPUZ HEM DE KÜT SAÇ AYNI BAŞTA 3 SAÇ! BİZİ DE EĞİT ÜSTAD SENDEYİZ...
İt kopuk doldu öğreti yuvası! Berber salonu gibi oldu..!
VANS
FİLA

ÖZER AYDOĞAN

Haftaya: Büyük toparlanma.

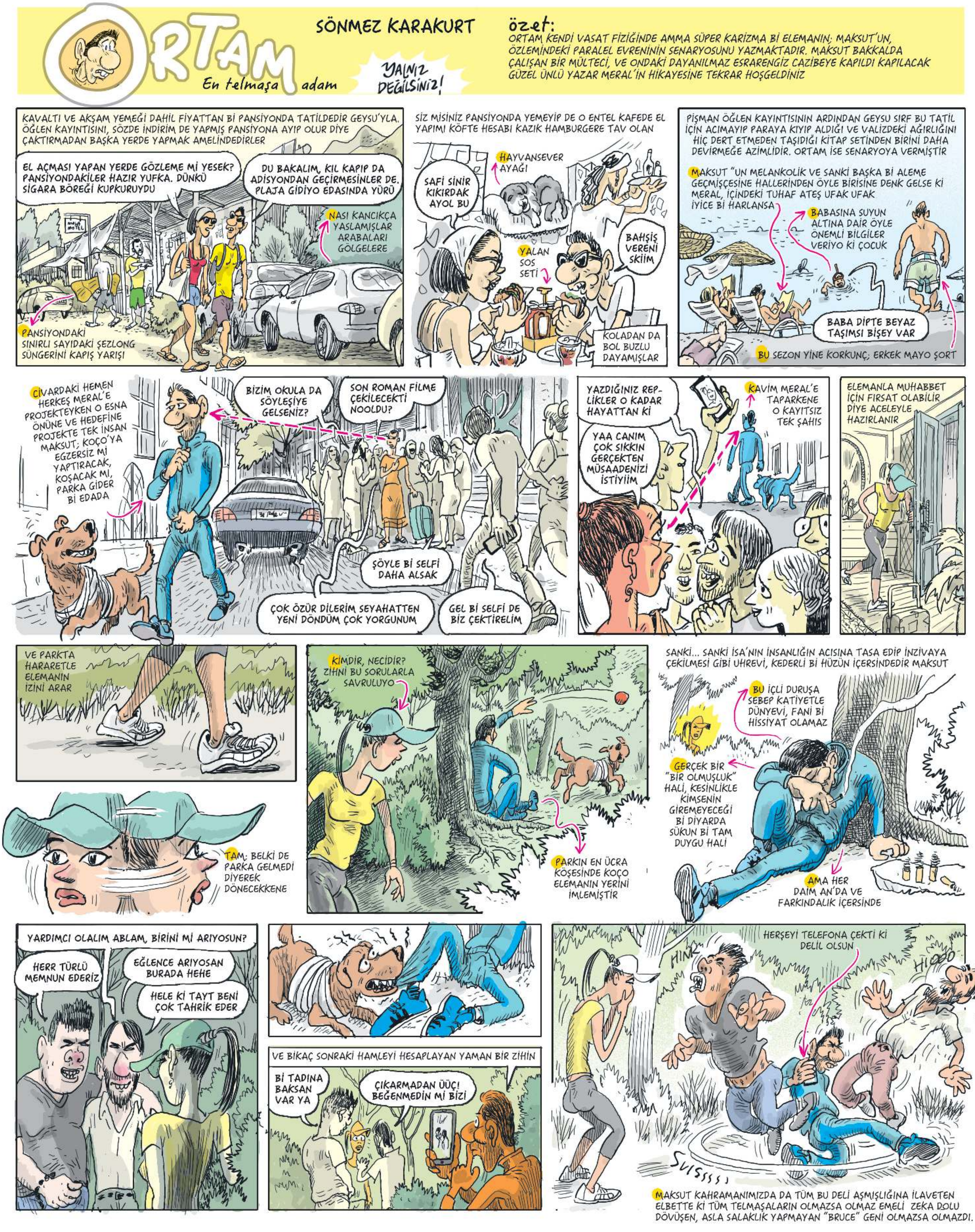
UYKUSUZ

Haftalık Mizah Dergisi | 21 Ağustos 2019 | Sayı: 625

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin
Kaligrafi: Şevki Sayışman **Satış Sorumlusu:** Selami Yamak
Adres: Asmalımescit Mah. Asmalımescit Sok. No: 29/4 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: İleri Basım Mat. Amb. Reklam Tanıtım Yayın ve Teknik Hiz. Tic. A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 32 58
Genel Dağıtım: TURKUVAZ DAĞITIM TEL-0216 585 90 00
Abonelik: Yurtiçi: PTT kargo ile 250 TL. Özel kargo teslimatlı 340 TL **Yurtdışı: Avrupa** 100 Euro. **Uzakdoğu** 150 USD.
IBAN Numaralarımız:
(Alıcı: Mürekkep basın) **TL:** TR59 0006 2000 0680 0006 2974 32 **USD:** TR78 0006 2000 0680 0009 0849 67 **EUR:** TR08 0006 2000 0680 0009 0849 66

Dergimize ulaşamadığınız bayiler için iletişim adresi ve telefon numaralarımız **selamiyamak@gmail.com 0212 245 53 38/39**

ORTAM
En telmaşa adam
SÖNMEZ KARAKURT
YALNIZ DEĞİLSİNİZ!
özet:
ORTAM KENDİ VASAT FİZİĞİNDE AMMA SÜPER KARİZMA Bİ ELEMANIN; MAKSUT'UN, ÖZLEMİNDEKİ PARALEL EVRENİNİN SENARYOSUNU YAZMAKTADIR. MAKSUT BAKKALDA ÇALIŞAN BİR MÜLTECİ, VE ONDAKİ DAYANILMAZ ESRARENGİZ CAZİBEYE KAPILDI KAPILACAK GÜZEL ÜNLÜ YAZAR MERAL'İN HİKAYESİNE TEKRAR HOŞGELDİNİZ
KAVALTI VE AKŞAM YEMEĞİ DAHİL FİYATTAN Bİ PANSİYONDA TATİLDEDİR GEYSU'YLA. ÖĞLEN KAYINTISINI, SÖZDE İNDİRİM DE YAPMIŞ PANSİYONA AYIP OLUR DİYE ÇAKTIRMADAN BAŞKA YERDE YAPMAK AMELİNDEDİRLER
EL AÇMASI YAPAN YERDE GÖZLEME Mİ YESEK? PANSİYONDAKİLER HAZIR YUFKA. DÜNKÜ SİGARA BÖREĞİ KUPKURUYDU
DU BAKALIM, KIL KAPIP DA ADİSYONDAN GEÇİRMESİNLER DE. PLAJA GİDİYO EDASINDA YÜRÜ
NASI KANCIKÇA YASLAMIŞLAR ARABALARI GÖLGELERE
PANSİYONDAKİ SINIRLI SAYIDAKİ ŞEZLONG SÜNGERİNİ KAPIŞ YARIŞI
SİZ MİSİNİZ PANSİYONDA YEMEYİP DE O ENTEL KAFEDE EL YAPIMI KÖFTE HESABI KAZIK HAMBURGERE TAV OLAN
HAYVANSEVER AYAĞI
SAFİ SİNİR KIKIRDAK AYOL BU
BAHŞİŞ VERENİ SKİİM
YALAN SOS SETİ
KOLADAN DA BOL BUZLU DAYAMIŞLAR
PİŞMAN ÖĞLEN KAYINTISININ ARDINDAN GEYSU SIRF BU TATİL İÇİN ACIMAYIP PARAYA KIYIP ALDIĞI VE VALİZDEKİ AĞIRLIĞINI HİÇ DERT ETMEDEN TAŞIDIĞI KİTAP SETİNDEN BİRİNİ DAHA DEVİRMEĞE AZİMLİDİR. ORTAM İSE SENARYOYA VERMİŞTİR
MAKSUT "UN MELANKOLİK VE SANKİ BAŞKA Bİ ALEME GEÇMİŞÇESİNE HALLERİNDEN ÖYLE BİRİSİNE DENK GELSE Kİ MERAL, İÇİNDEKİ TUHAF ATEŞ UFAK UFAK İYİCE Bİ HARLANSA
BABASINA SUYUN ALTINA DAİR ÖYLE ÖNEMLİ BİLGİLER VERİYO Kİ ÇOCUK
BABA DİPTE BEYAZ TAŞIMSI BİŞEY VAR
BU SEZON YİNE KORKUNÇ; ERKEK MAYO ŞORT
CİVARDAKİ HEMEN HERKEŞ MERAL'E PROJEKTEYKEN O ESNA ÖNÜNE VE HEDEFİNE PROJEKTE TEK İNSAN MAKSUT; KOÇO'YA EGZERSİZ Mİ YAPTIRACAK, KOŞACAK MI, PARKA GİDER Bİ EDADA
BİZİM OKULA DA SÖYLEŞİYE GELSENİZ?
SON ROMAN FİLME ÇEKİLECEKTİ NOOLDU?
ŞÖYLE Bİ SELFİ DAHA ALSAK
ÇOK ÖZÜR DİLERİM SEYAHATTEN YENİ DÖNDÜM ÇOK YORGUNUM
GEL Bİ SELFİ DE BİZ ÇEKTİRELİM
YAZDIĞINIZ REP-LİKLER O KADAR HAYATTAN Kİ
YAA CANIM ÇOK SIKKIN GERÇEKTEN MÜSAADENİZİ İSTİYİM
KAVİM MERAL'E TAPARKENE O KAYITSIZ TEK ŞAHIS
ELEMANLA MUHABBET İÇİN FIRSAT OLABİLİR DİYE ACELEYLE HAZIRLANIR
VE PARKTA HARARETLE ELEMANIN İZİNİ ARAR
KİMDİR, NECİDİR? ZİHNİ BU SORULARLA SAVRULUYO
PARKIN EN ÜCRA KÖŞESİNDE KOÇO ELEMANIN YERİNİ İMLEMİŞTİR
SANKİ... SANKİ İSA'NIN İNSANLIĞIN ACISINA TASA EDİP İNZİVAYA ÇEKİLMESİ GİBİ UHREVİ, KEDERLİ Bİ HÜZÜN İÇERSİNDEDİR MAKSUT
BU İÇLİ DURUŞA SEBEP KATİYETLE DÜNYEVİ, FANİ Bİ HİSSİYAT OLAMAZ
GERÇEK BİR "BİR OLMUŞLUK" HALİ, KESİNLİKLE KİMSENİN GİREMEYECEĞİ Bİ DİYARDA SÜKUN Bİ TAM DUYGU HALİ
AMA HER DAİM AN'DA VE FARKINDALIK İÇERSİNDE
TAM; BELKİ DE PARKA GELMEDİ DİYEREK DÖNECEKKENE
YARDIMCI OLALIM ABLAM, BİRİNİ Mİ ARIYOSUN?
HERR TÜRLÜ MEMNUN EDERİZ
EĞLENCE ARIYOSAN BURADA HEHE
HELE Kİ TAYT BENİ ÇOK TAHRİK EDER
VE BİKAÇ SONRAKİ HAMLEYİ HESAPLAYAN YAMAN BİR ZİHİN
Bİ TADINA BAKSAN VAR YA
ÇIKARMADAN ÜÜÇ! BEĞENMEDİN Mİ BİZİ
HERŞEYİ TELEFONA ÇEKTİ Kİ DELİL OLSUN
HINK
HIOOO
SVISSSS
MAKSUT KAHRAMANIMIZDA DA TÜM BU DELİ AŞMIŞLIĞINA İLAVETEN ELBETTE Kİ TÜM TELMAŞALARIN OLMAZSA OLMAZ EMELİ ZEKA DOLU DÖVÜŞEN, ASLA SALAKLIK YAPMAYAN "BRUCE" GENİ OLMAZSA OLMAZDI.